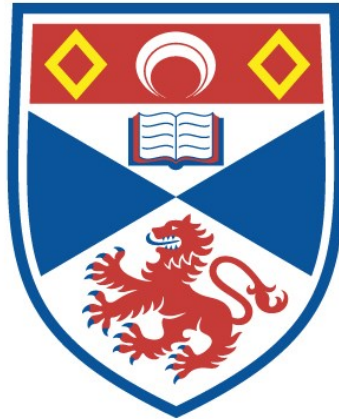

A RE-EXAMINATION OF CODEX EPHRAEMI RESCRIPTUS

Robert William Lyon

**A Thesis Submitted for the Degree of PhD
at the
University of St Andrews**

1959

**Full metadata for this item is available in
St Andrews Research Repository
at:**

<http://research-repository.st-andrews.ac.uk/>

Please use this identifier to cite or link to this item:

<http://hdl.handle.net/10023/11010>

This item is protected by original copyright

A RE-EXAMINATION
OF
CODEX EPHRAEMI RESCRIPTUS

being a Thesis presented by
Robert W. Lyon, B.S., B.D., Th.M.
to
The University of St. Andrews
in application for
the degree of Ph.D.

The University of St. Andrews
Library of The University of St. Andrews

2012 6/11

BEST COPY AVAILABLE.

VARIABLE PRINT QUALITY

IMAGING SERVICES NORTH

Boston Spa, Wetherby

West Yorkshire, LS23 7BQ

www.bl.uk

PAGE NUMBERING AS
ORIGINAL

BEST COPY AVAILABLE.

TEXT IN ORIGINAL IS
CLOSE TO THE EDGE OF
THE PAGE

Academic Career

I received my B.A. from the University of St. Andrews, 1932, and my M.A. from the University of St. Andrews, 1934.

I hereby declare that the following Thesis is based on the results of investigations carried out by me, that the Thesis is my own composition, and that it has not previously been presented for a higher degree.

The Research was carried out in St. Mary's College of the University of St. Andrews. June, 1932.

To the University of St. Andrews, 1934.
College of the University of St. Andrews.
of St. Andrews, 1934.

Academic Career

I matriculated in Ohio University, Athens, Ohio in September, 1947 and followed a course leading to the B. D. degree in June, 1951.

I matriculated in Asbury Theological Seminary, Wilmore, Kentucky in September, 1951, being awarded the B. D. degree in June, 1954.

I matriculated in Princeton Theological Seminary in September, 1954, being awarded the Th. M. degree in June, 1956.

In October, 1956 I commenced research at St. Mary's College of the University of St. Andrews, the results of which are being submitted as a Ph. D. Thesis.

I certify that Robert W. Lyon has spent 8 terms in research on the subject, The Re-examination of Codex Ephraemi Rescriptus, that he has fulfilled the conditions of Ordinance No. 16 (St. Andrews), and that he is qualified to submit the accompanying Thesis in application for the degree of Ph. D.

The Very Reverend Matthew Black
M.A., B.D., Ph.D., D. Litt., D. D., F.B.A.
Professor of Divinity and Biblical Criticism
Principal of St. Mary's College
St. Andrews University

PREFACE

Codex Ephraemi Rescriptus has been the neglected member of the family of great uncials. Photographic facsimiles have been produced of Σ , A, B, D, and the others, but only a sample page or two of the valuable palimpsest is available in textbooks. All the other important codices have been studied more than once. But as regards Codex C only Tischendorf has labored seriously over it. In textbooks on textual criticism, Codex C has been given - almost without exception - less than half the space of any of the other main uncials. To be sure, it is a difficult manuscript to read, and many lacunae exist. Yet because of its age and the quality of its text, every possible piece of information should be accurately extracted from this once beautiful codex. Due to the unwarranted neglect of Codex C, this study was undertaken. The suggestion for a re-examination of the manuscript originated with Professor D. Kurt Aland of Halle in conjunction with the international committee sponsored by the American Bible Society, The National Bible Society of Scotland and the Württemberg Bible Society in Germany.

1

During the study of the manuscript the work by R. B. Haselden¹ was consulted in the hope that some scientific means might be used to recover more of the lost text of C. Several publications by the Palimpsest-Forschung Institut of the Beuron Monastery were also consulted. Little benefit was realized from these references. Some of the possible scientific aids were not available at the Bibliothèque Nationale in Paris. Others which were used proved to be of negligible value. Light filters and ultra-violet photographs revealed nothing that could not be seen by the unaided eye. Infra-red photographs were able to pierce the "gioberti" tincture, but they did not recover what has been lost to time and the eraser. This was rather disconcerting, because at several points the codex could give valuable assistance on troublesome readings. On the other hand 99% of the writing on the extant folios has been transcribed: we shall be satisfied that more has not been taken from us.

1. R. B. Haselden, Scientific Aids for the Study of Manuscripts, Transactions of the Bibliographical Society, Supplement No. 10 (Oxford: The University Press, 1935), 108 pp.

This edition varies in several ways from that of Tischendorf. The scriptio continua text with uncial letters (used by Tischendorf to imitate the codex, not to provide a facsimile) has been abandoned in favor of the more readable form used in modern editions of manuscripts. Word divisions, when more than one possibility exists, are purely arbitrary and not the witness of the codex. I have not written the text of the correctors in the body of the text as Tischendorf did, but rather have relegated them entirely in the Appendices. Furthermore, Tischendorf's edition contained only one Appendix with all necessary notes. I have seen fit to separate the work of the different scribes who have worked on the codex. As a result separate Appendices are found containing notes on the text of the original scribe, the two correctors, and finally an Appendix with notes on the edition of Tischendorf to point out where I have corrected his text. In this way the work of each man has been separated and can be referred to more easily. Wherever necessary, cross references are noted. Appropriate remarks are always found when and why I have disagreed with Tischendorf.

I have now the pleasure of expressing my gratitude to those who have helped me in the process of editing this manuscript: to Principal Matthew Black of St. Mary's College, St. Andrews University, for guidance and helpful advice throughout the course of this study. His enthusiasm for pure research is contagious. To Professor Bruce M. Metzger of Princeton, New Jersey for his general interest in the project and for several suggestions in the line of bibliography. To Dr. R. McL. Wilson of St. Mary's College for reading the introductory chapter and making valuable criticisms and to Robert Way, student of United College, for proof-reading part of the text of the codex. A special word of appreciation is extended to Professor Merrill M. Parvis of Emory University, Emory Georgia, for the use of the micro-film of Codex C, and to the American Bible Society for underwriting the cost of photographs and for providing me with a Greek typewriter. A word of appreciation is also due to the staff of the Manuscript Department of the Bibliothèque Nationale for their cooperation in more ways than one can mention. I must also mention the

quiet assistance and encouragement given by my wife; to her also I am grateful for her part in typing the thesis. Finally, I must acknowledge the Grace of the Sovereign God Who intervened when eye disease threatened to halt this project. Through His goodness and mercy alone is this thesis presented as a finished work.

Preface

Abbreviations

1. History of the Book

2. Description of the Text

 1. Question of existence

 2. The text

 3. The contents

 4. The script

3. The language of the text

4. The structure

 1. The title

 2. The opening

 3. The closing

5. The history of the text

THE TEXT

1. The text

 1. Notes on the Text of the Original

 2. Alterations Made by the First Corrector

 3. Alterations Made by the Second Corrector

 4. Alterations Made by the Third Corrector

2. The text

TABLE OF CONTENTS

Preface	ii
Introduction.	1
A. History of Previous Studies of Codex C	1
B. Description of the Codex	5
1. Condition and appearance	5
2. The format	6
3. The contents	9
4. The script	15
C. The Provenance of the Manuscript	18
D. The Correctors	19
1. Corrections by the original scribe	20
2. The first corrector.	20
3. The second corrector	24
E. The Results of the Present Study	26
THE TEXT.	30
Appendices: Explanations and <u>Sigla</u>	320
A. Notes on the Text of the Original Scribe	322
B. Alterations Made by the First Corrector.	328
C. Alterations Made by the Second Corrector	380
D. Corrections to the Edition of Tischendorf.	404
Bibliography.	414

INTRODUCTION

Codex Ephraemi Rescriptus (Gregory: 04; von Soden: 83) has been in its present home in Paris since 1602 when it was brought from Italy by Catherine de' Medici. The manuscript belonged to the de' Medici family less than one hundred years. It was in the east, perhaps at Constantinople, until the beginning of the sixteenth century, at which time Andrew Lascar appears to have given it to his patron, Lorenzo de' Medici. In Paris the Codex originally was given the number 1905, but now is listed as Grec 9 in the manuscript department of the Bibliotheque Nationale. Scrivener denied that this manuscript was among those bought by Marshall Strozzi.

Until Wetstein studied the manuscript it had been assumed that the librarian Boivin first detected the partly erased text of the Old and New Testaments. Wetstein, however, credited this discovery to the French protestant Peter Allix, and his contention was verified by Tischendorf. To this writer it seems difficult to believe that the earlier writing had remained unnoticed or even that no one knew a biblical text once existed under the thirty-eight sermons of Ephraem of Syria. On many pages from one to six lines stand out clearly at either the top or bottom of the page where the twelfth century text was not written. It is more likely that, because of the condition of the codex, very little significance was attached in pre-text-critical days to the partially hidden text when other more legible texts were available. It remains true, nevertheless, that Peter Allix was the first to make known the earlier contents of the manuscript and thereby establish its value.

Allix made no use of his discovery. The first to cite any readings

1. F.H.A. Scrivener, A Plain Introduction to the Criticism of the New Testament, 4th ed. edited by Edward Miller, vol. I (London: George Bell and Sons, 1894), p. 121.

2. J.J. Wetstein, Novum Testamentum Graecum, Tomus I (Amstelaedami, 1751), p. 27. In his Prolegomena twenty-one years earlier Wetstein assumed, as did everyone else at that time, that Boivin was the discoverer of the lower text.

1
 from Codex C was Kuster, who in 1710 and again in 1723 published Mill's Greek New Testament and included such readings as were forwarded to him by Boivin. These citations of Codex C (listed in Kuster's edition as Paris 9) were very sporadic and in no way a complete or systematic presentation of the text of the manuscript. Further interest in the codex was aroused by the brief description given by Montfaucon² and more especially by his facsimile specimen of the script. The first serious attempt to study Codex C and its text was made in 1716 by J.J. Wetstein, then in his early twenties. He first made sample extracts of its text and showed these to Richard Bentley, the Cambridge philologist, who encouraged him to complete his collation. This he did while on leave from his chaplaincy duties. For his work Bentley paid him fifty pounds sterling. Although it was deposited with Bentley in Cambridge, this collation, of course, was never incorporated into Bentley's projected edition of the Greek New Testament. The first publication of the exact contents of the codex was made in Wetstein's Prolegomena, issued anonymously from Amsterdam in 1730.³ This was followed in 1751 and 1752 by his Greek New Testament, throughout which the readings of the codex are first cited by its present symbol. Wetstein's collation was made against the 1654 Amsterdam edition of the Textus Receptus. His citations of Codex C represented a highly significant contribution to textual studies although it was not completely satisfactory when judged by later critical standards. Less significant variations, such as addition or omission of the article and differences in word order, were not noted. Wetstein made no indication of places where he was unable to read the text. Furthermore, his attempts to distinguish between the original scribe and the two correctors were quite unsatisfactory. Finally, a

1. Ludolph Kuster, Novum Testamentum Graecum, etc. 2nd ed. (Lipsiae: Filii J. Friderici Gleditschii, 1723). This second edition was merely the unsold stocks of the first edition with a new title page. On page 4b of his Praefatio Kuster described briefly the manuscript and states that the citations in the apparatus were received from Boivin. In all likelihood Kuster had not even seen the codex.

2. Bernardi de Montfaucon, Palaeographia Graeca sive de Ortu et Progressu Literarum Graecarum, (Paris, 1708), p. 213f.

3. J.J. Wetstein, Prolegomena ad Novi Testamenti Graecae Editionem (Amstelae-
dami: R. & J. Wetstenios and G. Smith, 1730), p. 12.

not insignificant number of errors had been found in his collation.

After Wetstein numerous scholars examined the codex and testified to the competency of his work. More than one, however, voiced the sentiment that more could yet be garnered by another careful study of the text. Griesbach desired that as much as was still legible be¹ printed letter for letter. This concern on the part of Griesbach was probably heightened by what he thought was a marked deterioration in the condition of the manuscript. He was unable to detect many places which Wetstein had read. Although he studied the manuscript to some extent, he added only two readings (Mark 6.2, 4) to those cited by Wetstein.² A generation later Lachmann indicated the fame that was waiting for the scholar who would undertake to publish a complete edition of the Codex.³ He was the first, it appears, to suggest the application of a chemical re-agent to bring out the latent text.

The next significant move was made by F.F. Fleck of Leipzig who⁴ studied the manuscript in 1834-35. At his instance the "gioberti" tincture was applied by the library authorities to the vast majority of folios. This application undoubtedly facilitated the deciphering of the codex, and has restored previously illegible sections of the text. In numerous places, however, the workers have betrayed their lack of experience in this type of manuscript work by leaving large black spots where the tincture was almost splashed on the folios. His study indicated certain facts relative to the history of the codex and will be discussed later. He added nothing to the list of variant readings. He left that task to another greater than himself who was to come after him.

1. cf. John David Michaelis, Introduction to the New Testament, trans. from the 4th edition by Herbert Marsh, Vol. II, Part I (Cambridge: J. Archdeacon, 1793), p. 260.

2. J.J. Griesbach, Symbolae Criticae, Tomus Prior (Halae, 1785), p. vi.

3. Carl Lachmann, "Rechenschaft über seine Ausgabe des neuen Testaments," Theologische Studien und Kritiken, III (1830), p. 831f.

4. F.F. Fleck, "Über die Handschrift des neuen Testaments gewöhnlich Codex Ephraemi Syri Rescriptus genannt in der königlichen Bibliothek zu Paris," Theologische Studien und Kritiken, XIV (1841), pp. 126ff.

In 1840 C. Tischendorf at the age of 25 and fresh from his appointment to the faculty at Leipzig came to Paris to produce the first complete text of the codex with a thorough Introduction and copious notes in an Appendix.¹ Almost without exception the scholarly world accorded its unreserved praise and many assumed that the codex need not be further examined. Yet others did look at the manuscript, if for no reason other than to gain an adequate appreciation of Tischendorf's accomplishment. Tragelles looked at the codex several times to satisfy his own mind as regards the variant reading in I Timothy 3.16,² but he made no serious attempt to test the accuracy of Tischendorf. The learned Italian, A. Ceriani,³ however, did question the accuracy of Tischendorf's work, but his call for a new examination of the codex fell on deaf ears. It is probable that no one felt the limited improvement on the text of Tischendorf would be worth the immense amount of painstaking labour involved in reading so difficult a manuscript. Hermann von Soden shows his acquiescence ¹⁸ to Tischendorf's edition and makes no mention that either he or his assistants looked at the codex. On the other hand he lists as Schreibfehler readings in Tischendorf's text which are clearly wrong and which could have been easily corrected had he felt the need to verify those readings.⁴

More than one hundred years have passed since Tischendorf published his edition of Codex C. This writer has not been able to note a single instance of a critic finding any errors in this standard edition. With

1. Constantinus Tischendorf, Codex Ephraemi Syri Rescriptus sive Fragmenta veteris Testamenti e Codice Graeco Parisiensi Celeberrimo Quinti ut Videtur post Christum Seculi, (Lipsiae: Bernh. Tauchnitz, 1845). The New Testament was printed and published separately in 1843. In the 1845 edition various printer's errors found in the former edition have been corrected. Throughout this edition the 1845 edition of Tischendorf is used.

2. Samuel P. Tragelles, An Account of the Printed Text of the Greek New Testament, (London: Samuel Bagster and Sons, 1854), p. 228. Tragelles refers to his "repeated inspection of this passage."

3. A. Ceriani, "Letture della Classe di lettere e Scienze Storiche e Morali, Critica Biblica," Reale Istituto Lombardo di Scienze e Lettere Rendiconti, Series II, Vol. XXI (1888), p. 547.

4. Hermann von Soden, Die Schriften des neuen Testaments, L. Teil (Berlin: Verlag von Arthur Glaue, 1902-1910), p. 935f.

the availability of new photographic techniques and the possibility that another century might have favorably affected the New Testament text, the time seemed right for a new and thorough examination of this very valuable and significant witness to the ancient text of the New Testament.

II Description of the Codex

A. Condition and Appearance.

The present condition of our codex is far from its original glory. "It is," as Gregory has said, "like a man who has been maimed in the wars." Its beauty and fulness are departed.¹ Yet vestiges of its former glory are seen clearly in its square, smooth script as the lines of its solid single column stretch across the page. Its early color was light tan vellum with a dark brown ink. On a very few pages unaffected by the tincture, these colors are seen to be only slightly modified by time. The first three lines of each book of the New Testament were written in a very non-durable vermillion ink, of which no traces can be seen. Most of the pages, however, are a greenish blue with every shade from light green to dark blue. The original letters are now dark blue or blue green and, at times, almost black. The upper twelfth century script is black and often gives a blotted appearance due to the tincture. At several points where the tincture appears to have been spilled, black or blue-black smudges have obscured the text.

By those who have been able to make the comparison, the vellum is not considered to have as high a quality as the other primary New Testament uncials, especially Codex A. The present condition of the individual folios varies considerably. Many are quite firm and do not show any appreciable amount of wear and tear. These leaves have no holes and their margins are still close to their original size. Others have not fared so well. Holes have been caused either by the erasures of the early correctors or by the person who first dismantled the codex to write the sermons of Ephraem. In many places these erasures have made the folios

15. C.R. Gregory, Canon and Text of the New Testament (Edinburgh: T & T Clark, 1907), p. 348.

transparently thin. A very limited number are quite vitiated throughout with holes and creases or folds, and are held intact by tape. The twelfth century scribe who wrote the upper text was not unduly concerned to erase the early text, but rather he depended on his heavier pen and darker ink to obscure the biblical text. For this we can be thankful. Most of the text can be copied with absolute certainty. On the other hand numerous significant readings are quite indistinct or even permanently lost.

At the present time the codex is made up of two hundred-eight leaves, of which one hundred-forty-five are of the New Testament. When Tischendorf studied the manuscript there was one more folio, but for some unexplained reason folio 138 of the present binding — the one used for a facsimile by Tischendorf — has disappeared.¹ The present binding is according to the upper text; the lower text has been thoroughly mixed. More than a few folios were reversed when the later text was written so that the top of a page of the sermons is the bottom of the page of the biblical text. The folios are preceded by four modern leaves. The first, dated 23 November 1883, contains the following note: *Volume de 209 feuillets le fol. 138 manque/ C. Tischendorf a donne dans son Codex Ephraemi Syri rescriptus (Lipsiae, 1845,4.) un fac-simile d'une page de ce feuillet, qui contenait un fragment de l'Ecclesiaste, V,5 - VI, 10.* Two others are indices for locating the biblical text. One has the folios numbered consecutively and notes the portion of the biblical text contained on each folio. The other is a reverse index which lists the chapters of the New Testament and then gives the folio or folios which contain the separate chapters. The fourth leaf contains notes on the text and specimens of the script.

B. The Format.

It has already been mentioned that Codex C has only one column per page. The full lines contain approximately 40 letters, although on some

1. That this page is missing was, apparently, first noted in 1883 at which time a note to this effect was placed in the beginning of the codex. As far as I know no one has, directly or indirectly, laid the blame for its absence on Tischendorf.

pages the number of letters per line is only 35 or 36. There are generally 41 lines per page; but on three pages 42 lines have been written,¹ while the two extant folios of I Peter have 46 lines on all four pages. On six occasions the scribe added two to five letters below the last letters of the last line. The lines are evenly spaced, having been marked out by a sharp stylus whose imprint can usually be seen quite clearly. The scribe has freely used the paragraph system. From four to twelve lines per page have not been filled. This characteristic is seen much less in Revelation and somewhat less in some of the Pauline epistles than elsewhere. Large marginal letters have been used regularly, but apparently not according to any pattern. They are used at the beginnings of paragraphs and Ammonian sections, but they have also been used in the middle of words. They probably provided a limited artistic touch in an otherwise straightforward format.

Two punctuation marks are seen throughout the manuscript. The high period is placed approximately at the top of the letters and usually occupies a little less space than one letter. The other sign is a small cross. From these punctuation marks two questions arise: (1) Does the period represent one mark throughout the codex, or more than one depending on its height above the line? The latter proposition was defended by Hug who stated that a stop was placed at the foot of a letter for a comma; for a colon the stop was placed in the middle of the letter.² This contention was accepted by others, but was rightly rejected by Tischendorf as an invention of the critics. No such technical system was used by the original scribe. (2) The second question is whether the original scribe ever used the small cross, especially at the end of a paragraph, or whether in every instance this cross is to be credited to a corrector.

1. None of the pages of the manuscript has only 40 lines, despite what Tischendorf has said to the contrary. On the page he mentions as having only 40 lines he has skipped one line completely. The page containing Philemon, however, does have 40 lines, but this is because the text of that letter ends on line 40. Tischendorf also notes that the first page of I Corinthians has 42 lines. But on this see Appendix A.

2. J.L. Hug, An Introduction to the Writings of the New Testament, trans. by Daniel C. Wait, vol. I (London: C. & J. Rivington, 1827), p. 272.

This problem cannot be settled so peremptorily. In most places the cross is easily assigned to the corrector because it is squeezed between letters or added above the line. Only at the end of a major passage is there any question. Hug claimed the original scribe did use the cross in these instances.¹ Tischendorf was not prepared to be so dogmatic as in the previous question regarding the high period: yet he did not hesitate to differ again with Hug. Very often this cross is quite indistinct, but when it is seen clearly, it does not have the same solid stroke characteristic of the first scribe. Even more damaging to Hug's position is the fact that at the end of a paragraph both the high period and the cross are often seen. It is highly unlikely that one scribe would have placed two different punctuation marks together. In the light of these observations we can definitely reject the statements of Hug and accept the conclusions of Tischendorf that the first scribe used only one punctuation mark, namely, the high period.

The uncial writing is continuous except for the limited use of the high period. No accents or breathing marks were included by the original scribe, but were added by a later hand. For the diaeresis over the i and u at the beginning of a syllable a straightline is used rather than one or two dots. In the margin the Ammonian sections are found in all four gospels, but at present the Eusebian canons are not seen. It is quite likely, as others have mentioned,² that these were written with the same vermillion ink that was used at the beginning of each book and have likewise disappeared. There are no κεφαλαια on the pages of the text, but lists of τιτλοι preceded the four gospels. Of these τιτλοι, however, only those for Luke and John are now extant. The titles at the beginning of each book and subscriptions at the end are extremely simple with no added artistic touch such as is found, for example, in the Sinaitic codex. The titles to the gospels are simply ευαγγελιον κατα ματθαιον, ευαγγελιον κατα λουκαν, ευαγγελιον κατα ιωαννην

1. Loc. cit., On neither of these questions of punctuation did Hug alter his position in the fourth German edition of his Einleitung published in 1847 after the appearance of Tischendorf's Prolegomena.

2. E.g., Scrivener, op. cit., p. 123.

(the first page of Mark is missing) and are written with the more permanent brown ink in letters slightly larger than those of the text. The subscriptions at the end of the gospels are identical to the titles. No trace is left of the title of Acts. For the Pauline epistles the subscriptions are simply προς ρωμαιους, and so forth. Those for the catholic epistles are ιακωβου επιστολη, and so forth.

The nomina sacra written by the scribe are those generally use at that time in New Testament manuscripts:

ις, ιυ, ιν

θς, θυ, θω, θν

χς, χυ, χω, χν

πνα, πνς, πνι, πνατα

πνικος, πνικης, πνικον; πνικα, πνικων

υς, υυ, υν, υε

ανος, ανου, ανω, ανον, ανε, ανοι, ανων, ανοις, ανους

κς, κυ, κω, κν, κε

πηρ, πρς, πρα, περ, πρες, πρων, πρασιν, πρας

μηρ, μρς, μρι, μρα

σηρ, σρς, σρι

δαδ

ιλημ

ουνος

βλεεμ for βηθλεεμ is used once, in Matthew 2.16. The word ουρανος is shortened very infrequently. ισραηλ is always shortened, usually to ιηλ, but once in Luke to ιελ, and in Acts everytime but once to ισλ.

The και compendium is never used and the same may be said for all other ligatures. Once (in Romans 16.21) at the end of the line the original scribe wrote μου in the following fashion: μ̅ο. The horizontal line at the end of a line for υ is used regularly, but not always. No other abbreviations or variations are made from the straight lettered text.

C. The Contents.

All twenty-seven canonical books were contained in Codex C. There is no evidence that any extra-canonical books were included. The following are the exact contents of the codex in its present form:

Beginning with:Ending with:Matthew

1.2 - και τους αδελφους 5.15 - καιουσιν αυ

2 leaves missing

7.5 - δοκον. και τοτε 17.26 - αυτω ο $\overline{\tau\varsigma}$ αρα

1 leaf missing

18.48 - μοι ει τι οφειλεις 22.20 - και η επιγραφη

1 leaf missing ✓

23.17 - η ο ναος αγιαζων 24.10 - πολλοι και αλληλους

1 leaf missing

24.45 - εαυτου του δουναι 25.30 - δουλων εκβαλεται

1 leaf missing ✓

26.22 - εις εκαστος μητι 27.11 - των ιουδαιων

1 leaf missing

27.47 - τινες δε των 28.14 - ποιησομεν

1 leaf missing

Mark

1.17 - υμας γενεσθαι 6.31 - φαγειν ηυκαιρουν

2 leaves missing ✓

8.5 - πον επτα. και παρ 12.29 - ημων $\overline{\kappa\varsigma}$ ει εστιν

1 leaf missing

13.19 - ται γαρ αι ημεραι to the end. (16.20)

Luke

1.2 - και υπηρεται 2.5 - εμνηστευμενη αυτω

1 leaf missing

2.42 - λυμα κατα το εθος 3.21 - απαντα τον λαον

1 leaf missing

4.25 - επι ετη τρια 6.4 - εφαγεν και εδωκε

1 leaf missing

6.37 - και μη κρινετε 7.16 - τον λαον αυτου

2 leaves missing

8.28 - νη μεγαλη ειπεν 12.3 - επι των δωματων

9 leaves missing ✓

19.42 - σου οτι ηξουσιν 20.27 - επηρωτησαν αυτο

1 leaf missing

21.21 - τότε οι εν τη

22.19 - ποιείτε εις την

2 leaves missing

23.25 - εις την φυλακην

24.7 - τον υν του ανου οτι δει

1 leaf missing

24.46 - και ειπεν αυτοις to the end.

John

1.3 - δε εν ο γεγονεν

1.40 - παρα ιωαννου

2 leaves missing

3.33 - την μαρτυριαν

5.16 - εποιει εν σαββατω

2 leaves missing

6.38 - ω το θελημα το εμον

7.3 - ιουδαιαν ινα και

1

2 leaves missing ✓

8.34 - πας ο ποιων

9.11 - οφθαλμους και ειπε

2 leaves missing

11.8 - γουσιν αυτω οι μ.

11.46 - ο εποιησεν ις

2 leaves missing

13.8 - λεγει αυτω πετρος

14.7 - αυτον και εωρακατε

2 leaves missing

16.21 - οτι εγενηθη ανος

18.36 - εκ του κοσμου του

2 leaves missing

20.26 - και μεθ ημερας to the end.

Acts

1.2 - πνς αγιου ους εξελ.

4.3 - εθεντο αυτους εις τη

2 leaves missing

5.35 - ειπεν δε προς

10.42 - ζωντων και νεκρων

2 leaves missing

13.1 - ος μαναην τε

16.36 - πορευεσθε εν ειρηνη

4 leaves missing ✓

20.10 - λων αυτου ειπεν μη

21.30 - εκλεισθησαν αι θυραι

1 leaf missing

22.21 - και ειπεν προς

23.18 - προς τον χιλιαρ

1. Because of the amount of space available it is not possible for the missing leaves to have contained the pericope de adultera.

1 leaf missing

24.15 - πίδα. έχων προς

26.19 - απειθης τη

1 leaf missing

27.16 - φης ην αραντες

28.4 - ζην ουκ ειασεν

1 leaf missing

James

1.2 - περιπεσητε ποικ.

4.2 - και πολεμειτε

1 leaf missing

I Peter1.2 - πνς εις υπακοην

4.5 - ζωντας και νεκρους

1 leaf missing

2 Peter

1.2 - χαρις υμιν to the end.

1 John

1.2 - καμεν και μαρτ.

4.2 - εληλυθοτα εκ του θυ

2 leaves missing

3 John

3 - εχαρην γαρ to the end.

Jude

3 - αγαπητοι πασαν to the end.

Romans

1.3 - του γενομενου

2.4 - μετανοιαν δε αγει. κα

1 leaf missing

3.21 - και των προφητων

9.5 - εις την αιωνας αμην

1 leaf missing

10.15 - μη αποσταλωσιν

11.31 - και ουτοι νυν ηπει

1 leaf missing

13.10 - ουν νομου η αγαπη to the end.

I Corinthians

1.3 - χαρις υμιν

7.18 - μη επισπασθω

1 leaf missing

9.7 - γαζεσθαι τις στρατ.

13.8 - ειτε γλωσσαι

2 leaves missing

15.40 - μεν η των επ. to the end.

2 Corinthians

- 1.2 - και ειρηνη απο $\overline{\theta\upsilon}$ 10.8 - καθαιρεσιν υμων
3 leaves missing

Galatians

- 1.21 - επειτα ηλθον to the end.

Ephesians

1 leaf missing

- 2.18 - οι αμφοτεροι 4.16 - εαυτου εν αγαπη
2 leaves missing

Philippians

- 1.22 - ρησομε ου γνωριζω 3.5 - $\overline{\tau\eta\lambda}$ φυλης βενια
1 leaf missing

Colossians

- 1.2 - χαρις υμιν to the end.

I Thessalonians

- 1.2 - ευχαριστουμεν τω $\overline{\theta\omega}$ 2.8 - ημιν εγεννηθητε
2
4 leaves missing

Hebrews

- 2.4 - μερισμοις. κατα την 7.16 οσοις ακακος
1 leaf missing
9.15 - εστιν οπως θαν. 10.24 - εις παροξυσμον αγα
3
2 leaves missing
12.16 - μη τις πορνος to the end.

1. Eberhard Nestle, in his Introduction to the Textual Criticism of the Greek New Testament (London: Williams and Norgate, 1901), p. 63, erroneously stated that the whole of 1 Thessalonians had been lost.

2. In his Prolegomena (p.15) Tischendorf explains sufficiently the reasons for stating that Hebrews originally followed 2 Thessalonians.

3. It is possible that Wetstein saw the folio that contained Hebrews 11.15 - 12.16? In his Prolegomena Wetstein stated that Codex C was desunt from 10.24-11.15 instead of from 10.24-12.16 - that is, only one folio was lost instead of two. His statement could be dismissed lightly as an inaccuracy except for the fact that 11.15 is precisely where the second of the two missing pages would have begun. He must have had a reason for picking out verse 11.15. Against the possibility that he saw this folio is the fact that in his New Testament he stops citing codex C at 10.24 and doesn't resume again until 12.16. This does not prove, however, that he never saw this folio.

1 Timothy

1 leaf missing

3.9 - ριον της πιστεως

5.19 - η τριων μαρτυρων

1 leaf missing

2 Timothy1.3 - χαριν εχω τω $\overline{\theta\omega}$ to the end.Titus

1.2 - προ χρονων to the end.

Philemon

3 - χαρις υμιν to the end

Revelation

1.2 - ος εμαρτυρησεν

3.19 - ζηλευε ουν και μετα

1 leaf missing

5.14 - κυνησαν και ειδον

7.14 - μοι ουτοι εισιν

1 leaf missing

9.17 - και ουτως ιδον

16.13 - πνευματα τρια ακαθα¹ρ

1 leaf missing

18.2 - παντος ορνεου

19.5 - αυτον οι μικροι

3 leaves missing

From these contents we may present the following table:

Number of leaves preserved:

145

Number of leaves missing:

Matthew	7 $\frac{1}{2}$
Mark	3 $\frac{1}{2}$
Luke	18
John	14
Acts	12
Catholic Epistles	4
Pauline Epistles	22
Revelation	<u>6</u>

Total

87

3

Total Folios originally in New Testament:

232

1. Because of a fortuitous textual transposition on the leaf containing Rev. 10.9 - 11.12, the contents of that page should be given in

It is easily seen that all the New Testament books are represented except 2 Thessalonians and 2 John. Several of the smaller epistles are extant in their entirety except for the first three colored lines. On the other hand Luke and, more especially, John are somewhat fragmentary. Luke 12.4 - 19.42 is the largest lost section.

D. The Script.

The letters in this codex are larger than those of the other "big three" New Testament uncials. In execution the letters are more like the Alexandrian Codex in the British Museum than either the Vatican or Sinaitic manuscripts. The letters most similar to Codex A are α, ζ (although a little more erect in Codex C), η (the horizontal stroke is high), θ, κ, λ, μ, φ, (at times the body is almost diamond-shaped: ◇), and ω. The hooks on the ends of ε, σ, and τ are quite pronounced. Gamma is only two-thirds as wide as other square letters. The base of delta extends beyond its two legs and sometimes to the next letter. This base has a smaller hook than, for example, the tau. The diagonal stroke of μ joins the vertical strokes just short of the ends of those strokes: μ. The tail of the rho curls at the end: ρ. The two arms of υ are

detail: beginning with 10.9, καὶ ἀπῆλθα, to 10.10, καὶ ὅτε ἐ[φαγον]; then 7.17, δακρυὸν to 8.4, τοῦ θυ; then 11.3, χιλίας to 11.12 λεγουσης. An adequate explanation for this phenomenon is given by Harold Oliver, "A Textual Transposition in Codex C," *JBL* LXXVI (1957), pp. 233-236. A further note might well be added on the text of Revelation. R. H. Charles in his commentary on the Apocalypse has stated that the text of C is "most carefully written." ((*The Revelation of St. John*, ICC Series, Vol. I (Edinburgh: T & T Clark, 1920), p. cxcvii)) This statement must be qualified. One item will show why: In chapters 10-16 a significant number of omissions — often by homoioteleuton — is noted. Because they may have a relationship to the conclusions reached by Oliver, these omissions are listed here: (a) 10.2 - τον δεξιον; (b) 10.8 - ἐν τῇ χειρὶ; (c) 12.14, καὶ ἡμῶν καιροῦ; (d) 13.6 - καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ; (e) 13.15 - ἵνα καὶ λαλήσῃ . . . τῇ εἰκονὶ τοῦ θηρίου; (f) τῶν προεβυτερω καὶ; (g) 14.4 - ἀπο τῶν ἀνθρώπων; (h) 15.3 - καὶ ἀδουσίαν . . . τοῦ θεοῦ; (j) 16.13 - δρακόντες καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ. By insisting on qualifying Charles' statement, we do not in any way degrade the basic quality of the text of C in the Apocalypse. But the scribe's peculiarities are still frequent and apparent.

2. If, as was undoubtedly so, the τίτλοι for Matthew and Mark were included in the codex the number of missing folios is 89 and the total number originally in the codex was 234.

3. In his *Handbook to the Textual Criticism of the New Testament* p. 71 F.G. Kenyon stated, "When complete, the New Testament would have occupied 238 leaves." Did he include pages for τίτλοι of Acts, the catholic epistles, the Pauline epistles and Revelation? No evidence exists for such an assumption.

meet at or very near the base line. One of the strokes of chi curls slightly: \times . The vertical stroke of psi is not so long as in Codex A. The impression of this script is one of majesty and indicates that the manuscript was almost certainly produced in a scriptorium or, at least, by a professional scribe.

It is scarcely worthwhile to note the comment made by Wetstein as regards the date of Codex C. He drew attention to a note added to the text of Hebrews and concluded the manuscript was written before A.D. 542. Aside from the validity of the argument, the conclusion is insignificant since no one is inclined to date the manuscript so late. The question of the date of Codex C is usually decided largely on paleographic grounds. Our codex is later than both Codex Vaticanus and Codex Sinaiticus, but not later than Codex Alexandrinus. In addition to the writing Tischendorf cited the limited punctuation, the very simple subscriptions, and its textual affinities as evidence of the manuscript's antiquity. The fact that its single column represents, to a certain extent, a development from the three and four columns of B and S must also be considered. The absence of any Euthalian apparatus in the Pauline epistles indicates a limit on how late the codex may be placed. When all items are considered, we see no reason to reject the general conclusion that Codex C belongs to the first half of the ~~five~~ century.

Tischendorf correctly noted that different scribes wrote the Old and New Testament sections of Codex C. Much less certainty remains as to whether more than one scribe had a hand in copying the New Testament. No hint of different scribes is found in variations of the script, but we cannot on this basis alone preclude the possibility of more than one scribe. Scholars faced the same problems in Codex S, yet they have successfully "located" the different writers. Several notes on the orthography of the manuscript should be instructive. The itacism i for ei is seen throughout the manuscript. The verbal suffixes, θαι, θε and ται, τε are interchanged regularly with one exception: they are not confused in the fourth gospel. This indication of a change in John can be followed up

1. H.J.M. Milne and T.C. Skeat, Scribes and Correctors of the Codex Sinaiticus (London: The British Museum, 1938), pp. 18-30.

by other observations. Aside from one instance in Luke, the codex always¹ has the spelling πιλατος. But in John πειλατος is found every time. A peculiarity found only, but regularly, in John is παρεισαδιοι. In none² of the other gospels is the nu-moveable omitted so frequently as in John. Furthermore, John alone of the gospels frequently has ληψομαι rather than λημψομαι. Finally we notice that once the scribe wrote κε for και. The combined weight of these differences in John, if they cannot be explained by a difference in the history of its text, suggest that another hand might³ have written the fourth gospel.

⁴ It has been suggested by others that a different scribe wrote the book of Acts. The use of ισλ instead of ιηλ for ισραηλ is taken as a clear indication of a different scribe. Taken by itself this is probably not sufficient to substantiate the theory of another hand. But the more than usual carelessness of the scribe is also impressive. One gets the idea that the writer of Acts was not thoroughly at home with the Greek language — or at least with Lukan syntax and vocabulary. This fact of the carelessness of the scribe, however, can be stressed too much. Any number of factors — such as health, emotional problems, lighting — could explain a temporary lapse from the scribe's customary accuracy.⁵

Only one other possibility is worth mentioning as regards the different scribes. In the text of Revelation the scribe has written η for ει several times. This orthographic error is not found elsewhere in the manuscript. As in Acts the scribe has been more careless than usual, but this

1. A number of times the name is not found because the pages are lost, but in each gospel the name is found more than once.

2. This omission of the nu-moveable is found even more often in the Pauline epistles, but this part of the codex shows none of the other characteristics of the fourth gospel so as to suggest that the scribe of John was also the scribe of the Pauline corpus.

3. Of even greater significance is the slight difference in the subscription at the end of John. Here the subscription is written on two lines: EYATTEAION and KATAIZANNHN. In Mark and Luke (the end of Matthew is missing) the subscription is written on one line: EYATTEAIONKATAMAPKON and EYATTEAIONKATAAOYKAN.

4. Ludwig Traube, Nomina Sacra, Quellen und Untersuchungen zur lateinischen Philologie des Mittelalters, Zweiter Band (München: C.H. Beck'sche Verlagsbuchhandlung, 1907), p. 70f.

5. On this basis we could allege that for Tischendorf's edition of Codex C different persons copied the text of Matthew (where I have found 1.3 errors per folio) and the catholic epistles (where I have found 3.4 errors per folio).

is of doubtful value in assessing the possibilities of different scribes.

The general problem of the text in Revelation is so complex in itself.

No other variations have been found to suggest different scribes. The horizontal line for v at the end of a line is used with equal frequency and is marked identically throughout the codex. The crowded letters at the ends of the lines show no variation. Punctuation does not vary except in the fourth gospel where the author's style probably explains the increased use of the high period. We conclude by emphasizing that cases for different scribes are best supported in John and Acts, especially the former, and that slight evidence is also found in Revelation for another writer.

III Provenance of the Manuscript.

Our discussion of the provenance of the Codex C might most profitably begin with a summary of Tischendorf's comments.¹ Tischendorf traces the travels of the codex backwards, noting first that it was probably brought to Italy either from the area of Constantinople or Constantinople itself. Of this we may be fairly certain. To go beyond this Tischendorf relied more on conjecture and a personal interpretation of the very limited evidence in the manuscript itself. He assumed that the difference between the first and third hands could not be explained entirely by the lapse of time. A difference in location was also necessary. He turned, therefore, to Alexandria. This was probably inevitable since more is known of the text and manuscripts of this area than any other corner of the ancient world. His bases for claiming Egypt or Alexandria as the homeland of Codex C are its similarity to Codex Alexandrinus and, to a lesser extent, other codices generally assumed to have come from Egypt. He then notes various spellings and errors in the text which suggest an Egyptian origin. He failed to note, however, one fairly solid piece of evidence mentioned by Milne and Skeat in support of an Egyptian origin. These scholars noted that Codex C has² τετραποχνης six times out of seven instead of τετραποχνης. But this type

1. cf. his Introduction, p. 15ff.

2. Milne and Skeat, op. cit., p. 67.

of evidence must be used cautiously. Attention should be drawn to words of Tregelles written more than a century ago ". . . the occurrence of Alexandrian forms in a MS of the New Testament does not prove (*italics his*) Egypt to be the country of such a MS as to its origin." Still unsolved is the problem of how widely diffused Alexandrian Greek was in New Testament times and during the early history of the transmission of the text. Until we know this we cannot assign a manuscript to Egypt simply because it contains some Egyptian forms. If Alexandrian critics set the pace as regards the New Testament text, as Zuntz asserts, then the stream of influence worked out from Alexandria and our limited evidence remains ambiguous. Milne and Skeat should again be quoted. "Unfortunately we have no evidence to show how uniform the scribal tradition of the Graeco-Roman worlds was at this period, and until that is decided no amount of similarity can be used to decide origin." There are no fortuitous spellings or confusion of proper names as have been found in Codex Sinaiticus to suggest a possible origin. Critics have generally voiced their hesitancy to locate Codex C. Our examination adds nothing to a possible solution. We must be content to pose the problem and give a likely solution.

IV. The Correctors

We have already noted that two different correctors have altered or added to the text of Codex C. Before their work is discussed a few comments will be made concerning corrections made to his own text by the original scribe.

1. Tregelles, op. cit., p. 125.
2. Gunther Zuntz, The Text of the Epistles, A Disquisition Upon The Corpus Paulinum, The Schweich Lectures of 1946 (London: Geoffrey Cumberlege, Oxford University Press, 1953) p. 263ff.
3. Milne and Skeat, op. cit., p. 66.
4. F.J. Foakes-Jackson and Kirsopp Lake, Beginnings of Christianity, Part I The Acts of the Apostles, Vol. III the Text of Acts, by James Ropes (London: Macmillan and Co., Ltd., 1926) p. iv. "There seems to be no sufficient reason for any confident assertion that it is of Egyptian origin."

A. Corrections by the Original Scribe.

The first scribe has rarely corrected his own text. These instances are all noted in the appendices and need not be enumerated here. What is somewhat surprising in a deluxe manuscript such as Codex C is for the scribe to show so little concern with his corrections. These corrections may be divided into two classes according to the way they have been made.

(1) Most of the time the scribe has erased some letters and written over the erasures. This erasing has not been done so thoroughly as the erasing done by the first corrector. The original letters can usually be seen fairly easily under the present text. The erasures are not very extensive. He never erased a full line to add letters. The most he has erased is about twelve letters; usually the erasure is limited to three or four letters. (2) A limited number of corrections have been made, not by erasing, but by adding a single smaller letter either between letters or above a letter. In Revelation 13.15, for example, the scribe wrote εδοθ and then added η above the theta: εδοθ^η. Very seldom are any of the corrections by the original scribe significant for textual criticism. Usually they correct obvious scribal blunders.

B. The First Corrector.

Because of the style of his script the first corrector is usually dated a century after the first scribe, or about the middle of the sixth century. This need not be questioned, but it might be safer to be more general and date him anytime in the sixth century. The stroke of his pen is not so heavy as that of the original scribe; neither is his script too elegant, though it is far from the slovenliness of the second corrector. The letters are slightly smaller and normally lean slightly to the right. Even if he has ample space, his letters are still smaller.

This corrector has made an attempt to preserve the good appearance of the manuscript. He never crosses out words or letters to write between the lines. Erasing was his common (though not sole) method of extending the text. These erasures vary in thoroughness: in some places the original letters are clearly seen; in others even infra-red photographs have not brought out the erased text. The erasures also vary from a single

letter to four or five complete lines. In this way the corrector has tried to avoid writing in the margins, although from time to time he does violate the right margin. Many times the corrector erased letters or words without adding anything to the text. In these instances of omissions he has left the place blank and has not attempted to space the remaining letters evenly. It may well be asked how we know that such emendations were made by the first corrector since there is no script by which to identify him. To this we can only say that such erasures are not known to have been made by the second corrector who either crossed out or encircled with dots what he wished to omit from the text. These erasures are not by the second corrector. They are, therefore, either by the first corrector or by another corrector who erased the text before the codex came into the hands of the second corrector. Some indeed have questioned if there might not be more than two correctors. But if some of the omissions are to be assigned to a third hypothetical corrector, then this corrector's work was strictly limited to erasing. Only two hands other than the original scribe are seen to have worked on the manuscript. We cannot believe a corrector did nothing but erase. We endorse without reservation, therefore, the two correctors as described by Tischendorf. The practice of erasing by the first scribe has been discussed at length. At times, however, he has expanded the text by adding small letters above the line much the same way as the original scribe. These small letters are sufficiently different from those of the first scribe so that they are not confused.

The first corrector has worked throughout the manuscript, but not always with the same frequency. He has made almost twice as many changes in each of Mark, Luke, and John as in Matthew. Acts and the Pauline epistles are between these extremes. He has scarcely bothered to alter the text of Revelation. The per-folio corrections of the different books or groups of books is as follows:

<u>Book</u>	<u>Folios</u>	<u>Corrections</u>	<u>Average per folio</u>
Matthew	24	91	3.75
Mark	16	121	7.5
Luke	15 ¹ / ₂	100	6.7
John	10	70	7.0
Acts	20	96	4.8
Cath. epistles	9 ¹ / ₂	66	7.0
Paul. epistles	39	177	4.5
Revelation	8	10	1.25

On the following page is given a more complete and detailed breakdown of the distribution of emendations made by both correctors. No tendency is seen for the correctors to make fewer changes as they get farther into the manuscript. Although more scribal blunders are found in Acts than elsewhere, the corrector has not been more active here. He has made no effort to correct all such errors.

For critical purposes Hort considered the text of the first correct-¹ or as almost equally valuable with the original text. This must have been because a few of the corrections agreed with Codex B. But many more of the emendations agree with Codex A or other Byzantine uncials in the gospels. Its most frequent ally is probably Codex II, especially in Mark where the corrector agrees with Codex II on thirty-seven readings in which the testimony is divided. When one considers the number of obvious errors which have been corrected and the number of singular or sub-singular readings of Codex C which have been made to agree with the mass of witnesses, this total represents a high degree of similarity. It is doubtful if the readings of this corrector can be considered as significant for an early text, although its textual affinities are worth noting for the history of the text and the study of relationships between various witnesses.

Where was the home of the first corrector? Tischendorf conjectured that it was probably somewhere in Palestine, Syria or Asia Minor, because

1. Cf., Scrivener, op. cit., p. 123.

DISTRIBUTION TABLE FOR THE CORRECTORS

<u>Text</u>	<u>Leaves</u>	<u>First totals</u>	<u>Corrector per page</u>	<u>Second totals</u>	<u>Corrector per page</u>
Matthew 1.1 - 9.11	5	26	5.2	23	4.6
9.11 - 13.21	5	15	3.0	14	2.8
13.21 - 17.26	5	16	3.2	14	2.8
19.28 - 24.10	5	17	3.4	21	4.2
24.45 - 28.14	4	17	4.25	22	5.5
Mark 1.17 - 6.1	5	40	8.0	12	2.4
6.2 - 10.49	5	34	6.8	38	7.6
10.50 - 16.20	6 ¹ / ₂	47	7.8	13	2.2
Luke 1.1 - 6.4	5	34	6.8	34	6.8
6.37 - 10.37	5	23	4.6	42	8.4
10.38 - 24.53	5 ¹ / ₂	43	8.6	29	5.8
John 1.1 - 9.11	5	24	4.8	52	10.4
11.8 - 21.25	5	46	9.1	81	16.2
Acts 1.1 - 7.44	5	25	5.0	32	6.4
7.44 - 13.32	5	27	5.4	4	0.8
13.32 - 21.3	5	21	4.2	223	4.6
21.3 - 28.4	5	23	4.6	5	1.0
James	2	21	10.5	33	1.5
I Peter	2	17	8.5	1	0.5
2 Peter	2	14	7.0	29	4.5
1, 3 John, Jude	3 ¹ / ₂	14	4.0	3	1.0
Rom. 1.1 - 9.5	5	16	3.2	6	1.2
10.15 - 16.27	3 ¹ / ₂	19	5.4	55	1.4
1 Cor. 1.1 - 10.16	4 ¹ / ₂	15	3.3	19	4.2
10.16 - 16.23	3	10	3.3	10	3.3
2 Corinthians	5	25	5.0	8	1.6
Galatians	3	12	4.0	7	2.3
Eph, Phil, Col, I Th.	5	34	6.8	11	2.2
Hebrews	5	25	5.0	23	4.6
Tim, Tit, Phile.	5	21	4.2	1	0.2
Revelation	8	10	1.25	0	0.0

he seemed to be between the first scribe in Egypt and the second corrector in Constantinople. But this is without foundation. The fact that both the script and the text are between the first and third hands does not mean the scribe must have been geographically between the other two. We must remember, furthermore, that we do not necessarily know the origin of the codex itself.

C. The Second Corrector.

This corrector has done much to mar the beauty of Codex C. He made no attempt to preserve untouched the margins, but instead has placed innumerable notes in both margins as well as the tops and bottoms of the pages. His writing is far from elegant and can be dated in the dying days of uncial writing: Tischendorf's ninth century date is good enough. In addition to the textual emendations the corrector has added spirants and accents as well as the punctuation marks. The largest part of the second corrector's work consists of the regular liturgical notations placed in the margin to assist the reader in using the New Testament in church worship. A complete list of these lexical notes has been given in¹ Tischendorf's Prolegomena. We have not considered it necessary or desirable to reproduce all these notations, but have been content to list corrections and additions which should be made to his list. Since these corrigenda et addenda will be used only in conjunction with the complete list, the page numbers given here refer to the pages of Tischendorf's edition. These changes are as follows:

Page 30 - add after Tischendorf's entry: εν κρω εκινω.

" 33 - σαββ. ΙΑ. τω κρω εκινω. Tischendorf has erroneously placed this entry on page 34 which has no marginal note.

" 66 - κρω εκινω is written under σαββ. Ε τον νηθθιον. 17 27

" 83 - Tischendorf omits the following note half-way down in the right-hand margin: ΖΤΙ. τω ζτ κατ μα κφ ΤΑΒ.

" 110 - Tischendorf has omitted the following note which is found about ten lines down in the left-hand margin: κν Η. τω κρω εκινω.

1. see pages 25 - 28.

Page 172 - Instead of what Tischendorf has, read the following: σαββ 8.

εν τες ημ παυλος και βαρναβας δεσηβον εν αντηωχ.

" 173 - A little over halfway down the page in the right-hand margin, add the following: κυ 8. εν τες ημερ εγενετω, etc.

" 226 - σαββ I. αδελφοι. παρακαλο υμας. This is placed by Tischendorf on both pages 225 and 226. Page 225 has nothing.

The second corrector has also made emendations in all parts of the text except Revelation; he has made no changes there. His corrections tend to be more sporadic than those of the first corrector. In the catholic epistles his emendations are limited to 1.7 per folio, while in the fourth gospel there are 13.3 corrections per folio — much higher than any average by the first corrector. We note the following results:

<u>Book</u>	<u>Leaves</u>	<u>Corrections</u>	<u>Per Folio</u>
Matthew	24	94	4.0
Mark	16	63	4.0
Luke	15 $\frac{1}{2}$	105	7.0
John	10	133	13.3
Acts	20	64	3.2
Cath. epistles	9 $\frac{1}{2}$	16	1.7
Paul. epistles	39	90	2.35
Revelation	8	0	0.0

A further breakdown in the distribution of corrections may be seen in the table on page 23.

The text of the corrector is pure Byzantine, or Westcott and Hort's Syrian, and is seldom of more significance than the average cursive text of the ninth or tenth century. His work is more likely to be studied for its contribution to liturgical history and the study of lectionaries. The orthography is more Byzantine. The following spellings are found frequently: ης for εις, τις for της, κε for και, ο for ω. The χα compendium is also used as well as other ligatures.

Tischendorf believed the home of the second corrector was Constantinople. But again the evidence is less than conclusive. We are fairly certain the manuscript was in the Constantinople area at the beginning

of the sixteenth century, but this is a long time after the ninth century. Certain notes and names may suggest Constantinople, but they are sufficiently ambiguous as to be open to more than one interpretation. We should be safe to point toward Constantinople and vicinity without closing the door to other possibilities.

V Results of the Present Study

We must immediately mention that the work of Tischendorf, by and large, has been verified by the present study. This is not to say that errors have not been found. Even the most careful collator will make errors. The errors we have found are listed in Appendix A. Many are insignificant; but a significant number are important for the textual criticism of the New Testament. For example, arrangements will be made to correct more than seventy citations of Codex C in Nestle's edition of the Greek text.

This edition differs in a number of ways from that of Tischendorf. He reproduced the large marginal letters as they are found in the Codex. His text was printed in scriptio continua with the uncial letters. We have been content to reproduce the text without any effort toward imitation. When the text had been erased and re-written by the first corrector, he printed the corrector's text in slightly smaller letters even though he was able to decipher some or all of the original letters. When the vellum was torn or when nothing could be seen, he left his text blank and indicated by commas the number of letters probably lost. This edition adopts the more modern method of using brackets to print what cannot be seen. We have made one modification: to differentiate between the two reasons for not being able to recover the original text we have used different signs. The square brackets [] indicate the folio is torn so that there is no vellum to hold the letters. Parentheses () are used when the vellum is intact, but the text is lost for any of a number of reasons. This distinction, it is hoped, will avoid unnecessary work for anyone who may want to consult the codex for a specific reading. If he notes that our text has the reading in square brackets, he will know that nothing will be gained from again consulting the codex itself. All notes on the two

correctors will be found in Appendices B and C, and reference is always made when, and why, we have disagreed with Tischendorf.

Only with great hesitation is one encouraged to disagree with Tischendorf in obscure matters. He was a great paleographer. Anyone who is acquainted with the story of how he disagreed with all others in declaring that the last verse of John's gospel in Codex Sinaiticus was added later and how his contention was verified by an infra-red photograph will know the hesitancy we felt whenever we had to depart from his conclusions. Yet Tischendorf was young when he tackled Codex C. It represents his first work on an important manuscript. Even when possible deterioration in the manuscript is considered, the impression is gained that on a few occasions Tischendorf wrote more than he saw. One significant incident is the text in I Peter 2.13. Tischendorf wrote: υποταγντε παση κτισει αυθρ, but I have written υκ. παση ουσει αυθρ. As far as we have been able to find, ουσει represents a singular reading of Codex C, so that Tischendorf could not have expected it. We did not expect it either. But we studied the reading in the manuscript itself, in a natural photograph, and in an infra-red photograph. They all tended to confirm our first impression. The lower half of both phi and upsilon are seen. Why he wrote κτισει if he did not see it is difficult to say. One word in his defense, however, ought to be said. In a manuscript of this type when so many words and letters are indistinct, and when the reader knows what he expects to see, it is often difficult to draw the line between when he thinks he see and when he actually sees. The best illustration of this dilemma is when one is driving into Paris in the early morning fog. He looks for the Eiffel Tower and knows what he expects to see. He may be deceived by vague traces in the fog and probably is not able to say exactly when he definitely saw the tower. This will be the experience of anyone who reads Codex C. For this reason we have tried to stay on the safe side and write only what we definitely saw, including in parentheses what could not be seen or what we were not sure we saw. This one criticism of Tischendorf must not detract from his work. His edition of Codex C was a magnificent achievement.

Throughout the text and notes of this edition we have tried to keep in mind the needs and problems of the editor of a Greek text and the citations in his critical apparatus. He faces difficult problems in citing a manuscript which has so many lacunae as does Codex C. Is it satisfactory, for example, to include our manuscript among others under a common sign? In Nestle's apparatus the Hesychian symbol includes Codex C unless stated otherwise. In reality, however, who knows all the places where Codex C is missing? The Hesychian symbol is still used. It is true that Nestle's text only attempts to indicate generally the witnesses for and against different readings. Yet it cannot afford to be ambiguous.

A more serious and difficult problem arises when the text has been changed by the first corrector. The original text is often lost permanently. At other times because of the nature of the reading and the amount of space available we can be quite certain what the corrector added, but we cannot know if he re-wrote the original text after adding something to the text. At various places the corrector has erased beyond recovery several lines of the text to add a word or phrase. It cannot be assumed that the corrector re-wrote the original text. To illustrate the problem we cite the text of Romans 7.24ff. All of the text in Romans 7.24-8.2 is re-written. Nothing in the re-written text can be said to represent the text of the original scribe. In his eighth edition Tischendorf has made this mistake. Another example where Tischendorf cites Codex C* for what was written by C2 is Romans 14.5. Two full lines have been erased and re-written by the corrector. Tischendorf cites Codex C as a witness for ος μεν γαρ rather than ος μεν. But this is the corrected text. We do not know what the first scribe wrote.

Another problem related to this is when to cite C2 for a variant reading. When several words have been erased to add some letters, should all the words then re-written — even though they represent the text of the original scribe — be cited as the text of the corrector? In Mark 15.18, for example, the corrector erased χαίρει ο βασιλευς των ιουδαιων and wrote και λεγειν χαίρει ο βασιλευς των ιουδαιων.

We clearly credit καὶ λεγεῖν to the corrector. But does ὁ βασιλεὺς, (instead of βασιλεὺς) which the original scribe also wrote, represent a critical judgment on the part of the corrector? Or after adding καὶ λεγεῖν did he simply reproduce the first text?

We are content to stress these problems in citing Codex C. In the notes in the appendices we have tried to indicate clearly the condition of the text and conclusions we have reached so as to guide the critics and editors who alone must make the decisions for their own works.

THE TEXT

1. The first part of the text is a list of names and dates.

2. The second part of the text is a list of names and dates.

3. The third part of the text is a list of names and dates.

4. The fourth part of the text is a list of names and dates.

Α ----- εν γαστροις έχουσα εκ τινος
----- ηρ αυτης διακοιτης ου
----- παρασηματισται εβουληση
και τους αδελφους αυτου.

- 5 Ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ
της θαμαρ. φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ.
εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ. αραμ δε εγεν
νησεν τον αμιναδαβ. αμιναδαβ δε εγεννησε
τον ναασων. ναασων δε εγεννησεν τον σαλμω
10 σαλμων δε εγεννησεν τον βοος εκ της ραχαβ.
βοος δε εγεννησεν τον ιωβηδ εκ της ρουθ. ιωβηδ
δε εγεννησεν τον ιεσσαϊ. ιεσσαϊ δε εγεννησεν
τον δαδ τον βασιλεα. δαδ δε ο βασιλευς εγεννησε
τον σολομωνα εκ της του ουριου. σολομων δε
15 εγεννησεν τον ροβοαμ. ροβοαμ δε εγεννησεν το
αβια. αβια δε εγεννησεν τον ασαφ. ασαφ δε εγε
νησεν τον ιωσαφα. ιωσαφα δε εγεννησεν το
ιωραμ. ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν. οζιας
δε εγεννησεν τον ιωθαμ. ιωθαμ δε εγεννησεν
20 τον αχας. αχας δε εγεννησεν τον εζεκιαν. εζε
κιας δε εγεννησεν τον μανασση. μανασσης δε
εγεννησεν τον αμωσ. αμωσ δε εγεννησεν τον
ιωσιαν. ιωσιας δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και
τους αδελφους αυτου. επι της μετοικεσιας βαβυ
25 λωνος. μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος.
ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ. σαλαθιηλ δε
εγεννησεν τον ζοροβαβελ. ζοροβαβελ. δε εγεν
νησεν τον αβιουδ. (αβι)ουδ δε εγεννησεν τον ελια
κειμ. ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ. αζωρ
30 δε εγεννησεν τον σαδωκ. σαδωκ δε εγεννησε
τον αχειμ. αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ. ελιουδ
δε εγεννησεν τον ελεαζαρ. ελεαζαρ δε εγεννησε
τον ματθαν. ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ. ια
κωβ. δε εγεννησεν τον ιωσηφ. τον ανδρα μαρι
35 ας. εξ ης εγεννηθη ις ο λεγομενος κς.

- Β
πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ. εως δαδ. γενεαι δε
κατεσσαρες. και απο δαδ. εως της μετοικεσιας βαβυ
λωνος γενεαι δεκατεσσαρες. και απο της μετοι
κεσιας βαβυλωνος εως του χυ γενεαι δεκατεσσα
40 ρες. του δε ιυ χυ η γενεσεις ουτως ην. μνηστευθι
σης της μρς αυτου μαριας τω ιωσηφ. πριν η συνελ

θειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνς
 αγιου. ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων
 και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη
 λαθρα απολυσαι αυτην.
 5 ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυ
 κατ' οναρ εφανε αυτω λεγων. ιωσηφ υιος δαδ
 μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ. την γυναικα σου.
 το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνς εστιν αγιου.
 10 τεξεται δε υν και καλεσεις το ονομα αυτου ιν αυ
 τος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων
 αυτων. τουτο δε ολον γεγονεν. ινα πληρω
 θη το ρηθεν υπο κυ δια του προφητου λεγοντος.
 ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υν και κα
 λεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστι
 15 μεθερμηνευομενον μεθ' ημων ο θς.
 εγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εκοιτησεν
 ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυ και παρελα
 βεν την γυναικα αυτου. και ουκ εγινωσκεν αυ
 την εως ου ετεκεν τον υν αυτης τον πρωτο
 20 τοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιν.
 του δε ιν γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδα
 ας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως. ιδου μαγοι
 απο ανατολων παρεγενοντο εις ιλημ λεγοντες
 25 που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων. ιδο
 μεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθο
 μεν προσκυνησαι αυτω.
 ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευς εταραχθη και πασα
 ιεροσολυμα μετ' αυτου. και συναγαγων παντας
 30 τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθα
 νετο παρ αυτων που ο χς γενναιται.
 οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας. ουτως
 γαρ γεγραπται δια του προφητου. και συ βηθλεεμ
 35 γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσι
 ιουδα εξ ου γαρ μοι εξελευσεται ηγουμενος οστις
 ποιμανει τον λαον μου τον ιηλ.
 40 τότε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσε
 παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος.
 και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ε
 ξετασατε ακριβως περι του παιδιου. επαν δε ευρητε ακαγ
 45 γειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω.
 οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν. και

5 δου ο αστηρ ον ιδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους
 εως ελθων εσταθη επανω ου ην το παιδιον.
 ιδοντες δε τον αστεραν εχατησαν χαραν μεγαλην
 σφοδρα. και ελθοντες εις την οικιαν ιδον το παιδι
 10 ον μετα μαριας της $\overline{\mu\rho\varsigma}$ αυτου και πεσοντες προσ
 εκυνησαν αυτω. και ανοιξαντες τους θησαυρους
 αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και [λι]βανο
 και σμυρναν. και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανα
 καμψαι προς ηρωδην. δι' αλλης οδου ανεχωρησαν
 15 εις την χωραν αυτων. και αναχωρησαντων δε αυτων. ιδου αγγελος $\overline{\kappa\upsilon}$ κα
 τ οναρ φαινεται τω ιωσηφ λεγων. εγερθεις παρα
 λαβε το παιδιον και την $\overline{\mu\rho\alpha}$ αυτου και φευγε εις αι
 γυπτον. και ισθι εκει εως αν ειπω σοι. μελλει γαρ
 20 ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο.
 ο δε εγερθεις παρελαβε το παιδιον και την $\overline{\mu\rho\alpha}$ αυτου
 νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον και ην εκει ε
 ως της τελευτης ηρωδου. ινα πληρωθη το ρηθεν
 υπο $\overline{\kappa\upsilon}$ δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου ε
 25 καλεσα τον $\overline{\upsilon\bar{\nu}}$ μου.
 τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεκαιχθη υπο των μαγων εθυ
 μωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παι
 δας τους εν $\overline{\beta\lambda\epsilon\epsilon\mu}$ και εν πασι τοις οριοις αυτης απο
 30 διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβασεν
 παρα των μαγων.
 τοτε πληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου
 λεγοντος φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος
 35 και οδυρμος πολυς. ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης
 και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν.
 τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος $\overline{\kappa\upsilon}$ κατ ο
 ναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω λεγων.
 40 εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την $\overline{\mu\rho\alpha}$ αυτου και πο
 ρευου εις γην $\overline{\iota\eta\lambda}$. τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες τη
 την ψυχην του παιδιου.
 35 ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την $\overline{\mu\rho\alpha}$ αυτου
 και εισηλθεν εις γην $\overline{\iota\eta\lambda}$.
 ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας α
 40 τι του $\overline{\pi\rho\varsigma}$ αυτου ηρωδου εφοβηθη εκει απελθειν.
 χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της
 γαλιλαιας και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενη
 ναζαρεθ οπως πληρωθη το ρηθεν δι(α) των προφητων

οτι ναζωραιος κληθησεται.

εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας και λεγων.

μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων.

5 Η ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις δια ησαιου του προφητου λεγοντος. φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυ ευθειας ποιεите τας τριβους αυτου.

Θ αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφην ην αυτου ακριδες και μελι αγριον.

10 τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα ηουδαγια και πασα η περιχωρος του ιορδανου και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας

15 I αμαρτίας αυτων. ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις. γεννηματα εχιδων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας. και μη δοξηται λεγειν εν εαυτοις πρα εχομεν το

20 αβρααμ. λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο Θς εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ. ηδε δε η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται. παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται.

25 IΑ εγω μεν βαπτιζω υμας εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμει ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνι αγιω και πυρι.

IΒ ου [τ]ο πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα 30 αυ)του και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηνη το) δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω.

τοτε) παραγινεται ο Ις απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανη προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου.

ο δε ιωαννης διεκωλυεν αυτον λεγων. εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με.

35 αποκριθεις δε ο Ις ειπεν προς αυτον αφες αρτι αυτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην. τοτε αφησιν αυτον.

IΔ βαπτισθεις δε ο Ις ανεβη ευθυσ απο του υδατος. και ιδου 40 ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι. και ιδεν το πνα του Θυ καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον προς αυτον. και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα. ουτος εστιν

ο υς μου ο αγαπητος εν ω ηυδοκησα.
 ΙΕ ανηχ(θη δε ο ις εις τ)ην ερημον υπο του πνς πειρασθη
 ναι υπο του διαβολου.
 Ις και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντας και νυκτας
 5 τεσσαρακοντα υστερον επινασεν.
 και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν. ει υς ει του
 θυ ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται. ο δε απο
 κριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται
 ο ανος αλλα εν παντι ρηματι εκπορευομενω δια στο
 10 ματος θυ. τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος
 εις την αγιαν πολιν και εστησεν αυτον επι το πτερυ
 γιον του ιερου και λεγει αυτω ει υς ει του θυ βαλε σε
 αυτον εντευθεν κατω. γεγραπται γαρ οτι τοις αγγε
 15 λοις αυτου εντελειται περι σου. και επι χειρων αρου
 σιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου.
 εφη αυτω ο ις. παλιν γεγραπται ουκ εκπιρασεις κν το
 θυ σου. παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ο
 ρος υψηλον λιαν και δικνυσειν αυτω πασας τας βα
 20 σιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων. και ειπε
 αυτω. ταυτα σοι παντα δωσω εαν πεσων προσκυ
 νησις μοι. (τοτε λεγει αυτω ο ις υπαγε σατανα γεγρα
 πται γαρ κν τον θυ σου προσκυνησις και αυτω μο
 νω λατρευσις. τοτε αφιησιν αυτον ο διαβολος.
 ΙΖ και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω.
 25 ΙΗ ακουσας (δε οτι ιωαννης) παρεδοθη ανεχωρησεν εις τη
 γαλιλαιαν. και καταλιπων την ναζαραθ ελθων κατω
 ΙΘ κησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν ορι
 οις ζαβουλων και νεφθαλειμ. ινα πληρωθη το ρηθεν
 30 γη ζαβουλων και γη νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν
 του ιορδανου. γαλιλαια των εθνων ο λαος ο καθημενος
 εν σκοτι φως ιδεν μεγα. και τοις καθημενοις εν χωρα
 και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις.
 Κ απο τοτε ηρξατο ο ις κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε
 35 ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων.
 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας. ιδεν
 δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και
 ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβλη
 40 κα στρον εις την θαλασσαν. ησαν γαρ αλεεις και λεγει αυτοις
 δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλεεις ανων. οι δε
 ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω.

- ΚΒ και προβας εκειθεν ιδεν αλλους δυο αδελφους· ιακωβον τον του ζεβεдайους· και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεдайου του πρς αυτω καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτους· οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πρ αυτων ηκολουθησαν αυτω.
- 5 ΚΓ και περιηγεν ο Ις εν ολη τη γαλιλαια διδασκων ενταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν εν τω λαω· και εξηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους δαιμονιζομενους· και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους.
- 10 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως· και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου· ιδων δε τους οχλους· ανεβη εις το ορος· και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου·
- 15 20 ΚΕ και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων· Κς μακαριοι οι πτωχοι τω πνι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων· ΚΖ μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται· ΚΗ μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσι την γην· 25 ΚΘ μακαριοι οι πινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται· μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται· μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον Θν οψονται· μακαριοι οι ειρηνοκοιοι οτι υιοι Θυ κληθησονται· 30 μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν της δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων· Α μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ' υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου· χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις· ουτως γαρ εδωξα 35 τους προφητας τους προ υμων· ΑΑ υμεις εστε το αλας της γης· εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθεν εξω καταπατεισθαι υπο των ανων· 40 ΑΒ υμεις εστε το φως του κοσμου· ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη· ουδε καιουσι λυ

δοκον. και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρπος εκ του
οφθαλμου του αδελφου σου.

NB μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαρ
γαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε κα
5 τακατησουσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στρα
φεντες ρηξουσιν υμας.

NT αιτειται και δοθησεται υμιν. ζητειτε και ευρησετε. κρου
ετε και ανοιγησετε υμιν.

10 πας γαρ ο αιτων λαμβανει. και ο ζητων ευρισκει. και τω
κρουοντι ανοιγησεται.

η τις εστιν εξ υμων ανος ον αιτησεις ο υιος αυτου αρ
τον μη λιθον επιδωσει αυτω. η και ιχθυον αιτησει μη
οφιν επιδωσει αυτω.

15 ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα δι
δουαι τοις τεκνοις υμων. ποσω μαλλον ο πηρ υμων
θ εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον.

NA παντα ουν οσα εαν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανοι
ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις. ουτος γαρ εστιν ο
νομος και οι προφηται.

20 **NE** εισελθατε δια της στενης πυλης. οτι πλατεια η πυλη
και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απολειαν.
και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης.

τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα
εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην.

25 **NZ** προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινες
ερχονται προς υμας εν ενδυμασι προβατων εσω
θεν δε εισιν λυκοι αρπαγες απο των καρπων αυτων
επιγνωσεται αυτους.

30 **NZ** μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυληνας η α
πο τριβολων συκα.

NH ουτω παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει.
το δε σα[πρ]ον δεν[δρ]ον καρπους πονηρους ποιει.
ου δυνα[ται] δεν[δρ]ον αγαθον καρπους πονηρους ποι
ειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιει.

35 παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται
και εις πυρ βαλλεται αρα γε εκ των καρπων αυτω
επιγνωσεται αυτους.

NO ου πας ο λεγων μοι κε κε εισελευσεται εις την βασι
λειαν των ουρανων. αλλ ο ποιων το θελημα του πρς
40 μου του εν τοις συνοις.

E πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα. κε κε ου τω σ

σω ονόματι ἐπροφητεύσαμεν. καὶ τῷ σω ὀνόμα
 τι δαίμονια ἐξεβαλομεν. καὶ τῷ σω ὀνόματι δύνα
 μεις πολλὰς ἐποίησαμεν καὶ τότε ὁμολογήσω αὐ
 τοῖς ὅτι οὐδεποτε ἐγνων ὑμᾶς. ἀποχωρεῖτε ἀπὸ
 5 μου οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ανομίαν.
 ΕΑ πας οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ
 ποιεῖ αὐτοὺς ὁμοιωσάτω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονιμῷ ὅς
 τις οἰκοδομήσεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν
 καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἐπνευ
 10 σαν οἱ ἀνεμοὶ καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ
 οὐκ ἐπέσεν τεθεμελιωτὸ γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν
 καὶ πας ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους καὶ
 μὴ ποίων αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μῶρῳ
 ὅστις οἰκοδομήσεν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀμ
 15 μων. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ
 ἐπνευσαν οἱ ἀνεμοὶ. καὶ προσερρήξαν τὴν οἰκίαν ἐ
 κείνῃ καὶ ἐπέσεν καὶ ἡν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη
 ΕΒ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰς τοὺς λόγους τούτους ἐξε
 πλησσόντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἣν γὰρ διδασκῶ
 20 αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς
 καὶ οἱ φάρισαῖοι. καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους
 ΕΓ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ καὶ ἰδὼν λεπρὸς ἐλθὼν
 προσέκυνε αὐτῷ λέγων κἔ εἰς ἂν θελήῃς θυ(νασαι με καθ)α
 ρισαί. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ (λέγων θελω
 25 καθαρισθῇ) καὶ εὐθεὶς ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα
 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς ὅρα μὴδενὶ εἰπῆς. ἀλλὰ ὑπάγε σεαυτὸν
 δεῖξον τῷ ἱερεὶ καὶ προσενεγκὸν τὸ δῶρον ὁ προσεταξέ
 μωσης εἰς μάρτυριον αὐτοῖς.
 ΕΔ εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς καπερναοὺμ προσήλθεν αὐτῷ
 30 ἐκατοντάρχος παρακαλῶν αὐτὸ καὶ λέγων κἔ ὁ παῖς μου βε
 βληταί ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δυνῶς βασανιζόμενος.
 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς (ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν) ἀποκρι
 θείς ὁ ἐκατοντάρχος εἶπεν κἔ ὁ[υχ εἰμι ἱκανός] ἵνα μου
 ὑπὸ τὴν στέγην εἰσελθῇς ἀλλὰ μόνον εἶπε λόγῳ καὶ ἰαθῇ
 35 σέται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν ἔχων
 ὑπὲρ ἐμαυτὸν στρατιώτας καὶ λέγω τούτῳ πορευθῇ
 καὶ πορευέτε καὶ ἄλλῳ ἐρχου καὶ ἐρχεται καὶ τῷ δου
 λῷ μου ποιῆρον τούτο καὶ ποιεῖ.
 ἀκούσας δὲ ὁ Ἰς ἐθαύμασεν. καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσι
 40 αὐτῷ ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ Ἰηλ τοσαύτην πί
 στίν εὐρον λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν

ΕΕ και δυσμών ηξουσιν και ανακληθησονται μετα αβρααμ
 και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων· οι δε υι
 5 ΕΖ οιτης βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτε
 ρον· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων.
 και ειπεν ο Ις τ[ω εκα]τονταρχη υπαγε και ως επιστευσας
 γεννητω σοι. και ιαθη ο παις αυτου απο της ωρας εκεινης
 και υποστρεψας ο εκατονταρχος εις τον οικον αυτου
 εν αυτη τη ωρα ευρεν τον παιδα υγιαινοντα
 10 και ελθων ο Ις εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθε
 ραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν και ηψα
 το της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην· ο πυρετος και
 η γερθη και διηκονει αυτω.
 ΕΖ οψιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζο
 15 μενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω
 και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν.
 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ηραιοιου του προφητου
 λεγοντος· αυτος τας ασθενειας ημων ελαβεν και
 τας νοσους εβαστασεν.
 ιδων δε ο Ις πολλους οχλους περι αυτον εκελευσεν
 20 απελθειν εις το περαν.
 ΕΗ και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκα
 λε ακολουθησω σοι· οπου εαν απερχη.
 και λεγει αυτω ο Ις αι αλωπεκες φωλους εχουσιν. και
 τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις· ο δε υς του
 25 ανου ουκ εχει που την κεφαλην κλεινη.
 ετερος δε των μαθητων ματων αυτου ειπεν αυτω κε
 επιτρεphon μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατ[ρ]α μου.
 ο δε Ις λεγει αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους
 θαψαι τους εαυτων νεκρους.
 30 ΕΘ και εμβαντι αυτω εις πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μα
 θηται αυτου και ιδου σισμος megas· εγενετο εν τη θα
 λασση· ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματω
 (αυτος δε εκαθευδεν και προσελθοντες αυτω οι)
 (μαθηται αυτου) ηγειραν αυτον λεγοντες κε σωσον α
 35 πολλυμεθα και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε· ολιγοπιστοι
 · τοτε εγερθεις επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση
 και εγενετο γαληνη μεγαλη.
 οι δε αν[οι] εθαυμασαν λεγοντες· ποταπος εστιν ουτος
 40 οτι οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω
 και ελθοντος αυτου εις το περαν εις την χωραν των
 γαδαρηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομε

νοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λι
 αν. ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου
 εκεινης. και ιδου εκραξαν λεγοντες. τι ημιν και
 σοι $\overline{\upsilon\epsilon}$ του $\overline{\theta\upsilon}$ ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας
 5 ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκο
 μενη. οι δε $\delta(\epsilon\iota)$ μονες παρεκαλουν αυτον λεγον
 τες ει εκβαλλεις ημας επιτρεψον ημιν απελθειν
 εις την αγελην των χοιρων.
 και ειπεν αυτοις ο $\overline{\tau\varsigma}$ υπαγετε οι δε εξελθοντες α
 10 πηλθον εις τους χοιπους. και ιδου ωρμησεν η αγελη
 πασα κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απε
 θανεν εν τοις υδασιν. οι δε βοσκοντες εφυγον και
 απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και
 τα των δαιμονιζομενων.
 15 και ιδου πασα η πολις εξηλθον εις συναντησιν του $\overline{\tau\upsilon}$
 και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη α
 πο των οριων αυτων.
 0 και εμβας εις το πλοιον ο $\overline{\tau\varsigma}$ διεπερασεν και ηλθεν εις
 την ιδιαν πολιν. και ιδου προσφερουσιν αυτω πα
 20 ραλυτικον επι κλεινης βεβλημενον.
 και ιδων ο $\overline{\tau\varsigma}$ την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω
 θαρσει τεκνον αφεωνται σου αι αμαρτιαι.
 και ιδου τινες των γραμματαιων ειπον εν εαυτοις
 ουτος βλασφημει. και ιδων ο $\overline{\tau\varsigma}$ τας ενθυμησεις
 25 αυτων ειπεν ινα τι ενθυμεισθε πονηρα εν ταις
 καρδιαις υμων τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπει
 αφαιωνται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρε και περι
 πατει. ινα δε ιδητε οτι εξουσιαν εχει ο $\overline{\upsilon\varsigma}$ του $\overline{\alpha\nu\theta\upsilon}$
 επι της γης αφιεναι αμαρτιας. τοτε λεγει τω παρα
 30 λυτικω. εγερθεις αρον σου την κλεινην και υπα
 γε εις τον οικον σου. και εγερθεις απηλθεν εις
 τον οικον αυτου.
 ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον
 $\overline{\theta\upsilon}$ τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις $\overline{\alpha\nu\theta\iota\varsigma}$.
 35 $\overline{\text{OA}}$ και παραγων ο $\overline{\tau\varsigma}$ εκειθεν ιδεν $\overline{\alpha\nu\theta\upsilon\nu}$ επι το τε[λω]νι
 ον καθημενον. κ(α)ι λεγ(ει α)υτω α(κο)λυθε(ι μ)ο(ι και
 ανα(σ)τ(ας ηκολ)υ(θησεν αυτω.
 $\overline{\text{OB}}$ και εγενετο ανακειμενου αυτου εν τη οικεια. και
 ιδου πολλοι αμαρτωλοι και τελωναι ελθοντες
 40 συνανεκειντο τω $\overline{\tau\upsilon}$ και τοις μαθηταις αυτου.
 και ιδοντες οι φαρισαιοι ελεγον τοις μαθηταις αυ

του. δια τι μετα των τελωνων και αμαρτων σου
 ο διδασκαλος υμων εσθιει.
 ΟΓ' ο δε Ις ακουσας ειπεν. ου χριαν εχουσιν οι ισχυον
 5 τες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες. πορευθεντες
 δε μαθετε τι εστιν ελεος θελω και ου θυσιαν. ου
 γαρ ηλθον δικαιους καλεσαι αλλα αμαρτωλους εις
 μετανοιαν. τοτε προσερχονται αυτω οι μαθη
 10 ται ιωαννου λεγοντες. δια τι ημεις και οι φαρισαι
 οι νηστευομεν πολλα οι δε μαται σου ου νηστευ
 ουσιν. και ειπεν αυτοις ο Ις. μη δυναντα οι υιοι
 του νυμφωνος πενθειν εφ' οσον μετ αυτων
 15 εστιν ο νυμφιος. ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων
 ο νυμφιος και τοτε νηστευσουσιν. ουτως εν τω τη
 20 ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφους
 επι ιματιω παλαιω. ερει γαρ το πληρωμα αυτου
 απο του ιματιου και χιρον σχισμα γινεται. ουδε
 25 βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε
 μη γε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και
 οι ασκοι απολουνται.
 30 αλλα οινον νεον εις ασκους βαλλουσιν καινους και
 αμφοτεροι συντηρουνται.
 ΟΔ' ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις. ιδου αρχων εισελ
 35 θων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου
 αρτι ετελευτησεν. αλλα ελθων επιθες την χει
 ρα σου επ αυτην και ζησεται. και εγερθεις ο Ις η
 40 κολουθει αυτω και οι μαθηται αυτου.
 και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελ
 θουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιμα
 45 τριου αυτου. ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αψω
 μαι του ιματιου αυτου σωθησομαι.
 ο δε Ις επιστραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει
 θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε. και εσωθη η
 50 γυνη απο της ωρας εκεινης.
 και ελθων ο Ις εις την οικιαν του αρχοντος. και
 55 δων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενο
 λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κο
 ρασιον αλλα καθευδει. και κατεγελων αυτου.
 60 οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν
 της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον.
 65 και εξηλθεν η φημη αυτης εις ολην την γην εκει
 νην.

5 **ΘΕ** και παραγοντι εκειθεν τω **ΙΥ** ηκολουθησαν αυτω δυο
 (τυφλοι κραζοντες ελεησον ημ)ας **ΥΕ** (**ΘΑ**)**Θ** ελθο-
 τι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι
 και λεγει αυτοις ο **ΙΣ** πιστευετε οτι δυναμαι ποιησαι
 10 τουτο λεγουσιν αυτω ναι **ΚΕ**. τοτε ηψατο των ο
 φθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων
 γενηθητω υμιν και ηνοιχθησαν αυτων οι οφθαλμοι
 και ενεβριμησατο αυτοις ο **ΙΣ** λεγων ορατε μηδεις
 15 γινωσκετω. οι δε εξελθοντες διεφθμεισαν αυ
 τον εν ολη τη γη εκεινη.
 αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω
ΑΝΟΝ κωφον δαιμονιζομενον. και εκβληθεντος
 του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος. και εθαυμασαν
 20 οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανη ουτως εν τω **ΙΗΛ**
 οι δε φαρισαι οι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονι
 ων εκβαλλει τα δαιμονια.
ΟΣ και περιηγεν ο **ΙΣ** τας πολεις πασας και τας κωμας διδα
 σκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το
 25 ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νο
 σον και πασαν μαλακιαν.
ΟΖ ιδων δε τους οχλους ο **ΙΣ** εσπλαγχνισθη περι αυτων
 οτι ησαν εσκυλμενοι και εριμμενοι ως προβατα μη
 εχοντα ποιμενα. τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου
 30 **ΟΗ** ο μεν θερισμος πολυς. οι δε εργатаι ολιγοι. δεηθητε
 ουν του **ΚΥ** του θερισμου οπως εκβαλη εργатаς
 εις τον θερισμον αυτου.
ΟΘ και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου
 εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτω
 35 ωστε εκβαλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον
 και πασαν μαλακιαν.
 των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυ
 τα. πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρε
 ας ο αδελφος αυτου. ιακωβος ο του ζεβεдайου
 και ιωαννης ο αδελφος αυτου φιλιππος και βαρθο
 40 **ΠΑ** λομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης
 ιακωβος ο του αλφαιου (και λεββαιος ο και) (**ΘΑ**)**Δ**δαιος
 σιμων ο καναναιος. και ιουδας ισκαριωθ ο και πα
 ραδους αυτον. τουτους τους δωδεκα απεστει
 λεν ο **ΙΣ** παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνω
 μη απεληθετε και εις πολιν σαμαριτων μη εις ελθη
 τε πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απο

λωλοτα οίκου τῆλ. πορευόμενοι δε κηρύσσετε
 ΠΒ λεγόντες. ὅτι ἡγγείκεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 ασθενούντας θεραπεύετε. νεκρούς ἐγείρετε.
 λεπρούς καθαρίζετε. δαιμονία ἐκβάλλετε. ὦ
 5 ρεαν ἐλάβετε δωρεάν ὅτε. μὴ κτήσῃθε χρυ
 σόν. μὴδὲ ἀργύρον. μὴδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζῶνας
 ὑμῶν μὴ πήραν εἰς ὁδόν. μὴδὲ δύο χιτῶνας. μὴ
 δε υποδήματα. μὴδὲ ραβδούς. ἀξίος γὰρ ὁ ἐργατῆς
 τῆς τροφῆς αὐτοῦ.
 10 ΠΓ εἰς τὴν ὃ ἀν πόλιν ἢ κώμην εἰσελθῆτε ἐξετάσατε
 τίς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστὶν κακεὶ μέινετε ἕως ἂν ἐξελ
 θῇτε. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπασασθαι
 ΠΔ αὐτὴν καὶ εἰ μὲν τὴν ἡ οἰκία ἀξία ἐλθᾶτω ἡ εἰρη
 νὴ ὑμῶν ἐκ αὐτῆς. εἰ μὴ ἡ ἀξία. ἡ εἰρήνη ὑ
 15 μῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφῇτω.
 ΠΕ καὶ ὅς εἰ μὴ δεξῆται ὑμᾶς μὴδὲ ἀκουσῇ τοὺς λό
 γους ὑμῶν ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλε
 ως ἐκείνης ἐκτιναξάτε τὸν κονιορτὸν ἐκ τῶ
 ποδῶν ὑμῶν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτοτερο
 20 ἐστὶ γῆ σοδομῶν καὶ γῆ γομόρρας ἐν ἡμέρᾳ
 κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
 Πς ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐμὲ μεσῶ
 λύκων γίνεσθαι σὺν φρονιμοῖς ὡς οἱ ὄφεις καὶ
 ἀκεραῖοι ὡς αἱ περισταίρε.
 25 ΠΖ προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνῶν παραδώσουσιν γὰρ
 εἰς συνέδρεϊα. καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
 μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ
 βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐνεκὲν ἐμοῦ εἰς μαρτυρί
 ον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
 30 ΠΗ ὅταν δὲ παραδίδωσιν ὑμᾶς μὴ μεριμνήσητε πῶς
 ἢ τί λαλήσητε. δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ τί λαλήσητε. οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦ
 45 τες ἀλλὰ τὸ πᾶν τοῦ πρὸς ὑμῶν το λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
 παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον
 καὶ πῆρ τέκνον καὶ ἐκναστήσονται τέκνα ἐπὶ
 35 γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἐσεσθε
 μείσουμένοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. ὁ
 δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται.
 ΠΘ ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ φευ
 40 γετε εἰς τὴν ἀλλήν.
 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ τελεσῇτε τὰς πό

λεις του $\overline{\text{τηλ}}$. εως αν ελθη ο $\overline{\text{υς}}$ του ανθρωπου.
 7 ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον. ουδε δου-
 λος υπερ τον κυριον αυτου. αρκετον τω μαθητη
 ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος
 5 ως ο $\overline{\text{κς}}$ αυτου. ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ.
 7Α επεκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυ-
 του. μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστι
 7Β κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται. και
 κρυπτον ο ου γνωσθησεται.
 10 7Γ ο λεγω υμιν εν τη σκότια ειπατε εν τω φωτι και
 ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματω
 και μη φοβεισθαι απο των αποκτενοντων το
 σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτει-
 ναι. φοβεισθαι δε μαλλον τον δυναμενον και
 15 ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη.
 ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυ-
 των ου πεσειται επι την γην ανευ του $\overline{\text{πρς}}$ υμω
 υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμη-
 μεναι εισιν. μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθι-
 20 ων διαφερετε υμεις.
 πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν τω
 $\overline{\text{ανων}}$ ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του
 $\overline{\text{πρς}}$ μου του εν τοις ουρανοις.
 25 7Δ οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των $\overline{\text{ανων}}$
 αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του $\overline{\text{πρς}}$ μου
 του εν ουρανοις. μη νομισητε οτι ηλθον βαλει
 7Ε ειρηνην επι την γην. ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην
 αλλα μαχαιραν ηλθον γαρ διχασαι $\overline{\text{ανον}}$. κατα του
 $\overline{\text{πρς}}$ αυτου. και θυγατερα κατα της $\overline{\text{μρς}}$ αυτης. και
 30 νυμφην κατα της πενθερας αυτης. και εχθροι του
 $\overline{\text{ανου}}$ οι οικιακοι αυτου.
 7ς ο φιλων $\overline{\text{πρα}}$ η $\overline{\text{μρα}}$ υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος. και
 ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου α-
 35 ξιος. και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και α-
 κολουθι οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος.
 7Ζ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην. και ο
 απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρη-
 σει αυτην. ο δεχομενος υμας εμε δεχεται. και
 7Η ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με.
 40 7Θ ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μι-
 σθον προφητου λημψεται. και ο δεχομενος δι-

καιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου λημψεται.

¶ και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτη
ριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λε
γω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου.

5 PA και εγενετο οτε ετελεσεν ο Ις διατασων τοις δω
δεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδα
σκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων.

PB ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα ερ
γα του Χυ πεμφας. δια των μαθητων αυτου ει

10 πεν αυτω. συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκω
μεν. και αποκριθεις ο Ις ειπεν αυτοις πορευθε
τες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε.

τυφλοι αναβλεπουσιν. και χωλοι περιπατουσιν.
λεπροι καθαριζονται. και κωφοι ακουουσιν νε
15 κροι εγειρονται. και πτωχοι ευαγγελιζονται. και
μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι.

τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο Ις λεγειν τοις
οχλοις περι ιωαννου. τι εξηλθατε εις την ερημο
θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

20 αλλα τι εξηλθατε ιδειν ανον εν μαλακοις ιματι
οις ημφιεσμενον. ιδου οι τα μαλακα φορουν
τες εν τοις οικοις των βασιλεων εισιν. αλλα τι ε
ξηλθατε ιδειν προφητην. ναι λεγω υμιν και
περισσοτερον προφητου.

25 PF ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω απο
στελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου.
ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου.

PA αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερτα[ι ε]ν γεννητοις
γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου.

30 ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων
μειζων εστιν αυτου.

PE απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου ε
ως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται. και
βιασται αρπαζουσιν αυτην.

35 PZ παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου
επροφητευσαν. και ει θελετε δεξασθαι αυτος
εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι. ο εχων ωτα
ακουειν ακουετω.

40 PZ τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην. ομοια εστι
παιδιοις καθημενοις εν αγοραις α προσφωνου
σιν τοις ετεροις αυτων και λεγουσιν. ηυλησα

μεν υμιν και ουκ ωρχησασθαι. εθρηνησαμεν υ
 μιν και ουκ εκοψασθαι.
 ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων. και
 λεγουσιν δαιμονιον εχει.
 5 ηλθεν ο υς του ανου εσθιων και πινων και λεγουσι·
 ιδου ανος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος
 και αμαρτωλων. και εδικαιωθη η σοφια απο των
 τεκνων αυτης. τοτε ηρξατο ο ις ονειδιζειντας
 10 πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου
 οτι ου μετενοησαν. ουαι σοι χοραζειν ουαι σοι βησσα
 ιδα. οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις
 αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω
 καθημενοι μετενοησαν.
 15 πλην λεγω υμιν. τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται
 εν ημερα κρισεως η υμιν.
 και συ καπερναουμ μη εως του ουρανου υψωθησθαι
 ως αδου καταβιβασθησθαι.
 20 οτι) εν σοδομοις εγενηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι
 εν σοι εμεινεν αν μεχρι της ημερον.
 πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται
 εν ημερα κρισεως η σοι. εν εκεινω τω καιρω απο
 25 κριθεις ο ις ειπεν. εξομολογουμαι σοι περ κε του ου
 ρανου και της γης οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφω
 και συνετων. και απεκαλυψας αυτα νηποις. ναι
 30 ο πηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου
 35 παντα μοι παρεδοθη υπο του πρς μου. και ουδεις
 40 γινωσκει τον υν ει μη ο πηρ ουδε τον πρα τις επιγινω
 σκει ει μη ο υς και ω εαν βουληται ο υς αποκαλυψαι.
 45 δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτι
 50 σμενοι καγω αναπαυσω υμας.
 55 αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου
 οτι πραυς ειμι και ταπεινος τη καρδια. και ευρησε
 ται αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων ο γαρ ζυγος μου
 χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν.
 60 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ις τοις σαββασιν δι
 α των σποριμων. οι δε μαθηται αυτου επινασαν
 και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν.
 65 οι δε φαρισαι ιδοντες αυτους ειπαν αυτω. ιδου
 70 οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν
 75 σαββατω. ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι ε
 80 ποιησεν δαδ οτε επινασεν και οι μετ αυτου πως

εισηλθεν εις τον οικον του θυ και τους αρτους της
 προσεως εφαγεν ους ουκ εξες τιν αυτω φαγειν
 ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις
 η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι εν τοις σαββασιν
 5 οι ιερεις εν τω ιερω. το σαββατον βεβηλουσιν και
 αναιτιοι εισιν λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζων
 εστιν ωδε. ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεος θελω και
 ου θυσιαν ουκ αν κατε(δικασατε τους αναιτιους κς
 του σαββατου ο υς του ανου.
 10 και μεταβας εκειθεν ο ις ηλθεν εις την συναγωγην
 αυτων και ιδου ανος χειρα εχων ξηραν και επερω
 τησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θε
 ραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου.
 ο δε(ε ειπεν α)υ(τοις) τις εξ υμων ανος ος εξει προβατο
 15 εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνο
 ουχι κρατηρει αυτο και εγειρει ποσω ουν διαφερει
 ανος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως
 ποιειν. τοτε λεγει τω ανω εκτινον την χειρα σου
 και εξετεινε
 20 εξελθοντες δε οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κα
 τ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν ο δε ις γνους α
 νεχωρησεν εκειθεν.
 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσε
 αυτους παντας. και επετιμησεν αυτοις ινα μη φα
 25 νερον αυτον ποιησωσιν. ινα πληρωθη το ρηθεν
 (υπο ησαιου του προφητου λεγοντος ιδου ο παις μου ο)
 (ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον) ηυδοκησεν η ψυχη
 μου. θησω το πνα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνε
 σιν απαγγελει ουκ ερισει. ουδε κραυγασει ουδε α
 30 κουσει τις εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου. κα
 λαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον
 τυφομενον ου σβεσει. εως αν εκβαλη εις νικος τη
 κρισιν και τω ονοματι αυτου εθνη ελπiousιν.
 τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος κωφ(ος
 35 και εθεραπευσεν αυτον. ωστε τον τυφλον και κω
 φον και λαλειν και βλεπειν.
 και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος
 εστιν ο υς δαδ. οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπο
 40 ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελ
 ζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων.
 ειδως δε ο ις τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις

- πασα βασιλεια μερισθαισα καθ' εαυτης ερημουνται
 και πασα πολεις η οικια μερισθαισα καθ' εαυτης ου
 σταθησεται. και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλ
 λει εφ' εαυτον εμερισθη. πως ουν σταθησεται η
 5 βασιλεια αυτου και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλ
 λω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν
 δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται
 ει δε εν πνι θυ εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθα
 σεν εφ' υμας η βασιλεια του θυ.
 10 η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του
 ισχυρου και τα σκευη αυτου αρ[πασαι] εαν μη πρω
 τον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου
 διαρπασει ο μη ων μετ' εμου κατ' εμου εστιν και
 ο μη συναγων μετ' εμου σκορπιζει.
 15 **PKΓ** δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφη
 μια αφεθησεται τοις ανοις. η δε του πνς βλασφη
 μια ουκ αφεθησεται τοις ανοις.
 και ος εαν ειπη λογον κατα του υυ του ανου αφε
 θησετ[αι] αυτω ος δ' αν ειπη κατα του πνς του
 20 αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τουτω
 τω αιωνι ουτε εν τω μελλοντι.
PKΔ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυ
 του καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και το
 καρπον αυτου σαπρον. εκ γαρ του καρπου το δεν
 25 δρον γινωσκεται.
 γεννηματα εχιδνων πως δυνασθαι αγαθα. λαλει
 πονηροι οντες. εκ γαρ του περρισευματος της
 καρδιας το στομα λαλει.
PKΕ ο αγαθος ανος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει
 30 τα αγαθα. και ο πονηρος ανος εκ του πονηρου θη
 σαυρου εκβαλλει πονηρα.
PKς λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησου
 σιν οι ανοι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν η
 μερα κρισεως εκ γαρ των λογων σου δικαιωθη
 35 ση. και εκ των λογων σου καταδικασθησθαι.
PKΖ τοτε απεκριθησαν αυτω τινες των γραμμαται
 ων και φαρισαιων λεγοντες. διδασκαλε θελο
 μεν απο σου σημειον ιδειν.
PKΗ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και
 40 μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δο
 θησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προ

φητου. ωπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του
 κητους τρεις ημερας και τρεις νυχτας. ου
 πως εσται ο υς του ανου εν τη καρδια της γης.
 τρεις ημερας και τρεις νυχτας.
 5 ανδρες νινευειται αναστησονται εν τη κρι
 σει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσι
 αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα.
 και ιδου πλειον ιωνα ωδε.
 βασίλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει με
 10 τα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην
 οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι
 την σοφιαν σολομωντος και ιδου πλειον σο
 λομωντος ωδε. οταν δε το ακαθαρτον πνευ
 15 μα εξελθη απο του ανου διερχεται δι ανδρων το
 πων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει.
 τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλ
 θον. και ελθον ευρισκει σχολαζοντα και σεσαρω
 20 μενον και κεκοσμημενον.
 τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου
 επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου. και
 εισελθοντα κατοικει εκει. και γινεται τα εσχα
 τα του ανου εκεινου χειρονα των πρωτων. ου
 25 πως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα.
 ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις. ιδου η μηρ και
 30 οι αδελφοι αυτου ιστηκεισαν εξω ζητουντες
 αυτω λαλησαι. ειπεν δε τις αυτω. ιδου η μηρ σου
 και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες
 σοι λαλησαι. ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι
 35 αυτω τις εστιν η μηρ και τινες εισιν οι αδελφοι
 μου. και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθη
 τας αυτου ειπεν. ιδου η μηρ μου και οι αδελφοι
 40 μου. οστις γαρ αν ποιη το θελημα του πρς μου
 του εν ουρανοις. αυτος μου αδελφος και αδελ
 φη και μηρ εστιν.
 35 ΡΑΑ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ις απο της οικι
 ας εκαθητο παρα την θαλασσαν. και συνηχθησα
 προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις πλοι
 40 ον εμβαντα καθησθαι. και πας ο οχλος επι τον αι
 γιαλον ιστηκει. και ελαλησεν αυτοις εν παρα
 βολαις πολλα λεγων. ιδου εξηλθεν ο σπειρων του
 σπειρειν αυτον. α μεν επεσεν παρα την οδον. και

ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα.
 αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γη
 πολλην και ευθεως εξαντειλεν δια το μη εχει
 5 βαθος γης. ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη
 και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη.
 αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι α
 κανθαι και απεπνιξαν αυτα.
 αλλα δε επεσαν επι την γην την καλην και εδιδου
 καρπον. ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα. ο δε τριακον
 10 τα. ο εχων ωτα ακουειν ακουετω.
 και προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου ειπον αυ
 τω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις.
 ο δε αποκριθεις ειπεν. οτι υμιν δεδοται γνωναι τα
 μυστηρια της βασιλειας των ουρανων. εκεινοις
 15 δε ου δεδοται. οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και
 περισσευθησεται. οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρ
 θησεται απ αυτου. δια τουτο εν πα
 20 ραβολαις αυτοις λαλω. οτι βλεποντες ου βλεπουσιν
 και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν. και
 αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγου
 σα. ακοη ακουσετε και ου μη συνητε. και βλεπον
 τες βλεψετε και ου μη ιδητε επαχυνθη γαρ η καρ
 25 δια του λαου τουτου και τοις ωσιν αυτων βαρεως
 ηκουσαν. και τους οφθαλμους αυτων εκαμμου
 σαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις. και τοις ω
 σιν. και τη καρδια συνειωσιν και επιστρεψωσιν και
 ιασομαι αυτους.
 30 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και
 τα ωτα υμων οτι ακουουσιν.
 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαι
 οι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και
 ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν.
 35 υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειρον
 τος παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και
 μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το
 εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου. ουτος εστιν ο πα
 ρα την οδον σπαρεις. ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις.
 ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυς με
 40 τα χαρας λαμβανων αυτον. ουκ εχει δε ριζαν εν ε
 αυτω αλλα προσκαιρος εστιν.
 γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον

ευθὺς σκανδαλιζέτε. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκανθὰς σπα-
ρεῖς οὗτος ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ με-
ριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλου-
τοῦ συνπνίγει τὸν λόγον καὶ ἀκαρπὸς γέινεται.
5 ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν γῆν σπαρεῖς οὗτος ἐστὶν ὁ
τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνείων ὅς ὃν καρποφο-
ρεῖ καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατόν ὁ δὲ ἐξηκόντα ὁ δὲ τρι-
ᾶκόντα. ἀλλὴν παραβολὴν παρεθήκεν αὐτοῖς

ΠΛΖ λέγων ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἄνω

10 σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν
δὲ τῷ καθευδεῖν τοὺς ἄνους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ
ἐχθρὸς καὶ ἐσπείρεν ζιζάνια ἀντὶ μέσον τοῦ σί-
του καὶ ἀπῆλθεν

15 ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χορτὸς καὶ καρπὸν ἐποίησε
τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσποτοῦ
εἶπον αὐτῷ. κυρίε οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπείρες
ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ ποθεν οὖν ἔχει ζιζάνια.

ὁ δὲ ἐφῆ αὐτοῖς. ἐχθρὸς ἄνός τούτο ἐποίησεν.

20 οἱ δὲ δούλοι αὐτῷ λεγούσιν. θέλεις οὖν ἀπελθόντες
συλλεξώμεν αὐτά.

ὁ δὲ φησὶν οὐ μὴποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια ἐκρι-
ζώσητε ἀμὰ αὐτοῖς τὸν σίτον. ἀφετε συναυξάνε-
σθαι ἀμφοτέρω μεχρὶ τοῦ θερισμοῦ. καὶ ἐν τῷ καιρῷ
25 τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερίσταις συλλεξατέ πρώτο-
τα ζιζάνια καὶ ὀθράτε αὐτὰ εἰς δεσμὰς πρὸς τὸ κα-
τακαῦσαι αὐτά. τὸν δὲ σίτον συναγαγετέ εἰς τὴν ἀ-
ποθήκην μου. ἀλλὴν παραβολὴν παρεθήκεν αὐ-

ΠΛΖ τοῖς λέγων. ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κοκ

30 κῶ σίναπεως ὃν λαβὼν ἄνός ἐσπείρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐ-
τοῦ ὁ μικροτέρον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων
ὅταν δὲ αὐξηθῇ μείζον τῶν λαχανῶν ἐστὶν καὶ γεί-
νεται δένδρον ὥστε εἰσεῖν τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρα-
νοῦ καὶ κατασκήνουν ἐν τοῖς κλαδοῖς αὐτοῦ.

35 ΠΛΗ ἀλλὴν παραβολὴν παρεθήκεν αὐτοῖς λέγων. ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζυμὴ ἡ λαβούσα γυ-
νὴ ἐνεκρύψεν εἰς ἀλευροῦ σάτα τρία ἕως οὗ ἐζυμώ-
θη ὅλον. ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰς ἐν παραβολαῖς

ΠΛΘ τοῖς ὄχλοις καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει αὐτοῖς.

40 ΠΜ ὅπως πληρώθῃ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγον-
τος ανοιξῶ ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου ἐρευνῶμαι

κεκρυμμένα απο καταβολης κοσμου. αυτοις. δις τωτο
 τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο
 ις και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες
 φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του
 5 αγρου. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις. ο σπειρω
 το καλον σπερμα εστιν ο υς του ανου. ο δε αγρος
 εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισι
 οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι
 του πονηρου.
 10 ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε
 θερισμος συντελεια του αιωνος εστιν. οι δε
 θερισται αγγελοι εισιν. ωσπερ ουν συλλεγετα
 τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτως εσται εν τη συ
 τελεια του αιωνος τουτου. αποστελει ο υς του
 15 ανου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν
 εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και
 τους ποιουντας την ανομιαν και βαλουσιν αυ
 τους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο
 κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων.
 20 τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη
 βασιλεια του πρς αυτων ο εχων ωτα ακουειν
 ακουετω. παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ου
 ρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ο
 ευρων ανος εκρυψεν και απο της χαρας αυτου
 25 υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει
 τον αγρον εκεινον.
 παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων.
 ανω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας.
 ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελ
 30 θων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασε
 αυτον. παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ου
 ρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και
 εκ παντος γενους συναγαγουση ην οτε επλη
 ρωθη αναβιβασαντες και επι τον αιγιαλον κα
 35 θισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγη τα δε σακρα
 εξω εβαλον. ουτως εσται εν τη συντελεια του
 αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι του θυ και αφοριουσιν
 τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων και βαλου
 σιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται
 40 ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων.
 λεγει αυτοις ο ις συνηκατε ταυτα παντα λεγου

- σιν αὐτῷ. ναι $\overline{\kappa\epsilon}$. ὁ δὲ $\overline{\iota\varsigma}$ εἶπεν αὐτοῖς. διὰ τοῦτο
 παρ' γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν
 οὐρανῶν. ὁμοίος ἐστὶν $\overline{\alpha\tilde{\nu}\omega}$ οἰκοδεσποτῇ ὅστις
 5 $\overline{\rho\mu\alpha}$ $\overline{\rho\mu\alpha}$ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ $\overline{\iota\varsigma}$ τὰς παραβολὰς ταύ-
 τας μετήρην ἐκείθεν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐ-
 τοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν. ὥστε ἐκπλή-
 10 $\overline{\rho\mu\alpha}$ σσθαι αὐτοὺς καὶ λέγειν ποθεν τοῦτ' ἡ σοφί-
 α αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις. οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ τοῦ
 τεκτονοῦ $\overline{\upsilon\varsigma}$ οὐχ ἡ $\overline{\mu\eta\rho}$ αὐτοῦ. λέγεται μαρία.
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἰακώβος καὶ ἰωσήφ καὶ
 15 $\overline{\rho\mu\beta}$ $\overline{\rho\mu\beta}$ σίμων. καὶ ἰουδᾶς. καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχί
 πασαὶ πρὸς ἡμᾶς εἰσιν. ποθεν οὖν τοῦτ' αὐ-
 20 $\overline{\rho\mu\gamma}$ $\overline{\rho\mu\gamma}$ τὰ πάντα. καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
 ὁ δὲ $\overline{\iota\varsigma}$ εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ ἐστὶν προφήτης ἀτίμος
 μὴ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
 καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς διὰ τὴν
 25 $\overline{\rho\mu\delta}$ $\overline{\rho\mu\delta}$ ἀπίστιαν αὐτῶν.
 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ. ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετρά-
 ραρχης τὴν ἀκοὴν $\overline{\iota\upsilon}$. καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ
 οὗτος ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστής. οὗτος ἡγέρ-
 30 $\overline{\rho\mu\epsilon}$ $\overline{\rho\mu\epsilon}$ θη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις
 ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
 ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην ἐδήσεν αὐ-
 35 $\overline{\rho\mu\epsilon}$ $\overline{\rho\mu\epsilon}$ τὸν καὶ ἐθετο ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρώδιαδα τὴν γυ-
 ναικα φιλιπποῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ἐλέγεν
 γὰρ αὐτῷ ὁ ἰωάννης οὐκ ἐξεστὶν σοὶ ἔχειν αὐτήν.
 καὶ θελὼν αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον
 40 $\overline{\rho\mu\epsilon}$ $\overline{\rho\mu\epsilon}$ ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.
 γενεσίων δὲ γενομένων τοῦ Ἡρώδου ἰωρχῆσα
 τὸ ἡ θυγατὴρ τῆς Ἡρώδιαδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἡ
 45 $\overline{\rho\mu\epsilon}$ $\overline{\rho\mu\epsilon}$ ῥεσεν τῷ Ἡρώδῃ. ὅθεν μεθ' ὀρκου ὡμολόγησεν
 αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτησῇται.
 50 $\overline{\rho\mu\epsilon}$ $\overline{\rho\mu\epsilon}$ ἡ δὲ προβείβασθαις ὑπὸ τῆς $\overline{\mu\rho\varsigma}$ αὐτῆς. δὸς μοι
 φησὶν ἰδὲ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου
 τοῦ βαπτιστοῦ καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς. διὰ
 55 $\overline{\rho\mu\epsilon}$ $\overline{\rho\mu\epsilon}$ τὸν ὅρκον καὶ τοὺς συνανακειμένους
 ἐκέλευσεν δοθῆναι καὶ πεμψάς ἀπεκεφαλί-
 60 $\overline{\rho\mu\epsilon}$ $\overline{\rho\mu\epsilon}$ σεν τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἠνεχθῇ
 ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορᾷ

σιω και ηνεγκεν τη μρι αυτης

και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το πτωμα

PM5 και εθαψαν αυτο. και ελθοντες απηγγειλαν τω ιυ.

και ακουσας ο ις ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ε

5 ρημον τοπον κατ ιδιαν. και ακουσαντες οι οχλοι

ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων.

και εξελθων ο ις ιδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη

επ αυτοις και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων.

οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυ

10 του. λεγοντες. ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη

παρηλθεν. απολυσον ουν τους οχλους ινα απελθο

τες εις τας κυκλω κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρω

ματα. ο δε ις ειπεν αυτοις. ου χρειαν εχουσιν απελ

θειν. δοτε αυτοις υμεις φαγειν. οι δε λεγουσιν αυ

15 τω. ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ι

χθυας. ο δε ειπεν. φερετε μοι αυτους ωδε. και κε

λευσας τους οχλους ανακλιθηται επι του χορτου

και) λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυ

ας. αναβλεψας εις τον ουρανον. ηυλογησεν. και κλα

20 σας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους. οι δε μαθη

ται τοις οχλοις.

και εφαγον παντες και εχορτασθησαν. και ηραν το

περισσευον των κλασματος δωδεκα κοφινους

πληρεις. οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεν

25 τακισχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων.

PMH και ηναγκασεν τους μαθητας εμβηναι εις το πλοι

ον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυ

ση τους οχλους.

PM6 και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ι

30 διαν προσευξασθαι.

PN οψιας δε γενομενης μονος ην εκει το δε πλοιον

ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υ

πο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος.

τεταρτη δε φυ[λα]κη της νυκτος (απ)ηλθεν προς αυ

35 τους περιπατων επι της θαλασσης.

και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι της θαλασσης πε

ριπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντα

σμα εστιν. και απο του φοβου εκραξαν.

ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ις λεγων. θαρσειτε

40 εγω ειμι μη φοβεισθαι.

PNA αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν. κε ει συ ει κε

- λευσον μοι ελθειν προς σε επι τα υδατα.
 ο δε ειπεν ελθε. και καταβας απο του πλοιου ο πε
 τρος περιεπατησεν επι τα υδατα (και ηλθ)εν προς
 τον ιν βλέπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη
 5 και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων.
κε σωσον με. ευθεως δε ο ις εκτεινας την χειρα
 επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις
 τι εδιστασας. και εμβαντων αυτων εις το πλοιο
 10 PNB εκοπασεν ο ανεμος ο(ι δε εν πλοιω) προσεκυνη
 σαν αυτω λεγοντες αληθως θυ υς ει.
PNΓ και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ.
 και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου
 απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσ
 15 ηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας και πα
 ρεκαλουν αυτον ινα μονον αψωνται του κρασπεδου
 του ιματιου αυτου. και όσοι αν ηψαντο διεσωθηρα
 20 PNA τοτε προσερχονται τω τω οι απο ιεροσολυμων γραμ
 ματαις και φαρισαιοι λεγοντες δια τι οι μαται σου
 παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερω
 ου γαρ νικτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον
 εσθιωσιν. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και
 υμεις παραβαινετε την εντολην του θυ δια την
 παραδοσιν υμων.
 ο γαρ θς ενετειλατο λεγων. τιμα τον πρα και τη
 25 μρα. και ο κακολογων πρα η μρα θανατω τελευ
 τατω. υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πρι η τη
μρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης ου μη τιμη
 σει τον πρα αυτου η την μρα αυτου και ηκυρωσα
 τε τον νομον του θυ δια την παραδοσιν υμων.
 30 υποκριται καλως επροφητευσεν περι υμων η
 σαιας λεγων. εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στομα
 τι αυτων και τοις χειλεσιν με τιμα. η δε καρδια αυ
 των κορρω απεχει απ εμου ματην δε σεβονται με
 διδασκοντες διδασκαλειας ενταλματα ανων
 35 και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις
 ακουετε και συνειετε ου το εισερχομενον εις
 το σταμα κοινοι τον ανον αλλα το εκπορευομε
 νον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανον.
 40 PNE τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυ
 τω. οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λο
 γον εσκανδαλισθησαν.

ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυ
τευσεν ο π̄ρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται.

PNZ αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων. τυ
φλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυ
5 νον πεσουνται.

PNZ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω. φρασον ημιν
την παραβολην ταυτην.

ο δε ις ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε ουπω
νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα
10 εις την κοιλιαν χωρει. και ε(ις αφεδρωνα) εκβαλλετε
τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της
καρδιας εξερχεται. κακεινα κοινοι τον ανον. εκ
γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι
φονοι. μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρ
15 τυριαι. βλασφημιαι. ταυτα εστιν τα κοινουν
τα τον ανον. το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου
κοινοι τον ανον.

και εξελθων εκειθεν ο ις ανεχωρησεν εις τα με
ρη τυρου και σιδωνος.

20 και ιδου γυνη χανααια απο των οριων εκεινω
εξελθουσα εκραυγασεν λεγουσα. ελεησον με κε
υε δαδ. η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται. ο
δε ουκ απεκριθη αυτη λογον.

και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτουν
25 αυτον λεγοντες. απολυσον αυτην οτι κραζει
οπισθεν ημων. ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ α

PNH πεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα

PNH οικου ιηλ. η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω

PNΘ λεγουσα. κε βοηθει μοι. ο δε αποκρειθεις ειπε.

30 ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνω
και βαλειν τοις κυναριοις.

η δε ειπεν ναι κε και γαρ τα κυναρια εσθiei απο
των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης
των κυριων αυτων.

35 τοτε αποκριθεις ο ις ειπεν αυτη ω γυναι. μεγαλη
σου η πιστ[ις γε]νηθητω σοι ως θελεις. και ιαθη
η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης.

PE και μεταβας εκειθεν ο ις ηλθεν παρα την θαλασ
σαν της γαλιλαιας.

40 και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει. και προσηλ
θον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων.

5 χώλους. κώφους τυφλους. κυλλούς. και ετε
 ρους πολλους. και ερριψαν αυτους ποδας του
 10 ΙΥ και εθεραπευσεν αυτοις.
 ωστε τον οχλον θαυμασαι βλέποντας. κώφους
 λαλουντας κυλλους υγιεις. και χώλους περι
 15 πατουντας. και τυφλους βλέποντας και εδο
 ξασαν τον ΘΥ ΙΗΛ.
 ο δε Ις προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου
 λεγει αυτοις (σπλαγχ)νιζομε επι τον οχλον οτι η
 20 ΘΗ ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχου
 σιν τι φαγωσιν. και απολυσαι αυτους νηστεις
 ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω.
 και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τμιν
 25 εν ερημω τοκω αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι
 οχλον τοσουτον.
 και λεγει αυτοις ο Ις ποσους αρτους εχετε. οι δε
 ειπον εκτα και ολιγα ιχθυδια. και εκελευσεν
 τους οχλους ανεπεσειν επι την γην. και λαβων
 30 τους εκτα αρτους και τους ιχθυσ (εκλασεν και) ε
 δωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω ο
 χλω. και εφαγον παντες και εχορτασθησαν. και
 ησαν το περισσευον των κλασματων εκτα σπυ
 ριδας πληρεις. οι δε εσθιοντες ησαν τετρακι
 35 ΡΕΑ σχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων.
 και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το πλοιον και
 ηλθον εις τα ορια μαγδαλαν.
 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πει
 40 ΡΕΒ ραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ου
 ρανου επιδειξαι αυτοις.
 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιας γενομενης λεγε
 35 ΡΕΓ τε ευδια πυραζει γαρ ο ουρανός και πρωι σημερον χει
 λων πυραζει γαρ στυгнаζων ο ουρανός. το μεν
 προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν. τα
 δε σημεια των καιρων ου δυνασθε.
 40 ΡΕΔ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει.
 και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα
 του προφητου. και καταλιπων αυτους απηλθεν.
 και ελθοντες οι μαθηται εις το περαν επελαθοντο
 αρτους λαβειν.
 ο δε Ις ειπεν αυτοις. ορατε και προσεχετε απο της ζυ
 45 ΡΕΕ μης των φαρισαιων και σαδδουκαιων.

ΠΕΕ οι δε διελογίζοντο εν εαυτοῖς λεγοντες οτι αρτους
 ουκ ελαβομεν. ~~τα τος δε ελαβον των ανων.~~
 γνους δε ο **Ις** ειπεν αυτοις. τι διαλογιζεσθαι εν εαυ
 τοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ουκω νο
 5 ειτε. ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους τω
 των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ε
 λαβετε ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχι
 λιων. και ποσας σφυριδας ελαβετε.
 πως ου νοειτε οτι ου περι αρτων υμιν ειπον προς
 10 εχετε δε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδ
 δουκαιων. τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προς
ΠΕΖ εχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της
 διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων.
ΠΕΖ ελθων δε ο **Ις** εις τα μερη καισαριας της φιλιππου
 15 ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων. τινα λεγου
 σιν με οι **ανοι** ειναι τον **υν** του **ανου**.
 οι δε ειπον οι μεν ιωαννην του βαπτιστην αλλοι
 δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμian η ενα των προφητω.
 λεγει αυτοις ο **Ις**. υμεις δε τινα με λεγετε ειναι.
 20 **ΠΕΖ** αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο **Χς** ο **υς**
 του **θυ** του ζωντος. ~~προωθη εμπερσεν αυτων και~~
 και αποκριθεις ο **Ις** ειπεν αυτω. μακαριος ει σιμων
 βαριωνα. οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι.
 αλλ ο **πηρ** μου ο εν τοις ουρανοις.
 25 καγω δε σοι λεγω. οτι συ ει πετρος και επι ταυτη
 τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν. και
 πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτης. [και] δωσω
 σοι τας κλεις της βασιλειας των **ουνων** και ο εα
 30 ρησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ου
 ρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυ
 μενον εν τοις ουρανοις.
ΠΕΗ τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις ινα μηδενι ει
 πωσιν οτι αυτος εστιν **Ις** ο **Χς**.
 απο τοτε ηρξατο ο **Ις** δεικνυειν τοις μαθηταις
 35 αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα
 και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και
 αρχιερων και γραμματαιων. και αποκτανθη
 ναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι.
ΠΕΘ και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο ε
 40 πιτιμian αυτω λεγων. ιδεως σοι **κε** ου μη εσται
 σοι τουτο. ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω

υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον ει μου ο
 τι ου φρονεις τα του θυ αλλα τα των ανων.
 τοτε ο ις ειπεν τοις μαθηταις αυτου. ει τις θε
 λει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον
 5 και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω
 μοι. ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι
 απολεσει αυτην. ος δ αν απολεση την ψυχην αυ
 του ενεκεν εμου ευρησει αυτην.
 τι γαρ ωφελειται ανος εαν τον κοσμον ολον κερ
 10 δηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη. η τι δωσει
ανος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου.
ΡΟΑ μελλει γαρ ο υς του ανου ερχεσθαι εν τη δοξη του
πρς αυτου μετα των αγγελων των αγιων και το
 τε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου.
 15 ΡΟΒ αμην λεγω υμιν εισιν τινες των ωδε εστωτων.
 οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδω
 σιν τον υν του ανου ερχομενον εν τη βασιλεια
 αυτου. και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ις το
 20 πετρον. και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφο
 αυτου. και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κα
 τ ιδιαν. και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και
 ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος. τα δε
 ιματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως. και
 25 ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυ
 του συλλαλουντες.
 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιυ κε καλον εστι
 ημας ωδε ειναι. ει θελεις ποιησω ωδε τρεις σκη
 σκηνας. σοι μιαν και μωση μιαν. και ηλια μιαν.
 30 ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτινη επε
 σκιασεν αυτους. και ιδου φωνη εκ της νεφε
 λης λεγουσα. ουτος εστιν ο υς μου ο αγαπητος
 εν ω ηυδοκησα αυτου ακουετε.
 και ακουσαντες οι μαθηται επεσαν επι προσωπο
 αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα.
 35 και προσελθων ο ις ηψατο αυτων και ειπεν εγερ
 θητε και μη φοβεισθαι.
 επارانτες δε τους οφθαλμους αυτων ουκε
 τι ουδενα ιδον ει μη τον ιν μονον.
 και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενε
 40 τειλατο αυτοις ο ις λεγων. μηδενι ειπητε το
 οραμα εως ου ο υς του ανου εκ νεκρων αναστη.

ΡΟΓ και επερωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγον
 τες. τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν. οτι ηλιαν διελ
 θειν πρωτον. ο δε Ις αποκριθεις ειπεν αυτοις η
 λιας μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει πα
 5 τα. λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επε
 γνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθε
 λησαν. ουτως και ο υς του ανου μελλει πασχει
 υπ αυτων. τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι
 ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις.
 10 ΡΟΔ και ελθοντων αυτων προς τον οχλον. προσηλθε
 αυτω ανος γονυπετων αυτον και λεγων κε ελη
 σον μου τον υιον οτι σεληνιαζετε και κακως πα
 σχει πολλακις γαρ πικτει εις το πυρ και πολλακις
 εις το υδωρ. και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις
 15 σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι.
 αποκριθεις δε ο Ις ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμ
 μενη. εως ποτε μεθ υμων εσομαι. εως ποτε ανε
 ξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε.
 και επετιμησεν αυτω ο Ις. και εξηλθεν απ αυτου το
 20 δαιμονιον. και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας ε
 κεινης. τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ΙΥ κα
 ΡΟΕ τ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλει
 αυτο. ο δε Ις ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων.
 αμην γαρ λεγω υμιν οτι εαν εχητε πιστιν ως κοκκο
 25 σιναπεως εριτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν
 εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν.
 τουτο δε το γενος ουκ εκπορευεται ει μη εν προσ
 ευχη και νηστεια.
 ΡΟς αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν
 30 αυτοις ο Ις. μελλει ο υς του ανου παραδιδωσθαι εις
 χειρας ανων. και αποκτενουσιν αυτον και τη τρι
 τη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα.
 ΡΟΖ ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον
 οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπο
 35 ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα. λεγει ναι.
 και οτε ηλθον εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο
 Ις λεγων. τι σοι δοκει σιμων. οι βασιλεις της γης α
 40 πο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υ
 ιων αυτων η απο των αλλοτριων.
 λεγει αυτω ο πετρος απο των αλλοτριων. ειποντος
 δε αυτου απο των αλλοτριων. εφη αυτω ο Ις ara

μοι ει τι οφειλεις. ^{ει ουτως εστιν η αιτια του ανος}

(πεσων ουν ο συνδουλος αυτου παρεκαλει αυτον)

λεγων μακροθυμησον επ εμε και σο(ι απο)δωσω ^{αυτον}

ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις ^{κοιλιαν}
5 φυλακην εως αποδω παν το οφειλομενον.

ιδοντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυ

πηθησαν σφοδρα. και ελθοντες διεσαφησαν τω ^{κυριω}

κυριω εαυτων απαντα τα γενομενα.

τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λε

10 γει αυτω. δουλε πονηρε πασαν την οφειλην. ε

κεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με. ουκ εδει

και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως και εγω σε

ηλεησα.

και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον

15 τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομε

νον αυτω. ουτως και ο π̄ρ μου ο (εκ)ουρανιος ποι

ησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου

απο των καρδιων υμων τα παρακτωματα αυτων.

^{PHB} και εγενετο οτε ετελεν ο ις τους λογους τουτους

20 μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της

ιουδαιας περαν του ιορδανου. και ηκολουθησαν

αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει

^{PHB} και προσηλθον αυτω φαρισαιοι πειραζοντες αυ

τον και λεγοντες ει εξεστιν ανω απολυσαι την γυ

25 ναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν.

ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο

ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους

^{PHB} και ειπεν. ενεκεν τουτου καταλιψει ανος τον π̄ρα

αυτου και την μ̄ρα και προσκολληθησεται τη γυ

30 ναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν. ωστε

ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια. ο ουν ο θς συνεζευ

ξεν ανος μη χωριζετω.

λεγουσιν αυτω. τι ουν μωσης ενετειλατο. δουναι

βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην.

35 λεγει αυτοις. οτι μωσης προς την σκληροκαρδιαν

υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας

υμων. απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως.

^{PHB} λεγω δε υμιν οτι ος εαν απολυση την γυναικα αυ

του μη επι πορνεια. και γαμψη αλλην ποιει αυτη

40 μοιχευθηναι.

και ο απολελυμενην γαμων μοιχαται. λεγουσιν

P4A αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνῶ
μετὰ τῆς γυναίκος οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

P72 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσιν τὸν λόγον τούτου·
ἀλλ' οἱς δεδοται· εἰσὶν γὰρ εὐνοῦχοι οἱτινες ἐκ κοιλίας

5 P74 μρς ἐγεννήθησαν οὕτως· οὐκ ἐκ τῆς ἀδελφῆς ἢ ἀδελφῆς ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς
καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἱτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνῶν·
καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι οἱτινες εὐνουχίσαν ἑαυτοὺς διὰ τῆς
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὁ δυναμένος χωρεῖν χωρεῖτω·

P4B τότε προσηνεχθήσαν αὐτῷ παῖδια ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ
10 αὐτοῖς καὶ προσευξῇται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων
αὐτοῖς· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· ἀφετε τὰ παῖδια καὶ μὴ
κωλύετε αὐτὰ ελθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· ἡ γὰρ ἀξίωσις αὐτῶν
καὶ ἐπιθεῖς αὐτοῖς τὰς χεῖρας ἐπορευθῇ ἐκείθεν·

15 P7F καὶ ἰδὼν εἰς προσελθὼν εἶπεν αὐτῷ· διδασκαλε ἀγαθε τί
ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον· ὑπαγετε καὶ ὑμεῖς
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ
εἰς ὁ θς· εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν· εἰσελθεῖν τηρήσον τὰς
ἐντολάς· λέγει αὐτῷ ποίας· ὁ δὲ ἰς εἶπεν τοῦ οὐ φονεῦ
20 σεις οὐ μοιχεύσεις οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυ
ρήσεις· τίμα τὸν πρά καὶ τὴν μρά· καὶ ἀγαπήσεις τὸ
πλησίον σου ὡς σεαυτὸν·

P4A λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος πάντα ταῦτα ἐφύλαξα μὴ
ἐκ νεότητος μου τί ἐτι ὑστερῶ· εἰς τὸν οὐρανὸν

25 ἐφῆ αὐτῷ ὁ ἰς εἰ θέλεις τέλειος εἶναι ὑπάγε πώ
λησον σου τὰ ὑπαρχόντα καὶ δός πτωχίῳ καὶ ἐξεῖς
θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι·

P7E ἀκουσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθεν λυπούμε
νός ἦν γὰρ ἐχὼν κτήματα πολλὰ·

30 ὁ δὲ ἰς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
πλούσιος δυσκόλως εἰσελευσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι εὐκοπώτερον ἐστὶ
καμηλὸν διὰ τρυμαλίας ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσι
ον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θς εἰσελθεῖν·

35 ἀκουσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐξεπληρόνω σφοδρὰ λεγο
ντες τίς ἀρα δύναται σωθῆναι· καὶ τὸν κλητὸν

ἐμβλεψας δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς παρὰ ἀνῶις τούτου ἀδύνα
τον ἐστὶν παρὰ δὲ θς πάντα δύνατα·

40 ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδὼν ἡμεῖς ἀφῆκαμε
πάντα καὶ ἠκολούθησάμεν σοι· τί ἀρα ἐστὶ ἡμῖν·

P45 ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολου
θεῖς

θηραντες μοι εν τη καλινγενεσια οταν καθιση ο υς του
ανου επι θρονου δοξης αυτου.

Ρ4Ζ καθησεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας
δωδεκα φυλας του ιηλ.

5 Ρ4Η και πας οστις αφηκεν αδελφους η αδελφας. η πρα. η μρα
η γυναικα η τεκνα η αγρους. η οικιας ενεκεν του ονο
ματος μου εκατονταπλασιονα λημψεται και ζων
αιωνιον κληρονομησει.

Ρ4Θ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι πρωτοι.

10 Σ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανω οικοδε
σκοτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας
εις τον αμπελωνα αυτου. συμφωνησας δε μετα τω
εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους
εις τον αμπελωνα αυτου.

15 και εξελθων περι τριτητην ωραν ιδεν αλλους εστωτας
εν τη αγορα αργους. κακεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις
εις τον αμπελωνα μου και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν.
οι δε απηλθον παλιν δε εξελθων περι εκτην και ενατη
ωραν εκοιτησεν ωσαυτως.

20 περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους
εστωτας αργους. και λεγει αυτοις. τι ωδε εστηκατε
ολην την ημεραν αργοι.

λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο.

25 λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις το αμπελωνα
και ο εαν η δικαιον λημψεσθε.

οψιας δε γενομενης λεγει ο κς του αμπελωνος τω ε
πιτροπω αυτου. καλεσον τους εργατας και αποδος
τον μισθον. αρξαμενος ακο των εσχατων εως τω
πρωτων. και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ω
ραν ελαβον ανα δηναριον. και ελθοντες οι πρωτοι
ενομισαν οτι πλειον λημψονται. και ελαβον και αυ
τοι το ανα δηναριον.

30 λαβοντες δε εγογγυζον κατα του κατα του οικοδε
σκοτου λεγοντες οτι ουτοι εσχατοι μιαν ωραν ε
κοιτησαν. και ισους ημιν αυτους εκοιτησας τοις βα
στασασι το βαρος της ημερας και τον καυσωνα.

35 ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταيره ουκ αδικω
σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι. αρον το σο
και υπαγε. θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως

40 και σοι η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις ε
μοις. η ο οφθαλμος σου κνηρος εστιν οτι εγω αγαθος
ειμι.

ΣΑ οὕτως εἰσὶν οἱ ἐσχατοὶ πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι ἐσχα-
 τοὶ πολλοὶ γὰρ εἰσὶν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
 καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰς εἰς ἱεροσόλυμα παρέλαβεν τοὺς δώ-
 δεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
 5 ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ γραμματέ-
 σιν καὶ κατακρίνουσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώ-
 σουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπεῖσαι καὶ μαστι-
 γῶσαι καὶ σταυρῶσαι. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγ(ερθή)σεται.
 10 ΣΒ τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήρ των υἱῶν ζεβεδαίου με-
 τα των υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ αἰτούσα τι παρ' αὐ-
 τοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ τί θέλεις. λέγει αὐτῷ εἰπεῖναι κα-
 θίσωσιν οἱ δύο υἱοὶ μου εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἐν-
 15 ωνυμῶν σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.
 ἀποκρίθεις δὲ ὁ Ἰς εἶπεν οὐκ οἶδατε τί αἰτίσθαι. δύνα-
 σθαι πίνειν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν ἢ τὸ βαπτί-
 σμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι.
 λεγούσιν αὐτῷ δυναμέθα. καὶ λέγει αὐτοῖς τὸ μὲν
 ποτήριον μου πῖεσθαι καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζο-
 20 μαι βαπτισθῆσεσθαι τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
 καὶ ἐξ ἐνωνυμῶν οὐκ ἐστὶν ἐμὸν τοῦτο δοῦναι ἀλλ'
 ὃς οἱς ἡτοιμάσται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.
 ΣΓ καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανακτήσαν περὶ των δύο ἀ-
 25 δελφῶν. ὁ δὲ Ἰς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν. οἱ
 δατέ ὅτι οἱ ἀρχόντες των ἐθνῶν κατακυριεύουσιν
 αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιαζοῦσιν αὐτῶν. οὐ-
 χ' οὕτως δὲ ἐστὶ ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὅς ἐάν τις θελήῃ μέγας γενέ-
 σθαι ἐν ὑμῖν ἐστὶ ὑμῶν διάκονος καὶ ὅς ἐάν τις θελήῃ
 ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος ἐστὶ ὑμῶν δούλος.
 30 ΣΔ ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ
 διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ὑ-
 πὲρ πολλῶν. καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἱερου-
 ΣΕ σολύμου ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ δύο
 τυφλοὶ καθημένοι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀκούσαντες ὅτι
 35 Ἰς παραγεί. ἐκραζάν λέγοντες. ἐλεῆσον ἡμᾶς κέ υἱὲ δαδ
 ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπῇσιν.
 οἱ δὲ μείζον ἐκραζόν λέγοντες ἐλεῆσον ἡμᾶς κέ
 υἱὲ δαδ. καὶ στας ὁ Ἰς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπε.
 40 τί θέλεις ποιῆσω ὑμῖν. λεγούσιν αὐτῷ κέ ἵνα ανοιχθῶ-
 σιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.
 σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰς ἥψατο των ὀφθαλμῶν αὐτῶν

και ευθεως ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολου
 θησαν αυτω. και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον
 ΣΕ (εις βηθφαγη και εις το ορος των ελαιων. το)
 (τε ο ΙC απεστειλεν δυο μαθητας λεγων αυτοις)
 5 πορευθητε εις την κωμην την κατεναντι υμων και
 ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυ
 της λυσαντες αγαγετε μοι και εαν τις υμιν ειπη τι. ε
 ρειτε οτι ο ΚC αυτων χρειαν εχει ευθεως δε αποσ텔
 λει αυτους. τουτο δε γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθε
 10 ΣΖ δια του προφητου λεγοντος ειπατε τη θυγατρι σιω
 ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι κραυς και επιβεβηκως
 επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου.
 ΣΗ πορευθεντες δε οι μαθηται και κοιτησαντες καθως
 συνεταξεν αυτοις ο ΙC. ηγαγον την ονον και τον πω
 15 λον. και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και
 επεκαθισεν επανω αυτων.
 ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη
 οδω. αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και ε
 στρωννυσον εν τη οδω.
 20 ΣΘ οι δε οχλοι οι προαγοντες αυτον και οι ακολουθουντες
 εκραζον λεγοντες. ωσαννα τω υω δαδ ευλογημενος
 ο ερχομενος εν ονοματι Κυ ωσαννα εν τοις υψιστοις.
 ΣΙ και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εισηθη πασα
 η κολις λεγουσα τις εστιν ουτος.
 25 ΣΙΑ οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ΙC ο προφητης ο απο να
 ζαρεθ της γαλιλαιας.
 και εισηλθεν ΙC εις το ιερον του θυ και εξεβαλεν παντας
 τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας
 τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν. και τας
 30 καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας και λεγει
 αυτοις γεγραπται. ο οικος μου οικος προσευχης κλη
 θησεται. υμεις δε αυτον εκοιτησατε σπηλαιον ληστω
 ΣΙΒ και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και
 εθεραπευσεν αυτους.
 35 ΣΙΓ ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α
 εκοιτησεν. και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και
 λεγοντας ωσαννα τω υω δαδ ηγανακτησαν και ειπον
 αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν.
 ο δε ΙC λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στο
 40 ματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον.
 ΣΙΔ και καταλειπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις

βηθανίαν και ηυλισθησαν.

πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επινασεν. και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν εκ αυτην. και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον. και λεγει αυτη
5 μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα. και εξηρανθη παραχρημα η συκη.

και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη.

10 ΣΙΕ αποκριθεις δε ο Ις ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν. εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε. ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα και αν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται.

ΣΙς και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε.

15 ΣΙΖ και ελθοντες αυτου εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις. η τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην.

*link p.
-205 πατ-
in E-εξ η
by*

20 αποκριθεις δε ο Ις ειπεν αυτοις ερωτησω υμας και γω ενα λογον αν εαν ειπητε μοι. και γω υμιν ερω ε ποια εξουσια ταυτα ποιω.

το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανων. οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω εαν δε ειπωμεν εξ ανων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ ως προφητην εχουσιν τον ιωαννην. και αποκριθεντες τω Ιω ειπον ουκ οιδαμεν. εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν αν ποια εξουσια ταυτα ποιω.

30 ΣΙΗ τι δε υμιν δοκει. ανος τις ειπεν τεκνα δυο. και προσελθων τω πρω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι.

ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω. υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν. και προσελθων τω ετερω ειπεν
35 ωσαυτως. ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν. τις εκ των δυο εποησεν το θελημα του πρς λεγουσιν αυτω ο πρωτος.

λεγει αυτοις ο Ις αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι κορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του Θυ.
40 ηλθεν γαρ ιωαννης προς υμας εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω. οι δε τελωναι και αι κορ

και αποκριθεις ο Ις καλιν ειπεν αυτοις εν παραδο

ναι· ἐπιστευσαν αὐτῷ.

ὕμεις δὲ ἰδόντες οὐ μετεμεληθήτε ὕστερον
τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

ΣΙΘ ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε ἄνος ἣν οἰκοδοεσπο

5 τῆς ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν
αὐτῷ περιέθηκεν καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ λήνον· καὶ
ὠκοδομήσεν πυργόν· καὶ ἐξεδέτο αὐτὸν γεωρ

γοῖς καὶ ἀπεδμήσεν·

10 ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν· ἀπεστείλε
τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργούς λαβεῖ

τοὺς καρπούς αὐτοῦ·
καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ· ὃν με

εδείραν ὃν δὲ ἀπεκτείναν ὃν δὲ ἐλιθοβολήσαν·

15 καλὴν ἀπεστείλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶ

πρῶτων καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως·
ὕστερον δὲ ἀπεστείλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐ

τοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου·

οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· ὅς

20 τὸς ἐστὶν ὁ κληρονόμος· δευτε ἀποκτείνωμεν αὐ

τὸν καὶ κατασχώμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·

καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξεβάλον ἐξω τοῦ ἀμπελῶνος

καὶ ἀπεκτείναν·

ὅταν οὖν ἐλθῇ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τί ποιήσει

25 τοῖς γεωργίοις ἐκεῖνοις·
λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς·
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσει ἄλλοις γεωργοῖς οἱ

τινὲς ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς

καιροῖς αὐτῶν·

30 λέγει αὐτοῖς ὁ Ις· οὐδέποτε ἀνεγνώτε ἐν ταῖς γρα

φαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοὺν

τες· οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ

κϋ ἐγένετο αὕτη καὶ ἐστὶν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ

μοῖς ἡμῶν· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσε

35 ταί ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ θϋ καὶ δοθησεται

ἐθνεί· ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς· καὶ ὁ πε

σὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐ

φ' ὃν ὁ ἀν' πεσὴ λικμήσει αὐτόν·

ΣΚ καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι τὰς

παραβολὰς αὐτοῦ ἐγνώσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λε

40 γεί· καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθη

σαν τὸν ὄχλον ἐπειδὴ ὡς προφῆτην αὐτὸν εἶχο

ΣΚΑ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ις παλὶν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβο

5

κλημένους εις τους
καλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων. ειπατε τοις
κεκλημενοις. ιδου το αριστον μου ητοιμακα οι ταυ
ροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα. και παντα ετοιμα.
δευτε εις τους γαμους.

10

οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρο
ος δε επι την εμποριαν αυτου. οι δε λοιποι κρατησα
τες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν.
και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και πεμψας
τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκει
νους και την πολιν αυτων ενεπρησεν.

15

τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου. ο μεν γαμος ετοιμος
εστιν. οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι.

πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους
εαν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους.

20

και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνη
γαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους.

και επλησθη ο αγαμος ανακεινων.

ΣΚΒ εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμε
νους. ιδεν εκει ανον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γα
μου. και λεγει αυτω. ετεραι. πως εισηλθες ωδε μη ε
χων ενδυμα γαμου.

25

ο δε εφिमωθη. τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις.
δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και
εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο
κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. πολλοι γαρ ει
σιν κλητοι. ολιγοι δε εκλεκτοι.

30

ΣΚΓ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον
οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω. και αποστελ
λουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των η
ρωδιανων λεγοντες. διδασκαλε οίδαμεν οτι αλη
θης ει. και την οδον του θυ εν αληθεια διδασκεις και
ου μελει σοι περι ουδενος. ου γαρ βλεπεις εις προσω
πον ανων. ειπε ουν την τι σοι δοκει. εξεστιν δου
ναι κηνσον καισαρι η ου.

35

γνους δε ο ις την πονηριαν αυτων ειπεν. τι με πειρα
ζετε υποκριται. επειδειξατε μοι το νομισμα του
κηνσου. οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον.

40

ο δε λεγει αυτοις. τινος η εικων αυτη και η επιγραφη

- η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον.
 και ος αν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν.
 ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου ο φιλει.
 μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυ
 5 σιαστηριον το αγιαζων το δωρον.
 ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω
 και εν πασιν τοις επανω αυτου.
 και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω
 κατοικησαντι αυτον.
 10 και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω
 του θυ και εν τω καθημενω επανω αυτου.
 ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται.
 οτι αποδεκατουται το ηδυοσμον και το ανηθο
 και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νο
 15 μου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν. ταυ
 τα δε εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι.
 ΣΛΕ οδηγοι τυφλοι οι διυλιζονται τον κωνωπα την δε
 καμηλον καταπινοντες.
 ΣΛΣ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι
 20 καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της πα
 ροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν αρπαγης και αδικιας
 φαρισαιοι ετυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του
 ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το ε
 κτος αυτων καθαρον.
 25 ΣΛΖ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται ο
 τι παρομοιαζεται ταφοις κεκονιαμενοις. οτινες
 εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι. εσωθεν δε γεμου
 σιν οστεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας. ουτως
 και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθαι τοις ανοις δικαιοι
 30 οι εσωθεν δε εστε μεστοι υποκρισεως και ανομιας.
 ΣΛΗ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται ο
 τι οικοδομεται τους ταφους των προφητων
 και κοσμεται τα μνημεια των δικαιων και λεγε
 τε ει ημεθα εν ταις ημεραις των πρων ημων ου
 35 κ αν ημεθα κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των
 προφητων. ωστε μαρτυρεται εαυτοις οτι υι
 οι εστε των φονευσαντων τους προφητας.
 ΣΛΘ και υμεις πληρωσατε το μετρον των πρων υμων
 οφεις γεννηματα εχιδνων πως φυγητε απο
 40 της κρισεως της γεεννης.
 ΣΗ δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προ

- φητας και σοφους και γραμματεις. και εξ αυτων
 αποκτενειτε και σταυρωσετε και εξ αυτων μαστι
 γωσετε εν ταις συναγωγαις υμων. και διωξετε απο
 πολεως εις πολιν οπως (ελθη ε)φ(υμας) παν αιμα δι
 5 καιον εκχυννομενον επι της γης απο του αιματος
 αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου
 βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και
 του θυσιαστηριου.
- αμην λεγω υμιν οτι ηξει ταυτα παντα επι την γε
 10 νεαν ταυτην. ιλημ. ιλημ. η αποκτεννουσα τους
ΣΜΑ προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους
 προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα
 τεκνα σου. ον τροπον επισυναγει ορνις τα νοσσι
 α εαυτης υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε.
 15 ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος.
 λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπητε
 ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυ.
- ΣΜΒ και εξελθων ο Ις εκορευετο απο του ιερου και προσ
 ηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τας οικο
 20 δομας του ιερου.
 ο δε Ις ειπεν αυτοις. ου βλεπετε ταυτα παντα. αμην
 λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου
 καταλυθησεται.
- ΣΜΓ καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελεων κα
 25 τεναντι του ιερου. προσηλθον αυτω οι μαθηται αυ
 του κατ ιδιαν λεγοντες. ειπε ημιν τοτε ταυτα ε
 σται. και τι το σημειον της σης παρουσιας και συν
 τελειας του αιωνος.
- και αποκριθεις ο Ις ειπεν αυτοις βλεπετε μη τις υ
 30 μας πλανησι πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονομα
 τι μου λεγοντες οτι εγω ειμι ο Χς. και πολλους κλα
 νηουσιν. μελλησετε δε ακουειν πολεμους και
 ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα
 γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος.
- 35 εγερθησεται γαρ εθνος επ εθνος και βασιλεια επι
 βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμ[οι] και σεισμοι
 κατα τοπους παντα δε ταυτα αρχη ωδ[ε]ινων.
- ΣΜΔ τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψειν και αποκτε
 νουσιν υμας και εσεσθε μεισσυμενοι υπο παν
 40 των δια το ονομα μου. αμην λεγω υμιν ουκ εσται υμας
ΣΜΕ και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους

εαυτου του δουναι αυτοις την τροφην εν καιρω.
 ΣΕΣ μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος
 αυτου ευρησει ουτως ποιουντα.
 αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρκουσιν
 5 αυτου καταστησει αυτον.
 ΣΕΖ εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδι
 α αυτου χρονιζει μου ο κυριος ελθειν και αρξη
 ται τυπτειν τους συνδουλους αυτου εσθι[η]τε
 και πινη μετα των μεθυσοντων. ηξει ο κυριος
 10 του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα
 και εν ωρα η ου γινωσκει. και διχοτομησει αυτο
 και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θη
 σει εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος τω
 οδοντων. τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια
 15 ΣΕΗ των ουρανων δεκα παρθενοις. αιτινες λαβου
 σαι τας λαμπαδας αυτων εξηλθον εις υπαν
 τηρην τω νυμφιω.
 πεντε δε εξ αυτων ησαν μωραι και πεντε φρο
 νιμοι. αι γαρ μωραι λαβουσαι τας λαμπαδας αυ
 20 των ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον. αι δε φρο
 νιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγιοις αυτων
 μετα των λαμπαδων.
 χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν πα
 σαι και εκαθευδον.
 25 μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν. ιδου ο νυμ
 φιος εξερχεσθαι εις συναντησιν αυτω.
 τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και
 εκοσμησαν τας λαμπαδας αυτων.
 αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπαν. δοτε ημιν
 30 εκ του ελεου υμων οτι αι λαμπαδες υμων
 σβεννυνται.
 απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι. μηποτε
 ου μη αρκεση ημιν και υμιν. πορευεσθε δε μαλ
 λον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυ
 35 ταις. απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθε
 ο νυμφιος και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου
 εις τους γαμους και εκλισθη η θυρα.
 υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγου
 40σαι κε κε ανοιξον ημιν.
 ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οίδα υμας.
 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδετε την ημεραν ου

δε την ωραν. ωσπερ γαρ ανος αποδημων εκα
 5 **ΣΕΘ** λεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις
 τα υπαρχοντα αυτου.
 10 **ΣΘ** και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω
 5 δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απε
 δημησεν ευθεως.
 15 πορευθεις δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασα
 το εν αυτοις και εκερδησεν αλλα πεντε ταλαντα.
 20 ωσαυτως ο τα δυο εκερδησεν αλλα δυο.
 10 ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν την γην και ε
 κρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου.
 25 μετα δε πολυν χρονον ερχεται ο κυριος των δου
 λων εκεινων και συναιρει λογον μετ αυτων.
 30 και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσ
 ηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεν
 15 τε ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε εκερ
 δησα επ αυτοις.
 20 εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πι
 στε. επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστη
 σω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου
 25 προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα ειπεν κυριε
 δυο ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα δυο ταλαν
 τα εκερδησα επ αυτοις.
 30 εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε.
 25 επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστήσω. εισ
 ελθε εις την χαραν του κυριου σου.
 35 προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπε
 κυριε εγνων σε οτι σκληρος ει ανος θεριζων οκου
 ουκ εσπειρας και συναγων θεν ου διεσχορπισας
 40 και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου
 εν τη γη. ιδε εχεις το σον.
 45 αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω κνηρε δου
 λε και κνηρε ηδεις οτι θεριζω οκου ουκ εσπειρα και
 50 συναγω θεν ου διεσχορπισα εδει σε ουν βαλειν το
 αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εχο
 55 μισαμην αν το εμον σον τοκω.
 60 αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχο
 65 τι τα δεκα ταλαντα.
 70 **ΣΘΑ** τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθη
 40 σεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται
 απ αυτου και τον αχρειον δουλον εκβαλεται

- 1 **ΣΠΑ** ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ εμου εν τω
 2 τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει.
 3 ο μεν υς του ανου υπαγει καθως γεγραπται περι
 5 4 αυτου. ουαι δε τω ανω εκεινω δι ου ο υς του ανου
 5 **ΣΠΒ** παραδιδεται. καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο
 6 ανος εκεινος.
 7 **ΣΠΓ** αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν.
 8 μητι εγω ειμι ραββι.
 10 **ΣΠΑ** λεγει αυτω. συ ειπας εσθιοντων δε αυτων λαβω
 11 ο ις αρτον. και ευλογησας εκλασεν και εδιδου
 12 τοις μαθηταις και ειπεν. λαβετε φαγετε. του
 13 το εστιν το σωμα μου.
 14 **ΣΠΕ** και λαβων το ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν
 15 αυτοις λεγων πικτε εξ αυτου παντες. τουτο
 16 γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης
 17 το περι πολλων εκχυννομενον εις αφεσιν α
 18 μαρτιων. λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι
 20 19 ημερας εκεινης. οταν αυτο πινω καινον μεθ υ
 21 μων εν τη βασιλεια του πρς μου.
 22 **ΣΠς** και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελεω
 23 **ΣΠΖ** τοτε λεγει αυτοις ο ις. παντες υμεις σκανδαλι
 24 σθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη.
 25 **ΣΠΗ** γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορ
 26 πισθησονται τα προβατα της ποιμνης. μετα
 27 δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαια.
 28 **ΣΠΘ** αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω. ει παντες
 29 σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκα
 30 30 δαλισθησομαι.
 31 εφη αυτω ο ις. αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη
 32 νυκτι πρειν αλεκτορα φωνησαι τρεις απαρ
 33 νησει με. λεγει αυτω ο πετρος καν δεημαι συ
 34 34 σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησομαι. ομοιως
 35 35 και παντες οι μαθηται ειπον.
 36 **ΣΠΑ** τοτε ερχεται μετ αυτων ο ις εις χωριον λεγο
 37 μενον γεθσημανει.
 38 **ΣΠΒ** και λεγει τοις μαθηταις αυτου. καθισατε εως
 39 απελθων προσευξωμαι εκει. και παραλαβων
 40 40 τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου. ηρ
 41 ξατο λυκεισθαι και αδημονειν.

- Σ4Γ τότε λέγει αυτοίς. περίλυπος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ὡς θανάτου. μείνατε ὡδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
- Σ4Δ καὶ προσελθὼν μικρὸν ἐπέσεν ἐπέσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων πέρ
- 5 μου εἰ δυνατόν ἐστὶν παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο.
- Σ4Ε πλην οὐχ ὡς ἐγὼ θεῶν ἀλλ' ὡς σύ. καὶ ἐρχεται
- Σ4ς πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθευδοντας. καὶ λέγει τῷ πετρῷ οὕτως οὐκ ἰσχύσα
- 10 τε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ. γρηγορεῖτε καὶ προσευχεσθε. Δινα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασμόν.
- Σ4ζ το μὲν πνα προθυμον ἡ δὲ σαρὶς ἀσθενής.
- Σ4Η καλὶν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων πέρ μου εἰ οὐ δύναται. τοῦτο παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ
- 15 εἰ μὴ αὐτὸ πῶς γενήσῃ τὸ θέλημα σου. καὶ ἐλθὼν καλὶν εὗρεν αὐτοὺς καθευδοντας Λ ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρῆμενοι. ΗΚ
- καὶ ἀφείλες αὐτοὺς καλὶν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.
- 20 Σ4Θ τότε ἐρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ λέγει αὐτοῖς. καθευδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαυεσθαι. ἰδοὺ ἡγγί
- κέν ἡ ὥρα. καὶ ὁ υς τοῦ ανου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν Τεγείρεσθε ἀγῶμεν. ἰδοὺ ἡγγί
- κέν ὁ παραδίδους με. Γ. (!)
- 25 Τ καὶ ἐπὶ αὐτοῦ λαλούντος Τιδου ἰουδᾶς εἰς τῶν δώδεκα ἦλθεν καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξυλῶν ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. Τ. (!)
- ΤΑ ὁ δὲ παραδίδους αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον. 130
- 30, ΤΙ λέγων. ὃν ἂν φιλήσῃ αὐτός ἐστὶν κρατήσατε αὐτόν Λ καὶ εὐθεὶς προσελθὼν τῷ τῷ εἶπεν αὐτῷ χαίρε ραββὶ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Λ. (!)
- ὁ δὲ τς εἶπεν αὐτῷ. ἐσταίρε ἐφ' ὃ παρὲι. τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν τῷ καὶ ἐ
- 35 κρατήσαν αὐτόν. ΗΚ
- ΤΒ καὶ ἰδοὺ εἰς τὴν μετὰ τῷ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν τὴν μαχαίραν αὐτοῦ. καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. 10 ?
- τότε λέγει αὐτῷ ὁ τς. ἀποστρέψον σου τὴν μαχαί
- 40 ραν εἰς τὸν τοκὸν αὐτῆς. 1Ε
- ΤΓ πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μαχαίραν ἐν μαχαίρῃ ἀπο

- λούνται η δοκει σοι οτι ου δυναμαι αρτι παρακα
 λεσαι τον $\overline{\pi\rho\alpha}$ μου και παραστήσει μοι πλείους η δω
 δεκα λεγεων ων αγγελων πως ουν πληρωθω
 σιν αι γραφαι οτι ουτως εδει γενεσθαι.
- 5 $\overline{\tau\Delta}$ εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο $\overline{\tau\zeta}$ τοις οχλοις. ως επει λη
 στην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβει
 με. καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην εν τω ι
 ερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με.
- 10 $\overline{\tau\Theta}$ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι
 των προφητων. τοτε οι μαθηται παντες αφεν
 τες αυτον εφυγον.
- $\overline{\tau\zeta}$ οι δε κρατησαντες τον $\overline{\iota\gamma}$ απηγον προς καιαφαν
 τον αρχιερεα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυ
 τεροι συνηχθησαν.
- 15 $\overline{\tau\zeta}$ ο δε πετρος ηκολουθει αυτω μακροθεν εως της
 αυλης του αρχιερεως. και εισελθων εσω εκαθητο
 μετα των υπηρετων ιδειν το τελος.
- 20 $\overline{\tau\eta}$ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδρι
 ον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του $\overline{\iota\gamma}$
 οπως αυτον θανατω(σω)σιν. και ουχ ευρον. πολ
 λων ψευδομαρτυρων προσελθοντων.
- 25 $\overline{\tau\theta}$ υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυ
 ρες ειπον ουτος εφη. δυναμαι καταλυσαι τον
 τουτον και δια) τριων ημερων αυτον οικοδο
 μησαι και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω.
- 30 $\overline{\tau\iota}$ λεγει αυτω ο $\overline{\tau\zeta}$ συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι ο
 ψεσθε τον $\overline{\nu\gamma}$ του $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon}$ καθημενον εκ δεξιων
 της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελω
 του ουρανου. τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ι
 ματια αυτου λεγων (τι ε) βλασφημησεν τι ετι χρει
- 35 $\overline{\tau\iota\beta}$ αν εχομεν μαρτυρων.
- $\overline{\tau\iota\beta}$ ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου. τι
 υμιν δοκει. οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος
- 40 $\overline{\tau\iota\gamma}$ θανατου εστιν τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπο
 αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε εραπισαν
 λεγοντες προφητευσον ημιν $\overline{\chi\epsilon}$ τις εστιν ο
 παισας σε. ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη.

ΤΙΔ και προσήλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λεγούσα· και
 συ ησθα μετὰ τοῦ του ναζωραίου.
 ο δε ηρνήσατο ἐμπροσθεν αὐτῶν πάντων λεγών
 οὐκ οἶδα τί λεγεις.
 5 ΤΙΕ ἐξελθόντα δε αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα ἰδὲν αὐτὸν
 ἀλλή και λεγει αὐτοῖς· ἐκεῖναι οὗτος ἡν μετὰ τοῦ
 του ναζωραίου· και παλιν· ηρνήσατο μετὰ ὀρκου
 ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνῳν· μετὰ μικρὸν δε προσελ
 10 θόντες οἱ ἐσώτες εἶπον τῷ πετρῷ· ἀληθῶς και
 συ ἐξ αὐτῶν εἰ· και γὰρ γαλιλαῖος εἰ· και ἡ λαλία σου
 δηλὸν δε ποιεῖ·
 τότε ηρξάτο καταθεματίζειν και ὁμνυεῖν ὅτι
 οὐκ οἶδα τὸν ἄνῳν· και εὐθεὺς ἀλεκτῶρ ἐφῶ
 15 ΤΙΖ νῆσεν· και ἐμνησθῇ ὁ πετρός τοῦ ῥήματος τοῦ
 κείρηκοτος αὐτῷ· ὅτι πρεῖν ἀλεκτορα φωνῆσαι
 τρίς ἀπαρνησεί με· και ἐξελθὼν ἐξῶ ἐκλαυσεν πι
 κρῶς· πρῶιας δε γενομένης συμβουλίου ἐλαττοῦ
 20 ΤΙΘ βὸν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
 λαοῦ κατὰ τοῦ τοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν·
 και ὄψαντες αὐτὸν ἀπήγαγον και παρεδῶκαν
 ποντίῳ πιλατῷ τῷ ἡγεμονί· (τότε ἰδὼν ἰουδᾶς
 25 ΤΙΘ ὁ παραδίδους αὐτὸν ὅτι κατεκριθῇ μεταμεληθεὶς
 ἀπεστρεψεν τὰ τριακόντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦ
 σιν και πρεσβυτέροις λεγών· ἡμάρτον παραδούς
 αἱμα ἀθῶν· οἱ δε εἶπον τί πρὸς ἡμᾶς συ ὀψῃ·
 και ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησεν και
 ἀπελθὼν ἀπηγγάζατο·
 30 οἱ δε ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐκ ἐ
 ξέστιν βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανὰν ἐπεὶ τιμὴ
 αἵματος ἐστίν· ἡ δὲ ὁ ἰσθμὸς ἐνετύλιξεν αὐτὸ οἱ
 συμβουλίου δε λαβόντες ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν
 τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμεῶς εἰς ταφὴν τοῖς ξενοῖς·
 35 διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως
 τῆς σημερον· τότε ἐκλήρωθη τὸ ῥῆθὲν διὰ τὴν
 ῥεμίου τοῦ προφητοῦ λεγοντος και ἐλαβὼν
 40 τα τριακόντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμη
 μένου ὃν ἐτίμησαντο ἀπὸ υἱῶν ἰηλ· και ἐδῶκα
 αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμεῶς καθὰ συνε
 τάξεν μοι κς· ὁ δε τς ἐστάθη ἐμπροσθεν τοῦ ἡ
 γεμονος· και ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λεγῶ·
 συ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·

τινες δε των εκεί εσθηκόντων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος.

TMΒ και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω επιτιζεν αυτον. οι δε λοιποι ελεγον αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσωσων αυτον.

αλλος δε λαβων λογχην ενυξεν αυτου την πλευραν και εξηλθεν υδωρ και αιμα.

TMΒ ο δε ΙC παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνα.

10 TMΓ και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη απο ανωθεν εως κατω εις δυο.

TMA και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν και τα μνημεια ηνεωχθη. και πολλα σωματα των κοιμηντων αγιων ηγερθη. και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις.

15 ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ΙΝ ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα. λεγοντες αληθως ου ους εστιν ουτος. ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ΙΥ απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω. εν αις η και μαριαμ η μαγδαληνη. και μαριαμ η του ιακωβου. και ιωση μηρ και η μηρ των υιων ζεβεδαιου.

TME τεσ τον ΙΝ ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα. λεγοντες αληθως ου ους

20 εστιν ουτος. ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ΙΥ απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω. εν αις η και μαριαμ η μαγδαληνη. και μαριαμ η του ιακωβου. και ιωση μηρ και η μηρ των υιων ζεβεδαιου.

TMZ οφιας δε γενομενης ηλθεν ανος κλουσιος απο αριμαθειας τουνομα ιωσηφ. ος και αυτος εμαθητευθη τω ΙΥ. ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ΙΥ. τοτε πιλατος εκενλευσεν αποδοθηναι το σωμα.

25 οφιας δε γενομενης ηλθεν ανος κλουσιος απο αριμαθειας τουνομα ιωσηφ. ος και αυτος εμαθητευθη τω ΙΥ. ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ΙΥ. τοτε πιλατος εκενλευσεν αποδοθηναι το σωμα.

30 TMΘ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σιδονι καθαρα και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου του μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα. και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του [μνη]μειου απηλθεν. ην δε εκει μαριαμ η μαγδαληνη και η αλλη

35 TN μαρια καθμεναι απεναντι του ταφου.

TNA τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις [και] οι φαρισαιοι προς πιλατον λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι ετι ζων. μετα τρεις ημερας εγειρομαι κελευσσειν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης

40 ετι ζων. μετα τρεις ημερας εγειρομαι κελευσσειν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης

ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου κλε
 ψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο τω
 νεκρων και εσται η σχατη πλανη χειρων της πρωτης.
 εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγε
 5 τε ασφαλισασθαι ως οιδετε.
 οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφρα
 γισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας.
 ΤΗΣ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαβ
 10 βατων. ηλθεν μαριαμ η μαγδαληνη και η αλλη μα
 ρια θεωρησαι τον ταφον. και ιδου σε[ισμο]ς ε[γενετο]
 17 μεγας. αγγελος γαρ κυ καταβας εξ ουρανου και προσ
 ελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκα
 23 θητο επανω αυτου ην δε η ειδεα αυτου ως αστρα
 15 ΤΗΓ ακο δε του φοβου αυτου εσισθησαν οι τηρουντες
 και εγεννηθησαν ωσει νεκροι.
 20 αποκριθει[ς ο] αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβει
 σθαι υμεις οida γαρ οτι τιν τον εσταυρωμενον ζη
 τειτε ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν.
 25 δευτε ιδετε τον τοκον οπου εκειτο ο κυ. και τα
 χυπορευθειςαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου ο
 τι ηγερθη απο των νεκρων. και ιδου προαγει υμας
 εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε. ιδου ειπον υμι.
 ΤΗΔ και απελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φο
 25 βου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις
 μαθηταις αυτου.
 30 ως δε επορε[υο]ντο απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου
 ΤΗΕ και ιδου τς υπηντησεν αυτοις λεγων χαιρετε. αι
 δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και
 35 προσεκυνησαν αυτω.
 40 τοτε λεγει αυταις ο τς μη φοβεισθαι. υπαγετε απαγγει
 λατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλι
 λαιαν κα[ι εκει με ο]ψονται. πορευομενων δε αυτων
 ΤΗΣ ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολι
 35 απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα.
 και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβου
 λιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρα
 τιωταις λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυ
 κτος ελθο[ντες] εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενω.
 40 και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος. ημεις πει
 σομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν.

υμας γενεσθαι αλεις ανων.

και ευθεως αφεντες τα δίκτυα ηκολουθησαν

ΙΑ αὐτῷ. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείθεν ὀλίγον. ἰδὲν ἱακώβο

τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφον αυ

5 ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΩ ΠΛΟΙΩ ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ

δικτῶν καὶ εὐθεὺς ἐκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἀπε-

τες του προ αυτων Σεβεδαίου εν τω πλοιω μετα

των μισθωτων απηλθον οικισαυτου.

IB και εισκορευονται εις κακηνανουμ και ευθεως

10 ΕΒΙΘΑΣΚΕΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗΝ.

II και εξαπλάσσοντο επί τη διδασκίᾳ αὐτοῦ. τὴν γὰρ δι-

SECRET

OF VOLUMETRIC ANALYSIS.

Ἰδὲ καὶ ἐν τῇ συνεισῶντι αὐτῶν πρὸς ἀνδρὰς ἐ[ν] πνευ[μα]τι: α

15 καθεστῶ. καὶ ἀνεκομίσεν λέγων ὅτι τὴν καὶ

σοι ἡ νύκτα. πλὴν τις ἀπολείπει. οἶδα σε

ΤΙΣ ΕΙ Ο ΑΥΛΟΣ ΤΟΥ ΘΥ.

καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ις λέγων σιωπήσῃτι καὶ

ΕΞΕΛΘΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΡΕΨΑΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ

20 το αγαθότατον και κομίζων φωνήν μεγάλην εβήλ

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

TOP SECRET

TO TIC N DIOTYV N XAIYV ANTH OTI XAT SEONAI

100-443887-100

25

καὶ ἐπέλαβεν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν πάντας ἐκ

1950-1951

01989-01

80N 615 TPN 614CN 614KOC XZ1 6N666ON HSD

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

00

[illegible]

ՀԱՅ. ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՄԵՐԻԿԱՆ ԿՈՆԿՐԵՏԻ ԱՍՈՑԻԱՆԵ ԿՈՄԻՏԵ

ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΑΝΕΚΕΦΑΛΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

00000N T001 INTON TONTOT TONG NINAM SYO-

καὶ οἱ ἄλλοι ἀκούσαντες τὰς ἐκείνου μαρτυρίας καὶ τοῦτον ὁμολογούντα

[illegible]

... ΕΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕΣ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ

10.

ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΕΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΕΣ

τον $\overline{\chi\nu}$ αυτον ειναι. και πρωι εννυχα λιαν αναστας
ΙΖ εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον. κακει προσ
ηυχετο. και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυ
του. και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι πα(ν ~~των ενου~~
5 ~~των ενου~~ ζητουσιν σε. και λεγει αυτοις αγωμεν. αλλαχου εις τας εχομενας
κωμοπολεις. ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ και
εξηλθον. και την κηρυσσων εις τας συναγωγας αυ
των εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων
10 ΙΗ και ερχεται προς αυτον λεκρος παρακαλων αυτον
και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω. $\overline{\kappa\epsilon}$ εαν
15 θελης δυνασαι με καθαρισαι.
ο δε $\overline{\tau\varsigma}$ σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυ
του και λεγει αυτω. θελω καθαρισθητι. και ειποντος
αυτου ευθεως η λεκρα απηλθεν απ αυτου και εκα
θερισθη. και εμβριμνησαμενος αυτω ευθεως εξε
βαλεν αυτον και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ει
πης. αλλα υκαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσ
20 ενεγκαι περι του καθαρισμου σου καθως προσετα
ξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις. ο δε εξελθων
ΙΘ ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λο
ωστε μηκειτι αυτον δυνασθαι εις πολιν φανερως
εισελθειν. αλλα εξω ενν ερημοις τοποις ην. και
ηρχοντο προς αυτον παντοθεν.
25 Κ και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων. και
ηκουσθη οτι εις οικον εστιν. και ευθεως συνηχθη
σαν πολλοι. ωστε μηκειτι χωρειν μηδε τα προς τη
θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον.
και ερχονται προς αυτον φεροντες παραλυτικον αι
30 ρομενον υπο τεσσαρων. και μη δυναμενοι προσ
εγγισαι αυτω δια τον οχλον. απεστεγασαν την στε
γην ουκου ην και εξορυξαντες χαλωσι τον κραβατ
τον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο.
και ιδων ο $\overline{\tau\varsigma}$ την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω.
35 θαρσει τεκνον αφρωνται σοι αι αμαρτιαι.
ησαν δε τινες των γραμματαιων εκει καθημενοι
και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων. τι ου
τος ουτω λαλει βλασφημιας. τις δυναται αφιεναι
αμαρτιας ει μη εις ο $\overline{\theta\varsigma}$.
40 και ευθεως επιγνους ο $\overline{\tau\varsigma}$ τω $\overline{\pi\nu\iota}$ αυτου οτι ουτως αυ
τοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα

διαλογιζέσθαι ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. τί ἐστὶν εὐχο
 κώτερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ. ἀφώνταί σοι αἱ α
 μαρτίαι. ἡ εἰπεῖν ἐγείρε ἀρὸν τὸν κραβάττον σου καὶ
 περιπατεῖ. ἵνα δὲ ἴδῃτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 5 ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας λέγει τῷ παραλυτικῷ
 σοι λέγω ἐγείρε ἀρὸν τὸν κραβάττον σου καὶ ὑπάγε
 εἰς τὸν οἶκόν σου.
 καὶ ἠγέρθη (καὶ) εὐθεὶς ἄρας τὸν κραβάττον ἐξῆλθε
 ἐναντίον πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας. καὶ
 10 δοξαζοῦν τὸν υἱόν. λέγοντας ὅτι οὐδεποτε οὕτως εἶ
 δαμεν. καὶ ἐξῆλθεν καλὴν παρα τὴν θάλασσαν.
 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν
 αὐτούς. καὶ παραγὼν ἰδὲν λεῦν τὸν τοῦ ἀλφα
 15 ἰου καθημένον ἐπὶ τῷ τελωνίῳ. καὶ λέγει αὐτῷ ἀκο
 λουθεῖ μοι. καὶ ἀνίστας ἠκολούθει αὐτῷ.
 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ
 τοῦ. καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες
 συνανέκειντο τῷ ἰωάννῃ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. ἦσαν
 20 γὰρ πολλοί. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ γραμμα
 τεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτὸν ἐσθιοντα μετὰ
 τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐλέγον τοῖς μαθη
 ταῖς αὐτοῦ] ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶ
 25 ὁ διδασκαλὸς ὑμῶν ἐσθίει καὶ πίνει.
 καὶ ἀκούσας ὁ ἰσχυρὸς λέγει αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυ
 25 ὄντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἐχόντες. οὐ γὰρ ἦλθον
 καλεῖσθαι δίκαιους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.
 καὶ ᾤοντο οἱ μαθηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστευ
 ὄντες καὶ ἐρχόνται καὶ λέγουσιν αὐτῷ. διὰ τί οἱ μα
 30 θηταὶ ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν φαρισαίων νη
 στενεύουσιν οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν.
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσχυρὸς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφίου
 35 νῦν ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν.
 ὅσον χρόνον ἔχουσιν τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν.
 οὐ δύνανται νηστεύειν ἐλευσονται δὲ ἡμέραι ὅταν
 35 ἀρῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύσουσι
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 οὐδεὶς ἐπιβλήμα ῥακῆς ἀγναφου ἐπιραπτεῖ ἐπὶ ἱ
 40 ματίον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ αἶρει τὸ κληρώμα αὐτοῦ
 τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ. καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.
 καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νεόν εἰς ἀσκούς παλαιούς. εἰ
 40 δὲ μὴ γένηται ὁ οἶνος τοῦ(ς) ἀσκού(ς) καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖ

ται και οι ασκοι απολυνται. αλλα οινον νεον εις ασκους
καινους βλητεον.

ΚΔ και εγενετο τοις σαββασιν διακορευεσθαι αυτον δια
των σποριμων και οι μαθηται αυτου ηρξαντο οδο-
5 ποειν τιλλοντες τους σταχυας.

και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν τοις σαβ-
βασιν ο ουκ εξεστιν.

και λεγει αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν
δαδ. οτε χρειαν εσχεν και εκινασεν αυτος και οι με-
10 τ αυτου πως εισηλθεν εις τον οικον θυ επι αβιαθαρ
του αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως
εφαγεν ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευ-
σιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν.

ΚΕ και ελεγεν αυτοις. το σαββατον δια τον ανων εγενε-
15 το και ουχ ο ανος δια το σαββατον. ωστε κς εστιν
ο υς του ανου και του σαββατου.

και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει
ανος εξηραμμενην εχων την χειρα και παρετη-
20 ρουντο αυτον ει εν τοις σαββασιν θεραπεισει αυ-
τον ινα κατηγορηουσιν αυτου.

και λεγε[ι τω] ανω τω την ξηραν χειρα εχοντι εγει-
ρε ει(ς το) μεσον και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαβ-
βασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σω-
σαι η αποκτειναι.

25 οι) δε εσιωπων και περιβλεψαμενος αυτους μετ ορ-
γη)ς συνλυπουμενος επι τη κωρωσει της καρδι-
ας) αυτων. λεγει τω ανω εκτεινον την χειρα σου
και εξετινεν κ[α]ι απ[ε]κατεστη η χειρ αυτου

Κς και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθυς μετα των ηρω-
30 διανων συμβουλιον εποιησαν κατ αυτου οπως
αυτον απολεσωσιν.

ΚΖ και ο ις μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν
προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαι-
ας και απο της ιουδαιας ηκολουθησαν και απο ιε-
35 ροσολυμων και απο της ιδουμαιας. και κεραν του
ιорδανου και περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ
ακουσαντες α εποιει ηλθον προς αυτον.

και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προς
καρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυ-
40 τον. πολλους γαρ εθερα περαπευσεν. ωστε επι-
πιπτειν αυτω ινα αυτου αψων όσοι ειχον μαστι-

γας. και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεω-
ρουν προσεκιπτον αυτω και εκραζον λεγοντα
οτι συ ει ο υς ο υς του θυ.

ΚΗ και πολλα εκετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερο-

5 ποιησωσιν οτι ηδεισαν. τον χυ αυτον ειναι.

ΚΘ και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους η
θελεν αυτος. οι δε απηλθον προς αυτον και εκοι-
(ηρεν ους και αποστολους ωνομασεν δωδεκα ινα)
(ωσιν μετ αυτου)

10 και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν και εχειν ε-
ξουσιαν (εκβαλλειν τα δαιμονια και εκοιτησεν)
τους δωδεκα και επεθηκεν ονομα τω σιμωνι
πετρον. και ιακωβον τον του ζεβεδαιου. και ιωα-
νην τον αδελφον ιακωβου.

15 Α και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανηργες ο εστι-
15 υιοι βροντης και ανδρεαν και φιλιππον και βαρ-
θολομαιον και ματθαιον και θωμαν. και ιακω-
βον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα
τον καναναιον. και ιουδαν ισκαριωθ. ος και πα-
20 ρεδωκεν αυτον.

ΑΑ και ερχονται εις οικον και συνερχεται παλιν οχλος
ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγειν.
και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι
αυτον ελιγον γαρ οτι εξεστη.

25 ΑΒ και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβα-
τες ελεγον. οτι βεελζεβουλ εχει. και οτι εν τω αρ-
χοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια.

ΑΓ και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελε-
γεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλ-
30 λειν. και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυ-
ναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη. και εαν οικια
εφ εαυτην μερισθη ου δυνασεται η οικια εκει-
νη σταθηναι. και ει ο σατανας εφ εαυτον ανεστη
εμερ(ισ)θη και ου δυναται στηναι αλλα τελος εχει
35 αλλα) ου δυναται ουδεις εις την οικιαν του ισχυ-
ρου εισελθων τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη
πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν
αυτου διαρπασει.

ΑΔ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφιθησεται τοις υι-
40 οις των ανων τα αμαρτηματα και αι βλασφημει-
αι οσας εαν βλασφημησωσιν ος δ αν βλασφημη

ση εἰς τὸ πᾶν· τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἀφελὶν εἰς τὸν αἰῶνα·
 ἀλλ' ἐνοχὸς ἐστὶν (αἰωνίου ἀμαρτίας) ὅτι ἐλεγὼν πνευ
 μακαθαρθένον αὐτὸν ἔχει· οἱ οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ παρὰ τῇ
 ΛΕ καὶ ἐρχονται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ
 5 ἐξωστῆκοντες ἀπεστείλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦν
 τες αὐτὸν καὶ ἐκαθήτο περὶ αὐτὸν ὄχλος· καὶ λε
 γουσιν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐ
 ξωζητοῦσίν σε· ἀκούσατι τὸν λόγον· ἰδοὺ μετὰ
 καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου
 10 καὶ οἱ ἀδελφοί μου· οἱ εἰσὶν· εἰς τὴν γενέσθαι
 καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κυκλῶ κα
 θήμενους λέγει· ἰδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου
 οὗ (γὰρ ἂν ποιῇ τὸ θέλημα τοῦ $\theta\upsilon$) οὗτος ἀδελφός
 μου καὶ ἀδελφὴ μου καὶ μήτηρ ἐστίν· καὶ οἱ περὶ
 15 ΛΖ καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρατὴν θαλάσσαν
 καὶ συναγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείστος ὥστε
 αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσ
 σῃ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θαλάσσαν ἐπὶ τῆς γῆς
 ἦσαν καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλά·
 20 ΛΒ καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀκούσατε
 ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ σπείρειν· ὁ μὲν ἐπεσεν παρατὴν ὁδὸν καὶ ἤλ
 θεν· τὰ πετεῖνα καὶ κατέφαγεν αὐτό·
 καὶ ἄλλο ἐπεσεν ἐπὶ τὰς πετρῶδες οἰκοῦ οὐκ εἶχεν
 25 ΗΓ γῆν πολλὴν καὶ εὐθὺς ἐξάνετείλεν διὰ τὸ μὴ ἔχει
 βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη
 καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηρανθῇ·
 καὶ ἄλλο ἐπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκανθὰς καὶ ἀνεβῆσαν αἱ
 ἀκανθαὶ καὶ συνεπνίξαν αὐτό· καὶ καρπὸν οὐκ ἐ
 30 ΗΔ ὠκεν· καὶ ἄλλα ἐπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν·
 καὶ ἐδίδουσαν καρπὸν ἀνabαινόντα καὶ αὐξανόν
 τα καὶ ἔφερον εἰς τριακοντα καὶ) εἰς ἑξήκοντα εἰς
 ἑκατόν· καὶ ἐλεγεν ὁ (ς ἔχει) ὥτα ἀκοῦειν· ἀκουετω
 ΛΖ καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας ἡρώτων αὐτὸν οἱ
 35 περὶ αὐτὸν συν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολὰς·
 καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς ὑμῖν (δεδοται τὸ μυστή
 ριον τῆς βασιλείας τοῦ $\theta\upsilon$)·
 ΛΗ ἐκείνοις δὲ τοῖς ἐξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνε
 ται ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ εἰδῶσιν· καὶ ἀ
 40 κούοντες ἀκουσῶσι καὶ μὴ συνιώσιν· μήποτε ἐ
 πιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς·

και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτη·
και πως πασας τας παραγνωσεσθαι.

ΑΗ ο σπειρων τον λογον σπειρει ουτοι δε εισιν οι παρα τη
οδον ουου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν
5 ευθυς ερχεται ο σατανας και αρπαζει τον λογον το
εσκαρμενον εν αυτοις.

και ουτοι ομοιως εισιν οι επι τα πετρωδη σπειρομε
μενοι· οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυς μετα
χαρας λαμβανουσιν αυτον και ουκ εχουσιν ριζαν εν ε
10 αυτοις αλλα προσκαιροι εισιν· ειτα γενομενης θλι
ψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζονται
και αλλοι εισιν οι επι τας ακανθας σπειρο(μενοι ου
το(ι ει)σιν οι τον λογον ακουσαντες και αι μεριμναι

του αιωνος και η απατη του πλουτου· και αι περι
15 τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συνκνιγουσι
τον λογον και ακαρπος γινεται· και εκεινοι εισιν
οι επι την καλην γην σπαρεντες· οιτινες ακουου
σιν τον λογον και παραδεχονται· και καρποφο
ρουσιν εν (τριακοντα και ε)ξηκοντα και εν εκατο
20 ΛΘ και ελεγεν αυτοις μητι ερχεται ο λυχνος ινα υ
πο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα
επι την λυχνιαν τεθη.

Μ ου γαρ εστιν τι κρυπτον εαν μη φανερωθη· ου
δε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα ελθη εις φανερο·.

25 ΜΑ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω και ελεγεν αυτοις
βλεπετε τι ακουετε· εν ω μετρω μετριται· μετρη
θησεται υμιν και προστεθησεται υμιν.

ΜΒ ος γαρ εχει δοθησεται αυτω· και ος ουκ εχει και
ο εχει αρθησεται απ αυτου.

30 ΜΓ και ελεγεν (οτι ουτως) εστιν η βασιλεια του ΘΥ ως α
ανος βαλη το σπορον επι της γης και καθευδη
και εγειρηται νυκτος και ημεραν και ο σπορος
βλαστα και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος αυ
τοματη η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα
35 σταχυν ειτα πλη(ρη)ς σιτον εν τω σταχυι οτα
δε παραδω ο καρπος ευθυς αποστελλει το δρε
πανον οτι καρεστηκεν ο θερισμος.

ΜΔ και ελεγεν πως ομοιωσαμεν την (βασιλειαν του
ΘΥ· η εν (τινι αυτην παραβολην θαμεν ως κοκ

40 κ(ω) σιναπεως· (ω)ς οταν σπαρη επι της γης μικρο
τερος (παντ)ων των σπερματων εστιν και οτα

σπαρὴ ἀναβαίνει καὶ γίνεται μείζον πάντων τῶν
 λαχανῶν καὶ ποιεῖ κλαδούς μεγάλους ὥστε δύνασθαι
 ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτοῦ τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρανοῦ κατὰ
 σκηνοῦν. καὶ τοιαύταις παραβολαῖς (πολλαῖς ἐλά
 5 λει) αὐτοῖς τὸν λόγον καθὼς ἤδυναντο ἀκούειν χω
 ρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς. ΕΙΣ
 κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς ἰδιοῖς μαθηταῖς ἐκέλευεν πάντα.
 καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὥστιάς γενομέ
 10 νης διελθῶ(μεν) εἰς (τὴν) περὰν. ΕΝ Τῇ ΕΥΕΛΑΤῃ ΚΑΤΕ
 καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν
 ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ ἄλλα πλοῖα τὴν μετ' αὐτοῦ
 καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνεμοῦ μεγάλου. καὶ τὰ κύμα
 τα ἐπεβαλλέν εἰς τὸ πλοῖον ὥστε ἤδη γεμιζέσθαι
 15 τὸ πλοῖον καὶ αὐτὸς ἦν ἐν τῇ πρυμνῇ ἐπὶ τὸ πρὸς
 κεφαλαιὸν καθευδὼν. ΟΡΙΖΟΝ ΚΑΘΗΜΕΝΟΝ ΚΑΙ
 κ(αὶ ἐγείρου)σιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ διδασκα
 λε οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλυμέθα. καὶ ΔΙΗΤΗΣ
 καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνεμῷ. καὶ εἶπεν
 τῇ θαλάσῃ σιῶπα κεφειμῶσο. καὶ ἐκοπασεν ὁ
 20 ἀνεμος. καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί δειλοὶ ἐστέ οὕτως. πῶς οὐκ ἔ
 χετε πίστιν. καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ
 ἐλέγον πρὸς ἀλλήλους. τίς ἀρα οὗτος ἐστὶν ὅτι
 καὶ ὁ ἀνεμος καὶ ἡ θαλάσσα αὐτῷ ὑπακούει.
 25 καὶ ἦλθεν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώ
 ραν τῶν γαδαρηνῶν.
 καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθὺς ὑπῆ
 τῆσεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθς ἐν πνεύμα
 30 τι ἀκαθάρτῳ ὅς τὴν κατοικήσιν εἶχεν ἐν τοῖς μνη
 μασιν καὶ οὐδε αλύσει οὐκετι οὐδεὶς ἐ(δ)ύνα(το
 αὐτὸν ὀφθαλμοῖς διὰ τὸ αὐτὸν πολλακίς πεδαῖς καὶ α
 λυσεσὶν δεδεσθαι καὶ διεσπασθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς
 αλύσεις καὶ τὰς πεδάς συντετριφθαι. καὶ οὐδεὶς
 35 ἰσχύεν αὐτὸν θαρσαῖ. καὶ διὰ πάντος νυκτός
 καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνημασὶν καὶ ἐν τοῖς ὀρεσὶν
 ἦν κραζὼν καὶ κατακοπτ(ὼν) αὐτὸν λίθοις.
 καὶ ἰδὼν τὸν τν ἀπὸ μακροθεν εὐραμεν καὶ πρὸς
 ἐκυνῆσεν αὐτόν. καὶ κραξάς φωνῇ μεγάλῃ λέ
 40 γει. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ τῷ ὑε τοῦ ῥυ τοῦ ὑψίστου.
 ὀρκίζω σε τὸν ῥν μὴ με βασανίσῃς ἐλέγεν γὰρ αὐ
 τῷ ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθάρτον ἐκ τοῦ ἀ(ν)ου.

και επηρωτα αυτον. τι ονομα σοι. και λεγει αυτω.
 λεγιων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν και παρεκα
 λει αυτον πολλα ινα μη αυτα αποστειλη εξω της
 χωρας. ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων με
 5 γαλη βοσκομενη και παρεκαλεσαν αυτον λε
 γοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις
 αυτους εισελθωμεν και εκετρεψεν αυτοις.
 και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλ
 10 θον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα
 του κρημνου εις την θαλασσαν ως δισ(χιλιοι και
 επνιγοντο εν τη θαλασση. και οι βοσκοντες
 αυτους εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν
 και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν
 15 το γεγονος. και ερχονται προς τον ΙΝ και θεω
 ρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ι
 ματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκο
 τα τον λεγεωνα. και εφοβηθησαν. και διηγησα
 20 το αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονι
 ζομενω και περι των χοιρων.
 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον ακελθειν απο
 των οριων αυτων.
ΜΗ και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιον παρεκα
 λει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ αυτου η και
 25 ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις
 τον οικον σου προς τους σους και απαγγειλον αυ
 τοις οσα ο ΚΣ σοι πεποιτηκεν και ηλεησεν σε και α
 πηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν ολη τη δεκαπο
 30 λει α εποιησεν αυτω ο ΙΣ και παντες εθαυμαζον.
ΜΘ και διαπερασαντος του ΙΥ εν τω πλοιω παλιν εις
 το περαν συνηχθη (ο) οχλος πολυς επ αυτον και
 την παρα την θαλασσαν.
 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονο
 35 ματι ιαερος. και ιδων αυτον πιπτει προς τους
 ποδας αυτου και παρακαλει αυτον πολλα λεγω
 40 οτι το θυγατριον μου εσχατως εσχατως εχει.
 ινα ελθων επιθης τας χειρας αυτη ινα σωθη και
 ζηση. και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθη
 σεν αυτω οχλος πολυς. και συνεθλιβον αυτο
 και γυνη ουσα εν ρυσει. αιματος. δωδεκα ετη
 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και θα
 πανησασα τα παρ εαυτης παντα και μηθεν ω

φεληθίσα ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χειρόν ἐλθούσα.
 ἀκούσασα [τα] περὶ τοῦ ἰϋ. ἐλθούσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθε-
 ῆναι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἐλέγεν γάρ. ὅτι εἰάν αἴψω
 5 μαι καὶ τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθῆσμαι. καὶ εὐ-
 θὺς ἐξηρανθῇ ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ἐγνώ-
 τῳ σώματι ὅτι ἰαταὶ ἀπὸ μαστίγος.
 καὶ εὐθὺς ὁ ἰς ἐπιγινούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύνα-
 μιν ἐξελθούσαν ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἐλέγε-
 10 τίς μου ῆναι τῶν ἱματίων.
 καὶ ἐλέγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. βλέπεις τὸν ὄχλο-
 συνθλίβοντα σε καὶ λέγεις τίς μου ῆναι. καὶ πε-
 ρι[εβλεπε]το ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσαν. ἡ δὲ γυνή
 φοβηθείσα καὶ τρέμουσα εἰδυῖα. ὁ γέγονεν αὐτῇ
 15 ἦλθεν καὶ προσεκύνησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐ-
 τῷ πᾶσαν τὴν ἀληθείαν.
 ὁ δὲ ἰς εἶπεν (αὐτῇ) θυγατ(ερ ἡ πι)στὶς σου σεσώκεν
 σε ὑπάγε εἰς εἰρήνην (καὶ ἰσθί) ὑγίης ἀπὸ τῆς μαστι-
 γος σου. ἐτι αὐτοῦ λαλούντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ
 20 ἀρχισυναγωγοῦ λέγοντες ὅτι ἡ θυγατὴρ σου ἀπέθα-
 νεν τί ἐτι σκυλλεῖς τὸν διδασκαλόν.
 ὁ δὲ ἰς εὐθεὺς ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον.
 λέγει τῷ ἀρχισυναγωγῷ. μὴ φοβοῦ μόνον πιστεῦ-
 ε. καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδὲνα μετ' αὐτοῦ συνακολου-
 25 θῆσαι. εἰ μὴ τὸν πετρον καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην
 τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου. καὶ ἔρχονται εἰς τὸν οἶκον
 τοῦ ἀρχισυναγωγοῦ. καὶ θεωρεῖ θόρυβον καὶ κλαί-
 οντας. καὶ ἀλαλαζόντας πολλὰ.
 καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς τί θορυβεῖσθαι καὶ κλαί-
 ετε. τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει καὶ
 30 κατεγελῶν αὐτοῦ.
 αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πῶ τοῦ
 παιδίου καὶ τὴν μῶ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσπορευ-
 εταὶ ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον καὶ κρατῆσας
 35 τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ. ταλιθα κουμ ὁ ε-
 στίν μεθερμηνευόμενον τὸ κορασίου σοὶ λέγω ε-
 γείρε. καὶ εὐθεὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιπα-
 τεῖ. ἦν γὰρ ὡς εἰ ἐτὼν ὀδδεκά. καὶ ἐξεστήσαν εὐθὺς ἐκ-
 στασεὶ μεγάλη. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα
 40 μὴδεὶς γνῶ τοῦτο καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖ.
 καὶ ἐξηλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πατρίδα
 αὐτοῦ καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

και γενομένου σαββατου ηρξατο διδασκειν εν τη συ
 ναγωγη και πολλοι ακουοντες εξεπληρουντο λε
 γοντες ποθεν τουτω ταυτα. απαντα και τις η σο
 φια η δοθεισα τουτω ιν(α) και δυναμεις τοιαυται
 5 δια των χειρων αυτου γεινονται. ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υς της μαριας. και
 αδελφος ιακωβου και ιωση. και ιουδα. και σιμων
 νος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας
 και εσκανδαλιζοντο εν αυτω.
 10 **HA** και ελεγεν αυτοις ο ις οτι ουκ εστιν προφητης ατι
 μος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγε
 νειν αυτου και εν τη οικια αυτου. και ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμι
 15 ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθε
 ραπευσεν. και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτω.
NB και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων. και
 προσκαλειται τους δωδεκα. και ηρξατο αυτους
NG αποστελλειν δυο δυο. και εδιδου αυτοις εξουσι
 αν πνευματων ακαθαρτων.
 20 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αρωσιν εις
 οδον ει μη ραβδον μονον. μη αρτον μη πηραν.
 μη εις την ζωνην χαλκον. αλλα υποδεδεμενους
 σανδαλια. και μη ενδυσθηθε δυο χιτωνας.
NA και ελεγεν αυτοις οποι εαν εισελθητε εις οικιαν ε
 25 και μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν.
NE και (ος αν) μη δεξ(η)ται υμας μηδε ακουσωσιν υμω
 εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν
 τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον
 αυτοις. και εξελθοντες εκηρυξαν ινα μετανοη
 30 **NC** σωσιν και δαιμονια πολλα εξεβαλον. και ηλιφον
 ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον.
NZ και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγε
 νετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο
 βαπτιζων ηγερθη εκ νεκρων. και [δια το]υτο ενεργου
 35 σιν αι δυναμεις εν αυτω.
HA αλλοι δε ελεγον οτι ηλιας εστιν. αλλοι δε [ε]λεγον οτι
 προφ(η)της ως εις των προφητων.
NH ακουσας δε ηρωδης ελεγεν οτι ον εγω απεκεφαλισα
 ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη απο των νεκρω.
 40 **NO** αυτος γαρ ο ηρωδης ακοστιλας εκρατησεν τον ιωαν
 νην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα

την γυναίκα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυ
 την εγαμησεν.
 Ε λεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι
 5 εχειν την γυναίκα του αδελφου σου. η δε ηρωδιας
 ενειχεν αυτω και εξητει αυτον απολεσαι και ου
 κ ηδυνατο ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννη
 ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνε
 τηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και
 10 ηδεως αυτου ηκουεν.
 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις
 γενεσιοις αυτου δίκνον εποιησεν τοις μεγιστα
 15 σιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις
 της γαλιλαιας.
 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρω
 20 διαδος και ορχησαμενης ηρεσεν τω ηρωδη και
 τοις συνανακειμενοις ο δε βασιλευς (ειπεν τω
 κορασιω (αιτησης με ο εαν θελης και δωσω σοι ο
 εαν με αιτησης) δωσω σοι εως ημισους της βασιλει
 25 αςμου η δε εξελθουσα ειπεν τη μρι αυτης τι αι
 τησωμαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του
 βαπτιστου.
 και εισελθουσα ευθυσ μετα σπουδης προς τον
 βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα εξαυτης δως
 30 μοι επι πινακει την κεφαλην ιωαννου του βα
 πτιστου. και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς
 δια τους ορκους και τους συνανακειμενους
 ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην.
 και ευθυσ αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατο
 35 ρα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλην αυτου επι πι
 νακι. και απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη
 φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου ε
 40 πι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και
 το κορασιον ηνε(γ)κεν αυτην τη μρι αυτης
 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηρα
 45 το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημιω.
 ΕΑ και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιν και απηγγι
 λαν αυτω παντα οσα εποιησαν και εδιδαξαν
 ΕΒ και λεγει αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις
 ερημον τοπον και αναπαυσασθαι ολιγον
 40 ΕΓ ησαν γαρ οι ερχομενοι και υπαγοντες π(ολλοι και
 ουδε φαγειν ηυκαιρουν.

πον· επτα· και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσιν· επι
 της γης· και λαβων τους επτα αρτους και ευχαρι
 στησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου
 ινα παρατιθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω· και ει
 5 χον ιχθυδια ολιγα· και ευλογησας αυτα ειπεν και
 ταυτα παραθετε και εφαγον και εχορτασθησα
 και ηραν τα περισσευματα κλασμάτων επτα
 σκυριδας· ησαν δε οι φαγοντες ως τετρακισχι
 10 λιοι και απελυσεν αυτους και ευθως εμβας εις το
 πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα
 μερη δαλμανουθα·
 ΟΖ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συνζητει
 αυτω· ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του
 ουρανου πειραζοντες αυτον·
 15 ΟΗ και αναστεναξας τω πνι αυτου λεγει· οτι η γενεα αυ
 τη ζητει σημειον· αμην λεγω υμιν ει δοθησεται
 τη γενεα ταυτη σημειον· και αφεις αυτους πα
 λιν εμβας απηλθεν εις το περαν·
 και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρ
 20 τον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω·
 ΟΘ και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε και βλεπε
 τε απο της ζυμης των φαρισαιων· και της ζυμης
 ηρωδου· και διελογιζοντο προς αλληλους λε
 25 γοντες οτι αρτους ουκ εχομεν· και γνους ο ις λε
 γει αυτοις· τι διαλογιζεσθαι οτι αρτους ουκ ε
 χετε· ουπω νοειτε ουδε συνιετε πεπωρωμενη
 30 εχετε την καρδιαν υμων· οφθαλμους εχοντες
 ου βλεπετε· και ωτα εχοντες ουκ ακουετε· και
 ου μνημονευετε οτε τους πεντε αρτους εκλα
 35 σα εις τους πεντακισχιλιους και ποσους κοφι
 νους κλασμάτων πληρεις ηρατε· λεγουσιν αυ
 τω δωδεκα· οτε δε και τους επτα αρτους εις τους
 τετρακισχιλιους ποσων σκυριδων πληρωματα
 κλασμάτων ηρατε και λεγουσιν αυτω επτα και
 40 ελεγεν αυτοις ουπω συνιετε·
 και ερχονται εις βηθσαιδα· και φερουσιν αυτω
 τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψη
 ται· και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου
 εξηνεγκεν αυτον εξω της κωμης· και πτυσας
 εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω
 επηρωτα αυτον ει τι βλεπεις· και αναβλεψας ει

1 T (55 Ti)

*

1 N (55 Ti)

1 Y (55 Ti)

1 K

1 F

1 - (55 Ti)

ΠΑ εις
 222
 Ti 222
 222
 222

1 - (55 Ti)

1 - (55 Ti)

1 - (55 Ti)

- πεν. βλέπω του άνους [ο]τι ως δενδα ορώ (π)ερι
πατούντας. εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ
τούς ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ διεβλέψεν. καὶ ἀ-
πεκατέστη καὶ ἐνεβλέψεν δηλαυγὼς ἀπαντα
5 καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων μὴ
δε εἰς τὴν κωμὴν εἰσελθῆς μὴδὲ εἰπῆς τινὶ ἐν
τῇ κωμῇ. καὶ ἐξηλθεν ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
10 εἰς τὰς κώμας καίσαρίας τῆς φιλιππου. καὶ ἐν τῇ
ὁδῷ ἐπερώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐ-
τοῖς. τίνα με λεγούσιν οἱ άνοι εἶναι.
οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ (λέγοντες ὅτι) ἰωάννην τὸν βα-
πτιστὴν. καὶ ἄλλοι ἡλίαν. ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν προ-
φητῶν. καὶ αὐτὸς ἐπερώτα αὐτοὺς ὑμεῖς
15 δε τίνα με λέγετε εἶναι.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ χς καὶ
ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴδενὶ εἰπῶσιν περὶ αὐτοῦ.
καὶ ᾤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
άνου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων/καὶ τῶν
20 γραμματείων. καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι/καὶ παρρησια τὸν λόγον ἐλάλει.
καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος ᾤρξατο ἐκεῖ
τίμην αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετίμησεν τῷ πετρῷ καὶ
25 λέγει ὑπάγε ὀπίσω μου σατανα ὅτι οὐ φρονεῖς
τὰ τοῦ θυ ἀλλὰ τὰ τῶν άνων.
καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον συν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς Τίς τίς θέλει (ὀπίσω
μ(ο)υ ἀκ(ολου)θεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀ-
30 ράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.
ὅς γὰρ εἴαν θελήῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολε
σει αὐτήν. ὅς δ' ἂν ἀφῇ τὴν ψυχὴν αὐ-
τοῦ ἐνεκέν ἐμου καὶ τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν
τί γὰρ ὠφελεῖ τὸν άνον εἴαν τὸν κόσμον ὅ-
35 λον κερδῇ καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
ἢ τί ὀώσει άνος ἀνταλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
ὅς γὰρ εἴαν ἐκασχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λο-
γούς ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρ-
τώλῳ. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ άνου ἐκασχυνθήσεται
40 αὐτὸν ὅταν ἐλθῇ ἐν τῇ δοξῇ τοῦ πρς αὐτοῦ
μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

1E

1. (=Ti)

1K

1. (=Ti)

1. (=Ti)

T. (ssTi)

10

T. (ssTi)

1T

1H

1. (=Ti)

- ΠΖ και ελεγεν αυτοις αμην. λεγω υμιν οτι εισιν
 τι(νε)ς των ωδε εσθηκωτων οιτινες ου μη
 γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασι
 λειαν του θυ εληλυθυιαν εν δυναμει.
- 5 και με(τα) ημερας σδ παραλαμβανει ο ις τον πε
 τρον και τον ιακωβον και τον ιαννην και ανα
 φερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μο
 νους. και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτω
 και τα ιματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευ
 10 κα λιαν οια γναφευς επι της γης ου δυναται
 ουτως λευκαναι.
 και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωση. και ησαν
 συνλαλουντες τω ιυ.
 και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιυ. ραββει κα
 15 λον εστ[ιν] ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν
 ωδε τρις σκ[η]νας σοι μιαν (και μωυσει μια)ν
 και ηλια μιαν. ου γαρ ηδει τι αποκριθη. εκφο
 βοι γαρ ε[γ]ενοντο.
 και εγενετο νεφελη επισκι[α]ζ[ουσα] αυτοις
 20 και εγενετο φωνη εκ της νεφ[ε]λ[ης ουτο]ς
 εστιν ο υς μου ο αγαπητος ακουετε αυτου.
 και εξακινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα
 ιδον αλλα τον ιν μονον μεθ εαυτων.
 και καταβαινοντων αυτων απο του ορους
 25 διεστελλετο αυτοις ινα μηδενι α ειδον δι
 ηγησωνται ει μη οταν ο υς του ανου ε νεκρω
 αναστη. και τον λογον εκρατησαν προς ε
 30 ΠΗ αυτους συνζητουντες τι εστιν το εκ νε
 κρων αναστηναι.
- 30 ΠΘ και επηρωτων αυτον λεγοντες. οτι λεγου
 σιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δ[ει] ε]λθειν πρωτο
 ο δε εφη αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον απο
 καταστήσει παντα και πως γεγραπται επι το
 35 υν του ανου ινα πολλα παθη και εξουθενωθη
 αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας ηδη ηλθεν και
 εποιησαν αυτω οσα (ηθελον) καθως γεγρα
 πται επ αυτον.
- 4 και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλο
 40 ζητουντας προς αυτους. και ευθυσ πας
 ο οχλος ιδοντες αυτον εξεθαμβηθησα

και προτρεχοντες ηπαζοντο αυτον. και επηρω-
 τησεν τους γραμματεις τι συν(ζητειτε π)ρος
 αυτους και α[π]ο[κριθ]εις αυτω εις εκ του οχλου
 5 **4A** ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε
 εχοντα πνευμα αλαλον και οκου αν αυτον κα-
 ταλαβη ρησσει αυτον και αφριζε[ι] τους οδοντας
 και ξηρενεται και ειπα τοις μαθηταις σου ινα αυ-
 το εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν.
 ο δε αποκριθεις λεγει ω γενεα απιστος εως πο-
 10 **10** τε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμω
 φερατε αυτον προς με. και ηνεγκαν αυτον προς
 αυτον και ιδων αυτον το πνευμα ευθους συνε-
 σπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιε
 15 **15** το αφριζων. και επηρωτησεν τον **πρ**α αυτου.
 ποσος χρονος εστιν εξ ου τουτο γεγονεν αυτω.
 ο δε ειπεν εκ πεδιοθεν. και πολλακις και εις κυρ-
 αυτον εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον
 αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σκλ[αγγ]νισθεις
 20 **20** εφ ημ[ας ο δε] **τς** ειπεν αυτω το ει δυνασαι κα-
τ[α δυνα]τ[ι] πιστευοντι. και κραξας ο **πρ** του και
 διου ελεγεν πιστευω βοηθει μου τη ακιστια.
 25 **25** ιδων δε ο **τς** οτι επισυντρεχει οχλος εκετιμησε-
 τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το αλα-
 λον και κωφον πνευμα εγω εκιτασσω σοι εξελ-
 30 **30 4B** θε ακ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον και
 κραξας. και πολλα σπαραξας εξηλθεν και εγενε-
 το ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανε.
 ο δε **τς** κρατησας αυτον της χειρος αυτου ηγει-
 35 **35 4Γ** ρεν αυτον και ανεστη.
 και εισελθοντος αυτου εις οικον. οι μαθηται αυ-
 του κατ ιδιαν επερωτουν αυτον οτι ημεις ου-
 κ ηδυνημεν εκβαλειν αυτο.
 και ειπεν αυτοις. τουτο το γενος ου δυναται ε-
 40 **40** ξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια.
 και εκειθεν εξελθοντες παρεκορευοντο δια
 της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι. εδι-
 δασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυ-
 τοις οτι ο **υς** του **ανου** παραδιδοται εις χειρας
ανων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτα-
 40 **40** θεις μετα τρις ημερας αναστησεται. οι δε ηγνο-
 ουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι.

4Δ και ηλθεν εις καπερναουμ. και εν τη οικια γενο-
 μενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω διελογι-
 ζεσθαι. οι δε εσιωπουν προς αλληλους γαρ δι-
 4Ε ελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων και καθισας
 5 εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις.
 ει τις θελει πρωτος ειναι εστε παντων εσχα-
 τος και παντων διακονος.
 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εμ μεσω αυ-
 των και αναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις.
 10 ος αν εν των παιδιων τουτων δεξηται επι τω
 ονοματι μου εμε δεχεται.
 45 και ος εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα το-
 ακουστειλαντα με.
 4Ζ αποκριθεις δε εφη αυτω ο ιωαννης διδασκα-
 15 λε ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλο-
 τα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ α-
 κολουθει ημιν. ο δε 17 ειπεν μη κωλυετε
 αυτον. ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν
 επι τω ονοματι μου και θυνησεται ταχυ κακο-
 20 λογησαι με. ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ η-
 μων εστιν. ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον
 4Η υδατος εν ονοματι οτι 18 εστε. αμην λεγω υ-
 μιν οτι ου μη απολεση τον μισθον αυτου.
 4Θ και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτω-
 25 των πι(σ)τ(ευ)οντων καλον εστιν αυτω μαλλο-
 ει περικειται μυλος ονικος περι τον τραχηλο-
 αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν.
 19 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου. αποκοψον αυ-
 την καλον εστιν σε κυλλον εισελθειν εις την
 30 ζωνην. η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις
 την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον.
 και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυ-
 τον. καλον εστιν σε εισελθειν εις την ζωνην
 35 χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηται
 εις την γεενναν.
 και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβα-
 λε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις
 ελθειν εις την βασιλειαν του 20 η δυο οφθαλ-
 μους εχοντα βληθηται εις την γεενναν του
 40 πυρος. οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και
 1Α το πυρ ου σβεννυται. πας γαρ εν πυρι αλισθησε

ται και πασα θυσια αλιαλισθησεται.

ΠΒ καλον το αλας. εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τι
νι αυτο αρτυσεται εχετε εν εαυτοις αλας και ειρη
νευετε εν αλληλοις.

5 **ΠΓ** και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας
κ)α(ι) περαν του ιορδανου.

και συνπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ω
ς ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους.

10 και προσελθοντες οι φαρισαιοι εκηρουν αυτον ει ε
ξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτο.
ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο
μωσης. οι δε ειπαν εκετρεψεν μωσης βιβλιον απο
στασιου γραφαι και απολυσαι.

15 ο δε **Ις** ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων
εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην. απο δε αρχης
κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους.

ενεκεν τουτου καταλιπει **ανος** τον **πρα** αυτου και
την **μρα** και προσκολληθησεται γυγυναικι αυτου
και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι ει
20 σιν δυο αλλα σαρξ μια. ο ουν ο **θς** συνεzeugεν **ανος**
μη χωριζετω και εν τη οικια παλιν οι μαθηται

ΡΔ περι τουτου επηρωτουν αυτον. και λεγει αυτοις.

ΡΕ ος αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση
αλλην μοιχεται επ αυτην.

25 και εαν αυτη απολυσισα τον ανδρα αυτης γαμη
ση αλλον μοιχεται.

Ρς και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αψηται.
οι δε μαθηται εκετιμησαν αυτοις ιδων δε ο **Ις** ηγα
νακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερ
30 χεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοι
ουτων εστιν η βασιλεια του **θυ**.

αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν
του **θυ** ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην.
και ενιγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας

35 χειρας επ αυτα. και εκπορευομενου αυτου εις

ΡΖ οδον προσδραμων εις και γονυκετησας αυτον
επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα
ζωην αιωνιον κληρονομησω.

ο δε **Ις** ειπεν αυτω. τι με λεγεις αγαθον. ουδεις α
40 γαθος ει μη εις ο **θς** τας εντολας οιδας. μη φονευ
σης μη μοιχευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυ

ρησης. μη αποστερησης. τιμα τον κρα σου και τη μρα σου. και αποκριθεις εφη αυτω. διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεότητος μου. ο δε ις εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτω.

5 PH και ειπεν αυτω. εν σε υστερει. υπαγε οσα εχεις πω λησον καιδος τοις πτωχοις. και εξεις θησαυρο^{ον} εν ουρανω και δευρο ακολουθι μοι.

PO ο δε στυγνισας εκι τω λογω απηλθεν λυπουμε ην γαρ εχων κτηματα πολλα.

10 και περιβλεψαμενος ο ις ελεγεν τοις μαθηταις αυτου. πως δυσκολως οι χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θυ εισελουσονται. οι δε μαθηται εθαμβουντο εκι τοις λογοις αυτου. ο δε ις παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως
15 δυσκολον εστιν τους κεποιθοτας εκι χρημασιν εις την βασιλειαν του θυ εισελθειν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θυ εισελθει^ν. οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς αυτον και τις δυναται σωθηναι. εμβλεψας αυτ(οις)
20 ο ις λεγει παρα (ανοις αδ)υνατον αλλ ου παρα θω παντα γαρ δυνατα παρα τω θω.

PI ηρξατο λεγειν ο πετρος αυτω. ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι.

25 και αποκριθεις ο ις ειπεν. αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μρα η κρα. η γυναικα η τεκνα. η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου εα^ν
30 μη λαβη εκατοντακλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μρα και τεκνα και αγρους μετα διωγων.

PIZ και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιο^ν

PIA πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και οι εσχατοι πρωτοι. ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες
35 PIB εις ιεροσολυμα. και ην προαγων αυτους ο ις και θαμβουντο (ο)ι (δ)ε ακολουθουντες εφοβου^{ντο} το. και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαι^{ναι}ν. οτι ιδου. αναβαινομεν εις ιερο(σολυμα και
40 ο υς του ανου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυ^{τον}

τον θάνατον. και παραδωσουσιν αυτον τοις
 εθνεσιν. και εμπεξουσιν αυτω και εμπτυσου
 σιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και απο
 κτενουσιν αυτον και μετα τρις ημερας ανα
 5 στησεται. και προσκορευονται αυτω ιακωβος
 ΠΙΓ και ιωαννης οι δυο υιοι ζεβεδαιου λεγοντες αυ
 τω. διδασκαλε θελομεν ινα οτι αν αιτησωμε
 σε ποιησης ημιν. ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποι
 ησω υμιν. οι δε ειπαν αυτω. δος ημιν ινα εις σου
 10 εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων σου καθισω
 μεν εν τη δοξη σου.
 ο δε Ις ειπεν αυτοις. ουκ οιδατε τι αιτισθε δυνα
 σθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω. η το βαπτισμα
 ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι. οι δε ειπον αυ
 15 τω δυναμεθα.
 ο δε Ις ειπεν αυτοις. το ποτηριον ο εγω πινω πι
 εσθε. και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαпти
 σθησθαι. το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευ
 20 ωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οι ητοιμα
 σται. και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανα
 κτειν περι ιακωβου και ιωαννου. και προσκα
 λεσαμενος αυτους ο Ις λεγει αυτοις. οιδατε ο
 τι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυρι
 25 εουσιν αυτων και οι (β)ασ(ιλ)εις αυτων κατεξου
 σιαζουσιν αυτων. ουχ ουτως δε εστιν εν υμι
 αλλ ος εαν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν εστω
 υμων διακονος. και ος εαν θελη εν υμιν ειναι
 30 πρωτος εσται παντων δουλος.
 ΠΙΕ και γαρ ο υς του ανου ουκ ηλθεν διακονηθηναι
 αλλα διακονησαι. και δουναι την ψυχην αυ
 του λυτρον αντι πολλων.
 ΠΙς και ερχονται εις ιερειχω. και εκπορευομενου
 35 αυτου ιερειχω και των μαθητων αυτου και
 οχλου ικανου. ο υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυ
 φλος εκαθητο παρα την οδον και ακουσας οτι
 Ις ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν
 40 υε δαδ ιυ ελεησον με και εκετιμων αυτω πολ
 λοι ινα σιωπηση. ο δε πολλω μαλλον εκραζεν
 υε δαδ ελεησον με.
 και στας ο Ις ειπεν φωνησατε αυτον και φωνου
 σι τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειρε φω
 νεισε.

ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθε
προς τον ιν. και αποκριθεις αυτω ο ις ειπεν τι
σοι θελεις ποιησω.

PKA
PIZ ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνει ινα αναβλε
5 ψω ο δε ις ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σε
σωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολου
θει αυτω εν τη οδω. και οτε εγγιζουσιν εις ιερο
σολυμα εις βηθφαγη και [ει]ς βηθανιαν προς το
ορος των ελαιων εκερψεν δυο των μαθη
10 των αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εις την
καμην την κατεναντι υμων και ευθεως
εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πω
λον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανων ουπω
εκαθισεν λυσατε αυτον και φερετε και εα
15 τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτουτο ειπατε
οτι ο κς αυτου χριαν εχει και ευθυς αυ(τον)
πα(λι)ν αποστελλει ωδε.

PKB
PIH ακηλθον δε και ευρον τον πωλον δεδεμενο
προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και
20 λουσιν αυτον και τινες των εκει εστηκο
των ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες το
πωλον. οι δε ειπον αυτοις καθως ειπεν ο ις.
και αφηκαν αυτους και αγουσιν τον πωλο
προς τον ιν. και επιβαλλουσιν αυτω τα ιμα
25 τια αυτων και εκαθισεν επ αυτον και πολλοι
τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον.
αλλοι δε στοιβαδες εκοπτον εκ των αγρω.

PKC
PIB και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες
εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχο
30 μενος εν ονοματι κυ ευλογημενη η ερ
χομενη βασιλεια του κς ημων δαδ ωσα
να εν τοις υψιστοις.

PK
και εισηλθεν εις ιεροσολυμα εις το ιερον
και περιβλεψαμενος παντα οψε ηδη ου
35 σης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα
των δωδεκα. και τη επαυριον εξελθοντω
αυτων απο βηθανιας επινασεν. και ιδων
συκην απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλ
θεν ει αρα τι ευρησει εν αυτη. και ελθων επ αυ
40 την ουδεν ευρεν ει μη φυλλα. ο γαρ καιρος
ουκ ην συκων.

και αποκριθεις ειπεν αυτη μηκει εις τον αιω
να εκ σου μηδεις καρπον φαγοι.

PKA και ηκουον οι μαθηται αυτου και ηρχοντο εις ι
εροσολυμα και εισελθων εις το ιερον ηρξατο
5 εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγορα

ζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολ
λυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας
περιστερας κατεστρεψεν και ουκ ηφειεν ινα τις
PKH διενεγκη σκευος δια του ιερου και ε(διδα)σκ(εν και
10 ελεγεν αυτοις ου γεγραπται ο οικος μου οικος προς
ευχης κληθησεται πασι τοις εθνεσιν. υμεις δε ε
ποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων.

PKB και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και ε
ζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ
15 αυτον πας γαρ ο οχλος εξεπληττοετο επι τη διδαχη
αυτου και οταν οψε εγενετο εξεπορευετο εξω

PKF της πολεως και παραπορευομενοι πρωι ιδον την
συκην εξηραμμενην εκ ριζων.

και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββει ειδε
20 η συκη (ην κ)α(τη)ρασω εξηρανται.

PKΔ και αποκριθεις ο ις λεγει αυτοις εχετε πιστιν θυ
αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω
αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη δι
ακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι
25 α λεγει γινεται εσται αυτω.

PKΕ δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα προσευχεσθαι και
αιτεισθε πιστευετε οτι ελαβετε και εσται υμιν

PKς και οταν στηκετε προσευχομενοι αφετε ει τι εχε
τε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πηρ υμων ο εν ουρα
30 τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων
ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πηρ υμων ο εν ουρα
νοις αφηρει τα παραπτωματα υμων.

PKZ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω (ιερω
περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον

35 οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι
και ελεγον αυτω εν ποια εξουσια ταυτα πολεις η
τι σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα (ποι)ης
PKZ ο δε ις ειπεν αυτοις επρωτησω υμας ενα λογον
και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια
40 ταυ[τ]α ποιω το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην
εξ ουνου η εξ ανων αποκριθητε μοι

και διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες· εαν
 ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ ε(πιστευσα
 τε αυτω· αλλα ειπωμεν εξ ανων εφοβουντο
 τον οχλον· παντες γαρ ειχον τον ιωαννην οντως
 5 οτι προφητης ην· και αποκριθεντες τω ιω λε
 γουσιν ουκ οίδαμεν·
 και ο ις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια
 εξουσια ταυτα ποιω·
 PKH και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν· αμπε
 10 λωνα ανος εφυτευσεν και περιεθηκεν φραγ(μον
 και ωρυξεν υποληνιον και οικοδομησεν πυρ
 γον· και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησε
 και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω
 15 δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο των
 καρπων του αμπελωνος· οι δε λαβοντες αυτο
 εδισαν και απεστειλαν καινον·
 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλο
 κακινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και
 απεστειλαν ητιμωμενον·
 20 και αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και
 πολλους αλλους τους μεν θεροντες· τους δε
 αποκτεννοντες·
 25 ετι ουν ενα εχων υιον αγαπητον απεστειλεν και
 αυτον εσχατον προς αυτους λεγων οτι εν τρα
 πηρονται τον υιον μου·
 30 εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος
 εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτο
 και ημων εσται η κληρονομια·
 και λαβοντες απεκτειναν αυτον και εξεβαλον αυ
 τον εξω του αμπελωνος· τι ουν ποιησει ο κς του
 αμπελωνος· ελευσεται και απολεσει τους γεωρ
 γους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις·
 ουδε την γραphen ταυτην ανεγνωτε· λιθον ον απε
 δοκιμασαν οι οικοδομουντες· ουτος εγεννηθη
 35 εις κεφαλην γωνιας παρα κυ εγενετο αυτη και ε
 στιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων·
 PKΘ και εξητουν αυτον κρατησαι· και εφοβηθησα
 τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παρα
 40 βολην ειπεν· και αφεντες αυτον απηλθον·
 και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρι
 σαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσω

σιν λόγω. και ελθοντες λεγουσιν αυτω. διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει. και ου μελει σοι
 περι ουδενος. ου γαρ βλέπεις εις προσωπον ανων
 αλλ επ αληθείας την οδον του θυ διδασκεις. ειπε
 5 ημιν ει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου δω
 μεν η μη δωμεν.
 ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι
 με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ειδω.
 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις. τινος η εικων αυ
 10 τη και η επιγραφη. οι δε ειπαν αυτω καισαρος.
 ο δε ις ειπεν αυτοις. τα καισαρος αποδοτε
 καισαρι και τα του θυ τω θω. και εθαυμασα
 επ αυτω. και ερχονται σαδδουκαιοι προς
 αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι.
 15 και εκηρωτουν αυτον λεγοντες. διδασκαλε
 μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος
 αποθानη και καταλιπει γυναικα και μη αφητε
 κνα ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα
 και εξαναστηρει σπέρμα τω αδελφω αυτου.
 20 εκτα αδελφοι ησαν. και ο (ελαβεν)γ(υναικα και
 αποθνήσκων ουκ αφηκεν σπέρμα. και ο δευ
 τερος ελαβεν αυτην. και απεθανεν μη καταλι
 πων σπέρμα και ο τριτος ωσαυτως. και οι εκτα
 ουκ αφηκαν σπέρμα. εσχατον παντων και η γυ
 25 νη απεθανεν εν τη αναστασει τινος αυτων ε
 σται γυνη. οι γαρ εκτα εσχον αυτην γυναικα.
 εφη αυτοις ο ις ου δια τουτο πλανασθαι μη ειδο
 τεσ τας γραφας μηδε την δυναμιν του θυ οτα
 γαρ εκ νεκρων αναστῶσιν ουτε γαμουσιν ουτε
 30 γαμιζονται αλλ εισιν ως αγγελοι εν τοις ουρανοις.
 περι δε των νεκρων οτι εγειρονται. ουκ ανεγνω
 τε εν τη βιβλω μωσης επι του βατου πως ειπεν
 αυτω ο θς λεγων. εγω ο θς αβρααμ και ο θς ισαακ
 35 και ο θς ιακωβ ουκ εστιν ο θς νεκρων αλλα ζωντω
 πολυ πλανασθαι.
ΡΑΑ και προσελθων εις των γραμματαιων. ακουσας
 αυτων συζητουντων. ιδων οτι καλως απε
 κριθη αυτοις. εκηρωτησεν αυτον. ποια εστιν
 εντολη πρωτη παντων.
 40 ο δε ις απεκριθη αυτω. οτι πρωτη παντων εντολη
 εστιν αυτη. ακουε ιηλ κς ο θς ημων κς ει εστιν

- ται) γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις οἷα οὐ γέγονεν τοῖς
αὕτῃ ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἡ(ν) ἐκτίσεν ὁ $\overline{\theta\varsigma}$ ἕως τοῦ $\overline{\nu\upsilon}$
καὶ οὐ μὴ γενῇται. καὶ εἰ μὴ $\overline{\kappa\varsigma}$ ἐκολοβώσεν τὰς ἡμέρας οὐκ ἂν ἐσώθη
5 $\overline{\text{PMT}}$ πᾶσα σὰρξ ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελεξάτο
ἐκολοβώσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε εἰς τὴν ἡμέραν
καὶ τότε εἰς τὴν ἡμέραν εἰπὴ ἰδοὺ ὡς ὁ $\overline{\chi\varsigma}$ ἡ ἐκεῖ μὴ
πιστεύετε. ἐγερθήσονται δὲ ψευδοχριστοὶ καὶ
ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα καὶ τεράτα
10 πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς
ὕμεις δὲ βλέπετε ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν πάντα.
ἀλλὰ ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκεῖ
νὴν ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ δώ
σει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες εἰσὶν ἐκ τοῦ
15 οὐρανοῦ πίπτοντες καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
σαλευθήσονται. καὶ τότε οὐσὶν τὸν $\overline{\nu\upsilon}$ τοῦ $\overline{\alpha\nu\theta\upsilon}$ ἐρχομένου ἐν
νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δοξῆς καὶ
τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπιστα
20 νᾶξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν
ἀνεμῶν ἀπ' ἀκροῦ γῆς ἕως ἀκροῦ οὐρανοῦ.
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μαθετέ τὴν παραβολὴν ὅταν ἡ
δὴ ὁ κλάδος αὐτῆς ἀκαλὸς γενῇται καὶ ἐκφυ
τὰ φύλλα γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θερὸς ἐστὶν οὐ
25 τῶς καὶ ὑμεῖς ὅταν εἰδῇτε ταῦτα γινόμενα γινώσκ
σκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι οὐ μὴ παρελθῇ ἡ γενεὰ αὕτη μεχρὶς οὗ ταῦτα
πάντα γενῇται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελευσ
30 $\overline{\text{PNB}}$ περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ τῆς ὥρας οὐδεὶς
οἶδεν οὐδὲ οἱ (ἀγγε)λοὶ οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ $\overline{\nu\varsigma}$ εἰ μὴ
ὁ $\overline{\pi\eta\rho}$. βλέπετε ἀγρυπνεῖτε καὶ προσευχεσθαι.
 $\overline{\text{PNF}}$ οὐκ οἰδατε γὰρ ποτε ὁ καιρὸς ἐστὶν ὡς $\overline{\alpha\nu\theta\varsigma}$
 $\overline{\text{PNA}}$ ἀποδημὸς ἀφείλῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούς τοῖς
35 δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν (ἐ)κ(α)τὰ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ τῷ θυρῶν ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή
 $\overline{\text{PNE}}$ γρηγορεῖτε οὐν οὐκ οἰδατε γὰρ ποτε ὁ $\overline{\kappa\varsigma}$ τῆς οἰ
κίας ἐρχεται ἡ ὅψις ἡ μεσονυκτικὴ ἡ ἀλεκτο
ροφωνίας ἡ πρῶτὴ μὴ ἐλθὼν ἐξεφνης εὐρὴ
40 ὑμᾶς καθευδόντας ὁ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶσιν λέγ
ῶ γρηγορεῖται.

- ΠΝΣ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας.
 ΠΝΖ και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυ
 τον εν δολω κρατησαντες αποκτινωσιν. ελεγον
 γαρ μη εν τη εορτη μηποτε εσται θορυβος του λαου.
 5 ΠΝΗ και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του
 λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα
 αλαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους και
 συντριψασα την αλαστρον κατεχεεν αυτου της
 10 κεφαλης. ησαν δε τινες αγανακτουντες (προς ε
 αυτους εις τη απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν. η
 δυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι επανω δη
 15 ναριων τριακοσιων και δοθηναι τοις πτωχοις και
 ενεβριμουντο αυτη. ο δε ις ειπεν. αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχε
 τε καλον εργον. ειργασατο εν εμοι. παντοτε γαρ τους
 πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυ
 νασθαι αυτοις ευ ποιησαι. εμε δε ου παντοτε εχε
 τε. ο εσχεν αυη εκοιτηεν.
 ΠΗΘ προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εις τον ενταφιασμο
 20 ΠΗΗ αμην λεγω υμιν ουκου εαν κηρυχθη το ευαγγελιο
 ΠΗΖ τουτο εις ολον τον κοσμον. και ο εκοιτηεν αυτη λα
 ληθησεται εις μνημοσυνον αυτης.
 και ιουδας (ισκα)ριωθ. ο εις των δωδεκα απηλθεν προς
 τους αρχιερεις ινα αυτον παραδω αυτοις.
 25 ΠΕ οι δε ακουσαντες εχαρησαν. και επηγγειλαντο αυτω
 αργυριον δουναι. και εξητει πως αυτον ευκαιρω
 παραδοι. και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε
 ΠΕΑ το πασχα εθουν. λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που
 θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα.
 30 και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυ
 τοι(ς υπαγ)ε εις την πολιν. και απαντησει υμιν ανος (κε
 ραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω και
 35 ουκου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκα
 λος λεγει που εστιν το καταλυμα μου ουκου το πασχα
 μετα των μαθητων μου φαγω και αυτος υμιν δει
 40 ξει αναγαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον και εκει
 ετοιμασατε ημιν.
 ΠΕΒ και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εις την πο
 λιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν
 το πασχα. και οφιας γενομενης ερχεται μετα τω
 45 ΠΕΓ δωδεκα και ανακειμενων αυτων και εσθιοντω

ο Ις ειπεν. αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδω
 σει με ο εσθίων μετ εμου. ΠΒ και ηρξαντο λυπεισθε και λεγειν αυτω εις εκαστος
 μητι εγω ο δε ειπεν αυτοις εις των δωδεκα ο εμβα
 5 ΠΒ πτομενος μετ εμου εις το εντροβλιον. ο μεν υς
ΠΒ του ανου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου. ου
ΠΒ αι δε τω ανω εκεινω δι ου ο υς του ανου παραδιδω
 ται. καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανος εκεινος
ΠΒ και εσθιοντων αυτων λαβων ο Ις αρτον. ευλογησας
 10 εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε του
ΠΒ το εστιν το σωμα μου. ΠΒ και λεγει αυτοις καθευθετε λοι
ΠΒ και λαβων ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις
 και εκιον εξ αυτου παντες και ειπεν αυτοις του
 το εστιν το αιμα μου της διαθηκης το εκχυννο
 15 ΠΒ μενον υπερ πολλων. ΠΒ αμην λεγω υμιν οτι ου μη πινω εκ του γεννηματος
 της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο
 πινω καινον εν τη βασιλεια του θυ.
ΠΒ και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων.
 20 ΠΒ και λεγει αυτοις ο Ις. οτι παντες σκανδαλισθησεσθε.
ΠΒ οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και τα προβα
 τα διασκορπισθησονται. και ΠΒ μετα το εγερθηαι με προαξω υμας εις την
 25 ΠΒ γαλιλαιαν. ο δε πετρος εφη αυτω ει και παντες
ΠΒ σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω. και λεγει αυτω ΠΒ
 ο Ις αμην λεγω σοι οτι σμερον ταυτη τη νυκτι
ΠΒ πριν η αλεκτορα φωνησαι τρις με απαρνηση.
ΠΒ ο δε πετρος εκπερισσως ελεγεν εαν με δεη συναπο
 30 παντες ελεγον.
ΠΒ και ερχονται εις χωριον ω ονομα γεθσημανει και
 λεγει τοις μαθηταις αυτου.
ΠΒ καθισατε ωδε εως προσευξωμαι. και παραλαμβα
 νει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μετ αυ
 35 του. και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονιν.
ΠΒ και λεγει αυτοις περιλυκος εστιν η ψυχη μου εως
 θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε. ΠΒ και οι
ΠΒ και προσελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσ
 40 ηωρα και ελεγεν αββα ο πτηρ παντα δυνατα σοι πα
 ρενεγκαι το πηριον τουτο απ εμου αλλ ου τι εγω

θελω αλλ ει τι συ. ολον το συνεδριον εζητουν κατα
 ΡΟΖ και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας. και
 ΡΟΖ λεγει τω πετρω. σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μια
 ωραν γρηγορησαι. γρηγορειτε και προσευχεσθαι ινα
 5 μη εισλεθητε εις πειρασμον.
 ΡΟΗ το μεν πνα προθυμον η δε σαρχ ασθενης. και καλιν
 ΡΟΘ απελθων προσηγεατο τον αυτον λογον ειπων. και
 υποστρεψας ευρεν αυτους καλιν καθευδοντας η
 σαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρτημενοι και ουκ η
 10 δεισαν τι αποκριθωσιν αυτω.
 ΡΗ και ερχετε το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε λοι
 πον και αναπαυεσθαι απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παρα
 διδοται ο υς του ανου εις τας χειρας των αμαρτωλω
 εγειρεσθε. αγωμεν. ιδου ο παραδιδους με ηγγισεν.
 15 ΡΗΑ και ευθυς ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας
 εις των δωδεκα. και μετ αυτου οχλος πολυς μετα
 μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερεων και γραμ
 ματαιων και των πρεσβυτερων.
 ΡΗΒ δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συστημον αυτοις
 20 λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτο
 και απαγαγετε ασφαλως. και ελθων ευθυς προς
 ελθων αυτω λεγει ραββει και (κατεφιλησεν αυτο
 οι δε επεβαλον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτο.
 ΡΗΓ εις δε τις των παρεστηκοτων σπασαμενος την μα
 25 χαιραν εκεσεν τον δουλον του αρχιερεως και αφιλε
 αυτου το ωτιον.
 ΡΗΔ και αποκριθεις ο ις ειπεν αυτοις ως επι ληστην. εξηλθα
 τε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθη
 μεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και
 30 ουκ εκρατησατε με.
 ΡΗΕ αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι. και αφεντες αυ
 τον εφυγον παντες.
 ΡΗς και νεανισκος τις συντηκολουθει αυτω περιβεβλη
 μενος σινδωνα επι γυμνου και κρα(τουσιν αυτον
 35 ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν.
 ΡΗΖ και απηγαγον τον ιν προς τον αρχιερεα. και συνερχο
 ται προς αυτον οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι
 γραμματεις. και ο πετρος απο μακροθεν ηκολου
 ΡΗΗ θησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και
 40 ην συνκαθημενος μετα των υπηρετων και θερ
 μενομενος προς το φως.

10 οι δε αρχιερείς και όλον το συνέδριον ἐζητοῦν κατὰ
 του ἰϋ μαρτυρίον εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτὸν καὶ οὐχ εὐ
 ρισκόν. πολλοὶ γὰρ εὐψευδομαρτυροῦν κατ' αὐτοῦ καὶ
 καὶ ἰσαὶ αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
 5 7 καὶ τινες ἀναστάντες εὐψευδομαρτυροῦν κατ' αὐ
 του λέγοντες ὅτι ἡμεῖς ἤκουσαμεν αὐτοῦ λεγόντος
 ὅτι ἐγὼ καταλυσῶ τὸν ναὸν τούτον τὸν χειροποιή
 τον. καὶ (δια τρ)ῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον οἰκο
 δομήσω καὶ οὐ]δε οὕτως ἴση ἣν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
 10 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπῆρωτησεν τὸν ἰν
 λέγων οὐκ ἀποκρίνη οὐδὲν τι οὗτοι σου καταμαρτυ
 ροῦσιν ὁ δὲ ἐσιῶπα καὶ οὐκ ἀπεκρίνατο οὐδὲν.
 πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπῆρωτα αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ σὺ
 εἰ ὁ χς ὁ υς τοῦ εὐλογητοῦ.
 15 ὁ δὲ ἰς] εἶπεν ἐγὼ εἰμι καὶ ὤψεσθε τὸν υν τοῦ ανου ἐκ
 δεξι]ῶν καθημένον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχομένο] των
 μετὰ] των νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρηξάς τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει
 τι ἐτι χρίαν ἐχομεν μαρτυρῶν. ἤκουσατε τῆς βλα
 20 σφημίας τι ὑμῖν φαίνεται. ὁ(ι) δὲ πάντες κατεκρίναν αὐτὸν ἐνοχὸν εἶναι θανάτου
 καὶ ἤρξαντο τινες ἐμπτυεῖν αὐτῷ καὶ περικαλύπτει
 αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ κολαφίζειν αὐτόν. καὶ λε
 γεῖν αὐτῷ προφητεῦσον καὶ οἱ ὑπῆρετε ραπισμα
 25 σ(ιν) α(υ)τόν ἐλαβόν. καὶ οὐτ(ος) τοῦ πετρο[υ] κατὰ ἐν τῇ αὐλῇ ἐρχεται μία καὶ
 δισκῶν τοῦ ἀρχιερεως καὶ ἰδούσα τὸν πέτρον θερμε
 νομένον ἐμβλ]εψάσα αὐτῷ λέγει καὶ σὺ μετὰ τοῦ
 ναζαρηνοῦ ἦσθα τοῦ ἰυ.
 30 ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων οὐκ οἶδα οὔτε ἐπιστάμαι σὺ τι λέγεις
 καὶ ἐξῆλθεν ἐξω εἰς τὸ προαυλίον καὶ ἀλεκτῶρ ἐφώνη
 σεν καὶ ἡ παιδίσκη ἰδούσα αὐτὸν ἤρξατο πάλιν λέγ(ει)ν
 τοί]ς παρεστώσιν ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν.
 ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεσ
 35 τῶτες ἐλέγον τῷ πετρῷ ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἰ καὶ
 γὰρ γαλιλαῖος εἰ. ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ
 ὀμνυεῖν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ανόν τούτον ὃν λέγετε
 καὶ εὐθεὺς) ἀλεκτῶρ ἐφώνησεν. καὶ ἀνῆμνησθη ὁ πέτρος τὸ ῥῆμα ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς ὁ
 40 τι πρὶν ἀλεκτορα (φώνησαι τρίς με ἀπα)ρνήσῃ καὶ ἐπι
 βαλὼν ἐκλαυσεν.

- ΡΥΗ και ευθὺς πρῶι συνβουλίον ἐτοιμάσαντες οἱ ἀρχιερεῖς
 ΣΙ μετα τῶν γραμματαίων καὶ πρεσβυτέρων. ὁ ἐστὶν μὲ
 ΡΥΘ καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ὤσαντες τὸν Ἰν ἀπηγάγον καὶ
 ΣΙΑ παρεδῶκαν πιλᾶτῳ. ἐκ τῶν ὁριζων οἰκον. ὁ δὲ οὐκ εἰ
 5 ΣΙΒ καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ πιλᾶτος συ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν
 ιουδαίων. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λ[εγει συ λ]εγεις.
 ΣΑ καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ. ὁ δὲ πιλᾶτος
 ΣΙΑ ἐπηρώτησεν αὐτὸν πάλιν λεγὼν. οὐκ ἀποκρίνη οὐ
 δὲν ἰδε ποσα σου κατηγοροῦσιν.
 10 ΣΙΓ ὁ δὲ Ἰς οὐκετι οὐδὲν ἀπεκριθὴ ὥστε θαυμάζειν τὸν πιλᾶτον.
 κατὰ δὲ εὐρτην ἀπέλυεν αὐτοῖς ἐνα δεσμῶν
 ΣΒ ὃν ὄν περ ἦτουντο. ἤν δὲ ὁ λεγόμενος βαραββας με
 ΣΓ τα τῶν στασιαστῶν δεδεμένος οἱτινες ἐν τῇ στασεί
 φόνον με(π)εποιήκισαν. εἰς τὴν τῆς αἰχμαλωσίας
 15 καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ᾠχετο αἰτεῖσθαι καθ[ὼς αἰ]ε
 ΣΙΔ ποιεῖ αὐτοῖς. ὁ δὲ πιλᾶτος ἀπεκριθὴ αὐτοῖς [λεγὼν
 θελετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλεῶν τῶν ιουδαίων ε
 γινώσκεν γὰρ ὅτι διὰ φόνον παραδεδωκισαν αὐτῷ κα
 τὸν οἱ ἀρχιερεῖς σταυροῦ ἰδε εἰσάγειν καὶ εἰστέν
 20 ΣΑ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸ
 ΣΙΗ βαραββαν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. ὁ δὲ ἐκ τῆς οὐχίας
 ΣΕ ὁ δὲ πιλᾶτος πάλιν ἀποκριθεὶς ἐλέγεν αὐτοῖς τι οὐ(ν
 ΣΚ ποιήσω ὃν λεγετε τὸν βασιλεῶν τῶν ιουδαίων οἱ δὲ
 πάλιν ἐκραζαν σταυρῶσον αὐτόν. ὁ ἐστὶν μεθέρ
 25 ΣΖ ὁ δὲ πιλᾶτος ἐλέγεν αὐτοῖς. τι γὰρ ἐποίησεν κακὸν
 οἱ δὲ περισσῶς ἐκραζαν σταυρῶσον αὐτόν. ὅτι ἡ
 ὁ δὲ πιλᾶτος βουλομένος ποιῆσαι τὸ ἱκανὸν τῷ ὄχλῳ ἀ
 ΣΚΑ πέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββαν καὶ παρε[δωκεν τὸν Ἰν
 φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ. αἱ δὲ καθέλειν αὐτόν.
 30 ΣΖΒ οἱ δὲ στρατιῶται ἀπηγάγον αὐτόν ἐσὼ τῆς αὐλῆς ὁ ἐστὶ
 ΣΚΓ πραιτωρίον. καὶ συναλουσιν ὅλην τὴν σπείραν καὶ
 ἐνδιδύσκουσιν αὐτόν πορφυραν καὶ περιτιθεα[σιν
 ΣΚΔ αὐτῷ πλεξαντες ἀκανθίνον στεφανόν. καὶ ᾠχεον
 τὸ ἀσπαζεσθαι αὐτόν. χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ιουδαίων
 35 καὶ ἐτυπτόν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καλάμῳ καὶ ἐ
 ΣΚΕ νεπτυσ[α]ν αὐτῷ. καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσκυ
 νούν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνεπείξαν αὐτῷ ἐξεδύσαν αὐτόν
 ΣΗ τὴν πορφυραν. καὶ ἐνεδύσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
 καὶ ἐξαγούσιν αὐτόν ἵνα σταυρῶσουσιν αὐτόν. καὶ
 40 ΣΘ καὶ ἀγαρενούςιν παραγόντα τίνα σιμῶνα κυρῆναι
 ΣΚΖ ὃν ἐρχομένον ἀπ' ἀγροῦ τὸν πρᾶ ἀλεξανδρὸν καὶ ρου

φου ινα αρη τον σταυρον αυτου.
 ΣΙ και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν με
 θερμηνευομενον κρανιου τοπος.
 ΣΙΑ και εδιδουν αυτω εσμυρνισμενον οινον. ο δε ουκ ε
 5 ΣΙΒ λαβεν και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα
 ιματια αυτου βαλλοντες κληρον εκ αυτα τις τι αρη.
 ΣΙΓ ην δε τριτη ωρα και εσταυρωσαν αυτον. και ην η επι
 ΣΙΔ γραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς
 των ιουδαιων.
 10 ΣΙΕ και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων
 και ενα εξ ευωνυμων αυτου.
 ΣΙΖ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινου
 15 ΣΙΘ τες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες. ουα. ο κατα
 λυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομω.
 σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου.
 ΣΙΤ ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους
 20 μετα των γραμματαιων ελεγον αλλους εσωσεν
 εαυτον ου δυναται σωσαι ο Χς ο βασιλευς του ιηλ κα
 βατω νυν απο του σταυρου ινα ειδωμεν και πιστευ
 25 σωμεν. και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδι
 ΣΙΗ ζον αυτον γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος
 ΣΙΘ εγενετο εφ' ολην την γην εως ωρας ενατης.
 ΣΚ και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ις φωνη μεγαλη λε
 30 γων. ελωι ελωι λεμα σαβαχθανει. ο εστιν μεθερ
 μηνευομενον. ο θς μου ο θς μου εις τι με εγκατε
 λικες και τινες των παρεστηκτων ελεγον οτι η
 35 λιαν φωνει. δραμων δε εις και γεμισας σπογγω
 ΣΚΑ οξους περιθεις τε καλαμω εκοτιζεν αυτον λεγω.
 αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελειν αυτον.
 40 ΣΚΒ ο δε ις αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν.
 ΣΚΓ και το κατακετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο
 ανωθεν εως κατω.
 ΣΚΔ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας
 45 αυτου οτι ουτως κραξας εξεπνευσεν ειπεν αλη
 θως ο ανος ουτος υς ην θυ.
 ΣΚΕ ησαν δε εκει και γυναικες απο μακροθεν θεωρου
 σαι εν αις την και μαριαμ. η μαγδαληνη και μαρια
 η ιακωβου του μικρου και ιωση μηρ. και σαλωμη.
 και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω. και
 50 αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα.
 ΣΚΖ και ηδη οφιας γενομενης επει ην παρασκευη ο ε

στιν προσάβατον. ελθων ιωσηφ ο απο αριμαθαιας
ευσχημων βουλευτης ος και αυτος ην πρόσδεχομε
νος την βασιλειαν του θυ. τολμησας εισηλθεν προς
πιλατον. και ητησατο το σωμα του ιυ.

5 ΣΚΖ ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν. και προς
καλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτο
ει παλαι απεθανεν και γνους απο του κεντυριωνος
εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ.

10 ΣΚΗ και αγορασας σινδωνα. και καθελων αυτον ενείλησε
τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην
λελατομημενον εκ πετρας. και προσεκυλισε λιθο
επι την θυραν του μνημιου.

15 ΣΚΘ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιωση θεωρουν
που τεθειται. και διαγενομενου του σαββατου μαρια
η μαγδαληνη και μαρια η ιακωβου. και σαλωμη ηγο
ρασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλιψωσιν αυτον.

20 ΣΛΑ και λιαν πρωι της μιας σαββατων ερχονται επι το μνη
μα ανατειλαντος του ηλιου. και ελεγον προς εαυτας
τις αποκυλισει ημιν τον λιθον απο της θυρας του μνη
μιου. και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται
ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα.
και εισελθουσαι εις το μνημιον ιδον νεανισκον καθη
μενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευ
κην και εξεθαμβηθησαν.

25 ΣΛΒ ο δε λεγει αυταις. μη εκθαμβεισθαι ιν ζητειτε τον ναζα
ρηνον τον εσταυρωμενον. ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε
ο τοπος οπου εθηκαν αυτον. αλλα υπαγετε (και) ειπα
τε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας
εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν.

30 ΣΛΓ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημιου ειχεν δε αυ
τας τρομος και εκστασις. και ουδενι ουδεν ειπον εφο
βουντο γαρ. αναστας πρωι πρωτη σαββατου. εφα

ΣΛΔ νη πρωτον μαριαμ τη μαγδαληνη παρ ης εκβεβλη
κει επτα δαιμονια.

35 ΣΛΕ εκεινη δε πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενο
μενοις πενθουσι και κλαιουσιν.

εκεινοι δε ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης η
πιστησαν. μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπα

40 ΣΛς τουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις
εις αγρον. κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοι
ποις ουδε εκεινοις επιστευσαν.

ΣΛΖ υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερω
θη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληρο
καρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενο
εκ νεκρων ουκ επιστευσαν.

5 ΣΛΗ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα
κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει

ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστη
σας κατακριθησεται σημεια δε τοις πιστευσασιν

10 ΣΛΘ ακολουθησει ταυτα εν τω ονοματι μου δαιμονια εκ
βαλουσιν γλωσσαις λαληουσιν και εν ταις χερ(σιν)
οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι κιωσιν ουδεν αυτους
10 βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθηουσιν και κα
λως εξουσιν ο μεν κς ις μετα το λαλησαι αυτοις ανε

ΣΗ ληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εν δεξια του θυ.

15 ΣΜΑ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν (πανταχου) του κυ
συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των
15 επακολουθουντων σημειων. (αμην)

περι του θυ τχ ιπρας

περι του αποσταλεν του περι ιωαννου

περι της ελπιος ης του κς ην

περι του σκαφου παραβολη

20 περι της ευαγγελιον κατα μαρκον και της θαλασσης

περι του λαγωνος

περι της θηγατρος του αρχισυναγωγου

περι της αιμαρροσσης

περι της των ακροτολων διαταγης

25 περι των εντες αρτων και των δυο ιχθων

περι της του κυ ελεητηρικης προς τους παριστους

περι της μεταμορφωσικης του ιυ

περι του σεληναζομενου

περι της διαλογιζομενου τις μειζαν

30 περι του μη εκ-τρεφομενου ακολουθια

περι των ενόχθεκτων ερρατηκοντα

περι του νηαικου

περι του εκπεσοντος εις τους ληστικς

περι μαρθας και μαριας

35 περι κροσσεκης

περι του θερονιζομενου κυτου

περι της εκ του οχλου εκκλησιας συντην

περι των αιτουσων σπριαν

- του κατα λουκαν ευαγγελιου τα κεφαλαια
- περι αννας της προφητιδος
- περι του γενομενου ρηματος προς ιωαννην
- περι των επερωτησαντων τον ιωαννην
- περι του πιασμου του σρς
- 5 περι του εχοντος το πνευμα του δαιμονιου
- περι της πενθερας πετρου
- περι των ιαθεντων απο ποικιλων νοσων
- 10 περι της αγρας των ιχθυων
- περι του λεπρου
- 10 περι του παραλυτικου
- περι λευιτου τελωνου
- περι του ξηραν εχοντος χιρα
- 15 περι της των αποστολων εκλογης
- περι των μακαρισμων
- 15 περι του εκατονταρχου
- περι του υυ της χηρας
- περι των αποσταλεν των παρα ιωαννου
- 20 περι της αλψας ης τον κν μυρω
- περι του σκορου παραβολη
- 20 περι της επιτιμησεως του ανεμου και της θαλασσης
- περι του λεγεωνος
- περι της θυγατρος του αρχισυναγωγου
- 25 περι της αιμαρrouσης
- περι της των αποστολων διαταγης
- 25 περι των πεντε αρτων και των δυο ιχθυων
- περι της του κν επερωτησεως προς τους φαρισεους
- περι της μεταμορφωσεως του ιυ
- 30 περι του σεληναζομενου
- περι των διαλογιζομενων τις μειζων
- 30 περι του μη επιτρεπομενου ακολουθια
- περι των ανδιχθεντων εβδομηκοντα
- περι του νομικου
- 35 περι του εμπροσθεντος εις τους ληστας
- περι μαρθας και μαριας
- 35 περι προσευχης
- περι του δεμονιζομενου κωφου
- περι της εκ του οχλου επαρασης φωνην
- 40 περι των αιτουντων σημειον
- περι του μετανοησαντος λευιτου

κεφ. κατα λουκ.

- 5 περι του φαρισαιου του καλεσαντος τον $\overline{\text{Ιν}}$
 περι του ταλανισμου τω νομικων
 περι της ζυμης των φαρισαιων
 περι του θελοντος μερισθαι την κληρονομιαν
 περι του υφορησεν η χωρα πλουσιου
 περι των γαλιλαιων και των εν τη σιλωαμ
 περι της εχουσης πνευμα ασθενιας
 περι των παραβολων
 10 περι του επερωτησαντος ει ολιγοι οι σωζομενοι
 περι των ειποντων τω $\overline{\text{Ιν}}$ δια ηρωδην
 περι του υδρωπικου
 περι του μη αγαπαντας πρωτοκλησιας
 πε[ρι] των καλουμενων εν τω διπνω
 περι οικοδομης πυργου παραβολη
 15 περι των εκατον προβατων παραβολη
 περι] του αποδητησαντος εις χωραν μακραν
 περι του οικονομου της αδικιας
 περι του πλουσιου και λαζαρου
 περι των δεκα λεκρων
 20 περι του κριτου της αδικιας
 περι του φαρισαιου και του τελωνου
 περι του επερωτησαντος αυτον πλουσιου
 περι του τυφλου
 περι ζακχαιου
 25 περι του πορευθεντος λαβιν εαυτω βασιλιαν
 περι των λαβοντων τας μνας
 περι του πωλου
 περι των επερωτησαντων τον $\overline{\text{Κν}}$ αρχιερεων και γραμ
 ματαιων
 30 περι του αμπελωνος
 περι των εν καθετων δια τον κηνσον
 περι των σαδδουκεων
 περι της του $\overline{\text{Κν}}$ επερωτησεως
 περι της τα δυο λεκτα
 35 περι της συντελιας
 περι του πασχα
 περι των φιλονικησαντων τις μιζων
 περι της εξετησεως του σατανα
 εξ ουδε νησις ηρωδου
 40 περι των κοπτομενων γυναικων
 περι του μετανοησαντος ληστου

περι της στήσεως του σώματος του κυ
 περι κλεοπα

και υπερτα: γεννησιν του λογον/ εδωκα και οι παρη
 5 κολουθησιντι ανωθεν και εν ακριβος καθεξης σοι γος
 φα: κρατιστε θεοφιλε ινα εκινηως περι ων κατηχηθη
 λογων την βασιλειαν.

εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου του βασιλεως της
 ιουδαίας ιερευς τις ονοματι ζαχαριαν εβ εστηρι
 10 ες αβια και γυνη αυτω εκ των θυγατερων ααρων και
 το ονομα αυτης ελισαβετ.

ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι: εναντιον του θυ κορευ
 ομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωσιν
 του κυ αμεκτοι: και ουκ ην αποσις τεκνον καθο
 15 τει η ελισαβετ ην στείρα και αμφοτεροι προβεβηκο
 τες εν ταις ημεραις αυτων ησαν.

εγενετο δε εν τω ιερατειει αυτον εν τη ταξει της
 εστηριας αυτου εναντιον του θυ κατα το εθος της
 ιερατίας. ελαχεν το θυμιον: εισελθων τις του ιερον
 20 του θυ και καν το πληθος του λαου ηι προσευχας
 νον εβη τη ωρα του θυιαματος.

ωρθη δε αυτω αγγελος κυ εστας εκ δεξιων του θυ
 σιστηριου του θυιαματος. και εταραχθη ζαχα
 25 ριας ιδων. και εσβος επεκαθεν εκ αυτον.

ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη εσβος ζαχαρια ο
 τι εισηκουσθη η δεησις σου. και η γυνη σου ελισαβετ γενησιν υιον σοι και καλεσεις
 30 το ονομα αυτου ιωαννην και εσται χαρα σοι και αγαλ
 λιασις. και πολλοι εκ τη γέννησι αυτου χαρτσονται.

εσται γαρ μεγας ενκλιον κυ και ονον και σικερα ου μη
 35 κιν. και ηνς αγιον πληθυστα: ετι εκ κοιλιας μηρς αυ
 του. και πολλους των υιων ισαλ επιστραψαι εκ κυ το
 θυ αυτον και αυτος προσελευσται ενκλιον αυτον
 εν κυ και θυιαμα: ηλιν εκστραψαι καρδιας ηριον
 40 εκ: τεκνα και απαιθεις αυ φρονησι δικαίων. ετο:
 μοροι κυ λαον κατασκευασμενον.

και ειπεν ζαχαριαν προς (αγγελον κατα τ): γινωσκου
 45 τούτο εγω την εμ: κτιστην και η γυνη μου προ
 βερησιν εν ταις ημεραις αυτης.

και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ
 ο παρευρισταις σου θυ και απεσταλην λα

κεφ. κατα λουκαν

αγγελοῦ σου ταῦτα καὶ ἰδοὺ
 ἔσται σοι ὡς λόγος. καὶ ἔσται
 ὡς ὅτι οὐκ ἐπιστεύσας τοῖς λό-

γ καὶ ὑπηρεταὶ γενομένου τοῦ λόγου ἐδόξε καμοὶ παρῇ
 5 κολουθηκοτι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθέξης σοὶ γρά-
 ψαι κρατίστε θεοφιλε ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατήχηθης
 λόγων τὴν ἀσφάλειαν. καὶ ἐγένετο
 10 ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου τοῦ βασιλεως τῆς
 ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνοματι ζαχαρίας ἐξ ἐφημερι-
 τας ἀβιά καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων ααρῶν καὶ
 αὐτοῦ ὄνομα αὐτῆς ἐλισαβέτ.

ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτεροὶ ἐναντίον τοῦ $\theta\upsilon$ πορευ-
 15 ῶμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν
 τοῦ $\kappa\upsilon$ ἀμεμπτοὶ καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον καθό-
 20 τει ἡ ἐλισαβέτ ἡν στείρα καὶ ἀμφοτεροὶ προβεβήκο-
 ῦτες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. ἀγγελὸς γὰρ
 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατευεῖν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς
 ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντίον τοῦ $\theta\upsilon$ κατὰ τὸ ἔθος τῆς
 ἱερατίας. ἐλαχεν τὸ θυμιασάει εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν

20 τοῦ $\theta\upsilon$ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἡν προσευχομέ-
 νον ἐξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιαματος. καὶ εἰπὼν χαίρε
 25 ὡφθῇ δὲ αὐτῷ ἀγγέλους $\kappa\upsilon$ ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ $\theta\upsilon$.
 ἡ σιαστήριον τοῦ θυμιαματος. καὶ ἐταραχθῇ ζαχα-
 ρίας ἰδὼν. καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. πρὸς αὐ-
 30 τὸν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἀγγέλους μὴ φοβου ζαχαρία ὁ
 καὶ εἰσηκουσθῇ ἡ δεήσεις σου. καὶ ἔσται

καὶ ἡ γυνὴ σου ἐλισαβέτ γενήσεται υἱὸν σοὶ καὶ καλεσεῖς
 35 τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωάννην καὶ ἔσται χαρὰ σοὶ καὶ ἀγαλ-
 λίασεῖς. καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται.

30 ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον $\kappa\upsilon$ καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ
 ἀπιῇ. καὶ $\pi\nu\varsigma$ ἁγίου πλησθήσεται ἐτι ἐκ κοιλίας $\mu\rho\varsigma$ αὐ-
 35 τοῦ. καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν $\tau\epsilon\lambda$ ἐπιστρέψει ἐπὶ $\kappa\nu$ τὸ
 $\theta\upsilon$ αὐτῶν καὶ αὐτὸς προσελευσεται ἐνώπιον αὐτοῦ

καὶ ἐν $\pi\nu\iota$ καὶ δυνάμει ἡλίου ἐπιστρέψει καρδίας $\pi\rho\omega\nu$
 40 ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων. ἑτοι-
 μάσαι $\kappa\omega$ λαὸν κατεσκευασμένον. καὶ εἰπὼν κληθῇ

καὶ εἰπὼν ζαχαρίας πρὸς (ἀγγέλους κατὰ τ) ἵ γινώσκομαι
 45 καὶ τοῦτο ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβυτῆς καὶ ἡ γυνὴ μου προ-
 βεβήκηκα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. καὶ οὐκ ἔστι

40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀγγέλους εἰπὼν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι γαβριηλ
 ὁ παρῆσθην ἐνώπιον τοῦ $\theta\upsilon$ καὶ ἀπεσταλὴν λα

λησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα και ιδου
 εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημε-
 ρας γενηται ταυτα ανθ'ων ουκ επιστευσας τοις λο-
 γοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτω
 5 και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζο-
 εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω.
 εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνω-
 σαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω. και αυτος η-
 διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος και εγενε-
 10 το ως εκπλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου
 απηλθεν εις τον οικον αυτου.
 μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η
 γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεν-
 τε λεγουσα οτι ουτως μοι πεποιηκεν κς εν ημεραις
 15 αις επιδεν αφελειν το ονιδος μου εν ανθρωποις
 εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ
 υπο του θ' εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζερεθ
 προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα
 ιωσηφ εξ οικον και πατριας δαδ και το ονομα της
 20 παρθενου μαριαμ.
 και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχα-
 ριτωμενη ο κς μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξι.
 η δε ειδουσα διεταραχθη και διελογιζετο ποταπος
 ειη ο ασπασμος ουτος. και ειπεν ο αγγελος προς αυ-
 25 την μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θ'ω.
 και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλε-
 σεις το ονομα αυτου ιν ουτος εσται μεγας και υιος
 υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κς ο θς τον
 30 θρονον δαδ του πατρος αυτου και βασιλευσει επι
 τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας
 αυτου ουκ εσται τελος.
 ειπεν δε (μ)αρι(α) προς τον αγγελον πως εσται τουτο
 επι ανδρα ου γινωσκω.
 35 Β και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη π'να αγιον επε-
 λευσεται επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει
 σοι διο και το γεννωμενον εκ σου αγιον κληθη-
 σεται υς θ' και ιδου ελισαβετ η συγγενης σου
 Γ και αυτη συνειληφυσια υν εν γηρει αυτης και ου-
 40 τος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα
 οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θ'ω παν ρημα ειπε-
 δε μαρια ιδου η δουλη κυ γενοιτο μοι κατα το ρημα
 σου.

και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος. αναστασα δε μαριαμ
 εν ταις ημεραις ταυταις εκορευθη εις την ορινη
 μετα σπουδης εις πολιν ιουδα και εισηλθεν εις τον
 οικον ζαχαριου. και ησπασατο την ελισαβετ.
 5 και εγενετο ως ηκουσεν τον ασπασμον της μαριας η
 ελισα[β]ετ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης.
 και επλησθη $\overline{\pi\nu\varsigma}$ αγιου η ελισαβετ. και ανεβοησεν φω
 νη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν. και
 ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου. και ποθεν μοι
 10 τουτο (ινα ελθη η $\overline{\mu\eta\rho}$ του κυριου) μου προς με ιδου γαρ
 ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου.
 εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια
 μου μακ(α)ρ(ια) η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις
 λελαλημενοις αυτη παρα $\overline{\kappa\upsilon}$.
 15 και ειπεν μαρια μεγαλυνι η ψυχη μου τον $\overline{\kappa\upsilon}$ και η
 γαλλιασεν το $\overline{\pi\nu\alpha}$ μου επι τω $\overline{\theta\omega}$ τω σωτηρι μου.
 οτι επεβλεψεν επι την ταπινωσιν της δουλης αυτου.
 ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενε
 αι οτι εποιησεν μοι μεγαλια ο δυνατος και αγιον το
 20 ονομα αυτου και το ελεος αυτου εις γενεας και γε
 νεας τοις φοβουμενοις αυτον εποιησεν κρατος
 εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους
 διανοια καρδιας αυτων καθιλεν δυναστας απο
 θρονων και υψωσεν ταπινους πινωντας ενε
 25 πλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλε
 κενους αντελαβετο $\overline{\iota\eta\lambda}$ παιδος αυτου μνησθη
 ναι ελεους καθως ελαλησεν προς τους $\overline{\pi\rho\alpha\varsigma}$ ημ $\overline{\omega}$
 τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος.
 εμινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνας τρεις και
 30 υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης.
 τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκ[ει]ν αυτη
 και εγεννησεν υιον. και ηκουσαν οι περιοικοι και
 οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν $\overline{\kappa\varsigma}$ το ελεος
 αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη.
 35 και εγενετο εν τη ημερα τη ογδοη ηλθον περιτε
 μειν το παιδιον. και εκαλουν αυτο επι τω ονομα
 τι του πατρος αυτου ζαχαριαν.
 και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κλη
 θησεται το ονομα αυτου ιωαννης.
 40 και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ της συγγε
 νιας σου ος καλειται τω ονοματι τουτω.

ενενευον δε τω πρί αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον. και αιτησας πινα(κι)δα (εγ)ραψ(εν) λεγων ιωαννης εσται το ονομα αυτου.

και εθαυμασαν παντες ανεωχθη δε το στομα αυτου
5 παραχρημα και η γλωσσα και ελαλει ευλογων τον θν
και εγενετο επι παντας φοβος τους πε(ρι οικουντας) αυτους και εν ολη τη ορινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα.

και εθεντο παντες οι ακουοντες εν τη καρδια αυτω
10 λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και γαρ χειρ κυ ην μετ αυτου. και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνς αγιου και επροφητευσεν λεγων ευλογητος

κς ο θς του ιηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρω
15 σιν τω λαω αυτου και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν
εν οικω δαδ του παιδος αυτου καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων

αυτου σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παν
των των μισουντων ημας ποιησαι ελεος μετα των
20 πρων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πρα ημων του δουναι

ημιν αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεται
λατρευειν αυτω εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενω
πιον αυτου πασας τας ημερας ημων και συ δε παιδιον

προφητης υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ
25 προσωπου κυ ετοιμασαι οδους αυτου του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων ημων
δια σπλαγχνα ελεους θυ ημων εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους επιφαναι τοις εν σκοτι και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους
30 ποδας ημων εις οδον ειρηνης.

το δε [πα]ιδιον ηρξανε και εκραταιουτο πνι και την εν
ταις ερημοις εως ημερας αναδεξεως αυτου προς τον ιηλ
εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα

παρα καισαρος αγουστου απογραφεσθαι πασαν την
35 οικουμενην αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου και επορευοντο

παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν χωραν
ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως να
ζαραθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαδ ητις καλειται

40 βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαδ
απογραφασθαι συν μαριαμ (τη) εμνηστευμενη (αυτω

λυμα κατα το εθος της εορτης και τελιωσαντων τας
 ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν $\overline{\iota\varsigma}$ ο
 παις εν $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$ και ουκ εγνω ιωσηφ και η $\overline{\mu\eta\rho}$ αυτου.
 νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον
 5 ημερας). και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσι
 και τοις γνωστοις και μη ευροντες υπεστρεψαν εις
 $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$ αναζητουντες αυτον. και εγενετο μεθ ημε
 ρας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον
 εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και
 10 επρωτωντα αυτον.
 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη
 συνεσι και ταις αποκρισεσιν αυτου και ιδοντες
 αυτον εξεπλαγησαν.
 και ειπεν προς αυτον η $\overline{\mu\eta\rho}$ αυτου τεκνον τι εποιη
 15 σας ημιν ουτως ιδου οι συγγενεις και ο $\overline{\pi\eta\rho}$
 σου (κα)γω οδυνημενοι εζητουμεν σε.
 και ειπεν προς αυτους τι οτι εζητειται με ουκ ηδει
 τε οτι εν τοις του $\overline{\pi\rho\varsigma}$ μου δει ειναι με και αυτοι ου
 συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν (αυτοις και κατεβη εις
 20 ναζαραθ και) ην υποτασσομενος αυτοις και η μη
 τηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρ
 δια αυτης. και $\overline{\iota\varsigma}$ προεκοπτεν σοφια και ηλικια και
 χαριτι παρα $\overline{\theta\omega}$ και $\overline{\alpha\nu\omicron\iota\varsigma}$.
 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβερι
 25 ου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της
 ιουδαιας και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρω
 δου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρ
 χουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας
 και λυσανιου της αβιλινης τετραρχουντος επι αρ
 30 χιερεως αννα και καιφα.
 εγενετο ρημα $\overline{\theta\upsilon}$ επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον
 εν τη ερημω.
 και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου
 κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρ
 35 τιων καθως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του
 προφητου λεγοντος.
 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδο
 $\overline{\kappa\upsilon}$ ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου πασα φαραγξ
 πληρωθησεται. και παν ορος και βουνος ταπινωθη
 40 σεται και εσται τα σχολια εις ευθειαν και αι τραχεια εις
 οδους λιας και οψεται πασα σαρξ. το σωτηριον του
 $\overline{\theta\upsilon}$.

ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθη-
 ναι υπ αυτου γεννηματα εχειδων τις υπεδειξε-
 υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ποιησατε ου-
 καρπους αξιους της μετανοιας. και μη αρξησθε λε-
 5 γειν εν εαυτους πρα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμι-
 οτι δυναται ο θς εκ των λιθων τουτων εγειραι τε-
 κνα τω αβρααμ.
 ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται.
 παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτε
 10 ται και εις πυρ βαλλεται.
 και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποι-
 ησωμεν αποκριθεις δε ελεγεν αυτοις ο εχων ου
 ο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρω-
 15 ματα ομοιως ποιειτω.
 ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι υπ αυτου και ει-
 παν προς αυτον διδασκαλε τι ποιησωμεν.
 ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγ-
 μενον υμιν παρασσετε.
 επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες
 20 τι ποιησωμεν και ημεις.
 και ειπεν αυτοις μηδεν διασισητε μηδε συκοφα-
 τησητε και αρχισθε τοις οψωνιοις υμων.
 προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενω-
 παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου
 25 μηποτε αυτος ειη ο χς.
 απεκρινατο ο ιωαννης ακασιν λεγων εγω μεν ο-
 δατι βαπτιζω υμας εις μετανοιαν ερχεται δε
 ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον
 ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας
 30 βαπτισι εν πνι αγιω και πυρι.
 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει τη-
 αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την α-
 ποθηκην αυτου. το δε αχυρον κατακαυσει πυρι
 ασβεστω. πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευ-
 35 ηγγελιζετο τον λαον.
 ο δε ηρωδης ο τετρααρχης ελεγχομενος υπ αυτου
 περι ηρωδιαδος της γυναικος φιλιππου του α-
 δελφου αυτου και περι παντων ων εποιτησεν πο-
 νηρων ο ηρωδης προσεθηκεν και τουτο επι πα-
 40 σιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη.
 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον

- επι ετη τρια. και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας.
 επι πασαν την γην και προς ουδεμιαν αυτων επεμ-
 φθη ηλιας ει μη εις σαρπητα της σιδωνιας προς του
 γυναικα χηραν.
- 5 **ΚΒ** και πολλοι λεπροι ησαν εν τω ιηλ επι ελισσαιου του
 προφητου και ουδεις αυτων εκαθερισθη ει μη ναι
 μαν ο συρος. και επλησθησαν παντες θυμου. εν
 τη συναγωγή ακουοντες ταυτα. και ανασταντες
 10 **ΚΓ** εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτο-
 10 **ΚΔ** εως οφρυος του ορους εφ ου η πολις αυτων ωκο-
 δομητο εις το κατακ(ρημνί)σαι αυτον.
- ΚΓ** αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο.
 και κατηλθεν εις καπερναιουμ πολιν της γαλιλαιας.
ΚΔ και την διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν και εξε-
 15 **ΚΕ** πλησσοντο επι τη διδαχη αυτου [οτι εν εξου]σια
 ην ο λογος αυτου.
- ΚΕ** και εν τη συναγωγή ην ανος εχων πνα δαιμονι-
 ου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη λε-
 γων εα τι ημιν και σοι ιυ ναζαρηνε ηλθες απολεσαι
 20 **ΚΖ** ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θυ.
 και επετιμησεν αυτω ο ις λεγων φιμωθητι και ε-
 ξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις
 το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτο-
 25 **ΚΖ** και εγενετο θαμβος επι παντας και [συνελ]αλουν προς
 25 **ΚΖ** αλληλου[ς λ]εγοντες τις ο λογος ουτο[ς ο]τι εν εξου-
 σια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρμοις πνευ-
 30 **ΚΖ** μασι και εξερχονται.
 και εξε[π]ορ[ευ]ετο ηχος περι αυτο[υ] εις π[α]ντα τοπο-
 της περιχωρου.
- 30 **ΚΖ** αναστας δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την
 ο[ικιαν] σ[ιμ]ωνος η δε πενθερα του σιμωνος ην συ-
 νεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτο-
 35 **ΚΖ** περι αυτης. και επιστας επανω αυτης επετιμη-
 σεν τω πυρετω. και αφηκεν αυτην.
 και παραχρημα αναστασα διηκονει αυτοις. δυνο-
 40 **ΚΖ** τος δε του ηλιου απαντες όσοι ειχον ασθενουντας
 νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον.
 ο δε [ενι εκ]αστω αυτω επιθεις τας χειρας εθεραπευ-
 σεν αυτους.
- 40 **ΚΖ** Τεξηρχοντο δε και δεμονια απο πολ-
 λων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο υς του θυ ι
 και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον

1 ~~κ~~χ^ν αυτον ειναι. ~~Γ~~γενομενης δε ημερας εξελθων
 2 **ΚΗ** ~~ε~~πορευθη εις ερημον τοπον. ~~κ~~και οι οχλοι επεζητου
 3 αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του
 4 μη πορευεσθαι απ αυτων.
 5 ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν
 6 ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του ~~θ~~υ οτι εις
 7 τουτο απεσταλην.
 8 και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαίς της ιουδαιας.
 9 **ΚΘ** ~~ε~~γενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του
 10 ακουειν τον λογον του ~~θ~~υ.
 11 και αυτος ην εστως παρα την λιμνην γεννησαρετ.
 12 και ιδεν δυο πλοιαρια εστωτα παρα την λιμνην. οι δε
 13 αλλεις απ αυτων αποβαντες επλυναν τα δικτυα.
 14 εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνος ηρωτη
 15 σεν αυτον [απο] της γης επαναγαγειν ολιγον.
 16 και καθισας εδιδασκεν εκ του πλοιου τους οχλους.
 17 **Α** ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επανα
 18 γαγε εις το β[α]θος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγρα.
 19 και αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω. επιστατα δι ολης
 20 της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω
 21 ρηματι σου χ[α]λασ[ω] το δικτυον.
 22 και τουτο ποιησαντες συνεκλισαν πληθος ιχθυων πο
 23 λυ διερρητο δε το δικτυον αυτων.
 24 και κατ[ε]νευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοι
 25 ω του [ε]λθοντας συλλαβεσθαι αυτοις κ[αι] ηλθαν και επλη
 26 σαν αμφοτερα τα πλοια ωστε ηδη βυθιζεσθαι αυτα.
 27 **ΑΑ** ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν του ~~ι~~υ.
 28 λεγω[ν] εξελθε απ εμο[υ] οτι ανηρ αμαρτω[λος] ειμι ~~κ~~ε ~~θ~~αμ
 29 βος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω
 30 επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον.
 31 ομοιως ~~δ~~χε[ι] και ιακωβον και ιωαννην ο[ι] ησαν κοιν[ω]
 32 νοι τω σιμωνι.
 33 **ΑΒ** και ειπεν προς τον σιμωνα ο ~~ι~~ς μη φοβου απο του νυ
 34 ανους εση ζωγων.
 35 και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες α
 36 παντα ηκολουθησαν αυτω.
 37 **ΑΓ** και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια [των π]ολεων κ[αι]
 38 ιδου ανηρ πληρης λεπρας και ιδων τον ~~ι~~ν [πεσω]ν ε
 39 πι προσωπον εδεθη αυτου λεγων ~~κ~~ε εαν θελης θυ
 40 νασαι με καθαρισαι.
 41 και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων θελω

13 καθαρισθητι και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου.
 και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελ
 θων δεixon σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι
 του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωυσης ¹³ ~~εξ~~
 5 εις μαρτυριον αυτοις. ~~λεγοντες~~ ¹⁴ ~~οτι ητις μετα των τε~~
 ΛΔ διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου. και συνηρ
 ΛΕ χοντο οχλοι πολλοι ακουειν (και θεραπε)υεσθαι ¹⁵ ~~εν~~ ¹⁶ ~~εχον~~
 απο των ασθενειων αυτων. ¹⁷ ~~οι αλλοι~~ ¹⁸ ~~κακως~~ ¹⁹ ~~εχοντες~~ ²⁰ ~~ου~~
 ΑΖ αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευ
 10 χομενος. και εγενετο εν μια των ημερων και αυ
 τος ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και
 νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κω
 μης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιλημ. και δυναμεις
κυ ης εις το ιασθαι αυτους. ²¹ ~~η δυνασθε τους υιους~~
 15 ΛΖ και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανον ος ην παρα
 λελυμενος και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θει
 ναι ενωπιον αυτου και μη ευροντες ποιας εισενεγκω
 σιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια
 των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις
 20 το μεσον εμπροσθεν του ιυ. ²² ~~οι αλλοι~~ ²³ ~~επι~~ ²⁴ ~~του~~
 και ιδων ο ις την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω
ανε. αφωνται σοι αι αμαρτιαι σου. ²⁵ ~~και~~ ²⁶ ~~ο~~
 και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεις και οι φα
 ρισαιοι λεγοντες τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφη
 25 μias τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη μονος ο θς.
 επιγνους δε ο ις τους διαλογισμους αυτων ειπεν
 προς αυτους. τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμω
 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφωνται σου αι αμαρ
 30 τιαι σου η ειπειν εγειρε και περιπατει. ²⁷ ~~και~~ ²⁸ ~~ταρ~~
 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υς του ανου επι της γης
 αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλυτικω σοι λεγω ε
 γειρε. και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου.
 και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ ο κα
 τεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θν.
 35 και εκστασεις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θν.
 και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ιδαμεν παρα
 δοξα σημερον. ²⁹ ~~και~~ ³⁰ ~~προς αυτους~~ ³¹ ~~ειπεν~~ ³² ~~ο~~ ³³ ~~ις~~ ³⁴ ~~ουδε~~
 ΛΗ και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονο
 40 ματι λευειν καλουμενον καθημενον επι το τελωνιο.
 και ειπεν αυτω ακολουθει μοι και καταλιπων παντας
 αναστας ηκολουθησεν αυτω. ³⁵ ~~και~~ ³⁶ ~~εδωκε~~

ΛΘ και εποίησεν δοχην μεγαλην λευεις αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος πολυς τελωνων και αλλω
 οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι.
 και εγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις αυτω
 5 προς του μαθητα (αυ λεγοντες) δια τι μετα των τελωνων εσθιετε και πινεται.
Η και αποκριθεις ο **Ις** ειπεν προς αυτους ου χρειαυ εχουσιν οι υγιαινωντες ιατρου αλλοι κακως εχοντες ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους
 10 εις μετανοιαν.
 οι δε ειπαν προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησις ποιουνται ομοιως και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσι.
 ο δε **Ις** ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους
 15 του νυμφων ος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστι ποιησαι νηστευειν ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις.
 ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη γε και το καινον σχισει και
 20 τω παλαιω ου συμφωνησει το επιβλημα το απο του καινου.
 και ουδεις επιβαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη γε ρησσει ο οινος ο νεος τους ασκους και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απο
 25 λουνται αλλ οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται.
 και ουδεις πινω παλαιον (θ)ελε(ι ν)θον (λε)γει γαρ ο παλαιος χρηστοτερος εστιν.
 30 **ΜΑ** εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω κορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου και ησθιον τους σταχυας ψωχοντες ταις χερσιν αυτων τινες δε των φαρι
 35 σαιων ειπον τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασιν.
 και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο **Ις** ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποίησεν **δαδ** οτε επινασεν αυτος και οι μετ αυτου οντες ως εισ
 40 ηλθεν εις τον οικον του **θυ** και τους αρτους της προθεσεως λαβων εφαγεν και εδωκε

και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε
 και ου μη καταδικασθητε. απολυετε και απολυθησεσθε διδοτε και δοθησεται
 υμιν μετρον καλον πεπεισμενον κ[αι σ]εσαλευμενο
 5 και υπερεκχυννομενον δωσουσιν εις τον κολπον
 υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετριτε αντιμετρη
 θησεται υμιν.
 ΝΖ ειπεν δε και παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος
 τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσου
 10 ται. ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυ
 ΝΗ του κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος
 αυτου. τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλ
 ΝΘ μω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδι
 ω [αφθ]αλμω ου κατανοεις.
 15 η πω]ς δυνασε λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες
 εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος
 την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκρι
 τα εκβαλε πρωτον δοκον εκ του οφθαλμου σου και
 τότε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω ο
 20 φθαλμω του αδελφου σου.
 Ε ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σατρο
 ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον εκα
 στον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται.
 ΕΑ ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου
 25 σταφυλην τρυγασιν.
 ΕΒ ο αγαθος ανος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδι
 ας αυτου προφερει το αγαθον.
 ΕΚ και ο πονηρος ανος εκ του πονηρου θησαυρου της καρ
 διας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευ
 30 ματος της καρδιας το στομα λαλει.
 ΕΓ τι δε με καλειται κε κε και ου ποιεите α λεγω. πας ο ερ
 ΕΔ χομενος προς με και ακουων μου τους λογους και ποι
 ων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος.
 35 ομοιος εστιν ανω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψε
 και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετρα
 πλημυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος
 τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην
 τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν.
 ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανω οικο
 40 δομουντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσ
 ερρηξεν ο ποταμος και ευ(θως) επεσεν και εγενετο

το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα.
 ΕΕ επειδη επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας α
 κοας του λαου εισηλθεν εις καφαρναουμ.
 εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελ
 5 λεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος. ακουσας δε πε
 ρι του ΙΥ απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους τω
 ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωθη το
 δουλون αυτου.
 10 οι δε παραγενομενοι προς τον ΙΥ παρεκαλουν αυτο
 σπουδαιως λεγοντες αυ(τω) οτι αξιος εστιν ω παρε
 ξη τουτο αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγω
 γην αυτος οικοδομησεν ημιν.
 ο δε ΙΣ εκορευετο συν αυτοις. ηδη δε αυτου ου μακρα
 15 απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτο[ν φι
 λους ο εκατονταρχος λεγων αυτω κε μη σκυλλ[ου ο]υ
 γαρ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης [δι
 ο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα μονον ει
 πε λογω και ιαθησεται ο παις μου και γαρ εγω ανος ειμι
 20 υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρα
 τιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται
 και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποι
 ησον τουτο και ποιει.
 ακουσας δε ο ΙΣ ταυτα εθαυμασεν αυτον και στρα
 25 φεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υ
 μιν ουδε εν τω ΙΗΛ τοσαυτην πιστιν ευραν.
 ΕΣ και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευ
 ρον τον ασθενουντα δουλون υγιαινωντα.
 ΕΚ και εγενετο εν τη εξης εκορευετο εις πολιν καλου
 30 μενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται
 αυτου ικανοι και οχλος πολυς.
 ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομι
 ζετο τεθνηκως υιος μονογενης τη μητρι αυτου.
 και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως ικανος συ
 35 αυτη. και ιδων αυτην ο ΚΣ εσπλαγχνισθη επ αυτη
 και ειπεν αυτη μη κλαιε. και προσελθων ηψατο της
 σορου οι δε βασταζοντες εστησαν.
 και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι και ανεκαθισεν
 ο νεκρος και ηρξατο λα(λ)ειν και εδωκεν αυτον τη
 40 μρι αυτου ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζο
 τον ΘΥ λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγερθη εν η
 μιν και οτι επεσκε(ψ)ατο ο ΘΣ τον λαον αυτου

νη μεγάλη ειπεν τι εμοι και σοι τῷ υιε του θῦ του υψιστου.
 δεομαι σου μη με βασανισης παρηγγελλεν γαρ τῷ πνευ
 ματι τῷ ακαθαρτῷ ἐξηλθεν απο του ἀνου. πολλοις
 γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και ἐδεσμειτο αλυσε
 5 σιν και πεδαῖς φυλασσομενο και διαρησων τα δε
 σμα ηλαυνετο υπο του δαιμονιου εις τας ἐρημους.
 ἐπηρωτησεν δε αυτον ο ἱς λεγων. τι ονομα σοι.
 ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθον εις
 αυτον. και παρεκαλουν αυτον ἵνα μη ἐπιταξῃ αυ
 10 τοις εις την αβυσσον ἀπελθειν.
 ἤν δε ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομενων ἐν τῷ
 ὄρει. και παρεκαλεσαν αυτον ἵνα ἐπιτρεψῇ αυτοις
 εις ἐκείνους εἰσελθειν.
 και ἐπέτρεψεν αυτοις ο ἱς. ἐξελθοντα δε τα δαιμονι
 15 α απο του ἀνου εισηλθον εις τους χοῖρ[ους και] ὤρμη
 σεν ἡ ἀγέλη κατὰ του κρημνου εις την λιμνην και
 ἀπεπνιγοντο.
 ἰδοντες δε οἱ βοσκοντες το γεγονός ἐφυγον και ἀπήγ
 γειλαν εις την πολιν και εις τους ἀγρους.
 20 και ἐξ(ἡλ)θεν ἰδεῖν το γεγονός και ἦλθον πρὸς τον ἱν και
 ευρον καθημενον τον ἀνον ἀφ ου τα δαιμονια ἐξε
 ληλυθι ἱματισμενον. και σῶφρονουντα παρα τους
 ποδας του ἱν και ἐφοβηθησαν.
 και ἀπηγγείλαν αυτοις οἱ ἰδόντες πως ἐσῶθη ο δαι
 25 μονισθεις. και ἠρωτησεν αυτον ἀπὸν το πλῆθος
 της περιχωρου των γερασσηνων ἀπελθειν ἀπ αυτω
 οτι φοβῶ μεγαλῶ συνειχοντο αὐτος δε ἐμβας εις
 κλοιον ὑπεστρεψεν.
 ἐδεετο δε αυτου ο ἀνὴρ ἀφ ου τα δαιμονια ἐξεληλυ
 30 θει εἶναι συν αυτῷ.
 ἀπελυσεν δε αυτον ο ἱς λεγων ὑποστρεφε εις τον
 οικον σου και διηγου ὅσα σοι ο κς πεποίηκεν και ἠλε
 ησεν σε. και ἀπῆλθεν καθ ὅλην την πολιν κηρύσσῳ
 ὅσα ἐποίησεν αυτῷ ο ἱς.
 35 ἱς ἐγενετο δε ἐν τῷ ὑποστρεψαι τον ἱν ἀπεδεξατο αὐτο
 ὄχλος ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αυτον.
 και ἰδου ἦλθεν ἀνὴρ ὠ ονομα [ἰαι]ρος και αὐτος ἀρχῶ
 της συναγωγῆς ὑπῆρχεν και πεσὼν παρα τους ποδας
 του ἱν παρεκαλει αυτον ἵνα εἰσελθῇ εις το οικον αυ
 40 του οτι θυγατὴρ μονογενῆς ἦν αυτῷ ὡς ἐτῶν δῶ
 δεκα. και αὕτη ἀπεθνήσκειν.

και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον οι οχλοι συνεθλιβο-
 αυτον. και γυνη ουσα εν ρυσι αιματος απο ετων δωδε
 κα ητις ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον αυτης
 ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι προσελθουσα
 5 δε οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου
 και παρα χρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης και
 ειπεν ο Ις τις ο αψαμενος μου.
 αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι συν αυ
 τω επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσι
 10 και λεγεις τι ο αψαμενος μου.
 ο δε Ις ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξελ
 θουσιν απ εμου.
 ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και
 προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου [απηγ
 15 γειλεν αυτω] ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη
 παραχρημα ο δε Ις ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις
 σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην.
 ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυνα
 γωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη
 20 σκυλλε τον διδασκαλον.
 ο δε Ις ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονο
 πιστευε και σωθησεται.
 ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα
 συν αυτω ειμη πετρον και ιωαννην και ιακωβον
 25 και τον πρα της παιδος και την μρα.
 εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν
 μη κλαιετε ου γαρ απεθανεν αλλα καθευδει.
 και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν. αυτος
 δε εκβαλων παντας και κρατησας της χειρος αυτης
 30 εφωνησεν λεγων η παις εγειρε. και επεστρεψεν το
πνα αυτης και ανεστη παραχρημα.
 και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν και εξεστησαν οι
 γονεις αυτης. ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ει
 πειν το γεγονος.
 35 Πς συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα αποστολους εδ(ω
 κεν αυτοις δυναμιν και εξουσιν επι παντα τα δαιμο
 νια και νοσους θεραπευειν και απεστειλεν αυτους
 κηρυσσειν την βασιλειαν του Θυ και ιασθαι τους α
 σθενουντας.
 40 ΠΖ και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις οδον μητε
 ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον

μητε δυο χιτωνας εχειν και εις την αν οικιαν εισελθη
 τε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε.
 ΠΗ και όσοι εαν μη δεχῶται υμας εξερχομενοι απο της
 πολεως εκεινης τον κονοιρτον απο των ποδων υ
 5 μων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους.
 ΠΘ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγ
 γελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου.
 ηκουσεν δε ηρωδης ο τετρααρχης τα γινομενα
 παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι
 10 ιω[ννης ηγερ]θη εκ νεκρων.
 υπο τινων δε οτι ηλιας εφανε αλλων δε οτι προφη
 της τις των αρχαιων ανεστη.
 ειπεν δε ηρωδης [οτι] ιωαννην εγω απ[εκε]φαλισα τις
 δε εστιν ουτος π[ερι] ου [ακουω τοιαυτα και ζητει
 15 ιδειν αυτον.
 4Α και υποσ[τρ]εψα[ντες] οι αποστολοι διηγησαντο αυ
 τω οσα ε[ποιησαν].
 4Β και παραλαβων αυτοψς υπεχωρησεν κατ ιδια εις το
 πον ερημον π(ολεως) καλουμενης βηθσαιδα.
 20 οι δε οχλοι γν[οντες] η]κολουθησαν αυτω και δεξαμε
 νος αυτους ε[λαλει αυ]τοις περι τη[ς βασιλ]ειας του
 και τους χρ[ιαν εχ]οντας θεραπειας ιασατο.
 4Γ η δε [ημερα ηρξατο κλι]νειν. προσελθοντες δε οι δωδε
 κα ειπα[ν αυτω απολ]υσον τον οχλον. ινα κορευθεντες
 25 εις τας κυκλω κωμας και τους (αγρους καταλυσωσιν και ευρωσι
 επισιτισμον) ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ειπεν δε
 προς αυτους ο ις δοτε αυτοις υμεις φαγειν.
 οι δε ειπαν ουκ εισιν ημιν πλειον η επτα αρτοι και ιχθυ
 ες δυο ει μητι κο[ρευθε]ντες ημεις αγορασωμ[ε]νεις
 30 παντα τον λαον τουτον βρωματα ησαν γαρ ωσει αν
 θρες πεντακισχιλιοι.
 ειπεν δε προς τους μαθητας αυ[του κα]τακλινατε αυ
 τους κλισιας ωσει ανα πεντηκοντα και εποιησαν ου
 τως και ανεκλιναν απαντας.
 35 λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας
 αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους.
 και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρα
 θειναι τω οχλω.
 και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το
 40 περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφίνοι δωδεκα.
 4Δ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κα

τα μοναξ συνησαν αυτω οι μαθηται.
 και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι ο
 χλοι ειναι. οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον
 βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις
 5 των αρχαιων ανεστη ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα
 με λεγετε ειναι.
 4E πετρος δε αποκριθεις ειπεν τον $\overline{\chi\nu}$ του $\overline{\theta\upsilon}$. ο δε επι
 τιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν τουτο
 ειπων οτι δει του $\overline{\theta\upsilon}$ του $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon}$ πολλα παθειν και απο
 10 δοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερ[ων και αρχι]ερεω
 και γραμματαιων και αποκτανθηναι και τη τριτη
 ημερα αναστηναι.
 45 ελεγεν δε [πρ]ος παντας ει τις θελε[ι] οπισω μου ερχεσθαι
 απαρ[νησασθω εαυτον κ]αι αρατ[ω τον σ]ταυρον αυτου
 15 και ακολουθειτω μοι.
 4Z ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου [σωσ]αι απολεσει αυτη.
 ος δ αν ακο[λε]ση την ψυχην αυ[του ενεκεν] εμου ου
 τος σωσι αυτην.
 τι γαρ ωφελει $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$ κερδησας τον κοσμον ολον εαν
 20 τον δε απολεσ[α]ς η ζημιωθεις.
 ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογο[υ]ς του
 τον ο $\overline{\upsilon\varsigma}$ του $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon}$ επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη
 δοξη αυτου και του $\overline{\pi\rho\varsigma}$ και των αγ[ιων αγγελω]ν.
 4H λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστωτω
 25 οι ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασι
 λειαν του $\overline{\theta\upsilon}$.
 εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω
 και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον
 α[νεβη] εις το ορος προσευξασθ[αι].
 30 και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του
 προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευ
 κος εξαστραπ[τω]ν και ιδου ανδρες δυο συνελαλου
 αυτω οι ησαν μωυσης και ηλιας οι οφεντες εν δο
 35 ξη ελεγον δε την εξοδον αυτου ην ημελλεν πληρου
 εν $\overline{\iota\lambda\eta\nu}$. ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημε
 νοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ιδον την δοξαν αυ
 του και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω.
 και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ει
 πεν ο πετρος προς τον $\overline{\iota\nu}$ επιστατα καλον εστιν ημας
 40 ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και
 μιαν μωυσι και μιαν ηλια μη ειδως ο λεγει. ταυτα δε αυ

του λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυ
τους εφοβηθησαν δε εν τω αυτοις εισελθειν εις
την νεφελην και φωνη εγενετο εκ της νεφελης
λεγουσα ουτος εστιν ο υς μου ο αγαπητος αυτου
5 ακουετε. και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη
ις μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενει απηγγει
λαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εορακασι.
εγενετο δε εν τη εξης ημερα κατελθοντων αυ
των απο του ορους συνηντησεν αυτω οχλος πολυς.
10 και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν λεγων διδα
σκαλε δεομαι σου επιβλεψε επι τον υιον μου. ο
τι μονογενης μοι εστιν και ιδου πνευμα λαμβα
νει αυτον και εξαιφνης κραζει και σκαρασσει αυ
τον μετα αφρου και μογισ αποχωρι απ αυτου συ
15 τριβον αυτον και εδεθηθη των μαθητων σου
ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν
ο ις ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη ε
ως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων
προσαγαγε τον υν σου ωδε. ετι δε προσευχομε
20 νου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συ
νεσκαραξεν.
εκετιμησεν δε ο ις τω πνι τω ακαθαρτω και ιασα
το τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πρι αυτου
εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του
F θυ. παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις ε
25 PA κοιει ο ις ειπεν προς τους μαθητας αυτου.
θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους του
τους ο γαρ υς του ανου μελλει παραιδωσθαι
εις χειρας ανων.
30 οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκα
λυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο
και εφοβουντο επερωτησαι αυτον περι του
ρηματος τουτου.
PB εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ει
35 η μειζων αυτων.
ο δε ις ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτω
επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ εαυ
τω και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παι
διον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος ε
40 αν εμε δεξηται δεχεται τον αποκτειλαντα με.
ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος

P1A εστιν μεγας. αποκριθεις (δε ιωαννης) ειπεν (διδασκα)α
 PΓ λε. ιδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμο-
 νια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ η
 μων. ειπεν δε προς αυτον ο ις μη κωλυετε αυτον ος
 5 P1B γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν. εγενετο
 PΔ δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναλημψε
 P1C ως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηρισεν
 του πορευεσθαι εις ιλhm και απεστειλεν αγγελους προ
 προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κω
 10 μην σαμαριτων ωστε ετοιμασαι αυτω και ουκ εδε-
 ξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον
 P1D μενον εις ιλhm. εις τας κλατίας αυτής ειπότε και
 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ει-
 παν κε θελεις ειπωμεν κυρ καταβηναι εκ του ουρα-
 15 νου και αναλωσαι αυτους ως και ηλιας εκοιτησεν.
 στραφεις δε εκετιμησεν αυτοις και εκπορευθησαν
 εις ετεραν κωμην. και εν τη ημερα εκεινη ανεκτο
 PΕ και πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς
 P1E αυτον ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη κε. εν τω και
 20 και ειπεν αυτω ο ις αι αλωκ(η)κες φωλαιους εχουσι
 και τα πετινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υς
 του ανου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη.
 ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι. ο δε ειπεν κε επι-
 25 τρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον pra μου.
 ειπεν δε αυτω ο ις αφες τους νεκρους θαψαι τους
 P1C εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την
 βασιλειαν του θυ. οταν αθετε τον αποσταλτα με.
 P1Z ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κε πρωτον δε
 επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου.
 30 P5 ειπεν δε ο ις προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυ-
 του επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω.
 ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θυ. μετα δε ταυτα
 PZ ανεδειξεν ο κς και ετερους εβδομηκοντα και απεστει-
 λεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν
 35 πολιν και τοπον ου ημελλεν αυτος ερχεσθαι.
 PΗ ελεγεν δε προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς οι δε ερ-
 γатаι ολιγοι. δεηθητε ουν του κυ του θερισμου οπως
 εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου. οτω και τα
 PΘ υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ως αρνας εν μεση ουρα-
 40 P1 σω λυκων μη βασταζετε βαλλαντιον μη πηραν μη
 δε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασθηθε.

- ΠΙΑ εις την δ αν οικίαν εισελθῆτε πρῶτον λεγετε εἰρήνην τῷ
 οἰκῷ τούτῳ· καὶ εἰν ἡ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης ἐκἀναπαυσε
 ται· ἐκ αὐτοῦ ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴ γέ· εφ' ὑμᾶς ἀνα
 καμψεῖ· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθιοντες καὶ
 5 ΠΙΒ πινοντες· τὰ παρ' αὐτῶν ἀξίος γὰρ ὁ ἐργατὴς τοῦ μι
 σθοῦ αὐτοῦ ἐστίν.
 ΠΙΓ μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν καὶ εἰς τὴν ἀν· πο
 λιν εἰσερχῆσθε καὶ δεχῶνται ὑμᾶς ἐσθίετε· τὰ πα
 ρατιθεμένα ὑμῖν καὶ θεραπευετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθε
 10 νεις καὶ λεγετε αὐτοῖς ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
 τοῦ θ'· εἰς τὴν δ ἀν· πόλιν εἰσελθῆτε καὶ μὴ δεχῶνται
 ΠΙΔ ὑμᾶς ἐξελθοντες εἰς τὰς πλατίας αὐτῆς εἰπατε καὶ
 τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλε
 ως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἡμῶν ἀπομασσομεθα ὑμῖ
 15 πλην· τούτο γινώσκετε· ὅτι ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
 βασιλεία τοῦ θ'·
 λεγὼ ὑμῖν ὅτι σοδομοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτό
 τερον ἐστὶ ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
 ΠΙΕ οὐαὶ σοὶ χοραζεῖν· οὐαὶ σοὶ βῆθσαι· ὅτι εἰ ἐν τυρῷ καὶ
 20 σιδῶνι ἐγενόντο αἱ δυνάμεις αἱ γενομεναὶ ἐν ὑμῖ
 παλαι· ἀν' ἐν σακκῷ καὶ σποδῷ καθημενοὶ μετενο
 ῆσαν· πλην τυρῷ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἐστὶ
 ἐν τῇ κρίσει ὑμῖν.
 καὶ σὺ καφάρναουμ ἡ ἐὼς οὐρανοῦ ὑψωθείσα ἡ ἐὼς
 25 ἀβου καταβιβασθήσῃ.
 ΠΙς ὁ ἀκουὼν ὑμῶν ἐμὸν ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμε
 ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμε ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.
 ΠΙζ ὑπεστρεψάν· δὲ οἱ ἐβδομηκοντα μετὰ χάρας λεγόν
 30 τες· κ'· καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ
 ὀνόματι σου.
 εἶπεν δ'· ἔ· αὐτοῖς ἐθεώρουν τὸν σατάναν ὡς ἀστρά
 πην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσοντά· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν
 τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὀφείων καὶ σκορ
 35 πίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ σὺ
 δὲν ὑμᾶς σὺ μὴ ἀδίκησῃ.
 πλην ἐν τούτῳ μὴ χαιρετε· ὅτι τὰ π'ν'ατὰ ὑμῖν ὑποτάσ
 σετε· χαιρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγραφῇ ἐν
 τοῖς σ'υνοῖς·· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλίασατο τῷ π'νι τῷ
 ΠΙθ ἀγίῳ ὁ ις· καὶ εἶπεν ἐξομολογοῦμαι σοὶ π'ερ κ'· του οὐρα
 40 νου καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπεκρύψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
 καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκαλύψας αὐτὰ νηπίοις·· ναι ὁ π'ηρ

- 5 ⁵οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου.
 και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν πα(ν)τα μοι παρ(ε
 δοθη υπο του ⁶πρς μου και ουδεις επιγινωσκει τις ε
 στιν ο υιος ει μη ο ⁷πτηρ και τις εστιν ο ⁸πτηρ ει μη ο ⁹υς και
 ω εαν βουληται ο ¹⁰υς αποκαλυψαι.
 10 ¹¹PK και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν
 μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλέποντες α βλέπετε λεγω
 γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν
 ιδειν α υμεις βλέπετε και ουκ ιδαν και ακουσαι α ακου
 15 ετε και ουκ ηκουσαν.
 και ιδου νομικος τις ανεστη εκπιραζων αυτον και λε
 γων διδασκαλε τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομη
 σω. ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται
 πως αναγινωσκεις.
 20 ²²ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεις ²³κν τον ²⁴θν σου εξ ολης
 της καρδιας σου. και εξ ολης της ψυχης σου. και εξ ο
 λης της ισχυος σου και εξ ολης της διανοιας σου και
 τον πλησιον σου ως σεαυτον.
 25 ειπεν δε αυτω ορθως απεκριθης τουτο ποιει και ζηση.
 26 ²⁷PKB ο δε θελων δικαιωσαι εαυτον ειπεν προς τον ²⁸τν και τις
 εστιν μου πλησιον.
 30 υπολαβων (ο ³¹τς ειπε)ν ³²ανος τις καταβαινει απο ³³ιλημ
 εις ιεριχω λησταις περιεπεσεν οι και εκδυσαντες
 αυτον και πληγας επιθεντες απηλθον αφεικαν η
 35 μιθανη τυγχανονταν.
 36 ³⁷κατα συγκυριαν δε ιερευσ τις κατεβαινεν εν τη οδω
 εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν. ομοιως δε και
 λευιτης γενομενος κατα τον τοπον ελθων και ιδω
 40 αντιπαρηλθεν.
 41 ⁴²σαμαριτης δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδω
 αυτον εσπλαγχνισθη και προσελθων κατε[δησεν
 τα τραυματα αυτου επιχεων ελεον και οινον επι
 45 βιβασας δε αυτον επι το ιδιον κτηνος ηγαγεν αυτο
 εις πανδοχιον και επεμεληθη αυτου και επι την
 50 αυριον εξελθων και εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν
 τω πανδοχι και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και
 ο τι αν προσδαπανησης εγω εν τω επανερχεσθαι με
 αποδωσω σοι τις ουν τουτων των τριων πλησιον
 55 δοκει σοι γεγονεναι του εμπesonτος εις τους ληστας.
 60 ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου.
 61 ειπεν δε αυτω ο ⁶²τς πορευου και συ ποιει ομοιως.

- εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτος εισηλ-
 θεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπε-
 δεξατο αυτον εις την οικιαν και τηδε την αδ(ελ)φη κα-
 λουμενη μαριαμ η και παρακαθεσθαισιν προς τους πο-
 5 δας αυτ(ου) ηκουεν τον λογον αυτου.
- η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστα-
 σα τε ειπεν κε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην
 με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συ-
 ναντιλαβητε.
- 10 αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ις μαρθα μαρθα μεριμνας
 και θορυβαζη περι κολλα ε(νος) δε εστιν χρεια μαρι-
 α δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφε-
 ρεθησεται απ αυτης.
- 15 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευ-
 χομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων
 αυτου προς αυτον κε διδαξον ημας προσευχεσθαι
 καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου.
 ειπεν δε αυτοις οταν προσευχεσθαι λεγετε.
 20 περ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα
 σου ελθατω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου
 ως εν ουρανω και επι γης τον αρτον ημων τον επι-
 ουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν και αφεσ ημι-
 τας αμαρτίας ημων και γαρ αυτοι αφιομεν παντι
 25 οφιλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμο-
 αλλα ρυσε ημας απο του πονηρου.
- και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πο-
 ρευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω
 30 φιλε χρησον μοι τρεις αρτους επειδη φιλος παρε-
 γενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυ-
 τω κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους
 παρεχε ηδη η θυρα κεκλισται και τα παιδια μετ εμου
 εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι.
 λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι
 35 φιλον αυτου δια γε την αναιδιαν αυτου εγερθεις
 δωσει αυτω οσων χρηζει.
- και εγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε
 και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν.
 40 πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω
 κρουοντι ανοιγησεται.
- τινα δε εξ υμων τον παα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθο-
 επιδωσει αυτω και εαν αιτησι ων μη επιδωσει αυ-

τω σκορπιον η και ιχθυον μη αντι ιχθυος οφιν επιδωσει
 ΡΑΑ αυτω. ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δο
 ματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλο
 ο πηρ υμων ο εξ ουρανου δωσει πνα αγιον τοις αιτου
 5 σιν αυτον. και την εκβαλλων δαιμονιον και αυτο
 ΡΚΞ την κωφον. εγενετο δε του δαιμονιου εκβληθεντος
 ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι.
 ΡΚΖ τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ τω αρχοντι
 των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια.
 10 ΡΚΗ ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ ουρανου εζητουν
 παρ αυτου. αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα
 ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην μερισθεισα
 ερημουται και οικος επ οικον πικτει ει δε και ο σατα
 15 νας εφ εαυτον εμερισθη πως σταθησεται η βασιλει
 α αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν μετα
 ΡΑΓ δαιμονια. ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαι
 μονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο
 αυτοι κριται υμων εσονται.
 ΡΑΔ ει δε εν δακτυλω θυ εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα ε
 20 φθασεν εφ υμας η βασιλεια του θυ.
 ΡΚΘ οταν ο ισχυρος καθωκλισμενος φυλασση την εαυ
 του αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου.
 εκαν δε ο ισχυροτερος αυτου επ[ελθ]ων νικηση αυ
 25 τον την πανοπλειαν αυτου αιρει εφ η επεκοιθει και
 ΡΑΕ τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν.
 ο μη των μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγω
 μετ εμου σκορπιζει.
 30 ΡΑ οταν το ακαθαρτον (πνα εξ)ε(λθη) απο του ανου διερ
 χεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και
 μη ευρισκον.
 λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθο.
 και ελθων ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και
 35 κεκοσμημενον.
 ΡΑΖ εσχατα του ανου εκεινου χειρονα των πρωτων.
 ΡΑΑ εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα
 τις γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακα
 40 ρια η κοιλια η βαστασασα σε και η μαστοι ους εθη
 ΡΑΖ λασας. και αυτος ειπεν μενουν γε μακαριοι οι

- ακουοντες τον λογον του $\overline{\theta\upsilon}$ και φυλασσοντες.
- ΡΛΑ** των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν. **ΡΛΗ** η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημιον επιζητει και ο σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημιον **5** ιωνα του προφητου. καθως γαρ εγενετο ιωνας τοις νινευιταις σημιον ουτως εσται και ο $\overline{\upsilon\varsigma}$ του $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon}$ τη γενεα ταυτη. **ΡΛΒ** βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους **10** τι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωντος και ιδου πλεον σολομωντος ωδε. ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα **15** και ιδου πλιον ιωνα ωδε. **ΡΛΓ** ουδεις λυχνον αψας εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι τι φως βλεπωσιν. **ΡΛΔ** ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου **20** οταν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτινον εκοπει ουν μη το φως το εν σοι ου σκοτος εστιν. **ΡΛΕ** ει ουν το σωμα σου ολον φωτινον μη εχον μερος **25** σκοτινον. εσται φωτινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε. εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιος τις οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν. ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον **30** εβαπτισθη προ του αριστου. **ΡΛΖ** ειπεν δε ο $\overline{\kappa\varsigma}$ προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης. **35** και το εξωθεν εκοιησεν πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν **ΡΛς** αλλα ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του $\overline{\theta\upsilon}$. **40** ταυτα δε ιδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι. **ΡΛζ** ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτο

καθεδριαν εν ταις συναγωγαῖς και τους ασπασμους
εν ταις αγοραις και τας πρωτοκλησιας εν τοις δικνοις.

PAH ουαι υμιν οτι εσται ως τα μνημεια τα αδηλα και οι
ανσι οι περιπατουντες επανω ου ουκ οιδασιν.

5 αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω θιδα
σκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις.

ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζε
τε τους ανους φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και
αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψανε
10 τε τοις φορτιοις.

PM ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημια των προφη
των και οι πρες υμων απεκτειναν.

αυτους αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοις ερ
γοις των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτινα
15 αυτους υμεις δε οικοδομειτε αυτων τα μνημια.

δια τουτο και η σοφια του θυ ειπεν αποστελω εις
αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτω
αποκτενουςιν και διωξουσιν ινα εκζητηθη το
20 αιμα παντων των προφητων το εκχυννομενο

απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης α
πο αιματος αβελ εως του αιματος ζαχαριου του απο
λομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου.

μαι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυ
της. ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλιδα

25 της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθατε τους εισερχου
μενους εκωλυσατε.

PMΓ κακειθεν εξελθοντος αυτου ηρξαντο οι γραμμα
τεις και οι φαρισαισι δινως ενεχειν και αποστομο
τιζειν αυτον περι πλειονων ενεδρευοντες αυτον

30 ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου
ινα κατηγορησωσιν αυτου.

εν οις επισυναχθισων των μυριαδων του οχλου
ωστε κατακατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους
μαθητας αυτου πρωτον.

35 PMA προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαι
ων ητις εστιν υποκρισις.

PME ουδεν δε εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυ
φθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ανθρω
40 οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθη

σεται και ο προς το ους ελαληραται εν τοις ταμει
οις κηρυχθησεται επι των δωματων.

σου· οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και παρ(ε)μβαλουσιν
 οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε
 και συνεξουσιν σε παντοθεν και εδαφiousιν σε
 και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι
 5 λιθον επι λιθω ανθ'ων ουκ εγνωσ καιρον της ε
 πισκοπης σου.
 και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους
 πωλουντας και τους αγοραζοντας λεγων αυτοις
 γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης εστιν
 10 υμεις δε) αυτον επιτηρατε σπηλαιον ληστων.
 και ην διδασκων το καθ' ημεραν εν τω ιερω. οι δε
 αρχιερεις και οι γραμματεις εζητουν αυτον απο
 λεσαι και οι πρωτοι του λαου και ουχ ηυρισκον το
 τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου
 15 ακουων. και εγενετο εν μια των ημερων εκει
 νων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω
 και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και
 οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτε(ρ)οις και ειπον
 προς αυτον εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις ε
 20 στιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην αποκρις η
 θεις δε ο ις ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας κα
 γω ενα λογον και ειπατε μοι. το βαπτισμα ιωαννου
 εξ ουρανου ην η εξ ανων.
 οι δε συνελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ε
 25 αν ειπωμεν εξ ουνου ερει η(μ)ιν δια τι ουν ουκ επι
 στευσαστε αυτω εαν δε ειπωμεν ο(τ)ι εξ ανων πας
 ο λαος καταλιθασι ημας πεπισμενος γαρ εστιν ιω
 ιωαννην προφητην ειναι.
 και απεκριθησαν μη ειδεναι αυτους ποθεν. και η ου.
 30 και ο ις ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια ε
 ξουσια ταυτα ποιω.
 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην
 ταυτην αμπελωνα ανος εφυτευσεν και εξ[ε]δε
 το αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους
 35 κανους και εν τω καιρω απεστειλεν προς τους
 γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμ
 πελωνος δωσιν αυτω.
 οι δε γεωργοι διραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον.
 και προσεθετο πεμψαι (αυτοις ετερον δουλον οι
 40 δε καχεινον διραντες και ατιμασαντες εξαπε
 στειλαν κενον και προσεθετο πεμψαι τριτον οι

δε και τουτον τραυματισαν εξεβαλον. το ου και
ειπεν δε ο κς του αμπελωνος τι κοιτησω πεμψω
τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον εντρα-
πηρονται. ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελο-
5 γιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτος εστιν ο
κληρονομος δευτε αποκτινωμεν αυτον και ου
τημων εσται η κληρονομια και λαβοντες αυτον ε-
ξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτιναν τι ου-
ποιησι αυτοις (ο κυριος) του αμπελωνος ελευσε-
10 ται και απολεσι τους γεωργους τουτους και δωσι
τον αμπελωνα αλλοις.

ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο ο δε εμβλεψας
αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον του
15 το λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ου-
τος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας κς ο πεσων
επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ' ον
δ αν πεση λικμησι αυτον. ου ουν συλλεσθησονται.

ΣΜΗ και εξητουν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι επιβα-
λειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφο-
20 βηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους τη
παραβολην ταυτην ειπεν.

και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υ-
ποκρινομενους εαυτου δικαιους ειναι ινα επι-
25 λαβωνται αυτου λογον ωστε παραδουναι αυτον
τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος. το θς
και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδα-
μεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβα-
νεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θς
30 διδασκεις εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου.
κατανοησας δε αυτων την π(ο)νηριαν ειπεν προς
αυτους τι με πειραζετε υποκριται επιδειξατε μοι
δηναριον οι δε εδιξαν και ειπεν τινος εχει εικονα
και επιγραφην.

αποκριθεντες δε ειπαν καισαρος. ο δε ειπεν αυ-
35 τοις αποδοτε τοινυν τα καισαρος. τω καισαρι και
τα του θς τω θω. κς γαρ εκλεσθησεται εκει παντας
και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος ενα-
τιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει
αυτου εσιγησαν.

40 προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι λε-
γοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτο-

τότε οι εν τη ιουδαία φευγετώσαν εις το ορη και
 οι εμ μέσω αυτής εκχωρείτωσαν και οι εν ταις
 χωραις μη εισερχεσθώσαν εις αυτήν οτι ημεραι
 εκδίκησεως αυται εισιν του πληρωθηαι παντα
 5 τα γεγραμμενα.
 ουαι δε ταις εν γαστρι έχουσαις και ταις θηλαζού
 σαις εν εκείναις ταις ημεραις.
 εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη τω
 λαω τουτω και πεσουνται στοματι μαχαιρας
 10 και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και
 λημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρις ου πλη
 ρωθωσιν καιροι εθνων.
 και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις.
 και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχους
 15 θαλασσης και σαλου αποψυχοντων ανων απο φο
 βου και προσδοκίας των επερχομενων τη οικου
 μενη αι γαρ δυναμεις των συνων σαλευθησονται.
 ΣΜΗ και τότε οφονται τον υιον του ανου ερχομενον
 εν νεφελαις μετα δυναμεως και δοξης πολλης.
 20 αρχομενων δε τουτων γεινεσθαι ανακυψατε
 και εκατατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η α
 πολυτρωσις υμων.
 και ειπεν παρβολην αυτοις ιδετε την συκην και
 παντα τα δενδρα οταν προβαλωσιν ηδη βλεπο
 25 τεσ αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θε
 ρος εστιν.
 ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα
 γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θυ
 αμην λεγω υμιν.
 30 οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα
 γενηται. ο ουρανος και η γη παρελευσεται οι δε
 λογοι μου ου μη παρελθωσιν.
 προσεχετε δε αυτοις μηποτε βαρθηθωσιν υμω
 αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναις
 35 βιωτικαις και εφ(νιδ)ος εφ υμας επιστη η ημε
 ρα εκείνη ως παγίς γαρ επελευσεται επι παντας
 τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης.
 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι
 ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα ταυτα τα μελ
 40 λοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του
 υιου του ανου.

ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας
 εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον
 ελαιων και πας ο λαος ωρθριζεν προς αυτον εν τω
 ορει ακουειν αυτου.
 5 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα.
 και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως αν
 ελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον.
 εισηλθεν δε σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενο
 ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα.
 10 και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και τοις
 γραμματευσιν και τοις στρατηγοις του ιερου το πως
 αυτοις παραδω αυτον και εχαρτησαν και συνεθεν
 το αυτω αργυρια δουναι και εζητει ευκαιριαν του
 παραδουναι αυτον ατερ οχλου αυτοις.
 15 ηλθεν δε ημερα των αζυμων η εδει θυεσθαι το πα
 σχα και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων
 πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φω
 γωμεν οι δε ειπαν αυτω που θελεις ετοιμασωμεν.
 ο δε ειπεν αυτοις. ιδου εισελθοντων υμων εις την
 20 πολιν υπαντησει υμιν ανος κεραμιον υδατος βα
 σταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν εις η
 εισπορευεται. και ερειτε τω οικωδεσποτη της οι
 κιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυ
 μα μου οπου το πασχα μετα των μαθητων μου
 25 φαγω κακεινος υμιν διξει αναγεον μεγα εστρω
 μενον εκει ετοιμασατε.
 απελθοτες δε ευρον καθως ειρηκει αυτοις. και η
 τοιμασαν το πασχα.
 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα α
 30 ποστολοι συν αυτω.
ΣΞΔ και ειπεν προς αυτους. επιθυμια επεθυμησα του
 το το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν.
ΣΞΕ λεγω γαρ υμιν ου μη φαγω (αυτο ε)ως οτ(ου πλη
 ρωθη εν τη βασιλεια του θυ.
 35 και δεξαμενος ποτηριον. ευχαριστησας ειπεν λα
 βετε τουτο και διαμερισατε εις εαυτους λεγω γαρ υ
 μιν. ου μη πτω απο του γεννηματος της αμπελου ε
 ως (ου β)ασιλεια του θυ ελθη.
 40 ΣΞς και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδω
 κεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το
 υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την

εις την φυλακην ον ητουντο. τον δε ιν παρεδω
 κεν τω θεληματι αυτων.
τιε και ως απηγαγον αυτον. επιλαβομενοι τινα σιμωνα
 κυρηναιον ερχομενον απ αγρου επεθηκαν αυτω
 5 τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιυ.
τις ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυ
 ναικων αιεκοκτοντο και εθρηνουν αυτον.
 στραφεις δε ο ις προς αυτας ειπεν θυγατερες ιλη μη
 κλαιετε επ εμε. πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι
 10 τα τεκνα υμων. οτι ιδου ημεραι ερχονται εν αις
 ερουσιν μακαριαι αι στειραι. και αι κοιλιαι αι ουκ ε
 γεννησαν. και μαχοι οι ουκ εθρεψαν.
 τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσαιται εφ ημας
 και τοις βουνοις καλυψαται ημας οτι ει εν υγρω
 15 ξυλω τουτο κοιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται.
τιζ ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω
 αναιρεθηναι.
τιη και οτε ηλθον επι τον τοπον τον λεγομενον κρα
 νιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουρ
 20 γους. ον μεν εκ δεξιων. ον δε εξ ευωνυμων.
τιθ ο δε ις ελεγεν περ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν
 τι ποιουσιν.
τη διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κλη
 ρον και ιστηκει ο λαος θεωρων.
 25 τηα εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες. αλ
 λους εσωσεν σωσατω εαυτον. ει ουτος εστι
 ο χς ο εκλεκτος του θυ.
τηβ ενεπεζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχο
 μενοι οξος προσφεροντες αυτω και λεγοντες.
 30 ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον.
τηγ ην δε και η επιγραφη επ αυτω γεγραμμενη ο βασι
 λευς των ιουδαιων.
τηε εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφη
 μει αυτον λεγων ουχι συ ει ο χς σωσον σεαυτο
 35 και ημας αποκριθεις δε ο ετερος
της επιτιμων αυτω εφη ουδε φοβη συ τον θυ. οτι
 εν τω αυτω κριματι εσμεν ημεις μεν δικαιως
 αξια γαρ ων επραξαμεν απελαβαμεν. ουτος δε
 ουδεν αποκον επραξεν. και ελεγεν (ιυ) μνη(σθη
 40 τι μ^εν) οταν ελθης εν τη βασιλεια σου. και ειπεν
 αυτω ο ις αμην σοι λεγω. σημερον εση μετ εμου

εν τω παραδισω.

ΤΚΖ και ην ηδη ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολη την γην εως ωρας ενατης. (του ηλιου εκλιποντος

ΤΚΗ εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον. και φωνησας ο Ις φωνη μεγαλη ειπεν.

5 ΤΚΘ περ εις χειρας σου παρατιθεται το πνα μου. τουτο δε ειπων εξεπνευσεν.

ΤΑ ειδων δε ο εκατονταρχος το γεγονος εδοξασεν το θν λεγων οντως ο ανος ουτος δικαιος ην.

10 ΤΑΑ και παντες οι συνπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρησαντες τα γενομενα τυπτοντες τα στηθη υποστρεφον ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα.

15 ΤΑΒ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων και ο ανηρ αγαθος και δικαιος ουτος ουκ ην συνκατατιθεμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθειας πολεως των ιουδαιων ος προσεδεχετο τη βασιλειαν του θυ. ουτος προσελθων τω πειλατω ητησατο το σωμα του ιυ.

20 ΤΑΓ και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι. και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουδεπω κειμενος.

25 ΤΑΔ και ημερα ην παρασκευης και σαββατον επεφωσκεν. κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι (εκ της γαλιλαιας αυτω) εθεασαντο το μνημιον και ως ετεθη το σωμα αυτου.

ΤΑΕ υποστρεψασαι ητοιμασαν αρωματα και μυρα. και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην.

30 ΤΑΣ τη δε μια των σαββατων ορθου βαθεως. ηλθον επι το μνημειον φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα. ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον εκ του μνημιου εισελθουσαι δε ουκ ευρον το σωμα του κυ ιυ. εγενετο δε εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου. και

35 ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυταις εν αισθησειν αστραπτουσας.

ΤΑΖ εμφοβων δε γενομενων αυτων. και κλινουσων τα προσωπα αυτων εις την γην ειπαν προς αυτας. τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ουκ εστι

40 ωδε ηγερθη μνησθηται ως ελαλησεν υμιν ετι ζων εν τη γαλιλαια λεγων (τον υν του ανου οτι δει

και εν τω 16αι το

κ(αι ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται π)α
θειν τον χν και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη η
μερα. και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετα
νοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρ
5 ξαμενοι απο ιλημ.

TMZ υμεις μαρτυρες εστε τουτων και ιδου εγω αποστελ
λω την επαγγελιαν του πρς μου εφ υμας υμεις δε
καθισατε εν τη πολει εως ου ενδυσ(ησθε ε)ξ υ
ψ(ους δυναμιν.

10 εξηγαγεν δε αυτους εως προς βηθανιαν. και επα
ρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους.

TMH και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους. διεστη
απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον και αυ
τοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιλημ.

15 μετα χαρας μεγαλης.

TMS και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευ(λο)γου(ντες) τον (θν).

περι του παρακλητου

περι της αιτησεως του κοριακου σωματος

ευαγγελιον κατα λουκαν

ζήτησις περι καθαρισμου ζωη την· και η ζωη ην το φως
 5 περι της σαμαριτιδος εν τη σκοτεια φαίνει· και η
 περι του βασιλικου
 περι του τριακοντα και οκτω ε(τη) εχοντος εν τη ασθενεια
 περι των πεντε αρτων
 10 περι του εν θαλασση περικατου μαρτυρησθι περι του
 περι του εν γενετης τυφλου
 περι λαζαρου
 15 περι της αλψας της τον κν μυρω
 περι των ειπεν ιουδας
 περι του πωλου
 20 περι των προσελθοντων ελλήνων
 περι του νικτηρος
 περι του παρακλητου
 περι της αιτησεως του κυριακου σωματος
 25
 και ο λογος σαρξ εγενετο [κι]· τακηνω[σε]ν εν ημιν·
 και εθεκαμεθα την δοξαν αυτου· δοξαν ως μονο
 30 γενος· και ηληθης χαριτος και αληθειας·
 ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκρα[γεν]ε[ν]·
 35 ουτος ην ο ειπων ο οικισμου ερχομενος [εμ]προσθε
 μου· γεγονεν οτι· πρωτος μου ην·
 οτι· εκ του κληρωματος αυτου ημεις παντας ελαβο
 40 μεν· και χαριν ατι· χαριτος· οτι· ο νομος δια μου
 σεως εθεθη· η χαρις και η αληθεια· δια· του· χυ· εγενετο·
 45 ον ουδεις εωρακεν· ουδε· μονοτε[νη]ς· ος· ο· αν
 εις τον κολπον του· ηρος· εκεινος· εξητησατο·
 50 και· αυτη· εστιν· η μαρτυρια· του· ιωαννου·· οτι· απε
 σταλαν· προ[ος]· αυτον· οι· ιουδαιοι· εκ· ιεροσολων
 ιερεεις· και· λευιτας· ανα· ερωτησωσιν· αυτον· ου· τις· ει·
 55 και· απολογησεν· και· ουκ· ηρησατο·· και· απολογη
 σεν· οτι· εγω· ουκ· ειμι· ο· χς·
 και· ηρωτησαν· αυτον· τι· ουν· σε· ηλιας· ει·· και· λεγει·
 ουκ· ειμι· ο· ερωτητης· ει·· ου··
 και· εκεκριθη· ου·· ειπεν· ουν· αυτω·· τις· ει·· ινα· αποκρι
 60 σιν· δοκουν· τοις· κληρονομωσιν· ημιν·· τι· λεγεις· πε
 ρι· σεαυτου··

κεφ. ιωαν.

Α ---

 ΙΑ --- και
 5 δε εν ο γεγονεν εν αυτω ζωη ην. και η ζωη ην το φως
 των ανων. και το φως εν τη σκοτεια φαινει. και η
 ΙΒ σκοτεια αυτο ου κατελαβεν. λεγ[ον] εν τω βαπτισμ
 Β εγενετο ανος απεσταλμενος παρα θυ ονομα αυ ει
 τω ιωαννης. μου ερχομενος. ου ουκ ειμι υειος
 10 ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του
 ΙΓ φωτος. ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου. ουκ ην
 Γ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παν[τα αν]ον ερ
 χομενον εις τον κοσμον. εν τω κοσμω ην. και ο
 15 κοσμος δι αυτου εγενετο. και ο κοσμος αυτον ου
 Δ κ εγνω. εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου πα
 ρελαβον. όσοι δε ελαβον αυτον. εδωκεν αυτοις ε
 ξουσιαν τεκνα θυ γενεσθαι. τοις πιστευουσιν εις
 20 το ονομα αυτου οι ουκ εξ αιματων. ουδε εκ θελη
 ΙΔ ματος σαρκος. ουδε εκ θεληματος ανδρος. αλλ εκ
 Ε θυ εγεννηθησαν. αν ως περιστερην εκ ουρανου και
 Ε και ο λογος σαρξ εγενετο [και] εσκηνω[σε]ν εν ημιν.
 και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου. δοξαν ως μονο
 25 γενους παρα πρς. πληρης χαριτος και αληθειας. αυ
 Σ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκρα[γεν λε]γω.
 25 ουτος ην ο ειπων ο οκισω μου ερχομενος [εμ]προσθε
 μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην.
 ΙΕ οτι εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβο
 30 Η μεν. και χαριν αντι χαριτος οτι ο νομος δια μου
 σεως εδοθη. η χαρις και η αληθεια δια ιυ χυ εγενετο.
 Θ θυ ουδεις εωρακεν πωποτε. μονογε[νη]ς θς ο ων
 35 εις τον κολπον του πρς εκεινος εξηγησατο.
 Θ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου. οτε απε
 στειλαν προ[ς] αυτον οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων
 ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει.
 35 και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο. και ωμολογη
 σεν οτι εγω ουκ ειμι ο χς. λεγει αυτοις
 και ηρωτησαν αυτον τι ουν συ ηλιας ει. και λεγει.
 ουκ ειμι ο προφητης ει συ. και παρ αυτω ημει
 40 και απεκριθη ου. ειπαν ουν αυτω. τις ει ινα αποκρι
 σιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας. τι λεγεις πε
 ρι σεαυτου. των ακουσαντων παρα ιωαννου

I εφη. ἐγὼ φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ εὐθυνατε
 τὴν ὁδὸν κυ καθὼς εἶπεν ἡσαίας ὁ προφήτης.
IIA καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων. καὶ
 ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ. τί οὐν βαπτίζεις;
 5 **IB** εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χς. οὐδὲ ἡλίας. οὐδὲ ὁ προφήτης.
IB ἀπεκριθὲν αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λεγ[ώ]ν ἐγὼ βαπτίζω
 ἐν ὕδατι (μέσος) ὑμῶν ἐστήκειν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶ
 10 **II** δατε ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος. οὐ οὐκ εἰμι ἀξίος
 ἵνα λυθῶ αὐτοῦ τὸν ἱμᾶντα τοῦ υποδημίουτος.
II ταῦτα ἐν βηθανίᾳ ἐγένετο περὶ τοῦ ἰορδανοῦ.
 ὅπου ἦν ὁ ἰωάννης βαπτίζων τὸ πρῶτον. τῇ ἐκαυ
 15 **IB** ρίῳ βλέπει τὸν τῷ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λε
 γεί. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θυ. ὁ αἰρῶν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
 κόσμου. οὗτος ἐστὶν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον ὀπίσω
 20 **IB** μου ἐρχεται ἀνὴρ ὃς ἐμπροσθεν μου γέγονεν
 ὅτι πρῶτος μου ἦν. καγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν. ἀλλ
 ἵνα φανερωθῇ τῷ τῷ διὰ τοῦτο ἐγὼ ἦλθον ἐν ὕ
 25 **IB** δατι βαπτίζων.
IB καὶ ἐμαρτύρησεν ἰωάννης λέγων. ὅτι τεθεσμαι
 30 **IB** τὸ πᾶν καταβαῖνον ὡς περισσότεραν ἐξ οὐρανοῦ καὶ
 ἐμείνε[ν] ἐκ αὐτοῦ. κ[αγ]ὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν. ἀλλ ὁ
 πεμφθεὶς με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνος μοι εἶπεν
 ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πᾶν καταβαῖνον καὶ μένον ἐκ αὐ
 35 **IB** τοῦ [οὗτο]ς ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν πνι ἁγίῳ καὶ πυρί.
 καγὼ εἶδον καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτος ἐ
 στὶν ὁ υς τοῦ θυ.
IS τῇ ἐκαυρίῳ πάλιν εἰστήκει ὁ ἰωάννης καὶ ἐκ τῶ
 40 **IB** μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας τῷ τῷ περὶ
 πατοῦντι λέγει ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θυ ὁ αἰρῶν τὴν
 45 **IB** ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
 καὶ ἤκουσαν οἱ δύο αὐτοῦ μαθηταὶ λαλοῦντος
 καὶ ἠκολούθησαν τῷ τῷ. στραφείς δὲ ὁ τς καὶ θε
 ἀσάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦν[τα]ς αὐ(τῷ) λε
 γεί αὐτοῖς τί ζητεῖτε.
 50 **IB** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ ραββί ὁ λέγεται μεθερμηνεύ
 μενον διδασκαλε ποῦ μένεις. λέγει αὐτοῖς
 ἐρχέσθε καὶ ὀψεσθε.
 ἦλθαν οὖν καὶ ἰδαν ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῷ ἐμεί
 55 **IB** ναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. ὥρα ἦν ὡς δεκάτῃ.
 ἦν ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πετρου. εἰς
 60 **IB** ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ ἰωάννου

την μαρτυριαν. εσφραγισεν οτι ο $\theta\zeta$ αληθης εστι·
ον γαρ απεστειλεν ο $\theta\zeta$ τα ρηματα του $\theta\upsilon$ λαλει. ου γαρ
εκ μετρου διδωσιν το $\pi\nu\alpha$.

$\bar{\Lambda}$ ο $\pi\eta\rho$ αγαπα τον $\theta\nu$ και παντα δεδωκεν εν τη χειρι

5 αυτου. ο πιστευων εις τον $\theta\nu$. εχει ζωην αιωνιον

$\bar{\Lambda}\bar{\Lambda}$ ο δε απειθων τω $\theta\omega$ ουκ οφεται ζωην. αλλ η οργη
του $\theta\upsilon$ μενει επ αυτον.

$\bar{\epsilon}$ ως ουν εγνω ο $\kappa\zeta$ οτι ηκουσαν οι φαρισαι· οτι $\tau\zeta$ πλει
ονας μαθητας ποιει. και βαπτιζει η ιωαννης. και
10 τοι $\tau\zeta$ αυτος ουκ εβαπτιζεν. αλλ οι μαθηται αυτου.
αφηκεν την ιουδαιαν.

$\bar{\Lambda}\bar{\beta}$ και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν. εδει δε αυτο
διερχεσθαι δια της σαμαριας.

$\bar{\Lambda}\bar{\Gamma}$ ερχεται ουν εις πολιν της σαμαριας. λεγομενην
15 συχαρ. πλησιον του χωριου ου εδωκεν ιακωβ
ιωσηφ. τω $\theta\omega$ αυτου.

ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν $\tau\zeta$ κεκοπιακως
εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πη

γη. ωρα ην ως εκτη ερχεται γυνη εκ της σαμα
20 ρειας αντλησαι υδωρ. λεγει αυτη ο $\tau\zeta$ δοσ μοι πειν.

οι γαρ μαθηται αυτου. απεληλυθεισαν εις την
πολιν. ινα τροφας αγορασωσιν.

λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαριτις. πως συ ιου
δαιος ων παρ εμου πειν αιτεις γυναικος σαμαρει

25 τιδος ουσης. ου γαρ συνχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταις.
απεκριθη $\tau\zeta$ και ειπεν αυτη. ει ηδεις την δωρεαν
του $\theta\upsilon$. και τις εστιν ο λεγων σοι δοσ μοι πειν συ

αν ητησας αυτον. και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων.

λεγει αυτω η γυνη. $\kappa\epsilon$ ουτε αντλημα εχεις. και το
30 φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το

ζων μη συ μειζων ει του $\pi\rho\zeta$ ημων ιακωβ. ος
δεδωκεν ημιν το φρεαρ. και αυτος εξ αυτου ε
πιεν και οι υιοι αυτου. και τα θρεμματα αυτου.

απεκριθη $\tau\zeta$ και ειπεν αυτη. πας ο πινων εκ του
35 υδατος τουτου διψησει παλιν. ος δ αν πιη εκ του

υδατος ου εγω δωσω αυτω. γενησεται εν αυ
τω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον.

λεγει προς αυτον η γυνη $\kappa\epsilon$ δοσ μοι τουτο το υδωρ
ινα μη διψω. μη δε ερχωμαι ενθαδε αντλειν

40 λε[γ]ει αυτη υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και
ελθε ενθαδε.

απεκριθη η γυνη και ειπεν αυτω ανδρα ουκ εχω
 λεγει αυτη ο ις καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω πεν
 τε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν
 σου ανηρ τουτο αληθες ειρηκας λεγει αυτω η γυν
 5 νη κε θεωρω οτι προφητης ει συ οι πρες ημων
 εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεις λεγε
 τε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου προσ
 κυνειν δει.
 λεγει αυτη ο ις πιστευε μοι γυναι οτι ερχεται ω
 10 ρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσο
 λυμοις προσκυνησετε τω πρι υμεις προσκυνει
 τε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οιδαμεν
 οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν αλλ ερ
 χεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυ
 15 νηται προσκυνησουσιν τω πρι εν πνι και αληθον
 θεια και γαρ ο πηρ τοιουτους ζητει τους προσ
 κυνουντας αυτον. και οιδαμεν οτι ουτος εστιν
 πνα ο θς και τους προσκυνουντας αυτον εν πνι
 και αληθεια δει προσκυνειν λεγει αυτω η γυνη
 20 οιδα οτι μεσσιας ερχεται ο λεγομενος χς οταν
 ελθη εκεινος αναγγελει ημιν απαντα.
 λεγει αυτη ο ις εγω ειμι ο λαλων σοι και εκι τουτω
 ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον οτι με
 τα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζη
 25 τεις η τι λαλεις μετ αυτης. και αυτοι γαρ ηλ
 αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλ
 θεν εις την πολιν και λεγει τοις ανοις δευτερο
 ιδετε ανων ος ειπεν μοι παντα απεποιησα μηκος
 τι ουτος εστιν ο χς και εξηλθον εκ της πολε
 30 ως και ηρχοντο προς αυτον. και εις την γαλιλαιαν
 εν τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγο
 τε ρα ββει φαγε.ον. ηλλεν γαρ απονηκεαν
 οι δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υ
 35 μεις ουκ οιδατε. η πιστευσητε.
 ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις η
 νεγκεν αυτω φαγειν. λεγει αυτοις ο ις εμον
 βρωμα εστιν ινα ποιησω το θελημα του πεμψα
 40 τος με και τελειωσω αυτου το εργον. ο ις και
 ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και
 ο θερισμος ερχεται. ινα και οι δουλοι αυτου
 ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υ

μων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισι προς θε
 ρισμον. ηδη ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει
 καρπον εις ζωην αιωνιον· ινα ο σπειρων ομου και
 ρη και ο θεριζων εν γαρ τωτω τουτω ο λογος εστιν αληθι
 5 νος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων.
 εγω αποστειλα υμας θεριζειν· ο ουχ υμεις κεκοπια
 κατε· αλλοι κεκοπιακασι και υμεις τον κοπον αυ
 των εισεληλυθατε.
 10 εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν
 εις αυτον των σαμαρειτων· ιδια τον λογον της
 γυναικος μαρτυρουσης· οτι ειπεν μοι παντα.
 α· εποησα ως ουν ηλθον προς αυτον· οι σαμαρει
 ται ηρωτων αυτον μειναι προς αυτους· και εμει
 νεν εκει δυο ημερας· και πολλω πλειους επιστευ
 15 σαν δια τον λογον αυτου· τη τε γυναικι ελεγον·
 οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν· αυτων
 τοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν· οτι ουτος εστιν
 αληθως ο σηρ του κοσμου.
 20 μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν εις
 την γαλιλαιαν.
 αυτος γαρ ις εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη
 ιδια πατριδι· τιμην ουκ εχει·
 25 οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν· εδεξαντο αυ
 τον· οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες· οσα εποησε
 εν ιεροσολυμοις· εν τη εορτη· και αυτοι γαρ ηλ
 30 θον εν τη εορτη·
 ηλθεν ουν καλιν εις την κανα της γαλιλαιας· οπου
 ε[π]οησεν το υδωρ οινον· και ην τις βασιλικος
 ου [ο υ]ς ησθενει εν καφαρναουμ· ουτος ακου
 35 σας· οτι ις ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν·
 ηλθεν προς αυτον· και ηρωτα· ινα καταβας ιαση
 ται αυτου τον υιον· ημελλεν γαρ αποθνησκειν·
 ειπεν ουν ο ις προς αυτον·· εαν μη σημεια και τε
 40 ρατα ιδητε· ου μη πιστευσητε·
 λεγει προς αυτον ο βασιλικος κε· καταβηθι· πριν
 αποθανειν το παιδιον μου·
 λεγει αυτω ο ις· πορευου· ο υιος σου ζη· και επι
 στευσεν· ο ανος τω λογω· ον ειπεν αυτω ο ις· και
 45 εκορευετο·
 ηδη δε αυτου καταβαινοντος· οι δουλοι αυτου
 υπηνητησαν αυτω· και απηγγειλαν λεγοντες·

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40

οτι παις αυτου ζη.εφυθετο ουν την ωραν παρ αυ
 των εν η κομψοτερον εσχεν.
 ειπον ουν αυτω οτι εχθες ωραν εβδομην.αφηκε
 αυτον ο πυρετος.
 5 εγνω ουν ο πῆρ αυτου. οτι εκεινη τη ωρα εν η ειπεν
 αυτω ο Ις ο υιος σου ζη. και επιστευσεν αυτος και
 η οικια αυτου ολη.
 10 τουτο δε παλιν δευτερον σημειον εκοιησεν ο Ις
 ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν.
 10 ΛΗ μετα ταυτα. ην η εορτη των ιουδαιων και ανε
 βη ο Ις εις ιεροσολυμα.
 15 εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη
 κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεν
 τε στοας εχουσα. εν ταυταις κατεκειτο πληθος
 15 των ασθενουντων. τυφλων. χωλων. ξηρων.
 ην δε τις ανος εκει. τριακοντα και οκτω ετη εχων
 εν τη ασθενεια αυτου.
 20 ΛΘ τουτον ιδων ο Ις κατακειμενον. και γνους οτι
 πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω.θελεις υ
 20 γιης γενεσθαι.
 απεκριθη αυτω ο ασθενων κε ανον ος ουκ εχω (ινα
 25 οταν ταραχθη το υδωρ εμβαλη με εις την κολυμ
 βηθραν. εν ω δε ερχομαι εγω. αλλος προ εμου
 καταβαινει.
 25 λεγει αυτω ο Ις. εγειρε αρον τον κραβαττον σου
 και περιπατει και ευθεως εγενετο υγιης ο ανος.
 και ηρεν τον κραβαττον εαυτου και περιεπατει. ην
 30 δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα.
 ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω. σαββα
 30 τον εστιν. και ουκ εξεστι σοι αραι τον κραβαττο
 σου. ο δε απεκριθη αυτοις. ο ποιησας με υγιη εκει
 35 νος μοι ειπεν αρον τον κραβαττον σου και περι
 τει ηρωτησαν ουν αυτον. τις εστιν ο ανος ο ειπω
 σοι αρον και περιπατει. ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις ε
 35 στιν ο γαρ Ις εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω
 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο Ις εν τω ιερω. και ει
 40 πεν αυτω. ιδε υγιης γεγονας. μηκετι αμαρτανε
 ινα μη χειρον σοι τι γηνηται.
 απηλθεν ο ανος και ειπεν τοις ιουδαιοις οτι Ις εστι
 40 ο ποιησας αυτον υγιη. και δια τουτο εδιωκον οι ιου
 δαιοι τον Ιν οτι ταυτα εκοιει εν σαββατω.

- ω το θελημα το εμον/αλλα το θελημα του πεμ
 ψαντος με. ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω.
 εξ αυτου. αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα.
 τουτο γαρ εστιν το θελημα του πρς μου. ινα κας ο θε
 5 ωρων τον υν και πιστευων εις αυτον/εχη ζω
 ην αιωνιον. και αναστησω αυτον εγω τη (η
 εσχατη ημερα.
 10 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου/οτι ειπεν/
 εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου και
 ελεγον ουχ ουτος εστιν ις ο υς ιωσηφ. ου ημεις
 οιδαμεν τον πρα και την μρα πως νυν λεγει οτι
 εκ του ουρανου καταβεβηκα.
 15 απεκριθη ο ις και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε με
 τ αλληλων ουδεις δυναται ελθειν προς με. εαν
 μη ο πηρ ο κεμψας με ελκυση αυτον. καγω ανα
 στησω αυτον εν τη εσχατη ημερα.
 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις. και εσο
 20 ται παντες διδακτοι θυ/πας ο ακουσας παρα του
 πρς και μαθων. ερχεται προς με. ετι εστιν και ζω
 ουχ οτι τον πρα εωρακεν τις. ει μη ο ων παρα του
 25 θυ. ουτος εωρακεν τον πρα.
 εβ αμην αμην λεγω υμιν. ο πιστευων [εχει] ζωην γεν. δια
 αιωνιον.
 30 εγ ειμι ο αρτος της ζωης. οι πρες υμων εφαγο
 εν τη ερημω το μαννα και απεθανον. ουτος εστι
 ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων. ινα/ τις ε
 35 ξ αυτου φαγη και μη αποθανη.
 εδ εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου κατα
 βας. εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου. ζησεται
 40 εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ
 μου εστιν. υπερ της του κοσμου ζωης. ει ο αγιος
 εμαχοντο ουν οι ιουδαιοι προς αλληλους λεγον
 45 τες. πως δυναται ημιν ουτος δουναι την σαρκα
 φαγειν. ειπεν ουν αυτοις ο ις αμην αμην λεγω
 υμιν. εαν μη φαγητε την σαρκα του υυ του ανου
 και πιητε αυτου το αιμα. ουκ εχετε ζωην ε
 50 ν εαυτοις. ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα
 εχει ζωην αιωνιον. καγω αναστησω αυτον εν τη
 εσχατη ημερα.
 η γαρ σαρξ μου αληθης εστι βρωσις. και το αιμα μου

αληθής ἐστὶ πῶς· οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
 5 ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα. ἐ-
 ν ἐμοὶ μένει καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλεν με
 ὁ ζῶν πᾶρ. καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πᾶρ. καὶ ὁ τρώγων με κα-
 10 κείνος ζήσει). οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ κα-
 ταβάς· οὗ καθὼς ἔφαγον οἱ πᾶρες καὶ ἀπέθανον. ὁ
 τρώγων τούτον τὸν ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα.
 ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν καφαρναούμ.
 15 πολλοὶ οὖν ἀκουσάντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
 εἶπον. σκληρὸς ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος. τίς δύναται
 αὐτοῦ ἀκουεῖν. ἰδὼν δὲ ὁ ἰς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γόγγυζουσιν περὶ τούτου
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. εἶπεν αὐτοῖς. τούτο ὑμᾶς
 20 σκανδαλίζει. εἰ οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα
 ἐκ τοῦ πᾶρ, ἐστὶν τὸ ζῶσποιον. ἡ σὰρξ, οὐκ ὠφε-
 λεῖ οὐδέν. τα ρήματα α ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν. πᾶν ἐστὶν καὶ ζῶ-
 25 ἡ ἐστὶν ἀλλ εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ πιστεύουσιν.
 ὅβ ηδεῖ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰς. τινες εἰσὶν οἱ μὴ πιστευόντες
 30 καὶ [τίς ἐστὶν] ὁ παραδῶσων αὐτόν. καὶ εἶπεν. διὰ
 τούτο εἶρηκα ὑμῖν. ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς
 ἐμὲ. εἰ μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πᾶρ.
 35 ἐκ τούτου πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον
 εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπατοῦν.
 εἶπεν οὖν ὁ ἰς τοῖς δώδεκα. μὴ καὶ ὑμεῖς θελετε
 40 ὑπαγεῖν. ἀπεκριθὲν αὐτῷ σίμων πέτρος κέ πρὸς τίνα ἀπελευ-
 σόμεθα. ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις. καὶ ἡμεῖς
 πεπιστευκαμέν. καὶ ἐγνώκαμεν. ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος
 τοῦ θεοῦ. ἀπεκριθὲν αὐτοῖς ὁ ἰς. οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς
 45 δώδεκα ἐξελέξαμην καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διαβόλος ἐστὶ.
 εἶπεν δὲ τὸν ἰουδαὸν σίμωνος ἰσκαριώτου. οὗτος
 50 γὰρ ἐμελλεν παραδίδοναί αὐτόν· ἐκ τῶν δώδεκα
 καὶ μετὰ ταῦτα περιεπατεῖ ὁ ἰς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. οὐ γὰρ
 ἠθέλην ἐν τῇ ἰουδαίᾳ (περικατε)ῖν ὅτι ἐζητοῦν αὐτόν
 οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.
 ἡν δὲ ἐγγὺς ἡ εορτὴ τῶν ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία
 40 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ μετὰ
 βῆθι· ἐντευθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν ἰουδαίαν. ἵνα καὶ

πας ο ποιων την αμαρτιαν. δουλος εστι της αμαρτι
 ας. ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα. ο υς
 μενει εις τον αιωνα εαν ουν ο υς υμας ελευθερωση
 οντως ελευθεροι εσεσθε. ~~αυτον εμαυτον. η δοξα μου~~
 5 οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτει
 ναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν. α εγω εωρακα
 παρα τω πρι λαλω και υμεις ουν α ηκουσατε παρα
 του πρς υμων ποιεите. ~~οτι ουκ ειδα αυτον εσθαι~~
 απεκριθησαν και ειπαν αυτω ο πρ των αβρααμ εστι.
 10 λεγει αυτοις ο ις ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του
 αβρααμ εποιετε αν. νυν δε ζητειτε μεταποκτειναι
ανον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα
 παρα του θυ. τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν. υμεις ποι
 ειτε τα εργα του πρς υμων ~~αυτοις~~.
 15 ειπον ουν αυτω. ημεις εκ κορνειας ου γεγεννημε
 θα. ενα πρα εχομεν τον θυ. ουν λιθους ~~ινα βαλωσι~~
 ειπεν αυτοις ο ις ει ο θς πρ υμων ην ηγαπατεσαν εμε.
 εγω γαρ εκ του θυ εξηλθον και ηρω ουδε γαρ απ εμαυ
 του εληλυθα. αλλ εκεινος με απεστειλεν. δια τι την
 20 λαλιαν την εμην ου γινωσκετε. οτι ου δυνασθε α
 κουειν τον λογον τον εμον. ~~ουτοι λεγοντες ραβ~~
 υμεις εκ του πρς του διαβολου εστε. και τας επιθυμι
 ας του πρς υμων θελετε ποιειν. εκεινος ανθρωπο
 κτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκε ~~αυτου~~
 25 οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος ~~εργα~~
 εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πρ.
 αυτου εγω δε οτι την αληθειαν λεγω υ(μι)ν. ου πιστευ
 ετε μοι. τις εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιας. ει αλη
 θειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι. οων εκ του
 30 θυ τα ρηματα του θυ ακουει. δια τουτο υμεις ουκ ακου
 ετε οτι εκ του θυ ουκ εστε. ~~εις την κολυμβησαν~~
 απεκριθησαν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω ου καλως
 λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον
 εχεις απεκριθη ις. εγω δαιμονιον ουκ εχω. αλλα τις
 35 μω τον πρα μου και υμεις ατιμαζετε με. εγω δε ου
ζητω την δοξαν μου. εστιν ο ζητων και κρινων. ~~τιν~~. ~~αλ~~
 αμην αμην λεγω υμιν. εαν τις τον εμον λογον τηρη
 ση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα.
 ειπον αυτω οι ιουδαιοι. νυν εγνωκαμεν οτι δαιμο
 40 νιον εχεις. αβρααμ απεθανεν και οι προφηται. και
 συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση. ου μη γευ

σηται θανάτου εις τον αιωνα. μη συ μείζων ει του
 πρς ημων αβρααμ. οστις απεθανεν και οι προφηται α
 πεθανον. τινα σεαυτον ποιεις.
 απεκριθη ις. εαν εγω δοξασω εμαυτον. η δοξα μου
 5 ουδεν εστιν.
 εστιν ο πηρ μου ο δοξαζων με. ον υμεις λεγετε οτι
 θς ημων εστιν και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οι
 δα αυτον. και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι
 10 ομοιος υμων ψευστης. αλλ οίδα αυτον και τον
 λογον αυτου τηρω.
 αβρααμ ο πηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημε
 ραν την εμην και ιδεν και εχαρη.
 ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον. πεντηκοντα ετη
 ουκω εχεις και αβρααμ εωρακας.
 15 ειπεν αυτοις ις. αμην αμην λεγω υμιν. πριν αβρα
 αμ γενεσθαι εγω ειμι. ηραν ουν λιθους ινα βαλωσι
 επ αυτον. ις δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου
 και διελθων δια μεσου αυτων εκορευετο και πα
 ρηγεν ογτως.
 20 και παραγων ιδεν ανον τυφλον εκ γενετης. και η
 ρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραβ
 βει. τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου. ινα τυ
 φλος γεννηθη.
 απεκριθη ις. ουτε ουτος ημαρτεν. ουτε οι γονεις αυτου
 25 αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θυ εν αυτω. εμε δει εργα
 ζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με ως ημερα εστιν.
 ερχεται νυξ. οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι. οταν εν τω
 κοσμω ω φως ειμι του κοσμου. ταυτα ειπων εκτυσε
 30 χαμαι και εκοιτησεν πληον εκ του πτυσματος και επε
 χ)ρ(ισεν) τον πληον επι τους οφθαλμους του τυφλου.
 και ειπεν αυτω. υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν
 του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος ακηλθε
 ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων.
 35 οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερο
 οτι προσαιτης ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημε
 νος και προσαιτων. αλλοι ελεγον. οτι ουτος εστιν. αλ
 λοι ελεγον ουχι αλλα ομοιος αυτω εστιν. εκεινος ε
 λεγεν. οτι εγω ειμι.
 40 ελεγον ουν αυτω. πως ουν ηνεωχθησαν σου οι οφθαλ
 μοι απεκριθη εκεινος. ανος ο λεγομενος ις. πληον
 εκοιτησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπε

γουσιν αυτω οι μαθηται ραββει νυν εζητουν σε λι
 θασαι οι ιουδαιοι. και παλιν υπαγεις εκει το προς
 απεκριθη $\overline{\iota\varsigma}$. ουχι δωδεκα ωραι εισι της ημερας εαν
 τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φως
 5 του κοσμου τουτου βλεπει εαν δε τις περιπατη εν
 τη νυκτι προσκοπτει οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω.
 ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοις. λαζαρος
 ο φιλος ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εκει
 εξυπνισω αυτον.
 10 ειπον ουν οι μαθηται αυτω $\overline{\kappa\epsilon}$ ει κεκοιμηται σωθη
 σεται. ειρηκει δε ο $\overline{\iota\varsigma}$ περι του θανατου αυτου
 εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του
 υπνου λεγει.
 15 τοτε ουν ειπεν αυτοις ο $\overline{\iota\varsigma}$ παρρησια λαζαρος απεθα
 νεν και χαιρω δι υμας ινα πιστευσητε οτι ουκ η
 μην εκει αλλα αγωμεν προς αυτον. πως εφίλει αυτον.
 ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συ
 μαθηταις αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν
 20 μετ αυτου.
 ελθων ουν ο $\overline{\iota\varsigma}$ ευρεν αυτον τεσσαρας ηδη ημερας
 εχοντα εν τω μνημιω ην δε η βηθανια εγγυς τω
 ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαεντ(α)
 πολλοι δε εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς την
 μαρθαν και μαριαμ ινα παραμυθησωνται αυτας πε
 25 ρι του αδελφου αυτων.
 η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι $\overline{\iota\varsigma}$ ερχεται υπηντησε
 αυτω. μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο.
 ειπεν ουν η μαρθα (προς $\overline{\iota\kappa\epsilon}$ ει ης) ωδε ουκ αν απε
 θανεν ο αδελφος μου και νυν οίδα οτι οσα εαν αι
 30 τηρη τον $\overline{\theta\upsilon}$ δωσει σοι ο $\overline{\theta\varsigma}$.
 λεγει αυτη ο $\overline{\iota\varsigma}$ αναστησεται ο αδελφος σου λεγει
 αυτω η μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστα
 σει εν τη εσχατη ημερα.
 ειπεν αυτη ο $\overline{\iota\varsigma}$ εγω ειμι η αναστασις και η ζωη. ο πι
 35 στευων εις εμε καν αποθανη ζησεται και πας ο
 ζωη και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις το
 αιωνα πιστευεις τουτο.
 λεγει αυτω ναι $\overline{\kappa\epsilon}$ εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο $\overline{\chi\varsigma}$
 ο $\overline{\theta\varsigma}$ του $\overline{\theta\upsilon}$ ο εις τον κοσμον ερχομενος.
 40 και τουτο ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαμ
 την αδελφην αυτης λαθρα ειπ(ασα) ο διδασκαλος

παρεστί και φωνει σε
 εκεινη δε ως ηκουσέν ηγερθη ταχυ και ηρχετο προς
 αυτον ουπω δε εληλυθει ο Ις εις την κωμην. αλλ η
 5 ετι εν τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω η μαρθα.
 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια. και πα
 ραμυθουμένοι αυτην ιδοντες την μαριαμ οτι τα
 χυ ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη. δοξαν
 10 τες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει
 η ουν μαριαμ ως ηλθεν οπου Ις ην ιδουσα αυτον ε
 πεσεν αυτου προς τους ποδας λεγουσα αυτω Κε ει
 ης ωδε ουκ αν μου απεθανεν ο αδελφος.
Ις ουν ως ιδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθον
 15 τας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω
πνι και εταραξεν εαυτον και ειπεν που τεθεικατε
 αυτον. λεγουσιν αυτω. Κε ερχου και ιδε εδακρυσεν
 20 ο Ις ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον.
 τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ εδυνατο ουτος ο ανοι
 ξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και
 ουτος μη αποθανη.
 25 Ις ουν παλιν εμβριμησαμενος εν εαυτω ερχεται εις
 το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυ
 τω. λεγει ο Ις αρατε τον λιθον. λεγει αυτω η αδελφη
 του τετελ(ευτη)κοτος μαρθα Κε ηδη οζει τεταρ
 30 ταιος γαρ εστιν.
 λεγει αυτη ο Ις ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψη
 την δοξαν του Θυ. ηραν ουν τον λιθον.
 35 ο δε Ις ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν Κε ευ
 χαριστω σοι οτι ηκουσας μου εγω δε ηδειν οτι πα
 τοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περι εστω
 40 τα ειπον. ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας.
 και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραξεν. λαζαρε
 δευρο εξω.
 45 εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας
 και τας χειρας κირιαις και η οψις αυτου σουδαρι
 50 ω περιεδεδετο.
 λεγει (ις αυτοις) λυσατε αυτον και αφετε αυτον υπαγειν
 πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οτι ελθοντες προς τη
 55 μαριαμ και θεασαμενοι ο εποιησεν (επιστευσεν
 εις) αυ(τον).
 60 τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους
 και ειπον αυτοις ο εποιησεν Ις.

λεγει αυτω πετρος. ου μη νιψης μου τους ποδας εις
 τον αιωνα. απεκριθη ις αυτω. εαν μη νιψω σε. ου
 κι εχεις μερος μετ εμου. αυτω κοινησεν τοτε εις
 λεγει αυτω σιμων πετρος. κε μη τους ποδας μου μο
 5 νον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην. αυτω αυτος
 λεγει αυτω ο ις. ο λελουμενος ουκ εχει χρειαν ει μη
 τους ποδας νιψασθαι. αλλ εστιν καθαρος ολος. και
 υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες. ηδει γαρ τον πα
 10 ραδιδοντα αυτον. δια τουτο ειπεν οτι ουχι παντες
 καθαροι εστε. εκεινος εστραθεν εδωκε την δε νοση
 οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα του αυτου
ιματια αυτου. και ανεπεσεν καλιν ειπεν αυτοις. γι εν
νωσκετε τι πεποιηκα υμιν. αυτων.)
υμεις φωνειτε μεν ο διδασκαλος και οι κς και καλως
 15 λεγετε ειμι γαρ. αυτοις οτι ουκ εγω εκαγω. ο
πιζ ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κς και ο διδασκα
λος και υμεις οφειλετε αλληλων νικτειν τους πο
δας. υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν. τινα καθως εγω ει
ποιησα υμιν και υμεις κοιητε. αυτων
 20 πιη αμην αμην λεγω υμιν. ουκ εστιν δουλος μειζων του
κυ αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτου.
ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν κοιητε αυτα. αυτων
πιθ ου περι παντων υμων λεγω. εγω οιδα τινας εξελεξα
μην. αλλ ινα η γραφη πληρωθη. ο τρων μου τον αρι
 25 τον εκτηρεν εκ εμε την πτερναν αυτου. απ αρτι λεγω
υμιν προ του γενεσθαι. τινα οταν γενηται πιστευ
ητε οτι εγω ειμι. ου μη αλεκτηρ φωνησει εως ου.
ρκ αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων αν τινα πεμψω εμε
λαμβανει. ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον τον ον
 30 πεμψατα με. πιστευετε εν τη οικια του κρς μου μονα
ρκα ταυτα ειπων ο ις εταραχθη τω πνι και εμαρτυρη
σεν και ειπεν. υμιν και εν το εωθεν και επισταση
αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με. ος
ρκβ εβλεπον εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι πε πο εγω
 35 ρι τινος λεγει. αυτων.
ρκγ η ανακειμενος εις εκ των μαθητων αυτου εν τω
κολπω του τυ ον ηγαπα ο ις. νευει (τουτω σιμων πετρος
και λεγει αυτω. ειπε τις εστιν περι ου λεγει αναπεσω
εκεινος ουτως επι το στηθος του τυ λεγει αυτω εγω
 40 κε τις εστιν. τον κρα μου εν ηδαιτε. απ αρτι γι νωσκε
αποκρινεται ουν ο ις. εκεινος εστιν ω εγω βαψω το ψω

μιον και δωσω αυτω. τον κορυμβον.

PKA βαψας ουν το ψωμιον λαμβανει και διδωσιν ιουδα αιμωνος ισκαριωτου και μετα το ψω(μιον) τοτε εισ ηλθεν εις εκεινον ο σατα(νας). υμων και εν ε

5 PKE λεγει ουν αυτω ο ις ο κοιεις ποιησον ταχειον. τουτο

PH δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυ τω. τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ις αγορασον ων χρειαυ εχο

10 PHA ουν το ψωμιον εκεινος εξηλθεν ευθως. την δε νυξ. οτε ουν εξηλθεν. λεγει ο ις. νυ εδοξασθη ο υς του ανου και ο θς εδοξασθη εν αυτω κ(αι ο θς δοξασει αυτον εν (εαυτω και ευθως δοξασει αυτον.)

τεκνυια ετι μικρον μεθ υμων ειμι. ζητησετε με. και

15 καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου εγω υπαγω. υ μεις ου δυνασθε ελθειν. τε οτι εγω παρε του

και υμιν λεγω αρτι. εντολην και νην διδωμι υμιν. ινα αγαπατε αλληλους. καθως ηγαπησα υμας. ινα και

υμεις αγαπατε αλληλους. εν τουτω γνωσονται

20 παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχη

PKZ τε εν αλλοις. λεγει αυτω σιμων πετρος. κε που υπαγεις. απεκριθη ις. οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολου

θειν ακολουθησεις δε υστερον. εν οτι ακο ου

λεγει αυτω πετρος. κε δια τι ου δυναμαι σοι νυν ακο

25 PNB λουθειν την ψυχην μου υπερ σου θησω. σου ερχεται

αποκρινεται ις την ψυχην σου υπερ εμου θησεις.

αμην αμην λεγω σοι. ου μη αλεκτωρ φωνησει εως ου

απαρνηση με τρεις. εστιν.

PKZ μη παρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θν

30 και εις εμε πιστευετε εν τη οικια του πρς μου μοναι

πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτι πορευομαι ε

τοιμασαι τοπον υμιν και εαν πορευθω και ετοιμασω

υμιν τοπον. παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς

εμαυτον. ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε. και οπου εγω

35 υπαγω οιδατε την οδον. ις σαρκος ινα παν

λεγει αυτω θωμας κε. ουκ οιδαμεν που υπαγεις (πως

οιδαμεν την οδον. ις ζωη ινα γινωσκωσι ος

λεγει αυτω ις. εγω ειμι η οδος και η αληθεια. και η ζωη.

ουδεις ερχεται προς τον πρσ ει μη δι εμου. ει εγνω

40 κειτε με και τον πρσ μου αν ηδειτε. απ αρτι γινωσκε

τε αυτον και εωρακατε. η η ειπον (πρσ) του του

κόσμον είναι παρα σοι. εφανέρωσα σου το ὄνομα
 τοῖς ἀνθρώποις. οὓς δέδωκας μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοι ἡσά-
 και ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας. καὶ τὸν λόγον σου τε-
 τηρήκασιν. νῦν ἐγνώσαν. ὅτι πάντα ὅσα δέδωκας
 5 μοι. παρα σου εἰσιν. ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἐδωκας μοι δε-
 δωκα αὐτοῖς. καὶ αὐτοὶ ἐλάβον καὶ ἐγνώσαν ἀλη-
 θῶς ὅτι παρα σου ἐξηλθόν. καὶ ἐπίστευσαν ὅτι συ-
 με ἀπεστείλας.
 ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρώτω. συ περὶ τοῦ κόσμου ἐρώτω.
 10 ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκας μοι. ὅτι σοὶ εἰσιν καὶ τὰ ἐμα-
 πάντα ἃ ἐστίν. καὶ τὰ ἃ ἐμα. καὶ δεδοξασμαι ἐν αὐ-
 τοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ. καὶ οὗτοι ἐν τῷ
 κόσμῳ εἰσιν. καὶ γὰρ πρὸς σε ἐρχομαι.
 15 πέρ ἀγίε. τηρήσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου ᾧ δέδω-
 κας μοι ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ὅτε μὴν. μετ' αὐτῶν
 ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου ᾧ ἐδωκας μοι
 καὶ ἐφυλάξα καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰμὴ ὁ υἱὸς
 τῆς ἀπώλειας ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σε
 20 ἐρχομαι. καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ. ἵνα ἔχω-
 σιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ταῖς
 καρδίαις (σ)εαυτῶν.
 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου. καὶ ὁ κόσμος ἐμί-
 σῃσεν αὐτοὺς ὅτι οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ
 οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐρώτω ἵνα ἀρῇς αὐτοὺς ἐκ τοῦ
 25 κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ εἰσιν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου. ἀψι-
 σσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθεία ἐστὶ
 καθὼς ἐμε ἀπεστείλας εἰς τὸν κόσμον. καὶ γὰρ ἀπεστεί-
 λα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
 30 ἐμαυτὸν. ἵνα ᾧσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. συ
 περὶ τούτων δὲ ἐρώτω μόνον. ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευ-
 ὄντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμε ἵνα πάντες ᾧσιν
 καθὼς συ πέρ ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν σοὶ. ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖ-
 ᾧσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστευῇ ὅτι συ με ἀπεστείλας. κα-
 35 γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκας μοι. δέδωκα αὐτοῖς. ἵνα ᾧ-
 σιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ συ ἐν ἐμοὶ. ἵνα
 ᾧσιν τετελειωμένοι εἰς εἰς ἐν ἵνα γίνωσκῃ ὁ κόσμος ὅ-
 τι συ με ἀπεστείλας. καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμε ἡγά-
 πησας. πέρ οὓς δέδωκας μοι. θέλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ κα-
 40 κείνοι ᾧσιν μετ' ἐμοῦ. ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐ-
 μὴν ἣν δέδωκας μοι ὅτι ἡγάπησας με πρὸ καταβολῆς

- κόσμου. περ δικαίε. κε ο κόσμος σε ουκ εγνώ. εγώ δε
σε εγνων και ουτοι εγνώσαν οτι συ με απεστείλας.
 και εγνώρισα αυτοις το ονομα σου. και γνώρισω. ινα οι
 η αγαπη ην ηγάπησας με εν αυτοις η. καγώ εν αυτοις.
 5 ταυτα ειπων ο ις εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου. πε
ραν του χειμα(ρρ)ου των κεδρων οπου ην κηπος ει
ς ον εισηλθεν αυτος] και οι μαθηται αυτου.
ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον. οτι
 πολλακις συνηχθη ο ις εκει μετα των μαθητων αυτου.
 10 ο συν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεω
 και φαρισαιων υπηρετας. ερχεται εκει μετα φανω
 και λαμπαδων και οπλων.
ις συν ιδως παντα τα ερχομενα εκ αυτου εξηλθεν (υκ)η
 και λεγει αυτοις. τινα ζητειτε. απεκριθησαν αυτω
 15 ιν τον ναζωραιον.
 λεγει αυτοις ο ις. εγώ ειμι. ειστηκει δε και ιουδας ο πα
 ραδιδους αυτον μετ αυτων.
ως συν ειπεν αυτοις οτι εγώ ειμι. απηλθον εις τα ο
πισώ και επεσαν χαμε. καλιν συν επηρώτησεν αυ
 20 τους. τινα ζητειτε οι δε ειπον ιν τον ναζωραιον.
 απεκριθη ις. ειπον υμιν οτι εγώ ειμι. ει συν εμε ζητειτε
αφετε τουτους υπαγειν. ινα πληρωθη ο λογος ον ει
πεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ου
θενα. σιμων συν πετρος εχων μαχαιραν. ειλκυσε
 25 αυτην και επεσεν τον του αρχιερεως δουλον και
 απεκοψεν αυτου το ωταριον το δεξιον. ην δε ονο
μα τω δουλω μαλχος.
ειπεν συν ο ις τω πετρω. βαλε την μαχαιραν εις την θη
κην. το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πηρ ου μη πιω αυτο.
 30 η συν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπερεται των ιουδαι
ων συνελαβον τον ιν. και εδηραν αυτον.
και απηγαγον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος
του καιφα. ος ην αρχιερεως του ενιαυτου εκεινου. ην δε
και καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμ
 35 φερει ενα ανων αποθαν(ει)ιν υπερ του λαου.
ηκολουθει δε αυτοις σιμων πετρος και ο αλλος μα
θηταις. ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχι
ερει και συνεισηλθεν τω ιν εις την αυλην του αρ
χιερεως. ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω.
 40 εξηλθεν συν ο μαθητης ο αλλος ο (γνωστος του αρ τι εποιησας
χιερεως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρο.

- PEH λέγει ουν τῷ πετρῷ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός. μή καὶ σὺ
 συ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ~~θυρῶν καλεῖσθαι~~
 PEB λέγει ἐκεῖνος. οὐκ εἰμι. εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ
 5 υπηρέται ἀνθρακίαν πεποιηκότες ὅτι ψυχὸς ἦν καὶ ἵστρος μου
 ἐθερμαίνοντο ἤν δὲ καὶ ὁ πετρός μετ' αὐτῶν ἐστῶς
 καὶ θερμαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν
 ITH τὸν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ
 PO ἀπεκρίθη ὁ ἴς. ἐγὼ παρηρσία ἐλάλησα τῷ κόσμῳ. ἐγὼ
 πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ οἴκου
 10 πάντες οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται. καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλά
 λησα οὐδέν. τί με ἐρώτας. ἐρωτήσον τοὺς ἀκτμοὺς
 POA τας. τί ἐλάλησα αὐτοῖς. ἴδε οὗτοι οἰδοῦσιν. αἱ εἰπὼν ἐγώ.
 POB ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος. εἰς τῶν παρε[σ]τώτων (υκ) ἡ
 ρετῶν ἔδωκεν ράπισμα τῷ ἰϋ. εἰπὼν. οὕτως ἀποκρι
 15 νη τῷ ἀρχιερεῖ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ἴς. εἰ κακῶς ἐλάλησα
 POT μαρτυρήσον περὶ τοῦ κακοῦ. εἰ δὲ καλῶς τί με ὀρέεις.
 POA ἀπεστείλεν οὖν αὐτὸν ὁ ἀννάς δεδεμένον πρὸς καίαν
 φαντὸν ἀρχιερεῖ. ἤν δὲ σίμων πετρός ἐστῶς καὶ θερ
 μαίνόμενος. εἰπὼν οὖν αὐτῷ. μή καὶ σὺ ἐκ τῶν μα
 20 θ(ήτων) εἰ ἐκεῖνου. ἠνῆρατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν οὐκ εἰ
 μι. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερεὺς συγγενῆς
 ὧν οὐ ἀπέκοψεν πετρός τὸ ὄψιον οὐκ ἐγώ σε ἴδον
 ἐν τῷ κήλῳ μετ' αὐτοῦ. ~~εἰσὼν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἴς ἐστίν.~~
 25 πάλιν οὖν ἠνῆρατο πετρός καὶ εὐθεὶς ἀλεκτρω ἐφώ
 τησεν. ἀγούσιν οὖν τὸν ἰν ἀπὸ τοῦ καίαν εἰς τὸ κραι
 τῶριον. ἤν δὲ κραι. καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ κραι
 30 τῶριον ἵνα μὴ μίανθωσιν ἀλλὰ φάγωσι τὸ πάσχα.
 ἐξήλθεν οὖν ὁ κεῖλατος ἐξω πρὸς αὐτοὺς. καὶ φησὶν. τί
 να κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀπεκρίθη
 35 καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιῶν οὐκ ἂν σοὶ παρε
 δώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς κεῖλατος. λαβέτε αὐτόν
 ὑμεῖς. καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἰς τὴν
 εἰκὼν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι. ἦν οὐκ ἐξεστὶν ἀποκτείνειν οὐδε
 να. ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰϋ πληρωθῇ ὃν εἶπειν σημαινῶν κοί
 40 ω θανάτῳ ἡμέλλεν ἀποθνήσκειν. ~~ἐχθρῶν.~~
 POH εἰσηλθὼν οὖν πάλιν εἰς τὸ κραιτῶριον ὁ κεῖλατος καὶ ἐφώνη
 σεν τὸν ἰν καὶ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων
 POB ἀπεκρίθη ὁ ἴς ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι εἰπὼν σοὶ
 περὶ ἐμοῦ. ἀπεκρίθη ὁ κεῖλατος μῆτι ἐγὼ ἰουδαῖος εἰμι τὸ
 40 EEB ἔθνος τοῦ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκαν σε ἐμοί. τί ἐποίησας
 ἀπεκρίθη ἴς ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ

ΣΙΖ και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου
 και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ις των θυρων κεκλεισμε-
 νων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ειτα λεγει
 τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου
 5 και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου
 και μη γινου απιστος αλλα πιστος.
 ΣΙΗ απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κς μου και ο θς μου
 λεγει αυτω ο ις οτι εωρακας με κεπιστευκας. μακαριοι
 10 οι μη ιδοντες και πιστευσαντες. πολλα μεν ουν και αλ-
 λα σημεια εκοιτησεν ο ις ενωπιον των μαθητων αυτου
 α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω. ταυτα δε τον
 γεγραπται ινα πιστευσητε. οτι ις εστιν ο χς ο υς του θυ και
 ινα πιστευοντες ζωην αιωνιον αιωνιον [εχητε εν τω
 15 ονοματι αυτου μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον πα-
 λιν ις τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος
 εφανερωσεν δε ουτως. ησαν ομου σιμων πετρος
 και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθανηλ ο απο κα-
 να της γαλιλαιας. και οι του ζεβεδαιου υιοι και αλλοι εκ των
 20 μαθητων αυτου δυο λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω-
 αλιευειν λεγουσιν αυτω. ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλ-
 θον και ενεβησαν εις το πλοιον και εν εκεινη τη νυκτι επι-
 ασαν ουδεεν πρωιας δε ηδη γινομενης. εστη ις εις τον
 αιγιαλον ου μεντοι ηδειςαν οι μαθηται οτι ις εστιν. τι
 25 λεγει ουν αυτοις ο ις παιδια μη τι προσφαγιον εχετε
 απεκριθησαν αυτω. ου.
 ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου της
 το δικτυον και ευρησετε. ουκ ειπεν δε αυτω ο ις οτι ουκ ε-
 βραλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυον απο του πληρος θε-
 30 θους των ιχθυων. λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον η και γαρ
 γαπα ο ις τω πετρω. ο κς εστιν.
 σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κς εστιν τον επενδυ-
 την διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις τη
 θαλασσαν οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον. ου γαρ
 ησαν μακραν απο της γης αλλα ως απο πηχων διακο-
 35 σιων συροντες το δικτυον των ιχθυων.
 ΣΚΑ ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν
 κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον
 λεγει αυτοις ο ις ενεγκατε απο των οψαριων ων εκια-
 σατε νυν ανεβη ουν σιμων πετρος και ειλκυσεν το δι-
 40 κτυον εις την γην μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πε-
 τήκοντα τριων και τοσούτων οντων ουκ εσχισθη το

δικτυον λεγει αυτοις ο ις δευτε αρι(στη)σατε.

ΣΚΑ ουδεις ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδο
τες οτι ο κς εστιν. ερχεται ο ις και λαμβανει τον αρτον

ΣΚΕ και διδωσιν αυτοις. και το οψαριον ομοιως τουτο ηδη τρι

5 ΣΚΖ τον εφανερωθη ις τοις μαθηταις εγερθεις εκ νεκρων
οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ις σιμων ιωαν
νου αγαπας με πλεον τουτων. λεγει αυτω ναι κε συ οιδας
οτι φιλω σε. λεγει αυτω βοσκε τα προβατα μου.

ΣΚΗ παλιν λεγει αυτω δευτερον σιμων ιωαννου αγαπας με

10 λεγει αυτω ναι κε συ οιδας οτι φιλω σε.

ΣΚΘ λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατια μου. λεγει αυτω τριτον

ΣΛ σιμων ιωαννου φιλεις με. ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυ
τω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κε παντα συ οιδας
συ γινωσκεις οτι φιλω σε. λεγει αυτω ις βοσκε τα προ

15 ΣΛΑ βατια μου. αμην αμην λεγω σοι οτι ης νεωτερος εξω
νυες σεαυτον και περιεκατεις οκου ηθελες οταν δε γη
ρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος (ζωσει σε) και οι
σει οκου ου θελεις τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θα

ΣΛΒ νατω δοξασει τον θν. και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολου

20 θει μοι επιστραφεις ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον
ηγαπα ο ις ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δεικνω
επι το στηθος του ιυ και ειπεν αυτω τις εστιν ο παραδιδους
σε τουτον ουν ιδων ο πετρος λεγει τω ιυ κε ουτος δε τι
λεγει αυτω ο ις εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι
25 προς σε συ (δ)ε μοι ακολ(ουθεις).

εξηλθεν ουν ουτος ο λογος εις τους αδελφους οτι ο μαθη(της
εκεινος ουκ αποθνησκει ουκ ειπεν δε αυτω ο ις οτι ουκ α
ποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε.
ουτος εστιν ο μαθητης ο και μαρτυρων περι τουτων και γρα
30 ψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης αυτου η μαρτυρια εστιν
εστιν δε και αλλα πολλα α εποιησεν ο ις ατινα εαν γραφηται
καθ εν. ουδε αυτον οίμαι τον κοσμον χωρησειν τα γραφο
μενα βιβλια.

φαιου και σιμων ο ηρωδης και ιουδας ισκαριωτης

35 οστοι παντες ησαν αρησαντες ομοθυμαδον

τη προσευχη ουν κατα ι(ωαν)νην

αδελφους αυτους.

και εν ταυτη τη ρησει ταυτη εστασε πτερος εν πτερω

των αδελφων ειπεν ην δε οχλος σταντα και το

40 αυτω ωσει εστατον ελκυσεν αυτους ο ις και πλη

ρωσεν ταυτα ην προσεκεν το κνυ το αγιον δε

5 πνς αγίου ους εξελεξατο ανελημφθη ο ις και παρεστηρε
 εσυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμη
 ριοις. δι ημερων τεσσερακοντα οπτανομενος αυτοις και
 λεγων τα περι της βασιλειας του θυ και συναλιζομενος
 αυτοις παρηγγειλεν απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι
 10 αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του κρς ην ηκουσατε
 μου οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτι
 σθησεσθαι εν πνι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας.
 οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτουν αυτον λεγοντες. κε ει
 εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω
 15 ισλ. ο δε ειπεν προς αυτους ουχ υμων εστιν γινωσι χρο
 νους η καιρους ους ο κπρ εθετο εν τη ιδια εξουσια αλλα λημ
 ψεσθαι δυναμιν εκελθοντος του αγιου πνς εφ υμας και
 εσεσθαι μου μαρτυρες εν τε ιλημ και παση τη ιουδαια και
 σαμαρεια και εως εσχατου της γης.
 20 και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη
 υκελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων.
 και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουνον κορευομενου
 αυτου. και ιδου ανδρες δυο παριστηκεισαν αυτοις
 εν εσθησιν λευκαις οι και ειπαν.
 25 ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον
ουνον ουτος ο ις ο αναλημφθεις αφ υμων εις τον ουνον
 ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθαι αυτον κορευ
 ομενον εις τον ουνον.
 30 τοτε υπεστρεψαν εις ιλημ απο ορους του καλουμενου
 ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιλημ σαββατου εχον οδον.
 και οτε εισηλθον εις το υπερων ανεβησαν ου ησαν
 καταμενοντες.
 35 ο τε πετρος και ιωαννης και ιακωβος και ανδρεας φιλιπ
πος και θαμας βαρθολομαιος. και ματθαιος ιακωβος αλ
φαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου.
 40 ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδο
 τη προσευχη ουν γυνεξιν και μαρια τη μρι του ιυ και τοις
 αδελφοις αυτου.
 και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εμ μεσω
 των αδελφων ειπεν. ην δε οχλος ονομα^{των} επι το
 40 αυτο ωσει εκατον εικοσι. ανδρες αδελφοι εδει πλη
 ρωθηναι την γραφην ην προειπεν το πνα το αγιον δι

α στοματος δαδ. περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις
 συλαβουσιν. ιν οτι κατηριθμηνος ην εν ημιν. και ελαχε
 τον κληρον της διακονιας ταυτης ουτος μεν ουν εκτη
 5 σατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και πρινης γενομε
 νος ελακτησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαχνα
 αυτου και γνωστον εγενετο πασι τοις κατοικουσιν
ιλημ ωσται κληθηται το χωριον εκεινο τη ιδια διαλε
 κτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν (χωριον αιμα ρου
 10 τος γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων. τουτο ειναι
 γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοι
 κων εν αυτη.
 και την επισκοπην αυτου λαβετω ετερος δει ουν των
 συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω ω εις
 ηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κς ις αρξαμενος απο του
 15 βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανεληφθη
 αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου ουν η
 μιν γενεσθαι ενα τουτων. και εστησαν δυο ιωσηφ
 τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και
 ματθιαν και προσευξαμενοι ειπαν σοι κε καρδιογνω
 20 στα παντων αναδιξον ον εξελεξω εκ τουτων τω
 δυο ενα λαβειν τον τοπον της διακονιας ταυτης
 και αποστολης αφ ης παρεβη ιουδας πορευθησαι εις
 τον ιδιον τοπον. και εδωκαν κληρους αυτοις και ε
 πεσεν ο κληρος επι ματθιαν και συνεκατεψηφισθη με
 25 τα των ενδεκα αποστολων.
 και εν τω συνεληθουσθαι την ημεραν τη πεντηκοστης η
 σαν παντες ομου επι το αυτο και εγενετο αφνω εκ του
 ουρανου ηχος ωπερ φερομενης πνοης βιαιας
 και πληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθεζομε
 30 νοι και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσ
 σαι ωσει πυρος εκαθισεν δε εφ ενα εκαστον αυτω
 και πλησθησαν απαντες πνς αγιου και ηρξαντο
 λαλειν ετερες γλωσσαις καθως το πνα εδιδου απο
 φθεγγεσθαι αυτοις ησαν δε κατοικουντες εν ιλημ
 35 ανδρες ιουδαιοι ευλαβεις απο παντος εθνους των
 υπο τον ουρανον γενομενης δε της φωνης ταυτης
 συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουεν εις
 εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων ε
 40 ξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες ουκ ιδου
 απαντες ουτοι οι λαλουντες εισιν γαλιλαιοι. και πως
 ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων.

εν η εγεννηθημεν παρθοι και μηδοι και εμαλειται και
 οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν. τε και
 παππαδοκιαν ποντον και την ασιαν φρυγιαν τε και
 πανφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της
 5 κατα κυρηνην και οι επειδημουντες ρωμαιοι. ιου
 δαιοι τε και προσηλυτοι κρητες και αραβες ακουομε
 λαλουντων αυτων ταϊς ημετεραις γλωσσαις τα με
 γαλια του $\overline{\theta\upsilon}$. εξισταντο δε παντες και διηπορουν
 αλλος προς αλλον λεγοντες τι θελει τουτο ειναι ε
 10 τεροι δε διαχλευαζοντες ελεγον. οτι γλευκους
 μεμεστωμενοι εισιν.
 σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φω
 νην αυτου και απεφθεγγετο αυτοις λεγων ανδρες
 ιουδαιοι και οι κατοικουντες $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$ παντες τουτο
 15 υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθαι τα ρηματα μου.
 ου γαρ ως υμεις υπολαμβάνετε ουτοι μεθυωσιν ε
 στιν γαρ ωρα τριτη της ημερας. αλλα τουτο εστιν το
 ειρημενον δια του προφητου $\overline{\iota\omega\eta\lambda}$. και εσται μετα
 ταυτα εν ταϊς εσχατες ημεραις λεγει ο $\overline{\theta\varsigma}$ εκχαιω απο
 20 του $\overline{\pi\nu\varsigma}$ μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν
 οι υιοι υμων (και θυγατεραις) και οι νεανισκοι υμω
 ορασις οφονται και (οι πρεσβυτεροι) ενυπνιοις
 ενυπνιασθησονται και γε επι τους δουλους μου
 και επι τας δουλαις μου εν ταϊς ημεραις εκειναις εκ
 25 χεω απο τ[ο]υ $\overline{[\pi\nu]\varsigma}$ μου και προφητευσουσιν και δω
 σω τερατα εν τω $\overline{\sigma\upsilon\nu\omega}$ ανω. και σημεια επι της γης
 κατω αι[μα] και πυρ και ατμιδα καπνου ο ηλιος μετα
 στραφησεται εις (σκοτος και η σ)ελη(νη) εις αιμα πριν ελ
 θιν την ημεραν $\overline{\kappa\upsilon}$ την μεγαλην και επιφανη. και ε
 30 σται πας ος αν επικαλεσθται το ονομα $\overline{\kappa\upsilon}$ σωθησεται.
 ανδρες ισραηλειται ακουσατε τους λογους τουτους.
 $\overline{\tau\iota\nu}$ τον ναζωραιον ανδρα αποδεδιγμενον απο του $\overline{\theta\upsilon}$
 ει υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οϊς ε
 35 ποιηρεν δι αυτου $\overline{\theta\varsigma}$ εμ μεσω υμων καθως αυτοι οι
 δατε τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσι του
 $\overline{\theta\upsilon}$ εκδοτον δια χειρος ανομων προσπηξαντες ανει
 λατε ον ο $\overline{\theta\varsigma}$ ανεστηρεν λυσας τας ωδεινας του θανατου
 καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου.
 $\overline{\delta\alpha\delta}$ γαρ λεγει εις αυτον προορωμην τον $\overline{\kappa\nu}$ ενωπιον μου
 40 δια παντος. οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω.
 δια τουτο ηυφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο

η γλώσσα μου. ἐτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου. κατασκηνώσει ἐφ' ἐλ-
 πιδι. ὅτι οὐκ ἐγκαταλίψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἀθὴν. οὐ
 δὲ δώσεις τὸν ὁσίον σου ἰδεῖν διαφθοράν. ἐγνώρισας μοι
 5 ὁδοὺς ζωῆς. πληρώσεις με εὐφροσύνην μετὰ τοῦ προ-
 σωποῦ σου. οὐκ ὑπάρχεις ἐκίπρασθαι καὶ διεμερίζον αὐ-
 ἀνδρες ἀδελφοί. ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρησίας πρὸς ὑμᾶς
 περὶ τοῦ πατριαρχοῦ δαδ ὅτι καὶ ἐτελευτήσεν καὶ ἐτα-
 φη καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας
 10 ταύτης προφητῆς οὐν ὑπαρχών καὶ ἰδὼς. ὅτι ὁρ(κω ὡμο-
 σεν αὐτῷ ὁ θς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσαι ἐπὶ
 τὸν θρόνον αὐτοῦ προεἰδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀ-
 ναστασεως τοῦ χυ ὅτι οὐτε ἐν κατελημφθῇ εἰς ἀδου. ἢ
 οὐτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν τουτον τὸν ἴν.
 15 ἀνεστήσεν ὁ θς οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μαρτυρες τῇ
 δεξιά σου τοῦ θυ ὑψώθεις τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ γο
 πνς τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πρς ἐξεχέεν τουτο. ὁ υ
 μῖς βλέπετε καὶ ἀκουεταί. οὐ γὰρ δαδ ἀνεβῆ εἰς τοὺς οὐ-
 ρανούς. λέγει δὲ αὐτός. εἶπεν ὁ κς τῷ κῶ μου κάθου ἐκ
 20 δεξιῶν μου. ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποποδῖον
 τῶν ποδῶν σου. πρὸς εἰς αὐτὸν οὐν τῷ ἰωάννῃ εἶπεν. ῥηξ
 ἀσφαλῶς οὐν γινώσκετω πᾶς ὁ οἶκος ἱηλ. ὅτι καὶ κν
 αὐτὸν καὶ χν ὁ θς ἐποίησεν τουτον τὸν ἴν ὃν ὑμεῖς
 25 ἐσταυρώσατε. οὐν ὀργυρίον καὶ χρυσίον οὐκ ὑπάρχει
 ἀκουσάντες δὲ κατενυγήσαν τὴν καρδίαν εἶπον τε χυ
 πρὸς τὸν πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστ[ολο]ύς. τί ποιήσω-
 μεν ἀνδρες ἀδελφοί. ῥηξ ἠγάρεν αὐτὸν παραχρῆμα
 πέτρος δὲ πρὸς αὐτοὺς μετανόησατε. φη[σιν] καὶ βα(πτι-
 σθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἰυ χυ εἰς ἀφε-
 30 σίν των ἁμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ λημψέσθαι τὴν δωρεάν. ἐνῷ
 30 αὐ τοῦ ἁγίου πνς ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τε
 κνοῖς ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν ὁσοὺς ἀ προσκα-
 λεσθῇται κς ὁ θς ἡμῶν. προσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ θ
 35 ἑτεροῖς τε λόγοις πλίσσιν δειμαρτυράτο καὶ παρε-
 καλεῖ αὐτοὺς λέγων. σωθήτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς
 35 κολίας ταύτης. αὐτοῦ τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην οὐνε-
 οἱ μὲν οὐν ἀποδεξαμένοι τὸν λόγον αὐτοῦ. εἰς βαλίου
 40 πτίσθησαν. οὐνεξ ἐκθάμβει. ὅτι οὐκ ἔμελλεν
 καὶ προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ
 τρισχίλια[ι]. ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδασχῇ τῶ-
 40 ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ
 ταῖς προσευχαῖς. ὁ θς ἄβρααμ καὶ ὁ θς ἰσαακ καὶ ὁ θς

5 εγείνεται δε πᾶση ψυχῇ φόβος πολλὰ τε τεράτα καὶ
 σημεῖα ἐγείνεται διὰ τῶν ἀποστόλων. ἐν ἰλῆμ φόβος
 10 τε ἦν μέγας ἐπὶ πάντας καὶ πάντες δὲ οἱ πιστευόντες
 ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἀπαντὰ κοινῇ καὶ τὰ κτή
 15 ματα καὶ τὰς ὑπαρξίς ἐπιπράσκον καὶ διμερίζον αὐ
 τὰ πᾶσιν καθότι ἀντίς χρίαν εἶχεν. καθ' ἡμέραν τε
 προσκαρτεροῦντες ἐν τῷ ἱερῷ ὁμοθυμαδὸν κλῶν
 20 τες τε κατ' οἶκον ἄρτον μετελαμβάνον τροφῆς ἐν
 ἀγαλλίασει καὶ ἀφελότητι καρδίας ἐνουντες τὸν
 25 ᾠν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν· ὁ δὲ κς προσ
 ἐτίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἐπὶ τὸ αὐτό.
 πέτρος δὲ καὶ ἰωάννης ἀνεβένον εἰς τὸ ἱερόν ἐπὶ τῇ
 30 ῶραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνατὴν. καὶ τίς ἀνὴρ χῶλος
 ἐκ κοιλίας μρς αὐτοῦ ὑπαρχὼν ἐβασταζέτο. ὃν εἰ
 35 θούν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγο
 μένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἀλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰς
 πορευομένων εἰς τὸ εἶερόν· ὃς εἰδὼν πέτρον καὶ ἰω
 40 ἀννην μέλλοντας εἰσιεναὶ εἰς τὸ ἱερόν ἐρώτα ἐλεη
 μοσύνην λαβεῖν. χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων
 45 ἀτενίσας δὲ πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ἰωάννῃ εἶπεν. βλε
 ψὸν εἰς ἡμᾶς· ὁ δὲ ἐπὶ χεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐ
 τοῦ λαβεῖν. εἶπεν ὅτι· προφήτην ὑμῖν ἀνίστησιν·
 50 πέτρος δὲ εἶπεν ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐκ ὑπάρχει
 μοι· ὁ δὲ ἔχω τούτῳ σοὶ δίδωμι. ἐν τῷ ὀνόματι ἰϋ χυ
 55 τοῦ ναζορέου ἐγείραι καὶ περιπατεῖ καὶ πιάσας αὐ
 τὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἠγάγειν αὐτὸν παρὰ χρῆμα
 δὲ ἐσπερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ καὶ τὰ φύδρα καὶ ἐ
 60 ξαλλόμενος ἐστή καὶ περιεπατεῖ. καὶ εἰσῆλθεν σὺν
 65 αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ ἐνώ
 70 τὸν ᾠν. καὶ ἰδὲν πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα
 καὶ αἰνούντα τὸν κν ἐπεγίνωσκον· δὲ αὐτὸν ὅτι αὐ
 75 τὸς ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθημένος ἐπὶ τῇ ὠ
 ραίᾳ πυλῆ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπλησθήσαν θαμβοὺ καὶ ἐκτασε
 80 ὡς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ. ἐν τῷ ἑκόντες
 85 κρατούντος δὲ αὐτοῦ τὸν πέτρον καὶ ἰωάννην συνε
 δράμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλοῦ
 90 μένῃ σολομώντος ἐκθαμβοί. στρατὴν τοῦ ἱεροῦ καὶ
 95 ἰδὼν δὲ ὁ πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· ἀνδρες
 100 ἰσραηλῖται· τί θαυμάζεται ἐπὶ τούτῳ ἡ ἡμῖν τί ἀτενι
 40 ζεταί· ὡς ἰδία δύναμει ἡ εὐσεβεία πεποιηκόσιν τοῦ
 περιπατεῖν αὐτὸν ὁ ᾠς ἀβραάμ καὶ ὁ ᾠς ἰσαάκ καὶ ὁ ᾠς

5 ιακωβ ο $\overline{\theta\zeta}$ των πατερων $\eta\mu\omega\acute{\nu}$ εδοξασεν τον παιδα αυτου $\overline{\iota\upsilon}$ ον υμεις μεν παρεδωκατε και $\eta\rho\eta\eta(\eta\varsigma)$ σασθαι κα
 τα προσωπον πιλατου κρινοντος εκεινου απολυειν υ
 μεις δε τον αγιον και δικαιον $\eta\rho\eta\eta\sigma\alpha\sigma\theta\alpha\iota$. και $\eta\tau\eta\sigma\alpha$
 10 $\sigma\theta\alpha\iota$ ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν. τον δε αρχηγον
 της ζωης απεκτεινεται. ον ο $\overline{\theta\zeta}$ $\eta\gamma\epsilon\iota\rho\epsilon\nu$ εκ νεκρων
 ου $\eta\mu\epsilon\iota\varsigma$ μαρτυρες εσμεν και επι τη πιστι του ονο
 ματος αυτου τουτον ον θεωρειται και οιδαται εσται
 15 $\rho\epsilon\omega\sigma\epsilon\nu$ το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδω
 κεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παν
 των υμων και νυν αδελφοι οida οτι κατα αγνοiαν
 επραξαται ωσπερ και οι αρχοντες υμων ο δε $\overline{\theta\zeta}$ α προ
 κατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφη
 των παθιν τον $\overline{\chi\nu}$ αυτου επληρωσεν ουτως. $\epsilon\upsilon\rho\epsilon\theta\eta\tau\alpha\iota$
 20 $\mu\epsilon\tau\alpha\nu\omicron\eta\sigma\alpha\tau\epsilon$ ουν και επιτρεψατε εις το εξαλιφθη
 ναι υμων τας αμαρτίας οπως αν ελθωσιν καιροι ανα
 ψυξεως απο προσωπου του $\overline{\kappa\upsilon}$. και αποστιλη τον
 προκεχιρισμενον υμιν $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\nu}$ ον δει ουρανον μεν του ου
 25 $\delta\epsilon\zeta\alpha\sigma\theta\alpha\iota$. αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων $\tau\eta\mu\epsilon$
 ων ελαλησεν ο $\overline{\theta\zeta}$ δια στοματος των αγιων $\alpha\pi\sigma\tau\alpha\iota\omega\sigma$
 νος αυτου προφητων. $\mu\omega\upsilon\sigma\eta\varsigma$ μεν ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει
 30 $\overline{\kappa\varsigma}$ ο $\overline{\theta\zeta}$ $\eta\mu\omega\acute{\nu}$ εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου
 ακουσεσθαι κατα παντα οσα αν λαλησει προς υμας.
 35 $\epsilon\sigma\tau\alpha\iota$ δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προ
 φητου εκεινου εξολεθρευθησεται εκ του λαου
 και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ. και των
 καθεξης ο(σοι ελαλησαν και κατηγγ)ιλαν τας ημερας
 40 ταυτας υμεις εσται οι υιοι των προφητων και της
 διαθηκης ης διεθετο ο $\overline{\theta\zeta}$ προς τους $\overline{\pi\alpha\rho\alpha\varsigma}$ $\eta\mu\omega\acute{\nu}$ λε
 γων προς αβρααμ. και εν τω σπερματι σου επευλογη
 35 $\theta\eta\sigma\omicron\nu\tau\alpha\iota$ πασαι αι πατριαι της γης. $\eta\mu\epsilon\iota\varsigma$ δε
 υμιν πρωτον αναστησας ο $\overline{\theta\zeta}$ τον παιδα αυτου. απε
 στειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρε
 40 $\phi\epsilon\iota\nu$ εκαστον απο των πονηριων αυτων. $\eta\mu\epsilon\iota\varsigma$ $\eta\mu\omega\acute{\nu}$
 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον. επεστησαν
 αυτοις οι αρχιερεις και ο στρατηγος του ιερου και
 οι σαδδουκαιοι(καιιοι) διαπονουμενοι δια το δι
 40 $\overline{\iota\upsilon}$ την αναστασιν την εκ νεκρων και επεβαλον
 αυτοις τας χειρας. και εθεντο αυτους εις τη

ειπεν δε προς αυτους ανδρ[ες ισ]ραηλιται προσ[εχετε ε
 αυτοις επι τοις ανοις τουτοις τι μελλεται πρασσει-
 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγω-
 5 ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθησαν. ανδρων αριθ-
 μος ως τετρακοσίων. ος ανηρεθη και παντες οσοι
 επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδε-
 μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημε-
 ραις της απογραφης και απεστησεν λαον πολυ ο
 10 πισω αυτου κακεινος απωλε(το και παντε)ς οι επει-
 θοντο αυτω διεσκορπισθησαν και τα νυν λεγω υμι-
 αποστητε απο των ανων τουτων και αφετε αυ-
 τους οτι (εαν η εξ ανων η βουλη αυτη η το εργον του και
 το καταλυθησεται ει δε εκ θυ εστιν ου δυνησεσθαι
 καταλυσ(αι α)υ(το) μηποτε και θεομαχοι ευρεθηται.
 15 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους απο-
 στολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονομα-
 ματι του ιυ και απελυσαν. και αλλαξει το εθνη α παρε-
 οι μεν ουν εκορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συ-
 νεδριου οτι κατεξιωθησαν υπερ του ονοματος ατιμα-
 20 σθηναι πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ου-
 κ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι δε εση ανδρας
 τον κν ιν. και προς παρακαλει ο θς της δεσης αυτην
 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μα-
 25 θητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς το αυτο-
 τους εβραιοις οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη δευ
 καθημερινη αι χηραι αυτων. και τότε εξελθων εκ της χαλ-
 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθη-
 των ειπαν ουκ αρεστον εστιν ημιν καταλειψαντες
 30 τον λογον του θυ διακονειν τραπεζαις. ουκ εδωκεν αυτω
 επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρου-
 μενους επτα πληρεις πνς αγιου και σοφιας ους
 καταστησομεν επι της χρειας ταυτης ημεις δε λαλουμε-
 35 τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρ-
 τερησομεν. και ηρresεν ο λογος εναντιον παντος
 του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πλη-
 ρης πιστεως και πνς αγιου και φιλιππον. και προχο-
 40 ρον. και νικανορα. και τιμωνα. και παρμεναν. και
 νικολαον προσηλυτον αντιοχεαν. ους εστησαν
 ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επε-
 θηκαν αυτοις τας χειρας και ο λογος του θυ ηυξανε-
 και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιλημ σφο-

5 νων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο
 κιλικιας και ασιας συνζητουντες τω στεφανω και
 ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνι ω ελαλει.
 10 τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοα
 μεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μω
 υσην και τον θν.
 15 συνεκεινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους
 και γρα(μματαις). και επισταντε συνηρπασαν αυτον και
 ηγαγον εις το συνεδριον εστησαν τε μαρτυρας ψευ
 δεις λεγοντας ουτος ο ανος ου παυεται λαλων ρηματα
 20 κατα του τοπου του αγιου τουτου και του νομου.
 ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ις ο ναζωραιος ουτος
 καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη α παρε
 δωκεν ημιν μωυσης και ατενισαντες εις αυτον παντες
 25 οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυ
 του ωσει προσωπον αγγελου.
 ειπεν δε ο αρχιερευσ ει ταυτα ουτως εχι ο δε εφη ανδρες
 αδελφοι και πρες ακουσαται ο θς της δοξης ωφθη
 30 τω πρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοκοταμια πρι
 ν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν και ειπεν προς αυτο
 35 εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενιας σου και δευ
 ρο εις την γην αν σοι δειξω. τοτε εξελθων εκ γης χαλ
 δαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το απο
 40 θανιν τον πρα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ται
 την εις ην υμις νυν κατοικειται και ουκ εδωκεν αυτω
 κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλα
 45 το δουναι αυτω εις κατασχесιν αυτην και τω σπερμα
 τι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτου τεκνου ελαλησε
 δε ουτως ο θς οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη
 50 αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν αυτο
 55 ετη τετρακοσια το δε εθνος ω εαν δουλευσουσιν κρινω
 εγω ο θς ειπεν και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευ
 60 σωσιν μοι εν τω τοπω τουτω. και εδωκεν αυτω δια
 65 θτην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και
 70 περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ισαακ τον (ια
 75 κωβ και ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας και οι πατριαρ
 80 χαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και

5 ην ο $\overline{\theta\varsigma}$ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξίλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψε
 ὦν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον
 φαραῶ βασιλεὺς αἰγύπτου καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον
 ἐπ' αἰγύπτου καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 10 ἦλθεν δὲ Ἰμὸς ἐφ' ὅλην τὴν αἰγύπτου καὶ χανάαν καὶ
 θλίψεις μεγάλη καὶ οὐχ' εὐρίσκον χορτάσματα οἱ
 πρὸς ἡμῶν.
 15 ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σίτια εἰς αἰγύπτου ἐξάπεσται
 λέν τοὺς $\overline{\pi\rho\alpha\varsigma}$ ἡμῶν πρῶτον καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνέγιντο
 γινώρισθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ φανερόν
 ἐγένετο τῷ φαραῶ τὸ γένος Ἰωσήφ.
 20 ἀποστείλας δὲ Ἰω[ση]φ μετεκαλεσατο Ἰακώβ τὸν $\overline{\pi\rho\alpha}$ αὐ
 τοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγενεῖαν αὐτοῦ ἐν ψυχαῖς ἐβδό
 μηκοντα πέντε καὶ κατέβη Ἰακώβ εἰς αἰγύπτου καὶ ἐτε
 25 λεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ $\overline{\pi\rho\epsilon\varsigma}$ ἡμῶν καὶ μετετεθῆσαν
 εἰς συχὲμ καὶ ἐτεθῆσαν ἐν τῷ μηνί αὶ ὠνήσατο
 ἀβραάμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν υἱῶν ἐμμὼρ ἐν συ
 χὲμ καθὼς δὲ ἡγγίζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὠ
 μολογήσεν ὁ $\overline{\theta\varsigma}$ τῷ ἀβραάμ ἠξήσεν ὁ λαὸς καὶ ἐπλη
 30 θύνθη ἐν αἰγύπτῳ ἄχρι οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' αἰ
 γύπτου ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. οὗτος κατασοφισάμενος
 τὸ γένος ἡμῶν ἐκακώσεν τοὺς $\overline{\pi\rho\alpha\varsigma}$ ἡμῶν τοῦ ποιεῖν τα
 βρεφῆ ἐκθετὰ αὐτῶν εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι ἐν ὧ καιρῷ
 ἐγεννηθῇ μωσῆς καὶ ἦν ἀστὶς τῷ $\overline{\theta\omega}$ ὃς ἀνετραφῇ
 35 μηνία τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ $\overline{\pi\rho\sigma}$ ἐκτεθεντός $\delta[\epsilon]$ αὐτοῦ
 ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ φαραῶ καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸς
 ἐαυτῇ εἰς υἱὸν καὶ ἐπεδευθῇ μωσῆς [ἐν πᾶσ] ἡ σοφία αἰγυ
 πτιῶν ἣν δὲ δυνατός ἐν λόγοις καὶ ἐρ[γοῖς αὐτοῦ] ὥς δὲ
 40 ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαράκοντα ἐτῆς χρόνος ἀνέβη ἐ
 πὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκεψασθαι τοὺς ἀδελφούς
 αὐτοῦ τοὺς υἱούς $\overline{\iota\sigma\lambda}$. καὶ εἰδὼν τίνα δίκουμένον ἡμῶ
 ν αὐτῷ καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ κατακονομένῳ πα
 ταξάς τὸν αἰγύπτιον ἐνομίζεν δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελ
 35 φούς ὅτι ὁ $\overline{\theta\varsigma}$ διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν σωτηρίαν αὐτοῖς
 οἱ δὲ οὐ συνήκαν. τῆτε ἐκίρουσθ ἡμέρα ὡφθῇ αὐτοῖς μα
 χόμενοις καὶ συνηλάσσειν αὐτοῖς εἰς εἰρήνην εἰπὼν
 40 ἄνδρες ἀδελφοί ἐστὶν ἵνα τι ἀδίκειται ἀλλήλους ὁ δὲ κ
 ἀδίκων τὸν πλησίον ἀκώσατο αὐτὸν εἰπὼν. τίς σε
 κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικάστην ἐφ' ἡμῶν μὴ ἀ
 νελεῖν με σὺ θελεῖς ὅν τρόπον ἀνείλες ἐχθὲς τὸν
 αἰγύπτιον ἐφύγεν δὲ μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ

και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους
 δυο και πληρωθεντων ετων σερακοντα ωφθη αυτω
 εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος εν πυρι φλογος βα
 5 του ο δε μωυσης ιδων εθαυμασεν το οραμα προσερχο
 μενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυ προς
 αυτον εγω θες των πρωων σου θες αβρααμ και ισακ και ιακωβ
 εντρομος δε γενομενος μωυσης ουκ ετολμα κατανο
 ησαι ειπεν δε αυτω ο κς λυσον το υποδημα σ[ο]υ εκ τω
 10 ποδων σου ο γαρ τοπο[ς ο]ς εφ ω συνεστήκας γη αγια εστιν.
 ειδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω
 και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην ε
 ξελεσθαι αυτους. και νυν δευρο αποστειλω σε εις
 αιγυπτον. ~~αυτη τη επι τη ορει σινα οτι ηκουσας ος οι υιοι~~
 τουτον τον μωυσην ον ηρησαντο ειποντες τις σε κα
 15 τεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημων τουτον ο
 θες αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν συν χειρι αγγελου
 του οφθεντος αυτω εν τη βατω ουτος εξηγαγεν αυτους
 ποιησας τερατα και σημεια εν τη αιγυπτω και εν ερυθρα
 θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσερακοντα ουτος ε
 20 στιν ο μωυσης ο ειπας τοις υιοις ισλ προφητην υμι
 αναστηρει κς ο θες εκ των αδελφων υμων ως εμε
 αυτου ακουσεσθε ουτος εστιν ο γενομενος [ε]ν τη
 εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλου
 25 τος αυτω εν τω ορει σινα και των πρωων ημων ος εδε
 ξατο λογια ζωντα θουναι ημιν ω ουκ ηθελ[η]σαν υ
 πηκοοι γενεσθαι οι προς ημων αλλα απωσαντο και
 εστραφησαν εν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτο
 30 ειπο[ντες τω] ααρων κοιτησον ημιν θεους οι προκο
 ρευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ος εξηγαγεν
 ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι εγενετο αυτω
 και εμοσχοκοιτησαν εν ταις ημεραις εκειναις και α
 νηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις
 35 εργοις των χειρων αυτων εστρεψεν δε αυτους ο θες
 και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρα
 νου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφα
 για και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσερακοντα
 εν τη ερημω οικος ισλ λεγει κς και ανελαβετε την σκη
 νην του μολοχ και το αστρον του θυ υμων ρεφαν τους
 40 τυπους ου εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοι
 κιω υμας επεκεινα βαβυλωνος η σκηνη του μαρ
 τυριου ην τοις πρασιν ημων εν τη ερημω καθως δι

εταξάτο ο λαλὼν τῷ Μωϋσῃ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸ τυ-
 πὸν ὃν ἑώρακει ἡν καὶ εἰσηγάγον διαδεξάμενοι οἱ πρεσ-
 βυτέρων μετα τῷ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξώ-
 σεν ὁ θεός ἀπὸ προσώπου τῶν πρώτων ἡμῶν ἐως τῶν ἡμε-
 5 ρῶν δαδ ὅς εὐρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ ἤτησάτο
 εὐρεῖν σκηνώμα τῷ θεῷ Ἰακώβ σαλῶμων δὲ ὠκοδομη-
 σεν ἐαυτῷ οἶκον ἀλλ' οὐχ ὁ υἱίστος ἐν χειροποιήτοις
 κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει ὁ κύριός μοι θρόνος
 ἡ δὲ γῆ υποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκο-
 10 δομησεται μοι λέγει κύριος. ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύ-
 σεώς μου οὐχεὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν πάντα ταῦτα.
 σκληροτραχηλοὶ καὶ ἀπεριτμητοὶ καρδίαίς καὶ τοῖς
 ὤσιν ὑμεῖς αἰετῷ πνί τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε ὥς οἱ πρεσ-
 15 βυτέρων καὶ ὑμεῖς τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν δοκίμοι καὶ
 οἱ πρεσβυτέρων καὶ ἀπεκτεῖναν τοὺς προκαταγγέ-
 λοντας περὶ τῆς ἐλευσεώς τοῦ δικαίου οὐ νυν ὑμεῖς
 προδοταὶ καὶ φονεῖς ἐγενεσθαι. οἷτινες ἐλάβετε τὸν νο-
 μὸν εἰς διατάγας ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
 20 ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεκρίνοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 καὶ ἐβρυχόν τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν ὑπαρχῶν δὲ πλη-
 ρὴς πνεύματος ἁγίου ἀτενείσας εἰς τὸν κύριον εἶδεν δόξαν θεοῦ
 καὶ τὸν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ θεὸς
 25 ὤρων τοὺς κύριους διηνοιγμένους καὶ τὸν κύριον τοῦ ἀνθρώπου
 ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ κραξάντες δὲ φωνῇ με-
 γάλῃ συνεσχόν τα ὦτα αὐτῶν καὶ ὠρμήσαν ὁμοθυ-
 30 δαμον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐκβαλόντες ἐξω τῆς πόλεως ἐ-
 λιθοβολοῦν καὶ οἱ μαρτυρεῖς ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν
 τῶν παρὰ τοὺς ποδας νεανίου καλούμενου σαυλοῦ. οἱ οἱ
 καὶ ἐλιθοβολοῦν τὸν στεφάνον ἐπὶ καλούμενον καὶ
 35 λεγόντα κύριε τῷ κύριε δεξάι το πνεῦμα μου θεῖς δὲ τα γόνατα ἐ-
 κραξεν φωνὴν μεγάλην κύριε μὴ στήσας αὐτοῖς ταύτην
 τὴν ἁμαρτίαν καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.
 σαυλὸς δὲ τὴν συνευδοκῶν τῇ ἀνερесеὶ αὐτοῦ.
 40 ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διώγμος μέγας ἐπὶ
 τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν ἱεροσολυμοῖς πάντες δὲ δι-
 εσπαρῆσαν κατὰ τὰς χώρας τῆς ἰουδαίας καὶ σαμα-
 ρείας πλην τῶν ἀποστόλων συνεκομίσαν δὲ τὸν στε-
 φάνον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν κοπετόν μετὰ καρ-
 45 γαν ἐπ' αὐτῷ. τὸν κύριον κύριον καὶ κύριον κύριον κύριον
 σαυλὸς δὲ ἐλυμαινέτο τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἰ-
 κούς εἰσπορευόμενος συρῶν τε ἀνδράς καὶ γυναῖκας

παρεδίδου εις φυλακην.
 οι μεν ουν διασπερευντες διηλθον ευαγγελιζομενοι το
 λογον φιλιππος δε κατελθων εις πολιν της σαμαριας
 εκηρυσσεν αυτοις τον $\chi\nu$ προσειχον δε οι οχλοι τοις
 5 λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακου
 ειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εκοιει.
 πολλοι γαρ των εχοντων $\pi\nu\alpha$ τα ακαθαρτα βωοντα φωνη
 μεγαλη εξηρ[χο]ντο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι
 εθεραπευθησαν.
 10 εγενετο δε πολλη χαρα εν τη πολει εκεινη.
 ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολι μα
 γευων και εξειστανων το εθνος της σαμαριας λεγων ει
 ναι τινα εαυτον μεγαλ ω προσειχον παντες απο μικρου
 εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του $\theta\upsilon$ η κα
 15 λουμενη μεγαλη προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονωταις
 μαγiais εξειστακεναι αυτους οτε δε επιστευσαν τω φι
 λιππω ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του $\theta\upsilon$ και του
 ονοματος $\iota\upsilon$ $\chi\upsilon$ εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυνεκες. ο δε
 σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις την προσκαρτε
 20 ρων τω φιλιππω θεωρων τε σημεια και δυναμις μεγαλας
 εξισταντο.
 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται
 η σαμαρια τον λογον του $\theta\upsilon$ απεστειλαν προς αυτους
 πετρον και ιωαννην. οτινες καταβατες προσηξα
 25 το περι αυτων οπως λαβωσιν $\pi\nu\alpha$ αγιον ουδεπω γαρ ην
 επ ουδενι αυτων επικεκτωκος μονον δε βεβαπτισμε
 υπηρχον εις το ονομα του $\kappa\upsilon$ $\iota\upsilon$ τοτε εκετιθεισαν τας
 χειρας επ αυτους και ελαμβανον $\pi\nu\alpha$ αγιον ιδων δε ο σι
 μων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστο
 30 λων διδεται το $\pi\nu\alpha$ το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρη
 ματα λεγων ουτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εα
 επιθω τας χειρας λαμβανη $\pi\nu\alpha$ αγιον.
 πετρος δε ειπεν προ αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις α
 πωλειαν οτι την δωρεαν του $\theta\upsilon$ ενομισας δια χρηματω
 35 κτασθαι ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω
 τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθια εναντιον του
 $\theta\upsilon$ μετανοησον ουν απο της κακια σου ταυτης και δε
 ηθητι του $\kappa\upsilon$ ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρ
 διας σου εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικι
 40 ας ορω σε οντα.
 απενεικνυσεν απειλην και εφην εις τους μα
 αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου

προς τον $\overline{\kappa\upsilon}$ οπως μηδεν εκελθη εμε ων ειρηκατε.
 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον
 του $\overline{\kappa\upsilon}$ υποστρεφον εις ιεροσολυμα πολλας τε κωμας
 των σαμαρειτων ευηγγελιζοντο. αγγελος δε $\overline{\kappa\upsilon}$ ελαλη
 5 σεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευθητι κατα
 μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$
 εις γαζαν αυτη εστιν ερημος και αναστας επορευθη και
 ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης βασιλεισ
 10 σης αιθιοπων ος ην επι κασης της γαζης αυτης (εληλυθει
 προσκυνησων εις $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$ ην δε υποστρεφων και καθημε
 νος επι αρματος αυτου και ανεγεινωσκεν ησαιαν τον
 προφητην.
 ειπεν δε το $\overline{\pi\nu\alpha}$ τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω
 αρματι τουτω προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου
 15 αναγεινωσκοντος ησαιαν τον προφητην και ειπεν αρα
 γεγινωσκεις α αναγινωσκεις. ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναι
 μην εαν μη τις με οδηγησει. παρεκαλεσεν τε τον φιλιπ
 πον αναβαντα καθισαι συν αυτω η δε περιοχη της γραφης
 ην ανεγεινωσκεν ην αυτη.
 20 ως προβατον εκι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του
 κειραντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στο
 μα $\alpha[\upsilon]$ του εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισις αυτου ηρθη
 την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της
 γης η ζωη αυτου.
 25 αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου
 περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η πε
 ρι ετερου τινος ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυ
 του και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγε
 λισατο αυτω τον $\overline{\tau\nu}$.
 30 ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον εκι τι υδωρ
 και φησιν ο ενουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθη
 ναι και εκελευσεν στήναι το αρμα και κατεβησαν αμφο
 τεροι εις το υδωρ οτε φιλιππος και ο ευνουχος και ε
 βαπτισεν αυτον οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος $\overline{\pi\nu\alpha}$
 35 $\overline{\kappa\upsilon}$ ηρπασε τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ου
 κετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου
 χαιρων φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομε
 νος ευηγγεγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθιν
 αυτον εις καισαρειαν.
 40 ο δε σαυλος ετι εκκνεων απειλης και φονου εις τους μα
 θητας του $\overline{\kappa\upsilon}$ προσελθων τω αρχιερει ητησατο παρ αυ

του επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας
οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυ
γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιλημ εν δε τω πορευ
εσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω εξεφνης
5 τε αυτον περιστραψεν φως εκ του ουνο και πε
σων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σα
ουλ. σαουλ τι με διωκεις.
ειπεν δε τις ει συ κε ο δε εγω ειμι ις ο ναζωραιος ον συ δι
ωκεις αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαλη
10 θησεται σοι οτι σε δει ποιειν. οι δε ανδρες οι συνοδευο
τες αυτω εισηκτισαν ενεοι ακουοντες μεν της φω
νης μηδενα δε θεωρουντες ηγερθη δε σαυλος απο
της γης ηνεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ου
δενα εβλεπεν χειραγωγοντες δε αυτον εισηγαγο
15 εις δαμασκον και ην ημερας τρις μη βλέπων και ου
κ εφαγεν και ουκ εκιεν ην δε τις μαθητης εν δαμα
σκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον εν οραμα
τι ο κς ανανια. ο δε ειπεν ιδου εγω κε. ο δε κς προς αυ
τον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλου
20 μενην ευθιαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον
ονοματι ταρσεα. ιδου γαρ προσευχεται και ειδεν
ανδρα εν οροματι ανανιαν ονοματι εισελθοντα
και επιθεντα αυτω χειρας οπως αναβλεψη απε
κριθη δε ανανιας κε ηκουσα απο πολλων περι του
25 ανδρος τουτου. οσα κακα τοις αγιοις σου εκοιτησε
εν ιλημ και ωδε εχι εξουσιαν παρα των αρχιερω
δηςαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου
ειπεν δε προς αυτον ο κς πορευου οτι σκευος εκλο
γης εστιν μοι ουτος του βαστασαι το ονομα μου
30 ενωπιον των εθνων τε και βασιλεων υιων τε ισλ
εγω γαρ υποδιξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονο
ματος μου παθειν.
απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και ε
πιθεις τας χειρας επ αυτον ειπεν σαουλ αδελφε ο
35 κς απεσταλκεν με ις ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου
οπως αναβλεψης και πλησθης πνς αγιου και ευθεως κς ανα
απεπεσαν απο των οφθαλμων αυτου. ωσει λεπιδες
αν(ε)β(λε)ψ(εν δε) και αναστας εβαπτισθη και λαβων τρο
φην ενισχυθη. εγενετο δε μετα των εν δαμασκω μα
40 θητων ημερας τινας και ευθεως εν ταις συναγωγαίς
εκηρυσσεν τον ιν οτι ουτος εστιν ο υς του θυ.

εξίσταντο δε πάντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ου
 τος εστιν ο πορθησας εν ιλημ τους επικαλουμενους αυτη
 το ονομα τουτο και ωδαι εις τουτο εληλυθει ινα δε
 δεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις·
 5 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουντο τω λογω και συνε
 χυνεν τους ιουδαιους τους κατοικουντας εν δα
 μασκω συνβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χς.
 ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο
 οι ιουδαιοι ανελιν αυτον εγνωσθη δε τω σαυλω η ε
 10 πιβουλη αυτων παρετηρουντο δε και τας πυλας η
 μερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν·
 λαβοντες δε οι μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους
 καθηκαν αυτον χαλασαντες εν σφυριδι·
 15 και) παραγενομενος δε εις ιλημ επιραζεν κολλασθαι τοις
 μαθηταις και πάντες εφοβουντο αυτον μη πιστευτον πετρον
 οντες οτι εστιν μαθητης·
 20 βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους
 αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω
 ειδεν τον κν και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δα
 25 μασκω εκαρρησιασατο εν τω ονοματι ιυ· και την
 μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος
 εις ειερουσαλημ παρρησιαζομενος εν τω ονομα
 30 τι ιυ ελαλει τε και συνεζητ[ε]· προς τους ελληνιστας·
 οι δε επεχιρουν ανελιν αυτον επιγνοντες δε οι αδελ
 25 φοι κατήγαγον αυτον εις καισαριαν και εξαπεστειλε
 αυτον εις ταρσον·
 η μεν ουν εκκλησια καθ' ολης της ιουδαιας και γα
 λειλαιας και σαμαρειας ειχεν ειρηνην οικοδο
 35 μουμενη·
 και πορευομενη τω φοβω του κν και τη παρακλησει
 του αγιου πνς επληθυνετο·
 40 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελπειν
 θειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδ
 35 δαν ευρεν δε εκει ανον τινα ονοματι αιναϊαν εξ ετων
 οκτω κατακειμενον επι κραβαττου ος την παραλευ
 40 μενος και ειπεν αυτω ο πετρος αιναϊαται σε ις χς ανα
 στηθι και στρωσον σεαυτω· και ευθεως ανεστη και ει
 40 δα αυτον πάντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον σα
 ρωνι οιτινες επεστρεψαν επι τον κν·
 εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβειθα η διερ
 μηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης εργω

αγαθων και ελεημοσυνων ων εποιει.
 εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτη
 αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν τω υπερω
 5 εγγυς δε ουσης λυβδας τη ιοπη οι μαθηται ακουσαν
 τες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας
 προς αυτον. παρακαλουντες μη σκη(σαι) διελθειν
 εως (αυτ)ων.
 αναστας δε ο πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενο
 10 ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πα
 σαι αι χηραι κλαιουσαι. και επιδεικνυμεναι χειτωνας και
 ειματα οσα εποιει μετ αυτων ουσα η δορκας.
 εκβαλων δε παντας εξω ο πετρος και θεις τα γονατα προς
 ηρξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν. ταβιθα
 15 ανιστηθι.
 η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον
 ανεκαθισεν ους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας
 δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν
 γνωστον δε εγενετο καθ ολης ιοπης και επιστευσιν πολ
 20 λοι επι τον κν.
 εγενετο δε ημερας τινας μειναι αυτον εν ιοπη παρα τι
 νι σιμωνι βυρσει.
 ανηρ δε τις εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης
 εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης ευσεβης και φοβου
 25 νας πολλας τω λαω και δεομενος του θυ δια παντος.
 ιδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι ωραν ενατην της
 ημερας αγγελον του θυ εισελθοντα προς αυτον και ει
 ποντα αυτω κορνιλειε ο δε απενισας αυτω και εμφοβος
 γενομενος ειπεν τι εσ(τι εσ)τιν κε.
 30 ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και ελεημοσυнай σου ανε
 βησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θυ. και νυν πεμ
 ψον ανδρας εις ιοπην και μεταπεμψαι σιμωνα τινα ος
 επικαλειται πετρος ουτος ξενιζετε παρα σιμωνι τινι βυρ
 35 σι ω εστιν η οικια παρα θαλασσαν.
 ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω φωνησας δυο των οικε
 των. και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντω
 αυτω και εξηγησαμενος αυτοις ακαντα απεστειλεν
 40 αυτους εις την ιοπην.
 τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πο
 λι εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξα
 σθαι περι ωραν εκτην.

εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευ
 αζοντων δε αυτων εγενετο εκστασις επ αυτον και θε
 ωρει ρον ουνον ανεωγμενον [και καταβαινον σκευος τι
 (ως οθονην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθι)
 5 εμενον επι της γης εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα [και τα
 θηρια και ερ(ρ)πετα) της γης και (τα)πετινα του ουνου και εγε
 το φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε. ο δε
 πετρος ειπεν μηδαμως κε οτι ουδεποτε εφαγον παν
 κοινον η ακαθαρτον.
 10 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θς εκαθερι
 σεν συ μη κοινου.
 τουτο δε εγενετο επι τρις και ευθυς α[νελημφθη σκ]ευ
 ος εις τον ουνον.
 ως δε εν εαυτω διηκορι ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ιδε⁻
 15 και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλι
 ου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεσ[τη
 σαν επι τον πυλωνα και φωνησαντες εκυθοντο ει
 σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται.
 του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος
 20 ειπεν τον πνα αυτω ιδου ανδρες τρις ζητουσιν σε αλ
 λα αναστας καταβηθι και κορευου συν αυτοις μηδεν
 διακριμενος οτι εγω απεσταλκα αυτους.
 καταβας δε πετρος προς αυτους ειπεν ιδου εγω ειμι ον
 ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεσται.
 25 οι δε ειπαν κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φο
 βουμενος τον θν μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους
 των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου με
 ταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρη
 ματα παρα σου.
 30 εισκαλεσαμενος συν αυτους εξενισεν τη δε επαυριο⁻
 αναστας ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των
 αδελφων των απο ιοπκης συνηλθον αυτω τη δε επαυ
 ριον εισηλθαν εις την καισαριαν.
 ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους. συνκαλεσα
 35 μενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαι
 ους φιλους.
 ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας
 αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυ
 νηρεν ο δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων αναστηθι και
 40 αυτος εγω ανος ειμι.
 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυ

εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευ
 αζοντων δε αυτων εγενετο εκστασις επ αυτον και θε
 ωρει ρον ουνον ανεωγμενον [και καταβαινον σκευος τι
 (ως οθονην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθι)
 5 εμενον επι της γης εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα [και τα
 θηρια και ε)ρ(ρπετα) της γης και (τα)πετινα του ουνου και εγεν
 το φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε. ο δε
 πετρος ειπεν μηδαμως χε οτι ουδεποτε εφαγον παν
 κοινον η ακαθαρτον.
 10 και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θς εκαθερι
 σεν συ μη κοινου.
 τουτο δε εγενετο επι τρις και ευθυς α[νελημφθη σκ]ευ
 ος εις τον ουνον.
 ως δε εν εαυτω διηγορι ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ιδε-
 15 και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλι
 ου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεσ[τη
 σαν επι τον πυλωνα και φωνησαντες εκυθοντο ει
 σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται.
 του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος
 20 ειπεν τον πανα αυτω ιδου ανδρες τρις ζητουσιν σε αλ
 λα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν
 διακριμενος οτι εγω απεσταλκα αυτους.
 καταβας δε πετρος προς αυτους ειπεν ιδου εγω ειμι ον
 ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεσται.
 25 οι δε ειπαν κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φο
 βουμενος τον θν μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους
 των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου με
 ταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρη
 ματα παρα σου.
 30 εισκαλεσαμενος συν αυτους εξενισεν τη δε επαυριο-
 αναστας ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των
 αδελφων των απο ιοπκης συνηλθον αυτω τη δε επαυ
 ριον εισηλθαν εις την καισαριαν.
 ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους. συνκαλεσα
 35 μενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαι
 ους φιλους.
 ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας
 αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυ
 νησεν ο δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων αναστηθι και
 40 αυτος εγω ανος ειμι.
 και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυ

5 θότας πολλούς εφη τε προς αυτούς υμείς επιστάσθε
 ως αθεμίτον ἐστὶν ἀνδρὶ ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἡ προσερ
 χ[εσθαι ἀλλο]φ[υλ]ῶ κ[α]μοὶ ὁ θς ἐδείξεν μηδὲνα κοινόν
 ἡ ἀκαθάρτον λέγειν ἀνὸν διὸ καὶ ἀναντιρρητῶς ἦλθον
 μεταπεφθείς· κυνθάνομαι οὖν τινὶ λόγῳ μετε
 πεμψάσθε με.
 καὶ ὁ κορνηλῖος εφη ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταυ
 τῆς τῆς ὥρας ᾗτην τὴν ἐνατὴν προσευχόμενος ἐν
 τῷ οἴκῳ μου καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐστὶ ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇ
 10 τι λαμπρά καὶ φησὶν κορνηλίε εἰσηκουσθὴ ἡ σου ἡ
 προσευχή καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνησθήσαν ἐνώ
 πιον [το]υ θῦ πε[μψον] οὖν εἰς ἰοππὴν καὶ μετακαλε
 σε σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται πέτρος· οὗτος ξενίζεται
 παρὰ τινὶ σίμωνι βύρσει παρὰ θαλάσσαν ὃς παραγενο
 15 μένος λαλήσει σοὶ ἐξ αὐτῆς οὖν ἐπεμψα πρὸς σε σὺ τε κα
 λῶς ἐποίησας παραγενομένους.
 νυν οὖν ἄντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θῦ παρέσμεν ἀκούσαι
 πάντα τὰ προστεταγμένα σοὶ ἀπὸ τοῦ κῡ.
 ἀνοίξας δὲ πέτρος τὸ στόμα αὐτοῦ εἶπεν ἐπ' ἀληθείας κατὰ
 20 λαμβανόμε ὅτι οὐκ ἐστὶν προσωποληπτής ὁ θς ἀλλ' ἐ
 παντὶ ἐθνῷ ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ἐργαζόμενος δικαί
 οσύνην δεκτός αὐτῷ ἐστίν.
 το(ν γὰρ) λο(γὸν οὖν) ἀπεστείλεν τοῖς υἱοῖς ἰσλ εὐαγγελί
 25 ζόμενος εἰρήνην διὰ τῷ χῡ οὗτος ἐστὶν πάντων κς.
 υμεῖς οἰδατε τὸ γεγονός· ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας ἀρ
 ξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας μετὰ τὸ βαπτισμὰ ὁ ἐκ
 ῥυξέν ἰωάννης.
τῷ τὸν ἀπὸ ναζαρεθ ὡς ἐχρίσεν αὐτὸν ὁ θς κνὶ ἀγίῳ καὶ δυνά
 30 μει ὃς διηλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰωμένος πάντας τοὺς
 καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου. ὅτι ὁ θς
 ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς μαρτυρεῖς πάντων ὧν ἐποίη
 σεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἰουδαίων καὶ ἐν ἰλῆμ οὖν καὶ ἀνεί
 λαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου τούτου ὁ θς ἠγείρεν ἐν
 35 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενεσθαι
 οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μαρτυσὶν τοῖς προκεχειροτονη
 μένοις ἡμῖν ὑπὸ τοῦ θῦ οἵτινες συνεφαγομεν
 αὐτῷ καὶ συνεκρίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐ
 τὸν ἐκ νεκρῶν.
 καὶ παρηγγείλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτυ
 40 ρᾶσθαι ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ ὁρισμένος ὑπὸ τοῦ θῦ κριτῆς
 ζώντων καὶ νεκρῶν.

5 ος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος
 και σαυλος.
 λειτουργωντων δε αυτων τω $\overline{\kappa\omega}$ και νηστεουντων $\overline{\theta\upsilon}$ του
 ειπεν το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον.
 10 αφορισатаι δη μοι τον βαρναβαν και σαυλον εις το
 εργον ο προσκεκλημε αυτους τοτε νηστ(ευσαντες και προσ
 (ευξαμενοι και επιθεντες τας χιρας αυτοις απελευσαν αυτοι μενου
 (εκπεμφθεντες υπο του αγιου $\overline{\pi\nu\varsigma}$ κατηλθον εις σελευκιαν.)
 (εκειθεν τε απελευσαν εις κυκρον και γενομενοι εν σαλαμινι)
 15 (κατηγγελλον τον λογον του $\overline{\theta\upsilon}$ εν ταις συναγωγαίς των ιουδαιων)
 ειχον δε και και ιωαννην υπηρετην διελθοντες δε
 ολην την νησον αχρι παφου ευρον εκει ανδρα τινα μαγο
 ψευδοπροφητην ιουδαιον ων ονομα βαριτησους ος η
 20 συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω.
 ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον εκε
 ζητησαν ακουσαι τον λογον του $\overline{\theta\upsilon}$.
 ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος. ουτως γαρ με
 θερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι
 τον ανθυπατον απο της πιστεως.
 25 σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις $\overline{\pi\nu\varsigma}$ αγιου ατενισας
 εις αυτον ειπεν.
 ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε δι
 αβολου εχθρε πασης διακαιουσνης ου παυση διαστρε
 φων τας οδους $\overline{\kappa\upsilon}$ τας ευθειας.
 30 και νυν ιδου χειρ $\overline{\kappa\upsilon}$ επι σε και εση τυφλος μη βλεπων
 τον ηλιον αχρι καιρου.
 παραχρημα τε εκπεσεν επ αυτον ακλυς και σκοτος
 και περιαγων εζητει χειραγωγους.
 τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκ
 35 πλησσομενος επι τη διδαχη του $\overline{\theta\upsilon}$.
 αναχθεντες δε απο της παφου οι περι παυλον ηλθον
 εις περγην της καμφυλειας.
 ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις
 ιεροσολυμα.
 40 αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο
 εις αντιοχειαν την πισιδιαν.
 και ελθοντες εις την συναγωγην (ημερα) των σαββα
 των εκαθισαν.
 μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφη
 45 των απεστείλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λε
 γοντες ανδρες αδελφοι ει τις εστιν εν υμιν λογος

παρακλησεως προς τον λαον λεγετε.
αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες
ισραηλειται και οι φοβουμενοι τον $\overline{\theta\nu}$ ακουσαται ο $\overline{\theta\varsigma}$ του
λαου τουτου $\overline{\iota\sigma\lambda}$ εξελεξατο τους $\overline{\pi\rho\alpha\varsigma}$ ημων.

5 και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και
μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης
και ως τεσσερακοντα ετη(ν) χρονον ετροφοφορησεν
αυτους εν τη ερημω.

10 και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομη
σεν αυτοις την γην αυτων ως ετεσιν τετρακοσιοις και
πεντηκοντα.

και μετα ταυτα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφη
του κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις
15 ο $\overline{\theta\varsigma}$ τον σαουλ. υιον κεις ανδρα εκ φυλης βενιαμειν ε
τη τεσσερακοντα.

και μετα στησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον $\overline{\delta\alpha\delta}$ εις βα
σιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας.
20 ευρον $\overline{\delta\alpha\delta}$ τον του ιεσσαι ανδρα κατα την καρδιαν μου
ος ποιησει παντα τα θεληματα μου.

20 τουτου ο $\overline{\theta\varsigma}$ απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγειρε
τω $\overline{\iota\sigma\lambda}$ σωτηρα $\overline{\iota\nu}$ προκηρυξαντος ιωαννου προ προ
σωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας
παντι τω λαω $\overline{\iota\sigma\lambda}$.

25 ως δε εκληρου ιωαννης τονδρομον ελεγεν τινα με
υκονοειται ειναι. ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχε
ται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα τω
ποδων λυσαι.

30 ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φο
βουμενοι τον $\overline{\theta\nu}$ υμιν ο λογος ουτος της σωτηριας
εξαπεσταλη.

30 οι γαρ κατοικουντες $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$ και οι αρχοντες αυτων του
τον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων.

35 τας κατα παν σαββατον αναγιγνωσκομεννας κρεινα
τες πληρωσαν και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευρο
τες ητησαντο(ν) πιλατον αναιρεθηναι αυτον.

ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθ
θελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημιον.

ο δε $\overline{\theta\varsigma}$ ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ος ωφθη επι ημερας
πλιους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις

40 $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$ οιτινες νυν εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαο.
και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατε

ρας επαγγελίαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ $\overline{\theta\varsigma}$ εκπέλη
 ρωκεν τοῖς τέκνοις τῆων ἀναστήσας $\overline{\tau\upsilon}$.
 ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ γεγράφται τῷ δευτέρῳ υἱὸς μου
 εἰ σὺ ἐγὼ σήμερον γεγενῆκα σε.
 5 ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μήκετι μέλλοντα
 υποστρεφείν εἰς διαφθοράν οὕτως εἰρήκεν ὅτι δώσω
 ὑμῖν τὰ ὅσια $\overline{\delta\alpha\delta}$ τὰ πιστά.
 διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει σὺ δώσεις τὸν ὅσιον σου εἰδεῖν
 διαφθοράν.
 10 $\overline{\delta\alpha\delta}$ μὲν γὰρ ἰδία γένεα υπερέτησας τῇ τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ βουλή
 ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς $\overline{\pi\rho\alpha\varsigma}$ αὐτοῦ καὶ ἰδὲν
 διαφθοράν οὐ δὲ ὁ $\overline{\theta\varsigma}$ ἡγείρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν.
 γνωστὸν οὖν ἐστὼ ὑμῖν ἄνδρες ἀδελφοί ὅτι διὰ τοῦ
 τοῦ ὑμῖν ἀφesis ἀμαρτιῶν καταγγέλλεται.
 15 ἀπο πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ μωσσεως
 δικαιώθηναί ἐν τούτῳ καὶ ὁ πιστευὼν δικαιούται.
 βλέπετε οὖν μὴ ἐκλεθῇ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς
 προφῆταις ἰδετέ οἱ καταφρονῆται καὶ θαυμάσασται
 καὶ ἀφανισθῆται ὅτι ἐργὸν ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡ
 20 μεραῖς ὑμῶν ἐργόν. ὁ οὐ μὴ πιστευσῆται εἰάν τις ἐκ
 διηγῆται ὑμῖν.
 ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκαλοῦν εἰς τὸ μεταξὺ σαββα
 τὸν λαλήθηναί αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.
 λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολουθήσαν πολλοὶ τῷ
 25 ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλυτῶν τῷ παυ
 λῷ καὶ τῷ βάρναβᾳ.
 οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἐπείθον αὐτοὺς προσ
 μενεῖν τῇ χάριτι τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. τῷ δὲ ἐρχο[με]νῳ σαββατῷ
 σχεδὸν πάσα ἡ πόλις συνηχῆθ' ἀκουσ(εῖν) τὸν λόγον
 30 τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ ἰδόντες δὲ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπληρώθησαν
 ζήλου καὶ ἀντελέγον τοῖς ὑπὸ τοῦ παύλου λεγομένοις
 βλασφημούντες.
 παρρησιασάμενοι τε ὁ παῦλος καὶ ὁ βάρναβας εἶπον ὑ
 μῖν ἀναγκαῖον πρῶτον λαλήθη[ν]αί τὸν λόγον τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$
 35 ἐπεὶδε ἀκῶθισθαι αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξιους κρίνετέ εαυ
 τοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς ἰδοὺ στρεφομεθα εἰς τὰ ἔθνη
 οὕτως γὰρ ἐντεταλταί ἡμῖν ὁ $\overline{\kappa\varsigma}$.
 τεθεῖκα σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν
 40 εὖς ἐσχάτου τῆς γῆς.
 ἀκουόντα δὲ τὰ ἔθνη ἐχαίρον καὶ ἐδοξαζόν τὸν λόγον
 τοῦ $\overline{\kappa\upsilon}$ καὶ ἐπιστευσαν ὅσοι ᾤσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν

αιωνιον. διεφερετο δε ο λογος του κυ δι ολης της χωρας.
οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας
τας ευσχημονας και τους πρωτους τη πολεως και ε
πιγειραν διωγμον επι τον παυλον και βαρναβαν και ε

5 ξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων.
οιδ(ε εκτινα)ξ(αμενοι) των ποδων επ αυτους ηλ
θον εις ικονιον οι δε μαθηται επληρουντο χαρας
και πνευματος αγιου.

10 εγενετο δε εν εικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους
εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ου
τως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων
πολυ πληθος.

οι δε ακιθησαντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσα
15 τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων.

ικανον μεν συν χρονον διετριψαν παρρησιαζομε
νοι επι τω κυ τω μαρτυρουντι τω λογω της χαρι
τος αυτου και διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι
20 δια των χειρων αυτων.

εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν
25 συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις ακοστολοις.
ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν
τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους.
συνιδοντες κατεφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας
εις λυστραν και δερβην και την περιχωρον κακι ησαν
25 ευαγγελιζομενοι.

και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθη
το χωλος εκ κοιλιας μηρος αυτου ος ουδεποτε περιεπα
τηρεν ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος ατε
νισας αυτω και ιδων οτι εχει πιστιν του σωθηται ει
30 πεν μεγαλη φωνη σοι λεγω εν τω ονοματι του κυ ιου
κυ αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος.

και ηλατο και περιεπατει οι δε οχλοι ιδοτες ο εκοιτησε
35 παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγον
τες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησα

40 προς ημας.
εκαλουν τε τον βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην εν
πειδη αυτος ην ηγουμενος του λογου.

το τε ιερευσ του διος του οντος προς της πολεως ταυ
ρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν
40 τοις οχλοις ηθελεν θυσειν.
ακουσαντες δε οι ακοστολοι βαρναβας και παυλος δι

αρρηξαντες τα ιματια αυτων εξεπηδησαν επι το
 οχλον κραζοντες και λεγοντες· ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις υ
 μιν εσμεν ανοι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτω
 5 των ματαιων επιστρεφειν επι θν ζωντα ος εποι
 ησεν τον ουνον και την γην και την θαλασσαν
 και παντα τα εν αυτοις ος εν ταις παρωχημεναις γε
 νεαις ιασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτω·
 10 καιτοι ουκ αμαρτυραν εαυτον αφηκεν αγαθουργων· ουρα
 νοθεν υμιν νετους διδους και καιρους καρπο
 φορους επιπλων τροφης και ευφροσυνης τας
 καρδιας υμων· και ταυτα λεγοντες μόλις κατεπαυσαν(τα) τους οχλους
 του μη θυειν αυτοις· αλλα πορευεσθαι εκαστον εις τα ιδια·
 15 διατριβοντων δε αυτων διδασκοντων επηλθον απο α
 τιοχιας και ικονιου ιουδαιοι· και των
 και διαλεγομενων αυτων παρρησια επισαν τους οχλους
 αποστηναι απ αυτων λεγοντες οτι ουδεν αληθες λεγου
 σιν αλλα παντα σευδονται· και της διμεσεως των
 20 και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως
 νομισαντες αυτον τεθνηκενα· παραγγελλειν τε τηρειν
 κυκλω[σ]αντ[ων] δε τ[ων] μαθητων αυτον αναστας και
 εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συ
 τω βαρναβα εις δερβην· γενομένης αποστας εντρος
 25 ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευ
 σαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και αρχαι
 εις ικονιον και εις αντιοχειαν· ου στοματος μου
 επιστηριζοντες τις ψυχας των μαθητων και πα
 ρακαλουντες ερμηνειν τη πιστι και οτι δια πολ
 30 λων θλειψεων δι ημας εισελθειν εις την βασι λειαν
 λειαν του θυ· το αγιον κληρος και ημιν και ουδεν δι
 χειροτονησαντες δε αυτοις κατ εκκλησιαν πρεσβ
 σβυτερους προσευξαμενοι μετα νητειων παρεθε
 το αυτοις τω κω εις ον π(επιστευκισαν· ο κω τον τρακτη
 35 και διελθοντες την κισιδιαν ηλθον εις τ[ην] παμφυλεια
 και λαλησαντες εν περγη τον λογον του κω κατεβησαν
 εις ατταλιαν κακειθεν απεκλευσαν εις αντιοχειαν ο
 θεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θυ εις το εργο
 ο επληρωσαν· ο κω και εμολον εξηγγαγενην οσα ε
 40 παραγενο[μ]ενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν
 ανηγγελλον οσα εκοιτησεν ο θς μετ αυτων και

5 οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστ(εως).
 διετριβον δε χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις.
 και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους
 αδελφους οτι εαν μη περιτμηθητε τω εθει τω μωυσε
 10 ως ου δυνηθησθαι σωθηναι.
 γενομενης δε στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω
 παυλω και τω βαρναβα προς αυτους.
 εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλ
 λους εξ αυτων προς τους αποστολους και τους πρεσβυ
 15 τερους εις ιλημ περι του ζητηματος τουτου. οι μεν
 ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο
 την τε φοινικην και σαμαριαν εκδιηγουμενοι την
 επιστροphen των εθνων και εκποιουν χαραν μεγαλην
 20 πασιν τοις αδελφοις.
 παραγενομενοι δε εις ιλημ απεδεχθησαν μεγαλως α
 πο της εκκλησιας και των αποστολων και των
 πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θς εκοιησε
 μετ αυτων.
 25 εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των
 φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες
 οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν
 τον νομον μωυσεως συνηχθησαν τε οι αποστολοι και
 οι πρεσβυτεροι ειδειν περι του [λογου] [τ]ουτου
 30 πολλης δε συζητησεως γενομενης αναστας πετρος
 ειπεν προς αυτους.
 ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαι
 35 ων εν υμιν εξελεξατο ο θς δια του στοματος μου α
 κουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πι
 στευσαι.
 40 και ο καρδιογνωστης θς διεμαρτυρησεν αυτοις οους
 αυτοις το πνα το αγιον καθως και ημιν και ουδεν δι
 κρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθα
 ρισας τας καρδιας αυτων.
 45 ουν τοις αγακτητοις ημων βαρ
 νουν τι) πιραζετε τον θν επιθειναι ζυγον επι τον τραχη
 λον των μ[αθη]των ον ουτε οι πρες ημων ουτε ημεις
 50 ισχυσαμεν βαστασαι.
 αλλα δια της χαριτος του κυ ιυ χυ πιστευομεν σωθηναι
 καθ ον τροπον κακεινοι εσιγησαν δε παν το πληθος και
 55 ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα ε
 60 ποιησεν ο θς σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν
 δι αυτων.

μετα δε το σιγήσαι αυτους απκριθη ιακωβος λεγων.
ανδρες αδελφοι ακουσατε μου συμεων εξηγησατο
καθως πρωτον ο $\overline{\theta\varsigma}$ επεσκεψατο εξ εθνων λαβειν
λαον τω ονοματι αυτου και τουτω συμφωνουσιν
5 οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται.
μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκη
νην $\overline{\delta\alpha\delta}$ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης
οικοδομη)σω και ανορθωσω αυτην. οπως αν εκζητη
σωσιν οι καταλοιποι των $\overline{\alpha\gamma\omega\gamma}$ τον $\overline{\kappa\upsilon}$ και παντα τα
10 εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου εκ αυτους λε
γει $\overline{\kappa\varsigma}$ ο ποιων ταυτα γνωστα ακ αιωνος.
διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων ε
πιστρεφουσιν επι τον $\overline{\theta\upsilon}$ αλλ επιστειλαι αυτοις του απε
χεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της
15 πορνειας και του πνικτου και (αιματος.)
μουσης γαρ εκ γενεων αρχων τους κηρυσσοντας αυτο
κατα πολιν εχει εν ταις συναγωγαίς κατα παν σαββατον
αναγιγνωσκόμενος τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις
πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους αν
20 δρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω
και βαρναβα. ~~τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον~~
ιουδαν τον καλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας
ηγουμενους εν τοις αδελφοις γραψαντες δια χειρος αυτω
επιστολην περιεχουσα ταδε. ~~αν διερχετο δε την ασριαν~~
25 οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι αδελφοι (κατα την αντι
οχειαν και συρια και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνω
χαιρειν. ~~μαθηται της ην εκει ονοματι τιμοθεος διος~~
επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοτες ε
ταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας
30 υμων λεγοντες περιταμνεσθαι και τηρειν τον νομο
οις ου διεστείλαμεθα. ~~δια τους ιουδαιους τους οντας~~
εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους
ανδρας πεμψαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρ
ναβα και παυλω ~~ανοις~~ παραδεδοκοσιν τας ψυχας αυτω
35 υπερ του ονοματος του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. ~~το των ακοιτων~~
απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λο
γου απαγγελλοντας τα αυτα εδοξεν γαρ τω αγιω $\overline{\pi\upsilon\iota}$ και
ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτω
των επαναγκαις απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος
40 και πνικτων και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους
ευ πραξαται ερρωσθε οι μεν ουν απολυθεντες κατηλ

θον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επε
 δωκαν την επιστολην.
 αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει ιουδας τε
 και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρε
 5 καλεσαν τους αδελφους και επεστηρισαν.
 ποιησαντες δε δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο
 των αδελφων προς τους αποστειλαντας αυτους εδοξε
 δε τω σιλα επιμειναι αυτους.
 παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδα
 10 σκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων
 πολλων τον λογον του κυ.
 μετα δε τινας ημερας ειπεν προς βαρναβαν παυλος.
 επιστρεψαντες δη επισκεψομαιθα τους αδελφους
 15 κατα πολιν πασαν εν αις εκηρυξαμεν τον λογον του
 κυ πως εχουσιν.
 βαρναβας δε εβουλετο συνπαραλαβειν και ιωαννην
 τον επικαλουμενον μαρκον παυλος δε ηξειου τον α
 ποσταντα απ αυτων (απο παμ)φ(υλιας και μη συνελθο)ν
 20 τα αυτοις εις το εργον μη συνπαραλαμβανειν τουτον.
 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους
 απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον
 εκπλευσαι εις κυπρον.
 παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χα
 25 ριτι του θυ υπο των αδελφων διηρχετο δε την συριαν
 και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας κατηντησε
 δε εις δερβην και λυστραν.
 και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος
 γυναικος ιουδαιας πιστης προς δε ελληνας ος εμαρτυ
 30 ρειτο υπο των εν λυστροις και εικονιω αδελφων.
 τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λα
 βων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας
 εν τοις τοκοις εκεινοις.
 ηδειςαν γαρ παντες οτι ελλην ο πηρ αυτου υπηρχεν.
 35 ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουσαν αυτοις
 φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστο
 λων και πρεσβυτερων των εν ιεροσολυμοις.
 αι μεν ουν εκκλησιαι εσπερευοντο τη πιστει και επερισ
 σευσον τω αριθμω καθ ημεραν.
 40 διηλθον δε την φρυγιαν και γαλατικην χωραν κωλυθε
 τες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια.
 ελθοντες δε κατα την μυσιαν επιραζον εις την βυθυνια

πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το $\overline{\pi\nu\alpha}$ $\overline{\kappa\upsilon}$
 παρελθοντες δε την μυσίαν κατεβησαν εις τρωαδα
 και οραμα της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ μακαί
 δων τις την εστώς και παρακαλων αυτον και λεγών
 5 διαβας εις μακαιδονιαν βοηθησον ημιν ως δε το
 οραμα ιδεν ευθεως εζητήσαμεν εξελθειν εις μακε
 δονιαν συνβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο $\overline{\theta\varsigma}$
 ευαγγελισασθε αυτους.
 αναχθεντες ουν απο τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σα
 10 μωθρακην.
 τη δε επιουση εις νεαπολιν κακιθεν εις φιλιππους η
 τις εστιν πρωτη της μεριδος μακαιδονιας πολις κο
 λωνια ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες η
 15 μερας τινας.
 τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πυλης
 παρα ποταμον ου ενομιζαμεν προσευχην ειναι[ι] και
 καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις
 20 ημιν γυναιξιν.
 και τις γυνη ονοματι λυδια κορυυροπωλις κολεως
 θυατειρων σεβομενη τον $\overline{\theta\nu}$ ηκουεν ης ο $\overline{\kappa\varsigma}$ δι
 ηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις
 υπο του παυλου.
 ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσε
 25 λεγουσα.
 ει καικρικατε με πιστην τω $\overline{\kappa\omega}$ ειναι εισελθοντες εις
 τον οικον μου μινατε. και παρεβιασατο ημας.
 εγενετο δε κορευομενων ημων εις την προσευχή
 παιδισκην τινα εχουσαν $\overline{\pi\nu\alpha}$ πυθωνα υπαντησαι
 30 ημιν ητις εργασίαν κολληνη παρειχετο τοις κυρι
 οις αυτης μαντευομενη.
 αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζε
 λεγουσα.
 ουτοι οι $\overline{\alpha\nu\omicron\iota}$ δουλοι του $\overline{\theta\nu}$ του υψιστου εισιν οιτι
 νες καταγ(γελλ)ουσιν ημιν (οδον σωτηριας. του) το δε εποι
 35 ει επι κολλας ημερας.
 διακονηθεις δε ο παυλος και επιστρεψας τω $\overline{\pi\nu\iota}$ ειπε.
 παραγγελω σοι εν οματι $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ εξελθειν απ αυτης.
 και εξηλθεν αυτη τη ωρα.
 ιδοντες δε οι κυριοι αυτης εξηλθεν η ελπις της ερ
 40 γασίας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και σιλαν ηλ
 κυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας και προσα

γιγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον. ουτοι οι ανοι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαι
 οι υπαρχοντες και καταγγελουσιν εθνη α ουκ εξεστι
 5 ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν.
 και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι πε
 ριρηξαντες αυτων τα ιματια. εκελευον ραβδιζειν. πολ
 λας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακη.
 παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαως τηρει
 10 αυτους.
 ος παραγγελιαν τοιαυτην λαβων. εβαλεν αυτους εις
 την εσωτεραν φυλακην. και τους κοδεις ησφαλισα
 το αυτων εις το ξυλον.
 κατα δε το μεσονυκτιον. παυλος και ο σιλας προσευ
 χομενοι υμνουν τον θν. επηκρωντο δε αυτων
 15 και οι δεσμιοι.
 αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηαι
 τα θεμελια του δεσμοτηριου ηνεωχθησαν τε παρα
 20 χρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανε.θη εξυ
 πνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων τας θυρας
 ανεωγμενας της φυλακης. σπασαμενος την μαχαι
 ραν ημελλεν εαυτον ανελειν. νομιζων εκπεφευγε
 25 ναι τους δεσμιους.
 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη παυλος λεγων.
 μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν εν
 30 θαδε αιτηρας δε φωτα εισεπηδησεν. και εντρομος υ
 παρχων προσεπεσεν τω παυλω και σιλα. και προαγαγων
 αυτους εξω εφη. κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω.
 οι δε ειπαν πιστευσον εκι τον κν ιν χν και σωθηση συ
 και ο οικος σου.
 35 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυ συν πασι τοις ε
 τη οικια αυτου.
 και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος
 ελουσεν απο των πληγων.
 και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχρημα.
 40 αναγαγων δε αυτους εις τον οικον παρεθηκεν τραπε
 ζαν. και (ηγαλλια)το πανοικει πεπιστευκως τω θω.
 ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους
 ραβδουχους λεγοντες απο
 45 απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους προς τον
 παυλον οτι απεστειλαν οι στρατηγοι ινα απολυθη
 τε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη.

λων αυτού ειπεν μη θορυβεισθαι η γαρ ψυχη αυτού ε-
 αυτω εστιν.
 ανιβας δε και κλασας τον αρτον και γευσάμενος εφ ι
 κανον τε ομιλησας αχρεις αυτης ουτως εξηλθεν. η
 5 γαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησιν ου μετρι
 ως ημεις δε προελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν
 επι την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβάνειν το
 παυλον ουτως γαρ εντεταλμένος ην μελλων αυτος
 πεζευσειν.
 10 ως συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαμβάνοντες αυτο
 ηλθομεν εις μιτυληνην.
 κακειθεν αποπλευσαντες τη εκιουση κατηντησαμε
 αντικρυς χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον
 τη δε εχομενη ηλθομεν εις μιλητον.
 15 κεκρικει γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσ[ον] οπως
 μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια.
 εσθεν) γαρ ει δυνατόν ειη αυτω την ημεραν της πεντη
 κοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα.
 απο δε της μιλητου πεμφας εις εφεσον μετεκαλεσατο
 20 τους πρεσβυτερους της εκκλησιας ως δε παρεγενον
 το προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθ[ε] απο πρω
 της ημερας αφ ης επεβην εις τη[ν α]σιαν πως μεθ υμων
 τον παντα χρονον εγενομην δουλευων τω κω μεθ υμω
 μετα πασης τακεινοφροσυνης και πολλων δακρυω
 25 και πειρασμων των συμβαινοντων μοι εν ταις επιβου
 λαις των ιουδαιων.
 ως ουδεν των συμφεροντων υπεστειλαμην του μη α
 ναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας.
 δημοσια και κατ οικους διαμαρτυρομενος ιουδαιοις
 30 τε και ελλησιν την εις θν μετανοιαν και πιστιν εις το
κν ημων ιν χν.
 και νυν ιδου δεδεμένος εγω τω κνι κορευομαι εις ιλημ
 τα εν αυτη συμβησομενα μοι μη ιδως.
 πλην οτι το πνα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι
 35 λεγον οτι δεσμα και θλιψεις με μενουσιν.
 αλλ ουδενος λογου ποιουμαι την ψυχην τιμιαν εμαυ
 τω ως το τελειωσαι τονδρομον του μετα χαρας και τη
 διακονιαν ην ελαβον παρα του κυ ιυ διαμαρτυρασθαι
 το ευαγγελιον της χαριτος του θυ.
 40 και νυν ιδου οίδα εγω οτι ουκετι οψεσθε το προσω
 πον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων τη

βασίλειαν. διὸ μαρτυρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ.
ὅτι καθάρος εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος παντῶν. οὐ γὰρ ὑ
πεστείλαμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλήν
τοῦ $\theta\upsilon$ ὑμῖν.

5 προσεχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ
ὑμᾶς τὸ $\pi\nu\alpha$ τὸ ἅγιον ἐθετο ἐπισκοποῦς ποιμαίνειν
τὴν ἐκκλησίαν τοῦ $\kappa\upsilon$ ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ αἵ
ματος τοῦ ἰδίου.

10 ἐγὼ οἶδα ὅτι εἰσελευσόνται μετὰ τὴν ἀφίξιν μου λυ
κοὶ βίρροις εἰς ὑμᾶς μὴ φοιδομένοι τοῦ ποιμνίου
καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦν
τες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὁ
πιστῶ αὐτῶν.

15 διὸ γρηγορεῖτε μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα
καὶ ἡ[μ]έραν οὐκ ἐκαύσαμην μετὰ δακρυῶν νουθετῶ
ἐν ἑκάστῳ.

20 καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς ἀδελφοί τῷ $\theta\omega$ καὶ τῷ λο
γῷ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ. οἰκοδομησάι καὶ
δοῦναι ὑμῖν τὴν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἁγιάσμα
νοις πάντων.

25 ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενός ἐπεθυμῆσα.
αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεαῖαις μου καὶ τοῖς οὐσιν με
τ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί.

καὶ πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιῶντος δεῖ ἀ
20 τιλαμβανέσθαι τῶν ἀσθενούντων.

μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ $\kappa\upsilon$ $\tau\upsilon$. ὅτι αὐτὸς εἶπε
μακάριον ἐστὶν μάλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν.
καὶ ταῦτα εἰπὼν θείας τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πάντιν προσ
25 τηξάτο.

30 ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο παντῶν. καὶ ἐκίπεσοντες
ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ παύλου κατεφίλουσιν αὐτόν.
ὁδυναμένοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει ὅτι οὐκε
τι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν προεπεμπο
35 δε αὐτόν εἰς τὸ πλοῖον.

ὥς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῷ
30 εὐθυ(δρομήσαντες) ἤλθομεν εἰς τὴν κω. τῇ δὲ ἑξῆς εἰς
ροδὸν κακείθεν εἰς πατέρα.
καὶ εὐροντες πλοῖον διαπερὼν εἰς φοινίκην. ἐπὶ βαν
τες ἀνηχθῆμεν.

40 ἀναφανέντες δὲ τὴν κυπρὸν καὶ καταλιπόντες αὐτὴν
εὐώνυμον ἐπλεομέν εἰς συρίαν.

και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ το πλοιον ην απο
 φορτιζομενον τον γομον.
 ανευροντες δε τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημε
 ρας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του κνς μη επι
 5βαινειν εις ιεροσολυμα.
 οτε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας εξελθοντες ε
 πορευομεθα προκεκοντων ημας παντων συν γυ
 ναιξιν και τεκνοις εως εξω της πο(λ)εως.
 και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι
 10απεσπασαμεθα αλληλους και ανεβημεν εις το πλοιον
 εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια.
 ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηντη
 σαμεν εις πτολομαιδα και ασπασαμενοι τους αδελφους
 εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις.
 15τη δε επαυριον εξελθοντες ηλθομεν (εις καισαρε)ιαν.
 και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγε
 λιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω.
 τουτω δε ησαν παρθενοι θυγατερες τεσσαρες κροφη
 τευουσαι.
 20επιμενοντων δε ημερας πλειους κατηλθεν τις απο
 τ[η]ς ιουδαιας κροφητης ονοματι αγαθος.
 και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου
 δησας εαυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν.
 25ταδε λε[γει το κνς] το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυ
 τη ουτως δησουσιν εν ιλημ οι ιουδαιοι και παραδωσου
 σιν εις χειρας εθνων.
 ως δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι ε
 τοκιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιλημ τοτε.
 30απεκριθη (δε) ο παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυ
 πτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα
 και αποθανειν εις ιλημ ετοιμως εχω υπερ του ονομα
 τος του κυ ιυ χυ.
 μη πιθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες του κυ το
 35θελημα γινεσθω.
 μετα δε τας ημερας ταυτας παρασκευασαμενοι αναβαι
 νομεν εις ιεροσολυμα συνηλθον δε και των μαθητω
 απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν
 40μναςωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη.
 γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα αμενωσ απε
 δεξαντο ημας οι αδελφοι.
 τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ι

ακώβον πάντες τε παρεγενόντο οι πρεσβυτεροι μακρὰν
 και ἀσπασαμένος αὐτοῦ ἐξηγεῖτο καθ' ἐν ἑκάστον ὧν ἐ
 ποιῆσεν ὁ ῥς ἐν τοῖς ἐθνεσιν δια τῆς διακονίας αὐτοῦ
 οι δὲ ἀκουσάντες ἐδοξαζόν τον ῥν εἰπόντες αὐτῷ
 5 θεωρεῖς ἀδελφε ποσὰι μυριαδες εἰσιν ἐν τοῖς ἰουδαίοις
 τῶν πεπιστευκότων και πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου·
 ὑπάρχουσιν. ~~ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸν αἵμα~~
 κατηχήθησαν δὲ περὶ σου, ὅτι ἀποστασίαν διδασκεῖς [α
 πο μωσσεως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας ἰουδαίους
 10 λέγων μὴ περιτεμνεῖν αὐτοὺς τὰ τεκνὰ μηδὲ τοῖς ἐ
 θεσιν περιπατεῖν. ~~αὐτοὺς τοῖς ἱεροῖς εἶπεν πρὸς τὸ~~
 τ(ι οὐν ἐστὶν πάντως) ἀκουσονται ὅτι ἐληλυθας. τοῦτο
 οὐν ποιήσον ὁ σοὶ λεγόμεν. ~~ἐν μυστιζοῦν.~~
 εἰσιν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυ
 15 τῶν τούτους παραλαβὼν ἀγνισθῆτι σὺν αὐτοῖς και δαπάνῃ
 σου ἐπ' αὐτοῖς ἵνα ξυρῆσωνται τὴν κεφαλὴν.
 και γινώσκονται πάντες ὅτι περὶ ὧν κατηχῆνται περὶ σου
 οὐδὲν ἐστὶν ἀλλὰ στοιχεῖς και αὐτὸς φυλάσσων τὸν νόμο·
 περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἀπεστείλα
 20 μέν κρινάντες μηδὲν τοιοῦτο τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ
 φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλοθύτον και ἀ[ι]μα κ[α]ι
 κνίχτον και κορνείαν. ~~ἐκ αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐ~~
 τότε ὁ παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέ
 ρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερὸν διαγγελλῶ
 25 τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ ἐως οὗ προσ
 ἤνεχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν τῇ προσφορᾷ. ~~το~~
 ὡς δὲ ἐμελλόναι ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι θεασάμενο[ι]
 αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ οἱ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι συνε
 χεαν πάντα τὸν ὄχλον και ἐπεβάλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ
 30 ρας κρίζοντες.
 ἄνδρες ἰσραηλίται βοηθεῖται οὗτος ἐστὶν ὁ ἄνθς ὁ κατὰ τοῦ
 λαοῦ και τοῦ νόμου (και τοῦ τοκοῦ τούτου πάντας παν
 ταχὴ διδασκῶν ἐπὶ τε και ἑλλήνας εἰσηγάγεν εἰς τὸ ἱερό·
 και κεκοινώκεν τὸν ἅγιον τόπον τούτον. ~~καρστώσιν αὐ~~
 35 ἦσαν γὰρ προεωρακότες τροφίμον τὸν ἐφεσίον ἐν
 τῇ πόλει σὺν αὐτῷ ὃν ἐνομιζόν ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσηγά
 γεν ὁ παῦλος. ~~νισθ(ῆ)μεναι και (σὺ) καθὴ κρινῶν με· κατὰ~~
 ἐκείνη ἡμέρᾳ τε ἡ πόλις ὅλη και ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ
 λαοῦ. και ἐπιλαβομένοι τοῦ παύλου εἰλκον ~~ἑσ~~ ~~λοιδορεῖς.~~
 40 αὐτὸν ἐξω τοῦ ἱεροῦ και εὐθεὶς ἐκλείσθη τὴν ἀρχιερεὺς.
 σάναι θύραι. ~~ἀρχο(ν)τα τοῦ λαοῦ σου σὺν ἐρεῖς κακῶς~~

και ειπεν προς εμε πορευου· οτι· εγω εις εθνη μακραν
 εξαποστελω σε·
 ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου· και εκηραν
 την φωνην αυτων λεγοντες· αιρε απο της γης τον
 5 τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην·
 κραζοντων τε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και
 κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα·
 εκελευσεν ο χιλιάρχος εισαγεσθαι αυτον εις την πα
 ρεμβολην· ειπας μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα
 10 επιγνω δι την αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω·
 ως δε προσετειναν αυτον τοις ιμασιν· ειπεν προς το
 εστωτα εκατονταρχον ο παυλος·· ει ανον ρωμαιον
 και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν·
 ακουσας δε ο εκατονταρχης προσελθων τω χιλιάρχῳ
 15 χω απηγγειλεν λεγων· τι μελλεις ποιειν· ο γαρ ανος
 ουτος ρωμαιος εστιν·
 προσελθων δε ο χιλιάρχος ειπεν αυτω· λεγε μοι συ· ρω
 μαιος ει· ο δε εφη· ναι·
 απεκριθη δε ο χιλιάρχος· εγω· πολλου κεφαλαιου τη
 20 πολιτειαν ταυτην εκτησαμην· ο δε παυλος εφη· ε
 γω και γεγεννημε·
 ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου· οι μελλοντες αυ
 τον ανεταζειν·
 και ο χιλιάρχος δε εφοβηθη επιγνους· οτι ρωμαιος εστι·
 25 και οτι αυτον ην δεδηκως·
 τη δε επαυριον βουλομενος γυναι· το ασφαλές το
 τι κατηγορεται· υπο των ιουδαιων· ελυσεν αυτον
 και εκελευσεν συνελθειν τους αρχιερεις και παν
 το συνεδριον και καταγαγων τον παυλον εστησε·
 30 εις αυτους·
 ατενισας δε τω συνεδριῳ ο παυλος ειπεν· ανδρες· αδελ
 εγω παση συνειδησει αγαθη κεπολιτευμαι τῷ θῷ αχρι
 ταυτης της ημερας·
 ο δε αρχιερεus ανανias εκελευσεν τοις παρεστωσιν αυ
 35 τῷ τυπτειν αυτου το στομα·
 τοτε ο παυλος ειπεν προς αυτον· τυπτειν σε μελλει· ο
 θς τοιχε κεκονια(μ)μεναι και (συ) καθη κρινων με· κατα
 τον νομον· και παρανομων κελευεις με τυπτεσθαι·
 οι δε παρεστωτες ειπον τον αρχιερεα του θῡ· λοιδορεις·
 40 εφη τε ο παυλος· ουκ ηδειν αδελφοι· οτι εστιν αρχιερεus·
 γεγραπται γαρ αρχο(ν)τα του λαου σου ουκ ερεις· κακως

γνους δε ο παυλος οτι το εν μέρος εστιν σαδδουκαιων.
 το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω.
 ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαιων πε
 ρι ελπιδος και αναστασεως νεκρων (εγω κριν)ομε.
 5 τουτο δε αυτου λαλησαντος εγενετο στασις των φαρι
 σαιων και σαδδουκαιων και εκισθη το πληθος.
 σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μη
 τε αγγελον μητε πνα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα
 αμφοτερα. των απο της αγιας ιοουδαιοι ους εδοι ετι σου
 10 εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες τινες εκ των
 γραμματεων του μερους των φαρισαιων. διεμαχο
 το λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανω του
 τω ει δε πνα ελαλησεν αυτω η αγγελος. περι αναστα
 πολλης δε στασεως γινομενης φοβηθεις ο χιλιαρχος
 15 μη διασπασθη ο παυλος απ αυτων εκελευσεν το στρα
 τευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων. αγειν
 τε εις την παρεμβολην.
 τη δε εκιουση νυκτι επιστας αυτω ο κς ειπεν.
 θαρσει ως γαρ διεμαρτυρου τα περι εμου εις ιλημ ουτως
 20 σεδεικαι εις ρωμην μαρτυρησαι.
 γενομενης δε ημερας κοιησαντες συστροφη
 οι ιοουδαιοι ανεθεματισαν εαυτους. μητε φα
 γειν μητε πειν. εως ου αποκτεινωσιν τον παυλο
 ησαν δε πλειους τεσσερακοντα οι ταυτην την συνω
 25 μωσιν κοιησανμενοι.
 οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρε
 σβυτεροις ειπαν.
 αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευ
 σασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον.
 30 νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χειλιαρχω συν τω συ
 νεδριω οπως καταγαγη αυτον προς υμας ως μελλον
 τας ακριβεστερον γινωσκειν τα περι αυτου ημεις δε
 προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανε
 λειν αυτον.
 35 ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την ενεδραν
 παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην
 απηγγειλεν τω παυλω.
 προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρ
 40 χων ειπεν τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλι
 αρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω.
 ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρ

πίδα έχων προς $\overline{\theta\nu}$ ἤν και αυτοι ουτοι προσδεχονται
 αναστασιν μελλειν εσεσθαι δικαίων τε και αδικών
 εν τούτω και αυτος ασκῶ απροσκοπον συνειδησιν ει
 χειν προς τον $\overline{\theta\nu}$ και τους $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$ δια παντος.
 5 δι' ετων δε κλειονων ελεημοσυνας ποιηρων εις το ε
 θνος μου παρεγενομην και προσφορας εν αις ευ
 ρον με ηγνισμενον εν τῷ ιερῷ ου μετα οχλου ουδε
 μετα θορυβου.
 10 τινες δε των απο της ασιας ιουδαιοι ους εδει επι σου
 παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε ει αυτοι
 ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταν
 τος μου επι του συνεδριου η περι μιας ταυτης φ
 νης ης εκεκραξα εν αυτοις εστως οτι περι αναστα
 σεως νεκρων κρινομαι σημερον εφ' υμων.
 15 ανεβαλετο δε αυτους ο φηλιξ ακριβεστερον ειδως
 τα περι της οδου ειπας οταν λυσιας ο χιλιαρχος κα
 ταβη διαγνωσμαι τα καθ' υμας.
 20 διαταξαμενος τῷ εκατονταρχῃ τηρεισθαι αυτον εχει
 τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπη
 ρετειν αυτω.
 25 μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συντοι
 δ)ρ(ουσι)λλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο το
 παυλον και ηκουσεν περι της εις $\overline{\chi\nu}$ πιστεως
 διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρα
 30 τειας και του μελλοντος κριματος. εμφοβος γε
 νομενος ο φηλιξ απεκριθη.
 35 το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακατα
 λεσσαι σε.
 40 αμα και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο
 του παυλου διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπο
 μενος διελεγετο αυτω διετειας δε πληρωθεισης ελα
 βεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον.
 45 θελων τε χαριτα καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ
 κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον.
 50 φηστος ουν επιβας τη επαρχια μετα τρεις ημερας ανε
 βη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας.
 55 ενεφανισαν τε αυτω οι αρχιερεις και οι πρωτοι των ι
 ουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον αιτου
 60 μενοι χαριν παρ αυτου οπως μεταπεμνηται αυ
 του εις $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$. ενεδραν ποιουντες ανελειν αυ
 τον κατα την οδον.

ο μὲν οὖν φηστός ἀπεκριθὴ τηρεῖσθαι τὸν παῦλον εἰς
 καίσαρειαν· αὐτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι·
 οἱ οὖν ἐν ὑμῖν φησὶν δυνατοὶ συνκαταβάντες· εἰ τί τι
 5 ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἀτοκὸν κατηγορεῖσθαι αὐτοῦ.
 διατριψάς δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτῶ· ἡ δὲ
 καὶ καταβάς εἰς καίσαρειαν τῇ ἐπαυρίῳ καθίσας
 ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν παῦλον ἀχθῆναι.
 παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιεστῆσαν αὐτὸν οἱ ἀπὸ
 10 ἱεροσολύμων καταβεβηκότες ἰουδαῖοι· πολλὰ καὶ βαρε-
 ῖα αἰτήματα καταφέροντες· ἃ οὐκ ἰσχύον ἀποδείξαι.
 τοῦ παύλου ἀπολογουμένου ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον
 τῶν ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν οὔτε εἰς καίσαρα
 τί ἡμάρτον.
 15 ὁ φηστός δὲ θελὼν τοῖς ἰουδαίοις χάριν καταθεσθαι·
 ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ εἶπεν· καὶ ἐπιστρεφόντων εἰς
 θελεῖς εἰς ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κρι-
 θῆναι· ἐγὼ ἐμοῦ εἶπεν δὲ ὁ παῦλος ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ
 20 σαρὸς ἐστὼς εἰμὶ· οὐ μὲν δεικνέσθαι ἰουδαίους οὐδε-
 ῖδικτῆρα ὥς καὶ σὺ καλλίον γινώσκεις.
 εἰ μὲν οὖν ἀδίκῳ καὶ ἀξίον θανάτου πεπραχά τι οὐ πα-
 ραίτουμαι τὸ ἀποθάνειν· εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι
 κατηγοροῦσιν μοι· οὐδεὶς μὲν δύναται τούτοις χά-
 25 ρισθῆναι καίσαρα ἐπικαλούμαι.
 τότε ὁ φηστός συναλθῆσας μετὰ τοῦ συνεδρίου ἀπε-
 κριθὴ καίσαρα ἐπὶ κεκληῖσθαι· ἐπὶ καίσαρα πορεύσῃ.
 ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς
 καὶ βερ(η)νίκη· κατήντησεν εἰς καίσαρειαν (ἀσπασα-
 30 μένοι τὸν φηστόν·
 ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ ὁ φηστός τῷ βα-
 σίλει· ἀνεθετο τὰ κατὰ τὸν παῦλον λεγόμενα·
 ἀνὴρ τις ἐστὶν καταλελειμμένος ὑπὸ φθλίκος δεσμι-
 35 ος· περὶ οὗ γενομένου μοι εἰς ἱεροσόλυμα ἐνεφανίσαν-
 τοι ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰουδαίων αἰτούμε-
 νοι κατ' αὐτὸν καταδικῆναι·
 40 πρὸς οὓς ἀπεκριθὴν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἔθος ῥωμαίοις χά-
 ριζεσθαι τινὶ ἄνδρὶ πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ προ-
 σῶκον ἔχοι τοὺς κατηγοροῦντες· τοκὸν τε ἀπολογίας λα-
 βοί· περὶ τοῦ ἐγκλήματος·
 45 συνέλθοντων οὖν ἐνθάδε αὐτῶν ἀναβολὴν μὴδεμί-
 αν ποιήσαντος τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκε-
 λεύσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα·

περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφε
ρον ων εγω υπενουσιν πονηραν.
ζητήματα δε τινα περι της ιδίας δεισιδαιμονίας ειχο
προς αυτον και περι τινος ιυ τεθνηκτος ον εφασκε
5 ο παυλος ζην.

απορουμενος δε εγω εις την περι τούτων ζητησιν
ελεγον ει βουλοίτο πορευεσθαι εις ιεροσολυμα κακει κρι
νεσθαι περι τούτων.

του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρεισθαι αυτον εις τη
10 του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον
εως ου αναπεμψω αυτον προς καισαρα.

αγριππας δε προς τον φηστον εφη εβουλομην. και αυ
τος του ανου ακουσαι. ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου.
τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερони

15 κης μετα πολλης φαντασίας. και εισελθοντων εις
το ακροατηριον ουν τε χιλιαρχοις ανδρασιν τοις κα
θ' εξοχην της πολεως και κελευσαντος του φηστου
ηχθη ο παυλος και φησιν ο φηστος.

αγριππα βασιλευ και παντες οι συνπαροντες ημιν αν
20 δρες θεωρειτε τουτον περι ου απαν το πληθος των ιου
δαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και εν
θαδε επιβωωντες μη δειν αυτον ζην μηκει
εγω δε κατελαβομην μηδεν αξιου αυτον θανατου
κεπραχεναι.

25 αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστο
εκρινα πεμπειν περι ου ασφαλως τι γραψαι τω κυ
ριω ουκ εχω.

διο προηγαγον αυτον εφ υμων. και μαλιστα επι σου
30 βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης
σχω τι γραψω αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμι
ον μη και τας κατ αυτου αιτίας σημναι.

αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι του
περι σεαυτου λεγειν.

τοτε ο παυλος εκτεινας την χειρα απελογειτο.

35 περι παντων ων ενκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ
αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων
σημερον απολογεισθαι μαλιστα γνωστην σε οντα κα
των των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων

40 επισταμενος διο δεομαι σου μακροθυμως ακουσε
μου την μεν ουν βιωσιν μου εκ (νεοτητας την απ αρ
χης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις

5 ιασιν παντες ιουδαιοι προεγινωσκοντες με ανωθε-
 εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην
 αιρεσιν της ημετερας θρησκιας εζησα φαρισαιος.
 και νυν επ ελπιδι της προς τους κρας ημων επαγγελι-
 10 ας γενομενης υπο του θυ εστηκα κρινομενος εις η-
 το δωδεκα φυλον ημων εν εκτενια νυκτα και ημε-
 ραν λατρευον ελπιδι καταντησαι περι ης ελπιδος
 εν καλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ. τι απιστον κρινε-
 15 ται παρ υμιν ει ο θς νεκρους εγειρει.
 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιυ του
 ναζωραιου θειν πολλα εναντια πραξαι.
 ο και εκοιτησα εν ιεροσολυμοις και πολλους τε των
 αγιων εγω εν φυλακαις κατεκλεισα την παρα τω-
 20 αρχιερων εξουσιαν λαβων.
 15 αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον.
 και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων
 αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως
 τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκαν εως και
 εις τας εξω κολεις.
 20 εν οις πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξου-
 σιας και επιτροπης της παρα των αρχιερων ημε-
 ρας μεσης κατα την οδον.
 ιδου βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα
 του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συνε-
 25 μοι πορευομενους.
 παντων τε καταπεσοντων ημων εις την γην
 ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη εβραιδι
 διαλεκτω. σαουλ. σαουλ. τι με διωκεις. σκλη-
 30 ρον σοι προς κεντρα λαχτιζειν.
 εγω δε ειπα τις ει κε. ο δε κς ειπεν εγω ειμι ις ον συ
 διωκεις.
 35 αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου. εις του
 το γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και
 μαρτυρα ων τε ιδες (με) ων τε οφθησομαι σοι εξαι-
 30 ρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων.
 εις ους εγω εξαποστελλω σε ανοιξαι οφθαλμους
 αυτων του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και
 35 απο της εξουσιας του σατανα επι τον θν. του λα-
 βειν αυτους αφεσιν αμαρτιων. και κληρον εν τοις
 40 ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε.
 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθης τη

φης ἡν ἀραντες. βοηθείαις ἐχρώντο υποζώννυντες
 το πλοῖον.
 φοβούμενοι τε μὴ εἰς τὴν συρτὶν ἐκπεσῶσιν. χαλασα-
 τες τὸ σκευὸς οὕτως ἐφέροντο.
 5 σφοδρῶς δὲ χεῖμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν
 ἐποιούντο καὶ τῇ τρίτῃ αὐτοχείρες τὴν σκευὴν τοῦ
 πλοίου ἐρρίψαν.
 μῆτε δὲ ἡλίου μῆτε ἀστρῶν ἐπιφαίνοντων ἐπὶ κλειόνας
 ἡμέρας χεῖμωνος τε οὐκ ὀλίγου ἐπικείμενου λοιπὸν
 10 περιηρείτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σωθῆσθαι ἡμᾶς.
 πολλῆς τε ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε σταθεὶς ὁ παῦλος ἐ-
 μέσω αὐτῶν εἶπεν.
 εἶδει μὲν ὦ ἄνδρες πειθαρχήσαντας μοι μὴ ἀναγεσθαι ἀπὸ τῆς
 κρήτης κερδοῦσαι τε τὴν ὑβρίν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.
 15 καὶ τὰ νῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς
 οὐδὲμία ἐστὶ ἐξ ὑμῶν πλην τοῦ πλοίου.
 παρῆσθη γὰρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ οὐ εἰμι (ὦ) καὶ (λατ)ρεῖ
 ὦ ἀγγελὸς λεγὼν.
 μὴ φοβου παῦλε καίσαρ· σε δεῖ παρασθῆναι καὶ ἰδοὺ κε
 20 χαρίσται σοι ὁ $\overline{\theta\varsigma}$ πάντας τοὺς πλεοντάς μετὰ σου.
 διο εὐθυμεῖται ἄνδρες πιστεύω γὰρ τῷ $\overline{\theta\omega}$ ὅτι οὕτως ἐ-
 σταὶ καθ' ὃν τρόπον λελαλήταί μοι εἰς νῆρον [δε] τίνα
 δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.
 ὥς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυξ ἐγένετο διαφερόμενῳ
 25 ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρία κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν
 ναῦται προσάγειν τίνα αὐτοῖς χώραν.
 καὶ βολίσαντες εὐρὸν ὀργυίας εἴκοσι. βραχὺ δὲ διαστήσα-
 τες καὶ πάλιν βολίσαντες εὐρομένῳ ὀργυίας δεκαπέντε
 φοβούμενοι τε μὴ ποῦ κατὰ τραχεῖς τοποῦ[ς] ἐκπεσώμε-
 30 ἐκ κρυμνῆς ριψάντες ἀγκυράς τεσσαράς εὐχόντο ἡμέ-
 ραν γενέσθαι τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ
 πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκαφὴν εἰς τὴν θάλασσαν
 προφασεὶ ὥς ἐκ πῶρας ἀγκυράς μέλλοντων ἐκτείνει
 εἶπεν ὁ παῦλος τῷ ἐκατονταρχῇ καὶ τοῖς στρατιώταις.
 35 εἰ μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ ὑμεῖς σωθῆναι
 οὐ δύνασθε.
 τότε ἀπεκοψάν οἱ στρατιῶται τὰ σκοῖνια τῆς σκαφῆς
 καὶ εἰσάν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.
 ἀχρὶ δὲ οὐ ἡμέρα ἡμέλλεν γίνεσ[θ]αι παρεκαλεῖ (εἰ) ὁ παῦ-
 40 λος ἀπαντὰς μεταλαβεῖν τροφῆς λεγὼν.
 τεσσαρεσκαίδεκάτῃ σήμερον ἡμέραν προσδοκῶν

5 τες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι διο παρα
 καλω υμας μεταλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της
 υμετερας σωτηριας υπαρχει.
 ουδενος γαρ υμων θριξ απο της κεφαλης απολειται.
 10 ειπας δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω ^{θω}
 ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν. ^{ταλαι}
 ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο
 τροφης ημεν δε αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω διακοσι
 15 αι ερδομηκοντα εξ. ^{αλλος και μη ονειδιζοντος και}
 κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλο
 μενοι τον σιτον εις την θαλασσαν.
 οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ εκεγινωσκον κολ
 20 πον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευ
 οντο ει δυνατον εκωσαι το πλοιον. ^{αποφεται τι παρα}
 15 και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν. α
 μα ανεντες τας ζευκτηριας των κηδαλιων και επα
 ραντες τον αρτεμωνα τη πνευση κατειχον εις τον
 αιγιαλον. ^{ος εν τη τακεινωση αυτου ουτι ως αν}
 20 περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν τη
 ναυν. και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασφαλευτος
 η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας των κυματων. ^{ευτρε}
 των στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας
 αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας διαφυγη. ^{ουτος μартν}
 25 ο δε εκατονταρχης βουλομενος διασωσαι τον παυλο
 εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν δε τους
 δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι τη
 30 γην εξιεναι και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους
 δε επι τινων των απο του πλοιου. και ουτως εγενετο
 παντας δ(ια)σω(θηναι επι την γην.
 35 και διασωθεντες τοτε εκεγνωμεν οτι μελιτη η νη
 σος καλειται οι τε βαρβαροι παρειχον ου την τυχου
 σαν φιλανθρωπιαν ημιν αφαντες γαρ κυραν προσε
 λαβοντο παντας ημας δια τον νετον τον εφροστωτα
 και δια το ψυχος.
 40 συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων τι πληθος
 και επιθεντος επι την κυραν εχιδνα απο της θερμης
 εξελθουσα καθηψατο της χειρος αυτου. ^{νι παραλλο}
 ως δε ιδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χει
 ρος αυτου προς αλληλους ελεγον παντως φονευς ε
 40 στιν ο ^{ανος} ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης
 η δικη ζην ουκ ειασεν.

5 περιπεσθε ποικίλοις. γινώσκοντες ότι το δοκιμ
 ον υμών της πίστεως κατεργάζεται υπομονήν.
 η δε υπομονή έργον τελειον έχετω. ινα ητε τελειοί
 και ολοκληροί εν μηδενι λειπομενοί.
 10 ει δε τις υμών λειπεται σοφείας αιτείτω παρα του
 διδοντος $\overline{\theta\upsilon}$ πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και
 δοθησεται αυτω. αιτείτω δε εν πίστι μηδεν δι
 ακρινομενος.
 ο γαρ διακρινόμενος εοι (κλυδωνι θ)αλασσης ανεμι
 ζομενω και ριπιζομενω.
 15 μη γαρ οι εσθω ο $\overline{\alpha\nu\omicron\varsigma}$ εκείνος (οτι λημψεται τι παρα
 του $\overline{\kappa\upsilon}$ ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις
 οδοις αυτου.
 καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου.
 ο δε πλουσιος εν τη ταπεινώσει αυτου. οτι ως αν
 20 θος χορτου παρελευσεται.
 ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν
 τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρε
 πεια του προσωπου αυτου απωλετο.
 οутως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις (εαυτου μαρὰν
 25 θησεται.
 μακαριος ανηρ ος υπομενει (ν) πειρασμον οτι δοκιμος
 γενομενος ληψεται τον στεφανον της ζωης. ονχος εν
 εκηγγειλατο $\overline{\kappa\epsilon}$ τοις αγαπωσιν αυτον.
 μηδεις πειραζομενος λεγέτω οτι απο $\overline{\theta\upsilon}$ πειραζομαι
 ο γαρ $\overline{\theta\varsigma}$ απειραστος εστιν κακων.
 30 πειραζει δε αυτος ουδενα εκαστος δε πειρα
 ζεται υπο της ιδίας επιθυμίας εξελκομενος
 και δελεαζομενος ειτα επιθυμια συλλαβουσα
 τικτει αμαρτιαν. η δε αμαρτια αποτελεσθεισα
 35 αποκυει θανατον.
 μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι πασα δοσις αγα
 θη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαι
 νον απο του $\overline{\pi\rho\varsigma}$ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλα
 γη η τροπης αποσκίασμα.
 40 βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθείας εις το
 ειναι ημας απαρχήν τινα των εαυτου κτισματω
 ιστε αδελφοι μου αγαπητοι.

εστω δε πας ανος ταχυς εις το ακουσαι. βραδυς εις το
λαλησαι. βραδυς εις οργην οργη. γαρ ανδρος δικαιοσυ
νην θς ου κατεργαζεται.

διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισειαν κακίας
5 εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυνα
μενον σωσαι τας ψυχας υμων.

γεινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται. πα
ραλογιζομενοι εαυτους.

οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης ουτος εοι
10 κεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως
αυτου εν εσοπτρω. κατενοησεν γαρ εαυτον και απελη
λυθεν και ευθεως επελαθετο οποιος ην.

ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθερι
ας και παραμεινας ουκ ακροατης επιληρμόνης γενο
15 μενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποι
ησει αυτου εσται.

ει δε τις δοκει θρησκος ειναι μη χαλιν(αγων) γλωσ(σα)
αυτου αλλα απατων καρδιαν εαυτου. τουτου μαται
ος η θρησκεια.

20 θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω θω και πρι αυτη εστι
επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτω.
ασπιλον εαυτον τηρειν εκ του κοσμου.

αδελφοι μου μη εν προσωπολημψιαις εχετε την πιστι
του κυ ημων ιυ χυ της δοξης.

25 εαν γαρ εισελθη εις συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδα
κτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν
ρυπαρα εσθητι.

επιβλεψητε δε επι τον φορουντα την εσθητα την
λαμπραν και ειπητε συ καθου ωδε καλως. και τω πτω
30 χω ειπητε συ στηθι εκει και καθου υπο το υποποδιον
μου ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται δι
αλογισμων πονηρων.

ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θς εξελεξατο
τους πτωχους τω κοσμω πλουσιους εν πιστει και κλη
35 ρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπω
σιν αυτον. υμεις δε ητι μασατε τον πτωχον.

ουχι οι πλουσιοι καταδυστευουσιν υμων και αυτοι
ελκουσιν υμας εις κρετηρια ουκ αυτοι βλασφημουςι
το καλον ονομα το επικεκληθεν εφ υμας.

40 ει μεντοι νομον βασιλικον τελειτε κατα την γραφην α
γαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιεите.

ει δε προσωπολημπείτε αμαρτιαν εργαζεσθε. ελεγ-
χομενοι υπο του νομου ως παραβαται.

ος γαρ τον νομον ολον τηρηση πταιση δε εν ενι γενονεν
παντων ενοχος.

5 ο γαρ ειπων μη φονευσης ειπεν και μη μοιχευσης. ει δε
ου μοιχευεις φονευεις δε γεγονας παραβατης νομου.
ουτως λαλειτε και ουτως ποieiτε ως δια νομου ελευθε-
ριας μελλοντες κρινεσθαι η γαρ κρισις ανελεος. τω μη
ποιησαντι ελεος κατακαυχα(τ)α(ι) ελεον κρισεως.

10 τι οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν τις λεγη εχειν εργα
δε μη εχη. μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον.

εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπο-
μενοι της εφημερου τροφης ειπη δε τις αυτοις εξ υμω
υπαγε εν ειρηνη. θερμαινεσθε και χορταζεσθε. μη δωτε

15 δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι οφελος
ουτως και η πιστις εαν μη εχη εργα νεκρα κα-
θ' εαυτην.

αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι τη
πιστιν σου χωρις των εργων σου καγω δειξω σοι εκ τω
20 εργων μου την πιστιν.

συ πιστευεις οτι εις ο θς εστιν καλως ποιεις. και τα δαι-
μονια πιστευουσιν και φρισσουσιν.
θελεις δε γνωμαι ω ανε κενε οτι η πιστις χωρις των εργω
αργη εστιν.

25 αβρααμ ο πηρ ημων ουκ εξ εργων εδικαιωθη ανενεγκας
ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον.
βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργοις αυτου. και εκ
των εργων η πιστις ετελειωθη.

και πληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ
30 τω θω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θου
θου εκληθη.

ορατε οτι εξ εργων δικαιουται ανος και ουκ εκ πιστε-
ως μονον.

ουτως και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργων εδικαιωθη υπο
35 δεξαμενη τους κατασκοπους και ετερα οδω εκβαλουσα.
ωσπερ γαρ το σωμα χωρις πνς νεκρον εστιν. ουτως και
η πιστις χωρις των εργων νεκρα εστιν.

μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου. ειδότες οτι
μειζον κριμα λημψομεθα. πολλα γαρ πταιομεν απαντες
40 ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυναμενος
χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα.

ιδε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις
το πειθεσθαι ημιν αυτους και ολον το σωμα αυτων
μεταγομεν.

- 5 ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο ανεμων σκλη
ρων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου
οπου αν η ορμη του ευθυνοντος βουληται ουτως και η γλωσ
σα μικρον μελος εστιν και μεγαλα αυχει.
- 10 ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει. και η γλωσσα πυρ ο κο
σμος της αδικιας η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν η
μων η σπιλουσα ολον το σωμα. και φλογιζουσα τον τρο
χον της γενεσεως. και φλογιζομενη υπο της γεεννης.
- 15 πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και ε
ναλιων δεδαμασται και δαμαζεται τη φυσει τη αν
θρωπινη.
- την δε γλωσσαν ουδεις δαμασαι δυναται ανθρωπων ακα
τασχετον κακον μεστη του θανατηφορου.
- εν αυτη ευλογουμεν τον $\kappa\nu$ και $\pi\rho\alpha$. και εν αυτη καταρωμε
θα τους $\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma$ τους καθ' ομοιωσιν $\theta\upsilon$ γεγονοτας.
- 20 εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογία και καταρα ου
χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι.
- μητι η πηγη εκ της αυτης οπης βρυει το γλυκυ και το πικρο
μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος
συ[κ]α ουτε αλυκον γλυκυ ποιησαι υδωρ.
- 25 τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης
αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας.
- ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υ
μων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας.
- ουκ εστιν η σοφια αυτη ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγει
ος. ψυχικη δαιμονιωδης.
- 30 οπου γαρ ζηλος και ερεις εκει ακαταστασια και παν φαν
λον πραγμα.
- η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρη
νικη επιεικης ευπηθης μεστη ελεους. και καρπων
εργων αγαθων αδιακριτος ανυποκριτος. καρπος νοια υμων
- 35 δε δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειραιται τοις ποιου και
σιν ειρηνην.
- π]οθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν ουκ εντευθε
ε]κ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις
μ]ελεσιν υμων.
- 40 ε]πιθυμειτε και ουκ εχετε. φονευετε και ζηλουτε
και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε.
- 45 ηθητε εκ της μεταβιας υμων καταπαδαδοτου ανα
στροφης.
- ιακωβου επιστολη 3.3 - 4.2ου αμαρου
και ασκίλου $\chi\upsilon$.
- προσεγγωσμενου μεν προ καταβολης κοσμου. φανε
ρωσαντος δε επ' εσχάτου των χρόνων δι' υμιας τους

δι' αὐτοῦ πιστευόντας εἰς $\overline{\theta\nu}$. τὸν ἐγείραντα αὐτὸν
 ἐκ νεκρῶν καὶ δοξάσαντα αὐτῷ δόντα.
 ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς $\overline{\theta\nu}$
 τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθεί-
 5 ας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπερκρίτον ἐκ καθαρᾶς καρδίας
 ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς.
 ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ φθορᾶς φθαρτῆς ἀλλ' ἀφθαρ-
 τοῦ δια λόγου ζώντος $\overline{\theta\upsilon}$ καὶ μενοντος.
 διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χορτὸς καὶ πᾶσα δοξὰ αὐτῆς ὡς ἀν-
 10 θὸς χορτοῦ ἐξηρανθῇ ὁ χορτὸς καὶ τὸ ἀνθὸς αὐτοῦ ἐ-
 ξεπέσεν· τὸ δὲ ῥῆμα $\overline{\kappa\upsilon}$ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· οὗτος
 τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς
 ἀποθεμένοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ
 15 ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πᾶσας καταλαλίας
 ὡς ἀρτιγεννητὰ βρέφη τὸ λογικὸν ἀδολὸν γάλα
 ἐπιποθήσατε ἵνα ἐν αὐτῷ ἀυξηθῆτε εἰς σωτηρίαν
 εἰπερ ἐγεύσασθε ὅτι Χρῆστος ὁ $\overline{\kappa\varsigma}$.
 πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα ἀπὸ $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ μὲν
 ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ $\overline{\theta\omega}$ ἐκλεκτὸν ἐντί-
 20 μόν καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες ἐποικοδομείσθε οἶκος
 πνευματικὸς εἰς ἱερατεῦμα ἅγιον ἀνενεγκά· πνευ-
 ματικὰς θυσίας εὐπροσδεκτοὺς $\overline{\theta\omega}$ διὰ $\overline{\tau\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.
 διότι περὶ ἐχρεὶ ἡ γραφή ἰδοὺ τίθημι ἐν σίῳ λίθον ἐκλε-
 κτὸν ἀκρογωνιαίον ἐντίμον καὶ ὁ πιστῶν ἐπ' αὐ-
 25 τῷ οὐ μὴ καταίσχυνθῇ. ἥτις γὰρ ὡς πρόβατα κλάμψατε
 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστευούσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ λίθος
 ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομούντες οὗτος ἐγενή-
 θη εἰς κεφαλὴν γωνίας καὶ λίθος προσκομματός καὶ
 30 πέτρα σκανδαλοῦ· ὅσοι προσκοπτοῦσιν τῷ λόγῳ ἀπι-
 θούντες εἰς ὃ καὶ ἐτεθήσαν.
 ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν βασιλείον ἱερατεῦμα ἔθνος
 ἅγιον· λαὸς εἰς περιποίησιν.
 ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκοτῶν ὑμᾶς
 καλεσάντος εἰς τὸ θαῦμα αὐτοῦ φῶς.
 35 οἱ ποτε οὐ λαὸς νυν δὲ λαὸς $\overline{\theta\upsilon}$. οἱ οὐκ ἡλεθῆμενοι νυν
 δὲ ἡλεθέντες.
 ἀγαπῆτοι παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεκιδέτους
 ἀπεχεσθε ἀ(π)ὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν αἰτίνας
 στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς.
 40 τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες κα-
 λῆν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ἐ-
 κ τῶν καλῶν ἐργῶν ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν
 $\overline{\theta\nu}$ ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.
 ὑποταγῆτε πάσῃ φύσει ἀνθρωπίνῃ διὰ τὸν $\overline{\kappa\nu}$ εἴτε
 45 βασιλεὶ ὡς ὑπερέχοντι εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ
 πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησεν μὲν κακοποιῶν

επαινον δε αγαθοποιων.

οτι ουτως εστιν το θελημα του $\overline{\theta\upsilon}$ αγαθοποιουντες υμας
φιμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιαν.

5 ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακι
ας την ελευθεριαν αλλ ως $\overline{\theta\upsilon}$ δουλοι παντας τιμησατε
την αδελφοτητα αγαπατε τον $\overline{\theta\upsilon}$ φοβεισθε τον βασι
lea τιματε.

10 οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσπο
ταις. ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεσι αλλα και τοις
σκολιοις τουτο γαρ χαρις παρα τω $\overline{\theta\omega}$.

ει δια συνειδησιν αγαθην υποφερει τις λυπας πασχων
αδικως.

15 ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι
υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντ[ες και πασχοντες
τουτο χαρις παρα $\overline{\theta\omega}$.

εις τουτο γαρ εκληθητε οτι [και $\overline{\chi\varsigma}$ επαθεν] υπερ υμων
υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθη
σητε τοις ιχνεσιν αυτου.

20 ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στο
ματι αυτου. οι λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασχων
ουκ ηπειλει. παρεδιδου τε τω κρινοντι δικαιως.

ος τας αμαρτίας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωμα
τι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιαις απογενομε
νοι τη δικαιοσυνη συνζησωμεν.

25 ου τω μωλωπι ειαθητε. ητε γαρ ως προβατα πλανωμε
να. αλλ επεστρεψατε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπο
των ψυχων υμων. ομοιως αι γυναικες υποτασσομεναι
τοις ιδιοις ανδρασιν ινα ει και τινες απιθουσιν τω λογω

30 θησονται εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστρο
phen υμων. ων εστω ουχ ο εξωθεν ενκλοκης. η περιθεσε
ως χρυσιων η ενδυσεως ιματιων κοσμος. αλλ ο κρυ
πτος της καρδιας $\overline{\alpha\nu\omicron\varsigma}$ εν τω αφαρτω του πραεος
και ησυχιου $\overline{\pi\nu\varsigma}$ ο εστιν ενωπιον του $\overline{\theta\upsilon}$ πολυτελες
35 ουτω γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσαι
εις $\overline{\theta\upsilon}$ εκοσμουν εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδι
οις ανδρασιν.

ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ. κυριον αυτον καλουσα
ης εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμε
40 ναι μηδεμιαν πτοησιν.

οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθε
νεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμη
ως και συνκληρονομοι χ(αριτος ζωης εις το μη εκκο
πτεσθαι τας προσευχας υμων.

45 το δε τελος παντες ομοφρονες συνπαθεις φιλαδελφοι
ευσπλαγχνοι. ταπεινοφρονες μη αποδιδοντες κα

κον αντι κακου. η λοιδοριαν αντι λοιδοριας. τουναντι
ον δε ευλογουντες. οτι εις τουτο εκληθητε. ινα ευλο
γιαν κληρονομησητε.

5 ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ημερας ιδειν αγαθας παυ
σατω την γλωσσαν απο κακου και τα χειλη του μη
λαλησαι δολον. εκκλινατω δε απο κακου και ποιη
σατω αγαθον. ζητησατω ειρηνην και διωξατω
αυτην οτι οφθαλμοι κυ επι δικαιους. και ωτα
αυτου εις την δεησιν αυτων προσωπον δε κυ επι
10 ποιουντας κακα.

και τ[ι]ς ο κακωσων υμας. εαν του αγαθου ζηλωται γενη
σθε αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι εστ(ε
τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε.

15 κυ δε τον χυ αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων.
ετοιμοι αει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογο
περι της εν υμιν ελπιδος αλλα μετα πραυτητος και φοβου
συνειδησιν εχοντες αγαθην. ινα εν ω καταλαλουσιν υμω
ως κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρηζοντες υμω
την εν χω αγνην αναστροphen κρειττον γαρ αγαθο
20 ποιουντες ει θελοι το θελημα του θυ πασχειν. η κα
κοποιουντες.

25 οτι και χς απαξ περι αμαρτιων (ημων απεθανεν) δικαιος
υπερ αδικων ινα υμας προσαγαγη θυ θανατωθεις μεν
σαρκι ζωοποιηθεις δε πνι.

εν ω και τοις εν φυλακη κατα κεκλισμενοις πνασιν πο
ρευθεις εκηρυξεν απιθησασιν ποτε οτε απεξεδεχε
το η του θυ μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευα
ζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυ
30 χαι. διεσωθησαν δι υδατος.

ο και ημας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα ου σαρκος
αποθεις ρυκου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα
35 εις θυ. δι αναστασεως τυ χυ.

ος εστιν εν δεξια του θυ πορευθεις εις ουνον. υποταγε
των αυτω. αγγελων και εξουσιων και δυναμεων.

35 χυ ουν παθοντος σαρκι και υμεις την αυτην εννοι
αν οκλισασθε οτι ο παθων σαρκι πεπαυται αμαρτιας.
εις το μηκετι επιθυμιας ανων. αλλα θεληματι θυ το
επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον.

40 αρκετος γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονος το βουλημα
των εθνων κατειργασασθαι πεπορευμενους εν ασελ
γειαις. επιθυμιαις. οίνοφλυγιαις. κωμοις. ποτοις
και αθεμιταις ειδωλολατρειαις.

45 εν ω ξενειζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυ
την της σωτειας αναχυσιν. και βλασφημουσιν οι α
ποδωσουσιν λογον τω ετοιμω κριν(οντι ζων)τας και
νεκρους.

Χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη. εν επιγνωσει του
5 $\overline{\theta\upsilon}$ και $\overline{\iota\upsilon}$ του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων.

ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζω
ην και ευσεβειαν δεδωρημενης. δια της επιγνωσεως του
καλεσαντος ημας ιδια δοξη και αρετη δι ων τα μεγαιστα
και τιμια ημιν επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων
10 γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της
εν κοσμω επιθυμιας και φθορας.

και αυτο τουτο δε σπουδην παρεισενεγκαντες επιχο
ρηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην. εν δε τη
αρετη την γνωσιν εν δε τη γνωσει την ενκρατειαν
15 εν δε τη ενκρατεια την υπομονην. εν δε τη υπομο
νη την ευσεβειαν εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφ[ι
αν. εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην.

ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αρ
γους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του $\overline{\kappa\upsilon}$
20 ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ επιγνωσιν.

ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μαυωπαζω
ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρ
τιων. διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υ
μων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ
25 ποιουντες ου μη πταισητε ποτε.

ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισο
δος εις την αιωνιαν βασιλειαν του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων και $\overline{\sigma\rho\varsigma}$
 $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. διο μελλησω αει υμας υπομιμνησκειν πε
ρι τουτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν
30 τη παρουση αληθεια.

δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω σκ(η)νω
ματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει. ειδως οτι ταχει
νη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως
και ο $\overline{\kappa\varsigma}$ ημων $\overline{\iota\varsigma}$ $\overline{\chi\varsigma}$ εδηλωσεν μοι. σπουδασω δε. και
35 εκαστοτε εχειν υμας.

μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιει
σθε ου γαρ σεσοφισμενοις μυθοις εξακολουθησαν
τες. εγνωρισαμεν υμιν την του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ δυνα
μιν και παρουσιαν. αλλ εποπται γενηθεντες της
40 εκεινου μεγαλειοτητος.

λαβων γαρ παρα του $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$ τιμην και δοξαν φωνης.

ανεχθείσης τοιαυδε αυτω υπο της μεγαλοπρεπους
 δοξης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος
 ε[ις ον εγω] ευδοκησα. και ταυτην την φωνην ημεις η
 5 κουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν
 τω αγιω ορει.
 και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω κα
 λως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν αυ
 χμηρω τοπω.
 10 εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν
 ταις καρδιαις υμων.
 τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι πασα προφητεια
 γραφης ιδιας. επιλυσεως ου γινεται. ου γαρ θελημα
 τι ανου ηνεχθη (προφητι)α ποτε αλλ υπο πνς αγιου φε
 15 ρομενοι ελαλησαν απο θυ αγιοι ανθρωποι.
 εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν
 υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι.
 οιτινες παρειαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγο
 ρασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυ
 20 τοις ταχεινην απωλειαν.
 και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις ασελγει
 αις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται και
 εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσο
 25 ται εις τα κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυ
 των ου νυσταζει.
 ει γαρ ο θς αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο. αλ
 λα σειροισ ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισι
 30 τηρουμενους.
 και αρχαι ου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νω
 ε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κο
 σμω ασεβων επαξας.
 35 και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας κατε
 κρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικως.
 και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των
 αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο βλεμ
 40 ματι γαρ και ακοη ο δικαιος ενκατοικων εν αυτοις
 ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις
 εβασανιζεν.
 οιδεν κς ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδίκους δε
 εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν μαλιστα
 40 δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμιαις μiasμου πορευ
 ομενους. και κυριότητος καταφρονουντας τολμη

ται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες.
 ουκου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντε ου φε
 ρουσιν κατ αυτων παρα $\overline{\kappa\omega}$ βλασφημον κρισιν.
 ουτοι δε ως αλογα ζωα γεγεννημενα φυσικα εις αλωσι
 5 και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη
 φθορα αυτων και φθαρησονται κομιουμενοι μισθον
 αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην.
 σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απатаις αυτων
 σπιλαδες συνευωχουμενοι υμιν.
 10 οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος. και ακαταπαυ
 στους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους. καρ
 διαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες καταρας τεκνα.
 καταλιποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν.
 εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσκορος μισθο
 15 αδικιας ηγαπησεν ελεγξιν δε εσχεν ιδιας παρανομιας
 υποζυγιον αφωνον εν $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\nu}$ φωνη φθεγξαμενον εκω
 λυσεν την του προφητου παραφρονιαν.
 ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι και ομιχλαι υπο λελαπος ελαυ
 νομεναι οις ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται.
 20 υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν
 εν επιθυμιαις σαρκος ασελγιαις τους οντως αποφευ
 γοντας τους εν πλανη αναστρεφομενους ελευθερια
 αυτοις επαγγελλομενοι. αυτοι δουλοι υπαρχοντες
 της φθορας. ω γαρ τις ηττηται τουτω και δεδουλωται.
 25 ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επι
 γνωσει του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων και $\overline{\sigma\rho\varsigma}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ τουτοις δε παλιν εμ
 πλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χει
 ρονα των πρωτων.
 κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον
 30 της δικαιοσυνης. η επιγνουςιν υποστρεψαι εκ της
 παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης.
 συμβεβηκεν δε αυτοις το της αληθους παροιμιας. $\overline{\kappa\upsilon}$
 ων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα. και υς λουσαμε
 νη εις κυλισμον βορβορου.
 35 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστο
 λην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλι
 κρινη διανοιαν μνησθηναι των προειρημενων ρημα
 των υπο των αγιων προφητων και της των αποστο
 λων υμων εντολης του $\overline{\kappa\upsilon}$ και $\overline{\sigma\rho\varsigma}$.
 40 τουτο πρωτον προ(ογιν)ω(σκοντες) οτι ελευσονται επ εσχα
 τω των ημερων εμπαιγμονη εμπεκται κατα τας ιδιας

ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι.

καὶ λέγοντες ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πρὲς ἐκοιμήθησαν πάντα οὕτως διαμένει

ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλον

5 τὰς ὅτι οὐνοὶ ἦσαν ἐκπαλαὶ καὶ ἡ γῆ. ἐξ ὕδατος καὶ δι

ὕδατος συνεστῶσα τῷ του θῦ λόγῳ. δι' ὧν ὁ τότε κόσμος

ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο.

οἱ δὲ νῦν οὐνοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμέ

νοὶ εἰσὶν ἐν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως

10 καὶ ἀπώλειας τῶν ἀσεβῶν ἀνῶν.

ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθάνετω ἡμᾶς ἀγαπητοὶ ὅτι μία ἡμέρα

παρα κῶ ὥς χεῖλια ἐτῆ καὶ χεῖλια ἐτῆ ὥς ἡμέρα μία.

οὐ βραδυνεὶ κς τῆς ἐπαγγελίας ὥς τινες βραδυτῆτα

ηγούνται ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς μὴ βουλομένος τι

15 νὰς ἀπολεσθαι ἀλλὰ πάντα εἰς μετανοίαν χωρῆσαι.

ἔξει δὲ ἡμέρα κῦ ὥς κλεπτῆς ἐν νυκτὶ ἐν ἣ οἱ οὐνοὶ ροιζή

δον παρελεύσονται στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθῆσεται

καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα ἀφανισθῇσονται.

τούτων δὲ οὕτως πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπαρ

20 χεῖν ὑμᾶς ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβεί

αῖς προσδοκῶντας καὶ σπευδόντας τὴν παρουσίαν

τῆς του κῦ ἡμέρας.

δι' ἣν οὐνοὶ πυρούμενοι λυθῇσονται. καὶ στοιχεῖα καυ

σούμενα τακῆσεται.

25 καίνους δὲ οὐνοὺς καὶ γῆν κενὴν κατὰ τὸ ἐπαγγελμα αὐ

τοῦ προσδοκῶμεν οἱς δι(καί)ο συνη κατοικεῖ.

διο ἀγαπητοὶ ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἀσπιλοὶ

καὶ [α]μώμητοὶ αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρῇ καὶ τὴν

του κῦ ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγείσθε. καθὼς

30 καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖ

σαν αὐτῷ σοφίαν ἐγράψεν ὑμῖν. ὥς καὶ ἐν πασαῖς ἐπιστο

λαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων.

ἐν οἷς ἐστὶν δυσνοήτα τινα ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστηρικτοὶ

στρεβλῶ(σ)ουσιν ὥς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰ

35 διὰν αὐτῶν ἀπώλειαν.

ὁμοῖς οὖν προγινώσκοντες ἀγαπητοὶ φυλάσσεσθε. ἵνα

μὴ τῇ τῶν ἀθεσμῶν πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπεσῇ

τε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.

αὐξανεσθε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει του κῦ ἡμῶν καὶ σρς

40 τῦ κῦ. αὐτῷ ἡ δοξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος ἀμήν.

πετροῦ καθολικῇ [B]

χαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν
 5 την ζωην την αιωνιον ητις ην προς τον πρα και ε
 φανερωθη ημιν.
 ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν και υμιν
 ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων. και η
 κοινωνια η ημετερα μετα του πρς και μετα του υιου
 10 αυτου ιυ χυ.
 και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα υμων η πεπλη
 ρ]ωμενη.
 και εστιν αυτη η επαγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου
 και αναγγελλομεν
 15 τια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια.
 εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και
 εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιου
 μεν την αληθειαν.
 εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω
 20 φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιυ του
 υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας
 εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτοις πλανω
 μεν και η αληθεια εν ημιν ουκ εστιν εαν ομολογωμε
 25 τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημι
 τας αμαρτιας ημων και καθαριση απο πασης αδικιας
 εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιου
 μεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν.
 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και
 30 εαν τις αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πρα ιν χν
 δικαιον και αυτος ειλασμος εστιν περι των αμαρτι
 ων ημων. ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και
 περι ολου του κοσμου.
 και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν
 35 τας εντολας αυτου τηρωμεν.
 ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντωλας αυτου μη τηρω
 ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν
 ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τουτω η αγα
 πη του θυ τετελειωται.
 εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ο λεγων εν
 40 αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και
 αυτος ουτως περιπατειν.

αγαπητοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην
 παλαιαν ην ειχετε απ αρχης. η εντολη η παλαια εστιν ο λο
 γος ον ηκουσατε. ~~απ αρχης εν υμιν η εντολη εστιν~~
 παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθες εν
 5 αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το
 αληθεινον ηδη φαινει. ~~μελη ην ο υιος εστηγει εν υμιν~~
 ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισω
 εν τη σκοτια εστιν εως αρτι. ο αγαπων τον (αδελ)φον αυ
 του εν τω φωτι μενει και σκανδαλον ουκ εστιν εν
 10 αυτω. ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκο
 τια εστιν. και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οι (δεν
 που υπαγει. οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθ[αλ]
 μους αυτου.
 γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτι
 15 αι δια το ονομα αυτου. ~~η [αισχονθη] εν επ αυτου~~
 γραφω υμιν πρες. οτι εγνωκατε τον απ αρχης.
 γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον.
 εγραψα υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πρα εγραψα υμιν
πρες οτι εγνωκατε τον απ αρχης.
 20 εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος του
θυ εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον.
 μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω. εαν τις
 αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του θυ εν αυτω.
 οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος. και η
 25 επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ου
 κ εστιν εκ του πρες αλλα εκ του κοσμου εστιν και ο κο
 σμος παραγεται και η επιθυμια αυτου. ο δε ποιων το
 θελημα του θυ μενει εις τον αιωνα. ~~οτι εκεινος εφη~~
 παιδεια εσχατη τη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε
 30 οτι αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι
 γεγονασιν. οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν
 εξ ημων εξηλθαν. αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ εξ ημων
 ησαν μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερω
 θωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων. ~~και ος εστιν.~~
 35 και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου. και οιδατε εκ αρ
 παντα ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθει
 αν. αλλ οτι οιδατε αυτην. και οτι ψευδος εκ της α
 ληθειας ουκ εστιν. ~~εκ του θυ αμαρταν ου ποιει οτι~~
 τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ις ουκ εστιν
 40 ο χς ουτος εστιν ο αντιχριστος.
 ο αρνουμενος τον πρα και τον υν. πας ο αρνουμενος να

τον $\overline{\upsilon\upsilon}$ ουδε τον $\overline{\pi\rho\alpha}$ εχει· ο ομολογων τον $\overline{\upsilon\upsilon}$ και τον $\overline{\pi\rho\alpha}$ εχει·
υμεις ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω· εαν εν
υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε· και υμεις εν τω υ
5 ιω και εν τω πατρι μενειτε.
και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλ[ατ]ο ημιν
την ζωην την αιωνιον.
ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανω[ντων] υμας.
και υμ[ει]ς το χρισμα ο ελαβετε απ αυτ[ου με]νει εν υ
10 μιν· και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκει υμας· αλλ ως
το αυτου χρισμα διδασκει υμας περι παντων· και αλη
θες εστιν και ουκ εστιν ψευδες· και κ[αθω]ς εδιδα
ξεν υμας μενετε εν αυτω.
και νυν τεκνια μενετε εν αυτω· ινα εαν φανερωθη
15 σχωμεν παρρησιαν· και μη [αισχυνομ]εν απ αυτου
εν τη παρουσια αυτου·
εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι και πας
ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται·
ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο $\overline{\pi\eta\rho}$ ινα τεκνα
20 $\overline{\theta\upsilon}$ κληθωμεν και εσμεν· δια τουτο ο κοσμος ου γινω
σκει υμας οτι ουκ εγνω α[υτον].
αγαπητοι νυν τεκνα $\overline{\theta\upsilon}$ εσμεν [κα]ι ουπω εφ[ανε]ρωθη
τι εσομεθα· οιδαμεν οτι εαν φανερωθη ομο[ιοι] αυ[τω] εσο
μεθα· οτι [ο]ψομεθα αυτον [κα]θω[ς ε]στιν·
25 και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει· εαυ
τον καθως εκεινος αγνος εστιν·
πας ο ποιων την αμαρτιαν και τη[ν] ανομιαν ποιει· και
η αμαρτια εστιν η ανομια και οιδατε οτι εκεινος εφα
νερωθη ινα τας αμαρτίας ημων αρη· και αμαρτια εν αυ
30 τω ουκ εστιν·
πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει· πας ο αμαρτανων
ουχ εωρακεν αυτον· ουδε εγνωκεν αυτον·
παιδια μηδ]εις πλανατω υμας ο ποιων τ[η]ν δικαιοσυ
νην· δ]ικαιος εστιν καθως εκεινος [δικαιος εσ]τιν·
35 ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου ε[σ]τιν οτι απ αρ
χης ο διαβολος αμαρτανει εις [τουτ]ο εφ[αν]ερωθη ο $\overline{\upsilon\varsigma}$
του $\overline{\theta\upsilon}$ · ινα λυση τα εργα το[υ διαβολου]
πας ο γεγεννημενος εκ του $\overline{\theta\upsilon}$ αμαρτιαν ου ποιει οτι
σπερμα αυτου εν αυτω μενει· κα[ι] ου δυναται αμαρ]τανει·
40 οτι εκ του $\overline{\theta\upsilon}$ γεγεννηται·
εν τουτω φανερα εστιν τ[α τ]εκνα του $\overline{\theta\upsilon}$ και τα τεκνα

του διαβολου.

και) πας ο μη ποιων την δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του $\overline{\theta\upsilon}$
και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου. οτι αυτη εστιν η
επαγγελια την ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλ
5 ληλους.

ου καθως κεν εκ του πονηρου ην. και εσφαξεν τον
αδελφον αυτου. και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι
τα εργα αυτ[ου] πο]νηρα ην τα δε του αδελφου αυτου
δικαια. κα[ι] μ]η θαυμαζετε αδελφοι ει μισει υμας ο κο
10 σμος. ημεις οίδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανα
του εις την ζωην. οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπω
τον αδελφ[ον] μενει εν τω θανατω.

πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν.
και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνι
15 ον εν εαυτω μ[ενουσαν.]

εν τούτῳ εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημῶν
την ψυχην αυτου εθηκεν. και ημεις οφειλομεν υπερ
των αδελφων τας ψυχας θειναι.

ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον
20 αυτου χρειαν εχοντα κα[ι] κλιση τα σπλαγχνα αυτου απ αυ
του πως η αγαπη του [$\overline{\theta\upsilon}$ με]νει εν αυτω.

τεκνια μ[η] αγαπωμε[ν] λογω] μηδε τη γλω[σση] αλλ εν ερ
γω [και αλη]θεια. και ε[ν] του]τω γνωσομεθα οτι εκ της
αληθε[ιας] εσμεν και εμπ]ροσθεν αυτου πε[ισ]ομεν τας
25 καρδιας ημων οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια ο
τι μειζων εστιν ο $\overline{\kappa\varsigma}$ της καρδιας ημων και γινωκει παντα.
αγαπητοι [ε]αν η καρδια ημων μη καταγινωσκη παρρησια
εχομεν προς τον $\overline{\theta\upsilon}$ και ο εαν αιτωμεν λαμβανομε
απ αυτου. οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρε
30 στα ενωπιον αυτου ποιουμεν.

και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευωμεν τῷ ο
νοματι του υιου αυτου $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ και αγαπωμεν αλληλους κα
θως εδω[κεν] εντο]λην ημιν.

και ο τηρω[ν] τας εν]τολας αυτου εν αυτω μενει και[αυτος]
35 εν αυτω. [και] εν [το]υτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημι[ν]
εκ του $\overline{\pi\iota\varsigma}$ ου ημιν εδωκεν.

αγαπητοι [ι] μη παντι $\overline{\pi\iota\varsigma}$ πισ]τευετε αλλα δοκιμαζετε
τα $\overline{\pi\iota\varsigma}$ [α] ει εκ το]υ $\overline{\theta\upsilon}$ εστιν. οτι πολλοι ψευδοπροφηται
εξε[ληλυθασιν εις] τον κοσμον εν τούτῳ γινωσκετε
40 το $\overline{\pi\iota\varsigma}$ του $\overline{\theta\upsilon}$.

παν $\overline{\pi\iota\varsigma}$ ο ομολογει $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ εν σαρκι εληλυθота εκ του $\overline{\theta\upsilon}$

5 εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρου
 των σου τη αληθεια. καθως συ εν αλ[ηθεια π]εριπατεεις
 μειζοτεραν τουτων χαραν ουκ εχω. ινα ακουω τα ε
 μα τεκνα εν τ(η) αληθεια περιπατουντα.
 αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους
 και τουτο ξενους. οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενω χα
 10 πιον εκκλησιας. ους καλως ποιησας προπεμψεις αετι
 ξιως του θυ. υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδε
 λαμβανοντες απο εθνικων ημεις ουν οφειλομεν
 υπολαμβάνειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινόμε
 θα τη αληθεια.
 15 εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων δι
 οτρεφης ουκ επιδεχεται ημας. δια τουτο εαν ελθω
 υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει. λογοις πονηροις
 φλυαρων εις ημας και μη αρχουμενος επι τουτοις ου
 20 τε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους επιδεχομε
 νους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει. του δι
 αγαπητε μη μιμου το κακον αλλ το α[γαθον ο α]γαθοποιω
 εκ του θυ εστιν ο κακοποιων ουκ εωρακεν τον θυ.
 25 δημητριω μεμαρτυρηται [υπο πα]ντων και υπο αυτης
 της εκκλησιας και της αληθειας και ημεις δε μαρτυρου
 30 μεν. και οιδας οτι αληθης ημων εστ[ιν] η μαρτυρια. με
 πολλα ειχον γραψαι σοι αλλ ου θελω δια [μελ]ανος και καλα
 μου σοι γραφειν. ελπιζω δε ευθεως σε [ιδε]ιν και στομα
 προς τομα λαλησομεν.
 35 ειρηνη σοι. ασπαζονται σε οι φιλοι. ασπα
 40 ζου τους φιλους κατ ονομα.

αδαμ ε[ν]ωχ
 αὐτοῦ ποιῆσαι κρι
 στίους καὶ ἀσθεῖς καὶ καν
 5 ἀγαπήτοι πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ
 τῆς κ[οινης] ἡμῶν σωτηρίας ἀναγκὴν εἶχον γράψαι ὑμῖν
 παρακαλῶν ἐπαγωνιζέσθαι τῇ ἀπαξ παραδοθείσῃ τοῖς
 ἀγίοις πιστεῖ. ~~κατὰ τὰς ἐκείνης~~
 παρεισεδύσαν γὰρ τινες ἀνθρώποι οἱ παλαὶ προγεγραμ
 10 μένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα ἀσεβεῖς. τὴν τοῦ $\theta\upsilon$ ἡμῶν χα
 ριν μετατιθέντες εἰς ἀσελγείαν καὶ τὸν μόνον δεσπο
 τὴν καὶ $\kappa\bar{\nu}$ ἡμῶν $\tau\bar{\nu}$ $\chi\bar{\nu}$ ἀρνουμένο[ι]. ~~ἡμῶν $\tau\bar{\nu}$ $\chi\bar{\nu}$ ο~~
 υπομνήσκει οὖν ὑμᾶς βουλομαι. εἰδοτάς πάντα ὅτι ὁ ($\kappa\bar{\nu}$)
 ἀπαξ λαὸν ἐκ γῆς αἰγυπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ
 15 πιστευσάντας ἀπώλεσεν. ~~ἀποδορίζοντες εαυτοὺς ψυχῆ]χοι~~
 ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχὴν ἀλ
 λ' ἀπολιπόντας τὸ ἰδίον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡ
 20 μέρας δεσμ[ο]ῖς αἰδίοις ὑπὸ ζῶφον τετήρηκεν. ~~αὐτοὺς~~
 ὡς σοδ(ομα καὶ γομορρα καὶ) αἱ περὶ αὐτάς πόλεις τὸν ὁμοῖον
 τρόπον τοῦτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθούσαι ὀπίσω
 25 σαρκὸς ἐτέρ[ας] προκε]ίνται δειγ[μα] π]υρὸς αἰωνίου δι
 κῆν ὑπεχούσαι. ~~ὄντες ἐν πόρῃ μισροῦντες καὶ τὸν $\alpha\epsilon\omega$ τῆς~~
 ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα με
 μαινούνται κυριοτ[η]τα $\delta\epsilon$ ἀθετοῦ[σιν] $\delta\omicron\varsigma$ $\delta\epsilon$ βλα ~~λαοὺς~~
 σφημουςίν. ~~τὴν τῆς $\delta\omicron\varsigma$ τῆς αὐτοῦ αἰμαίνοντες ἐν ἀγέλλῃ~~
 30 ὁ δὲ μιχαὴλ. ὁ ἀ[ρχ]αγγέλος ὅτε τῷ διαβολῷ διακρίνομε
 νος διελέγε[το] περὶ τοῦ μωυσεως σώματος. οὐκ ἐτόλ
 μησεν κρίσι[ν] ἐπενεγκεῖν βλασφημίας ἀλλ' εἶπεν
 ἐπιτιμήσα[ι] σ]οι $\kappa\bar{\varsigma}$.
 οὗτ[οι] $\delta\epsilon$ ὁσ[α] με]ν οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν. ὅσα δὲ φυ
 35 σικῶς ὡς τὰ ἀλόγα ζῶα ἐπιστάνται ἐν τοῦτοις φθει
 ρονται.
 οὗαι αὐτ[ο]ῖς ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ κα[ὶ]ν] ἐπορευθῆσαν. καὶ τῇ
 πλάνῃ τοῦ βαλααμ μίσθου ἐξεχυθ(ήσαν καὶ τῇ ἀντίλῳ
 (γὰρ τοῦ κορε ἀπώλοντο.
 35 οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐν ταῖς ἀ]παταῖς ὑμῶν σπιλαδες συνευ
 ωχούμενοι ὑμῖν ἀφοβῶς εαυτοὺς ποιμενοντες.
 νεφέλαι ἀνυδροὶ ὑπὸ ἀνεμῶν παραφερομεναὶ
 40 δένδρ[α] φ[θινο]κωρίνα] ἀκαρπᾶ [$\delta\iota\varsigma$] ἀποθانونτα. ἐκρι
 ζῶθεντα. κύματα ἁγία θαλάσσης. ἀπαφρίζοντα τὰς
 εαυτῶν αἰσχύνας ἀστέρες πλανηταὶ οἱς ὁ ζῶφός τοῦ
 σκοτοῦς εἰς αἰῶνα τετήρηται.

προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ε[ν]ωχ
λεγων ιδου ηλθεν $\overline{\kappa\varsigma}$ εν μυριασιν αγiais αυτου ποιησαι κρι
σιν κατα παντων. και ελεγξαι παντας τους ασεβεις περι παν
των των εργων αυτων ων ηρεβησαν. και περι παντω
των σκληρων λογων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτω
λοι ασεβεις.

ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι. κατα τας επιθυμ
ιας εαυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υ
περογχα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν.

υμεις δε αγαπητοι. μνησθητε των ρ[η]ματων των προει
ρημενων υπο των αποστολων του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ο
τι ελεγον υμιν οτι εκ εσχατου χρονου εσοντ(αι) εμπε
κται. κατα τας εαυτων επιθυμιας πορε[υ]ομενοι των ασε
βειων. ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες εαυτους ψυ[χι]κοι
πνευμα μη εχοντες.

ημεις δε αγαπητοι εποικοδομουντες εαυτους τη αγιο
τατη ημων πιστει εν $\overline{\pi\nu\iota}$ αγιω προσευχομενοι εαυτους
εν αγαπη ($\overline{\theta\upsilon}$) τηρη(σωμε)ν προσδεχομενοι το ελεος του $\overline{\kappa\upsilon}$
ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ εις ζωην αιωνιον.

και ους μεν [ελε]γχετε διακρινομενους. ους δε σω(ζετε
εκ πυρος αρπαζοντες εν φοβω μισουντες και τον απο της
σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα.

τω δε (δυνα)μενω φυλαξαι υμας απτα[ιστους] και απιλους
στησαι ενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλια
σειμονω $\overline{\theta\omega}$ $\overline{\sigma\rho\iota}$ ημων δια $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων δοξα μεγα
λυσυνη κρατος και εξουσια προ παντος του αιω(ν)ος και
νυν και εις παντας τους αιωνας αμην.

και εμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι. ου γαρ εκτισχο
νομη το ευαγγελιον. δυναεις γαρ $\overline{\theta\upsilon}$ εστιν εις σωτηρι
αν παντι.

δικαιοσυνη γαρ $\overline{\theta\upsilon}$ εν αυτω αποκλυπεται εκ κι
στωος εις κτισιν καθως γεγραπται. ο $\overline{\theta\varsigma}$ δικαιος μου
εκ κιστωος ζηρεται.

αποκαλυπεται γαρ $\overline{\theta\upsilon}$ απ ουρανου επι παναν ασε
βειαν και ανομιαν $\overline{\alpha\nu\tau\omega\varsigma}$ των την αληθειαν εν αδικι
α κατεχοντων. διotti το γνωστον του $\overline{\theta\upsilon}$ φανερον

εστιν εν αυτοις. ο $\overline{\theta\varsigma}$ γαρ αυτοις εφανερωσεν. τι γαρ α
ορατα αυτου απo κτιστωος κοσμου τοις ποιημασιν νο
ουμενα καθοραται. ητε αιθιος αυτου δυναεις και θει
στης εις το ειναι αυτους ανακολογητους. διotti γνω
τες τον $\overline{\theta\nu}$ ουχ ως $\overline{\theta\upsilon}$ ερεξασαν η ηχαριστησαν. αλλ

του γενομένου εκ σπερματος $\overline{\delta\alpha\delta}$ κατα $\overline{\sigma\alpha\rho\kappa\alpha}$. του ο
 5 ρισθεντος $\overline{\upsilon\upsilon}$ $\overline{\theta\upsilon}$ εν δυναμει. κατα $\overline{\pi\nu\alpha}$ αγιωσυνης. εξ α
 ναστασεως νεκρων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων. δι ου ελαβο
 μεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πα
 σιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου εν οις εσται
 10 και υμεις κλητοι $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη. αγα
 πητοις $\overline{\theta\upsilon}$ κλητοις αγιοις. $\overline{\chi\alpha\rho\iota\varsigma}$ υμιν και ειρηνη απο $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$ ημων και $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.
 πρωτον] μεν ευχαριστω τω $\overline{\theta\omega}$ μου δια $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. περι πα
 των υ]μων. οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ο
 15 λω τ]ω κοσμω. μαρτ]υς γαρ μου εστιν ο $\overline{\theta\varsigma}$ ω λατρευω εν τω $\overline{\pi\nu\iota}$ μου.
 εν] τω ευαγγελιω του $\overline{\upsilon\upsilon}$ αυτου. ως αδιαλειπτως μνει
 αν υμων ποιουμαι παντοτε επι των προσευχων μου. ην
 δεομενος. ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω $\overline{\theta\varsigma}$
 20 ληματι του $\overline{\theta\upsilon}$ ελθειν προς υμας. επιποθω γαρ ειδειν υ
 μας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν $\overline{\pi\nu\iota\kappa\omicron\nu}$. εις το στηρι
 χηναι υμας. τουτο δε εστιν συνπαρακληθηναι εν υ
 μιν δια της εν αλληλοις πιστεως. υμων τε και εμου.
 ου θελω γαρ υμας αγνοειν αδελφοι. οτι πολλακις προεθε
 25 ιμα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοι
 ποις εθνεσιν ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και
 ανοητοις οφιλετης ειμι. ουτω το κατ εμε προθυμο
 και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι. ου γαρ επαισχυ
 νομαι το ευαγγελιον. δυναμις γαρ $\overline{\theta\upsilon}$ εστιν εις σωτηρι
 30 αν παντι τω πιστευοντι. ιουδαιω τε πρωτον και ελλη
 νι. δικαιοσυνη γαρ $\overline{\theta\upsilon}$ εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πι
 στεως εις πιστιν καθως γεγραπται. ο δε δικαιος μου
 εκ πιστεως ζησεται. $\overline{\theta\omega}$ αποκαλυπτεται γαρ οργη $\overline{\theta\upsilon}$ απ ουρανου επι πασαν ασε
 35 βειαν και αδικιαν $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ των την αληθειαν εν αδικι
 α κατεχοντων. διοτι το γνωστον του $\overline{\theta\upsilon}$ φανερον
 εστιν εν αυτοις. ο $\overline{\theta\varsigma}$ γαρ αυτοις εφανερωσεν. τα γαρ α
 ορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νο
 40 ουμενα καθοραται ητε αιδιος αυτου δυναμις και θει
 οτης εις το ειναι αυτους αναπολογητους. διοτι γνον
 τες τον $\overline{\theta\nu}$ ουχ ως $\overline{\theta\nu}$ εδοξασαν η ηυχαιστησαν. αλλ ε

ματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων. και εσκο-
 τισθη η ασυνετος αυτων καρδια. φασκοντες ειναι σο-
 φοι εμωρανθησαν. και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρ-
 του $\overline{\theta\upsilon}$. εν ομοιωματι εικονος φθάρτου $\overline{\alpha\nu\theta\upsilon}$. και πε-
 5 τεινων και τετραποδων και ερπετων.
 διο παρεδωκεν αυτους (εν) ται(ς επιθυμιαις) τ(ων καρδιω-
 αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα
 αυτων εν αυτο[ι]ς. οι τινες μετηλλαξαν την αληθει-
 αν του $\overline{\theta\upsilon}$ εν τω ψευδει. και εσεβασθησαν και ελατρευ-
 10 σαν τη κτισει παρα τον κτισαντα. ος εστιν ευλογη-
 τος εις τους αιωνας αμην.
 δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο $\overline{\theta\varsigma}$ εις παθη [ατιμιας
 αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην
 χρησιν εις την παρα φυσιν.
 15 ομοιως και οι αρρενες αφεντες την φυσικην [χρη-
 σιν της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυ[των]
 εις αλληλους. αρρενες εν αρσεσιν την ασχημοσυν[ην]
 κατεργαζομενοι. και την αντιμισθιαν. ην εδει της
 πλानης αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντες.
 20 και καθως ουκ εδοκιμασαν τον $\overline{\theta\nu}$ εχειν εν επιγνω-
 σει. παρεδωκεν αυτους ο $\overline{\theta\varsigma}$ εις αδοκιμον νουν ποι-
 ειν τα μη καθηκοντα. κεπληρωμενους παση αδικια
 κακια πονηρια πλεονεξια. μεστους φθονου. φο-
 νου εριδος. δολου. κακοηθειας ψιθυριστας. κατα-
 25 λαλους. θεοστυγεις υβριστας. υπερηφανους. αλα-
 ζονας εφευρετας κακων. γονευσιν απειθεις. ασυ-
 νετους. ασυνθετους. αστοργους. ασπονδους.
 ανελεημονας. οιτινες το δικαιωμα του $\overline{\theta\upsilon}$ επιγνο-
 30 τες. οτι οι τα τοιαυτα πρassοντες αξιοι θανατου
 εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν. αλλα και συνευδο-
 κουσιν τοις πρassουσιν.
 διο αναπολογητος ει ω $\overline{\alpha\nu\epsilon}$ πας ο κρινων εν ω γαρ κρι-
 ματι κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα
 γαρ αυτα πρassεις ο κρινων.
 35 οιδαμεν γαρ οτι το κριμα του $\overline{\theta\upsilon}$ εστιν κατα αληθει-
 αν επι τους τας τοιαυτα πρassοντας.
 λογιζη δε τουτο ω $\overline{\alpha\nu\epsilon}$ ο κρινων τους τα τοιαυτα πρass-
 οντας και ποιων αυτα. οτι συ εκφευξη το κριμα
 του $\overline{\theta\upsilon}$. η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και
 40 της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις. αγνο-
 ων οτι το χρηστον του $\overline{\theta\upsilon}$ εις μετανοιαν σε αγει. κα

και των προφητων. δικαιοσυνη δε $\overline{\theta\upsilon}$ δια πιστεως $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ εις παντας τους πιστευοντας. ου γαρ εστιν δι-
 αστολη παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της
 5 δοξης του $\overline{\theta\upsilon}$ δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι.
 δια της απολυτρωσεως της εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$. ον προεθετο ο $\overline{\theta\varsigma}$
 ιλαστηριον δια πιστεως εν τω αυτου αιματι. εις ενδει-
 ξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προ-
 γεγονοτων αμαρτηματων εν τη ανοχη του $\overline{\theta\upsilon}$ προς
 την ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν $\overline{\epsilon\sigma\tau\iota}$
 10 καιρω. εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα
 τον εκ πιστεως $\overline{\iota\upsilon}$. ~~ειναι βαρυνει την εαυτου~~
 που ουν η καυχησις. εξεκλεισθη δια ποιου νομου τω
 εργων. ουχι αλλα δια νομου πιστεως.
 15 λογιζομεθα ουν δικαιουσθαι πιστει $\overline{\alpha\upsilon\omicron\upsilon\varsigma}$ χωρις ερ-
 γων νομου. η ιουδαιων ο $\overline{\theta\varsigma}$ μονον. ουχι και εθνω.
 ναι και εθνων. ειπερ εις ο $\overline{\theta\varsigma}$ ος δικαιωσει περιτομην
 εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως. ~~εν εις~~
 νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως. μη γενοι-
 20 το. αλλα νομον ιστανομεν.
 τι ουν ερουμεν ευρηκεναι αβρααμ τον προπατορα η-
 ημων κατα σαρκα. ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαι-
 ωθη εχει καυχημα αλλ ου προς $\overline{\theta\upsilon}$. τι γαρ η γραφη
 λεγει. επιστευσεν δε αβρααμ τω $\overline{\theta\omega}$ και ελογισθη
 αυτω εις δικαιοσυνην.
 25 τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαρι-
 αλλα κατα οφειλημα. τω δε μη εργαζομενω πιστευ-
 οντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη. λογιζεται η
 30 πιστις αυτου εις δικαιοσυνην.
 καθαπερ και $\overline{\delta\alpha\delta}$ λεγει τον μακαρισμον του $\overline{\alpha\upsilon\omicron\upsilon\varsigma}$ ω
 ο $\overline{\theta\varsigma}$ λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργων μακα-
 ριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι. και ων επεκαλυφθη-
 σαν αι αμαρτιαι μακαριος ανηρ ω ου μη λογιση-
 35 ται $\overline{\kappa\varsigma}$ αμαρτιαν.
 ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και
 εις την ακροβυστιαν. λεγομεν γαρ. οτι ελογισθη
 τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην πως ουν ελο-
 γισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν
 40 περιτομη. αλλ εν ακροβυστια. και σημειον ελαβε
 περιτομην σφραγιδα της δικαιοσυνης της
 πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτο
 $\overline{\pi\rho\alpha}$ παντων των πιστευοντων δι ακροβυστι

ας. εις το λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην
και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονο
αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εν ακρο
βυστιας πιστεως του πατρος ημων αβρααμ.

5 ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ. η τω σπερμα
τι αυτου. το κληρονομον αυτον ειναι κοσμου. αλλα
δια δικαιοσυνης πιστεως ει γαρ οι εκ νομου κληρονο

μοι. κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγε
λια. ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται. ου δε ουκ εστι
10 νομος. ουδε παραβασις. δια τουτο εκ πιστεως. ινα
κατα χαριν. εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παν

τι τω σπερματι. ου τω εκ του νομου μονον. αλλα
και τω εκ πιστεως αβρααμ. ος εστι πρ παντων η
μων. καθως γεγραπται. οτι πρ πολλων εθνων τε

15 θεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θς. του ζωοποι
ουντος τους νεκρους. και καλουντος τα μη ον
τα ως οντα. ος παρ ελπιδα εφ ελπιδι επιστευσεν εις
το γενεσθαι αυτον πρ πολλων εθνων. κατα το ει

ρημενον. ουτως εσται το σπερμα σου. και μη ασθεν
20 ησας τη πιστει. κατενόησεν το εαυτου σωμα ηδη
νενεκρωμενον εκατοντα ετης που υπαρχων και

την νεκρωσιν της μητρας σαρρας εις δε την επαγ
γελιαν του θς ου διεκριθη τη απιστια. αλλ ενεδυ

ναμωθη τη πιστει. δους δοξαν τω θς και πληρο
25 φορηθεις. οτι ο επηγγελται δυνατος εστι και ποι
ησαι. διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην. ου

κ εγραφη δεδι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω
αλλα και δι ημας οις μελλι λογιζεσθαι τοις πιστευ
ουσιν επι τον εγيرانτα ιν τον κν ημων εκ νεκρω

30 ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων. και ηγερ
θη δια την δικαιοσιν ημων. πολλον οι την περισ
δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως. ειρηνην εχω

μεν προς τον θν δια του κν ημων ιν χν δι ου και τη
προσαγωγήν εσχηκαμεν τη πιστει εις την χα

35 ριν ταυτην. εν η εστηκαμεν και καυχουμεθα
εκ ελπιδι της δοξης του θς. ου μονον δε αλλα και
καυχουμενοι ενταις θλιψεσιν. ειδότες οτι η θλι

ψις υπομονην κατεργαζεται. η δε υπομονη δο
κιμην. η δε δοκιμη ελπιδα. η δε ελπις ου καταισχυ
40 νει οτι η αγαπη του θς εκκεχυται ενταις καρδι
αις ημων δια πνς αγιου του δοθεντος ημιν.

5 ετι γαρ $\overline{\chi\iota\varsigma}$ οντων ημων ασθενων ετι κατα καιρον
 υπερ ασεβων απεθανεν μοις γαρ υπερ δικαιου [τις
 αποθανειται. υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τ[ολ
 μα αποθανειν.
 10 συνιστησι δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο $\overline{\theta\varsigma}$ ο
 τι ετι αμαρτωλων οντων ημων $\overline{\chi\varsigma}$ υπερ ημων
 απεθανεν. πολλω ουν μαλλον δικαιωθεντες ν[υν
 εν τω αιματι αυτου. σωθησομεθα δι αυτου απο [της
 15 οργης ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω $\overline{\theta\omega}$
 δια του θανατου του $\overline{\upsilon\upsilon}$ αυτου. πολλω μαλλον [κα
 ταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου.
 ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω $\overline{\theta\omega}$ δια [του
 $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. δι ου νυν την καταλλαγην ελαβο[μεν
 20 δια] τουτο ωπερ δι ενος $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon}$ η αμαρτια εις το[ν
 15 κ]οσμον εισηλθεν. και δια της αμαρτιας ο θανα[τος
 κ]αι ουτως εις παντας $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$ ο θανατος διηλθε[ν
 εφ ω παντες ημαρτον.
 25 αχρι γαρ νομου αμαρτιαν εν κοσμω αμαρτια δε ουκ [ελ
 λογειται μη οντος νομου. αλλ εβασιλευσεν ο θανατ[ος
 20 απο αδαμ μεχρι μωυσεως. και επι τους μη αμ[αρ
 τησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεως α η αμαρ
 25 τια ος εστιν τυπος του μελλοντος αλλ ουχ ως τ[ο
 παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του
 ενος παραπτωmati οι πολλοι απεθανον πολλω
 30 μαλλον η χαρις του $\overline{\theta\upsilon}$ και η δωρεα εν χαριτι τη
 του ενος $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ εις τους πολλους επερισσε[υ
 25 σεν. και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημ[α
 το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα. το δε χαρ[ι
 30 σμα εκ πολλων παραπτωμάτων εις δικαιωμα.
 35 ει γαρ τω του ενος παραπτωmati ο θανατος εβασι
 λευσεν δια του ενος. πολλω μαλλον οι την περισ
 30 σειαν της χαριτος και της δωρεας λαμβανοντες
 εν ζωη βασιλευσουσι δια του ενος $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.
 35 αρα ουν ως δι ενος παραπτωματος εις παντας $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\tau\varsigma}$
 40 εις κατακριμα. ουτως και δι ενος δικαιωματος εις
 35 παντας $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$ εις δικαιωσιν ζωης.
 40 ωπερ γαρ δια της παρακοης του ενος $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon}$. αμαρτ[ω
 40 λοικατεσσταθησαν οι πολλοι. ουτως και δια της υπ[α
 40 κοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλ[οι
 40 νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμ[α
 ου δε επλεονασεν η αμαρτια. υπερεπερισσευσεν

η χαρις. ινα ωσπερ' εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζωην αιωνιον. δια $\tau\upsilon$ $\chi\rho$ του $\kappa\rho$ ημων.

5 τι ουν ερουμεν επιμενωμεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησωμεν εν αυτη.

η αγνοειτε οτι όσοι εβαπτισθημεν εις $\chi\rho$ $\tau\upsilon$ εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν.

10 συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη $\chi\rho$ εκ νεκρων δια της δοξης του $\pi\rho\varsigma$. ουτως και ημεις εν κενωτητι ζωης περιπατησωμεν.

15 ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομε[θα] τουτο γινωσκοντες. οτι ο παλαιος ημων $\alpha\nu\theta\varsigma$ συν[ε]σταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτια[ς] του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια. ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας ει δε απεθανομεν ουν $\chi\rho$ πιστευομεν οτι και συζησωμεν αυτω. ειδοτες 20 οτι $\chi\rho$ εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει. θανατος αυτου ουκετι κυριευει ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφ'απαξ ο δε ζη ζη τω $\theta\omega$.

25 ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους ειναι νεκρους με τη αμαρτια. ζωντας δε τω $\theta\omega$ εν $\chi\rho$ $\tau\upsilon$ τω $\kappa\rho$ ημων. μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν ταις επιθυμιαις αυτου. μη δε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστήσατε εαυτους τω $\theta\omega$ ωσει εκ νεκρων ζωντας. και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης 30 τω $\theta\omega$ αμαρτια γαρ υμων κυριευσει. ου γαρ εστε υπο νομον αλλα υπο χαριν.

τι ουν αμαρτησωμεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλα υπο χαριν μη γενοιτο.

ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους

35 εις υπακοην. δουλοι εστε ω υπακουετε. ητοι αμαρτιας εις θανατον. η υπακοης εις δικαιοσυνην.

χαρις δε τω $\theta\omega$ οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης. ελευθεντες) ουν απο της αμαρτιας εδουλωθητε

40 τη δικαιοσυνη. ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων.

ὡς περ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρ
σία καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν οὕτως νυν παρστή
σατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσυνῇ εἰς ἁγιάσμον.
ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας ἐλευθεροὶ ἦτε τῇ δι
5 καιοσυνῇ τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νυν
ἐπαισχύνεσθε το γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ
δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. δουλώθε
τες δὲ τῷ $\overline{\theta\omega}$ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιάσμο
το δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὁψώνια τῆς ἁμαρ
10 τίας θάνατος. το δὲ χάρισμα τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ ζωὴ αἰώνιος
ἐν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$ τῷ $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$.

ἢ ἄγνοεῖτε ἀδελφοί. γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ.
ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ $\overline{\alpha\upsilon\omicron\upsilon}$ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ
ἢ γὰρ ὑπ' ἀνδρὸς γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δεδεταί νόμῳ.
15 ἢ εἰ δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ. κατηργηταί ἀπὸ τοῦ νο
μοῦ τοῦ ἀνδρὸς.

ἀλλὰ οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίζει
ἢ εἰ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ εἰ δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ. ἐ
λευθερά ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν
20 μοιχαλὶδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

ὥστε ἀδελφοί μου καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ
νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ $\overline{\chi\upsilon}$. εἰς τὸ γενεσθαι
ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι ἵνα καρπο
φορήσῃτε τῷ $\overline{\theta\omega}$.

ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτι
25 ῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡ
μῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ. νυνὶ δὲ
κατηργηθήμεν ἀπὸ τοῦ νόμου ἀποθανόντες ἐνώ
κατείχομεθα. ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι
30 $\overline{\pi\upsilon\varsigma}$. καὶ οὐ καλαιότητι γραμματος.

τί οὖν ἐροῦμεν. ὁ νόμος ἁμαρτία μὴ γένοιτο. ἀλλὰ
τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἐγνων. εἰ μὴ διὰ νόμου. τὴν τε
γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν. εἰ μὴ ὁ νόμος ἐλέγεν οὐ
κ ἐπιθυμήσεις. ἀφορμὴν δὲ λαβούσα ἡ ἁμαρτία
35 α διὰ τῆς ἐντολῆς κατείργασατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν
ἐπιθυμίαν.

χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. ἐγὼ δὲ ἐζῶν χω
ρὶς νόμου ποτε. ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς. ἡ ἁ
μαρτία ἀνεζήσεν. ἐγὼ δὲ ἀπέθανον. καὶ εὗρεθ' μοι
40 ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν. αὕτη εἰς θάνατον.
ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβούσα διὰ τῆς ἐντολῆς

εξηπάτησεν με. και δι αυτης απεκτεινεν.
 ωστε ο μεν νομος αγιος. και η εντολη αγια και δικαια
 και αγαθη. το ουν αγαθον εμοι εγενετο θανατος μη
 γενοιτο. αλλ η αμαρτια ινα φανη αμαρτια. δια του α
 5 γαθου μοι κατεργαζομενη θανατον. ινα γενηται κα
 θ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια (δια) της εντολης.
 οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνικος εστιν εγω δε σαρκι
 νος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ο γαρ κατερ
 10 γαζομαι. ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω
 αλλ ο μισω τουτο ποιω.
 ει δε ο ου θελω τουτω ποιω. συμφημι τω νομω οτι
 καλος. νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο
 αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια.
 οida γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρ
 15 κι μου αγαθον. το γαρ θελιν παρακειται μοι το δε
 κατεργαζεσθαι το καλον ου.
 ου γαρ ο θελω τουτο ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον
 τουτο πρασσω ει δε ο ου θελω τουτο ποιω. ουκετι
 εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια.
 20 ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το κα
 λον οτι εμοι το κακον παρακειται.
 συνηδομαι γαρ τω νομω του θυ κατα τον εσω ανον
 βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντι
 στρατευομενον τω νομω του νοος μου. και αιχμα
 25 λωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας. τω οντι εν
 τοις μελεσιν μου.
 ταλαιπωρ- - - - -
 - - - - -
 - - - - - ο ευ τ - - - - -
 30 τ(η σα)ρ(κι)- - - - - αρ(τι)ας- - - - -
 το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της
 σαρκος ο θς τον εαυτου υιον κεμψας εν ομοιωμα
 τι σαρκος αμαρτιας. και περι αμαρτιας. κατεκρινεν
 την αμαρτιαν εν τη σαρκι. ινα το δικαιωμα του νο
 35 μου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπα
 τουσιν αλλα κατα πνα.
 οι γαρ κατα σαρκα οντες. τα της σαρκος φρονουσιν
 οι δε κατα πνα το του πνς. το γαρ φρονημα της σαρ
 κος θανατος. το δε φρονημα του πνς ζωη και ειρηνη
 40 διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θυ τω γαρ νο
 μω του θυ ουχ υποτασσεται. ουδε γαρ δυναται. οι δε

εν σαρκι οντες $\overline{\theta\upsilon}$ αρεσαι ου δυνανται.
 υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ ε $\overline{\pi\nu\iota}$. ειπερ $\overline{\pi\nu\alpha}$ $\overline{\theta\upsilon}$ οικει
 εν υμιν. ει δε τις $\overline{\pi\nu\alpha}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ου(κ εχει) ουτος ουκ εστιν αυτου.
 ει δε $\overline{\chi\varsigma}$ εν υμιν. το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν
 5 το δε $\overline{\pi\nu\alpha}$ ζωη δια δικαιοσυνην.
 ει δε το $\overline{\pi\nu\alpha}$ του εγειραντος $\overline{\iota\nu}$ εκ νεκρων οικει εν υ
 μιν. ο εγειρας εκ νεκρων $\overline{\iota\nu}$ $\overline{\chi\nu}$. Ζωοποιησει και τα
 θνητα σωματα υμων δια του ενοικουντος αυ
 10 τοι $\overline{\pi\nu\varsigma}$ εν υμιν.
 αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κα
 τα σαρκα ζην. ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνη
 σκειν. ει δε $\overline{\pi\nu\iota}$ τας πραξεις του σωματος θανατου
 τε ζησεσθε. όσοι γαρ $\overline{\pi\nu\iota}$ $\overline{\theta\upsilon}$ αγωνται ουτοι υιοι $\overline{\theta\upsilon}$ εισι.
 ου γαρ ελαβετε $\overline{\pi\nu\alpha}$ δουλειας παλιν εις φοβον. αλλα
 15 ελαβετε $\overline{\pi\nu\alpha}$ υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο $\overline{\pi\eta\rho}$.
 αυτο το $\overline{\pi\nu\alpha}$ συμμαρτυρει τω $\overline{\pi\nu\iota}$ ημων οτι εσμε
 τεκνα $\overline{\theta\upsilon}$. ει δε τεκνα. και κληρονομοι. κληρονο
 μοι μεν $\overline{\theta\upsilon}$ συγκληρονομοι δε $\overline{\chi\upsilon}$.
 ειπερ συνκασχομεν. ινα και συνδοξασθωμεν.
 20 λογιζομαι γαρ. οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυ
 καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθη
 ναι εις ημας. η γαρ αποκαρδοκια της κτισεως τη
 αποκαλυψιν των υιων του $\overline{\theta\upsilon}$ απεκδεχεται.
 τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα.
 25 αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι. οτι και αυτη
 η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλιας της φθο
 ρας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνω
 του $\overline{\theta\upsilon}$. οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστενα
 ζει και συνωδινει αχρι του νυν.
 30 ου μονον δε αλλα και αυτοι την ακαρχην του $\overline{\pi\nu\varsigma}$
 εχοντες ημεις και αυτοι εν εαυτοις στεναζομε
 υιοθεσιαν απεκδεχομενοι. την απολυτρωσι
 του σωματος ημων.
 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν. ελπις δε βλεπομενη.
 35 ουκ εστιν ελπις. ο γαρ βλεπι τις. τι και ελπίζει.
 ει δε ου βλεπομεν ελπίζομεν. δι υπομονης απεκ
 δεχομεθα. ωσαυτως δε και το $\overline{\pi\nu\alpha}$ συναντι
 λαμβανεται τη ασθενεια ημων.
 το γαρ τι προσευξωμεθα καθο δει ουκ οιδαμε
 40 αλλ αυτο το $\overline{\pi\nu\alpha}$. υπερεντυγχανει υπερ ημω
 στεναγμοις αλαλητοις.

ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του
 πνς. οτι κατα θν εντυγχανει υπερ αγιων.
 οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσι τον θν. παντα συνερ
 γει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν.
 5 οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της
 εικονος του θυ αυτου. εις το ειναι αυτον πρωτο
 τοκον εν πολλοις αδελφοις.
 ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους
 εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν. ους δε εδι
 10 καιωσεν τουτους και εδοξασεν.
 τι συν ερουμεν προς ταυτα. ει ο θς υπερ ημων τις
 καθ ημων. ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλ
 λ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον. πως
 ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται.
 15 τις εργαλεσει κατα εκλεκτων θυ. θς ο δικαιων.
 τις ο κατακρινων.
 χς ις ο αποθανων μαλλον δε εγερθεις εκ νεκρω
 ος εστιν εν δεξια του θυ. ος και εντυγχανη υπερ ημων.
 τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χυ θλιψις η
 20 στενοχωρια η διωγμος. η λιμος η γυμνοτης. η
 κινδυνος η μαχαιρα.
 καθως γεγραπται οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολη
 την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης. αλλ ε
 τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος
 25 ημας. πεπισμαι γαρ. οτι ουτε θανατος ουτε ζωη.
 ουτε αγγελοι. ουτε αρχαι. ουτε εξουσιαι. ουτε ενε
 στωτα. ουτε μελλοντα. ουτε δυναμεις. ουτε υψω
 μα. ουτε βαθος. ουτε τις κτισις ετερα δυνησε
 30 ται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θυ της εν
 χω ιν του κυ ημων.
 αληθειαν λεγω εν χω ου ψευδομαι. συνμαρτυρου
 σης μοι της συνειδησεως μου εν πνι αγιω. οτι
 λυπη μοι εστι μεγαλη. και αδιαλειπτος οδυνη
 τη καρδια μου.
 35 ηυχομην γαρ αυτος εγω αναθεμα ειναι απο του χυ
 υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κα
 τα σαρκα. οτιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια.
 και η δοξα. και αι διαθηκαι και η νομοθεσια. και
 η λατρευια. και αι επαγγελιαι.
 40 ων οι πρες και εξ ων ο χς τα κατα σαρκα. ο ων επι πα
 των θς ευλογητος εις τους αιωνας αμην.

μη αποσταλωσιν. καθως γεγραπται. ως ωραιοι οι πο-
δες των ευαγγελιζομενων αγαθα. αλλ ου παντες υπη-
κουσαν τω ευαγγελιω. ησαιας γαρ λεγει. $\overline{\kappa\epsilon}$ τις επιστευ-
σεν τη ακοη ημων.

5 αρα η πιστις εξ ακοης. η δε ακοη δια ρηματος $\overline{\chi\upsilon}$.
αλλα λεγω. μη ουκ ηκουσαν μενουν γε. εις πασαν τη-
νην εξηλθεν ο φθογγος αυτων. και εις τα περατα της
οικουμενης τα ρηματα αυτων.

10 αλλα λεγω. μη $\overline{\iota\eta\lambda}$. ουκ εγνω πρωτος μωυσης λεγει
εγω παραζηλωσω αυτους επ ουκ εθνει ασυνε(τ)ω πα-
ρορ(γιω υμας.)
ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη
ζητουσιν. εμφανης εγενομην τοις εμε μη ε-
περωτωσιν.

15 προς δε τον $\overline{\iota\eta\lambda}$. λεγει. ολην την ημεραν εξεπετασα τας
χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα.
λεγω ουν. μη απωσατο ο $\overline{\theta\varsigma}$ τον λαον αυτου. μη γενοιτο.
και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι. εκ σπερματος αβρααμ.
φυλης βενιαμειν ουκ απωσατο ο $\overline{\theta\varsigma}$ τον λαον αυτου
20 ον προεγνω.

η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει
τω $\overline{\theta\omega}$ κατα του $\overline{\iota\eta\lambda}$. $\overline{\kappa\epsilon}$ τους προφητας σου απεκτινα-
τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν. καγω υπελειφθην
μονος και ζητουσι την ψυχην μου.

25 αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος. κατελειπον εμαυ-
τω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψα-
γону τη βααλ.

ουτως ουν και εν τω νυν καιρω. λιμμα κατ εκλογην
χαριτος γεγονεν. ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων. επει η
30 χαρις ουκετι γινεται χαρις.

τι ουν ο επιζητει $\overline{\iota\eta\lambda}$. τουτο ουκ επετυχεν. η δε εκλο-
γη επετυχεν. οι δε λοιποι επερωθησαν. καθως γεγρα-
πται. εδωκεν αυτοις ο $\overline{\theta\varsigma}$ $\overline{\pi\nu\alpha}$ κατανυξεως. οφθαλ-
μους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν. εως
35 της σημερον ημερας.

καθαπερ και $\overline{\delta\alpha\delta}$ λεγει. γεννηθητω η τραπεζα αυτων
εις παγιδα. και εις θηραν και εις σκανδαλον. και εις α-
ταποδομα αυτοις. σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυ-
των του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια πα-
40 τος συγκαμψον.

λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσι μη γενοιτο αλλα

τῶ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν εἰς
 το παραζηλώσαι αὐτούς. εἰ δὲ τὸ παραπῶμα αὐτῶν
 πλοῦτος κόσμος. καὶ τὸ ἡττήμα αὐτῶν πλοῦτος ἔ
 θνων. πόσω μᾶλλον τὸ πληρῶμα αὐτῶν.
 5 ὑμῖν οὖν λέγω τοῖς ἔθνεσιν ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμι ἐγὼ
 ἔθνων ἀποστολός. τὴν διακονίαν μου δοξάζω. εἰ
 πῶς παραζηλώσω μου τὴν σάρκα. καὶ σώσω τινὰς
 ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀπολλή αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου.
 τίς ἡ προλήψις εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν. εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ
 10 ἀγία. καὶ τὸ φύραμα καὶ εἰ ἡ ρίζα ἀγία. καὶ οἱ κλάδοι εἰ
 δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλασθήσαν. σὺ δὲ ἀγριελαί
 ος ὢν ἐνεκεντρίσθης (α)ὕτ(οις) καὶ συγκοινωνός τῆς
 ριζῆς τῆς πιστοῦτος τῆς ἐλαίας ἐγένου μὴ κατακαύ
 χῶ τῶν κλάδων. εἰ δὲ κατὰ καυχᾶσαι οὐ σὺ τὴν ρίζαν
 15 βασταζεῖς. ἀλλ' ἡ ρίζα σε. μὴ κρίνεται. ὁ δὲ γὰρ οὐ
 ἐρεῖς οὖν ἐξεκλασθήσαν κλάδοι. ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρίσθω
 καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλασθήσαν. σὺ δὲ τῇ πίστι εἴσθ
 κας. μὴ ὑψηλοφρονεῖς ἀλλὰ φοβου. εἰ γὰρ ὁ $\theta\zeta$ τῶν κα
 τὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο οὐδὲ σου φείσεται.
 20 εἶδε οὖν χρηστοτητα καὶ ἀποτομίαν $\theta\upsilon$. ἐπὶ μὲν τοὺς
 πεσόντας ἀποτομία. ἐπὶ δὲ σε χρηστοτῆς $\theta\upsilon$. εἰς ἐπὶ
 μίνης τῇ χρηστοτητι. ἐκεῖ καὶ σὺ ἐκκοπήσθ. κακεῖ
 νοὶ δὲ εἰς μὴ ἐπιμεινῶσαι τῇ ἀπιστίᾳ. ἐγκεντρίσθ
 σονται. δυνατός γὰρ ἐστὶν ὁ $\theta\zeta$ καλὶν ἐγκεντρι
 25 σαι αὐτούς. εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκοπῆς ἀγριελαίου. καὶ
 παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιελαῖον πόσω
 μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθησονται
 τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ.
 30 οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί τὸ μυστήριον τοῦ
 τοῦ ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρονιμοί. ὅτι πῶρως
 ἀπο μερὸς τῷ $\tau\eta\lambda$. γέγονεν ἀχρὶς οὐ τὸ πληρῶμα τῶ
 ἔθνων εἰσελθῇ. καὶ οὕτως πᾶς $\tau\eta\lambda$ σωθήσεται. κα
 θὼς γεγραπται. ἤξει ἐκ σιών ὁ ρυόμενος ἀποστρεψέ
 35 ἀσεβείας ἀπὸ ἰακώβ. καὶ αὐτὴ αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθη
 κῇ. ὅταν ἀφελῶμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.
 κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ εἰς ὑμᾶς κατὰ δὲ τὴν ἐ
 κλογὴν ἀγαπήτοι διὰ τοὺς πατέρας. ἀμεταμέλητα γὰρ
 τὰ χάρισμα καὶ ἡ κλήσις τοῦ $\theta\upsilon$.
 40 ὥσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ $\theta\omega$. νῦν δὲ ἐλε
 ῆθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ. οὕτως καὶ οὗτοι νῦν ἠπει

ουν νομου η αγαπη· και τουτο ειδοτες τον καιρο
 οτι ωρα ηδη υμας εξ υπνου εγερθαι νυν γαρ εγγυτε
 ρον ημων η σωτηρια· η οτε επιστευσαμεν·
 η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν· αποθωμεθα
 5 ουν τα εργα του σκοτους· ενδυσωμεθα δε τα οπλα
 του φωτος· ως εν ημερα ευσχημονως περὶ ο γαρ εν
 ριπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις· μη κοιταις
 και ασελγειαις μη εριδι και ζηλω·
 αλλ ενδυσασθε τον $\kappa\bar{\nu}$ εν $\chi\bar{\nu}$ · και της σαρκος προνοι
 10 αν μη ποιεισ[θ]ε εις επιθυμιαν·
 τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη
 εις διακρισεις διαλογισμων·
 ος μεν πιστευει φαγειν παντα· ο δε ασθενων λαχανα
 εσθιει· ο εσθίων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω·
 15 ο δε μη εσθίων· τον εσθιοντα μη κρινετω· ο $\theta\bar{\varsigma}$ γαρ αυ
 τον προσελαβετο·
 συ τις ει· ο κρινων αλλοτριον οικετην· τω ιδιω κυρι
 ω στηκει η πιπτει· σταθησεται δε· δυναται γαρ ο $\theta\bar{\varsigma}$
 $\kappa\bar{\varsigma}$ στησαι αυτον·
 20
 ει και ευ[χαριστει] τω $\theta\bar{\omega}$ · [ο]υ[δεις] γ[α]ρ ημων εαυτω
 ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει· εαν τε γαρ ζωμε
 25 τω $\kappa\bar{\omega}$ ζωμεν εαν τε αποθανωμεν τω $\kappa\bar{\omega}$ αποθνη
 σκωμεν· εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν
 μεν του $(\kappa\bar{\nu})$ εν·
 εις τουτο γαρ $\chi\bar{\varsigma}$ απεθανεν και εζησεν ινα και νεκρω
 και ζωντων κυριευσθ·
 30 συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου· η και συ τι εξουθε
 νεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστήσομε
 θα τω βηματι του $\theta\bar{\nu}$ ·
 γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει $\kappa\bar{\varsigma}$ · οτι εμοι καμψει παν
 γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω $\theta\bar{\omega}$ ·
 35 αρα ουν εκαστος υμων περι αυ(τ)ου λόγον δωσει τω
 $\theta\bar{\omega}$ · μηκει· ουν αλληλους κρινωμεν· αλλα τουτων
 το κρινατε μαλλον· το μη τιθена προσκοσμα τω
 αδελφω η σκανδαλον·
 40 οίδα και πεπισμαι εν $\kappa\bar{\omega}$ $\iota\bar{\nu}$ · οτι ουδεν κοινον δι
 αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι
 εκεινω κοινον·

5 εἰ γὰρ διὰ βρώμα ο ἀδελφός σου λυπείται οὐκετι κα-
 τα ἀγάπην περιπατεῖς. ἡ δὲ ῥίζα τοῦ [κακοῦ] καὶ ὁ
 μὴ τῷ βρώματι σου ἐκείνον ἀπολλυεὶ ὑπὲρ οὗ $\overline{\chi\varsigma}$ ἀπέ-
 θανεν. μὴ βλασφημείσθω σὺν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν. ἡ γὰρ χάρις καὶ
 10 οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ βρώσεις καὶ πόσις ἀλλὰ
 δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χάρις ἐν $\overline{\pi\nu}$ ἁγίῳ ὁ γὰρ ἐν
 τούτῳ δουλεύων τῷ $\overline{\chi\omega}$. εὐαρεστός τῷ $\overline{\theta\omega}$ καὶ δο-
 κίμος τοῖς $\overline{\alpha\nu\omicron}\iota\varsigma$. οἱ γὰρ οὗτοι [ἀν]θρώπων κέκληται
 ἀρα σὺν ταῖς εἰρήνης διωκόμεν. καὶ ταῖς οἰκοδο-
 15 μῆς τῆς εἰς ἀλλήλους μὴ ἐνεκὲν βρώματος κατα-
 λυεὶ τὸ ἐργὸν τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀπὸ μαρτύρων. ὅς ἀπα-
 παντὰ μὲν καθάρᾳ. ἀλλὰ κακὸν τῷ $\overline{\alpha\nu\omega}$ τῷ διὰ προ-
 σκομματος ἐσθιοντι. τὸ εἶναι μὲν λειτουργὸν $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ εἰς
 20 καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρεῖα. μὴδ[ε] πῖναι οἶνον. μὴδὲ
 15 ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκοπτεῖ. προσδεκτός ἦν γὰρ
 σὺ πίστιν ἣν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$.
 μακάριος ὁ μὴ κρίνων εαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. ὁ δὲ δ(ὲ) γὰρ
 ἀκρίνομενος εἰς φαγὴν κατακεκρίται. ὅτι οὐκ ἐκ πίστε-
 25 ως. παν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως ἁμαρτία ἐστίν. ἡμεῖς ἡμεῖς
 20 οφειλομέν[ε]ν δ[ε] ἡμεῖς οἱ δυν[ατ]οὶ τα ἀσθενήματα
 τῶν ἀ[δύ]νατων βασταζεῖν. καὶ μὴ εαυτοῖς ἀρεσκεῖ
 ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκετῶ εἰς τὸ ἀγα-
 30 θὸν πρὸς οἰκοδομὴν. καὶ γὰρ ὁ $\overline{\chi\varsigma}$ οὐ[χ] εαυτῷ ἠρέσε
 ἀλλὰ καθὼς γεγράφται. οἱ οὐκ ἐκείνοι τῶν οὐκ ἐκείνων
 25 τῶν σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμὲ. γάρ τῳ. σὺ οὐκ ἀνῆγγελλή-
 οσα γὰρ προεγράφη εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν
 30 ἐγγραφῇ. ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως.
 σεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. καὶ [κλ]ηρονομήσῃς
 30 ὁ δὲ $\overline{\theta\varsigma}$ τῆς ὑπομο(ν)ῆς καὶ τῆς παρακλησεως. δώῃ ὑμῖν
 τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ $\overline{\iota\nu}$ $\overline{\chi\nu}$ ἵνα ὁμο-
 35 θυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι. δοξαζήτε τὸν $\overline{\theta\nu}$ καὶ $\overline{\pi\rho\alpha}$
 τοῦ $\overline{\kappa\upsilon}$ ἡμῶν $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. καὶ ἐκεῖ. εἰς ὑμῶν πρὸς
 35 διο προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους καθὼς καὶ ὁ $\overline{\chi\varsigma}$ πρὸς
 ἐλαβετὸ ὑμᾶς εἰς δόξαν τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. ἀκούων τοῖς ἁγίοις.
 40 λέγω γὰρ $\overline{\chi\nu}$ διακονὸν γ(εν)εσθαι (πε)ρ(ι)τομῆς ὑπὲρ ἀλη-
 θείας $\overline{\theta\upsilon}$. εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν $\overline{\pi\rho\omega\nu}$
 40 τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ελαίους δοξάσαι τὸν $\overline{\theta\nu}$. εἰσὶν αὐτῶν.
 καθὼς γεγράφται διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ
 ἐν ἔθνεσι. καὶ τῷ ὀνόματι σου ψάλλω. εἰς λειτουργίαν
 40 καὶ πάλιν λέγει εὐφρανθήτε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
 καὶ πάλιν αἰν[εῖ]τ[ε] το]ν (κ)ν πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἐπαινε

σάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. ^{οἱ υἱοὶ εἰς τὴν σκὰ}
 καὶ καλὴν ἡραίας λέγει. ἐστὶ ἡ ρίζα τοῦ [ἰεσαί] καὶ ὁ
 ἀνισταμένος ἀρχεῖν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῷ ἐθνή [ἐλπί]ουσιν
 ὁ δὲ ^{θς} τῆς ἐλπίδος [κ]ληρῶσαι ὑμᾶς πασ[ῆς] χάρας καὶ
 5 εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦσιν εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς
 ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει ^{πνς} αἰοῦ. ^{τὸν θν}
 πε[κ]ρίσμαι δὲ ἀδελφοί μου [καὶ αὐτός] ἐγὼ περὶ ὑμῶν
 ὅτι καὶ αὐτοὶ μέστοι ἐστε [αγ]αθωσύνης πεπληρω
 μένοι πάσης γνώσεως. δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους
 10 νοθετεῖν. ^{ἀνακαταστήσει ὑμῖν.}
 τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπο μερὸς. ὥς ἐκα
 ναμίμνησκων ὑμᾶς διὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν
 μοι ὑπὸ τοῦ ^{θς} εἰς τὸ εἶναι με λειτουργὸν ^{χς} ^{τῷ} εἰς
 τὰ ἔθνη. ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ^{θς}. ἵνα γε
 15 νῆται ἡ προσφορά τῶν ἐθνῶν εὐκροσδεκτός ἡγι
 ασμένη ἐν ^{πνι} αἰῷ. ^{αὕτη προσ[α]γίς πολλῶν αγ[γ]}
 ἔχω οὖν τὴν καυχ[ῆσιν] ἐν) ^{χς} ^{τῷ} [τὰ πρὸς τὸν ^{θν} ο]υ γὰρ
 τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατεί[ργ]ασατο ^{χς} δι' ἐμοῦ
 εἰς ὑπακ[οήν] ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἐργ[ῳ] ἐν δυνάμει σημει
 20 ὶων καὶ τε[ρ]ατῶν) ἐν δυνάμει ^{πνς} [αἰοῦ] ^{(ἐν) ^{θς}}
 ὥστε με ἀπο ^{ἰλῆμ} καὶ κυκλῶ μέχρι τοῦ ἰλλυρ[ίκου] ^{νῶν.}
 πεπληρω[μένα] το] εὐαγγέλιον [τοῦ ^{χς}
 οὕτως δὲ] ^{φ[ιλοτιμ]οῦμενον} εὐαγγ[ελι]ζεσθαι οὐχ ὁ
 ποῦ ὠνομασθῇ ^{χς} ἵνα μὴ ἐκ ἀλλοτρίου θεμελίον
 25 οἰκοδομῶ ἀλλὰ καθὼς γεγραπται. οἱς οὐκ ἀνηγγέλη
 περὶ αὐτοῦ οὖνται καὶ οἱ οὐκ ἀκτῖσιν συνήρουν.
 διὸ καὶ ἐνε[κοπτομ]ῆν τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
 νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων [ἐν] τοῖς [κλ]ίμασι το[υ]τ[ο]ῖς
 ἐπιποθείαν δὲ [ἐχὼν] τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑ[μ]ᾶς ἀπὸ ἰκα
 30 νῶν ἐτῶν ὥς [ἀν] ^{κο} ^{ρευνῶμαι} εἰς τὴν σκάνιον ἐλ
 πιζῶ γὰρ διαπορευόμενος θεασασθαι ὑμᾶς. καὶ ὑ
 φ' ὑμῶν. προπεμφθῆναι ἐκεῖ. εἰν ὑμῶν πρῶτόν
 ἀπο μερὸς ἐμπλησθῶ. ^{ἐν δοκίμῳ ἐν ^{χς}}
 νυνὶ δὲ πορευομαι εἰς ^{ἰλῆμ}. διακόνων τοῖς αἰοῖς.
 35 εὐδοκήσαν γὰρ μακεδονία καὶ ἀχαία κοινωνίαν τι
 να ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν αἰῶν τῶν ^{κς}.
 ἐν ^{ἰλῆμ}. εὐδοκήσαν γὰρ. καὶ οφείλεται εἰσὶν αὐτῷ.
 εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ
 ἔθνη οφείλουσιν καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουρ
 40 γῆσαι αὐτοῖς. ^{ἐν τὸν ἐκλεκτὸν ἐν ^{χς}} καὶ τὴν
 τούτο οὖν ἐπιτελέσας καὶ σφρα[γ]ισάμενος αὐτοῖς τὸ

κ[α]ρπον τουτον. απελευσσομαι δι υμων εις την σπα
 νιαν οι[δ]α δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρω
 ματι ε[υλ]ογιας $\overline{\chi\upsilon}$ ελευσσομαι. $\overline{\nu}$ $\overline{\nu\pi\epsilon\rho\sigma\alpha}$. και την
 πα[ρακαλω] δε υμας αδελφοι δια του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$
 5 κ[αι δια] της [αγαπη]ς του $\overline{\pi\nu\varsigma}$. συναγωνισασθαι μοι
 εν ταις προσευχαι[ς υ]περ εμου προς τον $\overline{\theta\upsilon}$ ινα
 ρυσθω ιαπο τ]ων [απειθ]ουντων εν τη ιουδαια κ(αι η
 διακονια μου η εις ι[ερ]ουσαλημ ευπροσδεκ[τος] τοις
 αγιοις γενηται. ινα εν χαρα ελθων προς υμας δια θε
 10 ληματος $\overline{\theta\upsilon}$ συναναπαυσωμαι υμιν. $\overline{\kappa\alpha\lambda\iota\nu\epsilon\tau\epsilon}$
 ο δε $\overline{\theta\varsigma}$ της ειρηνης μετα παντων υμων αμην.
 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων.
 ουσαν και διακονον της εκκλησιας της εν κεγχρε
 αις. ινα προσδεξησθε αυτην εν $\overline{\kappa\omega}$ αξι(ω)ς των α
 15 γιων. και παραστήτε αυτη εν ω αν υμων χρηζη
 πραγμα(τι) και γαρ αυτη προστ[ατις πολλων εγ]ε
 νηθη [και εμου α]υτου.
 ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου
 εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$. οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυ
 20 των τραχ[ηλον υ]πεθηκαν. οισ ουκ εγω μ(ον)ος
 ευ]χαριστω αλλ[α και] πασαι αι εκκλησαι των εθνων.
 και την κατ οικ]ον αυτων εκ[κλησι]αν. $\overline{\nu\pi\epsilon\rho\tau\epsilon\varsigma}$ μου
 ασπασασθε απ]αινετον τον [αγαπητον μο]υ ος εσ(τι)
 25 απαρχη της ασιας εις $\overline{\chi\upsilon}$. ος ο $\overline{\epsilon\epsilon\nu\sigma\tau\epsilon\varsigma}$ μου και
 ασπασασθε μαριαν. ητις πολλα εκοπιασεν εις υμας.
 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγε
 νεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισι
 30 εκιστημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γε
 γονασιν εν $\overline{\chi\omega}$. $\overline{\kappa\eta\rho\upsilon\gamma\epsilon\iota\tau\epsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ κατὰ ἀκούειν
 ασπασασθε αμπλια(τον αγαπη)τον μου εν $\overline{\kappa\omega}$. $\overline{\nu\pi\epsilon\rho\tau\epsilon\varsigma}$
 ασπασασθε ουρβαρον τον συνεργον ημων εν $\overline{\kappa\omega}$. $\overline{\nu\pi\epsilon\rho\tau\epsilon\varsigma}$
 και σταχυν τον αγαπητον μου. $\overline{\alpha\kappa\omicron\eta\eta}$ $\overline{\kappa\iota\sigma\tau\epsilon\omega\varsigma}$ εις $\overline{\epsilon\sigma\tau\iota}$
 35 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν $\overline{\chi\omega}$. $\overline{\delta\iota\alpha}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$
 ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου.
 ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου.
 ασπασασθε τους εκ των ναρχισσου τους οντας εν $\overline{\kappa\omega}$.
 ασπασασθε τυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιασας εν $\overline{\kappa\omega}$.
 ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα ε
 40 κοπιασεν εν $\overline{\kappa\omega}$.
 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν $\overline{\kappa\omega}$. και την
 $\overline{\mu\rho\alpha}$ αυτου και εμου.

ασπασασθε ασυγκρίτον. φλεγοντα. ερμην. πατρο-
βαν. ερμαν. και τους συν αυτοις αδελφους.
ασπασασθε φιλολογον και ιουνιαν. νηρεα. και την
αδελφην αυτου. και ολυμπαν και τους συν αυτοις

παντας αγιους.

ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι πασαι του ΧΥ.

παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας δι-
χوستασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην
ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινετε α-
π αυτων οι γαρ τοιουτοι τω ΚΩ ημων ΧΩ ου δου-
λευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια. και δια της
χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσι τας καρ-
διας των ακακων. η γαρ υμων υπακοη. εις παν-
τας αφικετο εφ υμιν ουν χαιρω.

θελω δε υμας σοφους μεν ειναι εις το αγαθον. ακε-
ραιους δε εις το κακον.

ο δε ΘΞ της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο-
τους ποδας υμων εν ταχει.

η χαρις του Κυ ημων ΙΥ ΧΥ μεθ υμων.

ασπαζεται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου. και
λουκιος και ιασων. και σωσπατρος οι συγγενεις μου
ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην
εν ΚΩ. ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και
ολης της της εκ(κλησι)ας.

ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολε-
ως. και κουαρτος ο αδελφος.

τω δε δυναμενω υμας στηριξαι κατα το ευαγγε-
λιον μου και το κηρυγμα ΙΥ ΧΥ κατα αποκαλυψιν
μυστηριου χρονοις αιωνιοις σεσιγημενου. φανε-
ρωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ ε-
πιταγην του αιωνιου ΘΥ εις υπακοην πιστεως εις πα-
τα τα εθνη γνωρισθεντος μονω σοφω ΘΩ δια ΙΥ ΧΥ
ω η δοξα εις τους αιωνας αμην.

προς ρωμαιους

5 χαρις υμιν και ειρηνη απο $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$ και $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.
 ευχαριστω τω $\overline{\theta\omega}$ μου παντοτε περι υμων επι τη χαρι
 τι του $\overline{\theta\upsilon}$ τη δοθειση υμιν εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$. οτι εν παντι επλου
 τισθητε εν αυτω. εν παντι λογω και παση γνωσει. κα
 θως το μαρτυριον του $\overline{\chi\upsilon}$ εβεβεωθη εν υμιν ωστε υ
 μας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι. απεκδεχο
 10 μενους την αποκαλυψιν του $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ος και βε
 βαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους. εν τη ημερα
 του $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.

πιστος $\overline{\theta\varsigma}$ δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του $\overline{\theta\upsilon}$ αυτου
 $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ του $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$
 15 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του
 $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η
 εν υμιν σχισματα. ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυ
 τω νοι και εν τη αυτη γνωμη. εδηλωθη γαρ μοι περι
 υ(μων αδελφοι υ)πο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισι.
 20 λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει. εγω μεν ειμι
 παυλου. εγω δε απολλω. εγω δε κηφα. εγω δε $\overline{\chi\upsilon}$.
 μεμερισται ο $\overline{\chi\varsigma}$. μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις
 το ονομα παυλου εβαπτισθητε.

ευχαριστω τω $\overline{\theta\omega}$ οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρι
 25 σκον και γαιον. ινα μη τις ει μη οτι εις το εμον ονομα
 εβαπτισθητε. εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον. λοι
 κον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα.

ου γαρ απεστειλεν με $\overline{\chi\varsigma}$ βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι
 ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του $\overline{\chi\upsilon}$.
 30 ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μω
 ρια εστιν. τοις δε σωζομενοις $\overline{\eta\mu\iota\upsilon\varsigma}$ δυναμις $\overline{\theta\upsilon}$ εστι.
 γεγραπται γαρ απολω την σοφian των σοφων. και την
 συνεσιν των συνετω αθετησω.

που σοφος. που γραμματευσ. που συζητητης του
 35 αιωνος τουτου. ουχι εωρανεν ο $\overline{\theta\varsigma}$ την σοφian
 του κοσμου.

επειδη γαρ εν τη σοφια του $\overline{\theta\upsilon}$ ουκ εγνω ο κοσμος δι
 α της σοφias τον $\overline{\theta\upsilon}$. ηυδοκησεν ο $\overline{\theta\varsigma}$ δια της μωριας
 του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας.

40 επιδη και ιουδαιοι σημεια αιτουσιν. και ελληνες σο
 φian ζητουσιν.

5 ημεις δε κηρυσσομεν $\overline{\chi\nu}$ εσταυρωμενον. ιουδαι
 οις μεν σκανδαλον. εθνεσιν δε μωριαν.
 αυτοι δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησι $\overline{\chi\nu}$ $\overline{\theta\upsilon}$ δυ
 ναμιν και $\overline{\theta\upsilon}$ σοφιαν.
 10 οτι το μωρον του $\overline{\theta\upsilon}$ σοφωτερον των $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ (εσ)τιν
 και το του $\overline{\theta\upsilon}$ ισχυροτερον των $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$.
 βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σο
 φοι κατα σαρκα. ου πολλοι δυνατοι. ου πολλοι ευγενεις.
 15 αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο $\overline{\theta\varsigma}$ ινα καταισχυ
 νη τους σοφους. και τα ασθενη του κοσμου εξελεξα
 το ο $\overline{\theta\varsigma}$ ινα καταισχυνη τα ισχυρα. και τα αγενη του κο
 σμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο $\overline{\theta\varsigma}$. τα μη ον
 τα. ινα τα οντα καταργηση οπως μη καυχησται πασα
 20 σαρξ ενωπιον αυτου.
 15 εξ αυτου δε υμεις εστε εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\tau\upsilon}$. ος εγεννηθη σοφια
 ημιν απο $\overline{\theta\upsilon}$. δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυ
 τρωσις ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν
 $\overline{\kappa\omega}$ καυχασθω.
 20 καγω ελθων προς υμας αδελφοι. ηλθον ου καθ υπεροχη
 20 λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μυστηριον του $\overline{\theta\upsilon}$.
 ου γαρ εκρινα τι ειδεναι εν υμιν. ει μη $\overline{\tau\upsilonν}$ $\overline{\chi\nu}$. και τουτον
 εσταυρωμενον.
 25 καγω εν ασθενεια και εν φοβω. και εν τρομω πολλω
 εγενομην προς υμας.
 25 και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις αν
 θρωπινης σοφιας (λογοις) αλλ εν αποδειξει $\overline{\kappa\nu\varsigma}$ και δυνα
 30 μεως. ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ αλ
 λ εν δυναμει $\overline{\theta\upsilon}$.
 30 σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις. σοφιαν δε ου
 30 του αιωνος τουτου. ουδε των αρχοντων του αιωνος
 τουτου των καταργουμενων.
 35 αλλα λαλουμεν $\overline{\theta\upsilon}$ σοφιαν εν μυστηριω την αποκε
 κρυμμενην. ην προωρισεν ο $\overline{\theta\varsigma}$ προ των αιωνων εις
 35 δοξαν ημων. ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος
 35 τουτου εγνωκεν. ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον $\overline{\kappa\nu}$ της
 40 δοξης εσταυρωσαν.
 40 αλλα καθως γεγραπται. α οφθαλμος ουκ ιδεν. και ους
 ουκ ηκουσεν. και επι καρδιαν $\overline{\alpha\nu\omega\upsilon}$ ουκ ανεβη οσα η
 40 τοιμασεν (ο) $\overline{\theta\varsigma}$ τοις αγαπωσιν αυτον.
 40 ημιν δε απεκαλυψεν ο $\overline{\theta\varsigma}$ δια του $\overline{\kappa\nu\varsigma}$. το γαρ $\overline{\kappa\nu\alpha}$ κα
 τα εραυνα και τα βαθη του $\overline{\theta\upsilon}$.

5 τις γὰρ οἶδεν ἄνω (τὰ πάνω) εἰ μὴ τὸ πᾶν τοῦ άνου
 τὸ ἐν αὐτῷ. οὕτως καὶ τὰ τοῦ Θυ (οὐδεὶς) ἐγνώκεν εἰ
 μὴ τὸ πᾶν τοῦ Θυ
 10 ἡμεῖς δὲ (οὐ τὸ) πᾶν τοῦ κ(όσμου ἐλ)α(β)όμεν. ἀλλὰ τὸ
πᾶν (τὸ ἐκ) τ(οῦ) Θυ ἵνα εἰδῶ(με)ν τὰ ὑπὸ τοῦ (Θ)υ χαρίσθε-
 τα ἡμῖν α καὶ λαλοῦμεν. οὐκ ἐν διδ(ακτοῖς) ἀνθρώπι-
 νης σοφίας λογ(οῖς) ἀλλ' ἐν διακτ(οῖς πνς πν)ικοῖς πνι
 κα συγκρινον(τες).
 15 ψυχικός δὲ άνος οὐ δεχεται τὰ τοῦ πνς τοῦ Θυ. μῶρι-
 α γὰρ αὐτῷ ἐστίν. κα(ὶ οὐ δ)ύναται γινῶν(αι ὅτι πνι)κῶς
 ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνικός ἀνακρίνεται πάντα
 αὐτός δὲ ὑπ' οὐδενός ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἐγνώ-
 σουν κν ὅς συμβιβασεῖ αὐτόν. ἡμεῖς (δ)ε ν(οὐ)ν χυν ἐχομε-.
 20 καγὼ ἀδελφοί οὐκ ἐδυνήθην λα(λῆσαι) ὑμῖν ὡς
πνικοῖς. ἀλλ' ὡς σαρκίνοις. ὡς νηπίοις ἐν χυν γαλα-
 ῦμας ἐκοτίσα. οὐ βρῶμα. οὐκ ὡ γὰρ ἐδυνασθε. ἀλλ' οὐ
 δε ἐτι νυν δύνασθε. ἐτι γὰρ σαρκικοί ἐστε.
 25 οπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ ἐρίς. οὐχὶ σαρκικοί ἐστε.
 καὶ κατὰ άνον περιπατεῖτε.
 30 ὅταν γὰρ λεγῇ τις. ἐγὼ μὲν εἰμὶ παύλου. ἕτερος δὲ ἐ-
 γὼ ἀπολλῶ. οὐκ άνοι ἐστε.
 35 τίς οὖν ἐστίν ἀπολλῶς. τίς δὲ ἐστίν παύλος. διακο-
 νοὶ δι' ὧν ἐπίστευσάτε. καὶ ἐκαστῷ ὁ κς ἐδῶκεν.
 ἐγὼ ἐφύτευσα. ἀπολλῶς ἐκοτίσεν. ἀλλ' ὁ Θς ἡξά-
 40 νεν· ὥστε οὔτε ὁ φύτευων ἐστὶ τι οὔδε ὁ ποτιζῶν
 ἀλλ' ὁ αὐξανὼν Θς ὁ φύτευων δὲ καὶ ὁ ποτιζῶν
 ἐν εἰσίν. ἐκαστος τὸν ἰδίον μισθὸν λήψεται· κατὰ
 τὸν ἰδίον τόπον. Θυ γὰρ ἐσμεν συνεργοί. Θυ γεωρ-
 γίον Θυ οἰκοδομη ἐστε.
 45 κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θυ τὴν δοθείσαν μοι ὡς σοφός
 ἀρχιτεκτῶν θεμελίον ἐθήκα· ἄλλος δὲ ἐκοικο-
 δομεῖ. ἐκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐκοικοδομεῖ.
 θεμελίον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύνατ(αι) θεῖναι παρα-
 τὸν κείμενον ὅς ἐστίν Χς.
 50 εἰ δὲ τις ἐκοικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμελίον χρυ(σίον) ἀρ-
 γυρίον λίθους τιμίους. ξύλα χορτ(ον). καλά(μη)ν.
 ἐκαστοῦ τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται. ἡ (γὰρ) ἡμέ-
 ρα δηλώσει. ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται. καὶ ἐκασ-
 55 τοῦ τὸ ἔργον ὁποῖον (ε)στ(ι)ν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει.
 60 εἰ τινος τὸ ἔργον μένει ὁ ἐπ' οἰκοδομήσεν μισθὸν
 λήψεται. εἰ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται ζημι(ῶ)

5 θησεται. αυτος δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος. 3.10
 ουκ οιδετε οτι ναος $\overline{\theta\upsilon}$ εστε και το $\overline{\pi\nu\alpha}$ του $\overline{\theta\upsilon}$ οικει εν υμιν.
 ει τις τον ναον του $\overline{\theta\upsilon}$ φθειρει. φθερει τουτον ο $\overline{\theta\varsigma}$. ο γαρ
 ναος του $\overline{\theta\upsilon}$ αγιος εστιν. οιτινες εστε υμεις.
 10 μ(ηδεις ε)αυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμι
 εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος.
 η γαρ σοφια του κοσμου τουτ[ου μωρια πα]ρα $\overline{\theta\omega}$ εστιν. 3.15
 γεγραπται γαρ ο δρα[σσομ]ενος το[υς σο]φους εν τη πανουρ
 για αυτων και παλιν. $\overline{\kappa\varsigma}$ γινωσκει τους διαλογισμους
 των σοφωσων οτι εισι ματαιοι. 3.20
 ωστε μηδεις καυχασθω εν αν(οι)ς. παντα (γαρ υ)μων εστιν.
 ειτε παυλος. ειτε απολλως ειτε κηφας. ειτε κοσμος. ει
 τε ζωη. ειτε θανατος. ειτε ενεστωτα. ειτε μελλοντα.
 15 παντα υμων. υμεις δε $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\kappa\varsigma}$ δε $\overline{\theta\upsilon}$. 3.25
 ουτως ημας λογιζεσθω ανος ως υπηρετας $\overline{\chi\upsilon}$. και οικο
 νομους μυστηριων $\overline{\theta\upsilon}$. 3.30
 ωδε λοιπον ζητειτε εν τοις οικο[νομοις ι]να πισ(τος τις
 ευρεθη εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανα
 κριθω η υπο ανθρωπινης ημερας. αλλ ουδε εμαυτο
 20 ανακρινω ουδεν γαρ εμαυτω συ[νοιδα] αλ(λουκ) ε(ν) του
 τω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινω[ν με $\overline{\kappa\varsigma}$ ε]στιν. 3.35
 ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο $\overline{\kappa\varsigma}$ ος [και φω
 τισει τα κρυπτα του σκοτους. και φανερωσ[ει τας βου
 λας των καρδιων. και τοτε ο επαί[νος γενησεται ε
 25 καστω απο του $\overline{\theta\upsilon}$. 3.40
 ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εις εμαυτον και
 απ]ολλω δι υμας. ινα εν ημ[ιν μ]α[θητε το μ]η υπερ α
 γεγραπται φρονειν ι]να μη [ει]ς υ[κ]ερ του ενος φουσι
 ουσθε κατα του ετερου.
 30 τις γαρ σε διακρινει. τι δε εχεις ο ουκ ελαβες ει δε και
 ελαβες τι καυχασα[ι] ως μη λαβων. 3.45
 ηδη κεκορεσμενοι εστε. ηδη εκλουτησατε. χωρις η
 μων εβασιλευσατε. και οφε[λ]ον γε εβασιλευσατε ινα και
 ημεις υμιν συνβασιλευσωμεν. 3.50
 35 δοκω γαρ. ο $\overline{\theta\varsigma}$ ημας τους αποστολους εσχατους ακεδει
 ξεν ως επιθανατιους. οτι θεατρον εγεννηθημεν τω κο
 σμω. και αγγελοις και ανοις. 3.55
 ημεις μωροι δια $\overline{\chi\upsilon}$. υμεις δε φρονιμοι εν $\overline{\chi\omega}$. ημεις
 ασθενεις. υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι. ημεις δε α
 40 τιμοι αχρι της αρτι ωρας και πινωμεν. και διψωνε.
 και γυμνιτευομεν. και κολαφιζομεθα. και αστατου

μεν και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν. λοιδο
ρουμενοι ευλογουμεν. διωκομενοι ανεχομεθα δυσφη
μουμενοι παρακαλουμεν. ως περικαθαρματα του κοσμου
εγενηθημεν παντ(ω)ν περιψημα εως αρτι.

5 ουκ εντρεπων υμας [γραφ]ω ταυτα [αλλ] ως τεκνα μου αγα
πητα νουθετων εαν γα(ρ) μυριους (κ)αιδαγωγους εχητε
εν $\overline{\chi\omega}$. αλλ ου κ[ολλους κ]ατερας ε[ν γα]ρ $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$ δια του ευαγ
γγελιου εγω υμας εγεν[νη]σα παρ[ακα]λ[ω ουν] υμας μ[ι]μη
ται μου γινεσθε.

10 δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον ος εστιν μου τεκνο
αγαπητον και πισ(το)ν εν $\overline{\kappa\omega}$. ος υμας αναμνησει τας οδους
μου τας εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$. καθως πανταχου εν παση εκκλη
σια διδασκω.

ως [μ]η ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τι
νες. ελευσομαι δε ταχεως προς υμας εαν ο $\overline{\kappa\varsigma}$ [θ]εληση
15 και γνωσομαι ου τον λογον των κεφυσιωμενων.
αλλα την δυ[ναμιν]. ου γαρ εν λογω η βασιλεια του $\overline{\theta\upsilon}$
αλλ εν δυναμ(ει).

τι θελετε εν ραβδω ελθω προς υμας η εν αγαπη $\overline{\kappa\upsilon\iota}$ τε
20 πρ(α)υτ(η)τος ο[λως α]κουεται εν υμιν κορνεια. και τοι
αυ(τ)η κορνεια η[τις] ουδε εν τοις εθνεσιν ω(τ)ε γυναι
κα τινα του] $\overline{\pi\rho}$ (ς) εχειν. και υμεις κεφυσιωμενοι εστε
και ουχι μ]αλλον επενθησατε. (ιν)α αρθη εκ μεσου υμω
ο [το εργον τουτο] πρ[α]ξας.

25 εγω μεν γαρ. απων τω σωματι παρων δε τω $\overline{\kappa\upsilon\iota}$. ηδη κε
κρικα ως παρων. τον ουτως τουτο κατεργασαμενο

ο - - - - -

κ - - - - -

ε - - - - -

30 ου [καλον το καυχημα] υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη
ολον το φ(υρ)αμα ζυμοι εκκαθαρατε ουν την παλαια
ζυμην ιν[α η]τε νεον φυραμα καθως εστε αζυμοι και
γαρ το πασχα ημων ε[τυ]θη $\overline{\chi\varsigma}$ ωστε εορταζωμεν μη ε
ζυμη παλαια. μηδε εν ζυμη κακιας και κνηριας αλλε
35 ν αζυμοις ειλικριν[ι]ας και αληθιας.

εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι κορ
νοις. ου παντως τοις κορνοις του κοσμου τουτου.

η τοις πλεονεκταις και αρπαξιν. η ειδωλολατραις. ε
πει ωφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν. νυνι δε

40 εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος εις το
ονομαζομενος η κορνος η μεθυσος η ειδωλολατρης

η λοιδορος. η πλεονεκτης. η αρπαξ. τω τοιούτω μη
δε συνεσθιειν. τι γαρ μοι τους εξω κρινειν. ουχι τους
εσω υμας κρινετε. τους δε εξω ο $\overline{\theta\varsigma}$ κρινει. εξαρτα
τον κουνηρον εξ υμων αυτων.

- 5 τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι
επι των αδικων και ουχι επι των αγιων η ουκ οιδετε ο
τι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν. και ει εν υμιν κρινεται
ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων.
ουκ οιδετε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα
10 βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε. τους εξουθενη
μενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε προς εντρο
πην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος
ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυ
του. αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται. και ταυ
15 τα επι ακιστων. ηδη μεν ουν ολως ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχε
τε μεθ εαυτων. δια τι ουχι μαλλον αδικισθε δια τι ου
χι μαλλον αποστερισθε. αλλα υμεις αδικειτε και απο
στερειτε. και τουτο αδελφους η ουκ οιδετε οτι αδικοι
20 $\overline{\theta\upsilon}$ βασιλειαν ουκληρονομησουσιν. μη πλανασθε. ουτε κορνοι. ουτε ειδωλολατραι ουτε μοι
χοι. ουτε μαλακοι. ουτε αρσενοκοιται. ουτε κλεπται
ουτε πλεονεκτ(αι) ου (μ)εθυσ(οι) ου λοιδοροι ουχ αρπαγες
βασιλειαν $\overline{\theta\upsilon}$ κληρονομησουσιν.
25 και ταυτα τινες ητε αλλ απελουσα[σ]θε αλλα ηγιασθητε
αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι τ[ου $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$
και εν τω $\overline{\pi\nu\alpha}$ του $\overline{\theta\upsilon}$ ημων. παντα μοι εξεστιν. αλλ ου παντα σ[υμ]φερει παντα εξε
στιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησ[ομαι υ]πο τινος τα [β]ρω
30 ματα τη κοιλια. και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε $\overline{\theta\varsigma}$ και ταυ
την και ταυτα καταργησει. το δε σωμα ου τη κορνει
α αλλα τω $\overline{\kappa\omega}$ και ο $\overline{\kappa\epsilon}$ τω σωματι. ο δε $\overline{\theta\varsigma}$ και τον $\overline{\kappa\nu}$
ηγειρεν. και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου.
ουκ οιδετε οτι τα σωματα υμων [με]λ[η $\overline{\chi\upsilon}$] εστιν. αρα
35 ουν τα μελη του $\overline{\chi\upsilon}$ ποιησω κορνης μελη. μη γε
νοιτο. η ουκ οιδετε οτι ο κολλωμενος τη κορνη εν
σωμα εστιν. εσονται γαρ φησιν οι δυ(ο) εις σαρκα μια
ο δε κολλωμενος τω $\overline{\kappa\omega}$ εν $\overline{\pi\nu\alpha}$ εστιν.
φευγετε την κορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση
40 $\overline{\alpha\nu\omicron\varsigma}$ εκτ(ος) του σωματος εστιν [ο δε κορ]νευων εις το
ιδιον σω)μα αμαρτανει.

η ουκ οιδετε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου
πνς εστιν ου εχετε απο θυ. και ουκ εστε εαυτων. η
γορασθητε γαρ τιμης. δοξασατε δη τον θυ εν τω σω
ματι υμων.

5 περι δε ων εγραψατε καλον ανω (γυ)ναικο(ς) μη απτε
σθαι. δια δε τας πορνειας εκασ(το)ς την εαυτου γυ
ναικα εχετω. και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω
τη γυναικι ο ανηρ την οφειλην αποδιδωτω. ομοι
ως δε και η γυνη τω ανδρι. η γυνη του ιδιου σωματος
ουκ εξουσιαζει αλλα ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του
10 ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα η γυνη. μη α
ποστερειτε αλληλους ει μητι αν (εκ συμ)φ(ωνου π)ρος
καιρον ινα σχολασητε τη προσευχη και παλιν επι τ(ο
αυτο) ητε ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την
15 ακρασιαν υμων. τουτο δε λεγω κατασυνγνωμη
ου κατ επιταγη(ν).

θελω δε παντας ανους ειναι ως και εμαυτον αλλα ε
καστω εχει) χαρισμα εκ θυ. ο μεν ουτως ο δε ουτως
λεγω θ(ε) τοις αγαμ)οις και ταις χ(η)ρ(α)ις καλον αυτοις
20 εαν ουτως μεινωσιν ως καγω ει δε ουκ εγκρατευ
ονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμειν
η κυρ(ο)υσθ(αι).

τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγε(λλω) ουκ (εγω αλλα ο κς) γαρ
γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι. εαν δε και χωρι
25 σθη μενετω αγαμος. η τω ανδρι καταλλαγητω. και [ακη γαρ
ανδρα γυναικα] μη αφιεναι. εστιν εαν μη ευαγγελιον
τοις δε [λοιποις λ]εγω εγω ουκ ο κς. ει τις αδελφος γυ
ναικα εχει απιστον] και αυτη συνευδοκει οικειν με
τ αυτου μη αφ[ιετω αυ]την κ(αι γ)υνη (ητι)ς (εχει) ανδρα
30 απιστον και ουτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης
μη αφιετω τον ανδρα. ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν
τη γυναικι και ηγιαστα(ι η) γυνη η απιστος εν τω αδελ
φω εκει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν. νυν δε
αγια εστιν [ει] δε ο απιστος χωριζετε χωριζεσθω. ου

35 δεδουλ[ωται] ο αδελφος η η αδελφη (εν τοι)ς ποιουτοις
εν δε ειρηνη κεκληραν υμας ο θς. ος χς. ινα κερ
τις γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η (τ)ι οιδας ανερ
ει την γυναικα σωσε[ις ει] μη εκαστω ως εμερισεν ο κς
εκαστον ως κεκληκεν ο θς ουτως περικατειτω και ου
40 τως εν (ται)ς εκ[κλησιαις πα]σαις (διατασσο)μ(αι) [αυται δε
περι τετμημενος τις εκληθη. μη επισπασθω] υμεις.

γαζεσθαι. τις στρατεύεται ἰδιοῖς ὀφώνιοις ποτε τις
φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει.
ἢ τις ποιμαίνει ποιμνὴν. καὶ ἐκ τοῦ γαλακτος τῆς ποι
μνῆς οὐκ ἐσθίει.

5 μὴ κατὰ ἄν^{ον} ταῦτα λαλῶ ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει.
ἐν γὰρ τῷ μωσσεῶς νόμῳ γεγραπται. οὐ φιμώσις βου^{ων}
ἀλωόντα. μὴ τῶν βῶν μελεῖ τῷ θῷ ἢ δι' ἡμᾶς πάντως.
λέγει. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγγραφή ἐστι οφείλει ἐπ' ἐλπίδι ο^υ
ἀροτρίων ἀροτρίαν. καὶ ὁ ἀλὼν ἐπ' ἐλπίδι τοῦ
10 μετεχειν.

εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ κνικᾶ ἐσπειράμεν μέγα εἰ ἡμεῖς ὑ^{μων} κα^{των}
μῶν τὰ σαρκικὰ θερίσωμεν.

εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετεχουσιν οὐ μάλλ^{ον} ἐν
ἡμεῖς. ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ
15 πάντα στεγόμεν. ἵνα μὴ τίνα ἐγκοπὴν δώμεν τῷ
εὐαγγελίῳ τοῦ κ^υ.

οὐκ οἰδατε ὅτι οἱ ταῖς ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσ^{του}
θίουσιν. οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδευόντες τῷ θυ
σιαστηρίῳ συνμερίζονται.

20 οὕτως καὶ ὁ κ^ς διετάξεν τοῖς τοῦ εὐαγγελίου καταγγελλού
σιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κεχρημαί^{ον} οὐ
δενί τούτων.

οὐκ ἐγράψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί. καλὸν γὰρ
μοι μᾶλλον ἀποθάνειν. ἢ τὸ καυχῆμα μου ἵνα τις κενώσῃ.

25 εἰ γὰρ εὐαγγελίζομαι οὐκ ἐστὶ μοι καυχῆμα. ἀνάγκη γὰρ
μοι ἐπικεῖται. οὐαὶ γὰρ μοι ἐστὶν εἰ μὴ εὐαγγελίσω
μαί. εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω εἰ δὲ
ἀκὼν. οικονομίαν πεπίστευμαι.

30 τίς οὖν μου ἐστὶν ὁ μισθός ἵνα εὐαγγελίζομενος [ἀδα
πανὸν θῶ τὸ εὐαγγέλιον. εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι

τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐλευθερός γὰρ ὢν ἐκ πα^{των}
των πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδουλώ[σα ἵνα τοὺς πλείονας κερδίσω
καὶ ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις (ἵνα ἰουδαίους κερδίσω
τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ ο(ν) μ(ν ὢν αὐτός) ὑπὸ νόμον

35 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδίσω. τοῖς ἀνο(μ)οῖς. ὡς ἀ^{νο} ο^{νο} ο^{νο}
νόμος μὴ ὢν ἀνόμος θ^ς. ἀλλ' ἐννόμος κ^υ. ἵνα κερ^{δίσω}
δάνω τοὺς ἀνόμους.

ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς ἵνα τοὺς ἀ^{σθεν}
σθενεῖς κερδίσω.

40 τοῖς πᾶσιν γέγονα πάντα ἵνα πάντως τίνας σώσω. πάντα δὲ
ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον. ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γένωμαι.

ουκ οιδετε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες. παντες μεν
 τρεχουσιν. εις δε λαμβανει το βραβειον.
 ουτως τρεχετε ινα κατα(λβ)ητε πας δε ο αγωνιζομε
 νος παντα εγκρατευεται.
 5 εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν
 ημεις δε αφθαρτον.
 εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αθληως ουτως
 πυκτευω ως ουκ αερα δερων αλλ υπωπιαζω μου το σω
 μα και δουλαγωγω μη πως αλλοις κηρυξας. αυτος α
 10 δοκιμος γενωμαι.
 ου θελω γαρ υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων πα
 τες υπο την νεφελην ησαν. και παντες δια της θαλασσης
 διηλθον. και παντες εις τον μωυσην εβαπτισθησαν εν
 τη νεφελη και εν τη θαλασση και παντες (τ)ο πνι(κον) β)ρ(ω)μ(α) ε
 15 φαγον και παντες το αυτο πνικον επιον πομα επιον
 γαρ εκ πνικης ακολουθουσης πετρας η δε πετρα ην ο Χς.
 αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ηυδοκησεν ο Θς. κατεστρω
 θησαν γαρ εν τη ερημω.
 ταυτα δε τυποι ημ(ων) εγενηθησαν. εις το μη ειναι ημας
 20 επιθυμητας κακων. καθως κακεινοι εκεθυμησαν.
 μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων. ως
 γεγραπται. εκαθισεν ο λαος φαγειν και πιειν και ανε
 στησαν παιζειν.
 μηδε πορνευωμεν καθως τινες αυτων επορνευσαν
 25 και επεσαν εν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες.
 μηδε εκπειραζωμεν τον κν καθως τινες αυτων εξε
 πειρασαν. και υπο των οφρων ακωλοντο.
 μηδε γογγυζετε καθως τινες αυτων εγογγυσαν. και
 ακωλοντο υπο του ολοθρευτου.
 30 ταυτα δε παντα τυπικως συνεβαινεν εκεινοις εγραφη
 δε προς νουθεσιαν ημων. εις ους τα τελη των αιωνω
 κατηντησεν.
 ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση. πειρασμος
 υμας ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινος.
 35 πιστος δε ο Θς ος ουκ εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυ
 νασθαι αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν
 του δυνασθαι υπενεγκειν.
 διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρι
 ας. ως φρονιμοις λεγω.
 40 κρινετε υμεις ο φημι. το ποτηριον της ευλογιας ο ευ
 λογουμεν ουχι κοινωνια του αιματος του Χυ εστι.

τον αρτον ον κλωμεν. ουχι κοινωνια του σωματος του
Χϋ εστιν. οτι εις αρτος εν σωμα οι πολλοι εσμεν. οι γαρ πα-
τες εκ του ενος αρτου μετεχομεν.

5 βλεπετε τον τηλ. κατα σαρκα. ουχ. οι εσθιοντες τας θυσι-
ας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν

(τι ουν φημι οτι ειδωλοθυτον τι εστιν αλλ οτι α θυουσιν τα)
εθνη δαιμονιοις και ου θω θυουσιν. ου θελω δε υμας
κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι.

ου δυνασθε ποτηριον κϋ πινειν και ποτηριον δαιμονιον

10 ου δυνασθε τραπεζης κϋ μετεχειν. και τραπεζης δαι-
μονιων. η παραζηλουμεν τον κν. μη ισχυροτεροι αυ-
του εσμεν. παντα εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει.

παντα εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει. μηδεις το
εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου.

15 παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανα-
κρινοντες δια την συνειδησιν. του κϋ γαρ η γη και το
κληρωμα αυτης.

ει δε τις καλει υμας των ακιστων και θελετε κορευεσθαι

παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε. μηδεν ανακρινο-

20 τες δια την συνειδησιν. εαν δε τις υμιν ειπη τουτο ει-
δωλοθυτον εστιν. μη εσθιετε δι [ε]κεινον τον [μ]ηνυ-
σαντα. και την συνειδησιν. συνειδησιν δε λεγω ουχι

την εαυτου. αλλα την του ετερου. ινατι γαρ η ελευθερια μου
κρινεται υπο αλλης συνειδησεως. ει εγω χαριτι μετε-
χω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω.

25 ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε. ειτε τι ποιειτε παντα εις δο-
ξαν θϋ ποιειτε.

ακροσκοποι και ιουδαιοις γινεσθε και ελλησι και τη εκκλη-
σια του θϋ. καθως καγω παντα πασιν αρεσκω. μη ζητω

30 το εμαυτου συμφορον. αλλα το των πολλων. ινα σωθω-
σιν. μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χϋ.

επαίνω δε υμας οτι παντα μου μεμνησθε. και καθως
παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις ουτως κατεχετε.

35 θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφα-
λη ο χς εστιν. κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ κεφα-
λη δε χϋ ο χς.

κας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κε-
φαλης εχων. καταισχυνει την κεφαλην αυτου. πα-

σα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακα-
τακαλυπτω τη κεφαλη. καταισχυνει την κεφαλην

40 αυτης. εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρτημενη. ει γαρ

ου κατακαλυπτεται γυνη και χειρασθω. ει δε αισχρον
γυναικι το χειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω.

5 ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην
εικων και δοξα $\overline{\theta\upsilon}$ υπαρχων. γυνη δε δοξα ανδρος εστιν
ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος. αλλα γυνη εξ ανδρος.

και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δι
α τον ανδρα. δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν
επι της κεφαλης δια τους αγγελους. πλην ουτε γυνη
χωρις ανδρος ουτε ανηρ χωρις γυναικος εν $\overline{\kappa\omega}$ ωσπερ
10 γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυ
ναικος τα δε παντα εκ του $\overline{\theta\upsilon}$.

εν υμιν αυτοις κρινατε κρεκον εστιν (γυναικα ακατακαλυπτον
τω $\overline{\theta\omega}$ προσευχεσθαι ουδε η φυσικη αυτη διδασκει υμας

15 οτι ανηρ μεν εαν κομα. ατιμια αυτω εστιν γυνη δε εαν
κομα δοξα αυτη εστιν. οτι η κομη αντι περιβολαιου αυ
τη δεδοται ει δε τις δοκει φειλονικος ειναι. ημεις τοι
αυτην συνηθειαν ουκ εχομεν. ουδε αι εκκλησιαι του $\overline{\theta\upsilon}$
τουτο δε παραγγελλω ουκ επαινων. οτι ουκ εις το κρεισ
σον. αλλα εις το ηρσον συνερχεσθε πρωτον μεν γαρ συ

20 νερχομενων υμων εν εκκλησια. ακουω σχισματα εν υ
μ[ι]ν υπαρχειν. και μαρος τι πιστευω. δει γαρ και αιρεσεις
εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται.

συνερχομενων σουν υμων επι το αυτο. ουκ εστιν κυρια
κον δειπνον φαγειν εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον

25 προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα. ος δε με
θυει. μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν
η της εκκλησιας του $\overline{\theta\upsilon}$ καταφρονειτε και καταισχυ
νετε τους μη εχοντας. τι ειπω υμιν επαινεσω υμας ε
τουτω ουκ επαινω.

30 εγω γαρ παρελαβον απο του $\overline{\kappa\upsilon}$ ο και παρεδωκα υμιν. οτι
ο $\overline{\kappa\varsigma}$ $\overline{\iota\varsigma}$ εν τη νυκτι η παρεδιδετο ελαβεν αρτον και ευχα
ριστησας εκλασεν. και ειπεν τουτο μου εστι το σωμα το υ
περ υμων τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν.

35 ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο
το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω αιματι μου. του
το ποιειτε οσακις εαν πινητε. εις την εμην αναμνησιν.
οσακις γαρ εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτη
ριον πινητε τον θανατον του $\overline{\kappa\upsilon}$ καταγγελλετε αχρις
ου ελθη. ωστε ος αν εσθιη τον αρτον η πινη το ποτη
ριον του $\overline{\kappa\upsilon}$ αναξίως. ενοχος εσται του σματος και του
40 αιματος του $\overline{\kappa\upsilon}$.

δοκιμαζέτω δε εαυτον ανος και ουτως εκ του αρτου εσθι
ετω. και εκ του ποτηριου πινετω. ο γαρ εσθίων και πινω
κριμα εαυτω εσθiei και πινει. μη διακρινων το σωμα.

5 δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι. και κοιμω
ται ικανοι. ει [γ]αρ εαυτους διεκρινομεν. ουκ αν εκρινομε
θα. κρινομενοι δε υπο του κυ παιδευομεθα ινα μη συν
τω κοσμω κατακρινωμεν.

ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους
εκδεχεσθε.

10 ει τις πεινα εν οικω εσθιετω. ινα μη εις κριμα συνερχησθε
τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι.

περι δε των πνικων αδελφοι. ου θελω υμας αγνοειν οίδα
τε οτι οτε εθνη ηγε. προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγε
σθε απαγομενοι. διο γνωριζω υμιν οτι ου(δ)εις εν πνι θυ
15 λαλων. λεγει αναθεμα ις. και ουδεις δυναται ειπειν κς ις
ει μη εν πνι αγιω.

διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνα. και δι
αιρεσεις διακονιων εισιν. και ο αυτος κς και διακρισις
ενεργηματων εισιν. και ο αυτος θς ο ενεργων τα παντα

20 εν πασιν. εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνε προς
το συμφερον. (ω) μεν γαρ δια του πνε διδοται λογος σο
φιας. αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνα. ετερω
δε πιστις εν τω αυτω πνι. αλλω δε χαρισματα ιαματω.
αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητει

25 α. αλλω δε διακρισις πνευματων ετερω δε γενηγλω
σων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων παντα δε ταυτα ενερ
γει το εν και το αυτο πνα διαιρουν ιδια εκαστω καθως
βουλεται.

καθαπερ γαρ το σωμα εν εστι και μελη πολλα εχει. παν
30 τα δε τα μελη του σωματος πολλα οντα εν εστι σωμα
ουτως και ο κς. και γαρ εν ενι πνι ημεις παντες εις εν σω
μα εβαπτισθημεν. ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι
ειτε ελευθεροι. και παντες εν πνα εκοτισθημεν. και γαρ
το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα.

35 εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος.
ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος.

και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ
του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος.

40 ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη. ει ολον ακοη που
η οσφησις.

νυνι δε ο θς εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωμα

τι καθώς ηθέλησεν. ¹ ~~αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν~~ ² ~~ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ~~
 εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος (κ)οῦ τοῦ σώματος. νῦν δὲ πολλὰ
 μὲν μέλη ἐν δὲ σῶμα. ³ ~~οὐ δύναται ὁ οφθαλμὸς εἰπεῖν~~ ⁴ ~~τῇ χειρὶ χρεῖαν σου οὐκ ἔχω.~~
 5 ἡ παλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσὶ (ν) χ)ρεῖαν ὑμ(ων) οὐκ ἔχω ἀλλὰ
 πολλὰ μᾶλλον τὰ δοκούντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστε
 ρα ὑπαρχεῖν. ἀναγκαῖα ἐστίν. ⁵ ~~καὶ αὐτὰ δοκούμεν ἀτιμωτέρα~~ ⁶ ~~(εἶναι) τοῦ (σώματος) τοῦτοιοῦ~~
 τμήνῃ περισσότεραν περιτιθέμεν. ⁷ ~~καὶ τὰ ἀσχημονα τῶν~~ ⁸ ~~εὐσχημοσύνην περισσότεραν ἔχει~~
 10 τὰ δὲ εὐσχημονα τῶν οὐ χρεῖαν ἔχει. ⁹ ~~ἀλλὰ ὁ θεὸς~~ ¹⁰ ~~συνέκερασεν τὸ σῶμα.~~ ¹¹ ~~τῷ ὑστερουμένῳ περισ~~
 σότεραν δὸς τμήνῃ. ¹² ~~ἵνα μὴ ἡ σχίσμα ἐν τῷ σώματι~~ ¹³ ~~ἀ(λλὰ)~~
 15 τ(ο) αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶν τὰ μέλη ¹⁴ ~~καὶ~~
 καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος. ¹⁵ ~~συνπάσχει πάντα τὰ μέλη.~~ ¹⁶ ~~εἴ~~
 τε δοξάζεται ἐν μέλος. ¹⁷ ~~συνχαίρει πάντα τὰ μέλη~~
 ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα ¹⁸ ~~χρῖς~~ καὶ μέλη ἐκ μερὸς. καὶ οὗς μὲν ε
 θετο ὁ ¹⁹ ~~θεὸς~~ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ²⁰ ~~πρῶτον ἀποστόλους.~~ ²¹ ~~δεύτερον~~
 20 ²² ~~προφῆτας.~~ ²³ ~~τρίτον διδασκαλούς.~~ ²⁴ ~~ἐπεὶ δὲ δυνάμεις.~~ ²⁵ ~~ἐπεὶ δὲ~~
 25 ²⁶ ~~χαρίσματα ἰαμάτων.~~ ²⁷ ~~ἀντιλήψεως κυβερνησεὶς γένη γλώσσῃ.~~
 μὴ πάντες ἀπόστολοι μὴ πάντες προφῆται. μὴ πάντες
 διδασκαλοί. μὴ πάντες (δυνα)μεις μὴ πάντες χαρίσμα
 τα ἔχουσιν ἰαμάτων μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν
 μὴ πάντες διερμηνεύουσιν (σιν) ²⁸ ~~ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα~~
 30 ²⁹ ~~ταῖς ταῖς μείζονα.~~ ³⁰ ~~καὶ ἐτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεῖ(κνυμ)ν~~ ³¹ ~~εἰς τὰς γλῶσ~~
 35 ³² ~~σαις τῶν ἀνῶν λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων.~~ ³³ ~~ἀγαπὴν δὲ μὴ ἔχ(ω)~~
³⁴ ~~γεγονάχαλος ἡχῶν ἡ κυμβαλὸν (αλαλα)ζον.~~ ³⁵ ~~τὸ κέντρον.~~ ³⁶ ~~τὸ δὲ~~
 40 ³⁷ ~~κάν ἔχω προφητείαν.~~ ³⁸ ~~καὶ (εἶδω) τὰ μυστήρια πάντα.~~ ³⁹ ~~καὶ~~
 45 ⁴⁰ ~~πάσαν τὴν γνῶσιν.~~ ⁴¹ ~~δὲ.~~ ⁴² ~~ὅτι χάρις τῷ διδόντι τῇ τῇ τῇ τῇ~~
 καὶ εἰς ἔχω πάσαν τὴν πίστιν ὥστε ὅρη μεθίστανειν. ἀγα
 πην δὲ μὴ ἔχω. οὐθεν εἰμι. ⁴³ ~~κάν ψάλλω πάντα τὰ ὑπα(ρ)~~
 50 ⁴⁴ ~~χόντα μου~~ ⁴⁵ ~~κάν παραδῶ τὸ σῶμα μου ἵνα καθυψωμαι~~
 ἀγαπὴν δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὠφελοῦμαι. ⁴⁶ ~~κένος ἐν~~
 55 ⁴⁷ ~~τῇ ἀγαπῇ~~ ⁴⁸ ~~μακροθυμεῖ.~~ ⁴⁹ ~~χρηστεύεται.~~ ⁵⁰ ~~ἡ ἀγαπὴ οὐ ζηλοῖ~~ ⁵¹ ~~ἡ ἀ~~
 γαπὴ οὐ περπερεύεται. οὐ φουσιούται. οὐκ ἀσχημονεῖ
 οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς. οὐ παροξυνεταί. οὐ λογιζεται τὸ κα
 κόν. οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ. ⁵² ~~συχχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ~~ ⁵³ ~~πάν~~
 60 ⁵⁴ ~~τα στεγάζει.~~ ⁵⁵ ~~πάντα πιστεύει.~~ ⁵⁶ ~~πάντα ἐλπίζει~~ ⁵⁷ ~~πάντα ὑπομε~~
 40 ⁵⁸ ~~νει.~~ ⁵⁹ ~~ἡ ἀγαπὴ οὐδεποτε πικτεῖ.~~ ⁶⁰ ~~δοκίμασθε δὲ ἐκαστολῶ~~
 εἴτε προφητεῖαι. ⁶¹ ~~καταταργῆθησονται.~~ ⁶² ~~εἴτε γλώσσαι~~ ⁶³ ~~καὶ~~
 65 ⁶⁴ ~~ὅτι ἄξιον ἡ τοῦ καρὸς κορεύεσθαι.~~ ⁶⁵ ~~σὺν ἐμοὶ κορεύουσινται.~~

1 μεν η των εκουρανιων δοξα. ετερα δε η των επιγειων.
 2 αλλη δοξα ηλιου. και αλλη δοξα σεληνης. και αλλη δοξα
 3 αστερων. αστηρ γαρ (α)στερος διαφερει εν δοξη.
 4 ουτως και η αναστασις των νεκρων σκειρεται εν φθο
 5 ρα εγειρεται εν αφθαρσια. σκειρεται εν ατιμια. εγειρεται
 6 εν δοξη. σκειρεται εν ασθενεια. εγειρεται εν δυναμει.
 7 σκειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματι
 8 κον. ει εστι σωμα ψυχικον. εστι και πνικον ουτος και γεγρα
 9 πται. εγενετο ο πρωτος ανος αδαμ. εις ψυχην ζωσαν.
 10 ο εσχατος αδαμ εις πνα ζωοποιουν αλλ ου πρωτον το
 11 πνικον αλλα το ψυχικον. επειτα το πνικον.
 12 ο πρωτος ανος αδαμ εκ γης ψυχικος. ο δευτερος ανος
 13 εξουρανου. οιος ο χοικος. τοιουτοι ουτοι και οι χοικοι.
 14 και οιος ο εκουρανιος τοιουτοι και οι εκουρανιοι. και
 15 καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσω
 16 μεν και την εικονα του εκουρανιου.
 17 τουτο δε φημι αδελφοι. οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν
 18 θυ κληρονομησαι ου δυνανται. ουδε η φθορα την αφθαρ
 19 σια κληρονομησει.
 20 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες κοιμηθη(ο)μεθα ου
 21 παντες δε αλλαγηρομεθα εν ατομω ως εν ρικη οφθαλ
 22 μους εν τη εσχατη σαλπιγγι. σαλπισει γαρ. και οι νεκροι
 23 εγερθησονται αφθαρτοι. και ημεις αλλαγηρομεθα.
 24 (δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και)
 25 (το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν οταν δε το)
 26 (θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται)
 27 ο λογος ο γεγραμμενος κατεκοθη ο θανατος εις νικος.
 28 που σου θανατε το νικος. που σου θανατε το κεντρον. το δε
 29 κεντρον του θανιτου η αμαρτια. η δε δυναμις της αμαρ
 30 τιας ο νομος. τω δε. θω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος
 31 δια του κυ ημων ιυ χυ.
 32 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακ
 33 νητοι. περισσευοντες εν τω εργω του κυ παντοτε.
 34 ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστι κενος εν κω
 35 περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωπερ διεταξαται
 36 εκκλησιαις της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε
 37 κατα μιαν σαββατου. εκαστος υμων παρ εαυτω τι
 38 θετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωθη. ινα μη οτιν ελθω
 39 τοτε λογιαι γινωνται.
 40 οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολω
 41 τουτους πεμψω απεγκειν την χαριν υμων εις ιλημ. εα
 42 δε αξιον η του καμε κορευεσθαι. συν εμοι κορευσονται.

ελευσόμε δε προς υμας όταν μακεδονίαν διελθώ μακεδο
 νίαν γαρ διέρχομαι προς υμας δε τυχόν παραμένω η και πα
 ραχειμασώ. ινα υμεις με προκεμψητε ου εαν πορευώμαι
 ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν. ελπιζω γαρ χρονον
 5 τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κς επιτρεψη
 επιμένω δε εν εφεσω εως της πεντηκοστής θυρα γαρ
 μοι ανεώγεν μεγάλη και ενεργής και αντικείμενοι πολλοι
 εαν δε ελθη τιμοθεος /βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υ
 10 μας /το γαρ εργον κν εργαζεται ως καγω. μη τις συν αυτον
 εξου[θ]ενηση. προκεμψατε δε αυτον εν ειρήνη /ινα ελ
 θη προς με /εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφών
 15 κερι δε απολλω του αδελφου κολλα παρεκαλεσα αυτον
 ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφών και παντως ου
 κ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε όταν ευκαιρηση.
 20 γρηγορειτε /στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιου
 σθε /παντα υμών εν αγαπή γινεσθω.
 παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικίαν στεφανα
 και) φο(ρτουνάτου και αχαικου οτι εστ)ιν απαρχη της α(χα
 25 ιας και εις διακονίαν τοις αγίοις εταξαν εαυτους ινα
 και υμεις υποτασσησθε τοις τοιούτοις και παντι τω
 συνεργούντι και κοπιώντι.
 30 χαιρώ δε επι τη παρουσία στεφανα και φορτουνάτου και
 αχαικου /οτι το υμετερον υστερημα ουτοι ανεπληρω
 σαν. ανεπαυσιν γαρ το εμόν πνα /και το υμών επιγίνω
 σκετε ουν τους τοιούτους.
 35 ασκάζονται υμας αι εκκλησίαι πασαι της ασίας.
 ασκάζεται υμας εν κω πολλα ακυλας και κρισκιλλα συν
 τη κατ οικον αυτών εκκλησία.
 40 ασκάζονται υμας οι αδελφοι παντες.
 45 ασπασασθε αλληλους εν φιλήματι αγίω.
 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ει τις ου φιλει τον κν η
 τω αναθεμα /μαρανα θα.
 η χαρις του κν ιυ κν μεθ υμών η αγαπή μου μετα παντώ
 υμών εν κω ιυ αμην.

προς κορινθίους Α

5 και ειρηνη απο $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$ ημων και $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.
 ευλογητος ο $\overline{\theta\varsigma}$ και $\overline{\pi\eta\rho}$ του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. ο $\overline{\pi\eta\rho}$ των οί-
 κτιρμων και $\overline{\theta\varsigma}$ πασης παρακλησεως. ο παρακαλων ημας (ς
 επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακα-
 λειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρα-
 10 καλούμεθα αυτοι υπο του $\overline{\theta\upsilon}$. οτι καθως περισσευει τα
 παθηματα του $\overline{\chi\upsilon}$ εις ημας ουτως δια του $\overline{\chi\upsilon}$ περισσευει και
 και η παρακλησις ημων.
 ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σω-
 τηριας. ειτε παρακαλούμεθα υπερ της υμων παρακλη-
 15 σεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων πα-
 θημάτων. ων και ημεις πασχομεν. και η ελπις ημῶν
 βεβαια υπερ υμων ειδοτες οτι ως κοινωνοι εστε τῶν
 παθημάτων, ουτως και της παρακλησεως.
 ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι περι της θλιψε-
 20 ως ημων της γενομενης εν τη ασια οτι καθ υπερβολη
 υπερ δυναμιν εβαρηθημεν ωστε εξαπορηθηναι ημας
 και του ζην. αλλ αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θα-
 νατου εσχηκαμεν. ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυ-
 τοις. αλλ επι τῷ $\overline{\theta\omega}$ τῷ εγειροντι τους νεκρους. ος εκ τη
 25 λικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυσεται εις ον
 ηλπικαμεν. οτι και ετι ρυσεται συνυπουργουντων και
 υμων τη δετησει υπερ ημων. ινα εκ πολλων προσωπῶν
 το εις ημας χαρισμα. δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημῶν.
 η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνει-
 30 δησεως ημων. οτι εν αγιότητι και ειλικρινια του $\overline{\theta\upsilon}$. ου
 κεν σοφια σαρκικη. αλλ εν χαριτι $\overline{\theta\upsilon}$ ανεστραφημεν
 εν τῷ κόσμῳ. περισσοτερος δε προς υμας.
 ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν. αλλ η α αναγινωσκετε η και ε-
 πιγινωσκετε. ελπίζω δε οτι εως τελους επιγνώσεσθε.
 35 καθως και επεγνώτε ημας απο μερους. οτι καυχη-
 μα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων. εν τη ημε-
 ρα του $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$.
 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προτερον προς
 υμας ελθειν. ινα δευτεραν χαριν σχητε. και δι υμῶν
 διελθειν εις μακεδονιαν. και παλιν απο μακεδονιας
 40 ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις
 την ιουδαιαν.

τουτο ουν βουλομενος μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην
 η αβουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι. ινα η παρ εμοι
 το ναι. ναι. και το ου. ου.
 πιστος δε ο $\theta\zeta$ οτι ο λογος ημων ο προς υμας. ουκ εστιν
 5 ναι και ου. ο του $\theta\upsilon$ γαρ $\theta\zeta$ $\chi\zeta$ $\tau\zeta$ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις
 δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου. ουκ εστι ναι. και ου.
 αλλα ναι εν αυτω γεγονεν.
 οσαι γαρ επαγγελιαι $\theta\upsilon$. εν αυτω το ναι. διο και δι αυτου το α
 μην τω $\theta\omega$ προς δοξαν ημων.
 10 ο δε βεβαιων υμας συν ημιν εις $\chi\nu$. και χριστας ημας $\theta\zeta$ και
 σφραγισαμενος ημας. και δους τον αρραβωνα του $\pi\nu\varsigma$ ε
 ταις καρδιαις ημων.
 εγω δε μαρτυρα τον $\theta\nu$ επικαλουμαι επι την εμην ψυχη
 οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον. ου
 15 χ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως. αλλα συνεργοι ε
 σμεν της χαρας υμων. τη γαρ πιστει εστηκατε.
 εκρινα δε εμαυτω τουτο. το μη παλιν εν λυπη προς υμας
 ελθειν. ει γαρ εγω λυπω υμας. και τις ο ευφραινων με ει
 μη ο λυκουμενος εξ εμου.
 20 και εγραψα αυτο τουτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων
 εδει με χαιρειν. πεποιθως επι παντας υμας. οτι η εμη
 χαρα παντων υμων εστιν.
 εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχης καρδιας εγραψα υ
 μιν. δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε. αλλα τη
 25 αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερος εις υμας.
 ει δε τις λελυπηκεν. ουκ εμε λελυπηκεν. αλλα απο μερους
 ινα μη επιβαρω παντας υμας.
 ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλεονω
 ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρα
 30 καλεσαι. μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοι
 ουτος. διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην.
 εις τουτο γαρ και εγραψα. ινα γνω την δοκιμην υμων
 ει εις παντα υπηκοοι εστε.
 ω δε τι χαριζεσθε και εγ(ω). και γαρ εγω ο καιχαρισμαι ει τι
 35 κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω $\chi\nu$. ινα μη πλεο
 νεκτηθωμεν υπο του σατανα. ου γαρ αυτου τα νοημα
 τα αγνοουμεν.
 ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του $\chi\nu$. και
 θυρας μοι ανεωγμενης εν $\kappa\omega$. ουκ εσχηκα ανεσιν τω
 40 $\pi\nu\iota$ μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου. αλλα
 αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν

τῷ δε $\overline{\theta\omega}$ χάρις τῷ παντοτε θριαμβευοντι ἡμᾶς ἐν τῷ
 $\overline{\chi\omega}$. καὶ τὴν οὐσίην τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανερουντι δι
 ἡμῶν ἐν παντί τοπῷ ὅτι $\overline{\chi\upsilon}$ εὐωδία ἐσμεν τῷ $\overline{\theta\omega}$ ἐν τοῖς
 σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπο[λλυ]μένοις οἷς μὲν οὐμῇ
 5 ἐκ θανάτου εἰς θάνατον οἷς δε οὐμῇ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν.
 καὶ προ(ς) αὐ(τ)ὰ τίς ἱκανὸς οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπη
 λευοντες τὸν λόγον τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινίας. ἀλλ' ὡς
 ἐκ $\overline{\theta\upsilon}$ κατεναντι $\overline{\theta\upsilon}$ ἐν $\overline{\chi\omega}$ λαλοῦμεν.
 μαρχομεθα καλὶν εαυτοὺς συνειστανεῖν. ἡ μὴ χρῆζομε
 10 ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἡ ἐξ ὑμῶν.
 ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε ἐ[γ]γεγραμμένη ἐν ταῖς καρ
 διαῖς ἡμῶν. γινώσκουμένη καὶ ἀναγινώσκουμένη ὑπο
 πάντων ἀνῶν. φανερουμένοι ὅτι ἐστε ἐπιστολὴ $\overline{\chi\upsilon}$
 διακονηθῆσα ὑφ' ἡμῶν ἐγγεγραμμένη οὐ μελανί, ἀλλ' ἐν τοῖς
 15 λα $\overline{\pi\nu\iota}$ $\overline{\theta\upsilon}$ ζώντος. οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις. ἀλλ' ἐν πλα
 ξίν καρδιαῖς σαρκίναῖς. οὗτοι ἐτύφλωσαν τὰ νοήματα
 πεποιθήσιν δε τοιαυτὴν ἐχόμεν δια τοῦ $\overline{\chi\upsilon}$ πρὸς τοῦ
 $\overline{\theta\upsilon}$ οὐχ ὅτι ἀφ' εαυτῶν ἱκανοὶ ἐσμεν λογιζέσθαι τί ἐξ ε
 αὐτῶν. ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. ὅς καὶ ἱκανῶ
 20 σεν ἡμᾶς διακονοὺς καὶ νῆς διαθήκης. οὐ γραμματος
 ἀλλὰ $\overline{\pi\nu\varsigma}$. τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτενεῖ. τὸ δε $\overline{\pi\nu\alpha}$ ζωοποιεῖ.
 φεῖ δε ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γραμμασὶν ἐντετυπω
 σμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δοξῇ. ὥστε μὴ δύνασθαι ἀ
 στενίσαι τοὺς υἱοὺς $\overline{\iota\eta\lambda}$ εἰς τὸ πρόσωπον μωσέως
 25 εὐδία τὴν δοξάν τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργου
 μένην. πῶς οὐχὶ μάλλον ἡ διακονία τοῦ $\overline{\pi\nu\varsigma}$
 μεστὰ ἐν δοξῇ. ἀλλ' οὐκ ἐξαιρούμενοι. διὼ
 κρεῖ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως δοξᾶ. πολλῶ μαλ
 λον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης δοξῇ
 30 καὶ γὰρ οὐ δεδοξασταὶ τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ
 ἡ τῷ μερεῖ. ἐνεκεν τῆς υπερβαλλούσης δοξῆς. εἰ γὰρ
 αὐτὸ καταργούμενον δια δοξῆς. πολλῶ μάλλον τὸ
 ἱμῶν ἐν δοξῇ. φανερὸν ἐν τῇ θνητῇ σαρκεῖ ἡμῶν. ὥστε
 35 ὁ ἐχόντες οὐν τοιαυτὴν ἐλπίδα πολλὴ παρρησία χρώ
 μεθα. καὶ οὐ καθάπερ μωσῆς ἐτίθει καλυμμα ἐπὶ τὸ
 νοτὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς
 καὶ $\overline{\iota\eta\lambda}$. εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργούμενου. ἀλλ' ἐπώρωθη ἡμᾶς
 οὐκ ἀνοήματα αὐτῶν. παραστήσει οὐν ὑμῖν. τὰ γὰρ πάντα δι
 40 ὑμᾶς γὰρ τῆς σημερινῆς ἡμέρας τὸ αὐτὸ καλυμμα ἐπὶ τῇ
 ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς δέσμης μένει μὴ ἀνακαλυ
 πτομένον. ὅτι ἐν $\overline{\chi\omega}$ καταργεῖται. ἀνὸς διαθεῖσθε

αλλα εως σημερον ηνικα αν αναγινωσκηται μωυσης κα
λυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται. (την καρδιαν)
ηνικα δε επιστρεψη προς $\kappa\bar{\nu}$ περιερεϊται το καλυμμα. ο δε
 $\kappa\bar{\varsigma}$ το $\pi\bar{\nu}\alpha$ εστιν. ουδ[ε το] $\pi\bar{\nu}\alpha$ $\kappa\bar{\nu}$ ελευθερια.

- 5 ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξα
 $\kappa\bar{\nu}$ κατοπτριζομενοι. την αυτην εικονα μεταμορφου
μεθα απο δοξης εις δοξαν. καθαπερ απο $\kappa\bar{\nu}$ $\pi\bar{\nu}\varsigma$
δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηληθη
μεν ουκ εκκακουμεν. αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της
10 αισχυνης. μη περιπατουντες εν παρουργια μηδε δο
λουντες τον λογον του $\theta\bar{\upsilon}$.
αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνισταντες εαυτους
προς πασαν συνε(ι)δησιν $\alpha\bar{\nu}\omega\bar{\nu}$ ενωπιον του $\theta\bar{\upsilon}$.
ει δε και εστι κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων. εν τοις
15 απολλυμενοις εστι κεκαλυμμενον.
εν οις ο $\theta\bar{\varsigma}$ του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα
των απιστων ε(ι)ς το μη καταυγασαι τον φωτισμον του
ευαγγελιου της δοξης του $\kappa\bar{\nu}$. ος εστιν εικων του $\theta\bar{\upsilon}$.
ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν. αλλα $\tau\bar{\nu}$ $\chi\bar{\nu}$ $\kappa\bar{\nu}$. εαυτους δε
20 δουλους υμων δια $\tau\bar{\nu}$. οτι ο $\theta\bar{\varsigma}$ ο ειπων εκ σκοτους φως
λαμψει. ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις υμων προς
φωτισμον της γνωσεως της δοξης αυτου εν προ
σωπω $\tau\bar{\nu}$ $\chi\bar{\nu}$.
εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευ
25 εσιν ινα η υπερβολη της (δυναμεως η) του $\theta\bar{\upsilon}$ και μη
εξ ημων εν παντι θλιβομενοι. αλλ ου στενοχωρου
μενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι. διω
κομενοι αλλ ουκ ενκαταλειπομενοι. καταβαλλο
μενοι. αλλ ουκ απολλυμενοι. παντοτε την νεκρω
30 σιν του $\tau\bar{\nu}$ εν τω σωματι περιφεροντες. ινα και η ζω
η του $\tau\bar{\nu}$ εν τω σωματι ημων φανερωθη.
αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια $\tau\bar{\nu}$.
ινα η ζωη του $\tau\bar{\nu}$ φανερω εν τη θνητη σαρκι ημων. ωστε
ο θανατος εν ημιν ενεργειται. η δε ζωη εν υμιν.
35 εχοντες δε το αυτο $\pi\bar{\nu}\alpha$ της πιστεως κατα το γεγραμε
νον επιστευσα (ελαλησα) και ημεις πιστευομεν διο
και λαλουμεν. ειδοτες οτι ο εγειρας τον $\kappa\bar{\nu}$ $\tau\bar{\nu}$. και ημας
συν $\tau\bar{\nu}$ εγερει. και παραστησει συν υμιν. τα γαρ παντα δι
υμας. ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων. τη
40 ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του $\theta\bar{\upsilon}$. διο
ουκ εκκακουμεν (αλλ ει και ο εξω) $\alpha\bar{\nu}\omega\bar{\varsigma}$ διαφθειρετε

αλλ ο σωτηρων ανακαινουνται ημερα και ημερα.
 το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως (ημων καθ ου
 περβολην αιωνιον βαρος [δ]οξης κατεργαζεται ημιν.
 μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλε
 5 πομενα. τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα. τα δε μη βλε
 πομενα αιωνια.
 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκη
 νους καταλυθη. οικοδομην εκ θυ εχομεν οικιαν
 αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουνοις.
 10 και γαρ εν τω τω στεναζομεν το οικητηριον ημων
 το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες. ει γε και
 ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα.
 και γαρ οι οντες εν τω σκηνη στεναζομεν βαρουμενοι
 εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα
 15 ι(να) καταποθη το θνητου υπο της ζωης.
 ο δε καταργισαμενος ημας εις αυτο τουτο θς. ο δους η
 μιν τον αρραβωνα του πνς.
 θαρρουντες ουν παντοτε. και ειδοτες οτι ενδημουν
 20 τες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυ. δια πιστε
 ως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους.
 θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ
 του σωματος και ενδημησαι προς τον κυ. διο και φιλοτι
 25 μιουμεθα. ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες
 ευαρεστοι αυτω ειναι. τους γαρ παντας ημας φανερω
 θηναι δει εμπροσθεν του βηματος του κυ. ινα κομι
 σηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ει
 30 τε αγαθον ειτε φαυλον.
 ειδοτες ουν τον φοβον του κυ. ανως πειθομεν. θω
 δε πεφανερωμεθα. ελπίζω δε και εν ταις [σ]υνειδησεσι
 υμων πεφανερωσθαι.
 ου παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν. αλλα αφορμην
 35 διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς
 τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια. ειτε γαρ
 εξεστημεν θω. ειτε σωφρονουμεν υμιν.
 η γαρ αγικη του θυ συνεχει ημας κριναντας τουτο. οτι
 40 ει εις υπερ παντων απεθανεν. αρα οι παντες απεθανον.
 και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκει εαυ
 τοις ζωσιν. αλλα τω υπερ αυτων απεθانونτι και ε
 γερθεντι.
 40 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα
 (ει δε) και εγνωκαμεν κατα σαρκα κυ. αλλα νυν ουκε

5 τι γινώσκωμεν. ὥστε εἰ τις ἐν $\overline{\chi\omega}$ καινὴ κτίσις. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ
 γέγονεν καινὰ. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ τοῦ καταλλαξαν
 τὸς ἡμᾶς εαυτῷ διὰ $\overline{\chi\upsilon}$ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονί-
 10 αν τῆς καταλλαγῆς. ὥς ὅτι $\overline{\theta\varsigma}$ ἦν ἐν $\overline{\chi\omega}$. κόσμον κα-
 ταλάσσων εαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ πά-
 ρα πτώματα αὐτῶν. καὶ θεμενός ἐν ἡμῖν τὸν λόγον
 τῆς καταλλαγῆς.
 15 ὑπερ $\overline{\chi\upsilon}$ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ παρακαλούντος
 δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπερ $\overline{\chi\upsilon}$ καταλλαγήτε τῷ $\overline{\theta\omega}$. τὸν μὴ
 γνόντα ἀμαρτίαν ὑπερ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν. ἵνα
 ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη $\overline{\theta\upsilon}$ ἐν αὐτῷ.
 20 συνεργούντες δὲ καὶ παρακαλούμεν. μὴ εἰς κενὸν τῇ
 χάριν τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ δεξασθαι ἡμᾶς. λέγει γὰρ καί τῳ δεκτῷ
 25 ἐπ' αὐτοῦ σου. καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησα σοί.
 ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπροσδεκτός ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σω-
 τηρίας. μὴδεμίαν ἐν μὴδενὶ δίδοντες προσκοπή-
 30 ναι μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία ἀλλ' ἐν παντί συνίσταν-
 τεσ εαυτοὺς ὡς $\overline{\theta\upsilon}$ διακονοί.
 35 ἐν υπομονῇ πολλῇ. ἐν θλίψεσιν. ἐν ἀναγκαῖς. ἐν στε-
 νοχωρίαις. ἐν πληγαῖς. ἐν φυλακαῖς. ἐν ἀκαταστασι-
 αῖς ἐν κόποις ἐν ἀγρυπνίαις. ἐν νηστείαις ἐν ἀγνοίᾳ
 40 ἐν γνῶσι. ἐν μακροθυμίᾳ. ἐν χρηστότητι ἐν $\overline{\pi\omega\iota}$ ἀγίῳ.
 ἐν ἀγαπῇ ἀνυποκριτῷ. ἐν λόγῳ ἀληθείας ἐν δυνάμει $\overline{\theta\upsilon}$
 45 διὰ τῶν ὁπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ
 ἀριστερῶν.
 50 διὰ δοξῆς καὶ αἰτίας. διὰ δυσφημίας καὶ ευφημίας
 ὡς πλανοὶ καὶ ἀληθείας ὡς ἀγνοοῦμενοί καὶ ἐπιγινώ-
 σκόμενοι. ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν. ὡς ἐλπί-
 55 ᾱς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι.
 ὡς λυπούμενοι αἰεὶ δὲ χαίροντες. ὡς πτωχοὶ πολ-
 λὰ ἐν μὴδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατεχόντες.
 60 τὸ στόμα ἡμῶν ἀνεῳγὲν πρὸς ὑμᾶς κορινθιοί. ἡ καρ-
 65 δια ἡμῶν κεκλυται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν.
 στενοχωρεῖσθε ἐν τοῖς σπλάγχοις ὑμῶν τὴν δὲ αὐτὴν
 ἀντιμισθίαν ὡς τέκνοις λέγω πλατυνθήτε καὶ ὑμεῖς
 70 μὴ γίνεσθε ἐτεροζυγούντες ἀπιστοῖς.
 75 τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομία ἢ τίς κοινοῦ-
 80 α φῶτι πρὸ σκοτός. τίς δὲ συμφωνῇς $\overline{\chi\upsilon}$ πρὸς βέβη-
 85 λον. ἢ τίς μερίς πίστῳ μετὰ ἀπιστοῦ. τίς δὲ συγκα-

ταθεσις ναω $\overline{\theta\upsilon}$ μετα ειδωλων. υμεις γαρ ναος $\overline{\theta\upsilon}$
 εστε ζωντος. καθως ειπεν ο $\overline{\theta\varsigma}$. οτι ενοικησω εν αυ
 τοις και ενπεριπατησω. και εσομαι αυτων $\overline{\theta\varsigma}$. και αυ
 τοι εσονται μου λαος. διο εξελθατε εκ μεσου αυτω
 5 και αφορισθητε λεγει $\overline{\kappa\varsigma}$. και ακαθαρτου μη απτεσθε
 καγω εισδεξομαι υμας. και εσομαι υμιν εις $\overline{\pi\rho\alpha}$ και
 υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας λεγει $\overline{\kappa\varsigma}$ εν
 παντοκρατω. ~~αληθεια εγεννηθη και τα σκεληνα αυτου~~
 ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας αγαπητοι. καθα
 10 ρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και
 $\overline{\pi\nu\varsigma}$. επιτελουντες αγιωσυνην. εν φοβω $\overline{\theta\upsilon}$. ~~παντι~~
 χωρησατε ημας. ουδενα ηδίκησαμεν. ουδενα (εφθειρα
 μεν ουδενα) επλεονεκτησαμεν. προς κατακρισιν
 ου λεγω. προειρηκα γαρ. οτι εν ταις καρδιαις ημων ε
 15 στε εις το συναποθανειν και συνζην. ~~επει της χαρας~~
 πολλη μοι παρρησια προς υμας. πολλη μοι καυχησις υ
 περ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει. υπερ περισσευ
 ομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων. και γαρ ελθοντω
 των ημων εις μακεδονιαν. ουδεμιαν ανεσιν εσχηκε
 20 η σαρχ ημων. αλλ εν παντι θλιβομενοι. εξωθεν μαχαι. ους
 εσωθεν φοβοι. ~~ου καθως ηλπισαμεν αλλα εαυτους εδοκα~~
 αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας
 $\overline{\theta\varsigma}$ επι τη παρουσια τιτου. ου μονον δε εν τη παρουσι
 α αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υ
 25 μιν. αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν. τον. και
 υμων ο θυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου. ~~εν ημιν αγα~~
 ωστε με μαλλον χαρηναι οτι ει και ελυπησα υμας εν τη
 επιστολη ου μεταμελομαι. ει και μετεμελομην. το της
 30 βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπη
 σεν υμας νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε. αλλ οτι ελυπη
 θητε εις μετανοιαν. ελυπηθητε γαρ κατα $\overline{\theta\nu}$. κιναν εν μηδε
 νι ζημιωθητε εξ ημων. η γαρ κατα $\overline{\theta\nu}$ λυπη μετανοιαν.
 εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται η δει του κοσμου
 λυπη θανατον κατεργαζεται. ~~επιτηται αλλα και το θελειν ερο~~
 35 ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα $\overline{\theta\nu}$ λυπηθηται ποσην κατειρ
 γασατο εν υμιν σπουδην. αλλα απολογιαν αλλα αγανα
 κτησιν. αλλα φοβον. αλλα επιποθησιν. αλλα ζηλον. ~~ερο~~
 αλλ εκδικησιν. εν παντι συνεστήσατε εαυτους αγνους εχει
 40 ειναι τω πραγματι. ~~αυτοις υμιν θλιψις. αλλ εξ ιδιοτητος~~
 αρα ει και εγραψα υμιν. ουκ ενεκεν του αδικησαντος.
 ουδε ενεκεν του αδικηθεντος. αλλ ενεκεν του φανε

ρωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
 ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ $\overline{\Theta\upsilon}$. διὰ τοῦτο παρακεκλημέθα.
 ἐπὶ δὲ τὴ παρακλήσει ἡμῶν. περισσότερον μᾶλλον ἐ
 5 χαρήμεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τιτοῦ. ὅτι ἀναπεπαυται τὸ $\overline{\pi\nu\alpha}$ αὐ
 τοῦ ἀπο πάντων ὑμῶν. ὅτι εἰ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κε
 καυχῆμαι οὐ κατήσχυνθην. ἀλλὰ ὡς πάντοτε ὑμῖν
 ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν. οὕτως καὶ ἡ καυχῆσις (ἡ)μ(ων
 ἡ ἐπὶ τιτοῦ ἀληθεία ἐγενήθη. καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
 περισσότερως εἰς ὑμᾶς ἐστίν. ἀναμνησκόμεν
 10 οὐ τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν. ὡς μετὰ φόβου
 καὶ τρομοῦ ἐδεξασθε αὐτόν. χαίρω ὅτι ἐν παντί
 θάρρῳ ἐν ὑμῖν.
 γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὴν χάριν τοῦ $\overline{\Theta\upsilon}$ τῇ
 δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας
 15 ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεια τῆς χάρας
 αὐτῶν. καὶ ἡ καταβάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευ
 σε(ν) εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλοτητος αὐτῶν.
 ὅτι κατὰ δύναμιν μαρτυρῶ καὶ παρὰ δύναμιν αὐθαί
 ρετοι μετὰ πολλ(ῆ)ς (τῆς) παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν
 20 τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς
 ἁγίους. καὶ οὐ καθὼς ἡλπίσαμεν ἀλλὰ εαυτοὺς ἐδωκα
 πρῶτον τῷ $\overline{\kappa\omega}$ καὶ ἡμῖν. διὰ θελήματος $\overline{\Theta\upsilon}$ εἰς τὸ πα
 ρακαλεσαι ἡμᾶς τιτόν. ἵνα καθὼς προενηργάτο. οὐ
 τῶς καὶ ἐπιτελεσθῇ εἰς ὑμᾶς. καὶ τὴν χάριν ταύτην.
 25 ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντί περισσεύητε πίστει καὶ λόγῳ καὶ
 γνῶσει καὶ πάσῃ σπουδῇ. καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγά
 πῃ ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χαρίτι περισσεύητε. οὐ κατ' ἐπι
 ταγὴν λέγω. ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτερῶν σπουδῆς. καὶ τοῦ τῆς
 ὑμετέρας ἀγάπης γνησίων δοκιμαζῶν.
 30 γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ $\overline{\kappa\upsilon}$ ἡμῶν $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ὅτι δι' ἡμᾶς
 ἐπτώχευσεν πλούσιος ὢν ἵνα ὑμεῖς τῇ (τῇ) ἐκείνου
 πτωχίᾳ πλουτίσητε.
 καὶ γνῶμην ἐν τούτῳ δίδωμι. τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφε
 ρεῖ. οἵτινες οὐ μόνον το ποιεῖν ἀλλὰ καὶ το θελεῖν προ
 35 ἐνηργάσθε ἀπο περυσίν. νυνὶ δὲ καὶ το ποιεῖν ἐπιτε
 λέσατε. ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θελεῖν. οὕτως
 καὶ το ἐπιτελεσαι ἐκ τοῦ ἐχειν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία προ
 κείται. καθὼς εἰν ε(χ)η εὐπ(ρ)ο(σ)δ(ε)κτος οὐ καθὼς οὐκ ἐχει.
 οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἀνεσίς ὑμῖν θλίψις. ἀλλ' ἐξ ἰσοτήτος
 40 ἐν τῷ νυν χαίρω τοῦ ὑμῶν περισσεύμα. εἰς τὸ ἐκεῖ
 νων ὑστερημα. ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσεύμα γε

νηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης κα-
θως γεγραπται. ο το πολυ ουκ επλεονασεν. και ο το ολι-
γον ουκ ηλαττονησεν.

5 χαρις δε τω θω τω διδοντι ημιν την αυτην σπουδην υ-
περ υμων εν τη καρδια τιτου. οτι την μεν παρακλησι-
ν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος ε-
ξηλθεν προς υμας.

συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον. ου ο επαί-

10 νος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων. ου

μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησι-

ων συνεκδημος ημων εν χαριτι ταυτη τη διακονου

μενη υφ υμων. προς την του κυ δοξαν και προθυ-

μιαν ημων στελλομενοι τουτο μη τις ημας (μηση

15 ται εν τη αδρο(τητι ταυτη) διακονουμενη υφ ημων.

προνοουμενοι γαρ καλα ου μονον ενωπιον κυ. αλλα και

ενωπιον ανων.

συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων. ον εδο

κιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σποδαιον οντα. ου

20 νι δε πολυ σπουδαιοτερον. κεποιθησει πολλη τη

εις υμας. ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμος. και εις

υμας συνεργος. ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκ

κλησιων δοξα κυ.

την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων και

χρησως υπερ υμων. εις αυτους ενδειξασθε εις προ

25 σωπον των εκκλησιων.

περι μεν της διακονιας της εις τους αγιους περισσο-

μοι εστιν γραφιν υμιν. οίδα γαρ την προθυμιαν υμω

την υπερ υμων καυχωμαι μακεδονιν. οτι αχαια πα

ρεσκευασται απο περυσι. και ο υμων ζηλος ηρεθισε

30 τους κλειονας.

επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων

το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω. ινα καθως

ελεγον παρεσκευασμενοι ητε. μη πως εαν ελθωσι συ

ν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους

35 καταισχυνθωμεν ημεις. ινα μη λε(γω) υμεις εν τη

υποστασει ταυτη.

αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους

ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσι την προ

επηγγελμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ει

40 ναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν.

τουτο δε ο σπειρων φειδομεν ως (και θερισα και ο σπει

ρων επ ευλογιαις επ ευλογιαις και θερισει. εκαστος
 καθως προηρηται τη καρδια μη εκ λυπης. η εξ αναγκης
 ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο $\overline{\theta\zeta}$.
 δυνατει δε ο $\overline{\theta\zeta}$ πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα
 5 εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευ
 ητε εις παν εργον αγαθον. καθως γεγραπται εσκορπισε.
 εδωκεν τοις πενησιν. η δικαιοσυνη αυτου μενει
 εις τον αιωνα.
 ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι. και αρτον εις ο
 10 βρωσιν. χορηγησει και πληθυνη τον σπορον υμων.
 και αυξησει τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων
 εν παντι πλουτιζομενοι. εις πασαν απλοτητα. η τις
 κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω $\overline{\theta\omega}$. οτι η διω
 ακονια της λειτουργειας ταυτης ου μονον εστι προς
 15 αναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και πε
 ρισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω $\overline{\theta\omega}$. δια της
 δοκιμης της διακονιας ταυτης. δοξαζοντες τον
 $\overline{\theta\nu}$ επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγε
 λιον του $\overline{\chi\upsilon}$. και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους
 20 και εις παντας. και αυτων δεησει υπερ υμων ε
 πιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαρι
 του $\overline{\theta\upsilon}$ εφ υμιν;
 χαρις τω $\overline{\theta\omega}$ επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα. αυτος
 δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραστη
 25 τος και επιεικιας του $\overline{\chi\upsilon}$. ος κατα προσωπον μεν τα
 πεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας. δεομαι

 30 στρατιας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω $\overline{\theta\omega}$ προς
 καθαιρεσιν οχυρωματων. λογισμους καθαιρου
 τες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσε
 ως του $\overline{\theta\upsilon}$. και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις
 την υπακοην του $\overline{\chi\upsilon}$. και εν ετοιμω εχοντες εκ
 35 δικησαι πασαν παρακοην. οταν πληρωθη προτε
 ρον υμων η υπακοη.
 τα κατα προσωπον βλεπετε. ει τις κεκοιθεν εαυτω
 $\overline{\chi\upsilon}$ ειναι. τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι κα
 40 θως αυτος $\overline{\chi\upsilon}$ ουτως και ημεις. εαν τε γαρ περισσο
 τερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας (ης εδωκε
 ο $\overline{\kappa\zeta}$ εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων.

5 επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικι
 ας. ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησι
 αις της ιουδαιας ταις εν χ̄ω. μονον δε ακουοντες ησαν
 10 οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν
 ην ποτε εκορθει και εδοξαζον εν εμοι τον θ̄ν.
 15 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανηλθον εις ιερο
 σολυμα μετα βαρναβα συνπαραλαβων και τιτον ανεβη
 20 δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγε
 λιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δο
 25 κουσιν μη πως εις κενον τρεχω η εδραμον.
 30 αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγ[κ]ασθη περιτμη
 θην)αι δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτι
 νες παρ(εισηλθο)ν κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων
 35 ην εχ(ομεν) εν χ̄ω ῑν̄ ινα ημας καταδουλωσουσιν. οις ου
 40 δε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη. ινα η αληθεια του ευ
 αγγελιου δια(μεν)η προς υμας.
 45 απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδε
 μοι διαφερει προσωπον θ̄ς αν̄ου ου λαμβανει εμοι
 50 γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο. αλλα τουναν
 55 τιον ειδότες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακρο
 βυστιας καθως πετρος της περιτομης. ο γαρ ενεργη
 60 σας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν κα
 μοι εις τα εθνη και γνοντες την χαριν την δοθεισαν
 65 μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυ
 70 ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ι
 75 να ημεις μεν εις τα εθνη. αυτοι δε εις την περιτομη
 80 μ)ονον των πτωχων ινα μνημονευμεν ο και εσπου
 85 δασα αυτο τουτο ποιησαι.
 90 οτε δε ηλθεν κηφας εις αντιοχειαν. κατα προσωπο
 95 αυτω ανεστην οτι κατεγνωσμενος ην προ του
 100 γ)αρ ελθειν τινας απο [ι]ακωβου μετα των εθνων συνη
 105 σθιεν. οτε δε ηλθον υ[π]εστελλεν και αφωριζεν εαυτο
 110 φοβουμενος τους εκ [περ]ιτομης και συνυπεκριθησ̄
 115 αυτω και οι λοιποι ιουδαι[οι] ωστε και βαρναβας συνα
 120 πηχθη αυτων τη υποκρι[σει].
 125 αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθο[πο]δουσιν προς την αληθει
 130 αν του ευαγγελιου. ειπον τω [κ]ηφα εμπροσθεν παν
 135 των. ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως και ουχ ιου
 140 δαικως ζης πως τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν
 145 ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι
 150 ειδοτες δε οτι ου δικαιουται αν̄ος εξ εργω νομου

εαν μη δια πιστεως $\overline{\iota\upsilon} \overline{\chi\upsilon}$. και ημεις εις $\overline{\chi\nu} \overline{\iota\nu}$ επιστευσα
μεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως $\overline{\chi\upsilon}$. και ουκ εξ ερ
γων νομου διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησε
ται πασα σαρξ.

- 5 ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν $\overline{\chi\omega}$. ευρεθημεν και αυ
τοι αμαρτωλοι. αρα $\overline{\chi\varsigma}$ αμαρτιας διακονος. μη γενοιτο.
ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην ε
μαυτον συνιστανω.
10 εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα $\overline{\theta\omega}$ ζησω. $\overline{\chi\omega}$
συνεσταυρωμαι. $\overline{\zeta\omega}$ δε ουκετι εγω. $\overline{\zeta\eta}$ δε εν εμοι $\overline{\chi\varsigma}$.
ο δε νυν $\overline{\zeta\omega}$ εν σαρκι. εν πιστει $\overline{\zeta\omega}$ τη του $\overline{\upsilon\upsilon}$ του $\overline{\theta\upsilon}$. του
αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου.
ουκ αθετω την χαριν του $\overline{\theta\upsilon}$. ει γαρ δια νομου δικαιο
συνη. αρα $\overline{\chi\varsigma}$ δωρεαν απεθανεν.
15 ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν τη αληθεια μη
πειθεσθαι. ος κατ οφθαλμους $\overline{\iota\varsigma} \overline{\chi\varsigma}$ προεγραφη ε
σταυρωμενος.
τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου
το $\overline{\pi\nu}$ αελαβετε η εξ ακοης πιστεως. ουτως ανοητοι
20 εστε εναρξамеνοι $\overline{\pi\nu\iota}$. νυν σαρκι επιτελεισθε. το
σαυτα επαθετε εικη. ει γε και εικη.
ο ουν επιχορηγων υμιν το $\overline{\pi\nu\alpha}$ και ενεργων δυνα
μεις εν υμιν. εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως.
καθως αβρααμ επιστευσεν τω $\overline{\theta\omega}$ και ελογισθη αυ
25 τω εις δικαιοσυνην. γινωσχετε αρα οτι εκ πιστ(εως
ουτοι εισιν υιοι αβρααμ.
προειδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ου
ο $\overline{\theta\varsigma}$ προευηγγελισατο τω αβρααμ. οτι ενευλογηθησο
ται εν σοι παντα τα εθνη.
30 ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ
οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν. γεγρα
πται γαρ οτι επεικαταρατος πας ος ουκ εμμενει πα
σιν τοις γεγραμμενοις ε[ν] τω βιβλιω του νομου το(υ
ποιησαι αυτα.
35 οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω $\overline{\theta\omega}$. δηλο
οτι ο δικαιος εκ πισ[τ]εως ζηρεται. ο δε νομος ου
κ εστιν εκ πιστεως. αλλ ο ποιησας αυτα ζηρεται
εν αυτοις.
40 $\overline{\chi\varsigma}$ ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γε
νομενος υπερ ημων καταρα. οτι γεγραπται επικα
ταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου. ινα εις τα εθνη νομο

η ευλογία του αβρααμ γενηται εν $\overline{\chi\omega\ \tau\upsilon}$. ινα την επαγγελιαν του $\overline{\pi\nu\varsigma}$ λαβωμεν δια της πιστεως.

αδελφοι κατα $\overline{\alpha\nu\omicron\nu}$ λεγω ομως $\overline{\alpha\nu\omicron\nu}$ προκεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται. τω αβρααμ. 5 ερρεθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων. αλλ ως εφ ενος. και τω σπερματι σου ος εστι $\overline{\chi\varsigma}$.

τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του $\overline{\theta\upsilon}$.

ο μετα τετρακοσια και τριακοντα ετη γεγονως νομος 10 ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν. ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξεπαγγελιας. τω δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ο $\overline{\theta\varsigma}$.

τι ουν ο νομος. των παραβασεων χαριν προσετethe αχρις ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται. διαταγεις δι αγγελ(ο)υ εν χει 15 ρι μεσιτου. ουδε μεσιτης ενος ουκ εστιν. ο δε $\overline{\theta\varsigma}$ εις εστιν. ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του $\overline{\theta\upsilon}$. μη γενοιτο.

ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμος ζ(ωοποιησ)αι οντως εκ νομου αν ην η δικαιοσυνη. αλλα συνεκλεισεν η γραφη 20 τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως $\overline{\tau\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ δοθη τοις πιστευουσιν.

προ του δε ελθιν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυ 25 φθηναι. ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις $\overline{\chi\nu}$ ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν. ελθουσης δε της πιστεως. ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν. παντες γαρ υι 25 οι $\overline{\theta\upsilon}$ εστε δια της πιστεως εν $\overline{\chi\omega\ \tau\upsilon}$.

οσοι γαρ εις $\overline{\chi\nu}$ εβαπτισθητε. $\overline{\chi\nu}$ ενεδυσασθε ου[κε]νι ιου 30 δαιος. ουδε ελλην. ουκ ενι δουλος. ουδε ελευθερος. ουκ ενι αρσεν. και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν $\overline{\chi\omega\ \tau\upsilon}$. ει δε υμεις $\overline{\chi\upsilon}$. αρα του αβρααμ σπερμα εστε κατ επαγγελιαν κλη 30 ρονομοι. λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν. ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων α(λ 35 λ υπο επιτροπους εστι και οικο[νο]μους αχρι της προθεσμιας του $\overline{\pi\rho\varsigma}$. ουτως και ημεις. οτε ημεν νηπιοι. υπο τα 35 στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι.

οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο $\overline{\theta\varsigma}$ τον $\overline{\upsilon\nu}$ αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νο 40 μον ινα τους υπο νομον εξαγοραση. ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν. οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο $\overline{\theta\varsigma}$ το $\overline{\pi\nu\alpha}$ του $\overline{\upsilon\upsilon}$ αυτου εις τας καρδιας ημων κραζον αββα ο $\overline{\pi\eta\rho}$. ω 40 στε ουκετι ει δουλος αλλα υιος. ει δε υιος και κληρονομος 40 δια $\overline{\theta\upsilon}$.

αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες $\overline{\theta\nu}$ εδουλευσατε τοις φυσει
μη ουσι θεοις. νυν δε γνοντες $\overline{\theta\nu}$ μαλλον δε γνωσθεντες
υπο $\overline{\theta\nu}$. πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτω
χα στοιχεια οις παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε.

5 ημερας παρατηρεισθε και μηνας και καιρους και ενιαυ
τους. φοβουμαι υμας μη πως εικη κεκοπιακα εις υμας
γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις.

αδελφοι δεομαι υμων. ουδεν με ηδικησατε. οιδατε
δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το
10 προτερον. και τον πειρασμον (μου) τ(ον εν τη σαρκι μου
ουκ εξουθενησατε. ουδε εξεπτυσσατε. αλλ ως αγγελον
 $\overline{\theta\nu}$ εδεξασθε με ως $\overline{\chi\nu}$ $\overline{\iota\nu}$.

που ουν ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυ
νατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες εδωκατε
15 μοι ωστε εχθρος υμων γεγωνα αληθευων υμιν.

ζηλουσιν υμας ου καλως. αλλ εκκλεισαι υμας θελουσιν
ινα αυτους ζηλουτε καλον δε ζηλουσθαι εν καλω παν
τοτε και μη μονεν εν τω παρειναι με προς υμας.

τεκνια μου ους παλιν ωδινω αχρις ου μορφωθη $\overline{\chi\varsigma}$ εν υμι
20 ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι. και αλλαξαι την φω
νην μου οτι απορουμαι εν υμιν.

λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι. τον νομον ουκ α
κουετε. γεγραπται γαρ οτι αβρααμ. δυο υιους εσχεν. ενα
εκ της παιδισκης. και ενα εκ της ελευθερας. αλλ ο μεν εκ της
25 παιδισκης. κατα σαρκα γεγεννηται. ο δε εκ της ελευθε
ρας. δι επαγγελιας. ατινα εστιν αλληγορουμενα.

αυται γαρ εισι δυο διαθηκαι. μια μεν απο ορους σινα εις
δουλειαν γεννωσα. ητις εστιν αгар.

το γαρ σινα ορος εστιν εν τηαραβια. συστοιχει δε τη νυν
30 $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$. δουλευει γαρ μετα των τεκνων αυτης.

η δε ανω $\overline{\iota\lambda\eta\mu}$. ελευθερα εστιν. ητις εστι μητηρ ημων
γεγραπται γαρ. ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα. ρη
ξον και βοησον η ουκ ωδινουσα. οτι πολλα τα τεκνα της
ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα. ημεις δε αδελ
35 φοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν.

αλλ ωπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις. εδωκε τον κα
τα $\overline{\pi\nu\alpha}$. ουτως και νυν αλλα τι λεγει η γραφη. εκβαλε
την παιδισκην και τον υιον αυτης. ου γαρ μη κληρο
νομηση ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ε
40 λευθερας

ημεις δε αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της

ελευθερας. τη ελευθερια $\overline{\chi\varsigma}$ ημας ελευθερωσεν
 στηκετε ουν και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε.
 ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνηθε. $\overline{\chi\varsigma}$
 υμας ουδεν ωφειλησει μαρτυρομαι δε παλιν παντι
 5 $\overline{\alpha\upsilon\omega}$ περιτεμνομενω. οτι οφειλετης εστιν ολον τον
 νομον ποιησαι.
 κατηργηθητε απο $\overline{\chi\upsilon}$. οιτινες εν νομω δικαιουσθε της
 χαριτος εξεπεσατε ημεις γαρ $\overline{\pi\nu\iota}$ εκ πιστεως ελπιδα και
 δικαιοσυνης απεκδεχομεθα. εν γαρ $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\tau\upsilon}$ ουτε περιτο
 10 μη τι ισχυει ουτε ακροβυστια. αλλα πιστις δι αγαπης
 ενεργουμενη.
 ετρεχετε καλως. τις υμας ενεκοψεν τη αληθεια μη πει
 θεσθαι. η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας. μικρα
 ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι.
 15 εγω δε πεποιθα εις υμας εν $\overline{\kappa\omega}$. οτι ουδεν αλλο φρονησε
 τε. ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα. οστις εαν η
 εγω δε αδελφοι ει περιτομην ειτε κηρυσσω. τι ετι διω
 κομαι. αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου του
 $\overline{\chi\upsilon}$. οφελον και αποκοψονται οι αναστατοντες υμας
 20 υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε. αδελφοι μονον μη τη
 ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι. αλλα δια της αγαπης.
 δουλευετε αλληλοις. ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πεπλη
 ρωται. εν τω αγαπησις τον πλησιον σου ως σεαυτον. ει
 δε αλληλους δακνετε και κατεσθiete. βλεπετε μη υ
 25 πο αλληλων αναλωθητε.
 λεγω δε $\overline{\pi\nu\iota}$ περιπατειτε. και επιθυμιαν σαρκος ου μη
 τελεσητε. ηγαρ σαρξ επιθυμει κατα του $\overline{\pi\nu\varsigma}$. το δε $\overline{\pi\nu\alpha}$
 κατα της σαρκος ταυτα δε. αλληλοις αντι κειται ινα μη α
 θελητε ταυτα ποιητε. ει δε $\overline{\pi\nu\iota}$ αγεσθε ουκετι εστε υπο
 30 νομον. φανερα δε εστι τα εργα της σαρκος. ατινα εστι
 πορνεια ακαθαρσια. ασελγεια. ειδωλολατρια. φαρμακεια. ε
 χθραι. ερεις. ζηλοι. θυμοι. εριθιαι. διχοστασιαι. αιρεσεις. φθονοι.
 φονοι. μεθαι. κωμοι. και τα ομοια τουτοις. α προλεγω υ
 35 μιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βα
 σιλειαν $\overline{\theta\upsilon}$ ου κληρονομησουσιν.
 ο δε καρπος του $\overline{\pi\nu\varsigma}$ εστιν. αγαπη. χαρα. ειρηνη μακροθυ
 μια. χρηστοτης αγαθωσυνη. πιστις πραυτης. εγκρατεια.
 κατα των τοιουτων ουκ εστι νομος.
 40 οι δε του $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\tau\upsilon}$ τηνσαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημα
 σιν και ταις επιθυμιαις.
 ει ζωμεν $\overline{\pi\nu\iota}$ $\overline{\pi\nu\iota}$ και στοιχωμεν μη γινωμεθα κενοδοξοι.

αλληλους προκαλουμενοι. αλληλοις φθονουντες.
 αδελφοι. εαν και προληφθη ανος εν τινι παραπτωmati υ
 μεις οι πνιχοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνι πραστη
 5 τος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης.
 αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε
 τον νομον του χυ. ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων.
 φρεναπατα εαυτον. τα δε εργον εαυτου δοκιμαζετω
 εκαστος. και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και
 ουκ εις τον ετερον. εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστα
 10 σει. κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κα
 τηχουντι εν πασιν αγαθοις.
 μη πλανασθε. θς ου μυκτηριζεται. ο γαρ εαν σπειρη ανος
 τουτο και θερισει. οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της
 σαρκος θερισει φθοραν. ο δε σπειρων. εις το πνα εκ του
 15 πνς θερισει ζωην αιωνιον.
 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν. καιρω γαρ ιδιω θε
 ρισωμεν μη εκλυομενοι.
 αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προς πα
 20 τας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως.
 ιδετε πηλικοις υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι. όσοι
 θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι (ουτ) αναγκαζουσιν
 υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα τω σταυρω του χυ μη
 διωκονται. ουδε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυ
 25 λασσουσιν αλλα βουλονται υμας περιτεμνεσθαι ινα εν
 τη υμετερα σαρκι καυχησωνται.
 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυ η
 μων ιυ χυ. δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται. καγω κοσμω.
 εν γαρ χω ιυ ουτε περιτομη τι εστιν. ουτε ακροβυστια. αλ
 30 λα καινη κτισις. και όσοι τω κανονι τουτω στοιχουσιν (ει
 ρηνη επ αυτους και ελεος. και επι τον ιηλ του θυ.
 του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω. εγω γαρ τα στιγμα
 τα του ιυ εν τω σωματι μου βασταζω.
 η χαρις του κυ ημων ιυ χυ μετα του πνς υμων αδελφοι
 αμην.

προς γαλατας

5 οι αμφοτεροι εν ενι $\overline{\pi\nu\iota}$ προς τον $\overline{\pi\rho\alpha}$.
 αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι. αλλ εστε συνπολι-
 ται των αγιων και οικειοι του $\overline{\theta\upsilon}$. εποικοδομηθεντες ε-
 πι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων. ο-
 10 τος ακρογωνιαιου αυτου $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ εν ω πασα η οικοδομη
 συναρμολογουμεν[η] αυξει εις ναον αγιον εν $\overline{\kappa\omega}$. εν ω
 και υμεις συν οικοδομεισθε εις κατοικητηριον του
 $\overline{\theta\upsilon}$ εν $\overline{\pi\nu\iota}$.
 15 τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$. υπερ
 υμων των εθνων. ει γε ηκουσατε την οικονομια-
 της χαριτος του $\overline{\theta\upsilon}$ της δοθεισης μοι εις υμας. οτι κα-
 τα αποκαλυψιν εγνωρισθη μοι το μυστηριον. καθως
 προεγραψα εν ολιγω.
 20 προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν
 μου εν τω μυστηριω του $\overline{\chi\upsilon}$. ο ετεραις γενεαις ουκ ε-
 γνωρισθη τοις υιοις των $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ ως νυν απεκαλυφθη
 τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν $\overline{\pi\nu\iota}$.
 25 ειναι τα εθνη συγκληρονομα. και συνσωμα. και συν-
 μετοχα της επαγγελιας εν $\overline{\kappa\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$. δια του ευαγγελιου
 ου εγενομην διακονος. κατα την δωρεαν της χαριτος
 του $\overline{\theta\upsilon}$ της δοθεισης μοι. κατα την ενεργειαν της δυ-
 ναμεω[ς α]υτ[ο]υ.
 30 εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις
 αυτη τοις εθνεσιν ευαγγελιασθαι το ανεξιχνιαστο
 35 πλουτος του $\overline{\chi\upsilon}$ $\chi[\alpha]$ ι φωτισαι παντας. τις η οικονο-
 μια του μυστηριου του απο[κε]κρυμμενου απο των
 αιωνων εν τω $\overline{\theta\omega}$ τω τα παντα κτισαντι.
 40 ινα γνωρ[ι]σ[θ]η ν[υ]ν [τ]αις αρχαις και ταις εξουσιαις εν τοις
 επουρανιοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια
 του $\overline{\theta\upsilon}$ κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν (τω
 $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$ τω $\overline{\kappa\omega}$ ημων ε]ν ω εχομεν την παρρησιαν
 και την προσαγωγην εν πεποιθησει. δια της πιστε-
 ως αυτου.
 45 δια αιτου[μ]αι μη εκκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ
 υμων. ητις εστιν δοξα ημων.
 τουτου χαριν χαμπω τα γονατα μου προς τον $\overline{\pi\rho\alpha}$
 50 εξ ου πασα πατρια εν $\overline{\sigma\upsilon\nu\omicron\iota\varsigma}$ και επι γης ονομαζεται.
 ινα δω υμιν κατα το πλουτος της δοξ(η)ς αυτου δυνα-
 μει κραταιωθηναι δια του $\overline{\pi\nu\varsigma}$ αυτου εις τον εσω $\overline{\alpha\nu\omicron\nu}$
 55 κατοικησαι τον $\overline{\chi\nu}$ δια της πιστεως. εν ταις καρδιαις
 υμων. εν αγαπη ερριζομενοι και τεθεμελιωμενοι

1 να εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις. τι το
 πλατος. και μηκος και υψος και βαθος. γνωναι τε την
 υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του $\overline{\chi\upsilon}$. ινα πλη-
 ρωθητε εις παν το πληρωμα του $\overline{\theta\upsilon}$.
 5 τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερεκπερισσου-
 ων αιτουμεθα η νοουμεν. κατα την δυναμιν την
 ενεργουμενην εν ημιν. αυτω η δοξα εν τη εκκλη-
 σια. και εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\tau\upsilon}$. εις πασας τας γενεας του αιωνος τω-
 αιωνων αμην.
 10 παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν $\overline{\kappa\omega}$. αξιως περιπα-
 τησαι της κλησεως ης εκληθητε μετα πασης ταπεινο-
 φροσυνης και πραυτητος. μετα μακροθυμιας. ανε-
 χομενοι αλληλων εν αγαπη σπουδαζοντες τηρειν τη
 ενοτητα του $\overline{\pi\nu\varsigma}$ εν τω συνδεσμω της ειρηνης. εν σω-
 15 μα και εν $\overline{\pi\nu\alpha}$ καθως και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλη-
 σεως υμων. εις $\overline{\kappa\varsigma}$ μια πιστις εν βαπτισμα. εις $\overline{\theta\varsigma}$ και πατηρ παντων
 ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν.
 20 ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δω-
 ρεας του $\overline{\chi\upsilon}$. διο λεγει. αναβας εις υψος ηχημαλωτευσε-
 αιχμαλωσιαν. και εδωκεν δοματα τοις $\overline{\alpha\nu\omicron\iota\varsigma}$.
 το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη εις τα κατωτερα με-
 ρη της γης. ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω πα-
 25 των των ουρανων. ινα πληρωση τα παντα.
 και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους. τους δε προφη-
 τας τους δε ευαγγελιστας. τους δε ποιμενας και διδασκα-
 λους προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακο-
 νιας. εις οικοδομην του σωματος του $\overline{\chi\upsilon}$.
 30 μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την ενοτητα της
 πιστεως και της επιγνωσεως του $\overline{\upsilon\upsilon}$ του $\overline{\theta\upsilon}$. εις ανδρα
 τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του $\overline{\chi\upsilon}$
 ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περι-
 φερομενοι παντι εμω της διδασκαλιας. εν τη
 35 κυβεια των $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ εν πανουργεια προς τη μεθοδει
 αν της πλανης.
 αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα πα-
 40 τα. ος εστιν η κεφαλη $\overline{\chi\varsigma}$. εξ ου παν το [σ]ωμα συναρμο-
 λογουμενον και συνβιβαζομενον. δια πασης αφης
 της επιχορηγιας. κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου
 μελους. την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικο-
 δομην εαυτου εν αγαπη.

ρησόμε ου γνωρίζω. συνεχόμε δε εκ των δυο την ε
 πιθυμian εχών εις το αναλυσαι και συν $\overline{\chi\omega}$ ειναι. πολ
 λω γαρ μαλλον κρείσσον. το δε επιμενεin τη σαρκι
 αναγκαιοτερον δι υμας. και τουτο πεποιθως οiδα ο
 5 τι μενω και παραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκο
 πην και χαραν της πιστεως. ινα το καυχημα υμων
 περισσευη εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\tau\upsilon}$ εν εμοι. δια της εμης παρουσιας
 παλιν προς υμας μονον αξιως του ευαγγελιου του
 $\overline{\chi\upsilon}$ πολιτευεσθαι. ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ει
 10 τε ακων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι
 $\overline{\pi\nu\iota}$ μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγε
 λιου. και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντει
 κειμενων. ητις εστιν αυτοις ενδιξις απωλειας η
 μιν δε σωτηριας. και τουτο απο $\overline{\theta\upsilon}$ οτι υμιν εχαρισθη
 15 το υπερ $\overline{\chi\upsilon}$. ου μονον το εις αυτον πιστευειν. αλλα και
 το υπερ αυτου πασχειν. τον αυτον αγωνα εχοντες
 οιον ειδετε και εν εμοι. και νυν ακουετε εν εμοι.
 ει τις συν παρακλησεις εν $\overline{\chi\omega}$. ει τι παραμυθιον αγαπης.
 ει τις κοινωνια $\overline{\pi\nu\varsigma}$. ει τις σπ[λα]γγχνα και οικτειρμοι.
 20 πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο (φρονητε την αυ
 την αγαπην εχοντες συνψυχοι. το αυτο φρονουν
 τες. μηδεν κατ εριθian μηδε κατ κενοδοξian. αλλα
 τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχο
 τας εαυτων. μη τα εαυ(τω) εκαστος σκοπουντες αλ
 25 λα και τα ετερων. εκαστο[ς τ]ουτο φρονειτε εν υμ(ιν ο και εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\tau\upsilon}$ ος εν μορ
 φη $\overline{\theta\upsilon}$ υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα
 $\overline{\theta\omega}$. αλλ εαυτον εκενωσεν μορphen δουλου λαβων
 εν ομοιωματι $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ γενομενος και σχηματι ευρε
 30 θεις ως $\overline{\alpha\nu\omicron\iota\varsigma}$ εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπη
 κοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου.
 διο και ο $\overline{\theta\varsigma}$ αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω το
 ονομα το υπερ παν ονομα ινα εν τω ονοματι $\overline{\tau\upsilon}$ παν
 γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθο
 35 νιων. και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι $\overline{\kappa\varsigma}$ $\overline{\tau\varsigma}$
 $\overline{\chi\varsigma}$ εις δοξαν $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$.
 ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε.
 μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω
 40 μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρο
 μου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθαι. $\overline{\theta\varsigma}$
 γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν. και το θελειν και το

ΕΝΕΡΓΕΙΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων ινα γε
νησθε αμεμπτοι και ακαιρεοι. τεκνα θυ αμωμω. με
σον γενεας σχολιας και διεστραμμενης. εν οις φενε
σθαι ως φωστηρες εν κοσμω λογον ζωης επεχοντες
εις καυχημα εμοι εις ημεραν χϋ. οτι ουκ εις κενον εδρα
μον ουδε εις κενον εκοπιασα. αλλ ει και σπενδομαι ε
πι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω
και συνχαιρω πασιν υμιν το δ αυτο και υμεις χαιρετε και
συνχαιρετε μοι.
ελπιζω δε εν χω τυ τιμοθεον ταχεως πεμψαι υμιν ινα καγω
ευψυχω γνους τα περι υμων. ουδενα γαρ εχω εισοψυχο
οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει. οι παντες γαρ
τα εαυτων ζητουσιν ου τα τυ χϋ. την δε δοκιμην αυτου
γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εν
τοις δεσμοις του ευαγγελιου.
τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν απειδω τα περι
εμε εξαυτης. πεποιθα δε εν χω οτι και αυτος ταχεως
ελευσεται προς υμα[ς α]ναγκαιον δε ηγηραμην επα
φροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συνστρα
τιωτην μου. υμων δε αποστολον και λειτουργον
της χριας μου πεμψαι προς υμας επειδη επιποθων
την παντας υμας ειδειν και αδημονων διοτι ηκου

----- ουκ. αυτον δε μονον αλλα
με ινα μη λυπην επι λυπην σχω σπουδ[αιοτερω]ς ουν
επεμψα αυτον ινα ειδοντες αυτον παλιν χαρητε κα
γω αλυποτερος ω. προσδεχεσθε ουν αυτον εν χω με
τα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχε
τε οτι δια το εργον μεχρι θανατου ηγγισεν παραβου
λευσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υ
στερημα της προς με λειτουργιας.
το λοιπον αδελφοι μου χαιρεται εν χω. τα αυτα γραφει
υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον. υμιν δε ασφαλες.
βλεπετε τους κυνας. βλεπετε τους κακους εργατας.
βλεπετε την κατατομην. ημεις γαρ εσμεν η περιτο
μη οι πνι θυ λατρευοντες. και καυχωμενοι εν χω
τυ. και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες. και περ εγω εχων πε
ποιθησιν (και εν σαρκι.
ει τεις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον
περιτομη οκταημερος. εκ γενους τηλ. φυλης βενια

5 χαρις υμιν και ειρηνη απο $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$ και $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$
 ευχαριστουμ(ε)ν τω $\overline{(\theta)\omega}$ $\overline{\pi\rho\iota}$ του $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ παντοτε
 περι υμων προσευχομενοι. ακουσαντες την πιστιν
 υμων εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$ και την αγαπην ην εχατε εις παντας τους
 αγιους. δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις
 10 ουρανοις. ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας
 του ευαγγελιου του παροντος εις υμας. καθως και εν $\overline{\nu\omicron\varsigma}$
 παντι τω κοσμω εστιν καρποφορουμενον και αυξαν
 ομενον καθως και εν υμιν. αφ ης ημερας ηκου
 σατε και επεγνωτε την χαριν του $\overline{\theta\upsilon}$ εν αληθεια. καθως
 15 εμαθετε απο επαφρατου αγαπητου συνδουλου $\overline{\eta\mu\omega\upsilon}$
 ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του $\overline{\chi\upsilon}$. ο και δη
 λωσας $\overline{\eta\mu\iota\upsilon}$ την υμων αγαπην εν $\overline{\pi\acute{\nu}\iota}$. δια τουτο και η
 μεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων
 προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την $\overline{\epsilon\iota\varsigma\alpha\iota}$
 20 $\overline{\pi\iota\gamma\omega\sigma\iota\upsilon}$ του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συ
 νεσει $\overline{\pi\acute{\nu}\iota\kappa\eta}$ περιπατησαι αξιως του $\overline{\kappa\upsilon}$ εις πασαν αρε
 σκian. εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυ
 ξανομενοι τη $\overline{\epsilon\pi\iota\gamma\omega\sigma\epsilon\iota}$ του $\overline{\theta\upsilon}$. εν παση δυναμι $\overline{\delta\upsilon}$
 25 ναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πα
 σαν υπομονην και μακροθυμian μετα χαρας ευχα
 ριστουντες τω $\overline{\pi\rho\iota}$ τω ικανωσαντι ημας εις την
 30 μεριδα του κληρου των αγιων τω φωτι. ος ερρ
 σατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους. και μετεστη
 σεν εις την βασιλειαν του $\overline{\theta\upsilon}$ της αγαπης αυτου. εν ω εχο
 μεν την ακολουτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων. ος
 35 εστιν εικων του $\overline{\theta\upsilon}$ του αορατου. πρωτοτοκος πασης
 κτισεως. οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα. τα τε εν τοις $\overline{\sigma\omicron}$
 40 $\overline{\sigma\upsilon\omicron\upsilon\iota\varsigma}$ και τα επι της γης. τα ορατα και τα αορατα. εите
 θronoi. εите κυριοτητες. εите αρχαι. εите εξουσαι. τα
 παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισαι. και αυτος εστι
 35 προ παντων. και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν. και
 αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας.
 ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γεν[η]ται
 40 τα εν πασιν αυτος πρωτευων. οτι εν αυτω ευδοκη
 σεν παν το πληρωμα κατοικησαι και δι αυτου αποκα
 ταλλαξαι τα παντα εις αυτον. ειρηνοποιησας δια του
 αιματος του σταυρου αυτου — — δι αυτου εите τα επι

της γης· εἴτα τὰ ἐν τοῖς οὐνοῖς.
καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ
διανοίᾳ ἐν τοῖς ἐργοῖς τοῖς πονηροῖς· νυνὶ δὲ ἀποκατηλ-
λαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανά-
του· παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους· καὶ ἀμώμους· καὶ ἀνεγκλη-
5 τοὺς κατενώπιον αὐτοῦ.
εἰ γὰρ ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραι-
οὶ καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐ-
αγγελίου οὗ ἠκούσατε· τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτί-
10 σει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενομένη ἐγὼ παῦλος διακονός
νυν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀντάνα-
πλήρω τα ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ $\chi\upsilon$ ἐν τῇ
σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ· ὅς ἐστιν ἡ ἐκ-
κλησία ἧς ἐγενομένη ἐγὼ διακονός· κατὰ τὴν οἰκο-
15 νομίαν τοῦ $\theta\upsilon$ τὴν δοθείσαν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι
τὸν λόγον τοῦ $\theta\upsilon$ · τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον
ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυν δὲ ἐφα-
νερῶθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· οἷς ἠθέλησεν ὁ $\theta\varsigma$ γνωρίσαι
20 τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου· ἐν
τοῖς ἐθνεσίν· ὅς ἐστιν $\chi\varsigma$ ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπίς τῆς δόξης
ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νοθετοῦντες πάντα $\alpha\nu\omicron\nu$
καὶ διδασκόντες πάντα $\alpha\nu\omicron\nu$ ἐν πάσῃ σοφίᾳ· ἵνα πα-
ραστήσωμεν πάντα $\alpha\nu\omicron\nu$ τέλειον ἐν $\chi\omega$ · εἰς ὃ καὶ κο-
πιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνεργείαν αὐτοῦ τὴν
25 ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.
θέλω γὰρ ὑμᾶς ἰδεναὶ ἡλίγον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
τῶν ἐν λαοδικίᾳ· καὶ ὅσοι οὐχ εὐρακάν τὸ πρόσωπον μου
ἐν σαρκὶ· ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν συνβι-
βασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν τὸ πλοῦτος τῆς πληρο-
30 φορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπιγνώσιν τοῦ μυστηρίου
τοῦ $\theta\upsilon$ πρὸς τοῦ $\chi\upsilon$ · ἐν ᾧ εἰσὶν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σο-
φίας καὶ γνώσεως ἀποκρυφοί.
τούτο δὲ λέγω ἵνα μὴ εἰς ἡμᾶς (παραλογισθε ἐν πιθανολογί-
για· εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπειμὶ ἀλλὰ τῷ $\pi\nu\iota$ σὺν ὑμῖν·
35 εἰμι χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν ταξίν καὶ τὸ ὅτε
ρεῶμα τῆς εἰς $\chi\upsilon$ πίστεως ὑμῶν·
ὥς σὺν παρελάβετε τὸν $\chi\upsilon$ τὸν $\tau\nu$ τὸν $\kappa\nu$ ἐν αὐτῷ περιπατεῖ-
τε ἐρριζώμενοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ
καὶ βεβαιούμενοι ἐν πίστει· καθὼς ἐδίδαχθητε περισ-
40 σεύοντες ἐν εὐχαριστείᾳ·
βλέπετε μὴ τίς ὑμᾶς ἐστὶ ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσο-

φίας και κενής απάτης κατά την παραδοσιν των ἀνῶν το
 κατά τα στοιχία του κόσμου και ου κατά Χν. οτι εν αυτω
 κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως. και
 5 εσται εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης
 αρχης και εξουσιας εν ω και περιεσχηθητε περιτομη α
 χειροποιητω. εν τη απεκδυσει του σωματος της σαρκος
 εν τη περιτομη του Χυ. συνταφεντες αυτω εν τω (βαπ)τι
 σματι εν ω και συνηγερθημεν δια της πιστεως της ενεργ
 γίας του Θυ. του εγειραντος αυτον εκ νεκρων. και υμ(ας
 10 νεκρους οντας εν τοις παρακτωμασιν και τη ακροβυστι
 α της σαρκος υμων συνεζωοποιησεν υμας συν αυτω.
 χαρισαμενος ημιν παντα τα παρακτωματα εξαλείψας
 το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν. ο ην υκενα
 τιον ημιν. και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλθσας
 15 αυτο τω σταυρω απεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξ
 ουσιας. εδιγματισεν εν παρρησια θριαμβευσας αυτους
 εν αυτω. ~~τελειοποιησας και η εισηγη του Χυ βραβεуетω~~
 μη ουν τι υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερι εορ
 της η νουμηνιας η σαββατων. α εστιν σκια των μελλον
 20 των. το δε σωμα του Χυ μηδεις υμας καταβραβεуетω
 θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκια των αγγελων
 α μη εδρακεν εμβατευων. εικη φυσισυμενος υπο του
 νοος της σαρκος αυτου. και ου κρατων την κεφαλην
 25 εξ ου παν το σωμα σω(μ)α δια των αφων και συνδεσμων
 επιχορηγουμενον και συνβιβαζομενον αυξει την αυ
 ξησιν του Θυ. εν τω
 ει απεθανετε συν Χω απο των στοιχιων του κόσμου
 τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε. μη αψη μηδε
 γευση. μηδε θειγης. (α εστιν παντα ε)ις φθοραν τη αποχρη
 30 σει. κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των ἀνῶν ατι
 να εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθρησκια
 και ταπεινοφροσυνη και αφηδια σωματος ουκ εν λ
 τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος. ο εαν κοιητε
 35 ει ουν συνηγερθητε τω Χω τα ανω ζητειτε ου ο Χς εστι
 εν δεξια του Θυ καθημενος τα ανω φρονειτε μη τα ε
 πι της γης. απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται
 40 συν τω Χω εν τω Θω οταν ο Χς φανερωθη η ζωη υμων
 τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη.
 νεκρωσατε ουν τα μελη τα επι της γης. πορνειαν ακαθαρ
 σιαν. παθος. επιθυμιαν κακην. και την πλεονεξιαν. ητις
 εστιν ιδωλολατρια. δια ο ερχεστε οργη του Θυ επι τους

υιους της απειθιας. εν οις και υμεις περιεπατησατε πο
τε οτε εζητε εν τουτοις.

νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα. οργην. θυμον. κα
κιαν. βλασφημιαν. αισχρολογιαν. εκ του στοματος υμω

5 μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαι
ον ανον συν ταις πραξαισιν αυτου. και ενδυσαμενοι
τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κα
τ εικονα του κτισαντος αυτον. ου ουκ ενι ελλην και

10 ιουδαιος περιτομη. και ακροβυστια. βαρβαρος σκυθης
δουλος ελευθερος. αλλα παντα και εν πασιν χς. ενδυ
σασθε ουν ως εκλεκτοι του θυ αγιοι και ηγαπημενοι

15 σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα. ταπεινοφροσυνη
πραυτητα μακροθυμιαν ανεχομενοι αλληλων (αλλη
λων) και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη
μομφην. καθως και ο χς εχαρισατο υμιν ουτως και
υμεις. επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ο εστιν συνδε
σμος της τελειοτητος. και η ειρηνη του χυ βραβεуетω
εν ταις καρδιαις υμων εις την και εκληθητε εν ενι σωμα
τι και ευχαριστοι γινεσθε.

20 ο λογος του θυ εν οικτιω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφι
α. διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους. ψαλμοις
υμνοις ωδαις πνικαις. εν χαρι αδοντες εν ταις καρδι
αις υμων τω θω. και παν οτι αν ποιητε εν λογω η εν ερ
γω παντα εν ονοματι ιυ χυ. ευχαριστουντες τω θω
25 πρι δι αυτου. αι γυνεκες υποτασσεσθαι τοις ανδρα
σιν ως ανηκεν εν κω.

οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσ(θ)ε
προς αυτας. τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα
παντα. τουτο γαρ ευαρεστον εστιν εν κω. οι πατερες
30 μη παροργιζεται τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν.

οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις
μη ως εν οφθαλμοδουλαις ως ανθρωπαρεσκοι. αλλ ε
ν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον κν. ο εαν ποιητε
εκ ψυχης εργαζεσθαι ως τω κω και ουκ ανοις. ειδοτες
35 οτι απο κν απολημψεσθε την ανταποδοσιν της κλη
ρονομιας τω (κω) χω δουλευετε. ο γαρ αδικων κομειτε
ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια.

οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις πα
ρεχετε. ειδοτες οτι και υμεις εχε κν (εν ο)υρα(νω.

40 τη προσευχη προσκαρτεριτε γρηγορουντες εν αυτη
εν ευχαριστηια. προσευχομενοι αμα και περι ημω

ἵνα ὁ $\overline{\theta\varsigma}$ ανοιξε(ι τῇ)ν θυρον τοῦ λόγου λαλῆσαι τὸ μυστήριον
τοῦ $\overline{\chi\upsilon}$, δι' ὃ καὶ δεδωκε ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὥς δεῖ με λαλῆσαι.
ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἐξω τὸν καιρὸν ἐξαγο
ραζόμενοι.

5 ὁ λόγος ὑμῶν παντοτε ἐν χάριτι. ἀλατὶ ἡρτυμένος. εἰ
δεναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

10 τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνῶρισεῖ ὑμῖν τυχικός ὁ ἀγαπητός ἀ
δελφός καὶ πιστός διακόνος καὶ συνδούλος ἐν $\overline{\kappa\omega}$. ὃν
ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτα περὶ ὑμῶν
καὶ παρακαλεσθῇ τὰς καρδίας ὑμῶν συν ὀνησίμῳ τῷ πι
στῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστίν ἐξ ὑμῶν. πάντα ὑ
μῖν γνῶριουσὶν τὰ ὧδε.

15 ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀριστάρχος ὁ συναιχμαλωτός μου
καὶ μαρκὸς ὁ ἀνεψίος βαρναβᾶ. περὶ οὗ ἐλάβετε ἐν
τολας. εἰάν ἐλθῇ πρὸς ὑμᾶς δεξασθε αὐτόν. καὶ ἱησοῦς
ὁ λεγόμενος ἰουστός οἱ ὄντες ἐκπεριτομῆς. οὗτοι μο
νοὶ συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. οἵτινες ἐγενήθη
σαν μοι παρηγορία.

20 ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφράς ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\tau\upsilon}$. παν
τοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς. ἵνα
στήτε τελιοὶ καὶ πεπληροφόρητοι ἐν παντί θελή
ματι τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. μαρτυρῶ γάρ. αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν κόνον
ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐλαοδικῶν καὶ τῶν ἐν ἱεραπολεί.

25 ἀσπάζεται ὑμᾶς λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός καὶ ὁ δῆμας.
ἀσπασάσθε τοὺς ἐν λαοδικίᾳ ἀδελφούς. καὶ νυμφάν
καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. καὶ ὅταν ἀνα[γ]νω
σθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή. ποιῆσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ λαοδι
καίᾳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσθῃ. καὶ τὴν ἐκ λαοδικαίας

30 ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. καὶ εἰπάτε ἀρχιεπῷ. βλέπε τῇ
διακονίᾳ ἣν παρέλαβες ἐν $\overline{\kappa\omega}$ ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
ὁ ἀσπασμός τῇ ἐμῇ χεὶρι παύλου μνημονεύεται μου
τῶν δεσμών.

ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

πρὸς κολοσσαεῖς

ευχαριστούμεν τῷ $\theta\omega$ παντοτε περι παρι παντων μνειαν υ
 5 μων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων αδιαλιπτως
 μνημομευοντες υμων του εργου της πιστεως και του
 κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του $\kappa\upsilon$
 ημων $\tau\upsilon$ $\chi\upsilon$ εμπροσθεν του $\theta\upsilon$ και $\pi\rho\varsigma$ ημων. ειδοτες α
 10 δελφοι ηγαπημενοι υπο του $\theta\upsilon$ την εκλογην υμων οτι
 το ευαγγελιον του $\theta\upsilon$ ουκ εγενη(θη προς υμας εν λογω μονον
 αλλα και εν δυναμει. και εν $\pi\nu\iota$ αγιω. και εν πληροφορια πολ
 λη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν υμιν δι υμας. και υμεις
 μιμηται ημων εγενηθητε και του $\kappa\upsilon$ δεξαμενοι τον λο
 15 γον εν θλιψει πολλη μετα χαρας $\pi\nu\varsigma$ αγιου ωστε γενεσθαι
 υμας τυπους πασι τοις πιστευουσιν εν τη μακαιδονια και
 εν τη χαια αφ υμων γαρ εξηχητε ο λογος του $\kappa\upsilon$ ου μο
 νον εν τη μακαιδονια και εν τη αχαια. αλλ εν παντι το
 20 πω η πιστις υμων η προς τον $\theta\nu$ εξεληλυθεν. ωστε μη
 χριαν εχειν ημας παλιν τι. αυτοι γαρ περι ημων απαγγελ
 λουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας. και πως επε
 στρεψατε προς τον $\theta\nu$ απο των ειδωλων δουλευειν $\theta\omega$ $\zeta\omega$
 τι και αληθινω. και αναμενειν τον $\upsilon\nu$ αυτου εκ των $\sigma\upsilon\nu\omega\nu$
 25 ον ηγειρεν εκ νεκρων $\tau\nu$ τον ρυομενον ημας απο της οργης
 της ερχομενης.
 αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας
 30 οτι ου κενη γεγονεν αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες
 καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τῷ $\theta\omega$
 ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του $\theta\upsilon$ εν πολ
 λω αγωνι η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ α
 35 καθαρσιας ουδε εν δολω αλλα καθως δεδοκιμασμεθα
 υπο του $\theta\upsilon$ πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτως λαλουμε
 ουχ ως $\alpha\nu\omicron\iota\varsigma$ αρεσκοντες αλλα $\theta\omega$ τῷ δοκιμαζοντι τας
 καρδιας ημων ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακιας εγενη
 40 θημεν καθως οιδατε. ουτε εν προφασει πλεονεξιας
 $\theta\varsigma$ μαρτυς ουτε ζητουντες εξ $\alpha\nu\omega\nu$ δοξαν ουτε αφ υ
 35 $\mu\eta\omega\nu$ ουτε απ αλλων $\tau(\iota\nu)$ ων δυναμενοι εν βαρει ειναι ως
 $\chi\tau\upsilon$ αποστολοι αλλ εγενηθημεν νηπιοι εμ μεσω υμων
 ω]ς εαν τροφος θαληη τα εαυτης τεκνα ουτως ομιρο
 40 $\mu\eta\epsilon\nu\omicron\iota$ υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον.
 τ[ο] ευαγγελιον του $\theta\upsilon$ αλλα και τας εαυτων ψυχας διοτι αγα
 40 π]ητοι ημιν εγενηθητε.

μερισμοίς. κατά την αυτού θελήσιν ου γαρ αγγελοις
υπεταξεν ο Θς την οικουμένην την μελλουσαν
περι ης λαλούμεν.

5 διεμαρτυρατο δε που τις λεγων. τις εστιν ανος οτι
μιμνησκη αυτου η υιος ανου. οτι επισκεκτη αυτο
ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους. δοξη και τι
μη εστεφανωσας αυτον. και κατεστησας αυτον
επι τα εργα των χειρων σου. παντα υπεταξας υπο
κατω των ποδων αυτου.

10 εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα. ουδεν αφηκεν
αυτω ανυποτακτον. νυν δε ουκω ορωμεν αυτω
τα παντα υποτεταγμενα.
τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομε
15 ιν. δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστε
φανωμενον. οπως χαριτι θυ υπερ παντος γευσηται
θανατου. επρεπεν γαρ αυτω δι οντα παντα. και δι ου
τα παντα. πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα. τον αρχη
γον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελιωσαι.

20 ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι. εξ ενος παντες. δι η
αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν
λεγων. απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου.
εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε. και καλιν. εγω
εσομαι πεποιθως ε(π αυτω). και καλιν. ιδου εγω και τα
παιδια μοι εδωκεν ο Θς.

25 επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος.
και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων. ινα
δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του
θανατου. τουτ εστι τον διαβολον. και απαλλαξη του
τους. όσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι
30 ησαν δουλειας. ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανε
ται. αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται.

οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθη
ναι. ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευσ τα
προς τον Θν. εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτίας του λα
35 ου; εν ω γαρ πεπονθεν. αυτος πειρασθεις. δυναται τοις
πειραζομενοις βοηθησαι.

οθεν αδελφοι αγιοι. κλησεως εκουρανιου μετοχοι
κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεαν της ομο
λογιας ημων ιν. πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον.
40 ως και μωυσης εν ολω τω οικω αυτου. πλειον ος γαρ
ουτος δοξης παρα μωυσην ηξιωται. καθ οσον πλειονα

τιμήν ἔχει τοῦ οἴκου· ὁ κατασκευάσας αὐτόν. πᾶς γὰρ
 οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινός· ὁ δὲ πάντα κατα-
 σκευάσας Θς.
 5 και μωσῆς μὲν πιστός ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ὡς θε-
 ραπὼν εἰς μαρτυρίον τῶν λαλήθησόμενων. Χς
 δε ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. οὐ οἶκος ἐσμεν ἡ
 μείς· εἰς τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καυχῆμα τῆς
 ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατασχόμεν.
 10 διο καθὼς λέγει τὸ πᾶν τὸ ἅγιον· σήμερον εἰς τῆς φῶ-
 νης αὐτοῦ ἀκουσῆτε μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑ-
 μῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
 πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐ ἐπίρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν
 ἐν δοκιμασίᾳ· καὶ ἰδὼν τὰ ἔργα μου τεσσερακόντα ἐ-
 15 τὴ διο προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπον· αἰ-
 πλυνῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ο-
 δούς μου ὡς ᾤοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται
 εἰς τὴν καταπαυσίν μου·
 20 βλέπετε ἀδελφοί· μήποτε ἐσθαι (τινὶ) ὑμῶν καρδία
 πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστήναι ἀπὸ Θυ ζώντος·
 ἀλλὰ παρακαλεῖτε εαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν·
 ἀχρὶς οὐ τὸ σήμερον καλεῖτε· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις
 ἐξ ὑμῶν ἀπατῇ τῆς ἁμαρτίας· μετοχοὶ γὰρ τοῦ Χυ γεγόνα-
 25 μέν· εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς υποστάσεως μέχρι τέλους
 βεβαίαν κατασχόμεν·
 ἐν τῷ λεγέσθαι σήμερον εἰς τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκου-
 σῆτε μὴ σκληρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
 παραπικρασμῷ·
 30 τινες γὰρ ἀκούσαντες παρεπικράναν· ἀλλ' οὐ πάντες οἱ
 ἐξεληθόντες ἐξ αἰγύπτου διὰ μωσέως·
 τισὶν δὲ προσώχθισεν τεσσερακόντα ἔτη· οὐχὶ τοῖς
 ἁμαρτήσασιν· ὧν τὰ κῶλα ἐπέσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 35 τισὶν δὲ ᾤοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν καταπαυσίν
 αὐτοῦ· εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν· καὶ βλεπομένον ὅτι οὐ
 κ' ἠδυνήθησαν εἰσελθὶν διὰ ἀπιστίαν·
 40 φοβηθῶμεν οὖν μήποτε καταλείπομένης ἐκαγ-
 γελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν καταπαυσίν αὐτοῦ δοκῇ
 τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν καὶ παρ' ἐσμεν εὐηγγeli-
 σμένοι καθάπερ κακεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφελήσεν ὁ λό-
 γος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους· μὴ συγκεκρασμένους τῇ
 40 πίστει τοῖς ἀκούσασιν·
 εἰσερχόμεθα οὖν εἰς τὴν καταπαυσίν οἱ πιστεύσα-

5 τες. καθώς ειρήκεν. ως ὡμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου ἡ εἰς
 ελευσονται εἰς τὴν καταπαυσιν (καίτοι) τῶν ἐργῶν
 ἀπο καταβολῆς κόσμου γενηθέντων. τοῦ προσερχομένου
 10 ειρήκεν γὰρ. πού περὶ τῆς ἐβδομῆς οὕτως. καὶ κατεπαυ
 σεν ὁ $\overline{\theta\zeta}$ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδομῇ ἀπο πάντων τῶν
 ἐργῶν αὐτοῦ. καὶ ἐν τούτῳ παλιν. εἰ εἰσελευσονται εἰς τὴν κατα
 15 παυσιν μου. ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τίνας εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν καὶ
 20 οἱ προτερον εὐηγγελισθέντες οὐκ εἰσηλθόν διὰ α
 πειθείαν παλιν τίνα ὀρίζει ἡμέραν σήμερον ἐν δαυεὶδ.
 λέγων μετὰ τοσούτου χρόνου. καθώς προεῖρηται καὶ
 σήμερον εἰς τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσῆτε μὴ σκλη
 25 ρυνῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν. εἰ γὰρ αὐτοὺς $\overline{\iota\zeta}$ κατεπαύσεν. οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλα
 λει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. ἀλλὰ ἀπολείπεται σαββατισμός τῷ λαῷ τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. ὁ γὰρ
 εἰσελθὼν εἰς τὴν καταπαυσιν αὐτοῦ. καὶ αὐτοὺς
 30 κατεπαύσεν ἀπο τῶν ἐργῶν αὐτοῦ ὡς περ ἀπο
 τῶν ἰδίων ὁ $\overline{\theta\zeta}$. ἐν ἔχῃ τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς. τίνας τὰ
 σπουδασώμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν καταπαυσιν
 35 ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τίς υποδειγματίζῃ ὡς ὁ μέ
 σος τῆς ἀπειθείας. ὁ γὰρ λόγος τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$ καὶ ἐνεργῆς. καὶ τομώτερος
 40 ὑπὲρ πᾶσαν μαχαίραν διστομόν. καὶ διικνουμε
 νος ἀχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ $\overline{\pi\nu\zeta}$. ἀρμών τε καὶ
 μυσλῶν καὶ κριτικὸς ἐνθυμησεως καὶ ἐννοιῶν
 45 καρδίας. καὶ οὐκ ἐστὶ κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐ
 τοῦ. πάντα δὲ γυμνα καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀ
 50 φθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἤμιν ὁ λόγος
 ἔχοντες οὖν ἀρχιερεᾶ μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐ
 55 ρανούς $\overline{\iota\nu}$ τὸν $\overline{\upsilon\nu}$ τοῦ $\overline{\theta\upsilon}$. κρατῶμεν τῆς ὁμολογί
 ας οὐ γὰρ ἐχομεν ἀρχιερεᾶ μὴ δυναμένον συνπα
 60 θῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειραμένον δὲ κα
 65 τὰ πάντα καθ' ὁμοιοτητα χωρὶς ἀμαρτίας.
 προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ
 τῆς χάριτος. ἵνα λαβώμεν ἐλεος καὶ χάριν ευ
 70 ρωμένῃ εἰς εὐκαιρὸν βοήθειαν.
 75 πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ λαμβανόμενος. ὑπὲρ
 80 $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ καθίσταται τὰ πρὸς τὸν $\overline{\theta\nu}$ ἵνα προσφέρῃ
 85 δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἀμαρτιῶν. μετριοπα

θειν δυναμενος τοις αγνοουσι και πλανωμενοις. επει και
 αυτος περικειται ασθενειαν και δι αυτην οφειλει καθως
 περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν περι α
 μαρτιων. και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην.
 5 αλλα καλουμενος υπο του $\overline{\theta\upsilon}$. ουχ εαυτον εδοξασε
 καθως και $\overline{\alpha\alpha\rho\omega\upsilon\varsigma}$ ουτως και ο $\overline{\chi\varsigma}$. ουχ εαυτον εδοξασε
 γεννηθηναι αρχιερεα αλλο λαλησας προς αυτον. $\overline{\upsilon\varsigma}$ μου
 ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε. καθως και ενετερω λε
 γει. συ ιερευσ εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ.
 10 ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικε
 τηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου
 μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και
 εισακουσθεις απο της ευλαβειας. και περ ων υιος εμα
 θεν αφων επαθεν την υπακοην. και τελειωθεις εγε
 15 νετο πασι τοις υπακουουσιν αυτω αιτιος σωτηριας
 αιωνιου. προσαγορευθεις υπο του $\overline{\theta\upsilon}$ αρχιερευσ κατα
 την ταξιν μελχισεδεκ περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσ
 ερμηνευτος λεγειν επει νωθοι γεγονατε ταις ακο
 20 αις. και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρο
 νον. παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας. τινα τα
 στοιχεια της αρχης των λογιων του $\overline{\theta\upsilon}$. και γεγονατε χρει
 αν εχοντες γαλακτος. ου στερεας τροφης. πας γαρ ο με
 τεχων γαλακτ ος. απειρος λογου δικαιοσυνης. νηπιος
 γαρ εστιν. τελειων δε εστιν η στερεα τροφη. των δια
 25 την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς
 διακρισιν καλου τε και κακου. $\overline{\theta\upsilon}$ αφεντες τον της αρχης του $\overline{\chi\upsilon}$ λογον. επι την τελει
 οτητα φερωμεθα. μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι
 μετανοιας απο νεκρων εργων και πιστεως επι $\overline{\theta\upsilon}$. βαπτι
 30 σμων διδαχης. επιθεσεως τε χειρων αναστασεως τε
 νεκρων. και κριματος αιωνιου. και τουτο ποιησωμε
 εαν περ επιτρεπη ο $\overline{\theta\varsigma}$. αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας. γευσσαμε
 νους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γε
 35 νηθεντας $\overline{\pi\nu\varsigma}$ αγιου και καλον γευσσαμενους $\overline{\theta\upsilon}$ ρημα
 δυναμεις τε μελλοντος αιωνος και παραπεσοντας.
 παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν. ανασταυρουν
 τας εαυτοις τον $\overline{\upsilon\upsilon}$ του $\overline{\theta\upsilon}$. και παραδειγματιζοντας.
 40 γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης πολλακις ερχομενον
 υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους
 και γεωργειται. μεταλαμβάνει ευλογιας απο του $\overline{\theta\upsilon}$.

εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους. αδοκιμος και
 καταρας εγγυς. ης το τελος εις καυσιν.
 πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και
 εχομενα σωτηριας. (ει) και ουτως λαλουμεν. ου γαρ αδι
 5 κος ο $\overline{\theta\varsigma}$ επιλαθεσθαι του εργου υμων. και της αγαπης
 ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου. διακονησαντες
 τοις αγιοις και διακονουντες.
 επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδειγνυ
 σθαι σπουδην. προς την πληροφοριαν της ελπιδος.
 10 αχρι τελους. ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε τω
 δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομου
 των τας επαγγελιας.
 τω γαρ αβρααμ. επαγγιλαμενος ο $\overline{\theta\varsigma}$. επει κατ ουδενος
 ειχε μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου λεγων.
 15 ει μην ευλογων ευλογησω σε. και πληθυνων πληθυνω
 σε. και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγε
 λιας. $\overline{\alpha\upsilon\omicron\iota}$ μεν γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν. και
 πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος.
 εν ω περισσοτερον βουλομενος ο $\overline{\theta\varsigma}$ επιδειξαι τοις κλη
 20 ρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης
 αυτου εμεσιτευσεν ορκω. ινα δια δυο πραγματα α
 μεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι τον $\overline{\theta\upsilon}$. ισχυ
 ραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι
 της προκειμενης ελπιδος ην ως αγκυραν εχομεν της
 25 ψυχης ασφαλην τε και βεβαιαν (και ερχομενης εις) το
 σωτερον του καταπετασματος. οπου προδρομος
 υπερ ημων εισηλθεν $\overline{\iota\varsigma}$. κατα την ταξιν μελχισε
 δεκ. αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα.
 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ. βασιλευς σαλημ. ιερευς του $\overline{\theta\upsilon}$
 30 του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφον
 τι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυ
 τον. ω και δεκατην. απο παντων εμερισεν αβρααμ.
 πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυ
 νης. επειτα δε και βασιλευς σαλημ. ο εστιν βασιλευς
 35 ειρηνης. απατωρ. αμητωρ. αγενεαλογητος. μητε
 αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφομοιωμε
 νος δε τω υιω του $\overline{\theta\upsilon}$. μενει ιερευς εις το διηνεκες.
 θεωρειτε δε ηλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ
 εδωκεν εκ των ακροθ(ινιω)ν ο πατριαρχης.
 40 και οι μεν εκ των υιων λευει την ιερατειαν λαμβανο
 τες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα

τον νομον. τουτ' εστι τους αδελφους αυτων. και περ
εξεληλυθοτας εκ της οσφους αβρααμ.

ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν αβρα
αμ. και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογησεν. χω
5 ρις δε πασης αντιλογιας. το ελαττον υπο του κρειττο
νος ευλογειται.

και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανοι λαμβανου
σιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη.

και ως εκος ειπεν. δια αβρααμ και λευεις. ο δεκατας λαμ
10 βανων δεδεκατωται. ετι γαρ εν τη οσφui του πατρος
ην. οτε συντησεν αυτω μελχισεδεκ.

η μεν ουν τελειωσις δια της λευιτι(κης ιερωσυνης ην
ο λαος γαρ. επ αυτης νενομοθετηται. τις ετι χρεια κα
τα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα.

15 και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι μετατιθεμε
νης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μετα
θεσις γινεται.

εφ' ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν α
φ' ης ουδεις προσεσχεν τω θυσιαστηριω.

20 προδηλον γαρ. οτι εξ ιουδα. ανατεταλκεν ο κς ημω
εις την φυλην περι ιερων ουδεν μωυσης ελαλησεν.
και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοι
οτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος. ος ου
κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν. αλλα κατα δυνα
25 μιν ζωης ακαταλυτου μαρτυρει γαρ. οτι συ ιερευς εις το
αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ.

αθειτηρις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης. δια το αυ
της ασθενες και ανωφελες ουδεν γαρ ετελιωσεν ο νομος
επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος. δι' ης εγγιζομεν
τω θω. και καθ' οσον ου χωρις ορκωμοσιας.

30 οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας. εισιν ιερεις γεγονοτες
ο δε μετ' ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον
ωμοσεν κς και ου (μεταμελησεται) συ ιερευς εις τον
αιωνα κατα τοσούτο και κρειττονος διαθηκης γε

35 γονεν εγγυος ις. και οι μεν πλειονες εισιν ιερεις γεγονο
τες. δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν. ο δε δια το
μενειν αυτον εις τον αιωνα. απαραβατον εχει την ι
ερωσυνην. οθεν και σωζειν εις το παντελες δυνα
ται. τους προσερχομενους δι' αυτου τω θω. παντοτε
40 ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων.

τοιουτος γαρ ημιν εκρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος.

ἐστίν. ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολυτρώσιν
τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων. τὴν ἐπαγ-
γελίαν λαβώσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κλη-
ρονομίας.

5 οπου γὰρ διαθήκῃ θάνατον ἀναγκὴ φερεσθαι τοῖς δι-
αθεμένου. διαθήκῃ γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία. ἐπεὶ ἂν
ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθεμένος. ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη
χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.

10 λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπο-
μυσσεως παντὶ τῷ λαῷ λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων
καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ
ὑσσώπου. αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράν-
τισεν λέγων τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς διεθετο
πρὸς ὑμᾶς ὁ ὁ. καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκευ-
15 ἡ τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν. καὶ
σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον
καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἁφesis.

ἀναγκὴ οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς ὄντοις
τούτοις καθαρίζεσθαι. αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρεῖτ-
20 τοῖς θυσίαις παρα ταύτας.

οὐ γὰρ εἰς χειροποιήτα ἁγία εἰσηλθεν ὁ ἀντίτυπα τῶν
ἀληθινῶν. ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν ὄνον νῦν ἐμφανισθη-
ναι τῷ προσώπῳ τοῦ θ ὑπὲρ ὑμῶν. οὐδὲ ἵνα πολλα-
κίς προσφέρῃ εαυτὸν ὡς περ. ὁ ἀρχιερεὺς εἰσερ-
25 χεται εἰς τὰ ἁγία κατ' ἐνιαυτὸν. ἐν αἵματι ἄλλο
τρίω. ἐπεὶ εἶδει αὐτὸν πολλακίς παθεῖν ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου.

νῦν δὲ ἀπαξ. ἐκισυντελεία τῶν αἰώνων. εἰς ἀθετη-
σιν ἀμαρτίας. διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανερῶται.
30 καὶ καθ' ὅσον ἀποκείται τοῖς ἀνοις ἀπαξ ἀποθανεῖν
μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις. οὕτως καὶ ὁ ὁ ἀπαξ προσεναχθεὶς
εἰς τὸ πολλῶν ἀνεγκεῖν ἀμαρτίας. ἐκ δευτέρου χω-
ρὶς ἀμαρτίας ὁσθησεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομέ-
νοι εἰς σωτηρίαν.

35 σκίαν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. οὐ
καὶ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων κατ' ἐνιαυτὸν
ταῖς αὐταῖς θυσίαις ας προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές
οὐδεποτε δύνανται τοὺς προσερχομένους τελειώ-
σαι ἐπὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερομένα. διὰ τὸ μὴ
40 δέμειαν ἔχειν ἐτι συνειδησιν ἀμαρτιῶν τοὺς λατρεύ-
οντας ἀπαξ. κεκαθρισμένους ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀναμνη

σις αμαρτιων κατ' ενιαυτον. αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν και
 αμαρτιας. διου εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει. θυσιαν και προσ
 5 φοραν ουκ ηθελησας. σωμα δε κατηρτισω μοι. ολο
 καυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηυδοκτησας. τοτε
 ειπον ιδου ηκω. εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι
 εμου. του ποιησαι ο $\overline{\theta\varsigma}$ το θελημα σου. ανωτερον λεγων οτι θυσιας και προσφορας. και ολοκαυ
 10 τωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας. ουδε ευδο
 κησας. αιτινες κατα νομον προσφερονται τοτε ερη
 κεν ιδου ηκω. του ποιησαι το θελημα σου. αναρει το πρω
 τον. ινα το δευτερον στηση εν ω θεληματι ηγιασμενοι
 εσμεν. δια της προσφορας του σωματος $\overline{\iota\upsilon} \overline{\chi\upsilon}$ εφπαξ
 15 και πας μεν αρχιερευσ εστημεν καθ' ημεραν λειτουρ
 γων και τας αυτας κολλακις προσφερων θυσιας. αι καιων
 τινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας. και αιμα
 ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν
 εις το διηνεκες. εκαθισεν εν δεξια του $\overline{\theta\upsilon}$. το λοιπο
 20 εκδεχομενος. εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποπο
 διον των ποδων αυτου. μια γαρ προσφορα τετελειω
 ωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομενους. νυν δε
 μαρτυρει δε ημιν και το $\overline{\pi\nu\alpha}$ το αγιον. μετα γαρ το ει
 ρηκεναι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους την τα
 25 μετα τας ημερας εκεινας λεγει $\overline{\kappa\varsigma}$. διδους νομους μου
 επι καρδιας αυτων. και επι την διανοιαν αυτων επι
 γραψω αυτους. και των αμαρτιων αυτων και των
 ανομιων αυτων ου μη μνησθησομαι ετι. οπου δε αφεις
 30 τουτων. ουκετι προσφορα περι
 αμαρτιας. εχοντες ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον
 των αγιων εν τω αιματι $\overline{\iota\upsilon}$. ην ενεκενισεν ημιν κα
 οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασμα
 35 τος τουτ' εστιν της σαρκος αυτου. και ιερεα μεγαν
 επι τον οικον του $\overline{\theta\upsilon}$. προσερχωμεθα μετα αληθινης
 καρδιας εν πληροφορια πιστεως βεβαντισμενοι
 τας καρδιας απο συνειδησεως πονηρας. και λελου
 40 μενοι το σωμα υδατι καθαρω. κατεχωμεν την
 ομολογιαν της ελπιδος ακλεινη. πιστος γαρ ο επ(αγ
 γειλαμενος. και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγα

μη τις κορνος η βεβηλος ως ησαν. ος αντι βρωσεως μι
 ας απεδετο τα πρωτοτοκια εαυτου. ιστε γαρ. οτι και
 μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απε
 δοκιμασθη. μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν. και περ με
 5 τα δακρυων εκζητησας αυτην.
 ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμε
 νω πυρι. και γνοφω. και ζοφω. και θυελλη. και σαλ
 πιγγος ηχω. και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες
 παρητησαν μη προστεθηναι αυτοις λογον. ουκ ε
 10 φερων γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του
 ορους λιθοβοληθησεται και ουτως φοβερον ην το
 φανταζομενον. μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εν
 τρομος. αλλα προσεληλυθατε σιων ορει. και πολει θυ
 ζοντος ιηου επουρανιω. και μυριασιν αγγελων πανη
 15 γυρει. και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων
 εν ουνοις. και κριτη θυ παντων. και πνευμασι δικαιων
 τετελειωμενων. και διαθηκης νεας μεσιτη ιου. και αιμα
 τι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ.
 βλεπετε μη παραιτησθε τον λαλουντα. ει γαρ εκεινοι
 20 ουκ εξεφυγον επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζο
 τα. πολυ μαλλον υμεις οι τον απ ουρανων αποστρεφο
 μενοι. ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε. νυν δε
 επηγγελται λεγων. ετι απαξ εγω σεισω ου μονον τη
 γην αλλα και τον ουρανον. το δε ετι απαξ. δηλοι την τω
 25 σαλευομενων μεταθεσιν ως πεποιημενων. ινα μει
 νη τα μη σαλευομενα.
 διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες. εχωμεν με
 χαριν (δι ης λατρευωμεν) τω θυ μετα зуλαβειας και δεους
 και γαρ ο θς ημων πυρ καταναλικον.
 30 η φιλαδελφια μενετω της φιλοξενιας μη επιλανθον
 νεσθε. δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους.
 μιμησθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι. των κα
 κωχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι. τιμιος
 ο γαμος εν πασι και η κοιτη αμιαντος. κορνους δε και
 35 μοιχους κρινει ο θς.
 αφιλαργυρος ο τροπος. αρκουμενοι τοις παρουσιν αυ
 τος γαρ ειρηκεν. ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλει
 πω ωστε θαρρουντες ημας λεγειν. κς εμοι βοηθος
 ου φοβηθησμε τι ποιησει μοι ανος.
 40 μνημονευετε των ηγουμενων υμων οτι τινες ελα
 λησαν υμιν τον λογον του θυ ων αναθεωρουντες τη

προς εβραιους

προς εβραιους 12.16 - 13.7

προς εβραιους 13.7 - 25

5 εκβασιν της αναστροφης μεμεισθε την πιστιν $\overline{\tau\epsilon}$ $\overline{\chi\epsilon}$ δε 50
 εχθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας. η
 διδαχαις ποικιλαις και ξεναις. μη παραφερεσθε καλον
 γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν. ου βρωμασιν εν οις
 10 ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες. εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξου-
 σιαν οι τη σκηνη λατρευοντες ων γαρ εισφερεται ζω-
 ων το αιμα εις τα αγια περι αμαρτίας δια του αρχιερεως
 15 τουτων τα σωματα κατακαίεται εξω της παρεμβολης. εαν
 διο και $\overline{\tau\epsilon}$ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον
 εξω της πυλης εκαθεν. τοινυν εξερχωμεθα προς
 αυτον εξω της παρεμβολης. τον ονειδισμον αυτου
 φεροντες. ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα
 20 την μελλουσαν επιζητούμεν. δι αυτου ουν αναφε-
 ρωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω $\overline{\theta\omega}$. τουτ' εστι
 καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου.
 της δε ευποιειας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοι-
 25 αυταις γαρ θυσιαις ευαρεσταιται ο $\overline{\theta\varsigma}$.
 πιθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε. αυτοι
 γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων. ως λογο-
 αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσι. και μη
 στεναζοντες. αλυσίτελες γαρ υμιν τουτο. $\overline{\chi\alpha\rho\iota\sigma\tau\iota\alpha\varsigma}$. τοις
 προσευχεσθε περι ημων πειθομεθα γαρ οτι καλην συ-
 30 νειδησιν εχομεν εν πασι καλως θελοντες αναστρε-
 φεσθαι περισσοτερος δε παρακαλω τουτο ποιησαι. $\overline{\epsilon\upsilon\chi\epsilon\varsigma}$.
 ινα ταχειον αποκατασταθω υμιν. $\overline{\tau\epsilon\varsigma}$. καλως εσθι διακονος
 ο δε $\overline{\theta\varsigma}$ της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμε της
 35 να των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηρης αιω-
 νιου. τον $\overline{\kappa\upsilon\iota\eta\omega\iota\varsigma}$ ημων $\overline{\tau\iota\eta}$ καταρτισαι υμας εν παντι εργω α-
 γαθω. εις το ποιησαι το θελημα αυτου. αυτω ποιων ε-
 υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου. δια $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ω η δοξα
 40 εις τους αιωνας των αιωνας αμην. $\overline{\epsilon\chi\omicron\upsilon\sigma\iota\varsigma}$ ζωης της
 παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της
 παρακλησεως. και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν. το γαρ
 35 γινωσκετε τον αδελφον ημων τιμοθεον απο λευ-
 μενον μεθ ου εαν ταχειον ερχηται οψομαι υμας. το
 ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων. και νεοτητος
 παντας τους αγιους. $\overline{\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma}$ γινουσιν πιστων εν λο-
 40 ασκαζονται υμας οι απο της ιταλιας. $\overline{\epsilon\sigma\iota}$. εν αγνεια εως
 η χαρις μετα παντων υμων αμην. τη παρακλησει. τη δι-
 δασκαλει. μη αμελει του εν σοι χαρισματος. ο εδοθη

προς εβραιους

προς τιμοθεον 4. 3-9 - 4.14

προς εβραιους 13.7 - 25

ριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει. και ουτοι δε δο
 κιμαzesθωσαν πρωτον. ειτα διακονειτωσαν ανεγκλη
 τοι οντες. γυναικας ωσαυτως σεμνας. μη διαβολους. νη
 φαιους. πιστας εν πασιν. τη διδασκαλια εαιμενε αν
 5 διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες. τεκνων κα
 λως προϊσταμενοι και των ιδιων οικων. οι γαρ καλως δια
 κονησαντες. βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται. και
 πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν $\overline{\chi\omega\ \tau\upsilon}$.
 ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε εν ταχει. εαν
 10 δε βραδυνω. ινα ειδης πως δει εν οικω $\overline{\theta\upsilon}$ αναστρεφε
 σθαι. ειτις εστιν εκκλησια $\overline{\theta\upsilon}$ ζωντος. στυλος και εδραι
 ωμα της αληθειας. $\overline{\theta\upsilon}$ και ομολογουμενως μεγα εστιν το της ευσεβειας μυ
 στηριον. ος εφανερωθη εν σαρκι. εδικαιωθη εν $\overline{\pi\nu\iota}$.
 15 ωφθη αγγελοις. εκηρυχθη εν εθνεσιν. επιστευθη ε
 κοσμω. ανελημφθη εν δοξη. $\overline{\theta\upsilon}$ και ταυτα παρα
 το δε $\overline{\pi\nu\alpha}$ ρητως λεγει. οτι εν υστεροις καιροις αποστη
 σονται τινες της πιστεως. προσεχοντες πνευμασι προνοι
 πλανοις. και διδασκαλαις δαιμονιων. εν υποκρι
 20 σει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συ
 νειδησιν. κωλυοντων γαμειν. απεχ[ε]σθαι βρωματω
 α (ο $\overline{\theta\varsigma}$) εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιας. τοις
 πιστοις και επεγνω κοσι την αληθειαν. οτι παν κτισμα
 $\overline{\theta\upsilon}$ καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιας λαμβα
 25 νομενον. αγιαζεται γαρ δια λογου $\overline{\theta\upsilon}$ και εντευξεως.
 ταυτα υποτιθεμενος τοις αδελφοις. καλος εση διακονος
 $\overline{\chi\upsilon\ \tau\upsilon}$. εν τρεφομενος τοις λογοις της πιστεως. και της
 καλης διδασκαλιας. η παρηκολουθησας. $\overline{\theta\upsilon}$ αλλα και φλυαροι
 τους δε βεβηλους και γραωδεις θυμους παραιτου. γυμνα
 30 ζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν. η γαρ σωματικη γυμνα
 σια προς ολιγον εστιν ωφελειμος η δε ευσεβεια προς
 παντα ωφελιμος εστιν. επαγγελιαν εχουσα ζωης της
 νυν και της μελλουσης.
 πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος. εις τουτο γαρ
 35 κοπιωμεν και αγωνιζομεθα. οτι ηλπικαμεν επι $\overline{\theta\omega}$
 ζωντι. ος εστιν σωτηρ παντων $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$ μαλιστα πιστω.
 παραγγελλε ταυτα και διδασκε μηδεις σου της νεοτητος
 καταφρονειτω. αλλα τυπος γινου των πιστων εν λο
 γω. εν αναστροφη. εν αγαπη. εν πιστει. εν αγνεια εως
 40 ερχομαι. προσεχε τη αναγνωσει. τη παρακλησει. τη δι
 δασκαλεια. μη αμελει του εν σοι χαρισματος. ο εδοθη

σοι δια προφητείας μετα επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου.

ταυτα μελετα. εν τουτοις ισθει. ινα σου η προκοπη φανερα η πασιν. επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυ
5 τοις τουτο γαρ ποιων. και σεαυτον σωσεις. και τους ακουοντας σου.

πρεσβυτερω μη επιπληξης αλλα παρακαλει ως πατερα. νεωτερους ως αδελφους πρεσβυτερας ως μητερας. νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνεια.

10 χηρας τιμα τας οντως χηρας ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει. μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβει και αμοιβας αποδιδοναι τοις προγονοις. τουτο γαρ εστι αποδεκτον ενωπιον του $\Theta\bar{\nu}$.

15 η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπιεν επι $\Theta\bar{\nu}$ και προσμενειταις δεησεσιν και ταις προσευχαις νυκτος και ημερας. η δε σπαταλωσα. ζωσα, τεθνηκεν. και ταυτα παραγγελε ινα ανεπιλημπτοι ωσιν.

ει δε τις των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρνηται. και εστιν απιστου χειρων.

20 χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα. γεγονυια ενος ανδρο[ς] γυνη. εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη. ει ετεκνοτροφησεν. ει εξενοδοχησεν. ει αγιων ποδας ενιψεν. ει θλιβομενοις επηρκεσεν. ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν.

25 νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του $\chi\bar{\nu}$ γαμειν θελουσιν. εχουσαι κριμα. οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν. αμα δε και αργ(αι) μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας. ου μονον δε αργαι. αλλα και φλυαροι και περιεργοι. λαλουσαι τα μη δεοντα.

30 βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν. ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα.

35 ει τις πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταις. και μη βαρεισθω η εκκλησια. ινα ταις οντως χηραις επαρκεση.

οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι. διπλης τιμης αξιουσθωσαν. μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια. λεγει γαρ η γραφη ου φιμωσεις βουν αλωοντα και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου.

40 κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου. εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων.

5 χαριν εχω τω $\overline{\theta\omega}$ ω λατρευων απο προγονων εν καθα
 ρα συνειδηρει. ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνει
 αν εν ταις δεησεσιν μου. νυχτος και ημερας επιπο
 θων σε ιδειν. μεμνημενος σου των δακρυων ινα χα
 ρας πληρωθω.
 υπομνησιν λαβων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως.
 10 ητις ενωκτησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και
 τ[η] μητρι σου ευνικη. πεπεισμαι δε οτι και εν σοι. δι η
 ην αιτιαν αναμιμνησκω σε. αναζωπυρειν το χαρι
 σμα του $\overline{\theta\upsilon}$ ο εστιν εν σοι. δια της επιθεσεως των χει
 ρων μου. ου γαρ εδωκεν ημιν ο $\overline{\theta\varsigma}$ πνευμα δειλιας αλλα
 15 δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμου.
 μη σουν επαισχυνθης το μαρτυριον του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων. μη
 δε εμε τον δεσμιον αυτου. αλλα συγκακοπαθησον
 τω ευαγγελιω κατα δυναμιν $\overline{\theta\upsilon}$ του σωσαντος η
 μας. και καλεσαντος κλησει αγια. ου κατα τα εργα
 20 ημων. αλλα κατα ιδιαν προθεσιν. και χαριν την δο
 θεισαν ημιν εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$ προ χρονων αιωνιων φανερω
 θει[σ]αν δε νυν δια της επιφανιας του σωτηρος ημω
 $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. καταργησαντος μεν τον θανατον. φωτισα
 25 τος δε ζωην και αφθαρσιαν. δια του ευαγγελιου.
 εις ο ετεθην εγω κηρυξ. και αποστολος διδασκα
 λος εθνων δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ ε
 παισχυνομαι. οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι.
 οτι δυνατος εστι την παραθηκην μου φυλαξαι εις
 30 εκεινην την ημεραν.
 υ[π]οτυπωσιν εχε υγ[ι]αινοντων λογων ων παρ εμου
 ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$.
 την καλην παραθηκην φυλαξον δια $\overline{\pi\upsilon\varsigma}$ αγιου του
 ενοικουντος εν ημιν.
 35 οιδας τα[υ]τ[α] οτι απε[σ]τραφησαν με παντες οι εν τη
 ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενης.
 δωη ελεος ο $\overline{\kappa\varsigma}$ τω ονησιφορου οικω. οτι πολλακις με
 ανεψυξεν. και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη.
 αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδεως ανεζητη
 40 σεν με και ευρεν. δωη αυτω ο $\overline{\kappa\varsigma}$ ευρειν ελεος πα
 ρα $\overline{\kappa\upsilon}$ εν εκεινη τη ημερα. και οσα εν εφεσω διη
 κονησεν βελτιον συ γινωσκεις.

συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν $\chi\omega\ \tau\upsilon$.
 και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων. ταυ
 τα παραθου πιστοις $\alpha\nu\omicron\iota\varsigma$. οιτινες ικανοι εσονται και
 ετερους διδαξαι.
 5 5 συγκακοπαθησον ως καλος στρατιώτης $\chi\upsilon\ \tau\upsilon$.
 ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πρα
 γματαις. ινα τω στρατολογησαντι αρεση. εαν δε και αθλη
 τας. ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση. τον κοπιω
 10 0 τα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν. δια
 νοει ο λεγω. δωσει γαρ σοι ο $\kappa\varsigma$ συνεσιν εν πασιν. προ
 μνημονευε $\tau\upsilon\ \chi\upsilon$ εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος
 δαυειδ. κατα το ευαγγελιον μου εν ω κακοπαθω μεχρι δε
 σμων ως κακουργος. αλλα ο λογος του $\theta\upsilon$ ου δεδεται. δια του
 15 5 το παντα υπομενω δια τους εκλεκτους. ινα και αυτ[οι] σω
 τηριας τυχωσι της εν $\chi\omega\ \tau\upsilon$ μετα δοξης αιωνιου.
 πιστος ο λογος. ει γαρ συναπεθανομεν και συζηρωμεν.
 ει υπομενομεν και συμβασιλευσωμεν. ει αρνηρομε
 θα κακεινος αρνησεται ημας. ει απιστουμεν. εκεινος πι
 στος μενει. αρνησασθαι γαρ εαυτον ου δυναται.
 20 0 ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρουμενος ενωπιον του $\theta\upsilon$ μη
 λογομαχει επ ουδεν χρησιμον επι καταστροφή των ακουοντω
 σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω $\theta\omega$. εργ[α]την
 ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας.
 25 5 τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιστασο. επι πλειον γαρ
 προκοφουσιν ασεβειας. και ο λογος αυτων ως γαγγραινα [ν
 ομην εξει. ων εστιν υμεναιος. και φιλητος. οιτινες πε
 ρι την αληθειαν ητοχησαν. λεγοντες την αναστασιν η
 δη γεγονεναι. και ανατρεπουσι την τινων πιστιν.
 30 0 ο μεντοι στερεος θεμελιος του $\theta\upsilon$. εστηκεν. εχων την
 σφραγιδα ταυτην. εγνω $\kappa\varsigma$ τους οντας αυτου. και αφο
 στητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα $\kappa\upsilon$. τινων
 εν μεγαλη δε οικια ουκ εστι μονον σκευη χρυσα και αργυ
 35 5 ρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα. και α μεν εις τιμην $\chi\omega\ \tau\upsilon$.
 α δε εις ατιμιαν. εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτ[ον] απο του
 των εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον. [και] ευχρηστο
 40 0 τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον. ανος
 τας δε νεωτερικας επιθυμιας φευγε. διωκε δε δικαιοσυνη
 πιστιν αγαπην ειρηνην μετα παντων των επικαλου
 μενων τον $\kappa\upsilon$ εκ καθαρας καρδιας. και την επιθυμει
 40 0 τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησις παραιτου. ε[ι]δ[ως]
 οτι γεννωσιν μαχας. δουλون δε $\kappa\upsilon$ ου δει μαχεσθαι. αλλ η

πιον είναι προς παντας. διδακτικον ανεξικακον. εν πραυ
τητι παιδευοντα τους αντιδιαθεμενους. μηποτε δωη αυ
τοις ο θς μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας. και ανανη
ψουσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι
5 υπ αυτου εις το εκεινου θελημα.

τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενστησον
ται καιροι χαλεποι εσονται γαρ οι ανοι φιλαυτοι φιλαρ
γυραι. αλαζονες υπερηφανοι. βλασφημοι γονευσι

10 απειθεις. αχριστοι ανοσιοι. αστοργοι. ασπονδοι δια
βολοι. ακρατεις. ανημεροι. αφιλαγαθοι. προδοται προ
πετεις. τετυφωνοι. φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι.

εχοντες μορφωσιν ευσεβειας. την δε δυναμιν αυτης
ηρηνημενοι. και τουτους αποτρεπου. εκ τουτων γαρ
εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας. και αιχμαλωτιζον

15 τες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιαις. αγομενα ε
πιθυμιας ποικιλαις. παντοτε μανθανοντα και μηδε
ποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα.

ον τροπον δε ιωαννης. και ιαμβρης αντεστησαν μου
σει ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια. ανοι
20 κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν.

αλλ ου προκοφουσιν επι πλειον. η γαρ ανοια αυτων εκ
δηλος εσται πασιν. ως και η εκεινων εγενετο.

συ δε παρηκολουθησας μου τη διδασκαλια. τη αγωγη
τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια. τη αγαπη

25 τη υπομονη. τοις διωγμοις. τοις παθημασιν. οια μοι ε
γενετο εν αντιοχεια. εν εικονιω. εν λυστροις. οι ους
διωγμους υπηνεγκα. και εκ παντων με ερρυσατο ο κς.

και παντες δε οι θελοντες ευσεβως ζην. εν χω ιυ
διωχθησονται. πονηροι δε ανοι και γοητες προκοφου

30 σιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι. συ δε
μενε εν οις εμαθες και επιστωθης. ειδως παρα τινων
εμαθες. και οτι αποβρεφους τα ιερα γραμματα οιδας. τα

δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χω ιυ.

35 πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκα
λιαν. προς ελεγμον προς επανορθωσιν. προς παιδει
αν την εν δικαιοσυνη. ινα αρτιος η ο του θυ ανος

προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος.
διαμαρτυρομαι ενωπιον του θυ και χυ ιυ του μελλον

40 τος κρινειν ζωντας και νεκρους. και την επιφανει
αν αυτου. και την βασιλειαν αυτου. κηρυξον τον λογον.
επιστηθι ακαιρως ευκαιρως. ελεγχον. επιτιμησον.

παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη. εσται
 γαρ καιρος οτε της υγιαίνουσης διδασκαλιας ουκ ενε
 ξονται. αλλα κατα τας ιδιας επιθυμιας εαυτοις επισω
 5 ρευσουσι διδασκαλους. κνηθομενοι την ακοην και α
 πο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν. επι δε
 τους μυθιους εκτραπησονται.
 συ δε νηφε εν πασιν. κακοπαθησον εργον ποιησον ευ
 αγγελιστου. την διακονιαν σου πληροφορησον. εγω
 10 γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιερος της αναλυσεως μου
 εφεστήκεν.
 τον καλον αγωνα ηγωνισμαι. τονδρομον τετελεκα.
 την πιστιν τετηρηκα λοιπον αποκειται μοι ο της δικαι
 οσυνης στεφανος. ον αποδωσει μοι ο $\kappa\zeta$ εν εκεινη τη η
 15 μερα. ο δικαιος κριτης. ου μονον δε εμοι αλλα και πασι τοις
 ηγαπηκοσι την επιφανειαν αυτου.
 σπουδασον ελθειν προς με ταχεως. δημας γαρ με εγκα
 τελειπεν. αγαπησας τον νυν αιωνα. και επορευθη εις θεσ
 σαλονικην. κρησκης εις γαλλιαν. τιτος εις δελματι
 20 αν. λουκας εστι μονος μετ εμου. μαρκον αναλαβων
 αγε μετα σεαυτου. εστι γαρ μοι ευχρηστος εις διακο
 νιαν. τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον.
 τον φελονην ον απελειπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχο
 μενος φερε. και τα βιβλια μαστα τας μεμβραναις.
 25 αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενεδειξατο. απο
 δωσει αυτω ο $\kappa\zeta$ κατα τα εργα αυτου ον και συ φυλασ
 σου λιαν γαρ αντεστη τοις ημετεροις λογοις.
 εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι παρεγενετο. αλλα
 παντες με εγκατελειπον. μη αυτοις λογισθειη ο δε $\kappa\zeta$ μοι
 30 παρεστη και ενεδυναμωσεν με. ινα δι εμου το κηρυγμα
 πληροφορηθη και ακουσωσι παντα τα εθνη. και ερυσθη
 εκ στοματος λεοντος. ρυσσεται με ο $\kappa\zeta$ απο παντος εργου
 πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανι
 35 ον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην.
 ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον.
 εραστος εμεινεν εν κορινθω. τροφιμον δε απελειπον εν μι
 λητω ασθενουντα σπουδασον πρ(ο) χ(ειμων)ος ελθειν.
 ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης. και λινος. και κλαυ
 40 δια. και οι αδελφοι παντες.
 ο $\kappa\zeta$ $\tau\varsigma$ $\chi\varsigma$ μετα του $\pi\nu\varsigma$ σου. η χαρις μεθ υμων.
 ο $\beta\tau\alpha\varsigma$ ηγαλιους ειναι. σεμνους. σωφρονεις. υγιαι
 ναι. τη πιστει. προς τιμοθεον υκομενη.

5 προ χρόνων αἰωνίων ἐφανερώσεν δε καιροῖς ἰδιοῖς το
 λόγον αὐτοῦ. ἐν κηρυγματί ο ἐπιστευθὴν ἐγὼ κατ ἐπιτα
 γὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν $\overline{\theta\upsilon}$. τίτω γνησίῳ τεκνῷ κα
 τα κοινὴν πίστιν.
 χάρις καὶ εἰρήνη ἀπο $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$ καὶ $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$. τοῦ σωτῆρος ἡμῶ
 10 τούτου χάριν ἀπελείπον σε ἐν κρητῇ ἵνα τα λει
 πόντα ἐπιδιορθώσῃ. καὶ καταστήσῃς κατὰ πολὺν
 πρεσβυτέρους ὡς ἐγὼ σοὶ διεταξαμην. εἰ τις
 ἐστὶν ἀνεγκλήτος μίας γυναῖκος ἀνὴρ τεκνα
 ἔχων πίστα. μὴ ἐν κατατηγορία ἀσώτίας. ἢ ἀ
 νυποτακτά.
 15 δεῖ γὰρ τὸν ἐπισκοπὸν ἀνεγκλήτον εἶναι ὡς $\overline{\theta\upsilon}$ οἰκο
 νομὸν. μὴ αὐθαδῇ. μὴ οργίλον. μὴ παροῖνον μὴ
 πληκτὴν. μὴ αἰσχροδορδῇ. ἀλλὰ φιλοξενόν. φι
 λαγάθον. σῶφρονά. δίκαιον. ὀσίον ἐγκρατῆ.
 ἀντεχομένον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λό
 20 γου. ἵνα δυνατὸς ἦ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκα
 λείᾳ τὴν υγιαίνουσιν. καὶ τοὺς ἀντιλεγοντάς ἐλεγ
 χεῖν. εἰσὶ γὰρ πολλοὶ ἀνυποτακτοὶ. ματαίολο
 γοὶ. καὶ φρεναπαταί. μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς περὶ
 25 τομῆς. οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν. οἵτινες οὐλοῦσ
 οὖς ἀνατρεποῦσιν (διδασκόντες ἀ μὴ δεῖ αἰσχ) ρου
 κερδούς χάριν. $\overline{\eta\mu\iota\varsigma}$ ἀπο κατῆς ἐνομιᾶς. καὶ κα
 εἶπεν τις ἐξ αὐτῶν ἰδιὸς αὐτῶν προφήτης. κρητε
 αὶ ψεύσται. κακά θῆρια. γαστέρες ἀργαί. ἡ μαρ
 τυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθῆς. διὴν αἰτίαν ἐλέγχε αὐτοὺς
 30 ἀποτομῶς. ἵνα υγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει. μὴ προσεχο
 τέες ἰουδαίκοις μυθοῖς. καὶ ἐντολαῖς $\overline{\alpha\upsilon\tau\omega\upsilon}$ ἀποστρε
 φομένων τὴν ἀληθειαν. $\overline{\sigma\varsigma}$ $\overline{\pi\alpha\upsilon}$ $\overline{\epsilon\rho\gamma\omicron\upsilon\varsigma}$ $\overline{\alpha\gamma\alpha\theta\omicron\upsilon\varsigma}$ $\overline{\epsilon\tau\omicron\iota\mu\omicron\upsilon\varsigma}$
 πάντα καθάρᾳ τοῖς καθάριοις. τοῖς δὲ μεμιαμμε
 νοῖς καὶ ἀπιστοῖς οὐδὲν καθάρων. ἀλλὰ μεμῖαν
 35 ται αὐτῶν καὶ ο νοὺς καὶ ἡ συνειδήσις. $\overline{\theta\upsilon}$ ὁμο
 λογοῦσιν εἶδεναι. τοῖς δὲ ἐργοῖς ἀρνούνται. βδε
 λυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπίθεις. καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα
 θὸν ἀδοχιμοὶ. $\overline{\alpha}$ καὶ φθόνῳ διαγόντες. στυγῆτο
 40 οὖς δὲ λαλεῖ ἅ πρὲπει τὴν υγιαίνουσιν διδασκαλεῖα πρε
 σβυτάς νηφαλίους εἶναι. σεμνοὺς. σῶφρονας. υγιαίνον
 τας τῇ πίστει. τῇ ἀγάπῃ. τῇ υπομονῇ. $\overline{\delta\iota\kappa\alpha\iota\omicron\sigma\upsilon\eta\eta}$

πρεσβυτιδας ωσαυτως. εν καταστηματι ιεροπρεπει
 μη διαβολους μηδε οινω πολλω δεδουλωμενας. κα
 λοδιδασκαλους. ινα σωφρονιζωσι τας νεας φιλα
 5 δρους ειναι. φιλοτεκνους. σωφρονας αγνας
 οικουργους. αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις
 ανδρασιν. ινα μη ο λογος του $\overline{\theta\upsilon}$ και η διδασκαλια
 βλασφημηται. τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονει.
 10 περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον κα
 λων εργων. εν τη διδασκαλια αφθοριαν. αγνειαν. σεμνο
 τητα. λογον υγιη. ακαταγνωστον. ινα ο εξ εναν
 τιας εντραπη. μηδεν εχων λεγειν περι ημων φαυλο.
 15 δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι. εν πασιν
 ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας μη νοσφιζομε
 νους. αλλα πασαν πιστιν ενδεικνυμενους αγαθην
 ινα την διδασκαλιαν την του σωτηρος ημων $\overline{\theta\upsilon}$
 κοσμωσιν εν πασιν.
 20 επεφανη γαρ η χαρις του $\overline{\theta\upsilon}$ σωτηριος πασιν $\overline{\alpha\nu\omicron\iota\varsigma}$.
 παιδευσα ημας). ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν.
 και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και
 δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι.
 25 προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφα
 νειαν της δοξης του μεγαλου [$\overline{\theta\upsilon}$] κα[ι] σωτηρος
 ημων $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων.
 ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας. και κα
 θαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην κα
 λων εργων.
 30 ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επι
 ταγης. μηδεις σου περιφρονειτων.
 υπομιμνησκει αυτους αρχαις. εξουσιαις υποτασ
 σεσθαι. πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους
 ειναι μηδεν βλασφημειν αμαχους ειναι. επιει
 35 κεις πασαν ενδεικνυμενους πραυτητα προσπα
 τας $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$.
 ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανω
 μενοι. δουλευοντες επιθυμιαις και ηδοναις ποικι
 λαις. εν κακια και φθονω διαγοντες. στυγητοι
 40 οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του
 σωτηρος ημων $\overline{\theta\upsilon}$. ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη

α. ἐποίησαμ[εν] ἡμεῖς ἀλλὰ κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐλεος
 ἐσώσεν ἡμᾶς. διὰ λουτροῦ παλινγενεσίας. καὶ ἀνα-
 καινώσεως πνεύματος ἁγίου. οὐ ἐξεχέεν ἐφ' ἡμᾶς πλοῦσι
 5 ὡς διὰ τοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν. ἵνα δικαιωθέντες
 τῇ ἐκείνου χάριτι. κληρονομοί γεννηθῶμεν κατ' ἐλ-
 πίδα ζωῆς αἰωνίου. ἔχοντες μου. ἀκούων σου τὴν εὐ-
 πιστος ὁ λόγος. καὶ περὶ τούτων βουλομαι σε διαβεβαίαν-
 ούσθαι ἵνα φροντιζῶσι καλῶν ἐργῶν προίστασθαι οἱ
 10 κεπιστευκότες. ὅτι ταῦτα ἐστὶ καλὰ καὶ ὠφελίμα
 τοῖς ἀνθρώποις. μῶρας δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας. καὶ
 ἐρεῖς καὶ μάχας νομικὰς προϊστασο. εἰσι γὰρ ἀνωφε-
 λεις καὶ ματαῖοι. οἱ τὸν ἅγιον ἀνακαταλύουσι διὰ
 αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μιαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν
 15 παραιτοῦ. εἰδὼς ὅτι ἐξεστραπταὶ ὁ τοιοῦτος. καὶ
 ἀμαρτάνει ὡς αὐτοκατακρίτος. ὅς τις ἐκείνου
 ὅταν πεμψῶ ἀρτεμὴν πρὸς σε ἢ τυχικόν. σπουδασο-
 ἐλθεῖν πρὸς με εἰς νικοπολιν. ἐκεῖ γὰρ κεκριὰ πα-
 ραχειμάσαι. μοῖς μου ὀνείριον πόνον ποτε σοὶ ἀχρηστο-
 ζήναν τον νομικόν καὶ ἀπολλῶ σπουδαιῶς προπεμοὶ εἰς
 20 ψόν. ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. καὶ προλάβου. ὃν ἐγὼ
 μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμετέροι καλῶν ἐργῶν. μοῖ
 προϊστασθαι. εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας. ἵνα μὴ ὡς
 σὶν ἀκαρποὶ. ἡς ὁρᾷς ἡδὲ λῆσθαι κοίτην. ἵνα μὴ ὡς
 ἀσπαζόνται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. κατὰ ἐκφορὴν
 25 ἀσπασαί τοὺς φιλοῦντάς ἡμᾶς ἐν πίστει. ἡ χάρις ἁμῶν
 μετὰ πάντων ὑμῶν. τί ὡς θεῶν. ἀλλ' ὑπερ' ἐούλη.
 ἀδελφὸν ἀγαπῶν. βάλωτε μοι ποσὶ δὲ μαλ-
 λον σοὶ καὶ ἐν πρὸς τιτὸν ἐν κυρίῳ.
 εἰ οὖν με εἴσεις κοινῶν προσλάβου αὐτόν ὡς ἐγὼ εἰ-
 30 δε τί ἡδίκησεν σε ἢ ὀφείλει. τούτο μοι εἰπάτω. ἐγὼ
 καυλὸς ἐγρᾶν τα ἐπ' ἡ χεῖρι. ἐγὼ σκοτίσω. ἵνα μὴ λέ-
 γῃ σοὶ ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις. καὶ ἀδελ-
 φε. ἐγὼ σου ὀνείριον ἐν κυρίῳ ἀνέκαρτον μου τὰ σέλα
 γχῶ ἐν κυρίῳ. ἀποκρίθως τῇ σκακῇ σου ἐγράψα σοὶ εἰ-
 35 δως ὅτι καὶ ὑπερ' αὐτὸ λέγω ποιῶντες. ἀλλὰ δὲ καὶ εἰποι
 μοι μοι ξένον. εἰδὼς γὰρ ὅτι διὰ τὸν πρῶτον
 χῶν ὅταν ἀποσταθῶναι ἐκείν.
 ἀκούσεται ἐν ἐκείνῃς ὁ συνεισχελάτος μου ἐ-
 40 κυρίῳ ἢ μακάριος ἀριστοφάνης ὁ ἁγίος. οἱ συνέργοι
 μου. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἡ δὲ μετὰ τὸν πνεῦμα ὑμῶν.

πρὸς φίλημον
 πρὸς τιτὸν 3.5 - 15

πρὸς φίλημον 1 - 15

χαρις υμιν και ειρηνη απο $\overline{\theta\upsilon}$ $\overline{\pi\rho\varsigma}$ ημων και $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.

5 ευχαριστω τω $\overline{\theta\omega}$ μου παντοτε μνειαν σου ποιουμε
νος επι των προσευχων μου. ακουων σου την αγα
πην και την πιστιν την εχεις εις τον $\overline{\kappa\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$. και εις παν
τας τους αγιους. οπως η κοινωνια της πιστεως
σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου
10 εν ημιν εις $\overline{\chi\upsilon}$.

χαραν γαρ πολλην εσχον και παρακλησιν επι τη αγαπη
σου. οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια
σου αδελφε. διο πολλην εν $\overline{\chi\omega}$ παρρησιαν εχων ε
πιτασσειν σοι το αντηκον δια την αγαπην μαλλον
15 παρακαλω. τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυ
νι δε και δεσμιος $\overline{\chi\upsilon}$ $\overline{\iota\upsilon}$.

παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα
εν τοις δεσμοις μου ονησιμον τον ποτε σοι αχρηστο
νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον. ον ανεπεμψα σοι α(υ
20 τον τουτ εστι τα εμα σπλαγχνα προσλαβου. ον εγω ε
βουλομην προς εμαυτον κατεχειν. ινα υπερ σου μοι
διακονη εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου. χωρις δε
της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι. ινα μη ως
κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον
25 ταχα γαρ δια τουτ(ο εχ)ρισθη προς ωραν. ινα αιωνιον
αυτον απεχης ουκετι ως δουλον. αλλ υπερ δουλο
αδελφον αγαπητον. μαλιστα εμοι ποσω δε μαλ
λον σοι και εν σαρκι και εν $\overline{\chi\omega}$.

ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως μ(ε ει
30 δε τι ηδίκησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογα. εγω
παυλος εγραψα τα εμη χειρι. εγω αποτισω. ινα μη λε
γω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις. ναι αδελ
φε. εγω σου οναιμην εν $\overline{\chi\omega}$ αναπαυσον μου τα σπλα
γχνα εν $\overline{\chi\omega}$. πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ει
35 δως οτι και υπερ α λεγω ποιησεις. αμα δε και ετοι
μαζε μοι ξενιαν. ελπίζω γαρ οτι δια των προσευ
χων υμων χαρισθησομαι υμιν.

ασπαζεται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου ε
40 $\overline{\chi\omega}$ $\overline{\iota\upsilon}$ μαρκος αρισταρχος δημας λουκας. οι συνεργοι
μου. η χαρις του $\overline{\kappa\upsilon}$ ημων $\overline{\iota\upsilon}$ " μετα του $\overline{\pi\upsilon\varsigma}$ υμων

αμη.
προς φιλημονα

5 ος εμαρτυρησεν τον λογον του θυ και την μαρτυριαν
τυ χυ οσα ειδεν. μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουον
 τες τους λογους τουτους της προφητιας και τηρου
 τες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς.
 ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια. χαρις υ
 μιν και ειρηνη απο ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο
 10 των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου.
 και απο τυ χυ ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νε
 κρων και ο αρχων των βασιλειων της γης τω αγαπων
 τι ημας και λυσαντι ημας εκ των αμαρτιων ημων εν
 τω αιματι αυτου και εποιησεν ημων βασιλειαν ιερεις τω
 15 θω και πρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αι
 ωνας των αιωνων αμην. ιδου ερχεται επι των νεφε
 λων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυ
 τον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυ
 λαι της γης ναι αμην.
 20 εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κς ο θς ο ων και ο ην και
 ο ερχομενος ο παντοκρατωρ.
 εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και συνκοινωνος εν τη
 θλιψει. και βασιλεια και υπομονη εν τυ εγενομην εν τη
 σω τη καλουμενη πατρω. και τον λογον του θυ και τη
 25 μαρτυριαν τυ. εγενομην εν πνι εν τη κυριακη ημερα
 και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος
 λεγουσης ο βλεψεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις
 επτα εκκλησιαις εις εφεσον και εις σμυρναν. και εις περα ⁵ ~~5~~ ⁶ ~~6~~ ⁷ ~~7~~ ⁸ ~~8~~ ⁹ ~~9~~ ¹⁰ ~~10~~ ¹¹ ~~11~~ ¹² ~~12~~ ¹³ ~~13~~ ¹⁴ ~~14~~ ¹⁵ ~~15~~ ¹⁶ ~~16~~ ¹⁷ ~~17~~ ¹⁸ ~~18~~ ¹⁹ ~~19~~ ²⁰ ~~20~~ ²¹ ~~21~~ ²² ~~22~~ ²³ ~~23~~ ²⁴ ~~24~~ ²⁵ ~~25~~ ²⁶ ~~26~~ ²⁷ ~~27~~ ²⁸ ~~28~~ ²⁹ ~~29~~ ³⁰ ~~30~~ ³¹ ~~31~~ ³² ~~32~~ ³³ ~~33~~ ³⁴ ~~34~~ ³⁵ ~~35~~ ³⁶ ~~36~~ ³⁷ ~~37~~ ³⁸ ~~38~~ ³⁹ ~~39~~ ⁴⁰ ~~40~~ ⁴¹ ~~41~~ ⁴² ~~42~~ ⁴³ ~~43~~ ⁴⁴ ~~44~~ ⁴⁵ ~~45~~ ⁴⁶ ~~46~~ ⁴⁷ ~~47~~ ⁴⁸ ~~48~~ ⁴⁹ ~~49~~ ⁵⁰ ~~50~~ ⁵¹ ~~51~~ ⁵² ~~52~~ ⁵³ ~~53~~ ⁵⁴ ~~54~~ ⁵⁵ ~~55~~ ⁵⁶ ~~56~~ ⁵⁷ ~~57~~ ⁵⁸ ~~58~~ ⁵⁹ ~~59~~ ⁶⁰ ~~60~~ ⁶¹ ~~61~~ ⁶² ~~62~~ ⁶³ ~~63~~ ⁶⁴ ~~64~~ ⁶⁵ ~~65~~ ⁶⁶ ~~66~~ ⁶⁷ ~~67~~ ⁶⁸ ~~68~~ ⁶⁹ ~~69~~ ⁷⁰ ~~70~~ ⁷¹ ~~71~~ ⁷² ~~72~~ ⁷³ ~~73~~ ⁷⁴ ~~74~~ ⁷⁵ ~~75~~ ⁷⁶ ~~76~~ ⁷⁷ ~~77~~ ⁷⁸ ~~78~~ ⁷⁹ ~~79~~ ⁸⁰ ~~80~~ ⁸¹ ~~81~~ ⁸² ~~82~~ ⁸³ ~~83~~ ⁸⁴ ~~84~~ ⁸⁵ ~~85~~ ⁸⁶ ~~86~~ ⁸⁷ ~~87~~ ⁸⁸ ~~88~~ ⁸⁹ ~~89~~ ⁹⁰ ~~90~~ ⁹¹ ~~91~~ ⁹² ~~92~~ ⁹³ ~~93~~ ⁹⁴ ~~94~~ ⁹⁵ ~~95~~ ⁹⁶ ~~96~~ ⁹⁷ ~~97~~ ⁹⁸ ~~98~~ ⁹⁹ ~~99~~ ¹⁰⁰ ~~100~~ ¹⁰¹ ~~101~~ ¹⁰² ~~102~~ ¹⁰³ ~~103~~ ¹⁰⁴ ~~104~~ ¹⁰⁵ ~~105~~ ¹⁰⁶ ~~106~~ ¹⁰⁷ ~~107~~ ¹⁰⁸ ~~108~~ ¹⁰⁹ ~~109~~ ¹¹⁰ ~~110~~ ¹¹¹ ~~111~~ ¹¹² ~~112~~ ¹¹³ ~~113~~ ¹¹⁴ ~~114~~ ¹¹⁵ ~~115~~ ¹¹⁶ ~~116~~ ¹¹⁷ ~~117~~ ¹¹⁸ ~~118~~ ¹¹⁹ ~~119~~ ¹²⁰ ~~120~~ ¹²¹ ~~121~~ ¹²² ~~122~~ ¹²³ ~~123~~ ¹²⁴ ~~124~~ ¹²⁵ ~~125~~ ¹²⁶ ~~126~~ ¹²⁷ ~~127~~ ¹²⁸ ~~128~~ ¹²⁹ ~~129~~ ¹³⁰ ~~130~~ ¹³¹ ~~131~~ ¹³² ~~132~~ ¹³³ ~~133~~ ¹³⁴ ~~134~~ ¹³⁵ ~~135~~ ¹³⁶ ~~136~~ ¹³⁷ ~~137~~ ¹³⁸ ~~138~~ ¹³⁹ ~~139~~ ¹⁴⁰ ~~140~~ ¹⁴¹ ~~141~~ ¹⁴² ~~142~~ ¹⁴³ ~~143~~ ¹⁴⁴ ~~144~~ ¹⁴⁵ ~~145~~ ¹⁴⁶ ~~146~~ ¹⁴⁷ ~~147~~ ¹⁴⁸ ~~148~~ ¹⁴⁹ ~~149~~ ¹⁵⁰ ~~150~~ ¹⁵¹ ~~151~~ ¹⁵² ~~152~~ ¹⁵³ ~~153~~ ¹⁵⁴ ~~154~~ ¹⁵⁵ ~~155~~ ¹⁵⁶ ~~156~~ ¹⁵⁷ ~~157~~ ¹⁵⁸ ~~158~~ ¹⁵⁹ ~~159~~ ¹⁶⁰ ~~160~~ ¹⁶¹ ~~161~~ ¹⁶² ~~162~~ ¹⁶³ ~~163~~ ¹⁶⁴ ~~164~~ ¹⁶⁵ ~~165~~ ¹⁶⁶ ~~166~~ ¹⁶⁷ ~~167~~ ¹⁶⁸ ~~168~~ ¹⁶⁹ ~~169~~ ¹⁷⁰ ~~170~~ ¹⁷¹ ~~171~~ ¹⁷² ~~172~~ ¹⁷³ ~~173~~ ¹⁷⁴ ~~174~~ ¹⁷⁵ ~~175~~ ¹⁷⁶ ~~176~~ ¹⁷⁷ ~~177~~ ¹⁷⁸ ~~178~~ ¹⁷⁹ ~~179~~ ¹⁸⁰ ~~180~~ ¹⁸¹ ~~181~~ ¹⁸² ~~182~~ ¹⁸³ ~~183~~ ¹⁸⁴ ~~184~~ ¹⁸⁵ ~~185~~ ¹⁸⁶ ~~186~~ ¹⁸⁷ ~~187~~ ¹⁸⁸ ~~188~~ ¹⁸⁹ ~~189~~ ¹⁹⁰ ~~190~~ ¹⁹¹ ~~191~~ ¹⁹² ~~192~~ ¹⁹³ ~~193~~ ¹⁹⁴ ~~194~~ ¹⁹⁵ ~~195~~ ¹⁹⁶ ~~196~~ ¹⁹⁷ ~~197~~ ¹⁹⁸ ~~198~~ ¹⁹⁹ ~~199~~ ²⁰⁰ ~~200~~ ²⁰¹ ~~201~~ ²⁰² ~~202~~ ²⁰³ ~~203~~ ²⁰⁴ ~~204~~ ²⁰⁵ ~~205~~ ²⁰⁶ ~~206~~ ²⁰⁷ ~~207~~ ²⁰⁸ ~~208~~ ²⁰⁹ ~~209~~ ²¹⁰ ~~210~~ ²¹¹ ~~211~~ ²¹² ~~212~~ ²¹³ ~~213~~ ²¹⁴ ~~214~~ ²¹⁵ ~~215~~ ²¹⁶ ~~216~~ ²¹⁷ ~~217~~ ²¹⁸ ~~218~~ ²¹⁹ ~~219~~ ²²⁰ ~~220~~ ²²¹ ~~221~~ ²²² ~~222~~ ²²³ ~~223~~ ²²⁴ ~~224~~ ²²⁵ ~~225~~ ²²⁶ ~~226~~ ²²⁷ ~~227~~ ²²⁸ ~~228~~ ²²⁹ ~~229~~ ²³⁰ ~~230~~ ²³¹ ~~231~~ ²³² ~~232~~ ²³³ ~~233~~ ²³⁴ ~~234~~ ²³⁵ ~~235~~ ²³⁶ ~~236~~ ²³⁷ ~~237~~ ²³⁸ ~~238~~ ²³⁹ ~~239~~ ²⁴⁰ ~~240~~ ²⁴¹ ~~241~~ ²⁴² ~~242~~ ²⁴³ ~~243~~ ²⁴⁴ ~~244~~ ²⁴⁵ ~~245~~ ²⁴⁶ ~~246~~ ²⁴⁷ ~~247~~ ²⁴⁸ ~~248~~ ²⁴⁹ ~~249~~ ²⁵⁰ ~~250~~ ²⁵¹ ~~251~~ ²⁵² ~~252~~ ²⁵³ ~~253~~ ²⁵⁴ ~~254~~ ²⁵⁵ ~~255~~ ²⁵⁶ ~~256~~ ²⁵⁷ ~~257~~ ²⁵⁸ ~~258~~ ²⁵⁹ ~~259~~ ²⁶⁰ ~~260~~ ²⁶¹ ~~261~~ ²⁶² ~~262~~ ²⁶³ ~~263~~ ²⁶⁴ ~~264~~ ²⁶⁵ ~~265~~ ²⁶⁶ ~~266~~ ²⁶⁷ ~~267~~ ²⁶⁸ ~~268~~ ²⁶⁹ ~~269~~ ²⁷⁰ ~~270~~ ²⁷¹ ~~271~~ ²⁷² ~~272~~ ²⁷³ ~~273~~ ²⁷⁴ ~~274~~ ²⁷⁵ ~~275~~ ²⁷⁶ ~~276~~ ²⁷⁷ ~~277~~ ²⁷⁸ ~~278~~ ²⁷⁹ ~~279~~ ²⁸⁰ ~~280~~ ²⁸¹ ~~281~~ ²⁸² ~~282~~ ²⁸³ ~~283~~ ²⁸⁴ ~~284~~ ²⁸⁵ ~~285~~ ²⁸⁶ ~~286~~ ²⁸⁷ ~~287~~ ²⁸⁸ ~~288~~ ²⁸⁹ ~~289~~ ²⁹⁰ ~~290~~ ²⁹¹ ~~291~~ ²⁹² ~~292~~ ²⁹³ ~~293~~ ²⁹⁴ ~~294~~ ²⁹⁵ ~~295~~ ²⁹⁶ ~~296~~ ²⁹⁷ ~~297~~ ²⁹⁸ ~~298~~ ²⁹⁹ ~~299~~ ³⁰⁰ ~~300~~ ³⁰¹ ~~301~~ ³⁰² ~~302~~ ³⁰³ ~~303~~ ³⁰⁴ ~~304~~ ³⁰⁵ ~~305~~ ³⁰⁶ ~~306~~ ³⁰⁷ ~~307~~ ³⁰⁸ ~~308~~ ³⁰⁹ ~~309~~ ³¹⁰ ~~310~~ ³¹¹ ~~311~~ ³¹² ~~312~~ ³¹³ ~~313~~ ³¹⁴ ~~314~~ ³¹⁵ ~~315~~ ³¹⁶ ~~316~~ ³¹⁷ ~~317~~ ³¹⁸ ~~318~~ ³¹⁹ ~~319~~ ³²⁰ ~~320~~ ³²¹ ~~321~~ ³²² ~~322~~ ³²³ ~~323~~ ³²⁴ ~~324~~ ³²⁵ ~~325~~ ³²⁶ ~~326~~ ³²⁷ ~~327~~ ³²⁸ ~~328~~ ³²⁹ ~~329~~ ³³⁰ ~~330~~ ³³¹ ~~331~~ ³³² ~~332~~ ³³³ ~~333~~ ³³⁴ ~~334~~ ³³⁵ ~~335~~ ³³⁶ ~~336~~ ³³⁷ ~~337~~ ³³⁸ ~~338~~ ³³⁹ ~~339~~ ³⁴⁰ ~~340~~ ³⁴¹ ~~341~~ ³⁴² ~~342~~ ³⁴³ ~~343~~ ³⁴⁴ ~~344~~ ³⁴⁵ ~~345~~ ³⁴⁶ ~~346~~ ³⁴⁷ ~~347~~ ³⁴⁸ ~~348~~ ³⁴⁹ ~~349~~ ³⁵⁰ ~~350~~ ³⁵¹ ~~351~~ ³⁵² ~~352~~ ³⁵³ ~~353~~ ³⁵⁴ ~~354~~ ³⁵⁵ ~~355~~ ³⁵⁶ ~~356~~ ³⁵⁷ ~~357~~ ³⁵⁸ ~~358~~ ³⁵⁹ ~~359~~ ³⁶⁰ ~~360~~ ³⁶¹ ~~361~~ ³⁶² ~~362~~ ³⁶³ ~~363~~ ³⁶⁴ ~~364~~ ³⁶⁵ ~~365~~ ³⁶⁶ ~~366~~ ³⁶⁷ ~~367~~ ³⁶⁸ ~~368~~ ³⁶⁹ ~~369~~ ³⁷⁰ ~~370~~ ³⁷¹ ~~371~~ ³⁷² ~~372~~ ³⁷³ ~~373~~ ³⁷⁴ ~~374~~ ³⁷⁵ ~~375~~ ³⁷⁶ ~~376~~ ³⁷⁷ ~~377~~ ³⁷⁸ ~~378~~ ³⁷⁹ ~~379~~ ³⁸⁰ ~~380~~ ³⁸¹ ~~381~~ ³⁸² ~~382~~ ³⁸³ ~~383~~ ³⁸⁴ ~~384~~ ³⁸⁵ ~~385~~ ³⁸⁶ ~~386~~ ³⁸⁷ ~~387~~ ³⁸⁸ ~~388~~ ³⁸⁹ ~~389~~ ³⁹⁰ ~~390~~ ³⁹¹ ~~391~~ ³⁹² ~~392~~ ³⁹³ ~~393~~ ³⁹⁴ ~~394~~ ³⁹⁵ ~~395~~ ³⁹⁶ ~~396~~ ³⁹⁷ ~~397~~ ³⁹⁸ ~~398~~ ³⁹⁹ ~~399~~ ⁴⁰⁰ ~~400~~ ⁴⁰¹ ~~401~~ ⁴⁰² ~~402~~ ⁴⁰³ ~~403~~ ⁴⁰⁴ ~~404~~ ⁴⁰⁵ ~~405~~ ⁴⁰⁶ ~~406~~ ⁴⁰⁷ ~~407~~ ⁴⁰⁸ ~~408~~ ⁴⁰⁹ ~~409~~ ⁴¹⁰ ~~410~~ ⁴¹¹ ~~411~~ ⁴¹² ~~412~~ ⁴¹³ ~~413~~ ⁴¹⁴ ~~414~~ ⁴¹⁵ ~~415~~ ⁴¹⁶ ~~416~~ ⁴¹⁷ ~~417~~ ⁴¹⁸ ~~418~~ ⁴¹⁹ ~~419~~ ⁴²⁰ ~~420~~ ⁴²¹ ~~421~~ ⁴²² ~~422~~ ⁴²³ ~~423~~ ⁴²⁴ ~~424~~ ⁴²⁵ ~~425~~ ⁴²⁶ ~~426~~ ⁴²⁷ ~~427~~ ⁴²⁸ ~~428~~ ⁴²⁹ ~~429~~ ⁴³⁰ ~~430~~ ⁴³¹ ~~431~~ ⁴³² ~~432~~ ⁴³³ ~~433~~ ⁴³⁴ ~~434~~ ⁴³⁵ ~~435~~ ⁴³⁶ ~~436~~ ⁴³⁷ ~~437~~ ⁴³⁸ ~~438~~ ⁴³⁹ ~~439~~ ⁴⁴⁰ ~~440~~ ⁴⁴¹ ~~441~~ ⁴⁴² ~~442~~ ⁴⁴³ ~~443~~ ⁴⁴⁴ ~~444~~ ⁴⁴⁵ ~~445~~ ⁴⁴⁶ ~~446~~ ⁴⁴⁷ ~~447~~ ⁴⁴⁸ ~~448~~ ⁴⁴⁹ ~~449~~ ⁴⁵⁰ ~~450~~ ⁴⁵¹ ~~451~~ ⁴⁵² ~~452~~ ⁴⁵³ ~~453~~ ⁴⁵⁴ ~~454~~ ⁴⁵⁵ ~~455~~ ⁴⁵⁶ ~~456~~ ⁴⁵⁷ ~~457~~ ⁴⁵⁸ ~~458~~ ⁴⁵⁹ ~~459~~ ⁴⁶⁰ ~~460~~ ⁴⁶¹ ~~461~~ ⁴⁶² ~~462~~ ⁴⁶³ ~~463~~ ⁴⁶⁴ ~~464~~ ⁴⁶⁵ ~~465~~ ⁴⁶⁶ ~~466~~ ⁴⁶⁷ ~~467~~ ⁴⁶⁸ ~~468~~ ⁴⁶⁹ ~~469~~ ⁴⁷⁰ ~~470~~ ⁴⁷¹ ~~471~~ ⁴⁷² ~~472~~ ⁴⁷³ ~~473~~ ⁴⁷⁴ ~~474~~ ⁴⁷⁵ ~~475~~ ⁴⁷⁶ ~~476~~ ⁴⁷⁷ ~~477~~ ⁴⁷⁸ ~~478~~ ⁴⁷⁹ ~~479~~ ⁴⁸⁰ ~~480~~ ⁴⁸¹ ~~481~~ ⁴⁸² ~~482~~ ⁴⁸³ ~~483~~ ⁴⁸⁴ ~~484~~ ⁴⁸⁵ ~~485~~ ⁴⁸⁶ ~~486~~ ⁴⁸⁷ ~~487~~ ⁴⁸⁸ ~~488~~ ⁴⁸⁹ ~~489~~ ⁴⁹⁰ ~~490~~ ⁴⁹¹ ~~491~~ ⁴⁹² ~~492~~ ⁴⁹³ ~~493~~ ⁴⁹⁴ ~~494~~ ⁴⁹⁵ ~~495~~ ⁴⁹⁶ ~~496~~ ⁴⁹⁷ ~~497~~ ⁴⁹⁸ ~~498~~ ⁴⁹⁹ ~~499~~ ⁵⁰⁰ ~~500~~ ⁵⁰¹ ~~501~~ ⁵⁰² ~~502~~ ⁵⁰³ ~~503~~ ⁵⁰⁴ ~~504~~ ⁵⁰⁵ ~~505~~ ⁵⁰⁶ ~~506~~ ⁵⁰⁷ ~~507~~ ⁵⁰⁸ ~~508~~ ⁵⁰⁹ ~~509~~ ⁵¹⁰ ~~510~~ ⁵¹¹ ~~511~~ ⁵¹² ~~512~~ ⁵¹³ ~~513~~ ⁵¹⁴ ~~514~~ ⁵¹⁵ ~~515~~ ⁵¹⁶ ~~516~~ ⁵¹⁷ ~~517~~ ⁵¹⁸ ~~518~~ ⁵¹⁹ ~~519~~ ⁵²⁰ ~~520~~ ⁵²¹ ~~521~~ ⁵²² ~~522~~ ⁵²³ ~~523~~ ⁵²⁴ ~~524~~ ⁵²⁵ ~~525~~ ⁵²⁶ ~~526~~ ⁵²⁷ ~~527~~ ⁵²⁸ ~~528~~ ⁵²⁹ ~~529~~ ⁵³⁰ ~~530~~ ⁵³¹ ~~531~~ ⁵³² ~~532~~ ⁵³³ ~~533~~ ⁵³⁴ ~~534~~ ⁵³⁵ ~~535~~ ⁵³⁶ ~~536~~ ⁵³⁷ ~~537~~ ⁵³⁸ ~~538~~ ⁵³⁹ ~~539~~ ⁵⁴⁰ ~~540~~ ⁵⁴¹ ~~541~~ ⁵⁴² ~~542~~ ⁵⁴³ ~~543~~ ⁵⁴⁴ ~~544~~ ⁵⁴⁵ ~~545~~ ⁵⁴⁶ ~~546~~ ⁵⁴⁷ ~~547~~ ⁵⁴⁸ ~~548~~ ⁵⁴⁹ ~~549~~ ⁵⁵⁰ ~~550~~ ⁵⁵¹ ~~551~~ ⁵⁵² ~~552~~ ⁵⁵³ ~~553~~ ⁵⁵⁴ ~~554~~ ⁵⁵⁵ ~~555~~ ⁵⁵⁶ ~~556~~ ⁵⁵⁷ ~~557~~ ⁵⁵⁸ ~~558~~ ⁵⁵⁹ ~~559~~ ⁵⁶⁰ ~~560~~ ⁵⁶¹ ~~561~~ ⁵⁶² ~~562~~ ⁵⁶³ ~~563~~ ⁵⁶⁴ ~~564~~ ⁵⁶⁵ ~~565~~ ⁵⁶⁶ ~~566~~ ⁵⁶⁷ ~~567~~ ⁵⁶⁸ ~~568~~ ⁵⁶⁹ ~~569~~ ⁵⁷⁰ ~~570~~ ⁵⁷¹ ~~571~~ ⁵⁷² ~~572~~ ⁵⁷³ ~~573~~ ⁵⁷⁴ ~~574~~ ⁵⁷⁵ ~~575~~ ⁵⁷⁶ ~~576~~ ⁵⁷⁷ ~~577~~ ⁵⁷⁸ ~~578~~ ⁵⁷⁹ ~~579~~ ⁵⁸⁰ ~~580~~ ⁵⁸¹ ~~581~~ ⁵⁸² ~~582~~ ⁵⁸³ ~~583~~ ⁵⁸⁴ ~~584~~ ⁵⁸⁵ ~~585~~ ⁵⁸⁶ ~~586~~ ⁵⁸⁷ ~~587~~ ⁵⁸⁸ ~~588~~ ⁵⁸⁹ ~~589~~ ⁵⁹⁰ ~~590~~ ⁵⁹¹ ~~591~~ ⁵⁹² ~~592~~ ⁵⁹³ ~~593~~ ⁵⁹⁴ ~~594~~ ⁵⁹⁵ ~~595~~ ⁵⁹⁶ ~~596~~ ⁵⁹⁷ ~~597~~ ⁵⁹⁸ ~~598~~ ⁵⁹⁹ ~~599~~ ⁶⁰⁰ ~~600~~ ⁶⁰¹ ~~601~~ ⁶⁰² ~~602~~ ⁶⁰³ ~~603~~ ⁶⁰⁴ ~~604~~ ⁶⁰⁵ ~~605~~ ⁶⁰⁶ ~~606~~ ⁶⁰⁷ ~~607~~ ⁶⁰⁸ ~~608~~ ⁶⁰⁹ ~~609~~ ⁶¹⁰ ~~610~~ ⁶¹¹ ~~611~~ ⁶¹² ~~612~~ ⁶¹³ ~~613~~ ⁶¹⁴ ~~614~~ ⁶¹⁵ ~~615~~ ⁶¹⁶ ~~616~~ ⁶¹⁷ ~~617~~ ⁶¹⁸ ~~618~~ ⁶¹⁹ ~~619~~ ⁶²⁰ ~~620~~ ⁶²¹ ~~621~~ ⁶²² ~~622~~ ⁶²³ ~~623~~ ⁶²⁴ ~~624~~ ⁶²⁵ ~~625~~ ⁶²⁶ ~~626~~ ⁶²⁷ ~~627~~ ⁶²⁸ ~~628~~ ⁶²⁹ ~~629~~ ⁶³⁰ ~~630~~ ⁶³¹ ~~631~~ ⁶³² ~~632~~ ⁶³³ ~~633~~ ⁶³⁴ ~~634~~ ⁶³⁵ ~~635~~ ⁶³⁶ ~~636~~ ⁶³⁷ ~~637~~ ⁶³⁸ ~~638~~ ⁶³⁹ ~~639~~ ⁶⁴⁰ ~~640~~ ⁶⁴¹ ~~641~~ ⁶⁴² ~~642~~ ⁶⁴³ ~~643~~ ⁶⁴⁴ ~~644~~ ⁶⁴⁵ ~~645~~ ⁶⁴⁶ ~~646~~ ⁶⁴⁷ ~~647~~ ⁶⁴⁸ ~~648~~ ⁶⁴⁹ ~~649~~ ⁶⁵⁰ ~~650~~ ⁶⁵¹ ~~651~~ ⁶⁵² ~~652~~ ⁶⁵³ ~~653~~ ⁶⁵⁴ ~~654~~ ⁶⁵⁵ ~~655~~ ⁶⁵⁶ ~~656~~ ⁶⁵⁷ ~~657~~ ⁶⁵⁸ ~~658~~ ⁶⁵⁹ ~~659~~ ⁶⁶⁰ ~~660~~ ⁶⁶¹ ~~661~~ ⁶⁶² ~~662~~ ⁶⁶³

τον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκε
την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρω
τος και ο εσχατος και ο ζων. και εγενομην νεκρος και ιδου
ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων. και εχω τας κλεις του
θανατου και του αδου.

γραφον ουν α ειδες και α εισιν. και α δει μελλει γενεσθαι με
τα ταυτα το μυστηριον των επτα αστερων ους ειδες επι της
δεξιας μου και τας επτα λυχνias τας χρυσας.

οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν. και αι λυχνα
αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν. τω αγγελω τω εν εφεσω εκκλη
σιας γραφον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη
δεξια αυτου ο περιπατων εμ μεσω των επτα λυχνιων των
χρυσων. οίδα τα εργα σου και τον κοπον και την υπομο

νην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους. και επειρασας τους
λεγοντας εαυτους αποστολους. και ουκ εισιν. και ευρες αυ
τους ψευδεις. και υπομονην εχεις. και εβαστασας δια το ο
νομα μου και ου κεκοπιακες αλλ εχω κατα σου οτι την αγαπη
σου την πρωτην αφηκες.

μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας. και μετανοησον. και τα
πρωτα εργα ποιησον. ει δε μη ερχομαι σοι. και κινησω την
λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης. εαν μη μετανοησης.
αλλα τουτο εχεις. οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α κα
γω μισω.

ο εχων ους ακουσατω τι το πνα λεγει ταις εκκλησιαis ταις ε
πτα. τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης
ο εστιν εν τω παραδεσω του θυ και τω αγγελω της εν σμυρ
νη εκκλησιας γραφον. ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος
ος εγενετο νεκρος και εξησεν. οίδα σου την θλιψιν και τη
πτωχian. αλλα πλουσιος ει και την βλασφημian εκ τω

λεγοντων ιουδαιων ειναι εαυτους και ουκ εισιν. αλλα συ
ναγωγη του σατανα. μη φοβου α μελλεις πασχειν. ιδου μελ
λει βαλλιν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην. ινα πειρασθη
ται και εχεται θλιψιν ημερων δεκα γεινου πιστος αχρι θα
νατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης.

ο εχων ους ακουσατω τι το πνα λεγει ταις ελλησιαis. ονι
κων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου.
και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραφον ταδε
λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξian. οι
δα που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατις
το ονομα μου. και ουκ ηρνησω την πιστιν μου και εν ταις
ημεραις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος μου. ος απεκταν

5 θη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει. αλλ εχω κατα σου ^{ιν} ^{ολιγα.} ^{εχεις} ^{εκει} ^{κρατουντας} ^{την} ^{διδαχην} ^{βαλααμ.} ^{ος} ^ε ^{διδασκεν} ^{τω} ^{βαλαακ.} ^{βαλιν} ^{σκανδαλον} ^{ενωπιον} ^{των} ^υ ^{περιβαλλε}
 10 ^{των} ^{ιηλ.} ^{φαγειν} ^{ειδωλοθυτα} ^{και} ^{πορνευσαι.} ^{ουτως} ^ε ^{αυτου}
 15 ^{χεις} ^{και} ^{συ} ^{κρατουντας} ^{την} ^{διδαχην} ^{νικολαιτων} ^{ομοιως} ^{μετανοησον} ^{ουν} ^{ει} ^{δε} ^{μη} ^{ερχομαι} ^{σοι} ^{ταχυ} ^{και} ^{πολεμησω} ^{μετ} ^{αυτων} ^{εν} ^{τη} ^{ρομφαια} ^{του} ^{στοματος} ^{μου.} ^ο ^{εχων} ^{ους} ^{ακουσατω.} ^{τι} ^{το} ^{πνα} ^{λεγει} ^{ταις} ^{εκκλησιαις.} ^{τω} ^{νικουντι} ^{δωσω} ^{αυτω} ^{του} ^{μαννα} ^{του} ^{κεκρυμενου} ^{και} ^{δωσω} ^{αυτω}
 20 ^{ψημον} ^{λευκην.} ^{και} ^{επι} ^{την} ^{ψηφον} ^{ονομα} ^{κενον} ^{γεγραμμε} ^{ον} ^{ον.} ^ο ^{ουδεις} ^{οιδεν} ^{ει} ^{μη} ^ο ^{λαμβανων.} ^{και} ^{τω} ^{αγγελω} ^{εν} ^{θυ} ^{ατιροις} ^{εκκλησιας} ^{γραφον.} ^{ταδε} ^{λεγει} ^ο ^{υς} ^{του} ^{θυ.} ^ο ^{εχων} ^{τους} ^{οφθαλμους} ^{αυτου} ^{ως} ^{φλογα} ^{πυρος} ^{και} ^{οι} ^{ποδες} ^{αυ} ^{του} ^{ομοιοι} ^{χαλκωλιβανω.} ^{οιδα} ^{σου} ^{τα} ^{εργα} ^{και} ^{την} ^{αγαπην} ^{και} ^{πιστιν.} ^{και} ^{την} ^{διακονιαν.} ^{και} ^{την} ^{υπομονην} ^{σου} ^{και} ^{τα} ^{εργα} ^{σου} ^{τα} ^{εσχατα.} ^{πλιονα} ^{των} ^{πρωτων} ^{αλλ} ^{εχω} ^{κατα} ^{σου} ^{οτι} ^{αφικ} ^{την} ^{γυναικα} ^{ιεζαβελ.} ^η ^{λεγουσα} ^{εαυτην} ^{προφη} ^{τιν.} ^{και} ^{διδασκει} ^{και} ^{πλανα} ^{τους} ^{εμους} ^{δουλους} ^{πορνευ} ^{σαι} ^{και} ^{φαγιν} ^(ειδωλοθυτα) ^{και} ^{εδωκα} ^{αυτη} ^{χρονον} ^{ινα} ^{μετα} ^{νοηση.} ^{και} ^{ου} ^{θελει} ^{μετανοησαι} ^{εκ} ^{της} ^{πορνειας} ^{αυτης.} ^{ιδου} ^{βαλλω} ^{αυτην} ^{εις} ^{κλινην.} ^{και} ^{τους} ^{μοιχευοντας} ^{μετ} ^{αυτης} ^{εις} ^{θλιψιν} ^{μεγαλην} ^{εαν} ^{μη} ^{μετανοησωσιν} ^{εκ} ^{των} ^{εργω} ^{στε} ^{αυτης} ^{και} ^{τα} ^{τεκνα} ^{αυτης} ^{αποκτενω} ^{εν} ^{θανατω} ^{και} ^{γνω} ^{σονται} ^{πασαι} ^{αι} ^{εκκλησιαι} ^{οτι} ^{εγω} ^{ειμι} ^ο ^{εραυνων} ^{νεφρους} ^{και} ^{καρδιας.} ^{και} ^{δωσω} ^{υμιν} ^{εκαστω} ^{κατα} ^{εργα} ^{υμων.} ^{και} ^ε ^{υμιν} ^{δε} ^{λεγω} ^{τοις} ^{λοιποις} ^{τοις} ^{εν} ^{θυατιροις.} ^{οσοι} ^{ουκ} ^{εχου} ^{σιν} ^{την} ^{διδαχην} ^{ταυτην.} ^{οιτινες} ^{ουκ} ^{εγνωσαν} ^{τα} ^{βαθεα} ^{του} ^{σατανα} ^{ως} ^{λεγουσιν.} ^{ου} ^{βαλλω} ^{εφ} ^{υμας} ^{αλλο} ^{βαρος} ^{πλη} ^ο ^{εχεται} ^{κρατηραται} ^{αχρι} ^{ου} ^{αν} ^{ηξω.} ^{και} ^ο ^{νικων} ^{και} ^ο ^{τη} ^{ρων} ^{αχρι} ^{τελους} ^{τα} ^{εργα} ^{μου.} ^{δωσω} ^{αυτω} ^{εξουσιαν} ^{επι} ^{τω} ^{εθνων} ^{και} ^{ποιμανι} ^{αυτους} ^{εν} ^{ραβδω} ^{σιδηρα} ^{ως} ^{τα} ^{σκευη} ^{τα} ^{κεραμικα} ^{συντριβεται} ^{ως} ^{καγω} ^{ειληφα} ^{παρα} ^{του} ^{πρς} ^{μου} ^{και} ^{δωσω} ^{αυτω} ^{τον} ^{αστερα} ^{τον} ^{πρωινον.} ^{και} ^ε ^ο ^{εχων} ^{ους} ^{ακουσατω} ^{τι} ^{το} ^{πνα} ^{λεγει} ^{ταις} ^{εκκλησιαις.} ^{και} ^{τω} ^{αγγελω} ^{της} ^{εν} ^{σαρδεσιν} ^{εκκλησιαις.} ^{γραφον.} ^{ταδε} ^{λεγει} ^ο ^{εχω} ^{τα} ^{επτα} ^{πνατα} ^{του} ^{θυ.} ^{και} ^{τους} ^{επτα} ^{αστερας.} ^{οιδα} ^{σου} ^{τα} ^{ερ} ^{γα} ^{οτι} ^{ονομα} ^{εχεις.} ^{οτι} ^{ζης} ^{και} ^{νεκρος} ^{ει.} ^{γινου} ^{γρηγορων.} ^{και} ^{στηρισον} ^{τα} ^{λοιπα} ^α ^{εμελλον} ^{αποθανειν} ^{ου} ^{γαρ} ^{ευρηκα} ^{σου} ^{εργα} ^{πεπληρωμενα} ^{ενωπιον} ^{του} ^{θυ} ^{μου} ^{μνημονευε} ^{ουν} ^{πως} ^{ειληφας} ^{και} ^{ηκουσας} ^{και} ^{τηρει} ^{και} ^{μετανοησον.} ^{εαν} ^{ουν} ^{μη} ^{γρηγορησης} ^{ηξω} ^{ως} ^{κλεπτης} ^{και} ^{ου} ^{μη} ^{γνως} ^{ποι}

κυνησαν. και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των
 επτα σφραγιδων. και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων
 ζων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου και ιδον και
 ιδου ιππος λευκος και ο καθηνος επ αυτον εχων τοξον. και
 5 εδοθη αυτω στεφανος. και εξηλθεν νικων. και ινα νι
 κη. και οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την δευτεραν. η
 κουσα του δευτερου ζου λεγοντος. ερχου και εξηλθε
 10 αλλος ιππος πυρρος και τω καθημενω επ αυτον εδο
 θη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης. και ινα αλληλους
 σφαξουσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη. και οτε ηνοι
 ξεν την σφραγίδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζου λε
 γοντος ερχου. και ειδον και ιδου ιππος μεθας. και ο καθη
 15 μενος επ αυτον εχων γυζον εν τη χειρι αυτου. και ηκουσα
 ως φωνη[ν] εμ μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοι
 νιξ σιτου δηναριου. και τρις χοινικες κριθων δηναριου.
 και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης και οτε ηνοιξεν
 την σφραγίδα την τεταρτην ηκουσα το τεταρτον ζων
 λεγοντος ερχου. ιδον και ιδου ιππος χλωρος και καθημε
 20 νος επανω ονομα αυτω θανατος και ο αθης ηκολουθει με
 τ αυτου. και εδοθη αυτοις εξουσια επι το τεταρτον της γης
 αποκτειναι εν ρομφαια. και εν λιμω και εν θανατω. και υ
 πο των θηριων της γης.
 και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγίδα ιδον και υποκα
 25 τω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια το
 λογον του θυ. και δια την μαρτυριαν ην ειχον. και εκραξαν
 φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και
 αληθεινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων. εκ των
 κατοικουντων επι της γης. και εδοθη αυτοις εκαστω στο
 30 λη λευκη. και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρο
 νον μικρον. εως πληρωθωσιν και οι συνδουλοι αυτων
 και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεννεσθαι ως
 και αυτοι.
 και ιδον οτε ηνοιξεν την σφραγίδα την εκτην και σεισμος
 35 μεγας εγενετο και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος
 τριχινος. και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα. και οι αστερες
 του ουνου επεσαν εις την γην ως συκη βαλλει τους ολυν
 θους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σιομενη και ο ουρανος
 απεχωρισθη ως βιβλιον ελίσσομενον. και πιν ορος και νησ
 40 σος εκ των τοπων αυτων εκεινηθησαν. και οι βασιλεις της
 γης. και οι μεγιστανες. και οι χιλιαρχοι. και οι πλουσιοι
 και οι ισχυροι. και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυ

τους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορειων. και λε
 γουσιν τοις ορεσιν και ταις πετραις. πεσεται εφ' ημας
 και κρυψαται ημας. απο προσωπου του καθημενου επι
 του θρονου. και απο της οργης του αρνιου οτι ηλθεν η η
 5 μερα η μεγαλη της οργης αυτων και τις δυναται σταθηναι
 μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσ
 σαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους
 της γης ινα μη πνεη ο ανεμος επι της γης μητε επι της θα
 10 λασσης μη επι τι δενδρον και ιδον αλλον αγγελον αναβαι
 νοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα $\overline{\theta\upsilon}$ ζωντος
 και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις ε
 δοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν λεγων μη
 αδικησηται την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα
 15 αχρι σφραγισωμεν τους δουλους του $\overline{\theta\upsilon}$ ημων επι των με
 νων αυτων και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμε
 νων εκατον και τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφρα
 γισμενοι. εκ πασης φυλης υιων $\overline{\iota\eta\lambda}$ εκ φυλης ιουδα δω
 δεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι. εκ φυλης ρουβην δω
 20 δεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ. δωδεκα χιλιαδες. εκ φυ
 λης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλιν δωδεκα
 χιλιαδες. εκ φυλης μανασσην δωδεκα χιλιαδες. εκ φυ
 λης συμεων δωδεκα χιλιαδες. εκ φυλης λευι δωδεκα
 25 χιλιαδες. εκ φυλης ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες. εκ φυλης
 ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες. εκ φυλης ιωσηφ. δωδεκα χι
 λιαδες. εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες. εσφραγι
 σμενοι.
 μετα ταυτα ειδον και οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον
 ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων
 και γλωσσων εστωτων ενωπιον του θρονου. και ενωπι
 30 ον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοι
 νικες εν ταις χερσιν αυτων. και κραζουσιν φωνη μεγα
 λη λεγοντες η σωτηρια τω $\overline{\theta\omega}$ ημων τω καθημενω επι τω
 θρονω και τω αρνιω και παντες οι αγγελοι εστηκισαν κυ
 κλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων
 35 ζων και επεσαν ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυ
 των και προσεκυνησαν τω $\overline{\theta\omega}$ λεγοντες αμην η ευλογια
 και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυνα
 μεις και η ισχυς τω $\overline{\theta\omega}$ ημων εις τους αιωνας των αιωνων
 και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι προ
 40 μεβλημενοι τας στολας λευκας τινες ισιν και ποθεν ηλθον
 και ειρηκα αυτω $\overline{\kappa\epsilon}$ μου σοι οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν

και ουτως ιδον τους ιππους εν τη ορασει. και τους καθη
 μενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους. και υα
 κινθινους και θεωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κε
 φαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευ
 5 εται πυρ και καπνος και θιον απο τριων πληγων τουτων
 απεκτανθησαν το τρίτον των ανθρωπων. εκ του πυρος
 και εκ του κοπνου και του θιου του εκπορευομενου εκ τω
 στοματων αυτων. η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στομα
 10 τι αυτων εστιν. και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυ
 των οφουσιν εξουσιν κεφαλαι. και εν αυταις αδικουσιν
 και οι λοιποι των ανων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πλη
 γαις ταυταις. ου μετενοησαν. εκ των εργων των χειρω
 αυτων ινα μη προσκυνησουσιν τα δαιμονια και τα ειδω
 15 λα τα χρυσα. και τα αργυρα και τα χαλκα. και τα λιθινα και
 τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυνανται. ουτε ακουειν. ουτε
 περιπατειν. και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων
 ουτε εκ των φαρμακων αυτων. ουτε εκ της πορνιας αυ
 των. ουτε εκ των κλεμμάτων αυτων.
 και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ου
 20 ρανου. περιβεβλημενον νεφελην και η ιρης επι την κε
 φαλην αυτου. και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος. και οι
 ποδες αυτου ως τυλοι πυρος και εχων εν [τ]η χειρει αυτου βι
 βλιδαριον ηνεωγμενον. και εθηκεν τον ποδα αυτου επι
 της θαλασσης. τον δε ευωνυμον επι της γης. και εκραξε
 25 φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μοικαται. και οτε εκραξεν. ελα
 λησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας. και οτε ελα
 λησαν αι επτα βρονται ημελλον γραφειν και ηκουσα φω
 νην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι
 βρονται. και μη αυτα γραψης.
 30 και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της
 γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον και
 ωμοσεν εν τω ζωντι εις του αιωνας των αιωνων ος ε
 κτισεν τον ουνον και τα εν αυτω. και την γην και τα εν
 αυτη. και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκε
 35 τι εσται αλλ εν ταις ημεραις της φωνης εβδομου αγγελου
 οταν μελλη σαλπίζειν. και ετελεσθη το μυστηριον του
 θυ ως ευηγγελισεν τους εαυτου δουλους τους προφη
 τας. και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλου
 40 σαν μετ εμου και λεγουσαν υπαγε λαβε το βιβλιον το ηνε
 ωγμενον του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης
 και επι της γης.

και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι
 το βιβλαριδιον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και
 πικρανι σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εστε
 γλυκυ ως μελι και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος
 5 του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι
 μου ως μελει γλυκυ και οτε ε δακρυον εκ των οφθαλ
 μων αυτων και οταν ηνοιξεν την σφραγειδα την εβδο
 μην εγενετο σειγη εν τω ουνω ως ημιωρον. και ιδον
 10 τους επτα αγγελους. οι ενωπιον του θυ εστηκασιν και ε
 δοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες.
 και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηρι
 ον εχων λιβανον το χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαμα
 τα πολλα ινα δωσει ταις προσευχαις των αγιων παντω
 επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου
 15 και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις
 των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θυ χιλιας
 διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους. ουτοι ει
 σιν αι δυο αλαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυ της
 γης εστωτες και η τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπο
 20 ρευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους
 αυτων και η τις θελει αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον
 αποκτανθηναι ουτοι εχουσιν την εξουσιαν κλισαι τον
 ουρανον ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητι
 ας αυτων και εξουσιαν εχωσιν επι των υδατων στρε
 25 φειν αυτα εις αιμα και καταξαι την γην εν παση πληγη
 οσακις αν θελησουσιν και οταν τελεσωσιν την μαρτυ
 ριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιη
 σει μετ αυτων πολεμον. και νεικτηση αυτους και αποκτε
 νει αυτους και το πτωμα αυτων επι της πλατιας της πο
 30 λεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικως σοδομα
 και αιγυπτος οπου και ο κς αυτων εσταυρωθη και βλεπου
 σιν εκ των λαων και φυλων. και γλωσσων και εθνων το
 πτωμα αυτων ημερας τρις και ημισυ και τα πτωματα αυ
 των ουκ αφιουσιν τεθηναι εις μνημιον και οι κατοικου
 35 τες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφραινονται
 και δωρα πεμψουσιν αλληλους. οτι ουτοι οι δυο προφη
 ται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης.
 και μετα τας τρις ημερας και το ημισυ πνα ζωης εισηλθε
 εκ του θυ αυτοις και εστησαν επι τους ποδας αυτων και
 40 φοβος μεγας επεπεσεν επι των θεωρουντων αυτους.
 και ηκουσαν φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης

αυτοις. αναβατε ωδε. και ανεβησαν εις τον ουρανον εν
 τη νεφελη. και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων.
 και εν εκεινη τη ωρα εγενετο σισμος μεγας ωστε το δεκα
 τον της πολεως επεσεν. και απεκτανθησαν εν τω σισμω
 5 ονοματα αν^{ων} χιλιαδες επτα και οι λοιποι ενφοβοι εγενον
 το. και εδωκαν δοξαν τω θ^ω του ουρανου η ουαι η δευτε
 ρα απηλθεν ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ.
 και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν. και εγενοντο φωνα
 μεγαλαι εν τω ουραν^ω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του
 10 κοσμου του κ^υ ημων και του χ^υ αυτου και βασιλευσει εις
 τους αιωνας των αιωνων.
 και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θ^υ
 καθηνται επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προ
 σωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θ^ω λεγοντες. ευ
 15 χαριστουμεν σοι κ^ς ο θ^ς ο παντοκρατωρ. ο ων και ο ην και
 οτι ειληφες την δυναμιν σου την μεγαλην. και εβασι
 λευσας και τα εθνη ωργισθησαν. και ηλθεν η οργη σου και
 ο κληρος των νεκρων. κριθηναι και δουναι τον μισθο
 τοις δουλοις σου τοις προφηταις. και τοις αγιοις. και τοις
 20 φοβουμενοις το ονομα σου τους μικρους και τους με
 γαλους. και διαφθιραι τους διαφθιραντας την γην.
 και ηνοιγη ο ναος του θ^υ ο εν τω ουραν^ω. και εδοθη η κι
 βωτος της διαθηκης αυτου. εν τω να^ω αυτου και εγε
 νοντο αστραπαι και φωνα. και βρονται και σισμος και χα
 25 λαζα μεγαλη. και σημιον μεγα ωφθη εν τω ουραν^ω. γυνη
 περιβεβλημενη τον ηλιον. και η σεληνη υποκατω τ^ω
 ποδων αυτης. και επι της κεφαλης αυτης στεφανος α
 στερων δωδεκα. και εν γαστρι εχουσα και εκραζεν ωδει
 νουσα και βασανιζομενη τεκειν.
 30 και ωφθη αλλο σημιον εν τω ουραν^ω και ιδου δρακων
 πυρος μεγας εχων. κεφαλας επτα. και κερατα δεκα και
 επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα και η ουρα αυτου
 συρι το τριτον των αστρων του ουρανου. και εβαλεν αυ
 τους εις την γην και ο δρακων εστηκει ενωπιον της γυ
 35 ναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνο
 αυτης καταφαγη και ετεκεν. υιον αρσεν ος μελλει ποι
 μαινειν παντα τα εθνη ραβδω σιδηρα. και ηρπασθη το τε
 κνον αυτης προς τον θ^ν και προς τον θρονον αυτου και
 η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει τοπον ητοι
 40 μασμενον απο του θ^υ ινα εκει τρεφουσιν αυτην ημερας
 χιλιας διακοσιας εξηκοντα.

και εγενετο πολεμος εν τω ουρανῳ ο μιχαηλ. και οι
 αγγελοι αυτου του πολεμησαι μετα του δρακοντος
 και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου και ου
 κ ισχυσαν ουδε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανῳ
 5 και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφεις ο αρχαιος ο καλου
 μενος διαβολος. και ο σατανας ο πλανων την οικον
 μενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου
 μετ αυτου εβληθησαν και ηκουσα φωνην μεγαλην
 εν τω ουρανῳ λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και
 10 η δυναμις και η βασιλεια του θυ ημων. και η εξουσια
 του κυ αυτου. οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφῶ
 ημων ο κατηγορων αυτων. ενωπιον του θυ ημων
 ημερας και νυκτος και αυτοι ενίκησαν αυτον δια
 το αιμα του αρνιου. και δια την μαρτυριαν αυτων
 15 και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου.
 δια τουτο ευφραινεσθαι ουρανοι. και οι εν αυτοις κα
 τασκηνουντες. ουαι την γην και την θαλασσαν οτι
 κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν. ει
 δως οτι ολιγον καιρον εχει. και οτε ειδεν ο δρακων ο
 20 τι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετε
 κεν τον αρσενα. και εδοθησαν τη γυναικι αι δυο πτε
 ρυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερη
 μον εις τον τοπον αυτης οπου τρεφεται εκει καιρον
 και κερους απο προσωπου του οφεως. και εβαλεν ο οφεις
 25 εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως γνη
 ποταμον ινα ποιησῃ αυτην ποταμοφορητον και εβο
 ηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης
 και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του
 στοματος αυτου και ωργισθη ο δρακων τη γυναικι
 30 και απηλθεν ποιησαι πολεμον. μετα των λοιπων του
 σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του
 θυ και εχοντων την μαρτυριαν ιυ. και εσταθη επι τη
 αμμον της θαλασσης. και ιδον εκ της θαλασσης θηρι
 ον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και
 35 επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας
 κεφαλας αυτου ονομα βλασφημιας και το θηριον ο
 ειδον την ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου
 και το στομα αυτου ως στομα λεοντος. και εδωκεν αυτω ο
 40 δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην και μιαν εκ των
 κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον. και η

πληγή του θανάτου αυτού εθεραπευθη. και εθαν
 μαστώθη ολη η γη οπισω του θηριου και προσεκυ
 νησαν τω δρακοντι οτι εδωκεν την εξουσιαν τω
 θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ο
 5 μοιος τω θηριω. και τις δυναται πολεμησαι μετ αυ
 του και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφη
 μίας. και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνες τεσσε
 ρακοντα δυο και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφη
 10 μίας προς τον θν βλασφημησαι το ονομα αυτου τους
 εν τω ουνω σκηνουντας. και εδοθη αυτω εξουσι
 α επι πασαν φυλην και λαους και γλωσσαν και εθνος
 και προσκυνησουσιν αυτου παντες οι κατοικουντες
 επι της γης. ου ου γεγραπται το ονομα αυτου εν βιβλι
 15 ω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο κατα
 βολης κοσμου.
 η τις εχει ους ακουσατω ητις εις αιχμαλωσιαν υπαγει.
 η τις εν μαχαίρη αποκτενει δει αυτον εν μαχαίρη απο
 κτανθηται ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιω̃.
 και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κε
 20 ρατα δυο. ονομα αρνιω και ελαλει ως δρκων. και τη̃
 εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιω̃
 αυτου και ποιει την γην και τους κατοικουντας εν
 αυτη ινα προσκυνησουσιν το θηριον το πρωτον ου
 εθεραπευθη η πληγή του θανάτου αυτου και ποιει ση
 25 μια μεγαλα ινα και πυρ ποιη εκ του ουνου καταβαιννι̃
 εις την γην ενωπιον των ανων και πλανα τους κατοι
 κουντας επι της γης δια τα σημια α εδοθη αυτω ποιησε
 ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της
 30 γης ποιησ εικονα τω θηριω ος εχι την πληγην της
 μαχαίρης και εξησεν και εδοθ αυτη πνα τη ικονι του
 θηριου. αποκτανθωσιν και ποιει παντας τους μικρους
 και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτω
 χους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσι̃
 αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η ε
 35 πι του μετωπου αυτων ινα μη τις δυνηται αγορασαι
 η πωλησαι ει μη τ εχων το χαραγμα του ονοματος του
 θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου ωδε η σο
 φια εστιν ο εχων νουν πισατω τον αριθμον του θηρι ου
 ου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστι̃
 40 εξακοσαι δεκα εξ και ιδον και ιδου το αρνιον εστος ε
 40 πι ορος και μετ αυτου εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες
 μετ αυτων.

χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του
 πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυ
 των και ηκουσα φωνην εκ του θυνου ως φωνην
 υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης
 5 και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζον
 των εν ταις κιθαραις. και αδουσιν ως ωδην καινην
 ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζω
 ων και ουδεις εδυνατο μαθιν την ωδην ει μη αι εκατο
 10 τεσσαρακοντα χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης
 ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν. παρ
 θενοι γαρ εισιν ουτοι οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου
 αν υπαγει ουτοι ηγορασθησαν απαρχη τω θω και τω αρ
 νιω. και εντω στοματι αυτων ουχ ευρεθη ψευδος α
 15 μωμοι εισιν. και ειδον αλλον αγγελον πετομενον εν μεσουρανημα
 τι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι επι τους κα
 θημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και
 γλωσσαν και λαον λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε
 20 τον θν και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισε
 ως αυτου και προσκυνησαντι τω ποιησαντι τον θυνον
 και την γην και θαλασσας και πηγας υδατων.
 και αλλος αγγελος δευτερον ηκολουθησεν λεγων επε
 σεν βαβυλων η μεγαλη η εκ του οινου του θυμου της
 25 πορνιας αυτης κεποτικεν παντα τα εθνη. και
 και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων
 εν φωνη μεγαλη η τις προσκυνει τω θηριω και την ει
 κονα αυτων λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου
 η επι την χира αυτου και αυτος πιεται εκ του οινου του
 30 θυμου του θυ του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτη
 ριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θιω
 ενωπιον αγγελων αγιων και ενωπιον του αρνιου και ο
 35 καπνος του βασανισμου αυτων εις αιωνα αιωνος ανα
 βαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος
 οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και
 η τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ωδε η υ
 40 πομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας
 του θυ και την πιστιν τυ. και ηκουσα φωνης εκ του ου
 ρανου λεγουση γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν χω απο
 θνησκοντες απ αρτι ναι λεγει το πνα ινα αναπαηρονται
 40 εκ των κοπων αυτων. τα γαρ εργα αυτων ακολουθει
 μετ αυτων.

και ιδον και ιδου νεφελη λευκη. και επι την νεφελην
καθημενον ομοιον υιω ανου εχον επι της κεφαλης
αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρε
πανον οξυ.

- 5 και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φω
νη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης. πεμψο
το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερಿಸαι
οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης και εβαλεν ο καθη
μενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την
10 γην. και εθερισθη η γη. αυτου εις την γην. και εγενε
ται και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν ουρανω.
εχων και αυτος δρεπανον οξυ. τους προσκυνοντας τη
και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου ο εχω
εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη
15 τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το
δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπε
λου της γης. οτι ηρμασαν αι σταφυλαι αυτης. τους εο
και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην. και
ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την α
20 λωναν του θυμου του θυ τον μεγαν. και επατηθη η ημερα αγιον
ληνος εξωθεν της πολεως. και εξηλθεν αιμα εκ κιν.
της ληνου αχρει των χαλινων των ιππων απο στα τους
διων χιλίων (ε)ξ(ακοσ)ίων. αληθειναι και δικαιο
και ιδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστο
25 αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας
οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμ[ος τ]ου θυ και ιδον ως θα
λασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι. και τους νικουν
τας εκ του θηριου. και εκ της εικονος αυτου και εκ του
αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασ
30 σαν την υαλινην. εχοντας κιθαρας του θυ. και την ω
δην του αρνιου λεγοντες. μεγαλα και θαυμαστα τα
εργα σου κε ο θς ο παντοκρατωρ. δικαιο και αληθειναι
αι οδοι σου. ο βασιλευς των αιωνων. τις ου μη φοβηθη
κε και δοξασει το ονομα σου οτι μονος οσιος. οτι παντα
35 τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου. ο
τι τα δικαιωματα σου εφαναίρωθησαν.
και μετ αυτα ιδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρ
τυριου εν τω ουρανω. και εξηλθαν οι επτα αγγελοι οι
εχοντας τας επτα πληγας εκ του ναου. ενδεδυμενοι
40 λιθον καθαρον λαμπρον. και περιεζωσμενοι περι τα
στηθη ζωνας χρυσας. και εν εκ των τεσσαρων ζω

5 εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμου-
 σας του θυμου του $\overline{\theta\upsilon}$ του ζωντος εις τους αιωνας τω-
 αιωνων και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του
 $\overline{\theta\upsilon}$. και εκ της δυναμεως αυτου. και ουδεις εδυνατο εισ-
 10 ελθειν εις τον ναον. αχρι σου τελεσθωσιν αι επτα πληγαι
 των επτα αγγελων. και ηκουσα μεγαλης φωνης εκ του ναου λεγουσης τοις
 επτα αγγελοις. υπαγεται και εκχεεται τας επτα φιαλας
 του θυμου του $\overline{\theta\upsilon}$ εις την γην. και απηλθεν ο πρωτος
 15 και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην. και εγενε-
 το ελκος κακον και πονηρον επι τους $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$ τους εχον-
 τας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη
 εικονι αυτου. και ο δευτερος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασ-
 20 σαν. και εγενετο αιμα ως νεκρου. και πασα ψυχη ζωης
 απεθανεν τα εν τη θαλασση. και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους πο-
 ταμους και τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα και
 ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος
 25 ει ο $\overline{\omega\varsigma}$ και ο $\overline{\eta\gamma\iota\omicron\varsigma}$. οτι ταυτα εκρινας οτι αιμα αγιον
 και προφητων εξεχεαν. και αιμα αυτοις δεδωκας πιν.
 αξιοι εισιν. και ηκουσ του θυσιαστηριου λεγοντος.
 γαι $\overline{\kappa\epsilon}$ ο $\overline{\theta\varsigma}$ ο παντοκρατωρ. αληθειναι και δικαιοι
 30 αι κρισεις σου. και ο τεταρτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον $\overline{\eta\lambda\iota\omicron\upsilon}$
 λιον και εδοθη αυτω $\overline{\kappa\alpha\upsilon\mu\alpha\tau\iota\varsigma\alpha\iota}$ τους $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$ εν πυρι και
 εκαυματισθησαν οι $\overline{\alpha\nu\omicron\iota}$ $\overline{\kappa\alpha\upsilon\mu\alpha}$ μεγα. και εβλασφημησα-
 το ονομα του $\overline{\theta\upsilon}$ του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγας
 35 ταυτας και ουχι μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν. και ο
 πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρο-
 νον του θηριου. και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτω-
 μενη. και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου.
 και εβλασφημησαν τον $\overline{\theta\upsilon\eta}$ του ουρανου εκ των πονω-
 40 των. και εκ των ελκων αυτων. και ου μετενοησαν.
 εκ των εργαων αυτων. και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμο-
 τον $\overline{\mu\epsilon\gamma\alpha\nu}$ τον ευφρατην. και εξηρανθη το υδωρ αυ-
 του. $\overline{\epsilon\iota\tau\iota}$ ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο
 ανατολης ηλιου. και ειδον εκ του στοματος του θηριου. και εκ του στο-
 ματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρ-

παντος ορνέου ακαθάρτου και μεμισθημένου
 οτι εκ της πορνίας του θυμου αυτης πεπτωκαν πα-
 τα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορ-
 νευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμειως
 5 του στρηνου αυτης επλουτησαν.
 και ηκουσα αλλης φωνης εκ του ουρανου λεγου-
 σαν. εξελθε ο λαος μου εξ αυτης. ινα μη συνκοινω-
 νησεται ταις αμαρτιαις αυτης και εκ των πληγω-
 αυτης ινα μη λαβηται οτι εκολληθησαν αυτης αι
 10 αμαρτιαι αχρει του ουρανου. και εμνημονευσε
 ο $\theta\varsigma$ τα αδικηματα αυτης. αποδοτε αυτη ως και
 αυτη απεδωκεν. και διπλωσεται τα διπλα κατα-
 τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασα-
 ται αυτη διπλουν οσα εδοξασεν αυτην και εστρη-
 15 νιασεν τοςουτον. δοτε αυτη βασ(ανον κ)αι πεν-
 θος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει. οτι καθημα βασι-
 λευουσα και χηρα ουκ ειμι. και πενθος ου μη ειδω.
 δια τουτο. εν μια ημερα ηξουσα(ιν πληγαι αυτης) θα-
 νατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυ-
 20 θησεται. οτι ισχυρος $\kappa\varsigma$ ο $\theta\varsigma$ ο κρινας αυτην και κλαυ-
 σουσιν και κοφονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι
 μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οτα-
 βλεπωσιν τον καπνον της πυρώσεως αυτης απο
 μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμού
 25 αυτης. λεγοντες. ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλω-
 η πολις η ισχυρα. οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου και οι
 εμποροι της γης κλειουσιν και πενθουσιν επ αυτην.
 οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει. ουκετι γομο-
 χρυσουν και αργυρουν και λιθους τιμιους. και μαρ-
 30 γαριτας. και βυσσινου και πορφυρας και σιρικου και
 κοκκινου. και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελε-
 φαντινον. και παν σκευος ξυλου τιμιωτατου. και
 καλκου και σιδηρου. και μαρμαρου. και κινναμωμο-
 και αμωμον. και θυμιαματα. και λιβανον. και οινον.
 35 και ελεον και σεμιδαλιν. και σιτον και κτηνη και προ-
 βατα. και ιππων και ρεδων. και σωμάτων. και ψυ-
 χας $\alpha\bar{\nu}\omega\bar{\nu}$ και σπαρα σου της επιθυμιας της ψυχης
 απηλθεν απο σου. και παντα τα λιπαρά και λαμπρά απω-
 40 λετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησουσιν. οι εμ-
 ποροι τουτων. οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακρο-
 θεν στήσονται δια τον φοβον του βασανισμού αυτης

κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι. η πο
 λις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και προφυ
 ρουν και κοκκινον. και κεχρυσωμενη εν χρυσιω και
 λιθω τιμιω και μαργαριτη. οτι μια ωρα ηρημωθη ο το
 5 σουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο επι το
 πον πλεων. και ναυται και όσοι την θαλασσαν εργα
 ζονται απο μακροθεν εστησαν και εκραξαν βλέπον
 τες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες ομοι
 α τη πολι ταυτη τη μεγαλη και εβαλαν χουν επι τας κε
 10 φαλας εαυτων. και εκραξαν κλαιοντες και πενθουν
 τες λεγοντες ουαι. ουαι. η πολις η μεγαλη εν η εκλου
 τησαν παντες οι εχοντες τα πλοια. εν τη θαλασση
 εκ της τιμοτητος α αυτης. οτι μια ωρα ηρημωθη.
 ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι αποστολοι.
 15 και οι προφηται. οτι εκρινεν ο $\overline{\theta\zeta}$ το κριμα υμων
 εξ αυτης.
 και ηρεν εις αγγελος ισχυρος. λιθον ως μυλικον μεγα
 και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων. ουτως ορμημα
 τι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευ
 20 ρεθη (ε)τι και φ(ωνη) κιθαρωδων και μουσικων. και αυλη
 των και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι. και πας
 τεχνιτης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και
 φωνη μυθου ου μη ακουσθη εν σοι ετι και φως λυχνου ου
 μη φανη σοι ετι. και φωνη νυμφιου. και φωνη νυμ
 25 φης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν
 οι μεγιστανες της γης οτι εν τη φαρμακια σου επλα
 νηθησαν παντα τα εθνη. και εν αυτη αιμα προφητω
 και αγιων ευρεθη. και παντων των εσφαγμενω
 επι της γης.
 30 μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου
 εν τω ουρανω λεγοντων. αλληλουια η σωτηρια και η
 δοξα και η δυναμις του $\overline{\theta\upsilon}$ ημων. οτι αληθιναι και δικαι
 αι αι κρισεις αυτου. οτι εκρινεν την πορνην την μεγα
 λην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και ε
 35 ξεδίκησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης
 και δευτερον ειπαν αλληλουια. και ο καπνος αυτης αναβαι
 νει εις τους αιωνας των αιωνων. και επεσαν οι πρεσβυτε
 ροι οι εικοσι τεσσαρες. και τα τεσσερα ζωα. και προσεκυνησα
 τω $\overline{\theta\omega}$ τω καθημενω επι τω θρονω λεγοντες αμην. αλληλουια
 40 και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα. αινειτε τω $\overline{\theta\omega}$ η
 μων παντες οι δουλοι αυτου οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι

APPENDICES

APPENDICES

APPENDICES

In these appendices I have been concerned mainly with the problems of the textual critic and have formed the notes in such a way as to meet his needs. I have preferred various readings with different degrees of certainty, and I hope my attitude is revealed in the qualifying words such as "probably," "possibly," "undoubtedly," which I have used. Whenever I have corrected the work of Tischendorf, I have directly stated the difference.

The following sigla are used:

A - the original scribe

B - the first corrector

C - the second corrector; (whenever the manuscripts commonly designated by these letters are referred to, they are preceded by "Codex," such as Codex A, Codex B, Codex C)

T8 - Tischendorf's 8th major edition of the Greek New Testament, published 1869 - 72.

(?) - follows an omission by the first corrector to indicate that nothing is written to prove the identity of the first corrector. My reasons for assigning these omissions to the first corrector are given in the Introduction; on a very few occasions I have differed from Tischendorf. So while an element of doubt may remain, it has seemed good to indicate these erasures. This sign (?) in no way indicates the reading itself is questioned. Such questioning of a reading is always mentioned in the note.

APPENDIX A

NOTES ON THE TEXT OF THE ORIGINAL SCRIBE

Matthew I cannot say. Except for the bottom of the second letter, this

9.26 - After φνην the original scribe wrote αυτοζ, but corrected this

9.18 - mistake himself to read αυτης.

✓ 26.39 - The original scribe has added in the margin the text of Luke 22.43 and indicated that it is to be read after αλλ ωζ ου.

Mark dorf's twenty-one letters. It is not likely that a scribe did

1.45 - The original scribe wrote τον λο at the end of the line, but failed to write γον on the next line. Neither of the correctors has supplied the needed letters.

2.16 - The original scribe did not write τι οτι after μαθηταις αυτου as Tischendorf has stated. A long hole in the vellum covers the beginning of this line where ταις αυτου was written. Tischen-

John dorf's edition is as follows υ . ιοτι (each let-

21.13 - ter is represented by one dot). I do not know how he saw the υ unless he assumed some mark below the line to be vestiges of it. Neither do I see an ι before οτι. (It is, of course, possible that this hole has been enlarged during the last century.) Yet it still remains impossible for τι to have been written because the space simply is not sufficient. In line 18 ταις αυτου occupies the maximum amount of space that is available before

Acts οτι. It is quite possible that the first corrector erased ταις

2.38 - αυτου (hence the holes) to add τι. This would explain Tischendorf's ι before οτι.

3.5 - I cannot tell whether the original scribe wrote αποκατεστη (with Wetstein) or απεχ. (with Tischendorf). A small hole has removed part of the letter, and a heavy black mark covers the rest.

4.31 - The ω of χοxxω cannot be seen entirely. But space is quite limited and not sufficient - as Tischendorf has assumed - for ου.

1 Peter He thought he saw ο after χοxx, but this is the first part of

7.18 - ω. There can be no doubt that he is wrong.

Mark

- 9.2 - The original scribe has apparently written αδ (or αλ) after ημερας. What this could mean, or how it was confused with εε, I cannot say. Except for the bottom of the second letter, this is very clear.
- 9.18 - Tischendorf said the original scribe wrote και τοιζει τους οδοντας after αποριζει. This is impossible. In the previous line nine letters use the same amount of space taken by Tischendorf's twenty-one letters! It is not likely that A wrote αω. και τοιζει - omitting τους οδοντας - because the second
- 3.18 - corrector has added αυτου at the end of the line. A correction by the first corrector is precluded, since even his more crowded
- 2 Peter writing would not fit in the limited space without extending into
- 1.17 - the margin. Codex C, therefore, contained αποριζει τους οδοντας (with Codex X).

John

- 21.13 - The original scribe wrote ερχεται ο ις. Tischendorf rejected this reading, largely on the basis of space, and suggested either ερχετε ο ις or ερχεται ις. I have been able to detect the article and apparently the ς. Furthermore, in line 5 the τα ις of μαθηταις easily fits into the space available for τα ο. Our text need not be doubted. Nestle's apparatus does not cite
- 3.7 - Codex C for either reading.

Acts

- 2.38 - After των μαθητων the scribe wrote ημων. Wetstein said that
- 1.2 - A wrote υμων. I will admit that the vestiges of υ appear to be seen under η, but it does not resemble the υ elsewhere on the same page. Furthermore the η is definitely by A. If it has been corrected — and I doubt it — one wonders why the corrector did not continue the change from second to first person in the next verse (with Codex D).

1 Peter

- 2.14 - Tischendorf wrote χτιοει ανθρωπινη, but I can only conclude

that at this point he guessed. I am convinced the scribe wrote οὐδεὶς ἀνθ. I was quite certain of this when looking at the manuscript and an infra-red photograph has confirmed this. It is, as far as I have been able to find, a reading unique to Codex C. If it were adopted (I do not advocate this) its significance might be to remove the connotation that these authorities received their powers from God. Cf., Arndt and Gingrich, A Greek-English Lexicon of the New Testament and other early Christian Literature, Article κτίσις, p. 456f. Peter then refers to a human order rather than a divinely sanctioned order.

3.14 - Tischendorf failed to note εἰς after μαχαρίοι. All the letters can be seen except the final ε.

2 Peter

1.17 - After οὐκ οὐκ μου The scribe repeated οὐτος ἐστίν. This is clearly seen although Tischendorf did not mention it. A noticed his mistake, erased these words, and wrote ἀγαπητός. He apparently left the rest of the line blank and wrote - I think - εἰς οὐ ἐγώ on the next line. I have no idea why the second corrector wrote εἰς οὐ ἐγώ after ἀγαπητός on the previous line, unless the condition of the manuscript had deteriorated by that time. Tischendorf's appendix mentions the various alternatives to the text at this point.

3.7 - The original scribe wrote a duplicated με in τηρουμενοι, but erased it before going any farther.

1 Corinthians

1.2 - At the top of this page Tischendorf assumed that four lines originally written in colored ink have faded completely -- apparently because the entire text of 1.1, 2 was missing. The visible writing begins with 1.3, χαρις υμιν To begin with, these verses would probably have taken more than four lines. Nestle's text contains 187 letters (taking into consideration the nomina sacra the scribe undoubtedly used). Since the scribe averaged no more than 40 letters per line, five lines would have been needed.

One may ask if it is possible that the scribe wrote these colored lines in smaller letters so that up to 50 letters could be placed on one line. According to Tischendorf's edition on James 1.1 the scribe did just this. But I am convinced that Tischendorf did not see what he wrote. But even if one does accept Tischendorf's text at that place, it should be noted that only the first line has more than the normal number of letters. Line three has a normal 42 letters. This line of argument, however, is futile because the significant fact is that only three lines have disappeared, as a close examination of the vellum reveals! This brings the beginning of 1 Corinthians in line with the rest of the codex in which the beginnings of 18 of the New Testament books are extant: without exception they begin with three colored lines. Furthermore, we now note that this page originally contained 41 lines as almost all the other leaves in the codex. Knowing that only three lines are missing, is it possible to conjecture what was omitted. In the light of this evidence attention should be drawn to the conjecture of Joh. Weiss that οὐκ παρὶς . . . αὐτῶν καὶ νῦν is a later addition made undoubtedly by the Sampler of the Pauline corpus to prepare the epistle for a wider reading.¹ Do we now have in Codex C a witness for this omission? Without the second part of verse 2 the text of Nestle has 119 letters, and this clearly is well suited for three lines. The writer need not have filled the three lines completely, since line four could have started a new paragraph. Only in 2 Corinthians did the original scribe fail to begin a new line with καρὶς οὐκ . . . or an approximate

1. Joh. Weiss, Der erste Korintherbrief, krit.-exeg. Kommentar über das neue Testament begründet von H. A. W. Meyer, 10te Auflage (Göttingen: Vandenhoeck und Ruprecht, 1925), p. 3f. Weiss first made the suggestion in Studien und Kritiken, 1900, p. 125ff. Lietzmann (An die Korinther I. II, Handbuch zum neuen Testament, 4te Auflage von W. G. Kummel, p. 5) rejects Weiss's suggestion by saying that the phrase exhibits the Jewish habit of "katholisierenden", and refers to such precedents in a fragment of a Palæstinian text. C. T. Craig (The Interpreter's Bible, ad. loc.) likewise rejects the conjecture. He writes, "It is more probable, however, that Paul himself used the appeal to the other communities to bring this very independent congregation into line."

equivalent (in the extant leaves the scribe began a line in this way in 1 Peter, 2 Peter, 1 Corinthians, 1 Thessalonians, 2 Timothy and Titus).

5.3f - After κατεργασαμενο three lines are completely lost because of large holes in the vellum. Nothing can be seen.

2 Corinthians

4.17 - After της θλιψεως nothing can be seen of the original or corrected text. But the space is quite sufficient for ημων καθ υπερβολην. I see no reason why it cannot be assumed that A wrote what we have included in parentheses.

8.22 - The original scribe wrote σπουδαιον and corrected his own text to read σπουδαιον.

Galatians

2.9 - I am quite certain that the original scribe failed to write λοι in στυλοι. The letters στυ are quite apparent: τυ is much smaller and has been crowded at the end of the line. Tischendorf noted that A wrote στυλοι. But only ο of λοι can be seen and it is by a corrector.

Philippians

2.26,27 - After διοτι ηκου the original text is lost because of holes in the vellum. Some of the accepted text was omitted. The conjecture of Tischendorf is as good as any suggestion: A skipped from the first ησθενησεν to the second.

Hebrews

2.13 - See appendix B.

4.7 - The original scribe wrote ευαγγελισθεντος, but corrected his own text to read ευηγγ.

6.8 - The scribe wrote τρεβολους and then corrected it to read τριβ.

II Timothy

1.15 - The original scribe apparently wrote ταυτα - rather than τουτο after οιδας. This word is almost beyond recovery because of holes. The top of the first τ and all the second τ can be seen. Of the first α only the bottom corner is available

(i.e., ε of Δ). If τοῦτο were written, I am sure the bottom part of the ο would be seen.

4.20 - Where μ₁ (or μ_η) of μηλητω was written, the upper text of

Ephraem has been erased; this erasing affected the lower text so that the last letter cannot be seen. Codex C should not be quoted for either μηλητω or μιλητω.

Titus

3.6 - εξέειν was originally written, but the original scribe corrected his own error by writing εξεχέειν.

Revelation

13.15 - The Scribe wrote εδοθ and then added a small η above the line.

14.13 - λεγουση was originally written, but a small ς was added above η.

16.7 - A wrote ηουσ and then added α above the line.

APPENDIX B

8.1 - POBETA ALTERATIONS MADE BY THE FIRST CORRECTOR

8.7 - B has written εγω εχουν θρα before a hole in the vellum.

Matthew

It is impossible to know the text of A. The space fits the

✓ 1.5 - ωβηδ (twice) for ιωβηδ (?)

1.8 - ιωσαφα (twice) for ιωσαφα.

9 1.13 - αβιουδ (second) for - ? The original "inepte" spelling is

8.13 - unknown.

✓ 1.18 - add γαρ after μνηστευθισης.

3.6 - add παντες after εβαπτιζοντο.

4.1 - τοτε ο ις ανηχθη for ανηχθη δε ο ις.

4.10 - add οπισω μου after υπαγε. The vellum is wrinkled at this place and none of the original letters can be seen. But the text of this edition fits the space well.

4.12 - add ο ις after ακουσας δε. None of the original letters can be seen. Our text is based only on the space available.

4.19 - add ο ις after αυτοις.

4.24 - add και before δαιμονιζομενους.

7.9 - αιτησει for -σεις (?)

7.12 - ποιουσιν for ποιωσιν. Tischendorf said A wrote ου and B changed it to ω. There can be no question that he is wrong. The letters ου are obviously crowded.

7.16 - σταφυλην for -ληνας. A conflated his two choices. cf. Mt. 23.26.

7.19 - add ουν after παν.

7.21 - add ουτος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουνων after ουνοις.

7.24 - ωκοδομησεν for οικ.

7.26 - ωκοδομησεν for οικ.

7.29 - add αυτων after γραμματεις.

8.3 - add ο ις after αυτου. The surface of the vellum after αυτου is permanently rubbed out. The text of A is dictated by the space available.

9.9 - add αυτου after κατα. The text of A is dictated by the space available.

Matthew

say what change had been made. It is clear, however, that A wrote less than B since the end of line 37 has not been erased. This reading of Codex C* is a singular reading and has no other witnesses. I cannot say whether A wrote ηκολουθει (C, N, D) or ηκολουθησεν (C. Bod. B).

9.14 - μαθηται for μαται.

9.27 - add και λεγοντες after κραζοντες.

10.3 - και λεββαιος ο επικληθεις θαδδαιος for, probably, και λερβαιος ο και θαδδαιος. At the end of the line δαιος is seen as well as αι (of και?) in a position which suggests our text. This reading represents one of the possibilities put forth by Tischendorf.

10.13 - μεν η η οικια for μεν ην η οικια (?).

10.19 - ωρα for ημερα.

11.23 - οτι ει for οτι. I cannot doubt that A omitted ει rather than οτι. This is based largely on the fact that a larger area has been erased than that which ει would occupy. The letters ει would not even reach the margin, whereas A apparently extended his first letter into the margin.

12.6 - μειζων for μειζων (?).

12.8 - add γαρ εστιν after κς.

12.11 - add εσται after τις.

12.13 - εξετεινεν και απεκατεσταθη υγιης ως η αλλη for - ?

Nothing can be seen of traces of the original text. Holes prevent us from telling whether the original scribe wrote more or less than the corrector.

12.17f - υπο ησαιου του προφητου λεγοντος ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον for - ? It is probable that from 6 to 10 letters have been added, but over a space this large one cannot be certain. Tischendorf suggested, among other things that B wrote υπο for an original διδ and he thought he saw εν ω under εις ον. To me, the latter suggestion is questionable. A curved mark (for ω?) is seen under ον, but it

Matthew

- 16.11 - leaves some space between ω and ηυδοκησεν. I am fairly cer-
- 16.13 - tain, however, that I have detected the υ of μου on an infra-red
- 16.19 - photograph at a point that makes it impossible for Codex C to
- 16.22 - have written other than μου ον ηυδοκησεν. *not note that*
- 12.22 - add τυφλος και before κωφος. *add a with having*
- 12.29 - διαρρασαι for αρρασαι. *ον*
- 12.44 - omit και before σεσαρωμενον. (?)
- 12.48 - add μου after μηρ. Tischendorf assumed B re-wrote the text of A. But A definitely wrote less than B. This place is quite difficult, but the ρ is the most certain letter. *the text*
- ✓ 13.57 - add ει after ατιμος. Tischendorf thought this was by the
- 19.19 - original scribe. *the*
- 14.19 - χορτους for χορτου. The corrector has not completed his
- 20.6 - change of the text, for του has not been made to read τους.
- 14.19 - omit και before λαβων.
- 14.25 - ηλθεν for απηλθεν. (?)
- 14.29 - ελθειν for, probably, και ηλθεν.
- 14.33 - οι δε εν τω πλοιω for, perhaps, οι δε εν πλοιω. Nothing can be seen, even with the infra-red photograph, of the original letters. Two letters undoubtedly have been added, but this is the most we can say with any certainty. *questionable in quoting our*
- 15.4 - add σου after τον πρα.
- 15.17 - εις αφεδρωνα for - ? The original scribe omitted perhaps one or two letters. Certainly τον was not included.
- 15.32 - σπλαγχνιζομε for, possibly, σπλγχν. One of the first six
- 21.26 - letters was omitted by A.
- ✓ 15.36 - ευχαριστησας εκλασεν for, probably, εκλασεν. Tischendorf
- 22.15 - assumed that A wrote ευχαριστησεν και and omitted εκλασεν
- 23.26 - This is impossible because of the available space. The letters ευχαριστησεν και ε will not fit after ιχθυσας. A must have written και λαβων . . . εκλασεν και εδωκεν.
- 16.3 - add και before το μεν.

Matthew

- 16.11 - add προσεχειν before προσεχετε .
- 16.13 - omit δε before ο ις .
- 16.19 - omit και before δωσω .
- ✓ 16.22 - επιτιμην for επιτιμιαν (?). Tischendorf did not note that the i had been erased and credited A with having επιτιμην .
- 17.8 - add μεθ εαυτων after μονον .
- 18.29 - add εις τους ποδας αυτου before παρεκαλει .
- ✓ 18.29 - add παντα before σοι . Tischendorf erred in thinking that the corrector reversed the order of the original text when he added παντα . The letters can be seen as indicated in the text.
- 18.35 - ουρανιος for επουρ . (?)
- 19.19 - add σου after πρα .
- 20.3 - omit duplicated τρι (?) .
- 20.6 - omit αργους after εστωτας .
- 20.10 - πλειονα for πλειον .
- 20.12 - omit οτι before ουτοι (?) .
- 20.19 - αναστησεται for εγερθησεται .
- 21.1 - add και βηθανιαν after βηθαυνη . This, I think, can be assumed because of the space available. A wrote less than B. Other than this, it is impossible to know if A wrote εις or προς before το
- 26.69 - ορος as T8 rightly says. Nestle is questionable in quoting our
- 27.3 - MS with Codex B as having εις .
- 21.28 - ειχεν for ειπεν . Tischendorf failed to note this, but it is
- 27.9 - quite obvious. The present χ is not by A.
- 21.28 - πρωτω for πρω .
- 21.28 - add μου after αμπελωνι .
- 21.30 - δευτερω for ετερω .
- 22.15 - add κατ αυτου after ελαβον .
- 23.26 - φαρισαιε for φαρισαιοιε . We have here another instance in which the scribe combined suffixes. Cf. Mt. 7.16 and possibly Acts 4.2.
- 23.35 - add αν after οπως .

Matthew

- 24.5 - omit οτι before εγω ειπυ (?). I wrote much more than our
- 25.8 - ημων for υμων after ελεου. probably duplicated.
- 25.20 - add ταλαντα before εκερδησα. I don't know whether I wrote επι
- ✓ 26.31 - νυκτι for νυκτει. the basis of space the former is more
- ✓ 26.50 - εταιρε for εσταιρε (?). indication - other than the hole
- ✓ 26.51 - των for τω before μετα. changed the text to read μετα
- 26.53 - δοκεις for δοκει σοι.
- 26.59 - θανατωσουσιν for -σωσιν. I do not know why Tischendorf
- 1.29 - hesitated to credit σου to the corrector. By every criterion
- they are not the letters of the original scribe. the original
- 26.60 - add και before πολλων.
- 26.60 - add ουχ ευρον after προσελθοντων.
- 26.61 - add, perhaps, νιον, before τουτον. This is based only on con-
- 2.7 - siderations of space. Due to homoioteleuton the scribe confused
- 2.18 - ον of τον for ον of νιον. The only other possibility might be
- 2.22 - νιον θυ, omitting του. No other combination of letters fits
- 3.11 - the space. νιον θυ would fit.
- 26.65 - omit, perhaps, τι after λεγων. Tischendorf said the corrector
- erased οτι, but without doubt the space is not sufficient for
- 3.26 - these letters. οτι would fit.
- 26.69 - omit αυτων before παντων. αυτων would fit.
- 27.3 - τοτε ιδων ιουδας for - ? The space available makes it im-
- 3.29 - possible for more than one or two letters to have been omitted.
- 27.9 - ιερεμιου for ιηρ. precludes the possibility of an original
- 27.63 - οτι ο πλανος εκεινος (ειπεν) for - ? Nothing can be seen
- 3.31 - of the original letters except π under the first μ of μνησθημεν.
- 4.8 - After μνησθημεν the vellum is so thin the writing on the other
- side can be easily seen. Tischendorf said he detected οτι
- ειπεν at the end of the line. I am certain he could not have
- 4.9 - seen anything here. I think he saw the writing on the other side
- 4.11 - of the leaf. Part of line 39 is hopelessly wrinkled and the rest
- has a hole so thin very little can be seen. From the space

Matthew

- 1.17 - available, however, we know that A wrote much more than our
 1.18 common text. Something was undoubtedly duplicated.
 28.10 - Because the vellum is torn we cannot know whether A wrote καὶ
 1.26 ἐκεῖ or κακεῖ. On the basis of space the former is more
 1.26 preferable. But there is no indication - other than the hole
 1.27 itself - that a corrector changed the text to read κακεῖ.

Mark

- 1.19 - add αὐτῶν after δικτῶν. Tischendorf suggests, and I think
 1.20 ζεβεδαίου for ζεβεδαίου. Tischendorf did not note that the
 text had been corrected and credited -δαίου to the original
 scribe. also erased. No attempt is made to fill the space evenly.
 1.44 - α for καθως before προσεταξεν.
 1.45 - redundant ν between εν and ερημοις.
 2.7 - ουτως for ουτω.
 2.18 - omit μαθηται before των φαρισαίων.
 2.22 - add ο νεος after ρηξει ο οινος.
 3.14 - omit ους και αποστολους ωνομασεν.
 3.16 - θεραπευειν τας νοσους και εκβαλ τα δαιμ for εκβαλλ.
 4.31 τα δαιμ και εποιησεν τους δωδεκα.
 3.26 - ανεστη εφ εαυτον for εφ εαυτον ανεστη.
 3.26 - και μεμερισται ου for εμερισθη και ου.
 3.27 - και, probably, for αλλα.
 3.29 - χοισεως for αμαρτιας. This is based entirely on the amount of
 space available which precludes the possibility of an original
αμαρτηματος.
 3.31 - στηκοτες (=εστ.?) for -κοντες.
 4.8 - εν (3 times) for εις (3 times). The second εις can be seen.
 4.38 The other two are assumed because no other explanation will explain
 the erasures that have been made.
 4.9 - ο εχων for ος εχει.
 4.11 - add, probably, γινωαι after δεδοται. All we can
 know for certain is that A wrote less than B.

Mark

- 4.18 - ουτοι for αλλοι. they are not avoided in such a way as to
- 4.18 - omit εισιν before οι τον λογον. of εισιν.
- 4.20 - add εν, probably, before εξηκοντα. Something was omitted by A.
- 4.26 - omit οτι after ελεγεν. πολει. (?)
- 4.26 - τον for το before σπορον.
- 4.27 - νυχτα for νυκτος. (?)
- 4.27 - βλαστανη for βλαστα. I cannot tell whether A wrote η.
- 4.28 - πληρη for, perhaps, πληρες. Tischendorf suggests, and I think
- 5.34 - it is quite likely, that A wrote ρες for ρης. This helps explain why B erased more than the ς, but doesn't explain why the ρ was also erased. No attempt is made to fill the space evenly.
- 4.30 - βασιλειαν του for - ? It is not likely that A omitted του, for it would merely have been added by the corrector to the end of the line. Two or three letters of βασιλειαν probably were omitted; perhaps the scribe mistook σι for ει. In line 27
- 4.30 - ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην for, probably, τινι αυτην παραβολην θωμεν. This line is hopelessly marred
- 6.2 - and partially torn. Our text is the most likely conjecture.
- 4.31 - ος for ως before οταν. ποσει. (?)
- 4.33 - πολλαις ελαλει for - ? Tischendorf in his appendix wrote
- 6.13 - "et quidem justo fere spatio", but in 13 he said Codex C agrees
- 6.15 - with Codex L in omitting πολλαις. This undoubtedly is wrong.
- 6.23 - The space requires that πολλαις (or something its "size") be included. It is possible that A reversed the common order and wrote ελαλει πολλαις, but this is improbable.
- 4.35 - add το before περαν. αυτ of the corrected text two letters
- 4.36 - add δε after αλλα. If this is part of ο εν, then the original
- 4.38 - διεγειρουσιν for, probably, εγειρ. The original scribe did not omit και since the κ can be seen.
- 5.3 - αλυσεσιν ουδεις ηδυν for αλυσει ουκετι ουδ. εδυν.
- 5.5 - κοπτων εαυτον for - ? A has corrected his own text. Tischendorf said the present ων εαυτον is by B, but I disagree. Only
- 6.31 - seen to make this certain.

Mark

- 5.21 - ων ε are by B; but they are not crowded in such a way as to suggest that A wrote αυτον instead of εαυτον.
- 5.13 - add ησαν δε before ως δισχιλιοι.
- 5.20 - omit ολη before τη δεκαπολει. (?)
- 5.21 - omit ο before οχλος. (?)
- 5.27 - omit τα before περι. (?) Tischendorf tried in saying:
- 5.34 - add θαρσει after αυτη. I cannot tell whether A wrote τηρ or τερ in θυγατερ.
- 5.34 - και ισθι for - ? Tischendorf said that the original scribe probably omitted και, but there is no foundation for this assumption. και ισθι easily fits in the available space. I
- 8.34 - do not know how B changed the text, but I would suggest that the
- 8.34 - corrector, in erasing line 16 to add θαρσει, unintentionally
- 8.35 - affected the writing of line 17. To support this conjecture it should be noted that the crowding of B's letters in line 17 appears to be caused only by the hole in the vellum and not by
- 8.36 - lack of space. Tischendorf said the second corrector wrote ο
- 6.2 - πιντα for απαντα. Because it is obvious that he wrote ο for
- 6.2 - omit ινα before και δυναμεις. (?) History of this variant
- 6.4 - omit αυτου after συγγενεσιν. (?) B changed αυτου to αυτου
- 6.11 - οσοι εαν μη δεξωνται for οσαν μη δεξηται.
- 6.15 - add εστιν after προφητης. Number (?) say to posthumous
- 6.23 - The corrector possibly added και ωμοσεν αυτη οτι. Nothing can be seen of the original text, but this fits the space admirably. We cannot be certain whether δ and με were added or omitted. On line 18 under με of the corrected text two letters appear to be οε. If this is part of ο εαν, then the original
- 9.7 - text was nonsense. με would not fill the space and αιτησης is
- 9.13 - too much to fit. probably, ηβαν.
- 6.26 - συνανακειμενους for - ? Even with the infra-red photograph nothing can be seen.
- 6.31 - add οι before υπαγοντες. Enough of the original text can be seen to make this certain.

Mark

- ✓ 8.24 - ανθρωπους ως δενδρα περι for ανους οτι ως δεν
 9.22 - ορω περι. Tischendorf wrote ορω at the
- ✓ 8.25 - επεθηκεν for -κε. But this represents
- ✓ 8.25 - ενεβλεψεν for διεβλ. It is very clear that A wrote διεβλ at
- ✓ 8.25 - απαντας for -τα. The horizontal line is quite clear. The
- ✓ 8.28 - οι μεν for λεγοντες οτι. Tischendorf erred in saying A wrote οι μεν; to me there is no doubt that he wrote οτι after λεγοντες. The space available rules out οι μεν. Furthermore the corrector most likely would not have erased λεγ. οι μεν and then re-written οι μεν. He has made no attempt to fill the space evenly. I cannot doubt that A wrote λεγοντες οτι.
- ✓ 8.34 - ος τις for ει τις before θελει.
- ✓ 8.34 - ελθειν for ακολουθειν.
- ✓ 8.35 - add ουτος, probably, before ωσει. At this place the vellum has several holes. It is certain, however, that A wrote less than B. *Τις βραχύνει, οτις μεν οὐκ ἔστιν ὡς ἔστιν ὡς ἔστιν*
B adding (ου σιναυ αυτην) οτις μεν ου ουτος οωσει αυτ.
- ✓ 8.36 - ανος for ανον. Tischendorf said the second corrector wrote ο ανος for τον ανον because it is obvious that he wrote ο for τον. I would, however, reconstruct the history of this variant in this way: (1) A wrote τον ανον; (2) B changed ανον to ανος, but overlooked the preceding article. (3) C omitted the article.
- 10.1 - Numbers (1) and (3) are certain. Number (2) may be questioned. I
- 10.12 - take this position because I doubt if C ever erased as thoroughly as the
- 10.21 - last letter of ανον has been erased. C rejected τον by circling
- 10.27 - it with periods - as was his custom. B thoroughly erased the
- 10.32 - final ν and wrote ς - as was his custom. The first corrector,
- 10.33 - then, as well as the second should be considered a witness for ανος.
- 9.9 - εκ νεκρων for ε νεκρων.
- 9.13 - ηθελησαν for, probably, ηθελον.
- 9.20 - I disagree with Tischendorf who said B wrote ιδον for ιδων.
- 10.40 - The word ιδων has not been touched. The text is not very clear,
- 10.42 - but no attempt has been made to erase the ω, which is the clearest of all the letters. I cannot surmise what Tischendorf saw to

Mark

- 10.16 - suggest his change.
- 9.23 - add τω before πιστευοντι. Tischendorf wrote παντα at the end of line 19 and δυνατα τω on line 20. But this represents the corrected text of B. It is very clear that A wrote πα at the end of line 19. The horizontal line is quite clear. The letters τα at the end of line 19 are obviously by B. At the beginning of line 20 τ (by A) can be seen before a hole in the vellum. There is not sufficient room on line 20 for τα δυνατα τω. What A wrote has to be conjectured: either δυνα τω (or a similar error) or δυνατα. I prefer the latter because the τ after the hole appears to be by A and ω would be very crowded after it.
- 9.24 - add κε before βοηθει.
- 9.42 - add εις εμε after πιστευοντων. Tischendorf was not certain what A wrote, but preferred πιστιν εχοντων to πιστευοντων because he could see no indication of the υ under the line. The letters οντων are clearly apparent at the end of the erased area. At the beginning of the line των πι can be seen as well as the top of τ. Between this τ and οντων A could not have written ιν εχ. On the other hand ευ fits well. Codex C, therefore, agrees with Codex Δ'.
- 10.1 - omit και before περαν.
- 10.12 - αλλω for αλλον before μοιχεται.
- 10.27 - add δε after εμβλεψας.
- 10.27 - add τουτο before αδυνατον. In T8 this change is credited to C.
- 10.32 - και οι for οι δε before ακολουθουντες.
- 10.33 - ιεροσολυμα και for - ? Tischendorf suggested that B wrote -λυμα for -λημ. While I have no better conjecture, I doubt if B would have erased σολημ to change ημ to υμα. Certainly A did not omit και. ιεροσολυμα was probably misspelled.
- ✓ 10.40 - οις for οι before ητοιμασται.
- 10.42 - μεγαλοι for βασιλεις.

Mark

- 10.46 - add απο before ιερειχω.
- 10.46 - add προσαιτων after παρα την οδον.
- 11.3 - τουτο for τουτουτο. (?) A wrote τουτουτο, not τουτο και as both Tischendorf and Wetstein conjectured. The το before ειπατε are quite clear now and evidence of the υ can be seen. The first corrector, therefore, erased a redundant υτο rather than και.
- 11.3 - omit παλιν after αυτον.
- 11.11 - add ο ις after εις ιεροσολυμα. Tischendorf has entirely overlooked this correction.
- 11.13 - μονον ου γαρ ην καιρος for ο γαρ καιρος ουκ ην.
- 11.25 - αφιετε for αφετε.
- 11.31 - add ουν before ουκ επιστευσα.
- 12.1 - add αυτω before πραγμον.
- 12.6 - ειχεν for εχων.
- 12.9 - add τουτους after γεωργους.
- 12.14 - ειπε ουν for ειπε. Tischendorf said A wrote ειπονουν and that B simply changed ειπον to ειπε. There can be no doubt that A omitted ουν. Concerning ειπε, the second ε is not like the usual ε of A, but it is strikingly similar to the ε at the end of line 17 (in τεκνα). I am quite sure that A wrote ειπε.
- 12.14 - omit ει before εξεστιν.
- 12.20 - add ουν after επτα.
- 12.20 - add πρωτος before ελαβεν. Tischendorf noted that a correction had been made, but did not mention any variant either in his appendix or in T8. In the 1845 edition he does mention, however, that something was added by the corrector. Although very little can be seen, the detection of γ as placed in our text makes our text beyond doubt. The word ελαβεν fits precisely between και ο and γ. Codex C does not agree with Codex Λ which has εις.
- 12.23 - add ουν before αναστασει.

Mark

- 12.29 - εις for ει after ο θς ημων κς.
- 13.19 - ης for ην before εκτισεν.
- 13.31 - παρελευσεται for -σονται. Tischendorf erred in crediting -σεται to the original scribe. The ε is not like the script of A. Furthermore, the area has been erased and the horizontal stroke for the nu can be seen.
- 13.34 - add και before εχιστω.
- 14.2 - δε for γαρ.
- 14.4 - add και λεγοντες after εαυτους.
- 14.6 - ενεβριμωντο for -μουντο.
- 14.8 - αυτη for, probably αυη. Tischendorf said A wrote α,τη, but I am quite certain it was αυη. The α and η are clear. Remains of the υ appear to survive. The letters ιτ between α and η would be crowded.
- 14.10 - ο ισχαριωτης for ισχαριωθ ο.
- 14.13 - υπαγετε for υπαγε. The letters are barely visible and Tischendorf assumed they were by A. But the present γετε is obviously quite crowded. The available space allows only υπαγε -- or some absurd spelling.
- 14.20 - omit εν before τρουβλιον.
- 14.27 - add εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη after σκανδαλισθησθε.
- 14.30 - add δεις after φωνησαι.
- 14.45 - add χαιρε before ραββει.
- 14.51 - κρατησαντες αυτον οι νεανισκοι for κριτουςιν αυτου.
- 14.72 - και εκ δευτερου for και ευθεως (or ευθους). Tischendorf noted that και was at the end of line 37 and εκ δευτερου at the beginning of line 38. In the margin a modern hand (perhaps Wetstein) has verified this by writing "και εκ δευτερου." There can be no doubt, however, that this represents a correction by the first corrector. The vertical stroke of a large original κ (presumably) is seen at the beginning of the line. Otherwise none of the original writing can be seen; but the following items

Mark

- conclusively verify our text: (1) και at the end of line 37 is by B rather than A; (2) at the beginning of line 38 εκ is clearly far out in the margin; (3) the ε's and υ's of δευτερου indicate that it also is by B. The text of A, therefore, must have fitted in the place occupied by δευτερου (without the marginal εκ). Hence, και ευθεως (or ευθους). Codex C, then, unites with Codd. Ν, L in writing και ευθεως (or ευθους) αλεκτωρ. 14.72 - add, probably, δισ after φωνησαι. This is the solution proposed by Tischendorf. Something has been added to the text. I consider it less likely that αρννησθαι was changed to απαρννησθαι.
- 15.7 - εποιηκισαν for τεπεεποιηκισαν (sic!).
- 15.18 - add και λεγειν after αυτον.
- 15.19 - ενεπτυσον for, probably, ενεπτυσαν.
- 15.22 - add τον before γολγοθα.
- 15.23 - add πιειν after αυτω.
- 15.40 - omit και before μαριαμ η μαγ.
- 15.46 - εθηκεν for κατεθηκεν.
- 15.46 - προσεκυλισεν for -σε.
- 16.1 - omit του before σαββατου. (?)
- 16.73 - omit, probably, και before ειπα.
- 16.9 - add δε after αναστας. Tischendorf erred in noting that B changed και αναστας to αναστας δε. The words και αναστας would be crowded. Even αναστας δε is crowded. Our text cannot be doubted. It is based on one clear fact: the area that has been erased can be seen and it does not include where B wrote the initial α of αναστας. Originally nothing was written here. Line 32 appears now as follows: βουντο γαρ αναστας δε πρωι . . .
- The words αναστας δε are by B. But only the part occupied by αναστας δε has been erased. The original scribe wrote εφοβουντο γαρ and then left a short space before writing the long ending of Mark. The note of many writers to the effect that Codex C with many other manuscripts gives no indication that the long ending might be spurious must, therefore, be corrected.

Mark

- 16.10 - omit δε after εκεινη. (?) This correction (an insertion)
 16.17 - παρακολουθησει for ακολ. There is no way to say
 16.17 - add κεναις after λαλησουσιν.
 16.20 - πανταχου for - ? The surface has been permanently rubbed away.
 2.5 - Probably A omitted one letter. and B corrected the text by adding
 16.20 - omit αμην after σημειων. I can see nothing except that the

Luke

- 1.13 - οιοτι for οτι.
 1.18 - τον αγγελον for, perhaps, αγγελον. This is a conjecture
 based largely on the space available. Tischendorf said A wrote
προς αυτον. I do not think this will fill all the space,
 while προς αγγελον fits admirably. One cannot, however, be
 dogmatic.
 1.34 - μαριαμ for μαρια.
 1.38 - μαριαμ for μαρια.
 1.39 - omit duplicated αμ after μαριαμ.
 1.41 - η ελισ. τον ασπ. της μαρ. for τον ασπ. της μαρ. η
ελισ.
 1.43 - ινα ελθη η μηρ του κυριου (not κυ as Tischendorf said)
μου for - ? Tischendorf said something was previously omitted.
 I am certain this is not so. Tischendorf failed to note that
κυριου is spelled out by B. Both lines 9 and 11 over the same
 area have an equal number of letters. If A wrote κυ instead of
κυριου (as he has done in every other instance), then B wrote
 less, not more, than A.
 1.45 - add και after μου.
 1.46 - μαριαμ for μαρια.
 1.50 - γενεας γενεων for γενεας και γενεας.
 1.61 - εν τη συγγενια for εκ της συγγενιας.
 1.63 - πιναχιδιον for πιναχιδα.
 1.65 - περιοιχουντας for - ? The text is permanently lost. A
 probably erroneously omitted two or three letters.
 1.66 - omit γαρ before χειρ.

LUKE

- 1.80 - αναδειξω for αναδειξω. This correction (an inserted ι above the line) may be by either B or C. There is no way to judge paleographically who added it.
- 2.5 - μεμνηστ. for εμνηστ.
- 2.5 - Tischendorf said A wrote αυτω and B corrected the text by adding γυναικι. I confess that I can see nothing except that the second letter is υ. The codex is tightly bound and I cannot see the margin.
- 2.44 - ημερας οδον for, undoubtedly, ημερας. Tischendorf fails to comment on this variant in his appendix, but notes that με at the end of line 4 is not by A. But he notes that A wrote ρας οδον on line 5 (A=ηρας οδον). At the end of line 4, however, ημε is all by B; A wrote ημερας without οδον on line 5. In support of this the vestiges of the ρ seem to appear below the line.
- 2.46 - αυτους for αυτον. Tischendorf did not note that αυτους was a correction.
- 2.48 - With Tischendorf I wrote the given text because I know of not other possibility which will fill the line. At the beginning of line 16 σου καγω is certain. Our text still leaves the line about 4 letters shorter than any other full line on the page.
- 2.48 - καγω for και εγω.
- 2.51 - add μετ αυτων, probably, after κατεβη. Tischendorf was wrong to assume that A wrote αυτοις και κατεβη μετ αυτων. This is 60% more letters than the space can take. The omission of μετ αυτων is, therefore, the most likely conjecture unless the text of A was absurd.
- 2.51 - add και ηλθεν after ναζαραθ (-ετ, -εθ).
- 3.11 - λεγει for ελεγεν.
- 3.14 - επηρωτησαν for επηρωτων δε. This is very obscure, but Tischendorf was undoubtedly wrong to have read επηρωτησαν by A.. He did not even note that the text had been corrected.

Luke

- ✓ 4.29 - κατακοιμνισαι for - ? The first corrector has re-written the
 8.47 - four letters ημνι. Tischendorf said A wrote ημνη, and B changed
 it to ημνι. But to me the letters of B are slightly crowded -
 only enough to suggest that ι was omitted by A. This is, of
 course, only a conjecture, but Tischendorf's reading must also
 be so recognized. His text is less likely.
- ✓ 4.40 - αυτων for αυτα
 5.12 - omit και after πολεων. (?)
- 5.15 - add υπ αυτου after θεραπευεσθαι.
 5.28 - παντα for παντας. (?)
 5.30 - αυτου λεγοντες for - ? Tischendorf said A omitted αυτου;
 but λεγοντες does not fill the space. The text of A undoubtedly
 was faulty, but there is no way of knowing what he wrote. Perhaps,
 due to haplography the scribe skipped from the first υ to the
 second υ in αυτου. Our text represents an attempt to fill the
 space with the number of letters it originally contained. In any
 event Codex C is not a witness to the omission of αυτου.
- 5.30 - add και αμαρτωλων after τελωνων. Tischendorf erred in say-
 ing the present ιετε of εσθιετε is by A. Parts of all the
 letters can be seen.
- 5.39 - add ευθεως before θελει.
 6.1 - διαπορευεσθαι for πορ.
 7.1 - επειδε for επειδη.
 7.4 - omit αυτω after λεγοντες. (?)
- 8.29 - εξελεθειν for εξηλεθεν
 8.31 - ινα for ιμα Tischendorf did not note the original error or
 that it had been corrected.
- 8.35 - add τι εστιν after ιδειν.
 8.37 - γεργασηνων for γερασ.
 8.38 - εδειτο for εδεετο.
 8.40 - add ο before οχλος.
 8.41 - εισελθειν for ινα εισελθη.

Luke

- 8.44 - omit δε before οπισθεν. *simple to change to*
- 8.47 - omit αυτω after απηγγειλεν. Nothing can be recovered of the text of A. αυτω has also been re-introduced into the text by C. This solution as proposed by Tischendorf is most likely. The
- 11.7 - first corrector began line 15 with απηγ.
- 8.54 - εγειρε for εγειρερε. *Tischendorf failed to note this*
- 9.5 - δεχωνται for δεχονται. Tischendorf did not credit B with adding the ν. *probably, B. Tischendorf said only that the*
- 9.9 - add, probably, εγω before ακουω. To me the only letters visible are εγω and ζητει: these are by B. The corrector probably erased the last part of the line to insert εγω.
- 9.12 - Tischendorf said A apparently omitted καταλυσσωσιν και. It is impossible to know what A wrote, but I think there is too much space for simply τους αγρους ευρωσιν επισιτισμων. The text of A was more likely inept.
- 19.31 - omit δε after ελεγον. (?) is erased. (?)
- 19.41 - add αποκριθεις δε after ηδυνηθησαν.
- 19.49 - add ο before ιωαννης. B has written ο δε ιωαννης. It is more likely that A omitted ο rather than δε because of the space. To omit δε would leave too much room. *He may have thought*
- 9.49 - επιστατα for διδασκαλε. The letters at the beginning of line 2 are λε while the last letter in line 1 was α. The remaining letters cannot be seen. *wrote the text of A. Certainly this fits*
- 9.58 - αλωπεκες for, probably, αλωπηκες. *of this was a large*
- 10.22 - add, perhaps, αυτου after μαθητας.
- 10.30 - add δε, probably, after υπολαβων. The limitations of space suggest our text. *αυτω*
- 10.35 - omit και after εξελθων. *The text of A cannot be recovered.*
- 10.38 - add αυτης after οικιαν. *of's conjecture, is most probable. It*
- 10.39 - του ιυ for αυτου. Tischendorf erred in stating that A wrote του κυ. The original αυτ can clearly be seen, and the remaining space is perfect for ου. Furthermore, the corrector would

Luke

be very unlikely to erase του κυ simple to change χ to λ.

10.40 - δε for τε after επιστασθ. for αυτο is not used except

10.42 - ολιγον δε εστιν χρεια η ενος for ενος δε εστιν
χρεια.

11.7 - add μου after παιδια.

11.23 - add με after σχορπιζει. Tischendorf failed to note this

21.34 - addition. The letters αυτο are

11.24 - πνευμα for, probably, πνα. Tischendorf said only that the
text of A was inepte. The letter ε of εξεληθη is discernable

21.38 - at a point which suggests the reading that is included in paren-

22.13 - theses in this edition. The corrector objected to the nomina

22.16 - sacra for unclean spirits.

11.26 - εκει και γινεται τα for - ? The original scribe probably
wrote six to eight more letters than the corrector, but it is
impossible to know what he wrote.

11.44 - The redundant ου before ουκ is erased. (?) certain by this.

11.52 - add και after εισηλθατε. added ου rather than η. But ουκ at

19.43 - περιβαλ. for παρεμβαλ. is by A. All the letters except λ in

19.46 - κληθησεται for εστιν. Unfortunately small holes prevent the

19.46 - υμεις δε probably has been re-written by B. He may have thought

he would need room when he wrote κληθησεται for εστιν at the

end of the preceding line; but having put all of κληθησεται on

that line he merely re-wrote the text of A. Certainly this fits

23.28 - well if - as is quite likely - the υ of υμεις was a large

23.29 - letter in the margin.

20.5 - omit ημιν after ερει. (?)

20.6 - omit οτι before εξ ανων.

20.11 - ετερον δουλον οι for - ? The text of A cannot be recovered.

23.41 - Our text, which is Tischendorf's conjecture, is most probable. It

23.42 - is certain that A wrote more than B.

20.16 - ο κυριος has perhaps been erased, although it appears to me

that A may have written ο κς του του ασπ. and a corrector

Luke

- removed the redundant του as well as ο κς. Though it may be objected that the nomina sacra for κυριος is not used except when referring to Jesus, I need only refer to line 2 where κς is so used.
- 20.23 - η πανουργιαν for πονηριαν.
- 20.25 - omit τω before καισαρι. (?)
- 21.34 - εφνιδιος for, probably εφνιδος. The letters νιδι are slightly crowded, and if any letter other than ι were omitted, there would be too much space.
- 21.38 - ιερω for ορει.
- 22.13 - απελθοντες for -θοτες.
- 22.16 - οτι ουκετι ου μη φ. εξ αυτου for ου μη φ. αυτο. Tischendorf said nothing in his appendix about οτι, but in T8 remarks that the original scribe apparently omitted it. It is now certain that A omitted οτι.
- 22.18 - add η before βασιλεια. I am reasonably certain of this. Tischendorf noted that A omitted ου rather than η. But ως at the beginning of the line is by A. All the letters except β in βασιλεια can be seen. Unfortunately small holes prevent the original letters from being seen. Between ως and ασιλεια, however, three letters (viz., ου β) fit much better than two (i.e., η β). Read, therefore, εως ου βασιλεια instead of εως η βασιλεια.
- 23.28 - ιλημ μη for ιλημν.
- 23.29 - εξεθρεψαν for εθρεψαν.
- 23.30 - πεσεται for πεσαιται.
- 23.40 - επιτιμα αυτω λεγων for επιτιμων αυτω εφη.
- 23.40 - ει for εσμεν after κριματι.
- 23.41 - add και before ημεις.
- 23.42 - τω ιυ μν. μου κε for ιυ μν. μου.
- 23.45 - add του ηλιου εκλειποντες. The second corrector then added: και εσκοτισθη ο ηλιος και. This is the solution proposed

Luke

- 1.16 - by Tischendorf, and there seems little reason to doubt that it is correct.
- 23.48 - add εαυτων after τυπτοντες.
- 23.54 - παροσκειν σαβ. for -σκευης και σαβ.
- 23.55 - αυτω εκ της γαλ. for εκ της γαλ. αυτω. Tischendorf erred in saying the original scribe omitted αυτω. The letter υ can be seen shortly before εθεασ. Furthermore, all the letters easily fit in the space which would not be filled by εκ της γαλιλαιας. The writing of B is not cramped.
- 23.56 - add και before υποστο.
- 24.2 - απο for εκ.
- 24.7 - οτι δει τον υν του ανου for τον υν του ανου οτι δει. This is the best conjecture since nothing can be seen of the text of A. The space is sufficient.
- 24.46 - add, probably, και ουτως εδει after γεγραπται. The entire line has been erased and only the initial κ and the final α are certain. Under εδει vertical strokes are apparent, but whether they are πτ - as Tischendorf said - I do not know. I see no reason to doubt this text since it adequately fills the line.
- 24.48 - add δε after υμεις.
- 24.49 - add ιλημ after πολει.
- 24.49 - δυναμιν εξ υψους for εξ υψ δυν.
- 24.53 - add αινουντες και. With Tischendorf I do not believe that A added αμην. There is not room at the end of the line and I see no traces of its having been erased elsewhere.

John

- 1.20 - omit και after ηρνησατο. (?)
- 1.26 - μεσος δε for μεσος.
- 1.28 - βηθαβαρα for βηθανια.
- 1.38 - omit αυτω after ακολουθουντας. (?)
- 3.34 - add ο θς after διδωσιν.
- 4.5 - ο εδωκεν for ου εδωκεν.

John

- 4.16 - add ο ις after λεγει αυτη. — and this is not always
- 4.25 - παντα for απαντα. of A did not mistakenly omit the verb
- 4.35 - τετραμηνος εστιν και for - ? Nothing can be seen of the
- 6.71 - original text. With Tischendorf I believe two or three letters
- 7.1 - may have been omitted. (?)
- 4.47 - καταβη και ιαση for - ? The original text is permanently
- 8.45 - lost. Our text is the conjecture of both Tischendorf and Wetstein,
- 8.54 - but not necessarily the only one. It is certain that A wrote
- 9.7 - less than B. after ερευνουν. In his appendix Tischendorf says
- 4.54 - omit δε before παλιν. (?) is B says A apparently wrote
- 5.7 - ναι κε ανον δε ουκ εχω ινα for κε ανον ουκ εχω ινα :
- 5.7 - βαλη for εμβαλη. (?)
- 5.9 - αυτου for εαυτου.
- ✓ 6.40 - after εγω τη either η or υ has been erased, probably by B.
It appears to me to have been η.
- ✓ 6.47 - add εις εμε after πιστευων. Tischendorf erred in saying A wrote εις εμε. The page is torn at this point, but the letters, ζωη, that Tischendorf noted at the end of the line are definitely by the first corrector and extend into the margin. The original text, which has been erased, contained less than εις εμε εχει ζωνν. I cannot doubt that A omitted εις εμε and that B erased εχει ζωνν to insert εις εμε.
6.54 το (?) for τα (?)
- 6.57 - add undoubtedly δι εμε after ζησει. Tischendorf thought A wrote ζη for ζησει. He erred in saying that the letters κακει were by B. The letters κα are by A; B added κει and then began line 5 with νος. But since A wrote κα at the end of line 4, line 5 must have begun in one of 4 ways: (1) κεινος ζη δι εμε; (2) κεινος ζησει δι εμε; (3) κεινος ζησει; (4) κεινος ζη. The first two are rejected because of space limitations. The fourth does not fill the space. Lines 4 and 6 over the same space have 9 and 10 letters respectively. I have adopted the third possibility as the most likely text of

John

- 11.11 - A. In adopting this text I assume — and this is not always safe to do — the text of A did not mistakenly omit the verb altogether and write κεινος δι εμε. The article would crowd
- 6.71 - add ων after εις.
- 7.1 - omit και before μετα. (?)
- 7.1 - περιπατειν for — ? A must have omitted 2 or 3 letters.
- 8.45 - omit υμιν after λεγω. (?) at both the beginning and end of the
- 8.54 - δοξαζω for δοξασω. almost certainly by the original scribe.
- 9.7 - add αυτου after επεχρισεν. In his appendix Tischendorf says
- 11.45 - nothing about επεχρισεν but in T8 says A apparently wrote επεθηκεν. I am far from certain that it was later added by
- 9.9 - add δε after εκεινος. is by B. The second corrector has not
- 11.12 - αυτου for αυτω after μαθηται.
- 11.17 - add εις βηθανιαν after ο ις. The corrector has written
- 13.13 - ελθων ουν ο ις at the end of the previous line. Tischendorf
- 13.23 - guessed badly on this variant. He thought the first writer wrote
- 11.24 - ηλθεν ουν και ευρεν but does not explain what was placed in the space occupied by these words when the corrector changed the
- 13.31 - text. Only traces of the original text can be seen, but the
- 13.32 - surest evidence for our text is the horizontal line for the nomina sacra before ευρεν. at the beginning of the erased area
- 11.18 - δεκαπεντε for δεκαεντε. also can be seen, every consideration
- 11.21 - add perhaps τον after προς. This is based entirely on the space available. Whether A wrote αυτω or αυτου before ειπεν is
- 11.28 - ειπουσα for, probably, ειπασα. Tischendorf wrote in his appendix "Inepte erasse videtur A," but in T8 cites Codex C with
- 11.2 - Codex B as having originally contained ειπασα. The original
- 11.5 - scribe definitely wrote one letter less than the corrector.
- 11.29 - omit δε after εκεινη.
- 11.31 - λεγοντες for δοξαντες.
- 11.32 - ην ις for ις ην.
- 11.39 - τεθνηκοτες for τετελευτηκοτες.

John
John

- 11.44 - αυτοις ο ις, probably, for ις αυτοις. I am quite certain of this although I have not seen any letters well enough to place them without brackets. To include the article would crowd the text. Also, a ς, smaller than the rest of the text, indicates the text has been corrected, although Tischendorf notes nothing of the corrector's hand. Furthermore the horizontal line for the nomina sacra is seen at both the beginning and end of the space. The former is almost certainly by the original scribe.
- 11.44 - omit αυτον after αφετε.
- 11.45 - add σημειον ο ις before επιστευσαν. Tischendorf stated that B also omitted εις αυτον and that it was later added by C. But this εις αυτον is by B. The second corrector has not worked over the text at this point.
- 13.12 - omit και before ελαβεν. (?)
- 13.13 - ο κς και ο διδ. for ο διδ. και ο κς.
- 13.23 - add δε, probably, after ην.
- 13.24 - add ουν, perhaps, after νευει. It is more likely that A omitted ουν than τουτω. Nothing, however, is certain.
- 13.31 - υν for υυ.
- 13.32 - add ει ο θς εδοξασθη εν αυτω after και ο θς δοξασει αυτον εν αυτω. The original κ at the beginning of the erased area because the vellum is torn it is impossible to know what was written. Though nothing else can be seen, every consideration supports our text. The text of A ended at about the middle of the duplicated ειενον and was εχθς before the ruined line 13. Whether A wrote αυτω or εαυτω before και ευθυς is not known. It cannot be assumed that B, after expanding the text, re-wrote the original text.
- 14.2 - omit οτι after υμιν. (?)
- 14.5 - και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι for πως οιδαμεν την οδον.
- 16.25 - αναγγελω for απαγγελω.
- 16.28 - παρα for εκ.
- 17.1 - add και after ινα.

John

- 17.3 - γινωσκωσιν for -σι.
- 17.12 - omit και before εφουλαξα.
- 17.23 - The redundant εις is erased after τετελειωμενοι. (?)
- 18.10 - ωτιον for ωταριον. (?) Tischendorf said this correction is by C. I don't know his reason for so stating. The letters αρ are simply erased as was the habit of B and as Tischendorf has also assumed throughout his edition.
- 18.14 - απολεσθαι for αποθανειν.
- 18.15 - τω ιυ for αυτοις.
- 18.16 - ος ην γνωστος τω αρχιερει for ο γνωστος του αρχιερεως. The letters ρεως are clear; the rest is assumed from this and the available space.
- 18.25 - μαθ. ει του ανου εκεινου for μαθ. ει εκεινου.
- 18.27 - ο πετρος for πετρος.
- 18.28 - αλλ ινα for αλλ.
- 18.32 - ειπεν for ειπειν. The ι appears to have been partially erased. Tischendorf did not note the presence of the ι and wrote ειπεν.
- 18.33 - omit παλιν after ουν.
- 18.34 - αφ εαυτου for απο σεαυτου.
- 20.31 - The original scribe wrote a redundant αιωνιον. After this, because the vellum is torn, it is impossible to know what was written, but presumably what is included in brackets. B erased the duplicated αιωνιον and wrote εχητε before the ruined part of the vellum. C omitted αιωνιον altogether.
- 21.3 - ουδεν for ουδε εν.
- 21.15 - ιωνα for ιωαννου.
- 21.15 - αρνια for προβατα.
- 21.16 - ιωνα for ιωαννου.
- 21.17 - ιωνα for ιωαννου.
- 21.18 - αλλ οι ζωωσιν δε και οισουσιν for αλλος ζησει σε και οισει.
- 21.22 - ακολουθει μοι for μοι ακολου.

John

21.25 - οσα for α. said αληθης has been changed to αλητον. but I see

21.25 - χωρησαι for χωρησειν. has been made to erase the α. I see

Acts certain Tischendorf is wrong.

1.19 - χωριον αιματος for - ? Something has been omitted by B.

6.12 - The text of A probably included from 3 to 6 more letters.

1.21 - εν ο after χρονω for ω.

2.1 - της for τη. ν for αυτην.

2.8 - εγεννηθημεν for εγεννηθημεν. Tischendorf said this correction

7.26 - was probably made by C. I question whether C would have erased

7.33 - the letter ν as has been done in this instance. Since no hand-

7.33 - writing is involved it is impossible to be certain. Nevertheless,

7.33 - I consider B the more likely corrector.

2.17 - add αι before θυγατερεις. This reading is based largely on

7.50 - considerations of space. Only the τ is erased. The χ does

2.17 - add υμων after πρεσβυτεροι. Again considerations of space

7.60 - favor this text. B changed γονον to γονη, but this cannot

3.7 - σφουδρα (Not σφουρα as Tischendorf said) for φουδρα. α to

3.13 - ηρνησασθαι for ηρνησασθαι. (?)

3.24 - οι επροφητευσαν και προκατηγγιλαν for, probably, οσοι

8.11 - ελαλησεν και κατηγγιλαν. This need not be questioned.

4.1 - omit perhaps, και οι after σαδδου και οι. (?) Tischendorf

8.27 - erred in saying και had been erased. και does not begin to

fill the space. I consider a duplicated και οι to be most

8.39 - likely, but it might be that A compounded his choices of the

9.2 - following word and wrote καταδιανοουμενοι. The scribe

9.16 - (though perhaps not the same one) has done the same elsewhere.

9.18 - (cf., Mt. 7.16; 23.26; Col. 3.6.)

5.36 - προσεκλιθη for προσεκληθησαν.

5.37 - οσοι, probably, for οι. απολυωμενος. (?) but this is

5.39 - αυτους for αυτο. This is certain because remnants of an

9.30 - original υ can be seen. αυτων. Tischendorf

6.3 - omit αγιου after πνα. (?)

Acts

- 6.5 - Tischendorf said πληρης has been changed to πληρη, but I see no evidence that an attempt has been made to erase the ς. I am certain Tischendorf is wrong. The letters ρη (for ρης) are
- 6.5 - τιμωνα for τιμωνα. ων is unnaturally spread out. The letters
- 6.12 - add τους before γραμματαεις. εις perfectly between ων and ων,
- 6.12 - επισταντες for -τε. ες erased. The most obvious item about the
- 7.7 - λατρεουσιν for -σωσιν. text (οκνησης . . . των is by B.
- 7.24 - αδικουμενον for δix-τιςστιν. (?) This is a conjecture
- 7.26 - αυτους for αυτοις. ις visible: A wrote εστιν and then, looking
- 7.33 - omit σου after υποδημα. εστιν. A thus wrote αυτου
- 7.33 - τοπος for τοποσος. ος
- 7.33 - συ εστηκας for συνεστηκας. (?) καθιστην. This is,
- 7.34 - νυνι for νυν. ι addition of Tischendorf at a point where the text
- 7.59 - omit χε after κε ιυ. Only the ε is erased. The χ does not appear to have been touched. ανν, but this must be in ανν.
- 7.60 - Tischendorf said B changed φωνην to φωνη, but this cannot be accepted. I see no evidence that the corrector wished to omit the ν. ος of αυτων.
- 8.13 - εξιστατο for εξισταντο. αν εστιν. Considerations of
- 8.14 - The redundant ν in ιωαννην is erased.
- 8.15 - καταβαντες for -βατες. (?)
- 8.27 - add ος, probably, before εληλυθει. This is most likely since
- 10.33 - the corrector did not erase any part of αυτης, τες. It is
- 8.39 - ανεβη for ανεβησαν. (?) ν or ι was omitted.
- 19.2 - omit redundant γυ before γυναικας. (?) ος of A need not be
- 9.15 - omit των before εθνων. (?) ος definitely wrote γιν, and would
- 9.19 - add παραχορημα after ανεβλεψεν δε. αυτων ον.
- 9.19 - ενισχυσεν for ενισχυθη. ος to αυτων, all has been ος.
- 9.26 - omit, perhaps, και before παραγενομενος. (?) Our text is only a conjecture since nothing is visible. ος as much as ος
- 9.38 - οκνησης . . . ημων for οκνησαι . . . αυτων. Tischendorf either from the first ος of αυτων, to the first ος of αυτων.

Acts

- was undoubtedly wrong to have noted that A wrote οκνησης . . . ημων and that this apparently was changed to οκνησαι . . .
- 13.6 - αυτων by the second corrector. The letters σης (for σαι) are
- 13.14 - crowded and ην (for αυτ) is unnaturally spread out. The letters αυτ directly above in line 6 fit perfectly between εως and ων, neither of which has been erased. The most obvious item about the variant is that the available text (οκνησης . . . ημων is by B.
- 10.4 - εστιν for, perhaps, εστιεστιν. (?) This is a conjecture based on the space available: A wrote εστι and then, looking back to the previous τι wrote εστιν. A thus wrote τι εστι εστιν and B erased τι εσ.
- 10.11 - δεδεμενον και, probably, before καθειμενον. This is, essentially, the solution of Tischendorf at a point where the text of A cannot be recovered. I venture to say, also, that A (as well
- 13.18 - as the corrector B) omitted μεγαλην, but this must be indefinite.
- 13.27 - It is a conjecture based on the available space; but a complete
- 13.28 - line may vary too much in the number of letters it contains to say with any degree of assurance.
- 10.12 - omit και τα θηρια before και ερπατα. Considerations of
- 13.36 - space make this virtually certain.
- 10.12 - omit τι before πετινα. (?)
- 10.31 - omit redundant η after εισηκουσθη. (?)
- 10.33 - ουν παντες for either ου παντες or ουν αντες. It is not possible to tell whether υ or π was omitted.
- 10.36 - omit, perhaps, γαρ before λογον. Our text of A need not be questioned. The original scribe definitely wrote γαρ, and ample room exists between γαρ and απεστ. for λογον ον.
- 13.3-5 - from τευ (in νηστευσαντες) to ιουδαιων, all has been re-
- 13.13 - written by B. Several things can definitely be said about this
- 13.18 - passage: (1) The original scribe omitted perhaps as much as 50% of this section; (2) Line 7 began with και; A, therefore, went either from the first ο of νηστ. to the first ο of προσευξ . . .

Acts

- or from ευ of the former to ευ of the latter; (3) Line 9
- 12.23 - ended about halfway across the page. ευ since the initial
- 13.6 - a redundant και omitted. (?)
- 13.14 - add τη, probably, before ημερα. I am quite certain of this text. The corrector erased part of the text after συναγωγην to insert something. It is difficult to say how much he erased because the manuscript is in very poor condition. Tischendorf
- 14.27 - conjectured that B added των ιουδαιων but not this many letters have been added. The letters των σαββα can be seen at the end of the line and they are not crowded. The remaining space fits ημερα very well.
- 13.18 - omit, perhaps, a redundant χ before χρονον. (?) Tischendorf
- 15.10 - said A wrote -ετην, but I am reasonably certain this is wrong. There appears to be a cross-stroke similar to the following χ.
- 13.18 - ετροποφ for ετροφοφ.
- 13.27 - αναγινωσκομενας for -ομεννας.
- 13.28 - ητησαντο for, probably, ητησαν τον. (?) Only the one letter has been erased and nothing can be seen. Our text, however, seems most likely.
- 13.36 - προς for πρους. (?)
- 13.44 - ακουσαι for, probably, ακουσειν. Tischendorf assumed A
- 15.20 - wrote ακουσαι and did not note that this was the text of B. The last vertical stroke of (presumably) ν can be seen. The letters σειν fit perfectly.
- 13.51 - add τον κονιορτον after εκτιναξαμενοι. Tischendorf
- 15.23 - made no guess as to what was omitted. The ξ is quite apparent and substantiates our text that is in parentheses.
- 14.6 - omit εις before λυστραν. (?)
- 14.13 - οτε for τοτε. (?)
- 14.18 - κατεπαυσαν for, perhaps -σαντα. (?) Tischendorf, with
- 15.38 - Wetstein, wrote σαντο; but the very slight remains of the
- 16.7 - last letter appear more likely to be those of α rather than ο.

Acts

- 14.17 - Their preference of course makes more sense.
- 14.23 - πεπιστευκισαν for - ? Not επιστευσαν since the initial π is preserved. Not, with Codex D, -κασιν because all the letters would not have been erased. The vellum appears to have been erased to the end of the line, indicating that A wrote 5 to 10 letters more than B. The vellum is too thin now for any of the text to be recovered.
- 14.27 - πιστεως for - ? Only πι remains of the text of A. Whatever it was, it extended beyond the πιστεως written by B, since we can see the erased area. Perhaps a couple letters were re-duplicated.
- 15.1 - omit τω before μουσεως. (?)
- 15.10 - add, perhaps, ουν after νυν. It appears as though the first letter had vertical strokes; it is quite certain therefore, that A wrote νυν. But whether he omitted ουν or τι is very uncertain. Although Tischendorf noted that A apparently omitted ουν, I am inclined - on the basis of space - to say A omitted τι. The vellum has been erased to transparent thinness so that it is not possible to state with any degree of certainty what was omitted.
- 15.16 - ανοικοδομησω for, probably, οικ.
- 15.20 - add, probably, του before αιματος. The vellum has been very thoroughly erased. Since this is the end of an incomplete line, our text is based solely on the size of the area that has been erased.
- 15.23 - add, probably, τοις before κατα. The first corrector has written more than A. The original text is impossible to recover: even the corrected text is obscure. Our text is most likely since everything after αδελφου has been erased.
- 15.33 - δε χρονον for δε δε χρονον. (?)
- 15.38 - omit απο παμφυλιας. Vestiges of the letter φ can be seen.
- 16.7 - ιυ for χυ.

Acts

- 16.17 - καταγγελοῦσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας for - ? It can be seen that A wrote καταγγελοῦσιν ἡμῖν. There is not enough space for the accepted text. A probably inadvertently omitted 2 or 3 letters.
- 16.19 - add οτι before εξηλθεν. The first corrector erased everything after αυτης to insert οτι. Tischendorf erred in assuming the text had not been materially changed. He thought the ο of the present οτι was an original ο. The rest of εξηλθεν, however, is quite clear and shows that this ο was originally the initial ε of εξηλθεν.
- 16.34 - ἠγαλλιασατο for ἠγαλλιατο.
- 20.16 - εσπευδεν for - ? I must reject forthright the suggestion by Tischendorf that εδει was originally written. It does not fill the space. Five full letters (I consider ι a half-letter when the space is concerned) were probably written. I can make no further suggestion even with the aid of an infra-red photograph.
- 21.1 - ευθυδρομησαντες for - ? From the space available it is clear that A omitted 2 or 3 letters.
- 21.13 - omit probably, δε after απεκριθη.
- 21.23 - add δει συνελθειν πληθος after παντως.
- 21.25 - επεστειλμεν for απεστ. Tischendorf was wrong to write επεστ : for the first text. My original impression was that A wrote απ. and that B changed it to read επ. Subsequent examination under a glass confirmed this. The ε seen by Tischendorf obviously is not by A. Furthermore, part of the heavy diagonal stroke of α can be seen. The most obvious item at this point in the text is that a correction has been made: Tischendorf did not note this.
- 21.28 - add του αγιου after τοπου.
- 23.3 - κεκονιαμεναι for, probably, κεκονιαμμεναι. (?) Tischendorf agreed with Wetstein that the erased letter was α. I think it was a duplicated μ, since a vertical stroke can apparently be seen.

Acts

- 23.6 - εγω κρινουμε for - ? The original scribe probably mis-spelled something.
- 23.7 - εσχισθη for εχισθη.
- 24.24 - add idia before συναξι.
- 24.24 - ηκουεν or ηκουσεν for ηκουεεν. It is questionable whether the corrector meant to erase entirely the first ε, or merely to erase the middle horizontal line and thus make ο. The corrector clearly made a feeble effort and I, against, Tischendorf, am inclined to prefer the latter: ηκουσεν.
- 24.24 - add αυτου after ηκουεεν. Because the page is creased at this point it cannot be known if A wrote χv or χv iv. I have no opinion, since I cannot even see where the line originally ended.
- 25.13 - βερονικη for, probably, βερονικη (or βεροννικη). Vertical strokes of the erased letter are seen, but nothing else.
- 25.13 - απαλαμενοι for - ? The first part of the word has been changed in some way.
- 25.18 - πονηρα for πονηραν. (?)
- 26.4 - add την before εκ νεοτητος.
- 26.4 - εισασι παντες οι ιουδ. for ισιν παντες ιουδ.
- 26.5 - προγιν. for προεγιν. See the note on this variant in Appendix A.
- 26.16 - omit, probably, με (not και) after ιδες.
- 27.23 - add εγω after ειμι.
- 27.27 - add οι before ναυται. Tischendorf credited οι to the original scribe.
- 27.28 - ευρον for ευρομεν.
- 27.33 - omit, perhaps, a redundant ει (or, perhaps, δε) after παρεκαλει. (?) Tischendorf suggested ει, but to me δε would seem to fill the space more comfortably. There is, however, very little difference.
- 27.42 - add δε before στοατιωντων.

Acts

- 27.44 - after παντας something other than διδασθηναϊ επι την γην
 2.7 - was written and appears to have been corrected to the standard text which Tischendorf credited to the original scribe. An original δ appears several letters after the initial δ of διδασθηναϊ. The letters between the columns of the upper text appear to be την. But this does not fit the pattern of the line and this
 2.7 - area shows indications of a correction having been made. The text
 2.33 - was undoubtedly "inepte."

James

- 1.6 - εοικεν for, probably, εοι before κλυδωνι. This conjecture
 2.16 - by Tischendorf fits the space well.
 1.7 - οτι λαμβεται τι παρα for - ? In T8 Tischendorf said Codex C (with Codex Δ) apparently omitted τι. There is no basis for this supposition. Nothing can be read of the original text.
 3.5 - The text of the corrector does not fill all the space occupied
 3.6 - by the original text. This suggests A wrote more - not less - than B; this is strengthened by a comparison with line 15 where 19 letters occupy a space equal to that used by the 17 letters of B. It is likely that A erroneously duplicated εκεινος (by confusing its ending with that of ανος).
 1.11 - αυτου for probably εαυτου after πορειαις. This surmise was made by Tischendorf. In correcting the text B wrote a and v farther apart than usual whereas the rest of the line is well spaced.
 1.12 - υπομενει for, possibly, υπομενειν. The ν in parenthesis represents only a conjecture. It may equally well have been a duplicated π.
 1.22 - νοου for λογου.
 1.26 - χαλιναγωγων for -αγων.
 1.27 - omit τω before θω. (?)
 2.3 - add ωδε after καθου.
 2.5 - του κοσμου for τω κοσμω.

James

- 2.6 - ουχ for ουχι. (?)
- 2.7 - κριτηρια for κρετηρια. Tischendorf said A wrote ει. This is impossible because of the space. Neither the first ρ nor the τ has been changed. The ε is apparent. Tischendorf erred in assuming this was the common orthographic error of ει for ι.
- 2.7 - επικληθεν for επικεκληθεν.
- 2.13 - κατακαυχασθε for κατακαυχатаи.
- 2.14 - add το before οφελος.
- 2.16 - υπαγετε for υπαγε.
- 2.16 - add το before οφελος.
- 2.20 - νεκρα for αργη.
- 3.2 - δυνατος for δυναμενος. Tischendorf erred in crediting δυνατος to the original scribe.
- 3.5 - μεγαλαυχει for μεγαλα αυχει.
- 3.6 - ηλικον for ολιγον. Tischendorf agreed with Wetstein that the corrector changed ηλικον to ολιγον. Without doubt A wrote ολιγον rather than ηλικον. I studied this place several times and each time became more convinced that Tischendorf was wrong. The following items should be noted: (1) ηλιx here uses approximately 3 mm. less space than ηλιx after πυρ in the same line; x here uses 2 mm. less space than the same letter in ηλικην; (2) Tischendorf and Wetstein said ολιγον is the corrected text; but this is quite obscure and partially erased while ηλικον is clearly the "upper" text; (3) the style of the writing indicates ηλικον is by B: η slants slightly to the right; the ς of x is clearly not by A. Codex C therefore, agrees with Codd. AKL and almost all the versions except the Latin vulgate.
- 3.12 - add ουτως after συκα.
- I Peter
- 1.6 - omit εν ω before αγαλλιασθε.

I Peter

1.8 - αγαλλιασθε for, probably, αγαλλιατε. This is the conjecture of Tischendorf. Every letter except τ is seen. It is possible however, that A wrote either σ or θ and omitted the other.

1.12 - ουκ αυτοις for ουχ εαυτοις. The original scribe omitted

1.20 - Tischendorf said προσεγν. has been changed to read προεγν.

I do not think this is correct. The beginnings of the last few lines on this page are quite obscure. The first four letters

of προσεγν. are perceived only with difficulty, but the σ is

the clearest of them. I do not think a corrector has touched the word.

2.7 - λιθον for λιθος.

2.8 - οι for οσοι. (?) The letter was probably omitted; perhaps A

2.11 - omit απο before των σαρκικων επιθ.

2.23 - ος for οι before λοιδορουμενος. Tischendorf did not note this change.

3.7 - ποικιλης χαριτος for χαριτος ζωης.

3.10 - omit τα before χειλη. (?)

3.11 - omit δε before απο κακου. (?)

3.11 - add οι before οφθαλμοι.

3.18 - add υπερ before ημων. To me this cannot be doubted. Our text

was favored by Wetstein but rejected by Tischendorf, who pre-

ferred υπερ ημων because of the υ after αμαρτιων. But

this υ is by B. We can assume, therefore, that A did not

write υπερ. The space between αμαρτιων and δικαιος is not

sufficient for υπερ ημων απεθανεν (Tischendorf was apparently

aware of the limited space, because he suggested απεθανε for

-νεν). But ημων απεθανεν fits admirably into this space.

4.3 - Tischendorf said κατειργασσθαι was changed to read

κατειργασθαι. Although the α is apparently erased, the σ

has not been touched. Whether this represents a clumsy attempt

to correct the word, or whether the α has merely faded (along

with other letters in this area), I do not know.

I Peter

4.5 - βλασφημουντες for και βλασφημουςιν.

4.5 - ετοιμως εχοντι κρινα for ετοιμω κρινοντι. Enough of the letters are seen to make this definite. On one item Tischendorf needs to be corrected. The original scribe omitted the ς at the end of ετοιμω.
 3.17 - the ς at the end of ετοιμω.

II Peter

1.5 - δε τουτο for τουτο δε.

1.9 - μωυπαζω for μαυωπαζω. (?)

1.13 - add τω after τουτω.

1.17 - αυτω τοιασδε for τοιασδε αυτω. Tischendorf erred in attributing this correction to the second corrector.

1.21 - προφητεια for - ? One letter was probably omitted; perhaps A wrote τια.

2.4 - add κολαζομενους τηρειν after τηρουμενους.

2.6 - add καταστροφη before κατεκοινεν. I cannot see all of this (which is in the margin) because of the binding; what I see verifies the note of Tischendorf which is accepted here.

2.12 - καταφαρ for και φαρ. It contains nothing of the addition.

2.22 - κυλισμα for -μον. Line 22 was not filled: the text stopped.

3.3 - γινωσκοντες for προγιν. To see a large ο appears to have

3.7 - omit εν before πυρι. (?) Because of holes it is

3.11 - omit duplicated υμας. (?) οι after εγινεν. I have included

3.13 - add εν before οις. Appears to warrant it.

3.16 - στρεβλωσιν for στρεβλωσουσιν. (?) It was that

I John

1.4 - I do not think Tischendorf was right to say εν ημιν has been erased after πεπληρωμενη. I saw no indications of an erasure

21 - when looking at the manuscript. Neither has an infra-red photo-

21 - graph revealed anything. The only suggestion I can make to explain

22 - Tischendorf's statement is that after πεπληρωμενη is a cross whose horizontal line he mistook for the middle mark of the ε.

1.5 - omit, perhaps, εν before υμιν.

I John

- 2.18 - omit duplicated τη after εσχατη.
- 3.10 - omit, probably, και before πας. With Tischendorf I think I can see vestiges of κ at the beginning of the line. Wetstein had suggested that either και or οτι was erased.
- 3.12 - καιν for καεν. Tischendorf omitted this correction.

III John

4 - omit τη before αληθεια.

8 - απολαμβανειν for υπολαμ.

Jude

5 - απαξ παντα οτι ο θς for παντα οτι ο κς απαξ. This cannot be doubted. Only κ cannot be seen. Tischendorf erred in assuming απαξ was before παντα. He was also unsure whether A wrote παντα or τουτο.

7 - σοδομα και γομορρα και αι for - ? Tischendorf suggested A wrote και for και αι.

12 - add after ουτοι εισιν: γογγυστα! μεμψιμουροι κατα ιδιας επιθυμιας αυτων πορευομενοι. Our text represents substantially the original text. It contains nothing of the addition of Codex N and others. Line 34 was not filled: the text stopped about the middle of the line. To me a large ο appears to have been at the beginning of line 35. Because of holes it is impossible to know if A wrote οι after εισιν. I have included it because the space appears to warrant it.

13 - Tischendorf said the original scribe wrote αγα and that B corrected it to read αγοια. Actually no correction has been made. A wrote αγια omitting only ο.

18 - ελευσονται for εσονται.

21 - omit θυ after αγαπη. (?)

21 - τηρησητε for, probably, τηρησωμεν.

22 - ελεατε for ελεγχετε.

Romans

- 1.17 - omit μου after δικαιος. (?)
- 1.24 - add ος after αυτους. This is definite because the original ταις is seen. Tischendorf, however, was wrong in saying ων καρδιων is by A. On this line everything after αυτους (εν . . . καρδιων) has been erased.
- 2.1 - omit κριματι before κρινεις. (?)
- 4.11 - περιτομης for -μην.
- 4.11 - omit την before δικαιοσυνην. (?)
- 4.12 - ακροβυστια for -τιας.
- 5.14 - μωυσεως for μωυσεως. (?)
- 6.13 - add ου before κυριευσει.
- 6.18 - ελευθερωθεντες for, perhaps, ελευθεντες. Our text is pure conjecture based on the possibility that the scribe mistook the first θε for the second θε. In any event it indicates accurately the space available. The vellum has numerous small holes here.
- 7.13 - omit δια before της εντολης. (?)
- 7.23 - 8.2 - Five complete lines (26-30) as well as the end of the preceding line have been erased and re-written. The original scribe omitted almost one-half of the accepted text in these verses. This much is known: (1) A wrote εν at the end of line 25; (2) on line 26 A wrote τοις μελεσιν μου and left the rest of the line blank; (3) line 27 begins with the initial τ of ταλαιπωρος; (4) in the middle of line 29 an ο can be seen, followed by a space sufficient for 2 letters, then ευ, space for one letter, and then τ. This suggests δ]ο[υλ]ευ[ω] τ[ω νομω (sic. τω); (5) the letter τ stood at the beginning of line 30 and is followed by a letter with a straight vertical stroke. After a space sufficient for 3 letters a ρ is detected. Then about the middle of the same line α, followed by space for 2 letters, and then ς is seen. This suggests τ[η
- 11.17 - add εν before αυτοις.

Romans

- 13.21 - αα|ρ[χι νομω αμ|αρ[τι|ας . If the implications of (4) and (5) are correct - and I am certain they are - two possibilities are clear: (a) the original scribe skipped from αμ|αρ[τι|ας at the end of 7.25 to αμαρτιας of 8.2 and completed the line by writing και του θανατου . This accommodates the limitations of space; (b) the original scribe ended his text in the middle of the line with αμαρτιας . The second half of this line is exceptionally vague and I see no indications of an earlier text. If this is true, then A skipped 8.1, 2 entirely and began line 31 with 8.3 - τω γαρ αδυνατον . To me there is very little doubt that this second alternative is correct. Nothing from 7.24 to 8.2 inclusive should be cited in a critical apparatus (except, perhaps, τω before νομω θυ) for the original text of Codex C. It is an unjustifiable assumption to say that B re-copied the text of A. One more item: does this omission give us any indication of the exemplar of A, i.e., that an entire page or column was skipped? Against this possibility, however, we might note that it would be unusual for a leaf to begin and end at such natural places.
- 8.9 - εν πνι for ε πνι .
- 8.9 - ουκ εχει for - ? B has re-written κ εχει ουτος ου . The original ουτος ουκ can be detected leaving room for 3 more letters than what is in parentheses. It is impossible to know what A originally wrote.
- 8.27 - ερεινων for ερρεινων . (?) I disagree. The letters cannot
- 8.34 - εντυγχανει for -νη .
- 9.5 - τω for τα before κατα σαρκα .
- 10.19 - εθνει επ εθνει σουν . for εθνει σουν .
- 11.6 - εσται for γινεται . The letters εσ are not clear. But round strokes appear to have been made by the first corrector.
- 11.16 - omit δε before η απροχη . (?)
- 11.17 - add εν before αυτοις .

Romans

- 13.11 - εγερθηαι for εγερθαι. Although the MS is in poor condition
- 14.5, 6 - The original scribe omitted something other than the Byzantine addition και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει.
- 15.13 - The first corrector in re-writing the text even omits it, but it is added in the margin by C. The vellum is filled with holes, has been taped, and hopelessly blackened by tincture so that very little is seen. If all the lines were filled by A, I would estimate anywhere from 10 to 20 letters of the common text were omitted, probably by haplography. I suspect, however, that line 21 may have ended before the middle of the page in which case more than 20 letters were omitted. Because of the frequent repetition of words it is impossible to conjecture if A skipped a phrase between identical words: χοινει . . . χοινει;
- 16.1 - ημεραν . . . ημεραν; φρονων . . . φρονει; εσθιων . . . εσθιει; χω . . . χω; και ο . . . και ο. In T8 Codex C is listed with other witnesses as having included γαρ after ος μεν. This represents the text of B. It cannot be assumed that the corrector, while adding an entire phrase, re-wrote the original text. Codex C* should not be cited for this variant.
- 14.10 - χυ for θυ the two columns of the upper text - is clearly by the
- 14.14 - εαυτου for αυτου. Tischendorf erred in crediting εαυτου to the original scribe. The ε extends into the margin and is not the script of A. These letters of the original scribe
- 15.4 - Tischendorf conjectured (and stated unhesitatingly in T8) that δια before της υμιν was erased. I disagree. The letters cannot be seen completely because of black spots created by the tincture. The parts which are seen are as clear as the rest of the letters. I would state categorically that nothing has been erased.
- 15.6 - I cannot see that B has changed iv xv to xv iv but this area is very indistinct. Tischendorf himself acknowledged in his Appendix (though not in T8) that he may be wrong. I don't think a corrector should be cited.

Romans

- 15.8 - γενενησθε for γενεσθαι. Although the MS is in poor condition at this point, our text need not be questioned. The second ε of γενεσθαι and the ρ of περιτομης are visible.
- 15.13 - ελπιδι εν δυναμει πνς αγιου for - ? The MS is in poor condition and nothing can be discerned about the text of A.
- 15.19 - What A wrote after πνς cannot be known because of a hole in the vellum. Tischendorf went along with Wetstein who apparently thought he could see the end of αγιου. To me this is very questionable. The fact that a hole is found at this point may suggest the αγιου was erased in favor of the Byzantine θυ. But this is pure conjecture, and numerous holes elsewhere on this page indicate caution is required. Codex C should not be quoted as a witness for either reading.
- 16.1 - omit χαλ after ουσαν. (?)
- 16.6 - ημας for υμας.
- 16.8 - αμπλιατον τον αγαπ for αμπλιατον αγαπ. To me the text of both A and B are certain. Tischendorf apparently studied this passage several times. In doing so he gave more consideration to the available space and failed to note that τον which is between the two columns of the upper text - is clearly by the first corrector. (Cf. it with τον directly below it in line 31.) Tischendorf's reckoning assumed τον to be by A and he mentions nothing about a corrector. These letters of the original scribe can be seen: αμπλια and the τον of αγαπητον. Between these letters the space is exactly equivalent for τον αγαπη (cf., line 32, τον αγαπητον μου), while ν τον αγαπη would be more crowded than the script of A. To be sure this represents a difference of only one letter, but I have no doubts about it.
- Had Tischendorf noticed some of the corrector's text, I am certain he would have reached the same conclusions on the basis of space. Codex C, therefore, agrees with Codex B in writing αμπλιατον αγαπητον. B erased τον and part of αγαπητον to

Romans

- insert τον. Neither the original scribe nor the corrector wrote αμπλιαν. The original scribe wrote ιουλιαν for ιουνιαν. The original scribe wrote σωσπατρος for σωσσοπατρος. (?) The original scribe wrote της before εκκλησιας. The original scribe wrote της before εκκλησιας.

I Corinthians

- 1.11 - add μου after αδελφου.
 1.24 - αυτοις δε for αυτοι δε. The text is quite difficult to see but Tischendorf's reading crowds the text.
 1.25 - add, perhaps, ασθενες after και το. The text is extremely vague. Our restoration of the original text is based entirely on the space available.
 2.4 - σοφιας for σοφικς. The final ς of σοφιας is seen under the present α of σοφιας. Tischendorf said this α was by A but close examination reveals the ς. The corrector, therefore, erased ς λογοις to write ας λογοις.
 2.9 - Contrary to the opinion of Tischendorf I do not think οσα has been altered. The ends of the lines in this area are quite indistinct, but in this line the σ of οσα is the clearest of all the letters.
 5.12 - υμις for υμας.
 7.7 - Tischendorf believed A wrote εχει εκαστος ιδιον χαρισμα. This reading is very indistinct. I am convinced a change has been made in the text, although none of the letters are clear enough to ascribe to either A or B. My reason for rejecting Tischendorf's suggestion is that εχει ε would have extended too far into the margin at the end of line 17. I consider it more likely that A wrote εκαστος εχει χαρισμα, omitting ιδιον. This fits the space well.
 7.9 - γαλησαι for γαλειν.
 9.7 - omit η before τις ποιμειναι.
 9.12 - χυ for χυ. Tischendorf omitted this correction. The first corrector has changed κ to χ; the vertical stroke of the κ

I Corinthians

- is clearly visible.
- 9.20 - add, perhaps, ως ιουδαιος, before ινα. The original scribe omitted something. Our text indicates the space available.
- 9.20 - νομον for νον before μη ων. The μ can be seen under the second ο of νομον, thus verifying Tischendorf's conjecture that A wrote υπο νον.
- 9.24 - λαβητε for λβητε.
- 10.3 - add αυτο after πνικον.
- 10.6 - ημων for - ? Two letters were probably duplicated.
- 10.20 - add η οτι ειδωλον τι εστιν after τι εστιν.
- 11.13 - γυναικα ακατακαλυπτον for - ? The original scribe omitted several letters possibly by passing from one κα to another κα.
- 13.8 - add δε before προφητεια. The corrector erased ειτε to write ειτε δε. Tischendorf erred in saying the present ε was by A. B wrote the large marginal ε.
- 13.8 - καταργ for καταταργ. This is seen only with some difficulty. Tischendorf did not note the extra τα had been written.
- ✓ 15.45 - ουτως for ουτος.
- ✓ 15.50 - κληρονομει for -μησει.
- ✓ 15.51 - add μεν after παντες.
- ✓ 15.52 - omit ως after ατομω. (?)
- ✓ 15.54 - add το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και after οταν δε. Line 24 in this edition is probably as written by A. The words αφθαρσιαν και can be read. In the next two lines certain letters can be detected but nothing determined from them.
- 7.2 - The letter φ in the above phrase definitely is seen not to have been used by A. The discourse in Tischendorf's appendix is
- 8.4 - sufficient for the establishment of the original text.
- ✓ 16.15 - omit και φορτουνατου after στεφανα.

II Corinthians

- 2.10 - καγω for και εγω.
- 2.13 - του for τω after τω πνι μου.

II Corinthians

- 2.17 - προς ταυτα for προς αυτα. The letters προ-αυ-α can be seen. It is possible that A wrote προ ταυτα, but no evidence of the τ can be seen. *is the most likely conjecture. The scribe*
- 3.14 - διαθηκη for δθηκη. The original scribe omitted ια. The
 3.20 - corrector erased αιας δθη to insert ια. The letters except θ can be seen. *probably omitted.*
- 4.7 - δυναμεως η for - ? One letter was quite likely omitted in
 4.6 - δυναμεως. *ly, δυναμεως. The volume is ruined at this*
- 4.13 - διο ελαλησα for, perhaps ελαλησα. This is only a conjecture based on the space available. The scribe might also have confused
 4.8 - the first and second λ and written διο ελησα.
- 4.16 - add, perhaps ημων after εξω. The corrector has written 3 to 5
 4.15 - more letters than the original scribe. With Tischendorf I con-
 10.2-4 - sider our text most likely. *erased and approximately one-third*
- 4.17 - The original scribe definitely wrote ημων after θλιψεως, but it is difficult to say if it has been erased by a corrector. The letters after ημων have shared the same fate, but do not appear to have been re-written. Probably εις υπερβολην was added.
- 5.4 - Omit, probably, a duplicated ινα before κατα. The ι appears to be at the beginning of the line, but it may be one of the
 10.8 - vertical strokes of ν or η. *ουσις*
- 5.14 - omit ει before εις. (?)
- 5.16 - ει δε for - ? An original δ is seen to have been the first letter on the line. A, therefore, wrote something incorrectly. Could it have been δε ει for ει δε?
- 7.2 - εφθειραμεν ουδενα for - ? Nothing can be seen of the original text. The original scribe omitted several letters.
- 8.4 - Omit, perhaps, της after πολλης. (?) *correction and credited*
- 8.9 - Omit redundant τη before εκεινου. (?)
- 8.10 - περυσι for περυσιν.
- 8.12 - add τις after εχη. *Tischendorf restored the original*
- 8.20 - μωμηται for, perhaps μησηται. The original scribe did not

II Corinthians

write μωμησητα; unless several letters were crowded at the end of the line. Even the letters μωμη are crowded at the end of the line. Our text is the most likely conjecture. The scribe skipped from the first to the second μ.

8.20 - add, perhaps, τη after ταυτη. Our text fits the space well.

8.22 - Two letters were probably omitted. Our text need not be doubted.

9.4 - λεγωμεν for λεγω. Early seen under the ν of υμων. This makes

9.6 - add, probably, φειδομενος. The vellum is ruined at this point. Our text fits the space well and was suggested by the text Tischendorf. It avoids the omission of αυτος and υμων (or any other

9.8 - δυνατος for δυνατει. δυνατει would not fill the line.

9.11 - υμων for ημων. ημων (?)

9.15 - add δε after χαρις. υμων (?)

10.2-4 - Three full lines have been erased and approximately one-third

6.12 - more letters added. Tischendorf suggested the original scribe skipped from the first to the second περιπατουντες. But

6.16 - this still leaves too many letters. The lines of this area

6.18 - have between 35 and 39 letters each. Between 40 and 50 letters,

3.11 - therefore, were omitted. I suggest A skipped from κατα σαρκα

4.2 - in 10.2 to κατα σαρκα in 10.3.

10.8 - add, probably, ημων after εξουσιας.

Galatians υμων for ημων after αγαπη.

3.7 - add οι after αρα οτι.

3.7 - The end of πιστεως has been erased, but the second writing (if there was any) cannot be seen. υμων does not fill

3.16 - τω δε αβρααμ for τω αβρααμ. The original scribe wrote τω α at the end of line 4. The corrector changed it to τω δε α; Tischendorf failed to note this correction and credited τω δε α to the original scribe.

3.19 - αγγελων for αγγελου. Tischendorf erred in saying

3.21 - δυναμενος for δυναμος. Tischendorf assumed the original scribe wrote ζωοποιειν and that B changed it to ζωοποιησαι.

Galatians

- The original αι, however, at the end of the erased area is quite clear. Closer observation revealed the original ζ, from which it was possible to work back and note that A had misspelled δυναμενος.
- 4.2 - add ων after παντων.
- 4.14 - υμων for μου after πειρασμον. Our text need not be doubted.
- 2.7 - An original τ is clearly seen under the ν of υμων. This makes room for μου after πειρασμον but not room for τον εν on the basis of the visible τ belonging to τη. Furthermore, the text of B is not crowded: the omission of μου and υμων (or any other personal pronoun) after πειρασμον would not fill the line.
- 5.10 - omit δε before πεποιθα. (?)
- 5.11 - ετι for ειτε before κηρυσσω. (?)
- 5.17 - add αν before θελητε.
- 6.12 - ουτοι for - ? The corrector erased σαρχι and 3 letters to correctly spell ουτοι. Our text indicates the space available.
- 6.16 - στοιχησουσιν for στοιχουσιν.

Ephesians

- 3.11 - omit τω before χω ιν.
- 4.8 - omit και after αιχμαλωσιαν.

Philippians

- 1.28 - υμων for ημιν after απωλειας.
- 1.30 - omit και after ειδετε.
- 2.2 - φρονητε την αυτην for - ? The original scribe omitted something. It was not αυτην because φρονητε does not fill the line. To say that A omitted την and wrote φρονητε αυτην meets the requirements of space, but it leaves unexplained the reason for erasing φρονητε. Furthermore, letters with vertical strokes (η, ν) appear to have been at the end of the line.
- 2.4 - εαυτου for, perhaps, εαυτω. Tischendorf erred in saying A wrote εαυτων. The letters of B are smaller, and more crowded, than the text of A. The original scribe undoubtedly wrote one

Philippians

less letter than the corrector, since only 2 letters will fit where B has written του. The vellum is creased and the text of A is beyond recovery.

2.5 - υμιν ο και εν χω ιυ for - ? The original scribe omitted 2 or 3 letters, but the vellum is so badly damaged as to make impossible the recovery of the original text.

2.7 - ανος for ανοις after ευρεθεις ως. (?)

2.26, 27 - From σατε of ηκουσατε to ουκ αυτον the original text is lost, since much of the vellum is torn away over this area. The original scribe omitted something. I have no conjecture to offer other than that made by Tischendorf, namely due to haplography the scribe skipped from the first to the second ησθενησεν.

3.4 - τοιαντην εχων εν κω for, undoubtedly, και εν σιδοκι.

This fits the area which has been erased. The erasure extends below the line at the point where the ρ was written.

Colossians

1.3 - ευχαριστω τω θω και for ευχαριστούμεν τω θω.

1.20 - After του σταυρου αυτου two or three letters have been erased. They may have been a redundant ου. It was not φησι; nor was it και; not a misplaced ειτε. Tischendorf did not note this erasure.

2.1 - ηλικον for ηλιγον. Tischendorf credited ηλικον to the original scribe. The κ is crowded and the vestiges of γ are seen.

2.4 - παραλογισητε εν πιθανολογια for - ? The original scribe wrote somewhat less than the corrector; other than this we can know nothing.

2.11 - περιετμηθητε for περιεετ. (?)

2.19 - omit duplicated σωμα. (?)

2.22 - α εστιν παντα εκ for - ? The original scribe wrote 2 or 3 less letters. He did not omit either εστιν or παντα.

3.6 - δι α for δια ο (not δι ο as Tischendorf said). The space

Colossians

- is sufficient for αο. Even Tischendorf thought A might have written an original ω. One question must be raised: Did A write διδ ο or δι and both of his choices, i.e., δι αο; This phenomena is seen elsewhere in the Ms. cf., Matthew 7.16.
- 3.13 - The first corrector has erased something after αλληλων. The space suggests a duplicated αλληλων.
- 3.13 - ημιν for υμιν. Although η is now more evident than υ, Tischendorf failed to note the correction.
- 3.15 - θυ for χυ.
- 3.16 - χυ for θυ (first).
- 3.16 - add και after ψαλμοις.
- 3.16 - κυ for θυ (second).
- 3.19 - υμων και μη παραπικρ. for και μη πικρ.
- 3.22 - omit ως before εν οφθαλμ.
- 3.24 - λημψεσθε for απολημ. (?)
- 3.24 - add υμων after κληρονομιας.
- 4.1 - εχετε for εχε.
- 4.3 - ανοιξη ημιν for ανοιξει - ? I disagree with Tischendorf who said A corrected this himself. Beside the strength of the stroke, the letters lean slightly to the right whereas the writing of A leans to the left. Because an ε appears after ανοιξε, Codex C apparently agrees with Codex L in reading ανοιξει. What was written after this is difficult to say: certainly nothing sensible as the ε under the present ημιν shows. Probably because of this obvious error Tischendorf credited the correction to the original scribe.

I Thessalonians

- 1.2 - Tischendorf said the original scribe wrote ποιουμενος and then changed it to -νοι. This may be so: something appears to have been erased under the present ι and ε of επι. But if this is so, then the change was made before the scribe wrote more, because the present spacing of letters is even. I do not think

I Thessalonians

1.2 - Codex C can be mentioned as was done in T8 as a witness for

1.3 - ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ.

1.5 - ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ ΕΝ ΛΟΓΩ ΜΟΝΟΝ for -- ? Concerning the

1.16 - change Tischendorf wrote " Quid prima manus legerit, non

1.17 - dixerim." In T8 he quotes Codex C with the Manuscripts that read

1.18 - ΕΙΣ rather than ΠΡΟΣ. It cannot be assumed that B erased

1.19 - half a line to change ΕΙΣ to ΠΡΟΣ. And it should not be

assumed that in making a larger change the corrector made this

1.20 - smaller change. For, perhaps, ΕΙΣ fits the space

2.6 - omit ΤΙΝΩΝ after ΑΠ ΑΛΛΩΝ. (?)

2.7 - ΗΠΙΟΙ for ΥΠΗΠΙΟΙ. (?)

Hebrews cannot be doubted. It fits the space well. One must not say

2.6 - ΤΙ for ΤΙΣ before ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. Text was "imperfect".

2.12 - ΕΠ ΑΥΤΩ for -- ? Tischendorf said the original scribe wrote

2.13 - either ΕΠ ΑΥΤΟΝ or ΕΝ ΑΥΤΩ; he mentioned the latter

2.14 - (agreeing with Codex 1) in T8. The room is not sufficient for

ΕΠ ΑΥΤΟΝ. But it cannot be asserted that A wrote ΕΝ. We

2.15 - have no reason to believe that B would erase Υ ΑΥΤΩ simply

to change Υ to Π. I have no suggestion to offer.

2.13 - Tischendorf said the original scribe wrote ΠΑΙΔΙ ΜΟΙ and that the

10.22 - corrector wrote ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΙ. Several letters have been re-

written by A. Under the present ΜΟΙ the letters ΕΔΩ are seen.

Tischendorf failed to note this. The original scribe, therefore,

omitted ΜΟΙ, erased ΕΔΩ, and then wrote ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΙ. None

12.19 - of the letters are crowded as they would be if Α was added later.

12.20 - In the 1845 edition Tischendorf changed this note and acknowledged

13.6 - that A wrote ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΙ; but he also said B inserted Α to read

13.16 - ΠΑΙΔΙΑ Α ΜΟΙ. I do not believe B has changed this reading

13.18 - in any way. Some small mark can be seen between ΠΑΙΔΙΑ and ΜΟΙ,

I think but if it is an Α, it has probably been inserted by C.

3.12 - add ΕΝ before ΤΙΝΙ ΥΜΩΝ.

3.14 - ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ for ΥΠΟΣΤΑΣΣΕΩΣ.

Hebrews

- 4.2 - γὰρ for παρ before ἐσμεν.
- 4.3 - add μου after καταπαυσιν. Very little can
- 4.12 - ἐνθυμῆσεων for -σεως. Either A or B. The original scribe
- 4.16 - ἐλεον for ἐλεος after λαβόμεν. or.
- 5.4 - ἀλλ ο for ἀλλα before καλούμενος.
- 5.4 - καθὰπερ for καθως before καὶ αἰσρων.
- 6.10 - εἰ for, perhaps εἰι. The space is slightly more than A would
- 6.15 - have needed of εἰ and κ of καὶ.
- 6.19 - εἰσερχομένην for, perhaps, ερχομένην. This fits the space
- 6.6 - well. ος for κατερος.
- 7.4 - ακροθηνίων for, probably, ακροθινίων. That A wrote θιν
- 7.20 - cannot be doubted. It fits the space well. One must not concur with Tischendorf that the original text was "inepte".
- 7.9 - λευεῖ for λευεῖς. (?) It cannot be known whether A wrote
- 7.10 - συνήντησεν for συντήσεν. not be quoted either way.
- 7.11 - λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν for - ? The end of λευιτικῆς
- 7.5 - might possibly have been omitted.
- 7.21 - μεταμεληθήσεται for, perhaps, μεταμελησεται. This is
- 7.11 - the conjecture of Tischendorf: it fits the space well. ος are
- 7.22 - omit καὶ after ποσούτο. (?) as this sense of the original text
- 10.22 - I am not certain but I think a corrector wrote λελούσμενοι for λελούμενοι. I studied this place several times, at first thinking A had written λελούσ. I am certain he did not, but
- 1.15 - I think B did. αἰσίων.
- 12.19 - παρητήσαντο for -σαν. ομένων.
- 12.28 - add εὐαρεστως after λατρευόμεν. Ten letters definitely
- 13.6 - add καὶ after βοηθός. This is the conjecture of Tischendorf.
- 13.16 - ποιῶσιν for ποιῶσι. has been erased. The volume, however,
- 13.18 - πασιν for πασί. It is certain an erasure has been made.

I Timothy for α before ἐστίν.

- 3.16 - θς for ος.
- 4.3 - Tischendorf said B wrote ων ο θς for ο θς, but I must admit

I Timothy

- 1.15 - I cannot see it. The letters του and
- 5.13 - perhaps, περιερχομεναι for ερχομεναι. Very little can be seen of the text of either A or B. The original scribe
- 1.17 - probably wrote less than the corrector.

II Timothy

- 2.21 - omit και before ευχριστον. Two letters were probably omitted
- 3.8 - ιαννης for ιωαννης. (?) writing of B is provided.
- 3.15 - omit τα before ιερα. (?) Tischendorf failed to note
- 4.4 - μυθους for μυθιους. (?) to the original scribe.
- 4.6 - καιρος for καιερος.
- 4.8 - ηγαπηκοσιν for -σι. Tischendorf and others
- 4.20 - concerning μηλητω or μιλητω: at this point the upper text of Ephraim has been erased and the lower text has been affected where μη (μι) was written. It cannot be known whether A wrote
- 4.20 - μη or μι. Codex C should not be quoted either way.

Titus written in its place.

- 1.5 - χαρις ελεος for χαρις και. The text of A is
- 1.6 - κατηγορια for κατατηγορια. (?) Tischendorf
- 1.11 - διδασκοντες α μη δι αισχρου for - ? The letters ου are
- 1.17 - by the original scribe; other than this none of the original text is visible. Insofar as the number of letters is concerned the
- 1.18 - text of A did not vary from the corrected text by more than one or two letters. It is equally possible that the
- 1.15 - καθαροις for καθαριοις. something.
- 2.10 - μηδε for μη before νοσφιζομενους.
- 2.12 - παιδευουσα for, perhaps, παιδευσα. Two letters definitely were omitted by A. Our text is the conjecture of Tischendorf.
- 2.13 - It appears that θυ και has been erased. The vellum, however, is torn and I am not certain an erasure has been made.
- 3.5 - ων for α before εποιησαμεν.

Philemon

- 12 - add ου δε after πεμψα σοι.

Philemon

15 - εχωρισθη for, probably, εχορισθη. The letters τουτ and οισθη can be seen. Between them the space is not sufficient for ο εχω.

17 - εμε for με after αυτον ως.

Revelation

2.21 - ειδωλοθυτα for - ? One or two letters were probably omitted by the original scribe; the writing of B is crowded.

3.10 - ετηρησας for, apparently, επηρας. Tischendorf failed to note this correction and credited ετηρησας to the original scribe.

9.19 - add ομοια before οφειλν.

10.2 - βιβλαριδιον for βιβλιδαριον. Tischendorf and Wetstein both credited this to B; I do so only reluctantly. Nowhere else in this codex has a corrector so successfully imitated the script of the original hand. Only the ρ fails to equal the script of A.

14.20 - εξακοσιων appears to have been erased and nothing has been written in its place.

16.3 - φιαλην for, possibly, φιαιαν or φιλιαν. The text of A is difficult to see. The word has been corrected. Tischendorf did not note this.

18.7 - βασανισμον for, perhaps, βασανον. The limitations of space indicate 2 or 3 letters were omitted.

18.8 - add, perhaps αι before πληγαι. The available space suggests the text I have written. It is equally possible that the original scribe mis-spelled something.

18.12 - χαλκου for καλκου.

18.21 - Tischendorf said ετι και φωνην has been re-written by B. The letters ι και φ (and possibly ων) are by the original hand. Only ετ and (ων) η are by B. I can make no guess what originally was written.

APPENDIX C

9.13 - ALTERATIONS MADE BY THE SECOND CORRECTOR

Matthew

- 1.24 - δηγερεθεις for εγερεθεις.
- 2.1 - ιεροσολυμα for ιλημ.
- 2.8 - ακριβως εξετασετε for εξετ. ακρ.
- 2.13 - τον μαγον for αυτων.
- 2.22 - ηρωδου του πρς αυτου for του πρς αυτον ηρωδου.
- 3.6 - omit ποταμω.
- 3.16 - και βαπτισθις for βαπτισθεις δε.
- 3.16 - επ for προς after ερχομενον.
- 4.2 - τεσσερακοντα for -τας.
- 4.6 - omit εντευθεν before κατω.
- 4.9 - παντα σοι for σοι παντα.
- 4.19 - omit ο ις after αυτοις. This change in the text is a rejection of the correction made by the first corrector and a return to the original text.
- 4.23 - εν ολη τη γαλ ο ις for ο ις εν ολη τη γαλ.
- 7.17 - ουτως for ουτω. Tischendorf credited this change to the first corrector, but both by script and method the evidence indicates the second corrector.
- 7.29 - omit και οι φαρισαιοι.
- 8.5 - εισελθοντι τω ιυ for εισελθοντος δε αυτου.
- 8.5 - αυτον for αυτο.
- 8.28 - add τω κρω εκινω ελθοντι τω ιυ ης τιν χωρα τον γεργεσινον.
- 8.29 - add ιυ before υε.
- 8.32 - την αγελην των χοιρων for τους χοιρους.
- 8.32 - πασα η αγ. των χοιρων for η αγελη.
- 9.2 - add συ after αμαρτια.
- 9.11 - εσθ. ο διδ. υμ. for ο διδ. υμ. εσθ.
- 9.12 - add αυτους after ειπεν.

Matthew

- 9.13 - ελεον for ελεος.
- 9.13 - καλεσαι δικαιους for δικ. καλ.
- 9.18 - τω κρω εκινω ποχον τις προσελθον τω ιυ is added in the margin.
- 9.28 - τουτο ποιησαι for ποιησαι τουτο.
- 9.30 - ανεοχθησαν for ηνοιχθησαν.
- 9.35 - add εν τω λαω after μαλακιαν.
- 10.1 - add ο ις after προσκαλεσαμενος.
- 10.5 - omit τους δωδεκα.
- 10.8 - omit νεκρους εγειρετε.
- 10.17 - add υμας after γαρ.
- 11.2 - δυο for δια before των μαθητων.
- 11.23 - της σημερον for της ημερον.
- 11.29 - πραος for πραυς.
- 13.44 - των for τω before ουρανων.
- 13.48 - αγγια for αγγη.
- 14.4 - εχειν for εχεν.
- 14.15 - omit κυκλω before κωμας.
- 14.22 - add ευθεος before ηναγκασεν.
- 14.25 - add ο ις after αυτους.
- 15.30 - add παρα τους before ποδας.
- 15.30 - αυτους for αυτοις after εθεραπευσεν.
- 16.19 - add και before δωσω. The first corrector had erased the original και. The second corrector has returned to the text of A.
- 17.4 - ποιησωμεν for ποιησω.
- 17.8 - omit ουκετι before ουδενα.
- 17.8 - omit μεθ εαυτων. These words were added to the original text by the first corrector.
- 17.14 - add τω κρω εκινω ανος της προσελθεν τω ιυ.
- 17.15 - ελεησον for ελησον.
- 19.3 - φαρισαιοι τω ιυ for αυτω φαρ.
- 19.9 - omit ποιει αυτην μοιχευθηαι και ο απολελυμενην γαμων.

Matthew

- 19.16 - τω κρω εκινω νεανισκος της προσηλθεν τω ιυ after 19
γωνυπετον αυτον και λεγων for και ιδου εις προσ
 25.6 - ελθων ειπεν αυτω.
- 19.25 - add αυτου after μαθηται.
- 19.26 - add εστιν after παντα δυνατα.
- 19.29 - add οικιας η before αδελφους.
- 20.1 - ειπεν ο ις την παραβολην ταυτην ομοιωθη η βασ.
 for ομοια γαρ εστιν. The inserted letters have been
- 20.6 - add αργους after εστωτας. The second corrector here reasserts
 25.17 - the original text. The first corrector had erased αργους.
 25.18 - Tischendorf did not note that C had made this restoration of
 25.29 - the original text.
- 20.7 - add μου after αμπελωνα.
- 20.29 - εκπορευομενου του ιυ for -μενων αυτων.
- 21.1 - ηγγισεν ο ις for ηγγισαν. Tischendorf - on the assumption
 26.38 - that since C wrote ηγγισεν he also intended to write ηλθεν -
 26.39 - has included in T8 the witness of the second corrector for ηλθεν.
 26.63 - Nestle in his apparatus has followed T8. But ηλθον has not
 26.67 - been touched. for ηλθον.
- 21.4 - add ολων before γεγονεν.
- 21.17 - ηυλισθη εκη for ηυλισθησαν.
- 21.33 - add τις after ανος.
- 22.4 - ητοιμασα for ητοιμακα.
- 22.5 - ο δε for ος δε. Tischendorf erred in crediting this change
 27.52 - to the first corrector. A line has been drawn through the ς
 27.56 - according to the practice of C. The first corrector probably would
 27.64 - have erased the ς.
- 22.11 - ανακειμενων for -κεινων.
- 22.11 - μη for ουκ after ανον. Tischendorf for ανον.
- 22.15 - κατα του ιυ after ελαβον for κατ αυτου. The words κατ
 1.35 - αυτου had been added by the first corrector.
- 23.24 - διωλιζονταις (=τες) for -ζονται.

Matthew

- 24.9 - add ο δε υπομινας εις τελος ουτος σοθισετε after το
ονομα μου.
- 25.6 - add ερχετε before εξερχεσθαι.
- 25.13 - after ωσαν add ενι ο υς του ανου ερχετε.
- 25.14 - in the margin C writes: ειπεν ο κς τιν παραβολιν ταυτιν
ανος της.
- 25.17 - add και after ωσαυτως ο. Although the corrector probably
intended και to precede ο, the inserted letters have been
placed after it.
- 25.17 - add και αυτος after εκεροδησεν.
- 25.18 - τη γη for την γην.
- 25.29 - C adds: ζητει ταυτα λεγον εφωνη ο εχον οτα ακουην
ακουετω.
- ✓ 26.31 - add δε after εγω.
- ✓ 26.36 - add αυτου after καθισατε.
- ✓ 26.38 - add ο ις after αυτοις.
- ✓ 26.39 - omit the duplicated επεσεν.² *(omit this)* *26 a, Rd, Simp. (2. 2. 1881)*
- 26.63 - omit του ζωντος after του θυ.
- 26.67 - εκολαφισαν for φιλασαν.
- 26.73 - omit γαλιλαιος ει και before η λαλια.
- 26.75 - add του before ιυ. Tischendorf was wrong to credit this
addition to B. The letters are added above the line.
- 27.2 - add αυτω after παρεδωκαν.
- 27.51 - omit εις δυο after κατω.
- 27.52 - ηνεωθησαν for -θη.
- 27.56 - omit και before μαριαμ η μαγδ.
- 27.64 - add νυκτος before κλεψωσιν.
- 27.64 - εσχατη for οχατη.
- 28.4 - probably εγενοντο (with Tischendorf) for εγενηθησαν.
- Mark
- 1.35 - add ο ις after απηλθεν.
- 1.38 - omit αλλαχου after αγωμεν.

Mark

- 2.3 - παραλυτικον φεροντες for φερ: παραλ.
- 2.5 - add σου after αμαρτιαι.
- 2.12 - ευθεως και for και ευθεως.
- 2.14 - ηκολουθησεν for ακολουθει.
- 2.15 - omit ελθοντες after αμαρτωλοι.
- 2.26 - add του before θυ.
- 2.27 - omit και before ουχ.
- 3.2 - παρατηρουν for -ρουντο.
- 3.3 - τω εχοντι την ξηραν χειρα for τω την ξ. χειρα εχ.
- 3.3 - The second corrector has placed εχοντι after τω, but it is impossible to see if he has made further changes.
- 3.5 - add υγιης ος ι αλλη after η χειρ αυτου.
- 6.10 - οπου for οποι after αυτοις.
- 6.14 - πρωτης ο βασιλευς for ο βασ, ηρ.
- 6.19 - ηθελεν αυτον αποκτινε for εζητει αυτον απολεσαι.
- 6.22 - κε αρεσασες for ηρεσεν.
- 6.22 - ειπεν ο βασ. for ο δε βασ. ειπεν.
- 6.25 - μοι δως εξαυτης for εξαυτης δως μοι.
- 6.30 - add οσα before εδιδαξαν.
- ✓ 8.28 - Tischendorf said the second corrector omitted the οι μεν written by B (for λεγοντες οτι), but I see no evidence of this. Perhaps he based this omission on the fact that οι μεν is fairly light and that it therefore had been erased by C.
- 8.28 - But the faintness of letters is often a characteristic of corrections by B. Omissions by C are generally noted by other marks.
- ✓ 8.28 - ενα for οτι εις.
- ✓ 8.29 - λεγι αυτοις for επηρωτα αυτους.
- ✓ 8.35 - εαυτου ψυχην for ψυχην αυτου.
- ✓ 8.36 - omit τον before ανον. For detailed discussion of the text at this point see Appendix B.
- 9.6 - λαληση for αποκριθη.

Mark

- 9.18 - add αυτου after οδοντας.
- 9.19 - add αυτω after αποκριθεις.
- 9.21 - ος (=ως) for εξ ου.
- 9.22 - αυτον και εις πυρ for και εις πυρ αυτον.
- 9.23 - add πιστευσε after δυνασαι.
- 9.24 - add ευθεος before κραξας.
- 9.24 - add μετα δακρυον apparently, after παιδιου.
- 9.25 - το πνα το αλαλον for το αλαλον . . . πνα.
- 9.25 - εξ αυτου for απ αυτου after εξελθε.
- 9.26 - κραξαν . . . σπαραξαν αυτον εξηλ for κραξας . . .
- 9.26 - σπαραξας εξηλ.
- 9.27 - omit αυτου after χειροος.
- 9.28 - επερ. αυτον κατ ιδιαν for κατ ιδιαν επερ. αυτον.
- 9.28 - ηδυνηθημεν for ηδυνημεν.
- 9.29 - εν ουδενη for ου.
- 9.31 - τη τριτη ειμερα αναστησετε for μετα τρις ημ. αναστησετε.
- 9.41 - add μου after ονοματι.
- 9.41 - omit οτι after λεγω υμιν.
- 10.35 - ο εαν for οτι αν.
- 10.37 - ειπον for ειπαν.
- 10.37 - εκ δεξιων σου for σου εκ δεξιων.
- 10.38 - και for η before το βαπτισμα.
- 10.39 - add μεν before ποτηριον.
- 10.43 - εσται for εστιν.
- 10.43 - γενεσθαι μεγας for μεγ. γεν.
- 10.44 - υμον γενεσθε for εν υμιν ειναι.
- 15.16 - τον ιν for αυτον.
- 15.16 - εις την αυλην for εσω της αυλης.
- 15.25 - ωρα τριτη for τριτη ωρα.
- 15.27 - omit αυτου after ευωνυμων.
- 15.31 - add δε after ομοιως.
- 15.32 - add αυτω after πιστευσωμεν.

Mark

- 16.2 - μνημενον for μνημα.
 16.9 - αφ for παρ after μαρδαληνη.
 16.11 - κακινυ for εκεινοι δε.
 16.14 - omit εκ νεκρων after εξηγερομενον.
 16.17 - ταυτα παρακ for παρακολ. ταυτα.
 16.18 - ου μη for ουδεν.
 16.19 - ο μεν ουν κς for ο μεν κς ις.

Luke

- 1.5 - αυτου for αυτω.
 1.6 - ενωπιον, probably, for εναντιον.
 1.9 - κυ for θυ.
 1.10 - ην του λαου for του λαου ην.
 1.29 - add επι τω λογω αυτου after διεταραχθη.
 1.34 - add μοι after εσται.
 1.35 - omit εκ σου after γεννωμενον.
 1.36 - συγγενεις for συγγενης.
 1.44 - το βρεφος εν αγαλ for εν αγαλ. το βρεφος.
 1.60 - omit το ονομα αυτου.
 1.64 - add αυτου after η γλωσσα.
 2.1 - αυγυστου for αγυστου.
 2.3 - πολιν for χωραν.
 2.45 - add εν before τοις γνωστοις.
 2.45 - add αυτον after ευροντες.
 2.51 - η δε for και η before μητηρ.
 3.12 - ειπον for ειπαν.
 3.14 - κε ημεις τι ποιησωμεν for τι ποι. και ημεις.
 3.14 - add προς before αυτοις. Tischendorf said αυτοις was also changed to αυτους, but I see no indications of this. This is, however, implied in the addition of προς.
 5.1 - add ο ις after εστως.
 ✓ 5.2 - πλοια for πλοιαρια.
 ✓ 5.2 - αποβ. απ αυτων for απ αυτων αποβ.
- for Matthew, do you like - this is a restoration of the*

Luke

48

17 ε

= 20
fence

- ✓ 5.2 - απεπλυναντα for επλυν.
- ✓ 5.7 - omit ηδη after ωστε. (*better expressions*)
- 5.10 - add υιους ζεβεδαιο after ιωαννην.
- 5.17 - add ο ις after διδασκων.
- 5.21 - εις for μονος before ο θς.
- 5.27 - omit καλουμενον.
- 5.32 - ηλθον for εληλυθα.
- 6.1 - τους σταχ και ησθ for και ησθ τους σταχ.
- 6.1 - omit αυτων after χερσιν. Tischendorf omitted this correction in his edition, but in T8 he notes that the original scribe (C*) included αυτων.
- 6.2 - add αυτοις after ειπον.
- 6.3 - ο ις ηπεν προς αυτους for αποκριθεις προς αυτους.
- 6.4 - ελαβεν και εφαγεν for λαβων εφαγεν.
- 7.1 - καπερναουμ for καφαρ.
- 7.5 - ωκοδομησεν for οικοδ.
- 7.11 - add ο ις after επορευετο.
- 7.12 - Tischendorf said C omitted ην before χηρα, but I can see no indication of such an omission. I do not know what he thought he saw, but I am certain he is wrong.
- 8.29 - φυλασσομενος for -μενο.
- 8.29 - δαιμονος for -νιου.
- 8.30 - τι σοι εστιν ονομα for τι ονομα σου.
- 8.32 - παρακαλουν for παρακαλεσαν.
- 8.32 - omit ο ις after αυτοις.
- 8.39 - οσα εποιησεν σοι ο θς for οσα σοι ο κς πεποιτηκεν και ηλεησεν σε.
- 8.42 - εν δε το υπαγι for και εγεν εν τω πορευεσθαι.
- 8.45 - τις for τι after λεγεις.
- 8.46 - εγνων for εγνω.
- 8.47 - add αυτω after απηγγειλεν. This is a restoration of the original text after the first corrector had erased αυτω.

Luke

- 8.51 - ουδενα for τινι συν αυτω.
- 8.54 - add εξω before παντας.
- 9.1 - add ο ις after συγκαλ. δε.
- 9.1 - μαθητας αυτου for αποστολους.
- 9.3 - ραβδους for ραβδον.
- 9.3 - add ανα after μητε.
- 9.5 - δεξωνται for δεχωνται.
- 9.5 - add και after εκεινης.
- 9.7 - add υπ αυτου after γινομενα.
- 9.23 - ελθειν for ερχεσθαι.
- 9.28 - ιακωβον και ιωαννην for ιωαν. και ιακ.
- 9.30 - οιτινες for οι before ησαν.
- 9.31 - add αυτω after οφεντες.
- 9.31 - add και before ελεγον.
- 9.33 - add παντοτε before ωδε.
- 9.35 - add εν ο ευδοκισα after αγαπητος.
- 9.36 - add ο before ις.
- 9.36 - εορακαν for -κασιν. Tischendorf said this correction was made by B, but I disagree. I am certain that the change was made by the same pen that added the punctuation after the word.
- 9.40 - ισχυσαν for ηδυνηθησαν.
- 9.57 - add τω κρω εκινω εγενετω πορευομενου του ιυ.
- 10.19 - διδωμι for δεδωκα.
- 10.21 - εγεν. ευδοκ. for ευδοκ. εγεν.
- 10.25 - προσιλθε τω ιυ for ανεστη.
- 10.29 - δικαιουν for δικαιωσαι.
- 10.30 - add και before λησταις.
- 10.30 - αφεντες for αφειχαν.
- 10.30 - τυχανοντα for -νουνταν.
- 10.37 - ειπεν ουν for ειπεν δε.
- 10.39 - μαρια for μαριαμ.
- 24.5 - το ενοσων for τη ενοσων.

Luke

- 10.39 - παρακαθίσασα παρὰ τοῦ for παρακαθεσθῆισα πρὸς τοὺς.
- 10.41 - ὁ ἰς εἶπεν αὐτῇ for εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς.
- 10.42 - after αὐτῆς C adds: ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λεγῆν αὐτὸν ταῦτα
ἐπαρὰ τῆς γυνὴ φωνῆν ἐκ τοῦ ὄχλου ἤπεν αὐτῷ μακάρι
ἡ κοίλλη ἡ βαστάσασα σ- καὶ ματοὶ οὓς ἐθίσας αὐτὸς
δὲ εἶπε μένουν γέ μαρ-ριοὶ οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τ--
θῦ καὶ φυλάσσοιτες αὐτόν.
- 12.2 - συνκεκαλ. for κεκαλ.
- 21.34 - ἐαυτοῖς for αὐτοῖς.
- 21.36 - omit ταῦτα after πάντα.
- 23.27 - add καὶ before ἐκοπτόντο.
- 23.32 - add σὺν τῷ ἰϋ after ἤγοντο δὲ and omit σὺν αὐτῷ.
- 23.33 - αριστερῶν for ευωνυμῶν.
- 23.35 - τοῦ θῦ ἐκλεκτός for ἐκλ. τοῦ θῦ.
- 23.36 - add καὶ before ὁξός.
- 23.38 - γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ for ἐπ' αὐτῷ γεγρ. and add: γραμμάσιν
ἐλινικοῖς καὶ ῥωματικοῖς καὶ ἐβραηκοῖς.
- 23.39 - εἰ for οὐχι after λεγὼν.
- 23.43 - λέγω σοὶ for σοὶ λέγω.
- 23.43 - μετ' ἐμοῦ ἐσθ for ἐσθ μετ' ἐμοῦ.
- 23.44 - ἦν δὲ for καὶ ἦν ἡδὴ.
- 23.45 - C has written: καὶ ἐσχοτισθῇ ὁ ἡλῖος καὶ. For comments
 on this variant see the text of the first corrector.
- 23.46 - καὶ ταῦτα ἡ for τούτο δὲ εἰ.
- 23.47 - γενομένου for γεγονός.
- 24.1 - add γυνεκές after ἦλθον.
- 24.1 - add καὶ τινες σὺν αὐταῖς. The present binding prevented me
 from seeing all these letters in the margin, but what I could see
 agreed with Tischendorf, whose note is copied here.
- 24.3 - καὶ εἰσελθούσαι οὐκ for εἰσελ. δὲ οὐκ.
- 24.4 - ἐπεστήσαν for παρεστήκεισαν.
- 24.5 - τὸ πρόσωπον for τὰ πρόσωπα αὐτῶν.

Luke

24.6 - add αλλ before ηγεσθη.

24.47 - αρεσμενον for -νοι.

24.48 - εστε μαρτυρες for μαρτυρες εστε.

24.50 - εξω εως εις for εως προς.

John

1.15 - ον ελεγον for ο ειπων.

1.16 - και οτι for οτι.

1.18 - add ο before μονογενης.

1.18 - υς for θς.

1.19 - omit προς αυτον.

1.20 - ουκ ειμι εγω for εγω ουκ ειμι.

1.21 - ηλιας ει συ for συ ηλιας.

1.22 - ειπον for ειπαν.

1.24 - add οι before απεσταλμενοι.

1.24 - ειπον for ειπαν.

1.27 - add αυτος εστιν before οπισω μου.

1.27 - ος εμπροσθεν μου γεγονεν after ερχομενος.

1.29 - add ο ιωαννης after βλεπει.

1.30 - περη (=περι) for υπερ.

1.31 - ηλθον εγω for εγω ηλθον.

1.32 - add ο before ιωαννης.

1.33 - omit και πυρι.

1.36 - omit ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου.

1.37 - αυτου οι δυο for οι δυο αυτου.

1.38 - ειπον for ειπαν.

1.39 - ηδετε for οψεσθε.

4.5 - ο ις εις for ουν εις.

4.7 - πειην for πειν.

4.9 - πειην for πειν.

4.9 - ουσης γυναικος σαμ for γυναικος σαμ ουσης.

4.14 - after αυτω add: ου μη δηψιση τον εονα αλλ τω οιδωρ ο δ-σο αυτω.

John

- 4.17 - οὐκ εχω ανδρα for ανδρα οὐκ εχω. Tischendorf said this correction was made by B. εσθ for ινυ before μισθου.
- 4.20 - δει προσκυν. for προσκυν. δει.
- 4.21 - πιστευου for πιστευε.
- 4.29 - οσα for α. (which was added by B) after εραυοισεν.
- 4.31 - εν δε τω for εν τω.
- 4.36 - add και after νην. Tischendorf said this correction was made by B. εσθ for ινυ before μισθου.
- 4.37 - add ο after εστιν. Tischendorf (B or CT) changed μισθου to μισθου.
- 4.39 - οσα for α. I see no evidence of any change. I am certain he
- 4.42 - add ο χς after κοσμου. Tischendorf does not mention in 21
- 4.51 - ο παις for παις. Tischendorf said B made this correction but
- 11.21 - I am reasonably certain C was the corrector.
- ✓ 5.3 - add εκδεχομενον τιν του υδατος κινισιν after επων.
- 5.4 - In the margin C writes: αγγελος γαρ κατα κρον κατεβενεν 14
- 11.29 - εν τι κολυμβηθρα και εταρσασετο τω οδω ο οντροπος T. 10
- 11.31 - εμβας μετα τιν ταραχιν του υδατος υγιης εγινετω 1. ον προτος
- 11.31 - ωδιποτε κατηχετω νοσηματι.
- 5.5 - omit αυτου after ασθενεια.
- 5.7 - The second corrector rejects the additions of the first corrector
- 11.31 - and restores the original text: κε ανον οὐκ εχω ινυ.
- 5.7 - επιβαλη for βαλη. Cf., Appendix B.
- 5.10 - omit και after εστιν. μισθου.
- 5.10 - omit σου after κραβαττον. ινυ after μισθου.
- 5.11 - omit ο δε before απεκριθη.
- 5.12 - add; τον κραβατον σου after αρον.
- 6.41 - I see no indication that C changed ιδων to ιδως. Tischendorf
- 11.45 - acknowledged "Sed possum falli" in his edition but removes all doubt in T8. Tischendorf thought also that C may
- 6.65 - add μου after προς.
- 6.69 - ο χς ο υς του θυ for ο αγιος του θυ. Tischendorf does not note that C has rejected αγιος and in T8 quotes the second

John

- 13.8 - corrector as having written ο χς ο αγιος υς του θυ.
- 9.1 - add ο ις after παρων.
- 9.4 - εως for ως.
- 9.7 - omit αυτου (which was added by B) after επεχοισεν.
- 9.8 - τυφος for προσαιτης.
- 11.17 - ημερας ηδη for ηδη ημερας.
- 11.19 - τας περη for την before μαρθαν.
- 11.19 - Tischendorf said a corrector (B or C?) changed μαριαμ to μαριαν, but I see no evidence of any change. I am certain he is wrong. Curiously enough, Tischendorf does not mention in T8 the corrector of Codex C as a witness for μαριαν.
- 11.21 - ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνικη for ουκ αν απεθανεν ο αδελφος μου.
- 11.24 - omit η before μαρθα.
- 11.29 - εγηρετε and ερχετε for ηγερεθη and ηρχετο.
- 11.31 - μαριαν for μαριαμ.
- 11.31 - ταχεος for ταχυ.
- 11.32 - μαρια for μαριαμ.
- 11.32 - add ο before ις.
- 11.32 - ης (=εις) for προς before τους ποδας.
- 11.32 - απεθανεν μου for μου απεθανεν.
- 11.38 - εμβριμωμενος for εμβριμησαμενος.
- 11.40 - add ου ην ο τεθνικως κιμενος after λιθον.
- 11.43 - εκραυγασεν for εκραξεν.
- 11.43 - add a second λαζαρε after λαζαρε.
- 11.44 - add και before εξηλθεν.
- 11.45 - Tischendorf noted that C added εις αυτον to the text of B when the first corrector omitted it. But this is wrong: εις αυτον is by the first corrector. Tischendorf thought also that C may have rejected the σημειον added by B, but I see no indication of this rejection. In T8 Tischendorf noted both B and C as having σημειον.

John

- 13.8 - omit αυτω after ις.
- 13.10 - χρειαν εχει for εχει χρειαν.
- 13.10 - η for ει μη.
- 13.12 - The second corrector restored the και which the first corrector had erased before ελαβεν.
- 13.12 - αναπεσων for και ανεπεσεν.
- 13.20 - πεμψαντα for πεμψατα.
- 13.25 - Tischendorf said C wrote επιπεσων for αναπεσων but I can see no indications of a correction — even with the assistance of the "power of suggestion". It is difficult to say why Tischendorf mentioned this correction if he did not see something, but to me αναπεσων remains unchanged. I am certain Tischendorf is wrong.
- 13.26 - omit ουν after αποκρινεται.
- 13.36 - add αυτω ο before ις.
- 13.36 - υστερον δε ακολουθισις μυ for ακολ. δε υστ.
- 13.37 - ακολουθησαι νυν for νυν ακολουθειν.
- 13.38 - αποκριθη αυτω ο ις for αποκρινεται ις.
- 14.4 - και την οδον οιδατε for την οδον.
- 14.6 - add ο before ις.
- 14.7 - εγνοχιτε αν κε for αν ηδειτε.
- 14.7 - add αυτον after εωρακατε.
- 16.22 - λυπην μεν νυν for νυν μεν λυπην.
- 16.23 - εν τω ονομ. μου δωσει for δωσει υμιν εν τω ονομ. μου.
- 16.25 - add αλλ before ερχεται.
- 16.27 - θυ for πρς.
- 16.29 - add αιτω (i.e., αυτω) after λεγουσιν.
- 16.32 - add νυν after και.
- 16.32 - και εμε for καμε.
- 17.1 - επηρεν for επαρας.
- 17.1 - add και before ειπεν.
- 17.1 - add σου after υς.

John

- 17.11 - και εγω for καγω.
- 17.12 - add εν τω κοσμω after μετ αυτων.
- 17.12 - ους for ω. In his Appendix Tischendorf credited this to B;
 21.80 - this error has been corrected in T8.
- 17.13 - αυτοις for ταις καρδιαις εαυτων.
- 17.17 - add σου after αληθεια.
- 17.19 - και αυτοι ωσιν for ωσιν και αυτοι.
- 17.21 - add εν after παντες.
- 17.21 - add εν before ωσιν.
- 17.21 - πιστευση for πιστευη.
- 17.22 - και εγω for καγω.
- 17.22 - add εσμεν after ημεις εν.
- 18.4 - εξελθον ειπεν for εξηλθεν και λεγει.
- 18.13 - add αυτον after απηγαγον.
- 18.17 - η παιδ. η θυρ. τω πετω for τω πετω η παιδ. η θυρ.
- 18.20 - ελαλησα for λελαληκα.
- 18.20 - παντωτε for παντες.
- 18.21 - επερωτησον for ερωτ.
- 18.22 - υκηρετων παρεστηκως for παρεστηκων υπ.
- 18.23 - ο ις for ις.
- 18.24 - omit ουν after απεστειλεν.
- 18.25 - add αυτων after μαθητων in the text of B.
- 18.25 - add ουν after ηον.
- 18.29 - omit εξω before προς.
- 18.30 - κακοποιως (not -ος as Tischendorf noted) for -πων.
- 18.31 - add ο before πειλατος.
- 18.34 - add αυτω after αποκριθη.
- 18.34 - σε ειπον for ειπον σοι.
- 20.28 - add και before απεκ.
- 20.31 - omit αιωνιον after ζωην.
- 21.1 - add αυτου after μαθηταις.
- 21.3 - add ευθυς after πλοιον.

John

- 21.5 - omit ουν after λεγει.
 21.17 - συ παντα for παντα συ.
 21.18 - οτε for οτι.
 21.20 - add χε before τις.
 21.24 - εστιν η μαρτ. αυτ. for αυτ. η μαρτ. εστιν.
 21.25 - add αμην (It cannot be ascertained which corrector added and then erased this word. It was not included by the original scribe.

Acts

- 1.6 - επηρωτουν for ηρωτουν.
 1.8 - add εν before παση.
 1.10 - εσθητι λευκη οι και ειπον for εσθησεσι λευκαις οι.
 1.11 - και ειπαν.
 1.12 - add οι αποστολοι after υπεστρεψαν.
 1.14 - add και τι δεισει after προσευχη.
 1.14 - add συν before τοις αδελφοις.
 1.15 - add μαθετων before αδελφων.
 1.16 - add ταυτην after γραφην.
 1.16 - add τον before ιν.
 1.21 - εν for ω.
 1.25 - χλιρον for τοπον.
 1.25 - add τον τοπον after ταυτης.
 2.1 - ομοθυμαδον for ομου.
 2.3 - τε for δε.
 2.4 - αυτος αφθενγεσθαι for αποφθεγγεσθαι αυτοις.
 2.5 - ιουδαιοι ανδρες for ανδ. ιουδ..
 2.7 - add προς αλληλους after λεγοντες.
 2.7 - ησιν οι λαλ. for οι λαλ. εισιν.
 2.9 - ελαμνηται for εμαλειται.
 2.14 - add εν ταις ιμεραις εκινες before σταθεις. This correction is mentioned by Tischendorf. The present binding prevents me from verifying all of it.

Acts

- 2.22 - add και before αυτοι.
- 2.23 - λαβοτες for εκδοτον.
- 2.23 - χειρον for χειρος.
- 2.31 - κατελειμθη η ψυχη αυτου for κατελημθη.
- 2.33 - add νυν before υμεις.
- 2.36 - εποιησεν for εποιησεν.
- 2.40 - σκολιας for κολιας.
- 3.19 - επιστρεψατε for επιτρεψατε.
- 3.26 - add υμων before αυτων.
- 5.37 - πολυν for πολυ. This is the conjecture of Tischendorf.
- 6.1 - εκινες for ταυταις. Only λυν is extant at the beginning.
- 6.3 - add αγιου after πνς. This is a restoration of the original text. The first corrector had erased αγιου.
- 8.20 - προς for προ.
- 9.3 - περιστρεψαν for περιστρ.
- 9.38 - οκνησαι . . . αυτων, probably, for οκνησης . . . ημων.
The second corrector has again reversed the judgment of the first corrector and restored the original text. The word αυτων is clearly written above ημων; the letters σης have been partially erased although I see no indications that C has written σαι. (See Corrector B on this variant.)
- 9.42 - add της after ολης. I am certain Tischendorf is wrong, but I might be sure to suggest this change.
- 13.33 - αυτον ημιν for ημων.
- 13.38 - add και before απο.
- 14.6 - add οι αποστολοι after κατεφυγον.
- 14.12 - add μεν before βαρναβαν.
- 14.12 - add ο before ηγουμενος.
- 14.13 - add αυτων after πολεως.
- 14.14 - εισεπηδησαν εις for εξεπ.επι.
- 14.17 - καιτοιγε for καιτοι.
- 15.4 - add και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσι θυραν πιστεως after μετ αυτων.

Acts

- 15.23 - παραίχουσιν for -σι.
- 15.23 - συρίαν for συρία.
- 15.24 - εξεληγοντες for -θοτες.
- 16.16 - πυλωνος for -να.
- 16.24 - αυτων ησθαλ. for ησθαλ. αυτων.
- 16.27 - ανεβαιν for ανελειν.
- 16.28 - ο παυλος for παυλος.
- 16.29 - γενομενως for υπαρχων.
- 16.29 - add τω before σιλα.
- 20.10 - Probably λαβων for βαλων. This is the conjecture of Tischendorf; it seems most likely. Only λων is extant at the beginning of the page, but it appears to have been rejected by C.
- 20.12 - I see no indication that C rejected the ς of αχοεις as Tischendorf has said.
- 20.16 - εκορηνεν for χεκοικει.
- 20.28 - add και θυ after του θυ.
- 20.29 - γαρ οίδα τουτο for οιδα.
- 20.36 - add αυτοις after πασιν.
- 21.4 - Tischendorf said C wrote και ανευρ. for ανευρ. και, but I see no evidence of any change. The particle δε is not rejected in the usual manner of C, and the margin gives no indication that και has been written. I am certain Tischendorf is wrong, but I have no idea what he thought he saw to suggest this change.
- 21.19 - αυτους for αυτου after ασπασαμενος.
- 23.11 - add παυλε after θαρσει.
- 25.3 - αυτον for αυτου after πεμψηται.
- 28.1 - add εν τες ημεραις εκιναις δηασοθεντες οι περη τον
(Tischendorf omitted τον in his appendix and in T8) παυλον
εν τοπλω. τοτε επεγνοσα οτι μελιτη η νηος
καλητε.
- 3.25 - καλητε.
- 4.1 - κα for κατα.
- 4.18 - αδ has not been changed to αδ as Tischendorf stated.

James

1.20 - ουκ ενοχάζεται for ου κατεργάζεται. have no idea what

3.17 - ευπειθης for ευπηθης.

3.18 - σπειρεται for σπειραιται.

I Peter

3.16 - επηρεαζοντες for επηρηαζοντες.

II Peter

1.11 - αιωνιον for αιωνιαν.

1.17 - The second corrector has written εις ου εγω at the end of line 2. Whether this amounts to a change in the text I do not know. My own impression is that he wrote at the end of line 2 because they were not clearly legible at the beginning of line 3.

1.9 - See Appendix A for further discussion of the text at this point.

1.18 - τω ορει τω αγιω for τω αγιω ορει.

2.1 - παρεισαξουσιν for παρειαξουσιν.

2.3 - οις for εις. I am not certain that A corrected his own text as Tischendorf said. The ο has been written very lightly over the ε. I know of no reason to credit this type of correction to the original scribe.

2.11 - οντες for οντε.

2.16 - ανου for, probably, ανουν. I do not think this erased letter - whose vertical strokes can be seen - was the article ν (for τη) before φωνη, but it may give a hint of the scribe's exemplar.

3.3 - εσχατων for εσχατω.

3.13 - omit το before επαγγελμα.

I John

1.3 - add δε after κοινωνια.

1.8 - εαυτους for εαυτοις.

1.8 - καθαρισει for -ση.

Romans

3.25 - add της before πιστεως.

4.1 - πρα for προπατορα.

4.18 - εφ has not been changed to επ as Tischendorf stated. The

Romans

- 7.16 - manuscript is very clear at this point. I have no idea what Tischendorf had in mind.
- 6.12 - add αυτη εν after υπακουειν.
- 8.11 - αυτου for αυτοι after ενοικουντος.
- 8.25 - add ο before ου βλεπομεν.
- 13.12 - και ενδυσ. for ενδυσ. δε.
- 14.7 - add ημων after ουδεις.
- 14.9 - add και before χς.
- 16.10 - κω for χω.
- 16.12 - τροφαιναν for τυφαιναν.

I Corinthians

- 1.9 - add ο before θς.
- 1.10 - αδελφοι παρακ. υμας for παρακ. υμας αδελ.
- 1.15 - ειπη for ειμη. Tischendorf said A made this correction himself, but I disagree. It seems to have been corrected in a very careless, unconcerned manner.

II Corinthians

- 1.15 - εβαπτισα for -τισθητε.
- 1.19 - συνετων for συνετω.
- 1.20 - add τουτου after κοσμου.
- 1.23 - ελλησιν for εθνεσιν.
- 1.28 - add και before τα μη ον.
- 1.29 - του θυ for αυτου.
- 3.1 - σαρκικοις for -νοις.
- 3.10 - τεθικα for εθηκα.
- 3.11 - add ις after χς.
- 3.12 - add τουτον after θεμελιου.
- 5.7 - add υπερ ημων after ημων.
- 5.8 - αληθειας for -θιας.
- 6.12 - add μοι after παντα (third). The second corrector has added something at this point. Black spots make it impossible to decipher.
- 6.20 - add after υμων : και εν το πνι εμον. ατηνα εστιν του θυ.

I Corinthians

- 7.16 - τι γὰρ for τις γὰρ. A line appears to have been drawn through the sigma. Tischendorf erred in writing τι γὰρ for the original text.
- 9.7 - add ἐκ before τον καρπον.
- 10.22 - add μοι after παντα (second).
- 10.31 - add του γὰρ κυ̅ η̅ γη̅ και το πληρωμ[α αυτ]ης after ποιειτε.
- 11.24 - add λαβετε φαγετε before τουτο.
- 11.24 - add κλομενον after υμων.
- 11.26 - add τουτο after ποτηριον.
- 11.29 - add του κυ̅ after σωμα.
- 12.9 - add εν τω αυτω πνι after ιαματων.
- 13.8 - εκπιπτει for πιπτει.
- ✓ 15.47 - χοικος for ψυχικος.
- 16.22 - add ιν̅ χν̅ after χν̅.

II Corinthians

- 1.21 - add ο after θς̅.
- 2.3 - add υμιν after εγραψα.
- 4.6 - του θυ̅ for αυτου after δοξης.
- 4.11 - φανερωθη for φανερω.
- 5.4 - Tischendorf erred in saying the corrector changed σκηνη to σκηνηι. I think he mistakenly took a mark of the upper text of Ephraim to be a correction.
- 5.6 - γνωσει for γνως.
- 5.8 - Tischendorf said αληθειας has been changed to αληθεις. I see no evidence of any change.
- 9.10 - πληθυνει for πληθυνη.

Galatians

- 4.7 - θυ̅ δη̅ κυ̅ for δια θυ̅.
- 4.26 - add παντον before ημων.
- 5.1 - add ουν after ελευθερια.
- 5.1 - ηλευθερωσεν for ελευθερωσεν.

Galatians

5.13 - omit μονον after αδελφοι.

6.14 - add τω before κοσμου.

6.17 - add κυ before ιυ.

Ephesians

4.7 - The following is added in the margin by the second corrector:

7.9 - αδελφοι ενι εκαστω ημων. εδοθη η χαρις κατα τω

7.10 - μετρον της δοξας του χυ. δη λεγει

4.8 - add και after αιχμαλωσιαν. The second corrector reverses

7.10 - the verdict of the first corrector and restores the original

7.20 - text.

4.9 - add πρωτον after κατεβη.

Philippians

2.5 - φρονεισθω for φρονειτε.

Colossians

1.12 - ευχαριστουμεν (not -με as Tischendorf said here and in T8.

το θω και πρι for ευχαριστουντες τω πρι.

1.12 - add εν before τω φωτι.

3.5 - add υμων after μελη.

3.6 - add η before οργη.

3.16 - διδασκοντες for διδακοντες.

3.16 - add κε (=και) after υμνοις.

3.16 - omit εν χαρι before αδοντες.

Hebrews

2.13 - See Appendix B.

3.1 - add χυν after ιν. Tischendorf thought (and stated so in T8)

1.5 - that this addition might have been by B. But the writing is that

2.7 - of C and the horizontal line for the nomina sacra is his also

2.7 - (i.e., Γ).

3.4 - add τα before παντα.

4.3 - ει for η before εισελουσονται.

4.14 - omit ουν after εχοντες.

Hebrews

- 5.3 - δια ταυτην for αι αυτην. *be have been questioned by C, but*
- 5.3 - υπερ for περι before αμαρτιων.
- 6.9 - ενδεικνυσθαι for ενδειγ.
- 6.19 - εσωτερον for σωτερον. *Tischendorf said η was added, but*
- 7.1 - ος for ο before συναντησας.
- 7.9 - ειπειν for ειπεν.
- 7.10 - add ο before μελχισηδεκ.
- 7.14 - ιερωσυνης for ιερεων.
- 7.16 - σαρκικης for -νης.
- 9.24 - add ο before χς.
- 9.28 - Tischendorf said the second corrector added ς at the end of απεκδεχομενοι; I see no indication of any change in the original text.
- 13.5 - εφη for ειρηκεν.
- 13.5 - θαρρουντας for -τες. Tischendorf did not note this correction.
The α is quite clear; the ε much less so.
- 13.7 - μειμεισθε for μεμεισθε.
- 13.8 - χθες for εχθες.
- 13.11 - ης τα αγια after αμαρτιας.
- 13.18 - πεπωθαμεν for πειθομεθα.
- 13.21 - omit των αιωνας (not αιωνων as Tischendorf's edition has)
after εις τους αιωνας.

I Timothy

- 3.12 - omit γαρ before καλως.

II Timothy

- 1.3 - λατρευω for λατρευωμ
- 2.3 - συ ουν κακοπαθησον for συνκακοπ.
- 2.7 - δωει for δωσει.
- 2.14 - λογομαχειν for -χει.
- 3.2 - αχαριστοι for αχριστοι.
- 3.14 - τινως for τινων.

II Timothy

4.10 - The reading γαλλιαν appears to have been questioned by C, but no change is made or suggested.

Titus

2.11 - add o before σωτηριας. Tischendorf said η was added, but it is clearly o.

20.5 - ~~ποσειδων~~ ORIGINAL TEXT OF CODEX CMatthew ~~ποσειδων~~ not ~~-θε~~.

- ? 12.23 - δια, not υπο.
 ? 7.12 - ποιωσιν, not ποιουσιν. See Appendix B. *aus Rom. 12.12*
 ✓ 8.6 - δινως, not δεινως. *aus Appendix A.*
 / 8.13 - γενητω, not γενηθητω. *aus Appendix A, also p. 106. Rom. 12.12*
 ✓ 8.17 - ησαιαιου, not ησαιου. *aus Appendix A, vgl. Rom. 12.12*
 / 8.31 - not δεμονες, but, probably, δειμονες. */a ?*
 ? 8.34 - εξηλθον, not εξηλθεν. *aus Appendix A.*
 ✓ 9.12 - χριαν, not χρειαν. *aus Appendix A.*
 ✓ 10.33 - δαν αρνησηται, not δ απαρνησηται.
 ✓ 12.45 - πονηροτερα, not πονεροτερα. *aus Appendix A.*
 ? 12.48 - μηρ, not μηρ μου. See Appendix B.
 ? 13.33 - εις, not εν, before αλευρου. *Wie oben in*
 ✓ 13.49 - αγγελοι του θυ, not αγγελοι (without του θυ).
 ✓ 13.57 - ατιμος, not ατιμος ει. *aus Appendix A.*
 ✓ 15.36 - not ευχαριστησεν, but εκλασεν. *Seite 13!*
 ✓ 16.22 - επιτιμιαν, not επιτιμαν. *aus Appendix A.*
 ✓ 18.29 - σοι αποδωσω, not αποδωσω σοι. See Appendix B.
 ? 19.16 - σχω, not εχω. *aus Appendix A.*
 ✓ 19.28 - καθησεσθε, not καθισεσθε. *aus Appendix A.*
 ✓ 20.32 - θελεις, not θελετε. *aus Appendix A.*
 ✓ 21.10 - εσισθη, not εσεισθη. *aus Appendix A.*
 ✓ 21.21 - ορει, not ωρει. *aus Appendix A.*
 / 21.23 - ελθοντος, not ελθοντες
 ? 21.28 - ειπεν, not ειχεν. *aus Appendix A.*
 / 21.28 - πρω, not πρωτω. *aus Appendix A.*
 / 24.8 - ωδεινων, not ωδινων.
 ✓ 26.65 - not οτι εβλασφ, but, perhaps, τι εβλασφ.
 ✓ 27.5 - ανεχωρησεν, not απεχ.
 ✓ 27.58 - εκενλευσεν, not εκελευσεν. This is quite clear. What the scribe thought he was writing is certainly not clear.

Matthew

28.5 - φοβεισθαι, not -θε.

28.10 - φοβεισθαι, not -θε.

Mark

1.20 - ζεβεδαιου, not ζεβεδαιον See Appendix B.

2.16 - οτι, not τι οτι after μαθηταις αυτου See Appendix A.

3.18 - Tischendorf omitted a full line: ιακωβον τον του αλφαιου

και θαδδαιον και.

3.20 - apparently δυνασθαι, not δυνασθαι.

4.31 - κοκκω, not κοκκον. See Appendix A.

4.33 - not ελαλει, but πολλαις ελαλει or ελ. πολ. See Appendix B.

5.34 - και ισθι, not ισθι. See Appendix B.

6.4 - τοις, not της, before συγγενεσιν.

6.13 - ηλιφον, not ελιφον. but, perhaps, ηλιαφον. See Appendix B.

✓ 8.6 - αναπεσιν, not αναπεσειν.

8.24 - του, not τους, before ανους. *Ti siehe p. 319! dort angegeben!*

✓ 8.28 - οτι, not οι μεν, after λεγοντες See Appendix B.

9.2 - not εξ after ημερας, but σδ (or σλ). See Appendix A.

9.18 - τους οδοντας, not και τριει τους οδοντας See Appendix B.

9.18 - ειπα, not ειπον.

9.23 - πιστευοντι, not τω πιστευοντι. See Appendix B.

9.42 - πιστευοντων, not πιστιν εχοντων. See Appendix B.

10.12 - αυτης before γαμνηση, not αυτου.

10.39 - βαπτισθησεσθαι, not -θε.

11.3 - τουτουτο, not τουτο και. See Appendix B.

11.28 - τις σοι, not τι σοι.

12.14 - ειπε, not ειπον ουν.

13.31 - παρελευσονται not -σεται.

14.8 - not αιτη, but αυη.

14.13 - υπαγε, not υπαγετε See Appendix B.

14.64 - φαινεται, not φαινετε.

14.72 - και ευθεως, not και εκ δευτερου See Appendix B.

Mark

- 15.10 - παραδεδωκισαν, not -κεισαν.
 15.21 - κυρηναι, not κυρενε.
 16.7 - προαγει after οτι, not υπαγει. See Appendix B.
 16.9 - αναστας, not και αναστας. See Appendix B.

Luke

- 1.18 - not αυτον, but perhaps αγγελον.
 2.44 - not ημερας οδον, but ημερας. Appendix B.
 2.46 - αυτον, not αυτους, after επερωτωντα.
 2.51 - not κατεβη μετ αυτων, but κατεβη.
 3.13 - πλεον, not πλειον.
 3.14 - επηρωτων δε, not επηρωτησαν.
 3.16 - μου, not εμου, after ισχυροτερος.
 4.29 - not κατακριμνησαι, but, perhaps, κατακλημνησαι. See Appendix B.
 5.30 - του, not τους, before μαθητας.
 5.30 - not λεγοντες, but [αυτου] λεγοντες. See Appendix B.
 7.47 - τον ιν, not αυτον after προς.
 7.9 - ευραν, not ευρον.
 8.31 - ιμα, not ινα.
 8.42 - συνεθλιβον, not -βλον.
 8.43 - υπ ουδενος, not υπο ουδενος.
 9.5 - δεχωται, not δεχωνται.
 9.10 - ιδια, not ιδιαν.
 9.22 - του, not τον, before ιν. Appendix B.
 9.33 - μωυσι, not μωυσει.
 9.42 - προσευχομενου, not προσερχ.
 10.39 - αυτου, not του κυ, after ποδας. See Appendix B.
 11.42 - αλλα, not αλλ, before ουαι.
 11.46 - ενι, not επι, before δακτυλων.
 11.48 - απεκτιναν, not απεκτειναν.
 11.53 - ενεχειν, not επεχειν.
 20.19 - τας χειρας, not χειρας.

Luke

20.20 - αυτου, not αυτον before λογον.

22.8 - φωγωμεν, not φαγωμεν.

22.18 - εως ου, not εως η, before βασιλεια. See Appendix B.

23.30 - πεσαιται, not πεσαται. The letters εις are not

23.43 - παραδισω, not παραδεισω. Tischendorf placed the horizontal stroke

23.52 - πειλατω, not πιλατω. indicate the article την he has,

23.55 - γαλιλαιας αυτω, not γαλ. See Appendix B.

John

1.25 - ο προφητης, not προφητης.

1.40 - των ακουσαντων, not ακουσ.

4.39 - ιδια, not δια, before τον λογον.

4.45 - εν τη εορτη, not εις την εορτην after ηλθον.

✓ 6.47 - πιστευων, not πιστ. εις εμε. See Appendix B.

✓ 6.53 - αμην αμην, not αμην.

✓ 6.56 - τα, not το before αιμα.

6.57 - not ζη δι εμε, but ζησει. See Appendix B.

8.38 - ηκουσατε, not -ται.

11.44 - ις αυτοις, not αυτοις ο ις.

13.26 - ψωμιον, not ψωμω. This, apparently, is corrected in T8.

17.7 - εγνωσαν, not εγνωκαν.

17.13 - not καρδιαις εαυτων, but, perhaps, καρδιαις σεαυτων.

18.14 - συμφερι, not συμφερει.

18.32 - ειπειν, not ειπεν. See Appendix B.

21.13 - ερχεται ο ις, not ερχεται ις.

21.24 - ο και μαρτυρων, not ο μαρτυρων.

Acts

1.21 - ημιν, not ημων, before ανδρων.

2.28 - ευφοροσυνην, not -νης.

2.34 - τος, not τους, before ουρανους.

2.38 - επι, not εν, before τω ονοματι.

2.39 - οσους α, not ους αν.

16.19 - εβλινθεν, not εβλινθη.

Acts

- 3.7¹⁰ - βασις, not βασεις.
- 3.10 - εκτασεως, not εκστασεως.
- 4.2 - not και διαπον., but και οι (or κατα) διαπον. See Appendix B.
- 4.3 - εις τηρησιν, not εις την τηρησιν. The letters εις τη are at the end of the page. Tischendorf placed the horizontal stroke for the nu after τη to indicate the article την. He has, however, made no indication of this in T8.
- 5.41 - κατεξιωθησαν, not κατηξ.
- 7.14 - συγγενειαν αυτου, not συγγ.
- 7.20 - μηναι, not μηνας.
- 8.36 - ενουχος, not ευνουχος.
- 8.39 - ανεβησαν, not ανηβησαν.
- 8.40 - ευηγγελιζετο, not ευηγγελ. (sic!)
- 9.12 - οροματι, not οραματι.
- 9.38 - οκνησαι . . . αυτων, not οκνησης . . . ημων. See Appendix B.
- 10.12 - πετινα, not πετεινας. This is corrected in T8.
- 13.11 - ακλυς, not αχλυσ.
- 13.14 - ημερα, not τη ημερα.
- 13.28 - αναιρεθηται, not αναιρηθηται.
- 13.33 - γεγεννηκα, not γεγεννηκα.
- 13.44 - not ακουσαι, but, perhaps, ακουσειν.
- 13.50 - επιγειραν, not επηγειραν.
- 14.15 - ημεις, not ημικ.
- 14.16 - ιασεν, not ειασεν.
- 14.18 - not κατεπαυσαντο, but probably -σαντα.
- 14.23 - νητειων, not νηστειων.
- 15.13 - ιακωβος, not -βο.
- 15.33 - δε δε χρονον, not δε χρονον.
- 16.9 - μακαριδονιαν, not μακεδονιαν.
- 16.10 - ευαγγελισασθε, not -θαι.
- 16.14 - ο κς not κς. This is corrected in T8.
- 16.19 - εξηλθεν, not οτι εξηλθεν.

Acts

- 16.30 - προαγαγων, not προσαγαγων. This is corrected in T8.
- 21.5 - οτε εγεν., not οτε δε εγεν.
- 21.25 - απεστείλαμεν, not επεστείλαμεν. See Appendix B.
- 22.28 - την πολιτειαν, not πολιτειαν.
- 23.1 - αδελ, not αδελφοι.
- 23.3 - not κεκονιασμεναι, but probably κεκονιαμμεναι See Appendix B.
- 23.10 - γινομενης, not γενομενης.
- 23.15 - χειλιαρχω not χιλ.
- 26.4 - ιασιν, not ισασιν.
- 26.5 - προεγινωσκοντες, not προσγιν. See Appendix B.
- 26.7 - ελπιδι, not ελπιζι.
- 26.11 - εδιωκαν, not -κον.
- 26.14 - τε, not δε, after παντων.
- 26.16 - ιδες με, not ιδες και. Tischendorf's και was apparently a conjecture which he changed in T8 in the light of other MS evidence.
- 27.16 - βοηθειαις, not -θειας. This is corrected in T8.
- 27.27 - ναυται, not οι ναυται.
- 27.29 - τε, not δε, after φοβουμενοι.
- 27.42 - αποκτεινωσιν, not απεκτ.

James

- 1.7 - not λημψεται, but probably λημψεται τι See Appendix B.
- 1.21 - περισειαν, not περισσειαν.
- 2.7 - κρετηρια, not κρειτηρια.
- 3.2 - δυναμενος, not δυνατος.
- 3.5 - ολιγον, not ηλικον See Appendix B.
- 3.6 - τροχον, not τροχην.

I Peter

- 1.17 - απροσωπολημπτος, not -λημτος.
- 2.13 - φυσει ανθρωπινη, not κτισει ανθ. See Appendix A.
- 2.14 - εκδικησιν, not αδικησιν. Corrected in T8.
- 2.23 - οι, not ος, before λοιδ. See Appendix B.

I Peter

3.5 - ουτω, not ουτως.

3.14 - μακαριοι εστε, not μακαριοι. See Appendix A.

3.18 - ημων, not υπερ ημων. See Appendix B.

3.18 - υμας, not ημας, after ινα. See Appendix A.

4.5 - ετοιμω, not ετοιμως, before κρινοντι. See Appendix B.

II Peter

1.51 - υμων, not ημων, after πιστει.

1.17 - ανεχθεισης, not ενεχ. See Appendix B.

2.32 - εις, not οις, before τα κριμα.

I John

1.4 - πεπληρωμενη, not πεπλ. εν ημιν. See Appendix B.

1.6 - ποιωμεν, not ποιουμεν. See Appendix B.

3.1 - υμας, not ημας, after γινωσκει.

3.12 - not καιυ but probably καεν. See Appendix B.

3.20 - γινωκει, not γινωσκει.

III John

915 - εγραψα τη, not εγ. τι τη.

1416 - προ στομα, not προς στομα.

Jude

412 - παρεισεδουσαν, not -δοσαν (i.e., -δυσαν).

522 - υπομνησει, not σε.

1510 - παντα οτι ο κς απαξ, not απαξ παντα οτι ο κς.

1325 - αγια, not αγα, after κυματα. See Appendix B.

203 - αγιοτατη, not αγιωτατη.

1248 - απιδους, not ασπιδους.

1242 - στησαι, not και στησαι.

Romans in thians

1.11 - στηριχηναι, not στηριχθηναι.

1.15 - ουτω, not ουτως.

1.18 - αποκαλυπτεται, not ακοκ.

7.10 - γινωσκουσι, not -σιν.

Romans

11.5 - ουτως ουν, not ουτως.

14.14 - αυτου, not εαυτου. See Appendix B.

15.21 - ανηγγελη, not απηγγελη

16.8 - αμπλιατον αγαπ., not αμπλιαν του αγαπ. See Appendix B.

16.11 - συνγεννη, not συγγ.

I Corinthians

1.1-2 - The original scribe omitted something from the standard text.

3.21 - For a detailed explanation, see Appendix A.

1.22 - επιδη, not επειδη.

1.24 - αυτοι δε, not αυτος δε.

1.25 - ισχυρ. των ανων, not ισχυρ. των ανων εστιν

1.31 - καυχωμενος, not καυχομενος.

2.13 - διακτοις, not διδακτοις.

6.11 - αλλα, not αλλ, before εδικαιωθητε.

7.2 - δια δε, not δια τε. This is corrected in T8.

7.6 - επιταγην, not επεταγην.

7.15 - κεκληκαν, not κεκληκεν.

7.16 - τις γαρ, not τι γαρ. See Appendix C.

9.10 - ελπιδαι, not ελπιδι.

9.12 - του κυ, not του χυ.

9.27 - δουλαγωγω, not -γαγω.

11.10 - τους αγγελους, not αγγελους. This is corrected in T8.

12.25 - μεριμνωιν, not -νωσιν.

13.3 - καυθησομαι, not -σωμαι.

13.8 - καταταργηθησονται, not καταργ. See Appendix B.

✓ 16.21 - τη εμη, not εμη.

II Corinthians

1.4 - επι, not εν, before παση.

1.6 - ειτε δε, not ειτε before θλιβομεθα.

1.9 - τω εγειροντι, not εγειροντι. This is corrected in T8.

1.10 - και επι ρυσεται, not και ρυσεται.

12.25 - αλλοιουντα, not αλλοουντα.

II Corinthians

- 14.11 - του ιυ, not του χυ.
 14.16 - not αλλ ο εσω, but αλλ ο σω (or αλλ εσω).
 19.12 - εστι, not εστιν.

Galatians

- 12.9 - στυ, not στυλοι. See Appendix A.
 3.10 - εμμενει, not εμμενι εν.
 3.16 - τω αβρααμ, not τω δε αβρααμ. See Appendix B.
 3.21 - not δυναμενος ζωοποιησειν, but probably δυναμος ζωοποιησαι.
 2.20 - (See Appendix B.)
 4.10 - ημερας, not ημηρας.
 4.14 - πειρ. μου τον not πειρ. τον. See Appendix B.
 4.14 - εδεξασθε, not εξεδεξασθε.
 5.10 - οστις εαν, not οστις αν.
 5.23 - ουκ εστι, not ουκ εστιν.

Ephesians

- 3.6 - συνσωμα, not συσσωμα.

Philippians

- 2.4 - not εαυτων, but perhaps εαυτω. (7/)

Colossians

- 1.20 - After του σταυρου αυτου 2 or 3 letters have been erased.
 14.7 - Tischendorf overlooked this erasure. See Appendix B.
 12.1 - ηλιγον, not ηλικον.
 13.6 - δια ο, not δι ο. See Appendix B.
 13.18 - γυνεκες, not γυναικες.
 4.3 - not ανοιξη ημιν, but ανοιξει -- ? See Appendix B.

Hebrews

- 2.13 - παιδια μοι, not παιδι μοι. See Appendix B.
 3.1 - αρχιερεαν, not αρχιερεα.
 6.14 - ει μην, not ει μη.
 10.9 - ερηκεν, not ειρηκεν.
 10.22 - μετα, not μετ, before αληθινης.
 12.25 - λαλαλουντα, not λαλουντα.

Hebrews

- 12.29 - καταναλικον, not -λίσκον.
 13.6 - θαρρουντες, not -τας.
 13.7 - αναθεωρουντες, not ρησαντες.
 13.21 - αιωνας των αιωνας, not αι. των αιωνων.

II Timothy

- 1.6 - επιθεσεως, not επιθησεως.
 1.15 - ταυτα, not τουτο. See Appendix A.
 2.12 - συμβασιλευσωμεν, not συμβαλις.
 2.20 - εστι, not εστιν.
 2.22 - νεωτερικας, not νεωτηρικας.

Revelation

- 1.11 - βλεψεις, not βλεπεις.
 2.7 - παραδесω, not -δισω.
 2.18 - χαλκωλιβανω, not χαλκολ.
 3.10 - επηρας, not ετηρησας.
 7.13 - προμεβλημενοι, not περιμεβ.
 11.18 - διαφθιραντες, not διαφθειρο.
 12.14 - εκει, not εκαι.
 13.11 - δρκων, not δρακων.
 13.14 - εχι, not εχει.
 14.7 - θαλασσας, not θαλασσαν.
 16.3 - not φιαλην, but, perhaps, φιαιαν or φιλιαν.
 18.24 - επι, not ενι.
 19.5 - αιειτε, not αινιτε.

15. Winer, *Grammar of the New Testament*, 1864, pp. 100-101.

16. Winer, *Grammar of the New Testament*, 1864, pp. 100-101.

17. Nestle, *Handbook of Biblical Greek*, 1894, pp. 100-101.
 New Testament, Trans. by W. E. Gladstone, 1901, pp. 100-101.

18. Oliver, *Handbook of Biblical Greek*, 1901, pp. 100-101.

1. Ceriani, A., "Lecture della Classe di Lettere e Scienze Storiche e Morali, Critica Biblica, Reale Istituto Lombardo di Scienze e Lettere Rendiconti, Series II, Vol. XXI (1888), pp. 540 - 549.
2. Fleck, F. F., "Ueber die Handschrift des neuen Testamentes gewöhnlich Codex Ephraemi Syri Rescriptus genannt in der königlichen Bibliothek zu Paris," Theologische Studien und Kritiken, XIV (1841), pp. 126 - 152.
3. Foakes-Jackson, F. J., and Lake, Kirsopp, Beginnings of Christianity, Part I, The Acts of the Apostles, Vol. III The Text of Acts, by James H. Ropes (London: Macmillan and Co., Ltd., 1926) cccxx and 464 pp.
4. Gregory, Casper R., Canon and Text of the New Testament (Edinburgh: T & T Clark, 1907), 539 pp.
5. _____, Textkritik des neuen Testamentes, Erster Band (Leipzig: J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, 1900), 478 pp.
6. Griesbach, J. J., Symbolae Criticae, Tomus Prior (Halaë, 1785), ccxiv, 388 pp.
7. Haselden, R. B., Scientific Aids for the Study of Manuscripts, Transactions of the Bibliographical Society, Supplement No. 10 (Oxford: The University Press, 1935), 108 pp.
8. Hug, John L., An Introduction to the Writings of the New Testament, trans. by Daniel G. Wait, Vol. I (London: C. & J. Rivington, 1827) cc, 529 pp.
9. Kenyon, Frederick G., Our Bible and Ancient Manuscripts, 4th edition (London: Eyre and Spottiswoode, 1939), xii, 266 pp.
10. _____, Handbook to the Textual Criticism of the New Testament, (London: Macmillan and Co., Ltd., 1901), 321 pp.
11. Kuster, Ludolphus, Novum Testamentum Graecum, etc., J. Mill's edition 2nd edition (Lipsiae: Filii J. Friderici Gleditschii, 1723).
12. Lachmann, Carl, "Rechenschaft über seine Ausgabe des neuen Testaments," Theologische Studien und Kritiken, III (1830), pp. 817 - 846.
13. Lietzmann, Hans, An die Korinther I, II, Handbuch zum neuen Testament begründet von Hans Lietzmann, vierte von W. G. Kummel (Tübingen: J.C.B. Mohr, 1949), 214 pp.
14. Michaelis, John David, Introduction to the New Testament, Vol. II, Part I, trans. from the 4th edition by Herbert Marsh (Cambridge: J. Archdeacon, 1793), 529 pp.
15. Milne, H. J. M., and Skeat, T. C., Scribes and Correctors of the Codex Sinaiticus (London: The British Museum, 1938), 112 pp.
16. Montfaucon, Bernardi de, Paleographia Graeca sive de Ortu et Progressu Literarum Graecarum (Paris, 1708), xxix, 574 pp.
17. Nestle, Eberhard, Introduction to the Textual Criticism of the Greek New Testament, Trans. by William Edie (London: Williams and Norgate, 1901), xvi 351 pp.
18. Oliver, Harold H., "A Textual Transposition in Codex C," Journal of Biblical Literature, LXXVI (1957), pp. 233 - 236.

19. Scrivener, Frederick H. A., A Plain Introduction to the Criticism of the New Testament, 4th edition edited by Edward Miller, vol. I (London: George Bell and Sons, 1894), 712 pp.
20. Soden, Hermann Freiherr von, Die Schriften des neuen Testaments, 1. Teil (Berlin: Verlag von Arthur Glaue, 1902-1910), 2203 pp.
21. Tischendorf, Constantinus, Codex Ephraemi Syri Rescriptus sive Fragmenta veteris Testamenti e Codice Graeco Parisiensi Celeberrimo Quinti ut Videtur post Christum Seculi, (Lipsiae: Bernh. Tauchnitz, 1845).
22. Tragelles, Samuel Prideaux, An Account of the Printed Text of the Greek New Testament, etc. (London: Samuel Bagster and Sons, 1854), 274 and 94 pp.
23. Traube, Ludwig, Nomina Sacra: Versuch einer Geschichte der christlichen Kurzung, Quellen und Untersuchungen zur lateinischen Philologie des Mittelalters, Zweiter Band (München: C. H. Beck'sche Verlagsbuchhandlung, 1907), 295 pp.
24. Weiss, Johannes, "Der Eingang des ersten Korintherbriefes," Studien und Kritiken, LXXIII (1900), pp. 125 - 130.
25. _____, Der erste Korintherbrief, Kritisch-exegetische Kommentar über das neue Testament begründet von H. A. W. Meyer, 10te Auflage (Göttingen: Vandenhoeck and Ruprecht, 1925), xlviii and 388 pp.
26. Wetstein, J. J., Prolegomena ad Novi Testamenti Graeci (Amstelædami: R. & J. Wetstenios and D. Smith, 1730), 201 pp.
27. Zuntz, Gunther, The Text of the Epistles, A Disquisition upon the Corpus Paulinum, The Schweich Lectures of 1946 (London: Geoffrey Cumberlege, Oxford University Press, 1953), 295 pp.